சிவமயம்.

ஸ்ரீ வசிட்ட முநிவர்

ஸ்ரீ இராமர்க்கு உபதேசித் தருளிய

ஞான வாசிட்டம்.

கடஉத்-தில

காஸ்மீர தேசத்து ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால் சுருக்கப்பட்ட

லகு யோக வாசிட்டம் என்னும்

ஆரூயிர சுலோகப்படி

வீரை-கவிராஜ பண்டிதர் அவாகள் புதல்வா

ஆள வந்தான் முநிவரால்

தமிழில செய்யுளாக மொழி பெயர்க்கபபட்ட

மூலம்.

இது,

திருப் பூவண மடாதிபதி,

ஸ்ரீ காசிகா நந்த ஞா நாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

1937.

காப்பி ரைட்] [விலை ரூபா இரண்டு.

மீ ந லோசனி அச்சியந்திர சாலை, மதுரை:—1937.

முக வுரை.

இந் நூல் வசிட்டரால் ஸ்ரீ ராம பிரானுக்கு ஞானகமாகுவதற்கு உபதேசிக்கப் பெற்றதாகும். இது இந் நூற் பெயரைக் கொண்டே யினிது விளங்கும்.

இது சம்ஸ்கிருத ராமாயணம எனனும் மஹேதிகாசததில் அந்தாக்கதமாய லகூம் சுலோகம உடையதாக இருந்தது. பினனர் ஆறு பிரகாணமாக பூர்வார்தம், 458 சாக்கம் உடையதாக 24000 சுலோகமும, உத்தரார்தம் 216 சர்க்கம உடையதாக 8000 சுலோ கமும் உடையதாகச் செயதனர். அந்த 458 சர்க்கம் உடைய இரு பதது நாலாயிரம் சுலோகத்தினை பொறுக்கி கால அரை முக்கால முழுச் சுலோகங்களாக எடுதது, ஆரூயிரம சுலோகமாகக், கான்மீர தேசதது ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால லகு யோக வாசிட்டம் எனப் பெய ரிந்து வழங்கப்பட்டது.

மூப் பத தீ ராயிர சுலோகங்களுக்கும், ஆநந்த போதேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள வாசிட்ட மஹா ராமாயணா தாத்பரியப் பிர காசம் என்னும பெயரோடு ஒரு வியாக்யாநந் செய்திருக்கின்றார் கள். லகு யோக வாசிட்டம் என்னும் ஆரூயிரம் சுலோகங்களுக்கும், ஸ்ரீ மும்மடி தேவாசாரியர் சம்மார நாணி என்னும் வியாக்யாநமும், ஸ்ரீ ஆத்ம சுகா வாசிட்ட யந்திரிகை என்னும் வியாக்யாநமும் செய் திருக்கின்றார்கள்.

இந்த ஆரூயிரம் சுலோகங்களையும் தமிழில், ஆள வந்தான் முனிவர் ஆறு பிரகாணமாக, மூப் பத தேழு கதைக ளாக 2055 நான்கு-ஐந்து-ஆறு-எழு என் சீர்க் கழில் நெடில் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களில் பெயர்த்தனர்.

முகவுரை.

இத் தமிழ் ஞான வாசிட்ட நூலுக்குக் கோவிலூர மடாலயம், ஸ்ரீ நித்யாநந்த சுவாமிகள் சம்சார நாணி எனனும வியாக்யானத் தினை மொழி பெயர்த்த தினைத திருக்கினறனர். கோவிலூர மடாலயம், ஸ்ரீ சுப்பயய ஞான தேசிகேந்திர சுவாமிகள் வீர தேசகாம் என்று ஓர் பே ருரை யியறறி யிருக்கினறனர.

இந்த 2055 செய்யுளையும், திருப் பூவண மடம், ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசாரய ஸவாமிகள, நனகு பரிசோதித்து, மூலததோடு ஒப் பிட்டு, சிலகள ஓசை குறையா வணணம பிரித்து, படிப்பவர்கட்குச் சௌகரியமாக, டபிள் கிரௌன 1-16 பேஜ் சைசில 28 பவுண் கிளேஸ் வெண்மை நிறப் பேபபரில் ஸ்மால பைக்கா புது எழுததில் 25 பார அளவில் அச்சிட்டுக் கலிகா பைண்ட் செயயப்பட்டிருக்கின் றது. மநநஞ் செயயும் முமுகூ்க்கட்கு மிகு உபகாரமாகும். தியாக ஜய ஞானதினையும், விசார ஜய அபோரக ஞானத தினையும இதனல் எளிதில அடைய லாம.

திருப் பூவண மடம்.
1937.

காசிகாநந்த ஞானாசாரய ஸ்வாமிகள்.

உ

கணபதி துணை.

ஞாநவாசிட்டக் கதையினட்டவினை

---

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

எண்.	கதை.			பக்கம்.
	பாயிரம்	...	...	1
	வைராக்கியப் பிரகாணம்	...	...	3
1	சுகா கதை	...	...	24

2. முமுடசுப் பிரகரணம்.

	முமுட்சுப் பிரகாணம்	...	...	28

3 உற்பத்திப் பிரகரணம்.

1	(ஞாந) வினமகன் கதை	...	...	35
2	லீலை (மனைடபக்) கதை	...	...	42
3	கற்கடி (சூசி) கதை	...	...	59
4	ஐநதவா கதை	...	..	67
5	(வஞ்ச) விநதிரன் கதை	...	...	69
6	மநததின கதை	...	.	71
7	பாலன் கதை	...	...	74
8	சிதத(சாமபரிக)ன் கதை	...	..	76
	உறபததிப் பிரகாண இதோபதேசம்	...		81

4. திதிப் பிரகரணம்.

1	சுக்கிர(பாாக்கவ)ன் கதை	...	...	95
2	தாம வியாள கடா கதை	...	...	102
3	வீம பாச திடர் கதை	...	...	110
4	தாசூரன் கதை	. .	...	114
5	கசன் கதை	...	...	135
	திதிப் பிரகாணம்	...	..	138

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

1	சநக ராசன கதை	140
2	புண்ணிய பாவநர் கதை	147
3	மாவலி	156
4		165
5	காதி கதை	176
6	உததாலகன் கதை	184
7	சுரகு கதை	199
8	பாச விலாசா கதை	207
9	வீதகவவியன் கதை	210
	உபசாந்திப் பிரகாணம்	225

(ஆகாச கமநாதி அபாவ நிரூபணம்.)

6. நிரூவாணப் பிரகரணம்.

1	புசுண்டன் கதை	238
2	தேவ பூசை கதை	255
3	வில்வ பலக் கதை	267
4	சிலெக் கதை	269
5	அருச்சுநன் கதை	271
6	(ஸ்வப்ந) சத வருததிரர் கதை ...	275
7	வேதாள கதை	280
8	பகீரதன் கதை	284
9	சிகித துவசன் கதை	289
10	கசன் கதை	332
11	மிதனையா புருடன் கதை	335
12	விரதத் திராய கதை (பூரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்)	338
13	இட்சுவாகு கதை	342
14	(மான)வேடன கதை	353
	நிரூவாணப் பிரகாண இதோபதேசம் ...	357

செய்யுளகராதி.

பாட்டு.	நம்பர்.	பாட்டு.	நமபா.	பாட்டு.	நமபா.
அ.			283	அதிகபூசனை	288
அகங்காரத்தினை	174	அங்கவன்பின்	153		68
அகங்காரத்தி	351	அங்குச்சீவட	278	அதிலோர்கோ	71
அகங்காரமுகில்	13	அங்குத்துறக்க	328	அதுதானறியா	346
அகதகனிற்	135	அங்குமயிலை	243	அதுதுடை-மா	231
அகதகியனைய	247		50	அதுதுரியநிலை	214
அகதகியனகவ	157		130	அதுபுகன்றவவ	179
அகதகிறபுறத	361	அசைவிலாவு	284		68
அகமகமென்	142	அடக்கமாயுரை	87	அதுவேயமல	233
அகமிதங்களி	49	அடாபிறப்போ	225	அதுவேயேது	233
அகமெனலொ	189	அடைக்கலம்	113	அதகமநமுதய	115
அகமெனபது	355	அடைதகாலை	97	அதகமியாத	39
அகமென-ழி	149	அடையவேண்	12	ர	182
அகமெனலை	315	அடையும்	205		177
அகல்பூதக்	19	அடைவதற்	65	அநதணனறன	195
அகலவாத	241	அட்டகுணச்	245	அந்தநிலையே	356
அகிலசதகியு	71	அணங்குசமா	246	ாந	165
அகிலசதகியுமா	103	அணிமாதிகுண	301	அநதமகா-தை	348
அக்கடவுட்பூ	274		167	அந்தமற்றெ	76
அக்கரியாகத	277		64		336
அக்கருத்தினு	180		208	அநதரூபமெ	218
அக்குருகொரு	277	அதலுலகங்	356	அந்தவநாநந்	213
அங்கதகறைந்	74	அதலுலேசாவி	272		245
அங்கத்தின்வரு	297	அதலுலேநீடு	305	அந்திவாலுனி	326
	198		312		162
;ச	259		59	அபாவமேப	230

அப்படியன் 182
அப்படியே 45
115
அப்பரிசே 119
அப்புமழை 54
அமலவிமமாப 263
அமைவிலகா 174
அம்ம வம்ம 313
320
அயாவில்வி-ர 347
அயலோராக 364
அயலுறறூ 188
அயலுடடி 343
அயலுரைசெ 62
320
அயலெறுடி 42
அராக்காமா 249
அராக்கியெனு 62
அரசவெளுழு 304
அரசவேளக்கி 70
அரசவேளரி 276
அரம்பைதத 283
அரவிந்தவனை 251
அரனரிரனி 193
அரிந்தபொழு 70
அருணன்வெ 202
அருந்தவப்ப 101
அருந்தலுரூப் 294
அருந்தவன் 40
அருந்தாமற் 293
அருந்தாக 302
அருந்துபோக 362
அருந்துமட் 158
அருளியவுத் 186
அருளசெய 7
அருள்வாயெ 300
அரைநோக் 198
அலங்கனமா 195
அலாகசக்கு 334
அலைசெயவா 5
அலையுமந்த 83
அலைவிலலையா 346
அல்லாதுத 202
அவதானைதயிது 192
அவதானைதனை 224
அவரெலாநி 76
அவளுக்கெ 361
அவளுரைப்ப 30
அவன்சுகற 37
அவனமனையா 46
அவிளுளைச 241
அவிவேகிக்கு 13
அவ்வகையா 41
அவ்வகையிர 323
அவ்வகையே 253
அவ்வவதனை 192
அவ்வறிவுசங் 26
அவ்வாரூனபி 263
அவ்வாறு 166
அவ்வாறின்னு 248
அவ்வாததுமத 337
அவ்விடத்தி 195
அழிக்குந்தன 346
அழிவிலாத 159
அழிக்கைய-க 355
அழுந்துதூரிய 363
அழுந்துவசத 342
அளவறவெறளி 311
அளவிலகால 209
அளவிறநத 155
அறக்குறைனவ 32
அறத்தின்வடி 97
அறவிலாசமா 160
அறவுநோய 170
அறவேவெகாடி 73
அறிஞர்க்குல 242
அறித்துசமா 197
அறிநதுளவெத 88
அறிந்தோர 225
அறிபவறறூ 84
அறிபொரு-ப் 231
அறிபொரு-ய 231
அறிபொரு-வி 213
அறியாமையற 304
அறியானபோல 179
அறியுதாயறி 109
அறிவுறுமநத 78

அறிவாலுய 326
அறிவிப்போ 321
அறிவிலாணமை 347
அறிவுசமபா 259
173
அறிவெனு 134
250
அறுவகையவத 89
அறைநதபதணமை 90
அறபகாலத
அறபமதாஞ் 15
அற்பமாயெ 134
அற்பமுள்ள 173
அற்பமுனக் 354
அற்புதமீதான 233
அறபுதங்களள 33
அற்புதமாய 66
அற்றமறுச 184
அநகபதமுற 198
அநதமாமக 333
அநதமாமிவ 318
அநந்தமாம 156
அநந்தமாய 182
அநவாதமு 184
அநாலவா 31
அநிதமான 126
147
அனைதாசை 341
260
அனைதிணுங் 136
அனைதுயிா 149
அனைதுளவி 287
அனைதையு 112
அனையகாலை 245
அனையகுறற
அனையவன்க 181
அனையவனறன் 77
அனைவருக்கு 154
194
அன்னதன்மை 220
அன்னமநது 265
அனனவன்கா 285
அனனவன்கை 25
233
அனனனைமுனி 97
அனனொக 165
அனளள்கும் 326
அனளளந்த 70
அனளளிவினை 96
அனளனிழல 42
அன்னைசம 351
அந்நியமா 342
அன்னேயன 153
அன்றிலலோ 362
அனறியேய 213
அனறுசட 232
அன்றுதொட் 246
அன்றுபோந் 286
ஆ.
ஆங்கதுவேய 214
ஆங்கப்படியே 164
ஆங்கவனிலை 26
190
ஆசானமொழி 264
ஆசில்சுதசை 240
ஆசைவனபா 207
ஆடுகினறபிரா 253
ஆண்டவாசிலை 302
ஆண்டுசெனற 181
ஆதாசசெரு 18
ஆதாரிதநறகு 14
ஆதலாலிராம 321
ஆதலாலுயிர
ஆதலாலுன் 98
ஆதலாலவருத 23
ஆதலாலவிரை 63
ஆதலாலவீர 113
ஆதலாறகாண் 338
ஆதலாறகுர 267
ஆதலாறபரமா 135
ஆதலாற்பன 206
ஆதலாறபேதை 294
ஆதலாண்முதற் 48
ஆதலிளுவிவா 63
ஆதலிறகா 230
ஆதலிளுலீ-ன் 317

ஆதலினுற்பத	67	ஆர்த்தனகே	108	இடமார்சத்து	232		
ஆதலினுற்ப-ம்	339	ஆலிக்குமின்ப	104	இடரில்பதமொ	9		
ஆதலினுன்மிக	315	ஆவதாகிய	106	இடிக்குமுகிலி	72		
ஆதனததிலிரு	305	ஆவதாயகால	172	இடுமலைகூர்	110		
ஆதாராதேய	282	ஆவாணமில்	191	இட்டமாமிளவ	80		
ஆதிகாலதனெ	344	ஆவாவிப	169	இட்டமான	279		
ஆதிமுடிவின்	271	ஆறறும-மன	199	இதமானவுதாரி	152		
ஆதியந்தமி	218	ஆறறுமதத-ச	260	இதயமயலா	201		
ஆதியிலுண்-ன	314	ஆறறுமதத-தி	286	இதயவிண்ணை	250		
ஆதிவியாதிப	263	ஆறறுமத	291	இதற்குநானீ	350		
ஆதிவியாதியி	135	ஆறறுமத-றி	292	இதனியல்புரை	112		
ஆதிவியாதிகளி	299	ஆற்றுமதத-மா	317	இதனின்முடி	240		
ஆத்துமதத்து	211	ஆனதிறத்தாற்	123	இதனைமுனனிலை	35		
ஆந்திரதே	296	ஆநந்ததனை	198	இதுகாரணமா	60		
ஆபதத்துக்கெ	338	ஆநந்தநிராத	114	இதுகொலோ	181		
ஆமளவில	177	ஆன வவவவ	208	இதுசொலலுத	325		
ஆயகுணமா-யி	227	ஆனவாதனை	320	இதுதானதவு	355		
ஆயதேயத்தி	159	ஆன்மாவையெ	30	இதுநமக்கிது	110		
ஆயபுசுண்ட	247	ஆனறதோர்	5	இதுநீள்கால	209		
ஆயமறையோ	47	ஆன்றவமமந	103	இதுபிரமாண்ட	269		
ஆயமனதினை	81	இ.		இதுபுகலக்கே	54		
ஆயமூடர்க்க	239	இகலறவுணாவு	25	இதுபெற்றேமீ	297		
ஆயவன்பை	106	இங்குநின்றக	322	இதுபொருட்	152		
ஆயவன்றனை	25	இங்குநின்று	58	இதுவறிவுக்கு	88		
ஆயவாறக்க	166	இங்குப்பனலு	366	இதுவெனத்தோ	216		
ஆயிடையாவ	179	இங்குறறசமாதி	100	இதுவேசுருக்	163		
ஆயிரவருடஞ்	176	இச்சகமாம்ப	340	இதுவேநன்றி	347		
ஆயுதங்களெ	106	இச்சையாம்வி	156	இதுவேயேக	279		
ஆரியர்பேணுவ	32	இஞ்ஞாநபக	90	இத்தனைநாண்	145		

இத்திறஞ்சூரகு 207
இததிறததிற் 193
இததிறததிவ 105
இததிறநூறு 278
இததிறமேழு 88
இத்திறனேமிக 299
இந்தக்கதையை 71
இநதநம்பொ 149
இந்தநோக்க 232
இந்தப்புவந்த 125
இநதபபொருளை 42
இந்தமநதிரி 160
இநதமநமே 70
இநதமிகக 195
இநதயாக்கை 49
இநதயோகங் 217
இந்தவடிவா 315
இநதவருந்த 46
இநதவறிவெத் 292
இந்தவளவா 358
இநதவாறிருக் 353
இநதவிஞைவின 65
இநதவுரைகேட் 47
இநதவுலகெல் 337
இநதவொழுங 199
இநதிரனிருக் 324
இந்திலையில 23
இப்படியேய 272
இப்பரிசேதவ 307
இப்பருவததந 16
இப்பாரிலூண 177
இப்பிறவிமய 256
இப்பெரியசெல 9
இமகிரியின 202
இமையோரி 96
இமமொழிகளா 117
இயலறிவனபு 323
இயலாகடவு 261
இயலாகுமப 314
இயல்விஞஞா 284
இயறகைகுண 116
இயற்கையாகி 139
இயாரிஞுமி 8
இரஙகிதமே 325
இராகவகேளி 28
இராகவாககு 365
இராகவெகு 250
இராசதகுண 132
இராமனமநத் 27
இருககபெண 244
இருதயதகாசை 137
இருதயதகுண 86
இருதவேயா 128
இருதமநதிரி 81
இருந்தவரண 244
இருப்புக்கயிறு 311
இருமைபெண் 363
இருமையோ 335
இருமாலிரும் 82
இருவருமவவ 51
இருஷாவிழியு 96
இருளணறியொ 41
இருளிலவிசா 359
இலஙகியசிந 146
இலதுளதா 93
இலகடம்மிற் 269
இலலதன்று 351
இலலதுளள 160
இலலதுளதை 228
இலலவளிலல 286
இலலாவிடதது 168
இலவுறபுபகை 154
இலவுறைறவோ 200
இவனதுநற்குல 52
இவனவணரீ 183
இவணரெனன் 169
இவனேதேடப் 171
இவனேயுளதா 364
இவநசுற்ற 152
இவறறைவிட் 130
இவையறிநதோ 89
இவையெனும 84
இவவணணம 99
இவவரைபலவு 108
இவவரைகேயநா 272
இவவரைகேயசி 119
இவவரைகேயயி 184

இவ்வளவான 134
இவ்வாறின்று 312
இவ்வாறுதிர 292
இவ்வாறுயர்ம 327
இவ்வாறுலக 266
இவ்விரண்டுலா 141
இவ்விருவரித 199
இழிவறுஞான 323
இழிவுயர்வில 151
இறப்பிலாவி 4
இறபெனனு 53
இறையவணமா 178
இறையுமோரா 132
இறைவன்முத 43
இனததாறபட 59
ஙம 11
ஙணடா 266
இனிதுநாவா 365
இனிநானசகல 313
இனிபபிறவா 140
இனியனவினி 148
இனியிவனெச 304
இனையகாணை 345
இனையசுபம 89
இனையதிரவிய 264
இனையமநமெ 315
இனையமாநக 132
இனையமூனறு 234
இனையயாருமி 239
இனையவாறு 109
இனையவாறி 52
இனையவேலை 332
இனபங்கரை 43
இனபமிதாமி 114
இனறுமெனறு 266
இன்றிரவுட 201
இனனசிருட்டி 172
இனனசுபாப 115
இனனதன்றெ 157
இனனபோதும 21
இனனணமேந 210
இனனதனாடு 205
இனனுயிரைப் 191
ஞ.
ஞங்கிதுபுக 87
ஞஙகுரைசெய 118
ஞசலையியங்கு 277
ஞசனிடத்திதப் 273
ஞசனிடைநி 354
ஞசனியறக 257
ஞசனேபடை 24
ஞதலருரை 25
ஞதநுபவியா 267
ஞதனுதறுஞ் 211
ஞதுபுலச்சே 93
ஞதுமோரைய 86
ஞதுவெறுன 219
ணகரம் 15
ணருடலுக்கோ 290
ணறறுணைசவ 17
ணனறுநியதி 98
உ.
உகஙகணலு 249
உகநாலுமுடிவு 272
உகுபனிதோய 192
உசசமுறுபத 124
உடலுளபளவு 324
உடலுள்ளேவி 298
உடலுள்ளோகரு 174
உடலுயரீக்து 126
உடலொடிவி 7
உடலுவனன 345
உடனபிறந்த 223
உணாவுவிருநி 222
உணடவினப 158
உணடாகிய 228
உணடானசிரு 319
உண்டெடுறுத 331
உண்மைஞான 234
உதமன்றறப 321
உதாரமான 358
உதாரமிக 308
உதிததவிரத 283
உப்பினியல்பெ 341
உம்பரோடிம 107
உயாகைகூப் 257

உயாவுறுமதற 189
உயிாகள்யாவை 354
உயிாபோலுற 209
உயிரினைசவு 230
உரததமதகரி 193
உரமாமொரு 281
உரியபுண 2
உருகும்பிறவி 243
உரைகளுகெ 208
67
உரைசெயபபா 216
உரைததபன 210
உரைததமிரு 183
உரைபகாவோ 40
உரையெனம 319
உரைசெய்நா 235
உலகதனுதய 320
உலகளிததவய 30
உலகநாமபடெ 283
உலகாய்விரிந 353
347
உலகெதுநா 103
உவரிநீர்போ 319
உளதநினிலின 137
உளதுறச்சம 110
உளநினைவிலா 186
உளமொடுங்கு 91
உள்ளதிவிரு 315
உளளநினரும 141
உளளதுளளத 229
உளளுதலிலா 83
உள்ளபபகைவ 83
உள்ளபடியே 359
உள்ளமுடலெ 69
உள்ளுணாவி 201
உள்ளுமபுறம 226
உள்ளுரக்குளி 206
67 உள்ளுறுசுக 85
உள்ளுறுதொ 137
உள்ளுறுபூர 293
உற்றபோகஙு 327
உற்றமுன்றும 360
உனதுகுணத 328
உனதுபாதத 244
உனனருளா 254
உனனெலென் 170
உனனெவெதிர 197
உனனெருனை 155
347 உன்னுறுமந 36
ஊ.
ஊகநதிவவா 187
ஊகநனமையா 235
ஊகபுநதியால 161
ஊகமினமூகா 138
ஊகமுளதே 34
ஊக்கமுளாதா 33
ஊறுமாறாத்த 365

எ.
எக்கருமததிலு 123
எகணுமுளது 286
எகுகினறவ 343
எகுமுறை 261
எகெயெங 164
எகெயெனி 71
எடடாதொ 263
எடடாமையி 284
எடுயறிதத 366
எண்டிசைசபு 178
எணணமினத 274
எணணெல் 349
எணணிலாவ 113
எனனிலதோ 260
எனெனறுறுபெ 4
எநிருநிதோற் 109
எநிர்நிழல 55
எநறபயனுக 189
எநறவுமுண்ட 279
எபதனெயெதத 203
எபதனையி 135
எபதாலுடலெ 314
எபதிரத்தோ 16
எமதுகிளரு 84
எமதெயபோ 283

எந்தையப்பொது 159
எப்படியேக 299
எமதுவிதியன 98
எய்தாதினறு 63
எயதுபோதி 158
எரிகாக்குமமு 9
எல்லாத்திலு 312
எல்லாநீக்கி 357
எல்லாமாமிய 53
எல்லாமென்று 201
எல்லையிலாவ 143
எல்லையில்பே 292
எலலையிறிசை 35
எலலையின்றிய 50
எவனுடையம 256
எவவிடததில் 207
தினற 63
183
எழுந்தசஙகற 134
எழுந்தெதழுந்து 142
எழுவகையாம 91
எழுதுவோனு 95
எள்ளுறுவியா 291
எறிபோளளி 242
எ 358
367
எனதறறெண் 169
எனதீதனனு 238
எனதீத-னும 366
எனதுசஙகற் 247
எனதுதாதைதமு 165
எனதுபிறாது 185
எனதுமமபி 254
எனலுநினனரு 322
எனவவருரை 135
எனவிரைவு 175
எனவுரைதத 23
எனவொருப்ப 220
எனவோதலு 240
எனைதுருஞாந 357
எனைதெதாழு 317
எனையுரைத 307
என்பதானது 168
என்பதுசொல் 40
என்பளவில 52
என்பனநிறை 130
என்புகுளிரும் 167
என்றதாமனு 107
என்றபுசுணை 247
என்றபோது 270
என்றமறைய 305
என்றமுநிலை 226
என்றமுநி-ய 237
என்றமே-மெய் 242
என்றருளிதநி 274
என்றலுமய 284
என்றலுமிவவா 111
என்றலுமிரா 84
எனறுகாலன 38
எனறுகொண் 181
எனறுசுக்கி 102
எனறுணாந் 278
எனறுதநித 258
எனறுதேவ 243
எனறுநாடி 222
எனறுமநுமீ 350
எனறுமன்ன 309
எனறுமுன்ன 162
எனறுமெல்லா 263
எனறும்பக்கு 268
எனறுரைசெ 100
எனனதுடலி 262
எனனலுமுய 133
எனனலுலு-வன் 128

என்னலுமு-னி 25
எனனலுமேப 210
என்னலுமேய 271
எனனலுமேனி 306
என்னவிவர் 69
எனனவுரைத 162
எனனவு-ததது 311
என்னவு-முனி 225
என்னமோத 216
எனனமோதி 175
எனமுயகனறு 43
எனமுவகிட்ட 367
எனமுவுரைத 37
என்முவெள் 163
எனனிங்கு 163
எனனுடைமை 86
என்னுடை-புக 315
என்னுமறுதி 242
என்னுமுனி 355
எனனுளமாத

ஏ.

ஏகதத்துவக் 217
ஏகமெனும்பி 273
ஏகலுற்றகா 325
ஏகவுருவாயு 238
ஏகியதீவக 155
ஏகுதலையருக 148
ஏதமதாகநா 287
ஏதமற்ற 2
எழுவாரிநீ 332
எறறமாமக 112
எறறுமனது 343

ஐ.

ஐயதுனெ 159
ஐயமற்றன 331

ஒ.

ஒக்கவியறறி 234
ஒக்கவுறைந 246
ஒகலுமனறுக 359
ஒட்டலாசே 54
ஒப்பறுநூனி 353
ஒருகணநுசெ 195
ஒருகணைந்திசை 127
ஒருகணைமுமொ 33
ஒருகாலமா 124
ஒருகால்வினி 68
ஒருகானிடை 310
ஒருக்காலவி 248
ஒருகுகுணா 4
ஒருகோணைந 45
ஒருதலத்தே 335
ஒருதிருதலெ 196
ஒருபகறற 158
ஒருபகறசமா 275
ஒருபாலொநா 324
ஒருமூர்த்த 318
ஒருமுவுலகெ 205
ஒருமையாயெ 206
ஒருமையாக 218
ஒருவருக்கு 56
ஒருவருங்கா 76
ஒலலும்வகை 301
ஒழிந்தளவுட 286
ஒழியாதுள 261
ஒழியாததுய 114
ஒழியானிலே 367
ஒழிறுமுய 110
ஒழிவிலுல 171
ஒழிவிற்றியா 37
ஒழுங்கால்வி 209
ஒளியுருவத் 188
ஒன்முயுணர் 204
ஒனறிலணு 348
ஒனறிலேதா 154
ஒனறெறனும 151

ஓ.

ஓங்காமுடி 223
ஓங்குநுசிந் 163
ஓங்குமாசை 174
ஓடுநனனதி 75
ஓதிறறொரு 73
ஓதுகின்றவொ 30
ஓதுமளவில 251
ஓதுமிச்சாத் 240
ஓதுமிலையா 250
ஓரிடம்விட் 94
ஓவாதவுன்ற 164

ஓவின்முநிவ 280
க.
கங்கையினீ 306
கசனுயாச 138
கடமதுடைந் 338
கடவுளாழுநி 87
கடவுளூசனை 303
கடிகையிாண 53
கடியபாதக 79
கடியபுரியட் 272
கடிநமான 250
கடுதததோா 277
கடுமனவன் 13
கட்டியாம் 49
ாதத 121
169
கணைடவபப 182
கணைடனவெ 123
கணைடறியாவ 293
கணைடனவனை 84
கண்டநவு 356
கணைடனன்கு 322
கண்ணுற்பல்க 294
329
கதலியுறுகரு 290
கதலிவநத 72
கதிவிரும்ப 53
கந்தமாதக 183
கந்தைதண்டு 313
காசாணமய 119
காசாணமுதல 316
காசாணைதிம 111
காணமீரைந 203
காதலதனீ 290
காளகாளமொ 237
காயாய்சசம 95
கருகியகங்கு 32
கருகியநிறமு 78
கருடவாகந 173
கருதிமலததா 264
கருதியட 8
கருதுதயருந் 92
கருதிற்றென 126
கருதுனினைவொ 187
கருதததறற 66
கருததின்வல் 76
கருதவதனுமா 16
கருமமிலாமை 211
கருமமேமேயது 101
கருமவகையா 11
கருமுகிற்றல 57
கருமேருவை 60
கரையறுபா 260
கலகளாலு 345
கலமுநியே 28
கலெயலாநி 128
கலலானிறை 247
கழுத்துறுகொ 78
களிகொணடை 50
கறபகோடி 51
கற்பதானம 98
கறபதநிறபெ 268
கறபமளவுமி 328
கறபமாஙக 22
கற்பனவனை 101
கறறவாரிய 22
கறறவறிஞரா 325
கறறறிநதிலா 161
கஙமார்பிற 350
கஙமுறுகந 276
கஙவுடலாய 255
கனறியபந்த 150
கா.
காகதாலீய 93
காட்சியென 59
காணடியென 313
காண்பரியம 39
காண்பானுங 142
காதலாற்கட் 148
காதலித்தயர்க் 128
காதலும்பய 7
காதலெலலா 226
காதலெனும 13
காதலென்று 350
காதலென்னு 171
காதல்செறிபொ 28
காமமுதல்வி 13

காமமுறுசங 274
காயதநிலமெ 215
காயமெனுங் 271
காயமெனறு 132
காலசதனைத 232
காலமதனுற 336
காலமதேக 197
காலமுணைமை 283
காலமேகாச 153
காலமொருகா 143
காலவேறறு 8
காலனகர்நிக 91
காலனிதுகே 37
காலனீதுனை 99
காவலன்பாச 316
காவின்மதர் 14
காற்றிலாதவி 164
காறறிலெய 75
காநத்திடை 127
கானினறநத 282

கி.

கிஞ்சிலாகிவி 242
கிஞசிலுமின் 293
கிஞ்சில்காணை 344
கிஞசினமாத 294
கிரிமையொ 327
கிருதமுதலுக 125

கீ.

கீற்றுப்பல 95

கு.

குடநினறுபு 306
குடமெபபாரத 78
குடமெயலெயி 98
குணகுகுணமி 227
குணடலிநி 296
குணடலிணை 336
குதமுதலாந் 295
குமபலுனைப் 313
குமபனமெய 322
குமபலேடமு 330
குயில்களகி 244
குரலுனபதெ 264
குரிசிலகேட்ட 333
குருவானவ 325
குருவுமாணைக் 288
குரைசெயச 175
குலவுமுட நீ 364
குறிதீவடி 353
குற்றமுமிலெப 18
குன்றுதவறுகு 122

கூ.

கூடியாடிக் 245
கூடுசெயுந 190
கூநதல்வளர் 326
கூவகுகுண 337
கூறுவாயெ 180

கெ.

கெட்டாதசிற்க 236

கே.

கேடானநலல 212
கேடடகிராத 356
கேட்டகுரி 73
கேட்டநான 107
கேட்டமருந் 226
கேட்டலுமி 321
கேட்டவண 128
கேட்டவேந 70
கேதமிகுந 168
கேலமாகி 85
கேளாரின 366

கை.

கையிலுலறை 120

கொ.

கொடிகுடை 46
கொடிதிதுகொ 112
கொடியகொலெ 166
கொணடபாவ 21
கொதுகினீ 50
கொதகாகிய 241
கொதகாம 325
கொல்வதான 360
கொள்ளறபா 139
கொளளுமபொ 354
கொள்ளுவா 266

கோ.

கோசகாப் 74

கோசலதே 99
155
கோடிமாகோ 268
கோத்திரள்பு 127
கோவலோ 295

ச.

சகக்காரண 38
சகங்கள்கந 348
சகததிலுனை 258
சகததிலே 152
ச்வ 262
சகநேருள் 280
சகப்பேர்பெ 265
சகப்பொரு 230
சகலகாரண 203
சகலசங்கற் 242
சகலத்யா 314
சங்கஞ்செ 103
சங்கமடியா 237
சங்கமறத 273
சங்கற்பசா 44
சங்கற்பத 231
சங்கற்பததி 279
சங்கற்பநா 145
சங்கற்பமெ 339
சங்கற்பம்வே 184
சங்காழிப 274
சஞ்சரித்து 105
சஞ்சலரூப 268
சடகூனிய 39
சடபாவந்த 259
சடமகலாப் 303
சடமசடமெ 214
சடமதியுயி 276
சதவுருததி 2
சதுமணறநூ 5
சததங்கிரியை 265
சததசதனென் 150
சததாசா-கே 233
சததாசாமா 233
சததாதிகளா 188
சததியம்பிர 36
சததியாவுக் 204
சதனைதயொ 240
சந்ததமிவ 108
சந்திமுடித 328
சந்துறுநாம் 16
சமமதாகச 363
சமமயிததி 222
சமமாகிச் 140
சமனுமாயி 284
சம்பத்தாபத 237
சாமழைகணை 31
சாறபருவமே 12
சாசாமாமு 66
சீராமாததிர 185
சுரைசாவின் 343
176

சு.

சுகக்காரண 203
சுகசமொன 129
சுகததிலுனை 233
சுகததிலே 233
சுதல்வாழ் 106
சுதங்கண 167
சுதிகுலத 122
சுதிரததிற் 367
சுந்தமாகிச 357
சுநதமுறவ 317
சுந்தலகி 347
சுந்தியேவ 288
சுமெனும் 298
சுலவும்வாத 200
சுலுவநாட் 99
சுலையமைத் 303
சுறுவாகலு 220
சுற்றுமலிந 237
சுனறபிரண 191
சுன்றவதினி 239

சி.

சிங்கமெனுமு 64
சித்தசயமாத் 184

		216	சிறிதுநாளுட	323	சுவையறவு 285
சித்தப்பிரம		168	சிறியசகப்ப	19	சுழுததிபோ 150
சித்தமாயைம				12	சுழுததிமெள 280
					204
சித்தமேதெ		333	சீதவருததத	296	சூ.
	ெபான	21	சீமாளுருசி	295	சூக்கமாயெ 283
சிததவஞ்சனெ		75	சீவடனதியா	278	சூக்கமெய்யி 58
		82	சீவடனமறை	273	சூடாலுயெனு 290
சித்தம்வேறெ		275	சீவனையிரு	102	சூழுறுமின்ப 150
சிததனதியல்		87	சீவனினழு	61	சூனியமென் 224
சிததனளுமி		223	சீவனெவ	35	சூனியமபகு 151
சிததிரமமமவி		277	சீவனென்கி	36	செ.
		268	சீவன்மு-னீ	174	செகஙகணை 218
சிதனெயாஙு		27	சீவன்மு-னி	334	செந்திருவா 77
	ரயாற	296	சீவன்முததி	226	செந்தெல 111
	ரவயத	6	சு.		செபமுந்தவ 43
சிதனெவாத		200	சுகமாயக	192	செப்பியவததி 213
சிந்தாமணிய		309	சுகமிருக்கு	220	செப்பியவறி 85
	ரநாமனு	56	சுகமுற்றேறு	254	செப்பியவிம் 340
		321	சுதகமாம்ப	77	செயலருந்து 110
சிலாசிலாக		120	சுதகமாயச்	145	செயலினுரி 362
சிலாமயேங்		120	சுதகமா-பா	175	செயலுஞ்செ 170
சிலையாக்கா		66	சுத்தமானதற்	219	செயலசெயலி 121
சிறக்குஞ்சு		68	சுதகமிதனை	334	செயலசெய்கா 38
சிறக்குஞ்ச		363	சுதகமுறமன	299	செய்வானனெ 360
சிறிதறிந்த		161	சுத்தவறிவா	40	செய்யகலம 306
சிறிதாகிச்		257	சுதகவாதனெ	29	செய்யத்தக் 158
சிறிதுகால		331	சுராகுருவி	140	செருவிறல்வே 54
சிறிது-கழிந்த		287	சுவர்க்கமு	358	செல்லாதமா 143

செல்லுறு 36
செல்வழியோ 259
செவவிதாங 270
செறிதருசங 291
249
செறிபாழு 366
95
செறியுழுடிச் 363
செறியும்பதாா 359
செறிவாஞாங 234
327
சே.
சேட்டவெம 361
சேருமிந்தவ 265
ணை.
ணையமென 209
சொ.
சொருபம்வி 88
90
சொன்னது 308
சொன்னவறி 240
95
சொன்னெ 265
சோ.
சோகநன்மை 358
சோகமிலை 140
சோகழுறு 94
சோதிமண்டல 331
சோலேதாறு 79
ஞா.
ஞாநநோக்கி 57
ஞாநநோக்கு 251
ஞாநபூமிணை 89
ஞாநபூணை 183
ஞாநமடைந 352
ஞாநமநஞ 319
ஞாநமாமழு 335
ஞாநமிகந 308
ஞாநமிலா 307
ஞாநழுற்ற 161
ஞாநயோக 330
ஞாநாாமா 249
ஞாநவழுதத 258
ஞாநவாணீ 326
ஞாநவிணம 1
ஞாநவிண்ணை 38
ஞெ.
ஞெயமின்றி 49
த.
தகுமவாகட 34
தக்கசாநதி 264
தக்கபிாமக 126
தக்கவிசாா 236
தக்கனிருகா 248
தங்கள்சங 76
தங்குகாட்சி 194
தசைகள்வே 189
தசைபயில 189
தடமானவத 65
தடஞாநாற 336
தடாதொழி 303
தடையினறித 258
தண்டுவதனை 241
தண்டுவதேதா 134
தததுவஞாந 324
தததுவம்பயி 49
ததறாவு 227
தந்திரியிலெ 34
தணைதசாட 6
தணைதண்ச 5
தணையுளனை 126
தணையுளினி 10
தமாவணைகூ 57
தம்பியோ 6
தமமிற்றூமுணை 291
தாத்திலுயா 245
தரியாமந 348
தருபயஞ்செ 33
தருமமெல்லா 342
தருமமுழுதை 202
தாமறைத் 221
தலைமைநா 3
தலையிறகுளம் 244
தலைவர்தலை 143
தலைவனேநா 323
தவநகளாற் 111
தவமகந்தீா 236

தவமேற்கொ 68
தவனெல 246
தளர்ந்தன 131
தலையாநிற 81
தள்ளினமே 175
தள்ளுமுடி 366
தற்பாவிசும 131
தாங்கலு 346
தனதுசுபாவ 118
தனதுமந்த 236
தனதுவாத 149
தனதுவீட் 310
தனியேயங் 125
தனேததான் 72
தனேமுதலாய 53
தனேயரிலிரு 80
தனேயறியுநி 90
தனேயலைரு 125
தனேயுணடா 59
தனேயுள்ளு 251
தனைதறிவே 261
தனைதுளரு 159
தனைறிவிவி 301
தனிடதேத 296
தன்னுடைவ 276
தன்னுடைய 259
தனனுயிரக் 45
தன்னுருவ 117
தன்னுள்வி 26
தன்னேயிட 82
தா.
தாக்கறவெரு 170
தாங்கினீர 81
தாங்குகின் 48
தாமததது 139
தாமனுமவி 108
தாமேலுடு 105
தாயரிவரா 53
தாரதாமி 123
தாவாங்களி 241
தாவுமுதரக் 60
தாழ்வுமுயர 83
தானலாதாய 345
தானலாதான 85
தாவவருய் 172
தாவவென 112
தாவவாதிப 106
தாளுகுமிக 65
தாளுமுணா 360
தானேசங்க 119
தி
திகழாததும 261
திகழுநான்மு 3
திகழ்ந்தவன 121
திக்குங்கால 334
திங்களினுமி 257
திங்களுதிக் 327
திங்களுதித 328
திடமூனிச்ச 317
திதிகாதலரு 166
தியாநீங்கி 330
தினைநுனி 349
திரவாசனை 349
திரிகதகதே 99
திரிதலனுரை 286
திருந்தியவிவ 24
திருபபாற்கட 166
திலமுளவள 324
திறல்விடாத 56
தீ.
தீங்கிடாதீர 341
தீதங்காரஞ் 292
தீதடையாச் 11
தீதினமுனிவ 356
தீதுநன்மை 222
தீயமதவெதா 61
தீயவுணமந் 64
தீயவினைக்க 359
தீராமவரே 149
தீராவெமப் 255
தீர்க்கதரிசி 244
தீர்க்கதகக்க 139
தீவினையெ 258

	து.		தெரிந்தணர்	120	தேயகீடியி	48
	துக்கசுகஙக	41	தெரிபவற்றி	341	தேயவாதனை	152
	துஞ்சுமானப	276	தெரிபொருடரிச	267	தேயஃதிடல	268
	துணிவுறுதிட	105	தெரிபொருளு	214	தேயபூசைசி	2
	துதிகளகட	352	தெரிபொருளொ	339	தேயரிறசேசு	7
	துதிகொடா	2	தெரியாததறி	59	தேயருபசா	172
	துதிதனனி	182	தெரிவதாகிய	204	தேயாதாசய	160
	துதிப்பாது	61	தெரிவதாமி	196	தேற்றமாஙு	197
	துயர்களும்	133	தெரிவுறுவய	22	தொ.	
	துயிலெயுள்	241	தெருளுறுமக	4	தொலவறுமா	15
	துயிலவிழிப்	201	தெளிசந்நியா	279	தொலவிலெ	200
	தூாசையெனு	185	தெளிபரமவ	48	தொலலுலகிற்	19
	தூவாபாமாமு	290	தெளியுரீரி	345	தொலலெயதா	297
	தூனிசெய்சஙு	133	தெளிவாளூா	281	தொழிலினிலெ	212
	தூனிமஞ்செ	104	தெளிவின்மிக்	332	தொழிலினமி	358
	தூனைதருபல்	115	தெளிவுகெம்	351	தொழிலின்றிக்	153
	தூனையுமஞ	171	தெளிவுடைய	142	தொழுதுமுன்	24
	தூன்பமினப	342	தெள்ளமுதநா	66	தொன்மையாம	48
	தூன்பமெலா	228	தெள்ளறிவெ	259	தோ.	
	தூனபுரிவாஙு	288	தென்றிசைசெ	91	தோலினறி	169
	தூன்னுமுறப	1	தே.		தோற்றமென	249
	தூன்னுறும	6	தேகதனைதோ	137	தோற்றாவுமா	255
	தூனனுபொரு	255	தேகமுதற்பிரி	258	தோறறமுடை	251
	தூ.		தேஙகமலத	29	தோன்றியனை	94
	தூயதாயிக	29	தேஙகாதுத	191	ந.	
	தெ.		தேசகாலத்	264	நக்கன்முதலா	242
	தெய்வயோக	190	தேசிகன்செசா	141	நடுவினமுடிவி	144
	தெரிக்கும்பொ	163	தேமெனமல	367	நண்புறுமிவ	79
	தெரித்தறியும்	42	தேயதேசுயத	149	நம்பிநம்பிய	336

நம்மாலதுசே 44
நயந்தவெதல 165
நயநமூக்கு 261
நரபாலனதற் 318
நரையுறுதீ 18
நலஙகியசி 104
நலனீழிவா 185
நலனுறுபே 302
நல்கியபாதி 79
நலதுசிறு 4
நல்லபுந்தியு 157
நல்லவருந்தீ 32
நல்லறிவுநற் 256
நல்லனநூல 105
நல்லாரிடததி 61
நல்வினஞ்சே 180
நலலோதீ 167
நல்வசிட்ட 27
நழுவுமநமெ 306
நநவிறசுழு 357
நனிமெய்யா 117
நனமையான 232
நன்றுளநாந 236
நன்றுமேல் 251
நனறிதருமுண் 114
நன்றுநனறெற 24

நா.

நாசமுற்பததி 55
நாசவடனை 345
நாடிகளின் 297
நாடிகளெல் 300
நாடுபிராணு 252
நாடுமஙகுலி 217
நாட்டினியல 162
நாமுடலென் 136
நாயகனெயி 301
நாரதனென 305
நாலிரணடு 179
நாவினடிச் 198
நாநாவாம 270
நாணனுமபி 88
நாணெ-பொரு 111
நாணேநீயாய் 170

நி.

நிகரறுசந் 32
நிகரிலபரம 38
நிகழ்சததா 234
நிதியுமாசுஞ் 15
நிததமுறுமு 341
நிராசையாகி 159
நிருவாசனெ 349
நிருவிகற்பசமா 172
நிருவிகற்பமா 219
நிர்விகற்-நின 245
நிர்விகற்பததி 322
நிருவிகறபவாந் 40
நிருவிகாரபா 263
நிலமையென் 365
நிலெபெறுமப 107
நிலையானவிச 41
நிலலாவீட் 336
நிறக்குநார 243
நிறஞ்ர்காணி 187
நிறைறபவநதீ 33
நிறைறெருங 208
நிறையறிவின 308
நிறையெழின 6
நிறபநடப்ப 39
நிற்பரமாயி 287
நினைப்புமிகி 214
நினையிப்பொ 205
நினைவறவெ 7
நினைவான்மு 347
நினறவினணு 281
நினனுளைய 267
நினனைநீங 55

நீ.

நீஙகருமுணை 323
நீசமுயாவா 263
நீடததகுமன் 170
நீணடகநாநீ 255
நீதியின்றியு 282
நீததனைபி 100
நீயிதற்கெனெ 331

நூ.

நூல்னைததின் 224

நெ.		பகைகோவத	52	பாத்துதிகசு	219
நெஞ்சிலாத	319	பக்கதெதாடு	43	பாத்துநாட்ட	174
நெடுங்காலம	93	பக்குவமாத	305	பாமமதனில	354
நெடுநாட்பழ	282	படாசிததுரு	239	பாமமாமீச	173
நெடுநாளேந	223	படாபூதந	19	பாமமுணாந	266
நெருக்கமுறு	200	படாமதததா	116	பாமமு-தேனெ	246
நெறிகொள்	206	படாமூமாகக	188	பாமமேமெயெங	75
நெறியிடைவ	103	படிகநன்ம	86	பாமமேமெனி	368
நெறியுறவிடா	208	படிமுழுதுழ	288	பாலோகசு	125
நெ.		பணிதலொளி	343	பாமவிண்ணே	347
நொயயதா	156	பணடததிறப	215	பாமாதிததனெ	146
நொய்யநெ	118	பணடமனெத	360	பாரபாஙக	124
நோ.		பணெநான்பூ	55	பாரிசவிதையி	121
நோக்கப்பட்	170	பணைடலீலெத	57	பாரிநதிவவாறு	352
நோக்கியதே	6	பணணபபடா	281	பாருவஙகடா	154
நோக்குமபொ	236	பதமபணிநது	9	பாருவங்களிலே	37
ப.		பதியொழிநது	304	பலபடச்செய	285
பகருமெலலெ	58	பதநிபாயநது	351	பலமதனெயொ	307
பகாவரிதாய	39	பநதததுருவ	36	பலவுஞ்சூழவு	300
பகவசெயதன	196	பநதநிதாநசு	354	பலவுமொனறு	270
பகவஞ்குமி	204	பநதமிலலெவீ	344	பலவஙகட	171
பகறவொழு	303	பநதமுதநிநி	344	பலவகைதா	132
பகீரதனாச	289	பநதமுறறனன	1	பறக்கின்றப	142
பகீரதனெ	286	பயமறறே	322	பறனையாசே	244
பகுதமனறி	139	பயமவநது	108	பற்றததகுவா	239
பகுநிவழியி	226	பாதநினெதா	109	பற்றறுதிணணி	193
பகைமந	104	பாத்தயகே	124	பறறிலதாயநி	210
பகையெலாந	21	பாந்தசாற்	207	பற்றிலாதெத	354
பகைவாதனெ	235	பாந்தசிதநி	196	பற்றிலாதமந	164

பறறினறித்த 302
பறறுமுனிவு 352
பறறுவானபற் 175
பறறுவீடில 331
பறறுவீடென 147
பனிபடாமதிய 324
பனிவாகடலி 168
பன்மைமோக 281
பன்மையாமா 267
பன்மையாமவி 113
பன்னிரண்ட 300
பனலுகாரண 35

பா.

பாகமார்பதி 3
பாசமினறியு 262
பாதபமவிதை 276
பாமபுபோல 299
பாயலொனறி 325
பாயுமநமாறி 360
பாரக்காகுல 205
பாரிையையுடை 17
பாலகனையரு 144
பாவமகனறு 61
பாவமதாயா 10
பாவனைதீர் 34
பாவனைமுற 122
பாவனையும 91
பாவிப்பனயா 349
பழிப்புவிமே 60

பி.

பாதுமாமதி 333
பி.
பிணிசெயாப 22
பிரணவததி 217
பிரமததின 344
பிரமததின்ச 271
பிரமமாருசு 138
பிரமனுமேமி 69
பிரமவருச 206
பிரமவொளி 38
பிரிபிலென 246
பிரளயநதா 247

பு.

புகல்கசன் 173
புகலபிரமாண 226
புகல்வுறுகுண 235
புகனறநாம 237
புகன்றவுடன் 97
புகையார்வ 102
புணடரீகவா 172
புணணியனு 129
புதியனசக்க 273
புதிவழியேம 94
புதிதணிந் 176
புந்திப்பா 84
புரவலனினை 235
புரிணையநண 83
புருவநாப்ப 266
புரையுடென 127
புலனகளிற் 218

பூ.

பூமபுனலி 333
பூமியதனறு 311
பூவாம்பொரு 36
பூறைநெடுரு 56
பூறையம்புப 298
பூனரும்ன் 295
பூன்னருமுனை 101
பூனாமூவா 80
பூன்னுமீதா 165
பூன்னுறததா 20
பூன்னுறுபக்க 14

பெ.

பெரிதுமொரு 73
பிறிதொனறு 311
பிறிவாம்பொரு 36
பிறைநெடுரு 56
பிறையம்புப 298
பினனரும்ன் 295
பின்னருமுனை 101
பினனாமூவா 80
பின்னுமீதா 165
பின்னுறததா 20
பின்னுறுபக்க 14

புவநமியா 160
புவியெலா 151
புழுமுதலாம் 211
புறத்தகத்து 192
புறத்திலேபி 252
252
புறப்பேறுக 146
புறப்பொரு 150
புறணும்பூசை 262
பூ.
பூதநெறியா 186
பூமகளுமை 50
பூமகள்போ 67
276
பூணறவடிவு 167
பெ.
பெண்மைபா 1
பெத்தவாசை 151
பெரியபிரா 295
பெரியவடவி 356
பெரியவாறி 4
பெரியவர்த 127
பெரியவர்ந 21
பெரியவுணர் 225
பெருகத்திரா 82
பெருகியவி 119
பெருகுமநத 262
பெரும்பெரி 339
பெருவெளியா 51
பெறற்கொணை 138
பே.
பேசியதன் 146
பேசுமிதுதா 365
பேதமில்லாச் 172
பேதமுறுபுந் 117
பேதமுறுபொ 203
பேதமேவடி 322
பேதிக்குமந 145
பேரநந்தத 185
பேரிலுல்வீம 113
பேருமுந்திரை 150
பை.
பைந்தொடி 14
பொ.
பொங்குதொ 348
பொய்யதா 334
பொய்யாகவு 47
பொய்யாகிச் 292
பொயயாமனி 337
பொருகடலி 116
பொருவில்ச 69
பொருளிலே 149
பொருள்கட 360
பொருள்களெ 20
பொருள்களெம் 313
பொல்லாதவு 297
பொறிகளின் 222
பொன்னுட் 96
பொன்னிற 305
பொன்னில் 338
பொன்னுலக 3
பொன்னுலகு 20
போ.
போகங்கா 223
போகததுக் 293
போகமயலை 312
போகமுறுபா 27
போகமொ 256
போகாததுயி 194
போகிமறை 329
போகியபக 285
போகிலுநி 253
போதவாணி 58
போதம்பா 74
போதுநா 320
போற்றவுண 352
போற்றிரா 1
ம.
மகததின்சக 248
மகாநீர்கட 18
மகனறிவே 301
மகிழ்வாம் 361
மகிழ்வுசோ 22
மங்கலப்பு 175
மங்காதருநா 44
மச்சாமின் 289
மடங்கல்வீ 148

மடங்கியமர 328
மடமைநோய் 210
மடணையா 308
மடமையின் 5
மடமை-துய 85
மடமையொ 31
மடிமிசைகொ 7
மடிமிசைவந் 9
மடியின்மேல 330
மடிவறுபிற 111
மட்டிலாத 50
மட்டிலாவி 51
மட்டில்போ 312
மணிப்பூண் 166
மண்டியசுழ 35
மண்ணெடும 143
15
மணனுலகி 176
மதமாமோ 354
மதமாவென் 311
மதநிகைப் 329
மதிபாற்கா 248
மதியிவவா 359
மதியைமே 157
மதியோடிர 346
மததமயிரா 47
மந்தமாருதஞ் 130
மந்தாநிலத் 96
மந்திரிமுன்னு 65
மந்திரியென 104
மயக்கமுபா 250
மயிலிலாணை 157
மயிலின்மை 199
மயலின்-யநி 147
மாணமாம 18
மருவிதயவி 252
மருளுமயறீ 365
மலரோன 367
மலிநவூன் 79
மலிமிசைம 287
மழையாலவி 60
மறுகுவாத 137
மறுபவமுரு 321
மறைதன்மட் 330
மறைநெறிக 154
மறையுமிவ 221
மறையோவெ 353
மற்றினி 113
மற்றுங்கும 314
மற்றுமளவி 97
மற்றுமொன் 87
மற்றுநாளே 25
மற்றையபா 252
மற்றொருபு 275
மனத்திருள 78
மனத்தினமு 210
மனத்தின்வடி 39
மனத்தினண் 227
மனநலத்தி 157
மனமணிபேத 105
மனமிலாநி 101
மனமெனும 104
மனமேபுருட 98
மனவன்பேயு 256
மனவாநகத 69
மனவாநமு 44
மனமெனு 186
மனிதனென 309
மனையவட்கு 178
மனையுங்கிள 311
மனைவியாக 326
மனைவியுமகா 21
மன்னற்குரையா 43
மன்னவொ 52
மன்னவர்வண 7
மன்னவனை 77
மன்னவனெப் 64
மன்னவன்க 93
மன்னவன்சந 26
மன்னுவீதோ 309
மன்னுவென் 282
மன்னுசாற் 20
மன்னுவிடைய 348

மா.

மாண்டுவாளா 70
மாதராரிய 329
மாதவணைகை 100
மாதவன்மு 8
மாநிலததி 222
மாந்தாதம்
மாமடஞ்செ 17
மாமாயைநி 180
மாய்வுற்ற 44
மாருதததி 304
மாலதறகு 182
மாலறவெஙு 135
மாவலிப்பெ 158
மாவுசசவ 227
மாளாதகா 142
மாறுனவிதி 92
மாநிலமுழு 285
மாணுவேட 3

மி.

மிகத்தெளிந 205
மிகமாலுறு 82
மிகமுயன்று 29
மிகவருகாமா 41
மிகவுணஙகு 20
மிகவுமதத்து 364
மிகவெருவலா 340
மிக்கவருதத 309
162
மின்னிடததி 15

மீ.

10
மீட்டுமுனை 238
மீட்டுமெழுந் 72
மீட்டுமோமா 275
மீட்டுரைபபா 63
மீண்டுமவருந் 309
மீணடுமோமாக 269
மீணடுரைசெ 102
62
மு.
முகததிறை 288
முக்காறபொ 248
முக்குணஙதா 132
முச்சுடாவஙு 62
முடிவறுகால 135
முடிவிலாதிர 6
முடிவிலாவிசு 130
முடிவினருா 74
முடிவுகநவருு 42
முதலானவுட 291
முதலாமியோ 363
முதிராபருவத 14
முதுதுயர்வி 17
முதுவிவேக 189
முதுதிறையநய 35
முந்தியகாலத 122
முந்துதான்க 181
முந்துவெறி 234
முந்துறுசக 101
முநதைதப்பிர 265
முயலவறத் 103
முழுகுதருஙு 23
முழுதுஙகா 160
முழுதுசததி 74
முழுதுணாத 100
முழுதுளாய் 54
முழுதுமாய் 350
முறபிரப்பி 29
முறறுமாமபி 268
முனிமொழி 8
முனியகனற 203
முனிவனே 217
முனிவுறுபெ 296
முனையாாமு 73
முனனருெச 92
முனனஞ்செசா 234
முன்னநாரு 161
முன்னநினற 221
முன்னந்தோ 220
முன்னமொருு 95
முனனவனீ 8
முன்னநுபவ 55
முன்னியகத்த 136
முனனுபொருு 279

மூ.

மூகமாய்ச்ச 86
மூடவிந்தியஙு 237
மூடனுகிப்பல 362
மூரிக்கயிறும் 312
மூவகையுல 111
மூவாாகினி 167
மூவாாகியமு 195
மூவாிலிருவ 75
மூவருமறிவு 278
மூவாமுதல் 197
மூனறுநாடே 302
மூனறுபூமிப் 363
மூன்றுவகை 340

மெ.

மெததுகின்ற 83
மெததுறுவன் 229
மெததென்ற 141
மெய்தரிநிமி 5
மெயம்முறை 26
மெய்யாகிய 162
மெய்யாயழு 355
மெய்யான 117
மெயயுணாவு 112
மெல்லிதாகிக் 239
மெனமேலை 97

மே.

மேகமனையா 355
மேடமாதத 128
மேயதன்பத் 131
மேருகந்தர 106
மேருமநதர 131
மேருவினகு 16
மேலோஞகி 168
மேவலுறற 171
மேவியசர 298
மேவுகதை 68
மேவுதற்கரி 17
மேவுறுதுன 207
மேனிழுன 131
மேனியிறபு 138

மை.

மைந்தரொரு 68
மைந்தனில்லா 289
மைமமலமர 24

மொ.

மொய்ததகூட் 196
மொய்யுடலை 136
மொழிசத்தர 233

மோ.

மோகத்தில்வ 339
மோகமிலலர 361
மோகவற்ச 147
மோநழுறவ 340

யா.

யாதியாதெ 350
யாதியாவெ 11
யாதினிறமே 118
யாதிலைமுய 151
யாதுநீதது 333
யாதுமென 338
யாருமினறி 187
யாவருமிரங 288
யாழுடைய 179
யாழுமென 356
யாளரிசசக 202
யாளாழுன 168
யானிலைமி 148
யானெனெ 72

யோ.

யோகநெறி 51
யோகபூமிய 362
யோகபூமியெ 358
யோகமொரு 243

வ.

வகிர்ததுநி 289
வசந்தநாண 302
வசநமாந்தர 23
வஞசமினீள 62
வஞசவிநதிர 1
வண்மையர 294
வடிவுபொரு 46
வடிவுமவர 330
வண்மையர 131
வதநமாறு 98
வநததந்தை 333
வந்தமகவர 327
வந்திறைஞ்சு 30
வந்துறுபோ 17
வந்துயாத 45
வரைகளினு 178
வரையிலே 13
வலமபுரித 173
வலியிலுலவி 235
வலியெலர 108
வழிபடுமி 5
வழியுஞகட 364
வழுவறுசத 140
வளரபுலமர 11
வளதருழுப் 80
வளயாழிகை 212
வளளலேயி 332
வறுதலவிதை 230
வநம்படிந் 177
வனபிலியற் 280
வன்பிறவிப் 92
வன்மரங்க 124

வா.

வாக்குழுகஞ 63
வாக்குமெள 280
வாசுதேவப் 100

வாசுதே-பெய 273
வாடாவசரீ 44
வாதனைப்பா 107
வாதனைபுல 190
வாதனைமா 307
வாதனையின் 229
வாதனையென் 148
வாதனைவடி 137
வாதனைவலை 103
வாயுவடிவா 61
வாராய்மூட 187
வாரியசைசந் 346
வாயுமநத் 82
வாழலாமெ 310
வாழிவாணி 58
வாளாசித 145
வாளாவய 126
வானதிக்கரை 100
வானதிமூழ் 129
வாநநிகரா 122
வாநரம்புாவி 79
வாநவர்தா 45
வாணர்மதி 43
வாநிடையோ 64
வானிலேசு 335
வானிலேமர 329
வானேகுகதி 146
வான்முதலா
வி.
விகற்பமிறந் 61
விகற்பமெ 194
விகற்பவாக் 218
விசயனெனு 273
விச்சையெ 212
விஞ்சுநீள் 194
விடயம்யா 161
விடலரும 25
விடலேபால் 216
விடுதியாலே 261
விட்டவணி 254
விண்ணுவென 337
விண்ணிறபி 37
விணணுவீட் 337
விதமாஞ்சக 362
விதறியோடு 73
விதியிறற் 285
விதியின்வச 72
விதியைநிக 243
வித்திணுட்பூ 321
விநதவநத் 282
வியப்புடை 219
விரவுதோற் 221
விராவிவரு 253
விரிசிலேயி 270
விரிஞசனுரு 122
விரிவுறுமு 287
விருத்தர்ம 10
விருத்தாய்ந 18
விருப்பறத் 289
விரைவிலவ 329
விலங்குமுறி 310
விலங்குறுசி 108
வில்வக்காயெ 269
விவிதாரம் 261
விழித்துநோ 196
விழிப்பதுவுமி 144
விழிப்பிறே 267
விழிமுதற் 220
விழுந்தான் 96
விழுமியர்சு 19
விளக்குமிர 116
விளிவருந்தி 160
வினவிநோக் 281
விறையவள் 158
வெகுவாய 262
வெங்காதற் 123
வெணணிறத 257
வெந்தமணி 310
வெந்தோடுமா 215
வெம்புதல்போ 203
வெம்புறுமூப் 80
வெம்மாயவா 144
வெருவாமல 272
வெலற்கரிய 10
வெறிதிருக்கி 206
வெறியாரும் 141
வெறறிதநிற 365
வே.
வேகந்தேயு 342
வேண்டியகா 156
வேண்டியவா 190
வேண்டுவென 93
வேதியன்மு 278
வேத்தவையி 77
வேந்தனுரை 312
வேரிறுகெ 239
வேறுபொ 13
வேறிலாத 114
வேறுமாயே 335
வேறொருமா 51
வை.
வையஞ்சுதத 126

எண்.	கதை.	பக்கம்.	செ-ள்.
1	பாயிரம	1	14
2	வைராக்கியப் பிரகாணம்	3	122
3	சுகர் கதை	24	25
4	முமுட்சுப் பிரகாணம்	28	28
5	(ஞாந) விண் மகன் கதை	35	44
6	லீலை (மண்டபக்) கதை	42	90
7	கற்கடி (சூசி) கதை	59	47
8	ஐந்தவர் கதை	67	10
9	(வஞ்ச) இந்திரன கதை	69	9
10	மநததின கதை	71	22
11	பாலன் கதை	74	8
12	சிதத(சாம்பரிக)ன் கதை	76	26
13	உற்பத்திப்பிரகாணஇதோபதேசம்	81	71
14	சுக்கிர(பார்க்கவ)ன் கதை	95	47
15	தாம வியாள கடர் கதை	102	43
16	வீம பாச திடா கதை	110	25
17	தாசூரன் கதை	114	108
18	கசன் கதை	135	20
19	திதிப் பிரகரணம்	138	7
20	ஜநக ராசன கதை	140	36
21	புண்ணிய பாவர் கதை	147	49
22	மாவலி கதை	156	54
23	பிரகலாதன் கதை	167	72
24	காதி கதை	176	35
25	உததாலகன் கதை	184	79
26	சுரகு கதை	199	46
27	பாச விலாசர் கதை	207	17
28	வீதகவவியன் கதை	210	76
29	உபசாந்திப் பிரகாணம் (ஆகாச கம்நாதி அபாவ நிரூபணம்)	225	71
30	புசுண்டன் கதை	238	99
31	தேவ பூசை கதை	255	70
32	வில்வ பலக் கதை	267	16
33	சிலக் கதை	269	8
34	அருச்சுநன கதை	271	21
35	(ஸ்வப்ந) சத வுருததிரர் கதை	275	30
36	வேதாள கதை	280	26
37	பகீரதன் கதை	284	33
38	சிகித துவசன கதை	289	240
39	கசன் கதை	332	13
40	மிததியா புருடன கதை	335	20
41	விரதத் திரய கதை (ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்)	338	19
42	இட்சுவாகு கதை	342	66
43	(மான்) வேடன் கதை	353	25
44	நிருவாணபபிரகாண இதோதேசம் (ஞாந சப்த பூமிகை)	357	68
	ஆக வகை 44-க்கு செய்யுள்		2555

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	12	விபாசரே	விலாசரே
5	28	நன	நின
22	24	மோக	போக
33	26	பாலி	பாவி
59	7	சூடடி	சூட்சி
63	14	கணடி	கணடி
113	1	பேரினன்	பேரிலை
151	18	பததன்	பததன
166	16	ய யிாததார்	வயிர்ததா
170	5	யதீதமா	யதீதமதா
209	14	கேணமையிை	கேணமையிை
225	4	மாண	மாண
232	20	மொழித	மொழித
240	13	யுடைத	யுடைத

80-வது பக்கததின பின், 81—82—83—84—85—86—87-88 எனறு, முதலில உளள, 89—90—91—92—93—94—95—96 என்ற பக்கங்களைத திரிததுப் படிக்குக.

இந் நூ லாசிரியர் மரபு கூறல்.

தாளவந்த மலோனறன மநத்துதித்த வசிட்டனயன் றன்பாற் கே
நாளவந்தான் போகாத விராமனுக்கங குபதேச நலகி யிங்கே [ட்டு
யாளவந்தான வீரையினமா தமப்பட்ட னஙக்சுவ தார மாகி
மீளவந்தான் வந்ததமிழ் வசிட்டரா மாயணமும் விளம்பி னனே.

ஃ ஓம். சிவமயம்.

ஞான வாசிட்டம்.

பாயிரம்.

பெணமை பாதியன் பெறறக ளிறறினை
யணமை தூரம றஷகத துன்னுவ ாந
திணமை ஞாநச்சி றபபுயா வாசிடட
மூணமை யாகவொ ருஙகுரை செயயவே. 1

போற்றி ாமண்பு கல்வயி ாக்கியந
தோற்று நூறறிரு பததிரண டாஞ்சுகன்
சாற்று சீரிரு பததைந்து தற்பதத
தேற்றம வேணடினா சீரிரு பதவெடட. 2

ஞாந வினமக ளுறபதது நாலதா
மான லீலம கிமைதொண் ணூறதா
மான வூசியு மையெடடு மேழுமா
மீந மற்றசீ ாயந்தவ ரீரைந்தே. 3

வஞ்ச விந்திரன் *வன்கதை யொன்பதா
நெஞ்சி லுக்கிரு பதிரு நீள்கவி
தஞ்ச பாலகன் றன்கதை யெட்டதா
மெஞ்சு சிததணி ருபது மாறுமே. 4

துன்னு முற்பதி சொல்லெழு பத்தொன்று
நன்னர் வெள்ளியு நாற்பதோ டேழதா
மன்ன தாமனு மையெட்டு மூன்றுமா
மின்ன வீமனி ருபது மைந்துமே. 5

---

*வண்கதை எனவும் பாடம்.

ஞாந வாசிட்டம்.

துதிகொ டாசுரன் வெல்கதை நூற்றெட்டா
மதிநெ டுங்கசன் வண்கதை நாலுநதாந
திதியெ னுங்கதை யேழுஞ்ச நகன்றன்
மூதிய நற்கதை முப்பது மாறுமே. 6

உரிய புண்ணிய வெனன்பது நாற்பது
நரகின் மாவலி நாலுட னேம்பதாம்
பிரக லாதன்பி ழைப்பெழு பத்திரண்
டரிய காதியு மைந்துடன் முப்பதே. 7

சிதத மாறித்தெ ளிந்தவுத தாலக
வெறுத்த வெண்பதுக் கொன்றுகு றையவாஞ்
சுத்த நாற்பது மாறுஞ்சு ரகுவாம்
பதது மேழுமாம் பாசவி பாசரே. 8

ஏத மற்றவெ ழுபது மாறுமே
வீத கவவியன் மேலெழு பததொன்றும்
போத மூந்துப சாந்திபு சுண்டனு
மோத நூறுக வியிலொன் றில்லையே. 9

தேவ பூசைசி றந்தவெ ழுபதா
மேவும் வில்வமி குபதி னைறதா
மேவ மறறசி லக்கதை யெட்டதாந்
தாவி லர்ச்சுநன் சாற்றிரு பததொன்றே. 10

சதவு ருத்திரன் றன்கவி மூப்பதா
மூதவு மையைநதோ டொன்றென்பர் பேய்க்கதை
மூதுப கீரதன் முப்பத்து மூன்றதா
மெதிரசி கித்வச னெண்பது மும்மையே. 11

புகல்க சன்பதின் மூன்றுபொய் யாமவ
ணிகழு நாலைந்து நீண்டவி ரதங்க
ளிகலில் பத்தொன்ப தாமிக்கு வாகுவி
னெதில ஞானம றுபது மாறுமே. 12

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

மானு டேடனு மற்றிரு பத்தைந்தா
மான யோகம றுபது மெட்டுமா
மோன வுண்மைமொ ழிந்துள வாசிட்ட
ஞான நூற்கதை நாறபது மூன்றுமே. 13

பாக மார்பதி கம்பதி ணென்கதா
மாக வேயிரண் டாயிரத் தைம்பது
மாக விக்கைந்த திகமிவ வாசிட்டம்
யோக ஞானத்தி னுண்மையு ரைக்குமால். 14

பாயிரம் முறறிற்று.

---

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லந்தரத்
தென்னுடை யுட்புறத திலங்கு கினறது
மன்னுசிற சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த
துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி றைஞ்சுவாம். 1

திகழுநான் முகன்முதற் றேவா ழுவருஞ்
சகலமே தங்களுஞ் சாததி ரங்களும்
புகலுஞா நதநிறை புரண மானது
நிகரில்வா சிட்டமா நிபுண ஞானநூல். 2

தலைமைநான முகன்மநத் தாம ரைக்கினன்
சிலையில்ரா கவன்றிருச் செவிக்குத் தெள்ளமு
துலவில்வான் மீகிவாக் குதிதத தத்துவ
நிலைமைவா சிட்டமா நிபுண ஞானநூல். 3

ஞான வாசிட்டம்.

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது
விரிவுறு சிறியவர் மேவொ ணாதது
வரிசையி லுயர்ந்தது வசிட்ட சங்கிதை
யரியமெய்ஞ் ஞானநூ லனைத்தின் மிக்கதே. 4

தெருளுரு மகர்க்கிதஞ் செய்யு மன்பிலை
லருமைவா சிட்டநூற் கன்னை யொப்பளா
வுரியதாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவள்
பெருமைவா சிட்டமிப் பிறப்பை மாற்றுமே. 5

எண்ணுறு பெருங்குணத் திராமன் றன்மய
நண்ணுற வசிட்டனே நவின்ற ஞானநூல்
பண்ணுறு தமிழிறற் பாடு கேன்சுதை
மண்ணுறு கலதநிலும் வைக்கு மேமழையேன். 6

பந்தமுற றனன்பர பதத்தைச் சேர்கவென்
றந்தநிச் சயமுளா னறிவி லானலான்
சிந்தனை துயாகெடச் சிதனைச சோந்துளா
னிந்தநூற் குரியவ னென்று கொள்கவே. 7

ஒருங்குணர் குரவனை முயர்வான் மீகனை
மருங்குறப் பரதநுவன் வணஙகி வன்பவ
நெருங்குவெங் துயரிலே நின்ற தெஙனை
மருங்குணத் திராமனீ யருளிற் கூறென்றான். 8

நல்லது சிறுவநீ யுரிமை நானது
சொல்லுவன் கேட்குதி துயர்செய மோகநீ
வெல்லலா மோகந்தான் சகத்தின் வேறன்றி
மல்லல்வா னிறம்படைத் தென்ன வந்துறும். 9

இறப்பிலா விந்த மோக மிறையுமீட் டெண்ண மின்றி
மறப்பதே நல்ல தென்று மதித்துயா மநதநி லுக்குத
திறப்படக் காணப் பட்ட தில்லெனச சித்தி னுலே
யுறப்பெறு மெப்போ தப்போ துயர்பர சுகம தாமே. 10

1. வைராக்கியப் பிரகாணம்.

வழிபடு மிதனை விட்டு மற்றுள நூல்க ளென்னுங்
குழிகளிற் புரண்டஞ் ஞாநக் குணத்திறற் பிறப்போர்க் கெல்லா
மொழிவற வொருவர் செய்தற் குரித்தன்ரு யத தானே யுண்டாங
கழிதலிற பாம வின்பங் கற்பங்க ளாலுங் கூடா. 11

அலசெய்வா தனையைச் சேட மறவிட னல்ல தென்று
நிலபெறு முததி யென்று நிமலமா நெறியீ தென்றுந்
தலைமையோர் பகர்வ ரன்ன திருவகைச சாந நல்கி
யுலதரு மலிந மொன்ற தொழிததிடுஞ் சுதத மொன்றே. 12

மடமையின் செறிவே மெய்யாய் மலியகங் காரந் தனறிப்
படர்தரு பிறப்பை மேன்மேற பயில்விக்கு மலிந மென்ப
ரடர்மறு சாந மென்னு மஞ்சுர மின்றிச் செந்தீச்
சுடமுளை யாவித தொக்குஞ் சுததவா தனய தென்பர். 13

மெய்தரி நிமித்த மாகத் தரிப்பதாம் விளம்புஞ் சுதத
மெய்தினர் பிறவி யான வநாத்ததத்தி னென்று மெய்தார்
நொய்தினி லேக்க வேணடு நோக்கெலா நோக்கி யின்பஞ்
செய்திடுஞ் சீவந் முததி சேர்நதவ ரென்ன லாமே. 14

ஆன்றதோர் சீவந் முத்திப் பதததினை யடைந்தி ராமன்
பூன்றமா மநதத னென நெறியினைப் புகலக் கேடபிற்
சான்றவிக் கேள்வி யாலே சரைமர ணங்க ளோதி
தோன்றலே யெனவான் மீகித் தொன்முனி சொல்ல லுறரு ன். 15

சதுமறை நூல்க ளியாவுந் தரித்தனன் விநோதத் தாலே
யெதுபய மென்ன வஞ்சா திருந்தனன் சின்னட் பின்னுண்
முதுபய னதிக ளியாவு முனிவர திடமுங காணபான்
கதுமெனக் காத லாளுன் கார்நிறக் கமலக் கணணன். 16

தந்தைதன் சாண மான நகமெனுந் தாது பூத்த
வந்தமில் கமலப் போதை யன்னம்போ லணைநது தாழ்நது
முநதைதன் னதிக டேவ ராலய முனிவர் கான்க
ளெந்தைதன னருளிற் காண்பா னெணண்ணிய தென்ற னுள்ளம். 17

*முடிவிலா திரந்த தெல்லா முடிவுரு தில்லை நின்னு
லடியனேன் முன்னம் வேட்ட வாமுநீ யருடி யென்னப்
படிபுகழ் வசிட்ட னேதும் பார்த்திப னினிது னெண்ணிக்
கடிதுபோய் மீடி யென்னக் கார்கழல் வணங்கிப் போனான். 18

தமபிய ரோடு நன்னு ளெகித்தன் னுடு நீங்கிப்
பம்பிய நதியுங் காணும் பற்றற்றோ ரிடனும் பாலை
வெம்பிய நிலனும் வேலைக் கரைகளுரும் விலங்கற் சார்வும்
வம்பிய லலங்கல் வீர ரேக்கினன் மகிழ்ச்சி கூர. 19

துன்னுறு மமரர் போற்ற மானிடர் துதிப்ப மீண்டு
தனனையர் சிவலோ கதனைச் சார்தரு மீச னென்னப்
பொன்னில கத்தை மேவும் புரந்தரன் புதல்வ னென்ன
மன்னுறை யயோத்தி புக்கான் மலர்சொரிந் தியாரு மேத்த. 20

நோக்கிய தேச நீதி துவல்வுற்றுப் புலரு முன்னே
சேக்கைகின் றெழுந்து நித்த நியமங்கள் செய்துந் தாதை
நீக்கமில சரணந் தாழ்ந்து நெடுந்தவ வசிட்டன் முனிவோர்
வாக்கினன் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும். 21

தந்தைசொற் படியே தானை தன்னுடன் வேட்டை கண்டும்
பந்துமித திரர்கள் பினரோர் தமமொடும் பருகி ராநீத்
திந்துவு மழுதும போல நிருபருக் கினிய செய்து
மைந்துட னீரைந் தாணடு புக்கின னனைய நாளில். 22

நிறையெழின் மேனி யெல்லா நெடுஞ்சரற் கால நீர்போற்
குறைவுற நெடுங்கட் செய்ய குளிர்முகம விளர்ப்பத் தும்பி
யுறையும்வெண் கமலம் போல வொருகையாற் கபோல மேந்தி
யறைகழ லிராம னம்பு யாசநத் திருப்ப தாரன். 23

சிந்தனை வயத்த ரகிச செயதொழி லனைத்தும் விட்டு
புந்திநைந் தியார்க்குங் கூரன் புனையுமோ வியமே போலச்

---

* முடிவிலர் என்றும் பாடம்.

சந்தத மிருப்பை நோக்கித் தமரடி தாழ்ந்து வேண்ட
நொந்தயர் முகத்த ளகி நோக்கரு நியமஞ் செயதான். 24

மடிமிசை கொண்டு தாதை வருந்துவ தென்கொ லென்ன
வடிபணிந் தயர்வொன் றில்லென் றனையவ னிருந்த நாளிற்
படிபுகழ் காதி மைந்தன் வருதலுமை பணிந்து போற்றி
முடியுடை வேந்தர் வேந்தன் பூசனை முறையிற் செய்தான். 25

நினைவற வெளிதின் வந்த நின்னுயா காட்சி யாலே
வினையெலாந தவிாந்து வெயயோன் மேவிய கமல மொத்தே
னினையதோ நின்ப மென்று மினைந்திலேன் மழையி லாநா
ணனைதரு மழையு மந்த னணணிய கணனு மொத்த. 26

உடலொடு வினைசென மாகக முறறென வொழிந்த வாவி
கடமுற வந்த தெனனக் கனைகட லழுத கும்ப
மிடமுற வெயதிற றென்ன வொநதைநீ வந்த வின்பஞ்
சடமெலாங குளிாப்ப நின்றென் றளாவெலா மகற்றிற் றன்றே. 27

காதலுமை பயமு மன்புங கதமுமவன பிணியு மில்லா
மாதவ விவணீ வந்த வாவிது புதுமைத தாகும
யாதுநீ கருதிற் றன்ன தியனறன னுணாதது கென்ரு ன்
மேதகு முனிவன் கேட்டு மெயபுள கெறிந்து சொலவான. 28

மனனவா வணங்க வாழ்வோய வகிட்டன்சொல் மறுதோய் பாநு
தன்னுயர் குலததில் வந்தோ யாதலாற றக்க சொனனுய
முனனுறு செநதீ வேள்வி முயலவதற் கிடையூ றாகி
யினனல்செய யாகஙாக காறரு தெய்தின னிாஙகல் வேண்டும். 29

அருள்செய வல்லை நீயென றருமபுகல் புகுந்தே னின்னை
வெருளுறுமை புலிபோன மொயமபன வினனவாக் கிறைபோல் வீரன்
மருளுறு மாக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்தன்
றெருளுறு மிராம னெனனுஞ் சிகைமுடிச சேயை யீவாய். 30

தேவரிற் றேசு மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்னை
லேவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்

காவல சிறுவ னென்னுங் கவலையை யொழியென் போல்வா
ரோவலிற் சங்கை யான கருமத்தி னுள்ளம் வையார். 31

இயாரினு மிராமன் மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாதி
யாரிய ரறிவே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னந்தப்
பேரிய லானை யீதி பெருமையோ காடாத தண்டோ
வீரிய வரக்கர் மாயதன் மெய்யென விளம்பி விட்டான். 32

மூனிமொழி கேட்டு மன்னன முகூடாத்தமொன் றயர்ந்து சோர்ந்து
தனியொரு சிறுவன மூவைம் பருவதன் சமாகண் டில்லான
பனிசெய்வல் லரக்கர்க் காற்றுன் பகைஞர்கோ ளறிந தேறற்று
னனிகமோ டேகி யானே யவரொடு மரும்போர் செய்வேன். 33

முன்னவ னீங்கின் மற்ற மூவரும் வாழா ரியானு
மின்னுயிர் வாழே னினறி ராவண னெழிஞதோ ரியாவ
ரன்னவர்க் கஞ்சேன முன்ன மிராவண னமாக்கு மஞ்சேன்
வென்னிடப் பொருதும் வீரர் வீரங்க ணிலைமைத தாமோ. 34

காலவேற் றுமையா லெல்லாப் பொருள்களுங் கலங்கி யேறு
மேலவ ரினைததோ ராவா வெய்யவன் குலத்துப் பூமி
பாலனு மியான்மேற் செயவ தியாதெனப் பரிகென் மூப்பாற்
சாலவு மென்றுன மன்னன் றுபதன் முனிந்து சொல்வான். 35

கருதிய தளித்தே னென்று கழறிய வாய்மை பொய்த்தாய்
செருவுயர் சிங்க மாரீ சிறுவிலங கியற்கை செய்தாய்
மருவிய கினைஞ ரோடும் வாழ்தியாம் போது மென்று
பெருமுனி முனிய மண்வின் பெரும்பயம் பிடித்த தன்றே. 36

மாதவன் முனிவு நோக்கி *வசிட்டனு மதுகு லத்தே
சாதனெய்த் தசர தப்போர் தனித்தனை சபதங் காவாய்
நீதுறந் பிரிதார் காப்பார் நிருத்திரீ நிறுத்து நீதி
மேதினி கடவா தென்றுல் வேந்தரீ கடக்கற் பாற்றே. 37

---

* வசிட்டனீ என்னும் பாடம்.

எரிகாக்கு மழுதென்ன விம்முநிவ னனிகாக்கு மிராமன் றன்
னைச, செருவாழ்க்கைக் யாரக்காசெயுந் தீங்கணுகா தெனக்கேட்ட
திண்டோளன் வேந்த, னருள்வாய்த்த குமரனது செய்கின்ற
னைனவுழைய ரங்கை கூப்பி, விரிதீர்த்த மாடிவரு நாடுடங்கி யுறு
துயரம் விளம்ப லுறலுற. 38

பதம்பண்ணித்து வேண்டியபின பண்டைநிய மஞ்சிறித்து பண்ணை
நிற்கு, மிதந்தருமா தருநிதியு மில்லழுமபொய் யாதலிறு லென்னே
யென்னுஞ், சிதம்படுநற றுகிலடிசில் சீதநீ ராதிகளிற் சிந்தை தீரு,
மதந்தவிர்சந நியாசியர்போன் மாநமிராச் சியமகிழ்ச்சி மறுக்க
மாற்றும். 39

இடரில்பத மொழிந்தபல தொழிலாற்போம் வாணுளென்
றிரங்கிப் பாடு, மடாசெல்வ மாபதத்துக் கிடமென்றே யாசைதவிர்ந்
தியார்க்கு மீயும், படர்கின்ற கருததறியே மிவற்காரே நற்குணங்கள்
பயிற்ற வல்லார், தொடாசெயகை யிதுவென்று தொழுதுரைத்தார்
முனிகேட்டுச் சொலவ தானுன். 40

இப்பெரிய செல்வனேநீ ரினைக்கலையிற் றனிக்கலேபோ லீங்குத்
தம்மின், கைப்படுமிம மாமோகங் காதலிறு லாபத்தாற் கலந்த
தன்றுற், செப்பரிய நிராசையிறுல் விவேகததால வருமுணாவின்
செல்வ மாகுந், தப்பில்பல யுகததான் மோகமபோய்த் தளாவறுந்தற்
பதததி லெம்போல். 41

மநநிறைத்து மாந்முடன் மாநவருக் கேற்றவெலா மகிழ்ந்து
செய்யு, மெனமுநிவன் புகல்போதி லிராமனுந்தா தையையத்தொழு
வா னெகித் தானை, கனைகழல்கண் முநிவர்பதங் கலமறையோ
ரடிகுரவர் கால்க டாழ்ந்து, தனதிருதாள் வணஙகினைதத் தலையாற்
சொல் லால்விழியாற் சற்க ரித்தான். 42

மடிமிசைவந் திருதததியென மன்னுரைப்ப வாராது மடித்த
ன்னைப், படிமிசையிட் டிருத்தலுமே பார்த்திபன்பார்த் தியருணர்வு

படைத்த மைந்தா, முடிவறுநன் னலங்களுக்கு முன்னியல்பாத் திரமானுய் மூர்க்கர் போல, நொடியுமினி மநந்தளர்ந்து சோக்கினிய மெய்வாடி நோதல வேண்டாம். 43

விருத்தர்மறை யவர்சுரவர் விளம்புபதந் தனைமோக மேவா தான, கருததுடைய வுன்போல்வா கலந்தனரா னீவாளா கவலா நின்றுய், வருத்துறுமா பததெல்லாம் வன்மோக மறிலருகும் வாரா தென்று, பெருத்தமுடி மனனவாகோன் பேசியபின் வசிட்டனிவை பேச லுற்றான். 44

வெலற்கரிய தீமுயற்சி விடயமெனும் பகையெளிதின் வென்ற சூரா, கலக்குறுபே தையர்க்குரித்தா மடஞ்செறிமோ கக்கடலிற் கவிழ்வு லென்று, னலக்குறுகோ சிகன்புகல்வா னன்மனையை யெலிநலியு நலிவு போல, வலக்கணுறு காணமென் காதலித்த தேதனை யடைதி யனறே. 45

மீட்டணுகா தகத்துயாபோம் விளம்பென்ன முகிற்சுரலால் வெம்மை தீர்ந்து, வாட்டமறு மயிலென்ன மகிழ்ந்திடர்போ யருண் மூர்ததி மடவ னேனைச், சேட்டமுறு மாதவரீ செப்பெனமுன் செப்புதலாற் செப்பு கின்றேன், கேட்டருடி மேலவர்சொன் மறுக் குரியா னெனவினிது கிளதத லுற்றான். 46

தந்தையிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலைதரித்துச் சதாசா சத்தால், வந்துயர்ந்தன் னதியாடி வாரிதிசூழ் புவியுழன்று வருத லோடு, மிந்தவொடுஞ் சகமோகத் திச்சையெலாந் தீர்ந்ததிதி வின்ப மில்லை, யந்தமுறல் பிறப்பதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறப்பதற்கே யனித்த மியாவும். 47

பாவமதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்சும் பற்றின் சுயுங், தாவுமதக் கற்பனையாற் சம்பந்த மாயிருப்புச் சலாகை போலா, மேவு பெருஞ் செவ்வத்துக் கிடமாகு மெப்பொருளும் விடயத் தாலும், பூவலயத் தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது பொய்பொய் பொய் யாம். 48

யாதியார் பெற்றதென வீவ்வண்ண நினைவேற்கு வழிச்செல் வோர்க்கு, மோதுகா னலிலம்பு மூறைமைபோற் பொருண்முழுதின் மூளா வாசை, பேதியா விதுதுயர்போ லெறிநாடிற பெருந்தருதான் பெற்ற தியால், வேதல்போல் வேகின்றேன் *விடாடைகல் வாந் திறவா வெய்ய மோகம். 49

இனமிகழு மென்றஞ்சி யிதுதுயருக் கழுதாற்றே னீன்ற மாதர், தநமுதலா மாபதமேதாக் கெனசிந்தா வினஞ்சுழலுந் தாக மாகுங், கணமிலதா முதாரமதா மென்னிலுமின் பமபயவாக் கயவ ரென்ன, வநகரெனத் தாமறியா தாசைப்போ லடைந்தாபா லணுகுஞ் செல்வம். 50

கருமவகை யால்விரிந்த ‡கட்செவிப்பால் விடமாகுங் கணக்கே போலாங், திருவெணுகூ றைக்காற்றுற் பனிபோலச் சிதறுரார் சேரா சோந்தே, நிருவகைக்குங் குளிர்ந்தினியா நன்றியறி வோரறிரு நினியோ சூரா, பொருவிலெவ ருந்திருவாற் புழுதி செறி சுடர்மணிபோற் புன்மை சேர்வர். 51

தீதடையாச் செல்வர்மொழி திறம்பாத சூர்நடுத் தெரிந்து நோக்கு, நாதரிவர் மிகவரியா நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி நினைபோற் செல்வஞ், சாதநத்துக் கரிதுளத்தை யிழுதநிமைப்பி லிறுநதலை கீழ்த் தளிரி னன்ற, வோதுதுளி யொதநதவுயிர மத்தென வகா யுடல்விட் டோடும். 52

வளர்புலமா மராத்தினட மநமயர்வோர் மெய்யுணர்வு வாய்த்தி லாதோர், தளர்வுறுகா ரணம்வாணுட் டனிமோக மெனுமுகிலிற் சார்மின் போலு, மளவுபடு முடன்மெய்யென் றழுந்திநா மிதின் மகிழ்ம மாகா யத்தைப், பிளவிடவா யுணைப்பிடிக்கத் திரைகோக்க வெளிதிதனைப் பேண வொண்ணு. 53

* விடாடை—இடை வெளி யில்லாத.

‡ காமாதி பாப்புரைப்பாற் காத னீங்கும் என்றும் பாடம்.

சாற்பருவ மேகமெனத் தைலந்தீர் விளக்கென்னத் தாங்க
மென்னத், திரப்படநீங் குவதாகிச் சிறிதுமிளைப் பாறுத சிந்தைத
தாகிப், பரப்புடைய சேட்டையதாய்ச சூரியமாம் வாணுளின் பயனை
காடிற், றரப்பரிய தயாராக்கு *மொட்டகதத்துக் குயிரதாலைக்குள்
சூலே போல. 54

அடையவேண் டியதடைந்து மேற்றுயா மற்றின்ப மளவிலா
தாய்க், கடையதாந் தருவிலங்கு பறவைகள்போல் வீணுள்கள்
கழியா தாகித், தடையிலா மகநதநால் யாழ்வதே யுயாவாணுள்
சகநந் தீர்நதே தா, ருடையபிறப் புயாந்ததாங கிழவேச ரிப்பிறப்பா
மொழிந்த வெலலாம. 55

அவிவேகிக் குப்பாரஞ் சாத்திரமெய் யறிவிலோர்க் கங்கம் பார
கவில்சாந்தி யில்லாதேதாக் குளம்பார மவாவினர்க்கு ஞாகம் பாரஞ்
செவிதான வுருவாணுண் மநம்புந்தி யகங்காரஞ் செயல்க ளெல்லாங்
குவிபார மாஞ்சுமடா சுமைபோலப் புநதிநலங கூடாதார்க்கே. 56

சின்னுணமெயப் பயின்றிளமை தீநட்பை விடுமறிஞா திறம்போ
னீநகு, மனனுது சுகநிலைமை மரணத்தின பாத்திரமாம் வாணுள்
போல, வின்னுத திலலையிடா மோகதநால் வாளாயுந் தெங்கும்
வாளா, துன்னுநின் றதுபொல்லாப் பொய்யகங்கா ரப்பகையாற்
கினறேறன். 57

மநத்துயரு மாபதநதும் வளாதொழிலு மகங்கரத்தால் வருமித்
தைப்போற், கனத்தபகை யிலதுநெடுங் காலமவினை யிதுசேர்ந்து
கலங்கா நின்றே று, னநததொடுதண் ணீர்நுகரே னநும்போகம்
விளம்புவதென் னகங்கா ரஞ்சேர், திநத்தொழில்க ளோமழுனை
வினைத்தும்பொய் யகங்காரந் தீர்தன் மெய்யே. 58

---

* அசுவதநிக் கென மூல பாடம்.

அகங்கார முகில்படா வாசைமலை மல்லிகையவ் வளவிற் ருகு,
மிகுந்துயரிவ் வகங்காரத் தொழில்பிரிந்தும் பேதைமையின் மிகவு
நொந்தேன், செகந்தனிலா பத்திடமாய்த திரந்துறப்ப தாயுள்ளாய்த்
தியக்க மாயு, முகந்தவிசா ரமுமுணர்வு மிலாவகங்கா ரம்போமா
றுபதே சிப்பாய். 59

காமமுதல் வினைக்குடைந்து கற்றவர்நற் ருழிலகலுங் கடுங்
காற் றுற்ற, மாமயிலின் பீலிபோன் றதிதூர நகர்ந்தாய்போல் வாளா
சுற்று, மாமதுகிஞ் சிலுநகிடையா தருநிதிபெற் ருலுமகிழ்ந் தமைந்
துட் கொள்ளாச், சேமமுறு காண்டகநீர் தானியாபோற் றியுமநத்
தீய தன்றே. 60

காதலெனு மனைவியின்பின் செல்கின்ற மாமென்னுங் கடிய
ஞாளி, பேதைமைமே வியவென்னைப் பிணைந்தின்னு மாறுபோற்
பிடுங்கித் தின்னு, மோதுபெருங் காறறிஞன் முறிந்தெழுந்த
துரும்புபோன் மோக மெய்த, வாதைமரம் பெரும்பாழின் மிகவீழ
வதிதூர மலங்கத் தள்ளும். 61

வேறுபொய் யாய்ச்சிறந்த வடிவாகி விசாரத்தால் விரோத
மாகுங், கோரமரம் பேய்பிடித்த சிறுவரைப்போற் பலதொழிலிற்
கூட்டா நிற்கும், பாரகன்று பாதலம்போம் பாதலத்தி னின்றகன்று
பாரின் மீளுஞ், சோரமரங் கிணற்றுமரம் பழங்கயிற்ரு லெடுப்பது
போற் ருழிலிற் றள்ளும். 62

கடுமனவன் பேய்கனலிற் கொடிதாகு மலைகளினுங் கடத்தற்
கொண்ணை, நெடுவெயிரத் திணுமவிது கடல்பருகி மேருவினை நேரே
பேர்த்துச், சுடுகதலை விழுங்குகினு நிறுத்தரிது புலன்முழுதுங்
தோன்று மூலங், கெடுமூலக் கண்டெனினுண் டிலதாகி விலதித
னைக் கெடுத்தல் வேண்டும். 63

வையிலெழு வரம்போல மகிழ்சியிட நிலையினைத்து மாத்
திற் ருரன்றும், புலையில்வியே கத்தின்மரம் பொன்றிலலை

பொன்றுமெனப் புந்தி செய்தேன், கரைதலறு மோகமெனுங் காரிருளிற் ரெழிற்கடங்காக் காத லல்லா, லுரைதருகா மாதிகளா மூலுகநினை யுணர்வெனைம்வின் ணுலாவு மன்றே. 64

ஆதரித்த நற்குணங்க ளாகுவிறற் றந்திரிபோ லாசை யாலே, சேதமுறுஞ் சொரூபநிலை செறிதாவல் லமையில்லாச் சிந்தை யெங் கண், மீதுவலை யுறுபுட்போன் மெலியவரு மாசைத்தீ வெதுப்ப நொந்தேன், கோதிலரு நிற்குளிதது நுங் குளிராதென் றென்மநத் திற் குறிக்கின் றறுல். 65

பின்னுறுபக் கத்திருள்போற் போராண்மைத் தீரையும் பீதி செய்யு, நன்னயநங் குருடாக்கு மூபசாந்தத் தோர்த்தமையு நடுக்கஞ் செய்யுங், கிந்நழுறு காதலெனுங கிழமடந்தை யொருவொருளுந் கிட்டா தேனு, மின்னிதிய நயந்தெவர்க்கும் பின்னுருடரு மதோ ராதழு மெய்தா தாகும். 66

மூதிர்பருவத் தளர்ச்சியான் முடியாத நடநகதி முயல்வா ளாகி, மதிமகிழ்ச்சி யறநடிக்கு மாடுங்கூத் திணையப்போல வருத்து மாசை, யெதிர்கிடைத்தற் கரும்பொருளிற் சென்றெய்து மனைமந் தாலு மின்பந் தேடுங், கதியறவோ ரிடத்துறையா தலைகின்ற வாநரம்போற் காத ருனே. 67

காவின்மதர் வண்டென்னப் பாதலம்வினை டிசையனைத்துங் கணத்து லாவும், வாவிவளர் மயலொன்றே வருத்தமனைத் திலும் பெரிய வருத்த நல்கு, மேவுமா னுறைபவர்க்குந் துயர்செய்யு மாசையெனும் விடேசி கைக்குத், தேவர்புகழ் மந்திரமாஞ் சிந்தையற வுலகிடர்போஞ் சிந்தை யற்றுல். 68

பைந்தொடியா ராசைநோய் கெம்பீர மனிதரையும் பதுமந் தன்னை, முந்திரவிக் கதிர்போலு மிளிர்விக்குங் கனவிடியின் முனை கூர் வாளும், வெந்தவிருப் புப்பொறியு மெனக்கொடிய மநவேட்கை மேரு வொத்தோர், சுந்தாளோ நியர்தீரர் சூரையெல் லாமினைப்பிற் றுரும்பு செய்யும். 69

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

ரரித்த குடனரம்பரற் செறிந்துபல விகாரியா யிரங்க வாடிப், பூரித்த வுடல்பிறப்பிற் பொவிந்தாலுங் துன்பத்தின் பொருட்டே யாகும், பாரித்த சிற்றின்பஞ் சிறுதுன்ப மநுபவிக்கும் பகர்ந்த மெய்போ, னேரிட்ட குணமிலதுந் துயருளது நீசமுமா நிலவே றுண்டோ. 70

அற்பமதாஞ் சுகாசுகத்தி லழந்துமுட னிலையெனினு மழிவென் ரறிவு, நற்பலமென் னகங்காரனுக் ககமாகிப் பொறிபசுக்க ணூலோ டாறுங, கற்பனைசெய் மநதொழுமபு மாசைமனை வியும்வாயாங கடையு மாங்கே, பற்பலபல் லென்புகளாந் தோரணமு நாக்குரங்கும் புயினறு தோன்றும். 71

புமர சுஞ்செயலு மிவ்வுடம்பும் வேணடுவ னன்ரே, விதியில்வரு காலறை சிலநாளி லிவையெலாம் வீந்து போகு, முதிரமொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த் தாழ்நதோ ருயாநதோ ரொததே, யதிகசரா மரணமுறுந தாமறியா திவ்வுடலி லழுகென கொலலோ. 72

மின்னிடதிற் சரற்கால மேகதிற் கந்தாவ வியன்மூ தூரி, னன்னிலைமை யெணணுவோ னெவனவனே யுடனிலைமை நாடு கிற்போன், மன்னுகிலா தசைசந்துபல தொழிற்றராங்கஞ் செறிபிறவி வாரி தன்னி, லென்னபிறப் பெயதுகிலு மிளமைமிகு துயரத்துக் கேது வாகும். 73

தொலவுறுமா படத்தளிமை சொல்வின்மை மடமாசைத் துவட்சி யெய்தி, யுலவுறுசை சவதத்துடனே யுலையியல்பா மநங்கூடி யோத நீரி, னலமடவார் விழியநலின் கொழுந்தொடுமின் னிலைக் கெல்லா மலவு கற்பித், தலதலுறு நாய்போல மலமருந்து மற்பத் தான் மகிழும் வாடும். 74

மண்ணுலகரும் விண்மதியை வாவழைக்கு மிம்மடமை மகிழ்ச்சி யுமோ, ரண்ணுலகு ருதாய்தந்தை யுற்ரூர்மூத் தோரெவர்க்கு

நடுக்கஙு கூரும், புண்ணுறுனைசு சவமபயதது்குக் கிடமாகுங் குற்ற
மெலாம் பொதிநத கூடடா, மெண்ணுமவி வேகவிடன் வாழ்மனை
யாம யார்க்குமிதி லின்ப மெயதா. 75

இப்பருவத் தநர்த்தமகன் றிடரில்வீ ழெவவநதநி லேறி
நெஞ்சா, மொப்பரிய பொந்திலுறை காமனெனுமு பேயறைய
வுள்ளம வாடுஞ், செப்பரிய விரிவுடைதநதாய்ந தெளிந்துபரி சுதத
மாயசு சிறநத தேதனு, மைப்புயலு ணைதிரீர்போன மதிகலங்கு மெவ
வநத்தின் மயஙகு நாளில. 76

கருதெதனுமான் மருணேடாடி விடயமெனுஙு குழியில்விழக்
காய மெனனு, மருநதலதநி லெவவநமாஙு கடுஙகான லெழுந்துமிக
வளரா நிறகும், பெருதததுய ரிளமைநல மெவவளவுண் டெவவளவும
பெருகா நிற்கு, மருததிகளு மெவவநமவு வளவுமவினைந் தெழுந்து
மிக வநர்த்தலு செய்யும். 77

எதநிறத்தோ வெவவநமா மிடையூற்றைக் கடஙகெளிதி னேற
வல்லோ, ரதநிறதநோ சோபுருட ரெவாகளே தொழற்குரியோ ரவரே
சான்ரோர், மெய்தநிறதநோ சோரிடமாய் விநயநிதி படைத்தரு
ளால் விளஙுகா நிற்குலு, சுதநதகுண வெவவநமிவு வுலகிலுள தோவி
சுமபிற் சூழ்கா டுணேடா. 78

சந்துறு நாம்போ டென்பு தசைசெறி பாலை யொப்பர்
நொந்நாத் தியங்கு மங்க பஞ்சாத தினிமை யென்னே
கந்தமென் குழலார் கண்ணிற ரோறசை கண்ணீர் புண்ணீர்
சிந்தையிற் பிரித்து ரோக்கிற் சீரிதென் மோகஞ் செய்வாம். 79

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிரைக் கங்கை நீர்போ
லர்ாமுற் றிலங்கு கின்ற வணியிழை மடவார் ஒகஙகை
நூயன் மயாஙஙர் தன்னி லுற்றபோ தருண்டைச் சோற்றி
னெருது கவளம் போல நிரைநிரை ர்ாய்ந துய்க்கும். 80

மேவுதற் காிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழிக்கு நன்காய்த்
தீவினைச் சிகைகேசர் மாத ரெனுமகனற் றிரணம் போல
யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகின்ற நரகத் தீக்குப்
பாவையர் குளிர்ந்த மேனி பசையிலா விறக தாமே. 81

மாமடஞ் செறிந்த நெஞ்சின் மனிதராம் புட்பி டிக்கக்
காமனும் வேடன் வீசும வலையொப்பா கருங்கண் மாதர்
தீமரச சேரூா சம்மச சிறுகுழி மீரு மாநதர்க்
கேமவா தணைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார். 82

முதுதுயர் விலகுகு மாகி முடிவில்கா மாதி யென்னும
புதுமணி வைதத செப்பாம பூவைய ரின்பம வேண்டே
னிதுதசை யிதுநெயத தோரென் பிதுநரம பிதுவென் றெண்ணில்
விதுமுக மாதா வேட்கை விரோதமாஞ் சிறிது காளில். 83

பாரினை யுடையோன் யாவ னவனுக்கே பற்ரும் போக
காரினை யிலலா தாாக்குப் போகத்தி னலமெங குண்டாங்
காரிகை தன்னை நீகிற் கருதது று சகத்து நீங்கும
போரியல் சகத்து நீகிற் பிரிவிலபே ரின்ப முணடாம். 84

வந்துறு போதி னன்ரூய் வரியளிச சிறகு போலச்
சந்தகஞ் சலிததுத தள்ளற் காியதாம் போகந் தன்னை
முந்துநோய் மரண மூப்பு முதலவாந் துயர்கட் கஞ்சிச்
சிந்தையில் விரும்பே னெனகுனன் சோவரும் பதத்தைச் சேர்வேன்.

நறறு சைச வத்தை யெவவகம் விழுங்கு மித்தை
மாறுறு சரைவி ழுங்கு மயக்கநோய் வருத்த மிக்க
பேறுறு சரைகைக் கொண்டாற் போறி வகன்றிட் டோடும்
வேறுறு மனைங்கான் முன்னை மெல்லிய லகலு மாபோல். 8

புரையுட னெகிழ்வு சோர்வு பொருந்திய லோபந் துன்பங்
கரையுறு கருமந் தன்னில் வலியின்மை கடுநோய் தோற்றம்

வரைபொருள் செயமாட் டாமை மைந்தரே மூதலோர் நிந்தை
சரைநரை வருகா லத்துத் தருந்துயர் விவித மாகும். 87

விருத்தராய் நடுக்கு வோரை மிததிரர் மைந்த ருற்றூர்
கருத்துறு மாதா தாசர் நகைசெய்வர் காவிணை ணுதாய்
வருத்தமுஞ் சரையு முற்று வலிகுண மிழந்த மூப்பை
யருத்திவந் தடையுங் கட்டை மரங்கழு கடையு மாபோல். 88

குற்றமு மிளைப்பு மேவிக் குறிதன்றி யுளத்தைச் சுட்டுத்
துற்றவா பத்துக் கெல்லாங் தோழியா மாசை துன்னு
மூற்றதோர் பரலோ கத்துக் குறுதியே தென்று மூப்பிற்
பற்றுறு பரிகா ரநதீர் பயமிகப் படரு மன்றே. 89

ஆதரச் செருக்கு மல்கு மருந்துதற் கரிது மூப்பிற்
காதல்செய் வலியி லாமை கருதுதலாம் வெந்து சோரும்
போதுறு கீரூர் முற்றற் பூசினைப் பெருங்காய் போல
மேதகு காலன் மாந்தர் வெண்ணரைத் தலையைத் தின்னும். 90

மரணமா மன்னன் முன்னர் வருநரைக் கவரி வீசித்
திரளுறு வியாதி யாதி யாகியே சேன செலலுந்
தாமறு நரைவெண் சாந்தார் சரீரமா மனைக்கு ளாபத்
தாவவி யின்மை சோர்வா மொண்டொடி மகளிர் வாழ்வார். 91

நரையுறு தீவா ளுளாம் பேயுட னண்ணி வாழ்வென்
சரைவெலற் கரிதி யாக்கு மீடனை மூன்றுந் தள்ளு
நிரைபுவத் தவிளை ஞ யாகி நிகழின்பப் பொருள்க ளெல்லாம்
புரையுறு மெலியா னூல்போற் காலுறற் பொன்று மன்றே. 92

மகாநீர் கடல்கு டிக்கும் வடமுகக் கதலே போலச்
சகலமும் விழுங்குங் காலன் சகத்திடை விழுங்கா தில்லேப்
புகலரும் பெரியோ சேனும் பொழுதொரு கணமுஞ் காழா
னகிலமும் விழுங்கித் தானே யகிலமாய் நிற்கு மன்றே. 93

1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

வீழுமியர் சுபத்தின் பாலர் மேருவை யொப்போ ரெல்லாம்
பழுதறு கருடன் கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்
புழுதியோ டிலது ரும்பு பொன்மலை புணரி வெள்ளஞ்
செழுமகேந் திரமுங் காலன் சிதைத்துத்தன் வடிவ மாக்கும். 94

அகல்பூதக் கொதுகிரையு மண்டமெனுங் கனியுகுத்த வத்தி
யாயும், பகலவனே கண்ணுகப் பகற்பொழுது பார்வையாற பதங்கள்
பார்த்துச், சகமெனுந்தால் வந்துலக பாலரெனும் பழம்பறித்
துத் தானே தின்னுந், திகழுலகா மணிமாலைக் குணமூன்றுற்
கோத்தணிந்து சிந்துங காலன. 95

யிசகப் பழங்குடிலிற் சிதறுலக மணியமனுஞ் செப்பிற்
சேர்க்கு, மறிவில்பல பூதமாம் விலங்குகளும் பறவைகளு மளவற்
றெங்கு, முறியவுலர் சகப்பாலை தனிலேவட்டை யாடிநெடு முதுகற்
பத்திற், பொறிவடவைத தாமரைசோ கடலவிளையாட் டோடை
களாப் பொருந்துங காலன். 96

கைப்பிலெடு புளிபபுக்கார்ப் பிலைமுதலாஞ் சுவைபடைத்த
கனிபூ தததா, லொப்பரிய பாறயிரை யாதியாய் வருகின்ற வுதரி
தன்னுற், றுப்புடையன் விவிதமாந தோற்றமுள சகங்களினுற்
சுற்றிச சுறறி, யைப்புடைய வவற்றவற்றும் பெருங்கறபம் பல
காலும் வட்டஞ செயயும். 97

தொல்லுலகிற் ரோன்றுகின்ற சராசரமாம் பொருளனத்துந்
தொலைத்து மாற்றி, வெல்லரிய சங்கார காளராத் திரிமிகவும்
வெருட்சி மிக்க, வல்லபமா நடையுடைதாய் மாதர்கண மனைத்து
முடன் மருவப் பட்டு, புல்லரிய சகமோகப் பொறிவசத்திற் புலிப்
பேடு போல யாழும. 98

படர்பூதந் தொலைத்திரதம பயில்புவியாம் பாரபாத் திரங்கைப்
பற்றி, மடல்சூழுற் பலங்கழுநீ ரவசமென வுலகநிரை மாலை சூடி,
விடுகோடை யிடிநகைக்கு நரயினை விளையாட்டு விகறுக மாக;

நெடுநீள்வன் புயமாம்பஞ் சாத்தினிடை யேந்துகின்ற நெறிய
ளாகி. 99

மன்னுசாற் ககநம்போன் மாசின்றிச சுரவீனை மதுர மேவி,
முன்னுயர்கா லனைக்கேளீ இக் கோகிலக்குஞ் சாக்கொண்டு முழுது
மின்மை, யென்னுமடற் சிலேதாகுகி யெழுதுயரா கியகணைக ளேந்தி
யெகுகுந், துன்னுநட நமபுரிந்து தன்வசமாய மிகவிளகுகிச் சுற்று
நிற்குமம். 100

பொன்னுலகு தரியணியாம் புணர்பாவ மெனுநூலாற் பூட்டிக்
கட்டும், பன்னாகச் சிலமபுகளைப் பாதலமாம பதத்தணியும பாதுத்
திங்க, ளென்னுமணி சேரிமயா னெனுமெலுப்பு மணிமேரு வென்
னும் பொற்பூண், டன்னிருகா திலுந்தரிக்குஞ் சக்காவெற் பணி
கலையாத் தழுவு மன்றே. 101

பின்னுறத்தாழ்ந் தலந்திலங்கு முருகன்வா கநமயிலின் பீலி
சூடி, முன்னையநப் பெருகுழ்திகள் பயஞ்செய்யு மதிச்சடைதாழ்
முடிகள் பூணுங், கன்னியுமை குழற்கவரி மலைநிகாடை ரவாடுங
கவந்த மேவும், பன்னையநக் குழிவிளங்கு மிருதிரன்றன் மேனி
யெனும் பலியோ டேநதும். 102

மிகவுணங்கு சாரீர கட்வாங்கப் பங்குகளால் விளக்கந் துன்று,
மகமுடைத்தாய்த் தனைத்தானே பயஞ்செயது புவநமெலாந்
தொலைத்து மாற்று, மகிலமுமா மொருவடிவின் முடிவட்ட மெனுங
கமலத் தலங்க லோடு, நிகரினட நம்புரிந்து பெருங்கற்பந் தமில்
விளங்கா நிற்கு மன்றே. 103

பொருள்களெலாம பொருளன்றுங் கடியமந மகங்காரத்தின்
பொருட்டே யாகுந், தெருளுறுபா வங்களெலா மபாவமாம் பவ
முடிவு தெரியா தாகும், மருளுமதி யாகுலத்தா லுளம்வெதும்பு
மாசைநோய் வளரா நிற்கு, மிருண்மயநீர் பவரிய ரெவநந்தான்
வருத்தத்தா லேகா நிற்கும். 104

பெரியவர்கண் பதிதூரஞ் செல்கதிகிட் டாதுண்மை பெறற்கொ
ணைதாங், கரியமந மோகிக்கு முண்மகிழ்ச்சி தூரமதாங் கருணை
தோன்ரு, விரியுமிழி வதிதூரத் திணுமணுகு நிலைமைபோய் வேரும்
வீழ்வோரா, திரியவுட னெழுவர்சிறி யவாகூட்ட மெளிதரிது தெளிந்
தோர் கூட்டம். 105

கொண்ட பாவனை பிறவியாம் பூதஙகள் குலைந்துபோந் திசை
தோன்ரு, கண்ட தேசஙகள் பிறசொலாத் திரிந்திடுங கநகிரி துக
ளாகு, முண்டெட னுந்தன்மை விழுஙகிட வுலகுபோ மும்பாபோம்
புவநமபோ, மணடு வாரிபோ முடுக்கள்போந் தாநவா வாநவர்
கணமபோகுமம். 106

சிததா பொன்றுவர் துருவணுஞ் சிதைகுவன் சிவனயன் றிரு
மார்பன், றத்து வநதனி லொன்றுவர் காலமுந தருமமு முடிவாகு,
மத்த வாணும்போ மயக்கமே தருவதாய வாக்கொடு செவிக்கெட்
டாச், சுதத மாமபொரு ளொன்றிரு விகழ்வுறத தொல்லுல கிறு
வாகுமம். 107

இன்ன போதுமங் கலஙகளா மிருதுவீ தியாத்திரைக் கிது
கால, மன்ன தேயுற விசசுக மிருந்தவா வறபுத முளபோக, மென்ன
வென்னவா ளாநினைத துலகஙக ளிறகினற வுயர்ந்தோரை,
யுனனி முந்துறப் பகலெலாந் தேடிடா தொழியுமேற் றுயி
லுண்டோ. 108

மனைவியு மகரும் பொன்னு மமதைசெய் தமுதம் போல
நினைவிரு னேயஞ் செய்து நீணிலத துள்ள வெல்லா
மனையவாக் காகச் செய்வ ரருததிக ளான வெல்லாம்
வினையுற முடியுங காலே விடஙகளின் மயக்கஞ் செயயும். 109

பகையெலாந் தொந்து தள்ளிப் பாக்கியம் பலவந் தெயத
விகலறத் துய்க்கு நாளி லெலவிடத் திருநதோ வநது
மிகையறு காலன் கொல்லும் விவிதமா மிடத்தி னின்று
வகுந்தின்வந் தொன்று வார்போன் மனைவிசெய் முதலா மாயை.

கற்பமாங் கணகா லத்திற் கமலயோ நிகளு மாய்வர்
சிற்பமாங் கலக ளாலே செறிந்தகா லத்தின் சால
வற்பழு மகத்து நாடி யளப்புறு புந்தி பொய்யாம்
பற்பல தீதின் மாலும் பயிலுமன் னுயிர்க ளெல்லாம். 111

கற்றவ ரரியர் சாலக் கருமமுந் துயரி னூலே
யுற்றசூ நியமா மெல்லா முயிர்தரித துழல்வ தெங்ங
னற்றவத் திருமு மேலாஞ் செல்வமு மநதச் செயகை
முற்றுமாய்ந் துளதே தோன்று மியாமுமம் முறையிற் செல்வோம்.

பிணிசெயா பத்துச் செல்வம் பிறப்பிறப் பென்ப வெல்லாங்
கணிதமாங கணத்திற் போகா தனவில்லக் கடிய சூரன்
றுணிவனே சோழி யாலே நூறுட றுணியு மொன்றுற்
பணிதரு கீழோர் மேலாம் பலவட்டம வருமிவ் வாறே. 113

அனையகுற் றங்க ளாங்காட் டெரியினு லறவும் வெந்த
நினைவினீ ரிற்கா னற்போ னெடியபோ கங்க டோன்று
வினையுறு மரணம வாணு ளிரண்டையும் விரும்பு கில்லே
னினையதோ ரிடரு மின்றி யிருந்தவா றிருக்கின் றோனல். 114

தெரிவுறு வயதில் வந்த புநதியாற் சித்தந் தன்னைப்
பரிகரி யாது விட்டாற் பரிகரிப் பதுமற் றொந்நாள்
விரிவிடம் விடம தன்று விடயமே விடமாந் துன்பம்
புரிவிடங் கொல்வ தோர்மெய் புலன்மறு பிறப்புங் கொல்லும். 115

மகிழ்வுசோர் வுறவு சார்வு வாழ்வுசா வென்ப வெல்லாங்
திகழ்வதா மறிவு சான்றோர் சிந்தையிற் பந்த மாகாப்
புகலுறு மாயு வாயுச் சிதறிய புயனீ ரொக்கு
நிகாறு மோக மேக மிசையெழு மெடுமின் போலும். 116

மாந்தர்த மிளமை நில்லா திவையெலா மநத்தி னெண்ணிச்
சாந்திகொள் பெரியோர் நீவிர் சமாதியோ கத்தைச் சார்மி

ஞய்ந்தவென் சிந்தை சீவ நாயகன் வசமா கைக்கே
யேய்ந்தது நிலையு மெய்தா திறைவனைப் பிரிந்தாள் போல. 117

ஆதலால் வருத்தங் குற்ற மூபாதியோ டைய மின்றி
மீதுறு மோக மின்றி விளங்கிய நிலைமை யேது
காதல்செய் யின்ப மிக்க விடயமாங் கடலில் வீழ்ந்துந்
தீதுறு நிலைமை யேது தீயினு ளிரதம் போல. 118

வசனமாந் தொழிலே யன்றி வருபவந் தான்வே றில்லை
யசைதரு புனலை யன்றி யளக்கர்வே றிலாத தேபோ
னசைசயுறு பெரியோ ரெனவ னவையுறு துயரந் தீர்ந்தா
ரிசைசயநீ யுணர்ந்த தந்த நிலையினை யெனக்குச் சொல்வாய். 119

இந்நிலை யிலதா வேனு மூளதியம பாரா வேனு
மந்நிலை யைய மின்றி யகங்கர மின்றி யானே
துன்னுற மாட்டேன் செய்வ தேதெனிற் சோறும் வேண்டே
னென்னைய நீரும் வேண்டே னலம்பெறு துகிலும் வேண்டேன். 120

மூழுகுத லூக மாதி நியமங்கண முழுதுஞ் செய்யேன்
வீழுமிய கருமஞ சம்பத தாபத்தின் மேவே னியாக்கை
நழுவுவ தன்றி யொன்று நயக்கிலன் மௌனி யாகி
யெழுதுமோ வியம்போற காமம் கோபம்பற் றினறி நிற்பேன். 121

எனவுரைத் தமல சீத மதியென வினியோ னின்சொல்
வினவுதல் விவேகந் தன்னுல் விரிந்தலர் மகத்தி ராமன
மகமகிழ் முனிவர் முன்னர் வாய்மொழி யமைந்து நின்றுன்
கமுகின் முன்னர்க் கேகா ரவந்தவிர் கலாபி போன்றே. 122

1. வைராக்கியப் பிரகாணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—136.

1—1. சுகர் கதை.

மைம்மல மாமோ கத்தை மாய்த்திடும் புதுமைத் தான
செமமல்வா சகங்கள கேட்டுத திருநதவை யிருந்தோ ரெல்லா
மிமமொழி கேட்ப போல வெழுப்புள குவகை மிக்கார்
விம்மல்சோ சித்தர் சேனை விண்மிசைக களித்த வன்றே. 1

நன்றுநன ரென்னுஞ் சொல்லு நன்மலர் மழையுங் கூடி
யொனறியோர் கடிகை பாதி யிழிநதபின் னூழி காலம
வன்றுய ருழனறு சிந்தை மயஙகிய யாஙக ளெல்லா
மினறிரா கவனசோ வென்னு மின்னமு தமையப் பெற்றோம். 2

திருநதிய விவன்சோ லாலே தெளிவுறு சிநதை பெற்றோம்
பெருந்தகை மூனிவா சொல்லும் பொருளினிப் பெறுது மென்னுப்
பொருந்திய விணணி னினறு பூதலத் திழிந தலோடு
மிருந்தபே ரவையோ ரெல்லா மெழுநதெதிர் கொள்வ தாரூர். 3

வநதுறு சிதநதர்க் கெலலாம யசிட்டனுய காதி சேயு
மூந்துபூ சனைகள் செயதார் மூனிவருக் கவருஞ் செயதா
ரந்தரல லவையின் வேந்து மருச்சுன யவர்க்குச் செய்தா
னந்துமன் னவர்க்கு மன்னர் நன்சொலாற் பூசை செய்தார். 4

தொழுதுமுன் னிருநத செங்கட் டோன்றற்கு மூபசா ரங்கள்
பழுதில்பூ மழையா னல்ல மொழிகளாற் பரிந்து செய்து
விழுமிய குணத்தான் மிக்கோன் விரத்தியாய் விளம்புஞ் சொற்கள்
முழுதுணர்ல் லுதார மாகி மூடிவிலற் புதமா மென்றார். 5

ஈசனே படைத்த தாகி யெண்ணிறீ முயற்சி மிக்க
மாசுறு மாயை தன்னில் வருஞக மரிது சாலத்
தேசுறு சதுரச் சிந்தைச் செல்வனுக் குணரற் பாற்றோற்
பேசுறு நாஙக ளெல்லாம் பேதைய ரென்னச் சொன்னார். 6

ாதவ ருரைத்த பின்ன ராமனை யினிது நோக்கிக்
காதிசே யுரைப்பா னீயே களங்கமில் புந்தி யாலே
தீதற வனைதது ணடாய தெளிவுறப் பிறிதொன் றிலலைப்
போதமார் சுகனு நீயும் புந்தியா லொப்பீ ரன்றே. 7

இகலற வுணர்வுற் ரூனு மிளைப்பற நயந்தா னென்று
மகமுனி யுரைபபக் கேட்ட வள்ளலு முரைப்பா னெயா
வகமறு முணர்வுண டாயு மாறுதன் முன்ன மின்றிச
சுகமுறப் பின்னுண் டான தெநஙனஞ் சுகனுக் கென்ரூன். 8

எனனலு முநிவன சொல்வா னெழுபிறப் பறுக்கு ஞாநந்
தன்னிய சுகனு நின்போற் ரூல்லுல கியல்பை நாடி
மன்னிய விவேக முண்டாய் மாசறு முணாவு பெறறு
மந்நிலை யைய மாகி யாறுத லற்ரூ ன்ரே. 9

விடலரு மனைசவு விட்டு விடையததின் மீண்ட நெஞ்சன்
வடவரை யுறையுந் தாதை மருஙகுற வெயதி யிநத
விடருறு மாயை வந்த தெநஙன மிறபப தெநஙன்
ரூடாபிலா ருடைய தெமமட டென்றி து தோன்றிற் றென்ரூன்.

அன்னவன கேட்ட வெலலா மறிவுற வுரைதத போது
மூனனநா ளுணாந்த வாரே மொழிந்தனை யெனவச சொல்லா
னன்னிலை பெரூமை கணடு நல்லுணா வெனக்குத தோன்ரூ
மனனயன் சநக னெனபான் வழுவுறு முணாவின் மிக்கோன். 11

ஆயவன் றனையே கேட்கென றருளொடு தாதை யேவப்
போயினன் சநகன் வாழுமி பொனமனை வாயிற சோநதான்
ரூயவன் வரவு கேட்டுச சோதிப்பான கருதி மன்ன
னேயின னில்லை நாளை ழிருந்தனன் விகற்ப மில்லோன். 12

மற்றுநா ளெழுநம் யேரூ ரிடத்துற வைத்த பின்னா
பொற்றிர ளழுகா ரந்தப் புரத்திடை நாளைப் வைதகுச்

சிற்றிடை மகளிர் போகஞ் சிறந்தவு ணளிப்பத் துய்த்தான்
குற்றமுங் குணமு நாடான் குளிர்நிறை மதிய மொத்தான். 13

மன்னவன் சாகன் றந்த போகத்தின் மகிழ்ச்சி யாவு
மன்னவன் முன்னஞ் செய்த வவமதித் துன்ப மியாவு
மின்னவன் மனைதச் சற்று மிழுத்தில விளமென் றென்றல்
பொன்னச லத்தின் மிக்க பொருப்பினை யிழுக்க வற்றே. 14

ஆங்கவ னிலைமை நோக்கி யடிபணிந் தாசன் போற்றித்
தாங்குல கதனின் செய்கை தவிர்ந்துபே றினைததும் பெற்றே
யீங்குறு பொருளே தென்ன வெங்ஙன மாயை தோன்றிற்
றேங்கிய தெங்ஙன் போவ துள்ளவா றுரைசெய் யென்றான். 15

மெய்ம்முறை முனிவன் கேட்ப வேந்தனும் வியாசன் சொன்ன
வம்முறை யுரைதத லோடு மறிஞனும் விவேகத் தான்முன்
னிம்முறை யறிந்தே *னீயு மெந்தையு மதுவே சொன்னீர்
மொய்ம்முறை தால்க ளெல்லா மொழிபொரு ளொன்றே யென்றார்.

வேறு.

தன்னுள்விகற் பித்தெழுந்த விகற்பம் போகிற் றவிர்ந்திடுமா
யையிற்பயனோ சற்று மிலேல, யின்னவகைத் தோருண்மை யியம்ப
வேண்டு மியாவர்மயக் கமுமாறறு மிறைவ வென்ன, மன்னனதற்
குரைசெய்வான் முனிவ நீயே மதித்துணர்த்தும் பிதாவுரைக்க மறுத்
துங் கேட்டா, யன்னிலேயே நிச்சயமிங் ககண்ட ஞாக வாகாய
புருடனுள னையலொன் றில்லை. 17

அவ்வறிவு சங்கற்பத் தாற்கட் டுண்ணு மதுவிடில்வீ டுறுமந்த
வறிவு தன்னைச், செவலினி யறிந்தனையாற் போகத் திச்சை
செகக்காட்சி யனைத்தினையுக் திர்ந்தி யாஞ, யெவ்வமற நிறைமனத்தா
லடையற் பாலை யார்வமடைந் தாய்காட்சிக் கெட்டா தென்றிற்,

---

* நீயு மெந்தையு னதுவே வெனவும் பாடம்.

கவ்வையற வடைகின்ரூய் மூத்த ணுரைப்க் கருத்திலுற மயக்க மெனுங் கவலை தீர்வாய். 18

சாகனெனு மன்னவர்கோ னிவ்வா ரோதத் தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சி யாறி, யாகசுகன் பயந்கிச சோக மாறி யயர்வகன்று செயலடங்கி யையம் தீர்ந்து, காகவனை யேறினிரு விகற்ப மான கலங்காத சமாதியிற்சிற ககாத் தற்ரூன், றிகாணைச் செறிவருட மீரைஞ் ஞாற்றிற் றிரியொடுநெயம மாணடவிந்த தீபம் போன்றே. 19

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்த ஞகித் திரைகடலிற் செறிந் தொன்ரூந் திவலை போல, வந்துறுவா தனைபோய்த்தற் பதத்தொன் ரூணன் மாயாமோ கந்தீர்ந்து வருததந் தோந்தா, னந்தநெறி யுணக் குமா மறிவ தெல்லா மறிந்தமைத் திற்குரிய வடைவ தென்னிற், சந்ததமு மகிழ்ச்சிசெறி போக மெல்லாந் தனதெனுஞ் சுதந்தரத் தைதத் தவிர்ந்து நிற்றல். 20

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல் லாத பொருளிலழு பந்த நிலை பொருந்த வன்பாஞ், சோகமுறு பாவனைதான் சாந்த மாகிற் றுயர்பந்த மிகத்தேய்ந்து துலைந்து போகு, மிராகவனே வாதனையி னோமை வீடா மிகப்பொருளின் வாதனையி னிறுகல் பந்தஞ், சேகறவென றவர்க்கேது வின்றிப போகத திரள்வெறுப்பா மேல வரே சீவந முததர். 21

இராமன்மைத் துணாபொருளே பொருள்வே றில்லை யென வுயர்ந்தோ ராக்கிரு லியமபக் கேட்டு, மாமைத்தி னிளைப்பாறி யைய நீங்கு மகத்தான விவரைக்கு மதிதத்துச் சொல்வா, னேமமுறு காலமூன் றறிந்தோ ரைகி யிரவிகுல குருவாகி யெல்லா நோக்கி, நாமவுரு வினைத்துக்குஞ் சானரூய நினற நல்வசிட்ட னெனச் சபையி னவின்ற பின்னர். 22

நல்வசிட்டன் முகநோககி யுணர்தி யோமுன் ரூமிருவர் பகை நீங்க நல்லோ ரெல்லாந், தொல்வினைபோய் முத்திபெறக் கமல

வேதா சொன்னதனி ஞாநத்தின் வழுதி யெல்லாங், கல்விமிகு மிராமனுக்குச் செப்பல் வேண்டுங் காதறீர் மாணைக்கன் கருத்திற் சொல்லுஞ், செல்வவுப தேசமே தகுவே ஞாநச் செழுநூலின் பொருளுமிது சிறப்பு மீதே. 23

காதல்செறி பொல்லாமா ணைக்க னுக்குக் கற்பித்த வுபதேசங் கருநாய்த் தோலுண், மேதகுபா லனைவசுத்த மேவு மென்று மிகு காதி சேய்பலவும் விளம்பக் கேட்டுத், தீதறுநா ரதன்சோத வியாத னெதித் திரண்முனிவர் நன்றிதனைச் சிறப்புச் செயதார், காதிபுதல் வனைநோக்கிக் கமலத் தோனை கமலமுனி புதல்வனிவை கழற லுற்றான். 24

கலைமுனியே நீர்மொழிந்த படியே செய்வேன் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்சொற் கடப்பா ரியாரோ, நிலையில்பல மயக்கமறப் பதும வேதா நிடதமலை மேலுரைத்த நிமல ஞாந, மலைவின்மநத் திருக் கின்ற துரைப்பே னென்ன வுள்ளுாந்த தொருநிகட வகண்ட ஞாநத், தொலைவில்பர பதமெவர்க்குந் தோன்று மாறு சுகதவிர யத்துடனே சொல்வ தானான். 25

1—1. சுகர் கதை முற்றிறறு.

1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முறறிற்று.

ஆக விருதகம் 161.

2. மூமுட்சுப் பிரகரணம்.

இராகவகே ளிப்பவத்தி லென்று மெல்லா மியல்புறுநன் முயற் சியிலை லியார்க்கு மெய்து, மாகலாநன் னான்முயற்சி யொன்று மொன்று வருநூலி லாமுயற்சி மற்றி வற்றின், சோகமிலால் வழி வீடா நூலி லாமை தன்பமாஞ் ஸசசுவத்திற் றொடரு மிக்நான், மோகமினல் லோர்கூட்டங் குணங்க ளாலே முயற்சியுறு பெரி யோர்க்கு மூத்தி பேறும். 1

முற்பிறப்பின் வாதனையின் வயத்தி னின்றேன் முயற்சியிலே னென்செய்கேன் முநிவ வென்ன, வற்புதனே தன்வருத்த முயற்சி யாலே யடையலாம் பரமபத மயல்வே றின்று, சொற்பயில்வா தனைத்திரளின பேதஞ் சொல்லிற் சுபமசுப மெனவிரணடாஞ் சொனன வற்றில், வற்புறுமுற் பவந்தோறுந் தொடாந்து வந்த வாதனையே ததுவொன்றே மருவி நிற்கும். 2

சுத்தவா தனைதொடாரி லதனுன் மெல்லத் தூயபர பதம்பெறு வை சுத்த மல்லாப், பெத்தவா தனைதொடாரிற் றுனப மாக்கும் பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்க வேண்டும், வைத்தசுப மசுப மெனும் வழியி ரணடால் வாதனையா நதிபெருகில வருத்தத் தாலே, மெத்தமுயன றசுபவா தனையைத் தளளி மிக்கசுப வாதனையின் மேவி நிற்பாய. 3

மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமமா கின்ற வேண்டுகொளாற் றன் முயல்வால் விநோதந் தன்னுற், பகாமநமாஞ் சிறுமகவை நிறுததல வேண்டும பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப் பணனி, யகல்சுபவா தனையுதித்தான் முயற்சி பேரு மையுறினுரு சுபமுயல்வை யதுதீ தலல, திகழ்மநமபோயத் தற்பதத்தைத தெளியு மட்டுந் தெசிகனூற் சொல்வழியிற செலலு வாயே. 4

தூயதா யிகத்தினிதாயப் பெரியோர் மேவுஞ் சுபத்தினுன் மநவழுக்குந துயரு மற்ற, நேயமாம பதமேவி யதுவுந தள்ளி நிலை நிற்பாய மீட்டனுகா நெறிய தாக, மாயைனினை வொழித்துநிறை சாநதி யினபம் வழுவாம லுதாரமா மதியா லெயதி, யாயமொழிப் பொருண்முன்பின கருது நெஞ்சை யமர்சமநுசெய் தாநமாவி லநுசந் நிப்பாய. 5

தேங்கமலத நயனுரைத்த மொழிகே ளென்னைச் செபபியகா ரணமேதென் றிராமன் கேட்ப, வோங்குமுநி யுரைசெய்வான் முடிவற் றெங்கு முளதாகி யனைதநிலைக்கு முறையு ளாகி, வீங்கு பொருள் களிலவ்விளக்க மாகி மேவு மெய்ஞ்ஞாந வின்னினறு

விண்டு வந்தா, ளுங்கவன்றன் மகக்கமலத் தயனுஸ்ட டாகி யகிலமக விகற்பம்போ லளித்தா னன்றே. 6

உலகளித்த வயன்ருனே நாநா வாக வோங்கியபா ரதவருடத் துயிர்க ளெல்லா, மலகிறுய ருறக்கண்டு புதல்வர் நோவுக் கழுங்கு பிதா வெனவழுங்கி யவர்க ளுய்வான், பலகருமந் தவந்தாக நதிமற் றெல்லாம் பவந்தீரா ளுாகத்தாற் பவம்போ மென்றே, கலகமிலா மகததளித்தா னென்னைத தன்போற் கமணடலமுஞ் செபவுடமுங் கையிற் காண. 7

வந்திறைஞ்சு மென்னைத்தான் மகிழ்ந்து மேவும் வசத்தின் வடபாலோர் மடன்மேல் வைத்தென், சிந்தைதனை நாழிகையோ சிணண்டு மாயை சேர்கவெனச் சபிதததலுமே தியக்க மூற்ற, புந்தி யுடன் மெய்யுணர்வை மறந்தேன் கல்லாப் புல்லரைப்போற் புலம்பு மெனைப் போதன் பார்த்து, வெந்துயரென் னெனமானை விலைந்த வாறும் வீடுறுமா றுங்கேட்டேன் விளங்கச் சொன்ளுன். 8

ஆந்மாவை யறிந்தலவற் றிருந்த வென்னை யயன்பார்த்து நாமேனின் னறிவை மாற்றி, யூன்மாயை பின்பொழித்தே முயிரெ லாகின ளுபதேசம பெற்றுயய வுபாயஞ் செய்தோ, மேன்மாயும் வினைநிறைந்த சம்புத் தீவின் மேவியபா ரதவருடம் விரைவின் மேவித், தான்மாளாக் கிரியினர்க்குக் கிரியை சாற்றிச் சாதகமுள் ளோர்க்குணர்வைச் சாற்று கென்ளுன். 9

அவனுரைப்ப வந்துயிர்க ளுளநா ளெல்லா மாகுவனிங் கொரு செயலு மாசை யில்லை, யிவணிருந்து சுழுத்தியுறு செய்கை யாலே யிடர்மநத்தைக் கடந்துசெயல் யாவுஞ் செய்தேன், கவருறுமென் செயலொன்று மில்லை வீர கலைநிறைவும் பேதைமையுங் கருமத் தாலே, விவரமதா யாராய்ந்து மேன்மை யான மெய்க்குருவைக் கொண்டுணர்வோர் மேதை மிக்கோர். 10

ஓதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி யுணர்பவர்க்கல் லதுபசுவை யொப்போர்க் கெல்லாந், தீதகன்ற குருவுண்மை

செப்பா ரன்றே திகழ்சமமே விசாரமொடு செறிசந் தோடஞ், சாது சங்க மெனவீட்டின் வாயில் காக்குரு சதுட்டயரு முறவாகிற் றடைவே ஜணடோ, மேதினிகா வலர்மனையிற் கடைகாப் பாளர் விடுவதுபோல் வீட்டிலவர் விடுவ ரன்றே. 11

அந்நால்வர் தமிலொருவ ரன்பா லுலு மனைவருமொத் தன் பாவ ராத லாலே, பன்னுரு மிகமுயனறு யாது நீத்தும் பற்றி யொரு வரையேனும் பழக வேணடு, மன்னுத பிறப்பறுக்க நல்லோர் நன்னூன் மாதவத்தா லறிவைமுதல் வளாக்க வேணடு, மின்னுத மாயையெனு நஞ்சம் போத மென்கின்ற காருடமந் திரதான் மீரைநம். 12

சாமனைழக ணெய்தன்மலர் மழையை யொக்குந் தழற்பள்ளி பனிநீரிற் சயந மொக்குஞ், சிரமரிதற் சுகமுறுனித திரையை யொக்குந் தேகமரி வதுகலவைச் செறிபூ சொக்கும், நிலதிக காராச மருமம் பாயத னெடுகுகோகாடைச சிவிறியினன் னீரை யொக்கும், விரகரிய விடயமெனும் விடவி டுசி விவேகமிகுத தவர்க்கல்லால் விலக்கொ ணுதே. 13

ஊனமிலா ஞாநநூல் விசாரத தாலே யுயர்வீடு நண்ணுமென ஜுண்மை யன்றே, தானறியு மநுபூதி ஞாந நன்னூற சற்குருவிம் மூவகையுந தமமி லொத்தே, யானவகை யியறறிலவிடா தாநமாத தோன்று மற்பவறி வினாகறற வரிய மெய்ந்நூ, லீனமுறு மடமை தெறு மிதுபோன் மற்ற வெந்தநூல் களுமடமை யிகவா தன்றே. 14

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வி னீசர் மனைதொறுமோட் டிரந்துழல்கை வரிசை யாகு, மடர்தநட் புறவுபர தேசந் தீர்த்த மாச்சிரம மெய்வருதத மனைதநி லுலுந, தொடருதவி யில்லைமர வருக்தத் தாலே தூயபத முறுமுதநித துவார பாலர்க்; கடவுணைய கேட்டியுயர் சாந்தி வந்தாற காதலுந்துன் பழுஙகதிர்மூன் கருகுல் சொற்சோம். 15

நல்லவருந தீயவரு மன்னை போல நம்புதற்கா யழுதுண்ண நண்ணி ரலு, மல்லன்மலர் மகட்புணாந்த போது மொவவா மகிழ்ச்சிதருஞ் சாநதியுளோர் மாணஞ் செல்வங, கொல்லமரெய் நிலுமசையார் புலனெந தாலுங குறறமுநன் மையுநுகர்ந்து குளி ரா வாடா, தொல்லறிஞா மகமபுரிநதோர் முநிவர் மொயம்பர் தாயவரியா ரிலுமவிளங்குந தாயமை யோரே. 16

ஆரியர்பே லுவதாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான சாந்தியமு தருந்தி மேலோா, சீரியவீட் டினையுறரூா நீயு மந்தச செயல்புரிவாய நனலூலாற் றெளிந்த சுதத, நேரியபுந் தியிலுலே விசாரந் தன்னை நிறைததிடுக வதுநிறைந்தா னிகரில புந்தி, கூரியதாய வீடுணருமு விசாரந் தானே கொடும்பவநோய்க் கருமருநதாங் குறிப்பு 17

கருகியகங் குலின்மறையாக் கதிர்க்கு மட்காக் காண்பரிய பொருளெல்லாங காணுங கண்ணுற, நெருளுறநா ரருலகமு வந்த வாறென் செறிபிறவி யாரதெனுந திகழ்வி சார, மிருளுறுமா பதநி னக்கு மருந்தா மப்பா லேற்றமுள சந்தோட மேதென் ரூதில், வருபொருளி னினபமறத துய்த்து வாரா வனபொருளிற் றுன்ப மிலா மகிழ்ச்சி தானே. 18

நிகாறுசந் தோடவரு தமையப் பெற்ரு னெடும்போக நஞ்சா மந் நிறைசந் தோட, மகலுறவா சையில்விழுநெஞ் சறிவை நோக்கி வழுக்குறுகண் ணுடியிலா நநம்போற் ரூன்ரு, மகிழ்குணமெய் தியபுருட மகிமை யோனை மாதவரும் நாதிபரும் வணங்கா நிற்பர், சுகமெனுமா யையைவெல்லத் தக்கோர்க் கெல்லாந் தப்பாத சகாய மாஞ் சாது சங்கம். 19

அறக்குறைவை நிறைவாக்குஞ் சம்பத் தாக்கு மாபத்தைச் சுபமாக்கு மசுபந் தன்னைச், சிறக்குமுயர்ந தவாகூட்ட மென்னுங் கஞ்சைச் சிதரீ ராடினார்க்குச் செந்தீ வெள்வி, யிறக்கரிய தவந்தாஞ்

தீர்த்தம வேண்டா மிடாபந்த மறுதலைவாக்கு மினியோ ராகிப், பிறப்பெனுமவே லலப்புணையா முணர்வுசான்ற பெரியோரை யெவ வகையும் பேணல் வேண்டுமம. 20

நிறைபவந்தீ ருபாயநான்கா மிவர்க ளோடு நிறைநட்பார் பவக் கடலை நீத்தா ரன்னுய, குறையுமந மோகநதீ ரிச்சொற் கேட்பாய் குணமவிரும்பா திச்சொல்லைக் குறிக்கொண் டோர்க்கு, மறை யுணாவு வலிதினவருங காம மாதி மயக்கமறுரு சாற்கால வாவி நீர்போற், கறைதவிர்ந்து மநநதெளியுங கவசத தோரைக் கணைகள் போன் மிடிமுதலாங கவலை தாக்கா. 21

தருபயருஞசெய் மாயைமந மீரா தாகுஞ் சமபாவந் தரங்கந்தீர் சாக ரமபோன், மருவலுறும விசாரததான் மிக்கோர்க் கெல்லாம் வாரிதிபோ லாழமுமபொன் வரைபோன் மொய்ம்புந், திருமதியின் குளிராசியுமவந தெயது நன்னூற் செய்கையினல் லோர்புந்தி செவவை யான, கருமவழி மகிழ்வெய்து மறுவி லாத கற்புடையா டனமனையிற் களிக்கு மாபோல. 22

அற்புதங்க ளனைததுமிலா விவனுக் கந்த வருஞ்சீவந் முத்தி பத மடைவின் முற்றுஞ், சாறபுலனுக் கதீதரு யுலகர் போலத் தோனறிடுவோன தந்தியிலோா தொழிலபற் றுதோ, னற்பயன் பொல் லாப்பயனுற சுகஞ்சோர் விலலோ ணண்ணியது புசிதநினி னன்றுய் நிற்போன், பொற்புறுநல் லாசார விரோத மான போகஙக டமிற்சிறிதும் பொருந்தி டாதோன். 23

ஒருகணமு மொழியாமற சுகம தாகி யுடல்கடவா ஞய்ச் சான்றோ ருசாவி ஞலே, பெருகியவிவ வீட்டுநெறி விசாரஞ் செய் வோன் பிறவிதீா மெயருஞாநம பெற்றே ஞகி, வெருளுமறு பிறப் பிலுரான் தாயா யோகி விதநமுரூன சிறிதாகி மிளிர்போ கதநின், மருளுமநப் பாவியசாய் வெருள்வோர் தாயர் வயிற்றின்மலப் புழு வென்றே வழுங்கற் பாலோா.

தகுமவர்க டம்மிற்ரு மெய்தப் பட்ட தருமமொடு பொரு டேடுஞ் சரிதை யோராய்த், தகமர்த்தம் விடத்திலிளைப் பாறி மாருத் தரியமெனுஞ் சாத்திரிலை தேதான்று மட்டு, மிருதுல்க ளுபசாந்தி யொழுக்கம் போத மிக்கவர்கூட்ட டாவிவற்ரூல் விசாரம் வேண்டு, நிகரிலா விசாரத்தாற் ரேன்றி நிற்கு நிமலதரி யத்தினிலை நிகழ்த்தற் பாற்ரே. 25

பாவனைதிர் தரியமதி னிரோப்பு நீக்கிப் பவமென்னைவுங் கடலத டந்து பாரஞ் சேர்ந்தோன், சீவனென நின்ரு லுஞ் சிவத் தன்மை தீர்ந்தாலு மில்லறத்திற் செறிவுற் ரூலுங், கேவலஞ்சச் நியாகியா யிருந்த போதுங் கிளர்சுருதி மயக்கத்தாற் கிடைப்பட் டாலு, மியா வதுஞ்செய் தந்தவிர்ந்தும் பயனென்ன நில்லே யிமகிரியு ருக்கடல் போ லியல்பி னிற்பன். 26

ஊகமுள தேற்சிறவ ருரையுங் கொள்க வொழிந்ததய லுரை செயினுந் திரண மொப்ப, வேகவிடு மாய்புரா மெனிது தோன்ற வியம்புமுவ மாநமெலா மேக தேச, மாகமிலை யாயுருவ மற்ற ஞான மாகார மாமுவமைக் கண்டா தென்னை, ரூகாது பலமில்லா விகற்பத் தாலே மொழிகுதர்க்க மறிவழிக்கு முயல வேண்டாம். 27

தந்திரியி லெழுமினைசோற் சாந்தி முன்முதற் சற்குணத்தின் ஞானமெழுந் தம்மிற் ரூமா, மிந்தவிரண் டுங்ருமு மலரும் போல வினிதுவளர்ந் திடுமொக்க விரண்டுங் கற்கில், வந்தவுணருந் தனித் தனியே யிரண்டுங் கற்கில் வருபயனுண்டென் றில்லை யிமகிரியு ருக்கடல் கொள்வி, முந்துமறம் பொருளின்பம் பிரத்தி யாயுண் முழுதளவு மாகக்கனிவான் முத்தி கல்கும். 28

2. முமுட்சுப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—189.

3. உத்பத்திப் பிரகரணம்.

3—1. (ஞாந) வீண் மகன் கதை.

மூத்தினை நயந்தோர் செய்கை மொழிந்தனஞ் சகங்க டோன்று
மதநிற மினிது கேட்பா யநுபவப் பேற்றி னுலே
யொத்துமுன் னிலேப்போ பெற்ற வுணாவுநஞ் சீவ னிதனைச்
சிததொடு புமான கந்தை முன்னிலேச் சீவ னென்ப. 1

சீவனைவ் வறிவி னுலே தெரிவுறு மதுப தார்த்தந்
தாவுறும் விவித மான சங்கற்ப விகற்ப மூற்று
மேவிய மயக்கந் தன்னுல் விரிந்தநீ ராலயா மாபோற்
பூவல யங்க ளாகிப் பொலிந்தது புகன்ற சீவன். 2

பன்னுகா ரணமொன் றில்லேப் படைக்குமுன் படைக்க வேண்டு
மென்னுமவ் வியிறற் றூனே யினைந்தகா ரணம தாகி
முன்னுறு பொதுவாங் காட்சி மொய்ப்பொருட் டிரள்க ளாகித்
தன்னுளே சகமாய்க் காற்றுட் சலநம்போ லறிவுட் டங்கும். 3

எல்லேயி றிசைகள் காலம புறம்பெனு மிவற்றிற் கேற்ற
பல்லுரு வாயெங் கெவ்வா றெழுந்ததப் படியங காகுஞ்
செல்லுமிந் நெறியா லிதச் சகமெனும் பிரம கற்பம்
புல்லுகா ரணமி லாத பொருளெனப் புந்தி செய்க. 4

இதனைமுன் னிலேயாஞ் சீவ னிமைப்பினிற் படைத்த தாகு
மதன்வடி வாகி நிற்கு மநுமாந முதல வெல்லாம்
விதமுறு காட்சி மெயமமை பந்தமஃ தின்மை வீடாந்
திதமறு மிதுபோ மாறு செப்புதுந தெரியக் கேட்பாய். 5

மண்டிய சுழுத்தி தன்னில் வருகனைப் போவ தென்னக்
கண்டன வுலக மெல்லாங கற்பனை முடிவிற் போக

வெண்டரு மலவு தோற்றம் பெயரெலா மின்றி யாழ்ந்து
தண்டலி லிருடே சின்றித் தனித்ததோ ருண்மை நிற்கும். 6

சத்தியம் பிரம மாந்மா பரமுதற் சாற்ற வேணடி
யித்திறப் பெயர்மே லோரா லிடப்பெறற விந்த வாந்மா
சித்திர மாகத் தானே வேறுபோற் றிகழ்ந்து தீது
மெத்திமேல் வருசீ வப்போர் மேவிய போல வாகும். 7

சீவனென் கின்ற சொல்லும் பொருளுமாய்ச் செறிந்த வாந்மா
பாவனை மநத் தாலே பருததெழு மநம தாகு
மேவரும பிரமந் தன்னில் வேலையி லலைபோல் வந்து
தாவுறு முள்ளந் தானே நினைந்தவா சகங்கற் பிக்கும். 8

உன்னுறு மநத்தி னுலே யுலகமா மிந்த்ர சாலந்
துன்னுறும் பணிக ளென்னுஞ் சொற்பொருட் பொன்னை யன்றி
யன்னிய மில்லைப் பொன்னுற் பணியென வுறைய வேண்டா
பன்னிய வுலகாஞ் சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள்வே றில்லை. 9

செல்லுறு கான லாற்றிற் நீருண்டிடுந் திரைகள் போல
வில்லையா மநத்தி லுண்டு போவெழு மிந்த ஞால
மல்லல்செய் மோகம் பந்தந் தமமல மவிதனை மாயை
புல்லுசம் சார மென்றே ஞானிகள் புகலப் பட்ட. 10

பந்தத் துருவங் கேட்டுணரிற் பரவீட் டுருவு மேல்வெளியா
மிந்தச் சகநீ நான்முதலா மிவைமெய யென்றல் பந்தமதா
மந்தக் கருதது நிற்பளவு மரிதா முத்தி வித்தினிடைத் [வெலாம்.
தொந்தத் தருப்போற் காண்பவன்பாற் நீருனரு துறையுங் காண்ப

பிறிவாம் பொருளின் மாத்திருந்த பேதப் படியே யுதாத்திற்
செறிவாஞ் சிருட்டி சமத்காரஞ் சிதைவற் றுண்டாய்ச் செறிவதுபோ
லறிவாஞ் சரீரி யெனும்பொருளி னைகன்ற வுதாத் தங்குரமாய்
நெறியாரா சகத்தின் வடிவமெலா நீங்கா வியல்பாய் நிறைந்திருக்கும்.

பருவங் களிலே வினைதமூலைக்கும் படிபோற் காணப் பெம்மற்றிற்
கருதுங் கருச்சு மூடலெடுக்குங் ககநத் துதித்தோன் கதையாலே
யிருளஞ் சகத்தி லுற்பத்தி யெளிதாய் விளங்கு மிதுகேட்பாய்
பெருகுஞ ககநம் பிறப்பிடமாய்ப் பிறந்தான் மறையோர் பெருங்
குலத்தோன். 13

ஒழிவிற் றியாந முயிராக்கிதமவீ றுடையோ னெடுநா ளுய்ந்திருப்ப
விழியு முலகை விழுங்குறுநா மிவனை விழுஙகா திருந்தமையென்
னழிவு செய்யு மெனதுகூலி யழுந்துங் கல்லின் வாண்முனைபோற்
கழிய மழுங்கிற் றெனவெணணிக் காலனவனூர் கடிதணைந்தான்.

வினையின் முயலவார் தங்கருமம விடுவ துணடோ வெனமறையோன்
மனையின் வாயிற் புகுமளவின் மணடு மூழிக் கடுங்கனல்போற்
கனையுங் கடுநதீ யெரித்திடவுங கடிது புகுந்து கண்டவனைப்
பனைசெய் காமா யிரத்தாலும் பற்றி யிழுத்துப் பயனற்றான். 15

அவன்சங் கறுப புருடனைப்போ லைசவற் றிருப்ப வடர்ப்பரிதா
யிவனைக் ககன்று தமன்பாற்போ யிவ்வர நுரைப்ப யமனுரைப்பான்
புவநங் கருமத் தானன்றிப் பொன்று துதவிப் பொருளனைவையே
தவறும படிசெய் கருமஙகள் சகாய மாகச் செல்கென்றான். 16

காலனிதுகேட் டவன்செயத கருமந் தேடி நதியோடை
ஞாலந் திசைக ளெலாமுழனறு நணஞை தாக மீண்டெய்திச்
சீல தமனுக குரைசெய்யுச சிநதித தவறு முரைசெய்வான்
மூல விசுமபிற் பிறத்தலிறன் முடிவி லவனும் விசும்பன்றே. 17

வின்னணிற் பிறந்தோன் காரணதனை மேவா மையிறற் கருமங்கள்
பன்னணிற் றிலன்கா ரணமிலதேற் பண்ணுஙக கரும முளதாமோ
வெண்ணற் குரிய சகாயமுனக் கிலதா மென்று யமன்கூற
நண்ணற் கரிதென் றுயர்கால னடந்தான் மனையி னனிவியாது. 18

என்ன வுரைத்த முனிமுகம்பார்த் திராம னுரைபபா னீயிசைதத
வன்னென் சுயம்பு விற்ஞாந மஙக மாதே வெனென்றுகத்

ஞாந வாசிட்டம்.

தூன்ரை நின்ரோரன் பிரமனெனத் தூணிந்தே னெனதுள் தாயமுநி
மூன்ரை மூரைத்த தயன்றனையே மொழிந்த கதையின் மூறைகே
ளாய். 19

செயல்செய் காலன் யமனுடனே செப்பும் வழக்குத் தாமுணர்ந்தே
மூயரு மதுவி னந்தத்தி லுலக மெல்லா முண்டெழுந்த
வயர்வில் கால னயன்றனையு மடர்ப்ப முயன்ற வப்போதிற்
றுயரில் காலன் முகநோக்கித் துங்க யமரைங் கிளவசொன்ரான். 20

நிகரில் பரம வாகாய நிமல வடிவாய் நிற்கின்ற
விகலி லயனை யடர்த்தற்கென் றெண்ணு மெண்ண மெளிதாமோ
திகழும் வெளியே வடிவாகிச் செறிந்த பூத வடிவிலுய்ப்
புகல்சங் கற்ப புருடனைப்போற் பொன்ரு தயனும் பொலிந்திடுமால்.

ஞாந விண்ணுய்க் கேவலமாய் நடுவு முடிவு முதலில்லா
தான சுயம்பு வாம்பிரம மடுத்த தனது மாவசததான்
மான முருவ முடையதுபோன் மன்னு புமான்போல் வயங்கிடுமா
லீரு மலடி மகன்போல வீதுமெய்ம் மையிலுல் வடிவிலதாம். 22

என்று காலன் றனக்கியம னிசைத்தா னென்ரோன் முகநோக்கி
நின்ற வாதி வாகியமாய் நிகழ்ந்த வாதி பௌதிகமா
யொன்று மூடல முயிர்க்கெல்லா மூபய விதமாம் பிரமனுக்குத்
தூன்று மாதி வாகியமாஞ் சூக்க வுடலொன் ரூயதென. 23

பிரம வொளியாற் பிறந்தசகம் பிறக்கு முயிர்க்குக் காரணமாய்
விரவு மதரை லுயிர்க்கெல்லா மேவு மூடல மிரண்டாகும்
பரமு பிரமத் தினையொழியப் பயில்கா ரணம்வே றிலாமையிலுல்
வாவி லயனுக் கோருடலாய் மருவு மாதி வாகியமே. 24

சகக்கா ரணமா மயனுக்குத் தானே தோன்று மநவடிவாய்
மிகத்தாஞ் சகத்து விரிந்திடலால் விரிந்த வெல்லா மநவடிவென்
றுகப்பா லுரைத்த வசிட்டனைப்பார்த் துலக மாயை தனைவிரித்த
மகத்தா மநத்தின் வடிவுதனை வருத்தோ தென்ன மூனிசொல்வான்.

சடஞு நியமா யெங்கணுஞ்சேர் தனிநெஞ் சுக்குப் பேரொழிய
வடனுங் ககநந் தனைப்போல வுள்ளும் புறம்பு முருவிலதாம்
படர்தீர் மெய்பொய் யெனுமபொருளிற் பயிலுற் றாவே மநமாகுந்
தொடர்சங கற்ப மெஙகுளதாந தோன்று மநமு மஙகுனதே. 26

மநத்தின் வடிவு சங்கற்ப மற்றிவ விரண்டு மொன்றுகு
மநர்த்த மோக மல்ம்பந்த மவிதனை மாயை தமமூதலா
மினதத பெயர்சஙு கற்பத்துக் கேறற பெயரா மிதுநழுவிற்
கநதத சகக்காட் சியும்போகுஙு கதிரவிட் டெறிக்கும பரவடிவம. 27

நிற்ப நடப்ப வெனுமனைத்தி னிழலா டாது வெறிதிருக்குந
தற்ப ணைந்தா னெப்படியோ தானே விளஙகு மபபடியே
கற்ப முறுநீ நான்முதலாங் காட்சி விகற்ப மெலாமடஙகி
யற்ப மெனினுஙு காட்சியறி லதுவே தனிக்கே வலநிலைமை. 28

காண்பரிய மநக்காட்சிப் பொருளை யெல்லாஙு கனவுதரு கனவு
போற காட்டா நிறகும், பூணபதிலா மநருசலந சதநி யாலே பொலி
யுமசை யுந்தியங்கும போகு மீளும், வீணபயிலுரு செருக்குமிகு
மகஙக ரிக்கும வேற்றுருவாம் பெருஙகற்ப மேவும போதிற, சேண்
படவெல் லாப்பொருளுந் தீர மாயந்து செறியுமுப சாந்தமே சேட
மாகும். 29

அத்தமி யாத சோதி யருக்கனை யளவி லாதாய்
மெதநிய பிணியி லாதாய் மேவரும பிறப்பி லாதா
யெத்தலஙு களினு மென்று மியாவுமா யாவுஞ் செய்து
முதநியு மாகி யோஙகு முதற்பரம் பொருளொன் றுண்டு. 30

வேறு.

பகர்வரிதாய் முத்காரற் பயில்வ தாகிப் பரமுதலாம் புநிதானை
யலபேர் பெற்று, மிகவுணர்சாங் கியர்புருட னென்றுஞ் சுத்த

ஞாந வாசிட்டம்

வேதாந்தம் விளங்கிஞேர் பிரம மென்றுந், துகளறுவிஞ் ஞாநிகள் விஞ் ஞாந மென்றுஞ் சூநியர்ஞ் நியமென்றுஞ் சொல்லப் பட்டுந, திகழிரவி தேசுக்குந தேசாய் நின்று தேசளித்துத் திகழ்விததுத் திகமா நிறகும. 31

உரைபகாவோ ஞசாவிடுவோன் கேட்போன் காணபோ ஞண் பவன்சிந திப்பவ ஞ யுலகின மெய்யிற், நிரமுறமே வியுமேவாப் பொருளி னினறுந் திககான்றே சனைச்சிதநின் நிகழ்ச்சி யுண் டாம், விரைமநமவேர் காணமல ரண்டந காயாய வினைனைழுமா யைக்கொடியை விதிர்க்குந காற்றும், புரைசெயுடற் செப்பினத துண மணியாய நிறகும புணாபுரியட் டகவுடலைப் போய்மீன் 32

சுதகவறி வாதலா லாகாய பாகுனையாற் சூழ்வின் ஞைகு, மத்திறனே யெப்பொருளும் பாவிதத போதுள்ள தறுவா மந்தச், சிதநிடையே ழுவுலகுந நிடர்கான லெனதேநான்றிச் சிதையும் 'பல்கா, லிதனையுஞ் செய்யவுநதா னித்தனையுஞ் செய்யாம லிருக்கு மண்றே. 33

நிருவிகற்ப வாநமாவிற் சகதநோற்ற மொடுக்கமினைவ நோரா யில்லை, மருவிகற்ப பேதழுறுப் பாரபரமா மப்பொருளை வயங்கக் கண்டாறற, பெருமநக்கட் டறுமைய மறுஙகரும மறுமென்றுன் பொரியோன் வள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு புகிலனேரு பிர மாண்ட மொடுங்கு மென்றுன். 34

அருந்தவன்சொல் வாஞலா னல்லோராற் நிங்களா லென்றி நாளாற், நெரிந்துவிடும் பன்ஞலின் சிதநாந்த மிதுவிதனைச் சிந்தை செய்யிற், புரிந்தபுவி யிராஜிற்கப் போவொளிக்கு நிட்டை யுட்ண் போத ஞாநம், விரிந்துணர்வோர்க் குயர்ஞிவுக் முத்திபெற லாமிதுவே விதேக முத்தி. 35

என்பதுசொல் லியமுனியை யுடலிறந்த வீடுமுட விருந்த வீடு, நன்பழுதுல் வழியியற்ற நவிஸ்வென்ற விராடிறைக்கு நல்லிலாண்

சொல்வான், வன்பலசெய் கையிற்பயின்று முன்றேரன்றும் வின் டோன்ரு வகைமை யுற்றேரு, ரினபழுற வருளுசீவந் முத்திபதம பெற்றுயர்ந்த வியலபி ணேரே. 36

மிகவருகா மாதிகளாம் விகாரமடைந் துமவின்போன் மிக நொய் தாணை, ரகமெனலின் றிசசெயல்கள் செய்தாலுந் தவிர்ந் தாலு மழுத்த மற்ரேர், சகநெறிகள் செயதிடினு மநியர்போற் கண்டுளிர் தனமை சானரேரா, திகழ்மநமு நினைவுமிருந் துஞ் சிறிது மில்லாதோா சீவந முதநதா. 37

துக்கசுகங களிலமிழ்ந்தி மிதவாத புந்திநிலை சுபாவ மாரேர் புக்கசுழுத் தியினனவாய நனவின்றி வாதனைதீர் போத முற்ரேர் மிக்கசம மாயுலகால் வெருளாம லுலகினையும வெருட்டா மேலோர் சிக்கறநன் னினைவிருந்து நினைவிலா தவரிவரே சீவந் முத்தர். 38

நிலையான விச்சீவந் முதநிலையிட்ட டடலிறந்தா னிறைந்த வாயு வலையாம னிற்பதுபோ லுடலிலலா முதநிபெறு மதனின் றன்மை தொலையாது மறையாது தோன்ரு துணிதநல்ல தூரத் தல்ல வுலையாது முடியாது நானலலப் பிறனல்ல வொன்று மல்ல. 39

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலவன்றி யியல்பொன் நின்றிப், பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றிநிறை புரண மாகி, யுருவன்றி யருவனறி யுளதன்றி யுண்டில்லை யன்றி யொன் ரூய, வருகின்ற திரிபுடியி னடுதலோன்று மறவாது மதிதநக் கொள்வாய். 40

அவவகையாம் பரவடிவை யறிவுநிறை வுறவிரிவா யருள்வா யெனற, சவவியவள் எலுக்குமுநி செப்புவான் பெருநகற்பஞ் சேர்ந்த போநி, லெவவகைமு லங்களுக்கு மூலமாம் பிரமமே யிலநகா நிற்கும், வவவுமந் தொழின்மாற்றித் தனைமாய்தகாற் பெயரிறந்த வஸ்து வாகும். 41

தெரித்தறியும் பொருணேக்காச் சீவவறி வதுவாகச் செப்ப
லாகும், விரித்தபுல னநுபவித்து மநுபவியா மநமதுவாய் விளம்ப
லாகும், புரித்தவுணர் வொளிநெஞ்ச மூலகிவற்றி னறிவதுவாய்ப்
புகல லாகுமு, பருதததொழிற் செய்யிலுங்கற் போலிருக்கு நிலையது
வாய்ப் பகர லாகும். 42

மூடிவுகந வஞ்ஞாந மில்லாநீ டுயிலதுவா மும்மை யாகி
யடாதருஞா தருஞாந ஞேயமெழுந தொடுநருமிட மதுவே யாகுந்
திடவிசுமபன் ருயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம் புத்தி
படர்மநம்போய்த் தாவாம்போற பெறுமுளறி வொப்பாமப் பரம
ரூபம். 43

அயனெடுமால் சங்காரஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் ருளும்
வியனிலுப சாந்தராம வேலையினி லுபாதியெலாம் விட்டு நீங்கிப்
பயனில்சக மென்கின்ற பற்றகன்று சிந்மயமாம் பரம ரூப
முயாவிகற்ப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்ருய் நிற்கும்.

3—1. (ஞாந) வின்ன மகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—233.

3—2. லீலை (மண்டபக்) கதை.

இந்தப்பொரு ளையம றுத்திளைப் பாறுமாமேரூர்
முந்தக்கதை கேள்குண முற்றிவி வேகமுற்றேரூன்
விந்தைப்புயத் தோன்பது மப்பெயர் வேந்தன்மண்மேமற்
சிந்தைதக்கினி தாங்குண லீலையச் செம்மறவி. 1

அன்ஞணிழல் போன்மநம் போலய லற்றவன்ரு
ணன்ஞையகன் மூப்பிறப் பின்றிநற் காளையாகி
யெங்நாளுமொத் தின்புற வென்கொலு பாயமென்னத்
தொன்ஞண்மறை யோர்க்குரைத் தாளவர் சொல்லலுற்ரூர். 2

செபமுந்தவ மும்முத லியாஅையுஞ் சிதநல்கும்
புவநங்களிற் பொன்றுதல் போக்கரி தியார்க்குமென்ன
விவள்சிந்தைசெய் வாளிறை வற்குமுன் யாமிறந்தாற்
கவலொன்றறத் தற்பத வாழ்வுகை கூடலாகும். 3

இறைவன்முதற் சாகிலச் சீவனை யிந்தவீட்டி
லுறையும்படி செய்தது வென்னையு வந்துகாண்க
நிறையின்பமெய் தியிருப் பேனிது நேருமாறு
மறைதந்தவா ணிபத மேத்துவன் வாழ்த்தியென்றே. 4

மன்னற்குரை யாதுநன் மந்திரங் கற்பம்வல்லோர்
சொன்னதினின் லுசுரார் பூசுரா பூசைபண்ணி
யந்தத்தைதா ணுன்கிலுக் கோர்பக லற்பமாயுண்
டின்னிட்டையா லேமதி பத்துந டந்தவெல்லை. 5

வானுர்மதி யீபானிற வாணிம கிழ்த்துதோன்றி
நீநாடிய தென்னென நீள்பவ மாநெருப்புக்
காலைவமு தக்கதி ரேயகத் துன்பமெனலும்
பாநாளகற் றுங்கதி ரேயெனப் பாதமேத்தி. 6

என்னுயகன் றுஞ்சிலச் சீவனிவ் வில்லினிற்க
மூன்னுகவுன் னைநினை போதிலென் மூன்புதோன்ற
வன்னுயவ ரங்களி ரண்டும ளிததியென்ன
நன்னுமக ளன்பொடு நல்கிந யந்துபோனுள். 7

பக்கததொடு திங்களு றும்பரு வங்கடோக்காற்
றொக்கிச்செறி நாளதிற் கூம்புதா டாந்தவாண்டு
புக்குற்றதோ ரச்சிமைப் போததி னுபியாதி
மிக்குத்திரி காலவன் றேர்விரைந் தோடலோடும். 8

இன்பங்கரை யற்றிட லீலையி ருந்தவெல்லை
யுன்பன்சில நாளிலி றந்தன னனனமன்னு

நன்பஞ்சுடும் வெம்மைபொ ருதுயிர் துஞ்சுமுன்னே
முன்பின்றிவிண் ணின்றுசொன் மாதிவண் மோகமாற்றி. 9

மாய்வுற்றவேங் தைமல ரான்மறை வித்துவைப்பா
யேய்வுற்றபூ வுலரா மெய்யழி யாதுசீவன்
பாய்வுற்றக லாதுபொன் மண்டபம் பற்றிநிற்குந்
தோய்வுற்றிவன் ரூள்விரை விற்றுயர் தீர்திபென்ரூள். 10

வாடாவச ரீரிதன் சொற்படி மன்னைவைததா
ளோடாதவா வியுடை யாளுளத் துன்னவாணி
நீடாதுவந் தாளென தன்பினை நீங்கிவாழ்தல்
கூடாதவன் சேர்வுழி கூட்டுதி வல்லையென்ரூள். 11

மதவாதமும் வாதமு மாசறு ஞானவாணு
மெனவாதமுன் றின்முதல் வாதமி ரண்டுமின்றிக்
கதஞானவா னெயதுதல் கண்டதை விட்டுப்போத
னனவாயய லொன்றையுற் ரூனடு ஞானவாணும். 12

சங்கற்பசா லந்தவிர்ந் தாலுப சாந்தமாகித்
துங்கப்புவி யாவையு மாகிய சோதிதோன்று
மிங்கற்பமுங் காண்பன வில்லெவ ரும்பொய்யென்ரூ
லங்கப்பொழு தவவறி வாலது சேர்தலாகும். 13

கும்மாலது சேர்கென காமக ணல்கியேக
விம்மாதுவி கற்பமி றந்தச மாதியெய்தித்
தம்மாலுறை கூடகல் புள்ளெனத் தாவுநெஞ்சு
மைம்மாலுறு கூட்டினை மாற்றின ளக்கணத்தில். 14

மங்காதனூ ரவிசும் பூடொரு மாநகர்க்கே
லவங்காதல னெட்டிரண் டாண்டுள வீரனெகிச்
சிங்காதந மேற்செறி வேந்தருஞ் சேனைகாலும்
பொங்காதர மாதரும் போற்றவி ருத்தலோடும். 15

வேறு.

தன்னுயிர்க்கேள் வினையந்த லீலை நோக்கிச் சபைபுகுந்தாண்
மிகவியந்தாள் சபையைச் சூழ்ந்த, மன்னவரு முனிவாரு மறைவல்
லோரு மங்கையரு நாற்படையு மற்று ளோரு, நன்னிலமுங குன்று
களு மூரு நாடு நதிதிரளும் பலபொருளு நணணி நோக்கி, மின்ன
னையாண் மீண்டுதன திடத்தின் மேவி வெண்ணிறவா ணியை
நிருப்பியேலுடும். 16

வந்துயாரா தநத்திருந்த வாணி தன்னை வணஙகியென தன்ப
னுக்கு மரிதத பின்பு, பநதமுறு மயக்கமே வடிவாய் நிற்கப் பழைய
படி பிறப்புற்ற படியீ தென்ன, விந்தவுல குறுமயக்கம் போகச்
சொல்வா யெனலீலை கேட்டலுமே யிறைவி சொல்வா, ரந்துசிருட்
டியின்முன்பு மயக்க மட்டே யுருவாமிச் சிருட்டிவே றுதிச்த தாகும்.

அப்படியே யுன்கணவற் கிரண்டாஞ் சென்ம மாயினதா லீது
ரைப்ப வறிந்து கேட்பாய், மைப்படிவி லாவிமல ஞாந விண்ணின்
மற்றொருபான் மாயாமண் டபமொன் றுண்டாஞ், செப்பரிய விசும்
பென்னு மயூரப் பீலித் திரையாலே மறைதிருக்குஞ் செம்பொற்
குன்றுங, கப்புறுபொற் றூணிலுறை யுலக பாலா காரிகையா
ரெனும்பொறிகள கலநது நிற்குமம். 18

ஒருகோணந் தனிற்பூதப் புற்று மாங்கே யுறைகின்ற மலைக
ளெனு மோடு முணடாம், வருகாதற் புதநிரர்சூழ் விருதத வால
மறையவனுங கொருவனுறை மனைய தாகுங், குருவான வாயுவின்
மார்க் கதது லாவு கோலவிமா நப்புழுவின் குழுவை மேவு, மரு
கான விண்ணிலுறை சிததர் கூட்ட மானகொது கிரைகின்ற
வாவ நண்ணுமம். 19

வாநவர்தா நவரென்னுந தீய மக்கண மதர்த்தவிளை யாட்
டோனை மாறு தாகு, மானதொரு மாமாயா மணட பத்தி லாங
கொருபா லொருகோணத தகத்தி னுளளே, மாநமிகு மலை

யென்ஞ மோட்டி லொன்றின் மலைகளிரு லாறுகளால் வநங்க டம்மான், மேனலமார் நகரொன்றுண் டதனில் வாழ்வோன் வெங் கனலோன் வேதியரின் மிகவு மிக்கோன். 20

வடிவுபொருள் வயதொடுக்கஞ் சேட்டை விஞ்சை வசிட்ட ஹக்கொப் போனந்த வசிட்ட னென்றே, படியுமுணர் வினனல்லன் பெயரா லிந்தப் பரவனையும் வசிட்டனெனப் பகரு லாகு, மடிபாவு மருந்ததியை யொப்பா ளந்த வருந்ததியி ஹுணாவினளன் றமைந்த போரா, னெடியவருந் ததியாகு மிவற்குத் தேவி நிலதிலிவள் விண்ணிலவ ணிகாவே றில்லை. 21

இந்தவருந் ததிகணவ னென்று சொன்ன விவ்வசிட்ட னம் மலையி னிலங்கு சாரன், மூந்தியொரு நாளிருப்ப வேட்டைக் காங் கோர் மூடிநிருபன் சேனையொடு முன்வந் தெய்த, வந்தநிரு பனை நோக்கி வசிட்டன் றோர்வா ணகோவகோ மன்னவர்வாழ் வறவு நன்ரருஞ், சுந்தரமாம் புவிக்கரசாய்ச் சேன சூழத் துணைக்கவரி பரிமாறச் சுகிப்ப மெந்நாள். 22

கொடிகுடையி னிழனெருங்க வாழ்ந்து மாதர் குங்குமக்கொங் கையின்லூழ்கிக் குளிப்போ மென்நாண், முடிவறுமிப் பயனென்று பெறுவ மென்றே மொய்காத லன்றுமுதன் மூளத்த நெஞ்சன், மடியறுதன் கருமத்தி னின்ரருன் மூப்பு வாசருசேர் பனியின்வா மனைவி நிற்போ, லடிபாவி யெனைவேட்டும் வாழு மீங்தே னந்த னனலு மிறப்புற்ரு ரைசை யோடும். 23

அவன்மனையா காசத்திற் சிவா காச மாய்ரின்ரு ஹகாச வடிவா ரைனை, கலறுருமுன் ஹளழுந்து சங்கற் பத்தாற் காவ லன்ரு னையாகிக் கலந்து நின்ரருன், றவமறையோன் சுவமாக மனைவி சோர்ந்து தன்னிதயத் திரண்டாகிச் சரீரந் தன்னை, யுவமையுறு கணவனுடன் சுவமாய்ப் போக்கி யுயர்சூக்க வடிவொடவ னுடன்போ யுற்ரருள். 24

ஆயமறை யோன்மக்கண் மனையும் பூமி யடவிகடா வரங்க ளெலா மகழே யுண்டாய், மேயவுயிர் போயவற்கு நாளெட் டாகும விண்வடிவாஞ் சீவனுமவ வீட்டி னிற்கும், போயபவத் துனக்கன்ப னென வந்தப் பூசுரன்பூ பதியாகிப் புணாநதா னன்று, தூயவருந் ததிப்பெயர்கொள் பரவி யாகித துணைவியா மந்தமடத் தோகை நீயே. 25

புதியனசக் காவாகந் துணைய தென்னைப் பூதலஞ்சே ருமை யொடுபு ராரி யெனன, வதிகநலத துணைவரா மிருவ ராயிங காசு செயு நீரவரே யாத லாலே, மதிநுதலாய மூதற்பிறப்பின் மயக்கஞ் சொன்னே மற்றிதுதான் மயக்கமாத திரம தாகு, மூதிதழுறு மாகாய வுடலாஞ் சென்ம மொளிபெறத்தோன் றியதென்ரு ளுலகி 26

புரை கேட்டலுமே லீலை சொல்வா ளிறைவிபொய்யே யியம்பினையீ தெந்நன் கூடு, மந்தணன்வீட் டுறைசீவ னதுவெங் கேயோ வந்நியமா யிருந்தயா மடைந்த தெநகே, மூந்துறுமவ் வேற் றுலகத திருப்பா ரந்த மெர்ய்கிரிக டசதிசைகண மூற்றுஞ் சோ, வந்தினிதிங கியாஙகளுறை மனையி னூடே மருவுமடை வெப் படியோ மாசி லாளே. 27

மத்தவயி ராவதமோர் கடுகி னேர்பான் மறிடுமோ வடமேரு வந்தோர் கஞ்ச, வித்தினிடைப் புகுந்திருந்தோ வண்டின் குஞ் சான் மிகநெரியு மோகொதுகு வெகுணெடு மோதி, யுத்தமியற் றிடச்சிங்க மதேக மததோ டோரணவி னிடைப்புகுமோ வுரைத்த நின்சொ, லிதநிறமே யொன்றுக்கு மிசையா தாகு மெனலீலை சொல்லுதலு மிறைவி சொல்வாள். 28

பொய்யாக வுரைதநிலம்யா மிதனி னுண்மை புகலக்கே ளெனைப்போல்வார் புத்தே ணீதி, மெய்யாகக் கொள்வதலாற் பேதி யார்கள் வெதியன்றன் சீவனவ னூரில் வீட்டி, லெய்யாமை யுறை

கின்ற திந்த நாடு மிவவரசும் விண்வடிவே யிவற்றை யெல்லா,
மையாரும் விழிமடவா யந்த விண்ணே வடிவான வவனருனே
மகிழ்ந்து பாராக்கும். 29

தொன்மையா மநதனினை வங்க ளுக்குத தோன்ரு துவே ருகித்
தோன்றுங கணைடாய், பன்மையா நளுநினைவு கநவிற் ரோன்ரூப்
பரிசனவம மாணைத்தின் பான்மை தோனரூத, தன்மயமாஞ் சத்த
திரூல் விளகுகு மநதத தடனூாந விசுமபிடையோர் தனிலூ லுக்கே,
வன்மையா மிப்பூமி தோனறி நிறகு மநினைவிற கணணைடியில்
வயங்கு மாபோல். 30

தெளிபரம வணுவாஞ்சிற் சொரூபத தொன்றுஞ் சகமெலா
மொளியுருவாயச் செறிநதி ருக்கு, மொளிபெறவுள ளேயுள்ளே
யாத லான்முன் ஜனசெய்த பூமியுஞ்சித தள்ளே தோன்றும்,
வெளிபெறவீ தறியென்றே வாணி கூற வேதியனெட் டாம்பகலில்
வீந்தா னென்ரு, யெளிதிலெமக் கதேகவரு டங்கள் போன தென்
னனலீ லுக்குமீண டிறைவி சொல்வாள். 31

தேய நீடியில் லாமைபோற் காலமுஞ் சிறிதுநீ ளியதல்ல
மாய பேதமிற் சிற்சுடர் தோனறிடு மாத்திர மொழிந்தில்லை
மேய பொயயமா ணைதநிரு லொருகண மெயமமறந் திடச்சீவன்
போய தன்னபா வனைமறந் திப்பவம பொருந்துபா வனையெய்தும்.

தாங்கு கின்றதீங கிதுவித ஞன்மிகத் தாங்கிடப் படுவோநாம்
வீஙகு கின்றநம மெய்யிது பிதாவிவன் வீந்ததித் தனையாண்டிங்
கோங்கு கின்றநஞ் சுற்றமீ தின்பமா யுறைவிட மிதுவென்றே [ம்.
தேங்கு கின்றபொய் மாணைமூாச் சைதந்திறந் தெளிந்தபின் சிந்திக்கு

ஆத லான்முதற் பவமறைந் திப்பவ மறியலா யினதென்னைப்
போத மாம்விழி நீதா வகோவகோ புரணமாய்த் தெளிவுற்றேன்
காத றீர்வுற வனையவ ருறைவிடங் காட்டென வினவினாத
வேத நாயகி யுரைசெய்வா ளதற்கிந்த வினையுடல் விலங்காகும். 31

3—2. (மண்டபக்) கதை.

இநத யாக்கையை மறநதுவே றறிபதற றிலவ்குசிற் சுடாமெய்யா
மநத நல்லறி வேவடி வாயமல மறுததியே லதுகூடுந
தநத மக்கொரு வடிவிலா வுலகநக டமனியம பணியாகி
வ்ந்த வாறென வுங்கண்மோ கதநிணை மதிதநிடப் படுமன்றே. 35

வம்பயில வாதனை யன்றியே சகங்கடன் மயமாகா
மெத்து செய்தொழில் விட்டிலை யாதலான் மேவுதற கரிதுன்றற்
சுதத தற்பத மெமமமேறா நிற்பது தொடாமந வடிவாக
வைத்த சூகமெய தீர்க்கபா வனையிறல் வளர்ந்துபே ருடலாகும்.

கட்டி யாம்பனி வெம்மையாற் கரைநதுபோங கணக்கென
மெய்சுருநாநரு, சுட்டி நோக்கலும் வாதனை விடுதலுந தூலமா
முடல்விடுத், திட்ட மாகிய சூக்கமெய நிலைபெறுரு சீவன்முத்
தியுமாகு, முட்ட ஞாநமே நிறையுமுன் னிவவுட னிறுதநிமுற்
பவநகாண்பாய். 37

என்ற வாணியை யத்திற னியற்றுமா றென்னென வினவள்கேட்கத
துன்று சிந்தையும் வசநமு முசாவுமத தொலபொருட் பொருட்டாகி
நினற வின்பமு முதாரமும் விராகமு நிறைந்துநீள் சகமென்று
மொன்று மிலலெனக் கலவழி யூகமா யுணாவாசா தகராேனர். 38

அகமி தநகளிச் சிருட்டியின் முன்வரு மபாவமா தலினென்று
மிகவு மிலலெனத தெளிதரு போதமும் வேறுகாண பனவற்று
நிகமு ஞாநததாற் காமமே முதற்பகை நீஙகிட வநதெய்துரு
சுகமு மெனறிவை சாதக மாகவே தொடர்வர்சா தகராேனர். 39

ரேய மின்றிய ஞாநமே ஞாநமு நினைத்துமேற் பெறும்பேறு
மாய வந்நிலைப் பரிசய மூததியென் றதிற்பரி சயம்பண்ணற்
றூய தோற்றர வெனறத்த விரவிலே சொன்னவ ரிருவோருங்
காய வாதனை யறிவறச் சமாதியைக் கலந்தசை வறநின்றூர். 40

அங்கு லங்கள்பத தளவென வறிவிலு லாகிய வடிவுற்ற
மங்கை தன்னெடு முனலு'ள ஞாநத்தால் யங்கிய கலமாதுந்
துங்க விண்ணிடை யெழுந்தன ரளவறு தூரநீங கிடவேகிப்
பொங்கு மூழியி னெடுகுகட லனையவான் புகுந்திலை யிலைகணடார்.

மட்டி லாததாய்த் தெளிநதுகோ மளமதாய் மந்தமா ருதத்தின்ப
மூட்டி லாததாம் விசும்பிடை மநத்திலு முடிகுசித் தர்கடன்றி
யட்ட மெங்கணு மரக்கரும் பிசாசரு மளவினறி நாய்காக
மொட்ட கங்கரம் போன்முக யோகினி யொழுங்குவின் ணுழல்வுற்று.

களிகொ ணடகத் திடாகினித திரள்களுந காற்றிறை
வெளிறு கதகையுஞ் சுவரிலா மனையிடை மேவிவீ ணையின்பாட
றெளியு நாரதர் தும்புரு காரமுஞ் சிததிரத் தினிற்கோட்டுங்
துளிகொள் கற்பத்தின் முகில்களு மாதர்தந் தொகுதியு முளதாகி.

எல்லை யின்றிய யோசனை தூரங்க ளியார்க்குமெய் தரிதாகிக்
கல்லை யொத்தற விறுகுறத் திரண்டநீள் காரிரு ளுடைதத்தாகி ப்ச்
யொல்லை யோடுதே ரிரவியுங் கனலுமே யொப்பதா மொளியுண்டா
சொல்லு மித்திர னியாலையும் பற்பல விடந்தொறுந் தொடர்வுற்று.

கொதுகி னீடிர ளத்தியின் காயிடைக் குமுறுவ தெனவெங்குஞ்
சதுமு கன்றரு முயிரெலா மணவுறுந் தன்மைமூன் றுலகுண்டா
மதுல வாகுகங் கடந்தனர் மீட்டுமோ ரவநியின் வாவெண்ணிப்
பதும வண்டத்தை நீக்கிவே றண்டத்திற் பருப்பத நகர்புக்கார். 45

வினையர் சுற்றமுந் தனையருந் துக்கமாய் வெம்பு
மனைய வேதியன் மனைபுகுந் தார்கண்ணி லனுகா
ரினைய போதின்மெய்ச் சங்கற்ப மெய்திய லீல
மனையு னோவெனைமன் காண்கெனச் சங்கற்பம் வகுத்தாள். 46

பூமகளு மலைமகளும் போல்வாரை வருதெய்வம் போலு
மென்றே, தாமகர்கண் டுருச்சிதந்தார் தலைமகன்பார்த் தெமதன்னை

தாதை மாய, யாமணுகுந் துயரொழிப்பீ ருயர்ந்தோரை யெதிர்ந் தோருக் கெய்தா துண்டோ, மாமதியி னீரென்னைத் தலைதடவித் துயரொழித்தாள் வயங்கு லீலை. 47

இருவருமவ் வயினமறைந்தா ருலகத்தின் சற்பாவ மிவ்வா ருகுங், கருதியது முடிதனமேற் கருதுதென்கொ லென்றுகலைக் கன்னி கேட்ப, மருவுசமா தியிறகணட மனனைவையோ ரெனைக் காணு வகையு மிந்தச, திருமனையோயா கண்டமையு மெனகொ லெனச் செப்பென்ற டெய்வ மன்னுள். 48

சாதகத்தா லன்றியிரண் டொன்றுகா தகம்பாவந் தனைநீங காமற் போதமடைந் தனையதனுற சததியமாஞ் சஙகற்பம் பொருந்திற் றில் யாதலினு லவாகாணு ரகம்பாவ மறறவறி வறித லாலே [லை போதமற தீவிதிக்க விவாகணடா னெனவாணி பேச லோடும். 49

பெருவெளியா யுன்னருளான முருதுணாந்தேன் முக்குணத் தின் பிறப்பு மற்றே, னிருவடிவாயப் பிரமததி லகன்றெணணூற் றுடல்பலவா யெடுதேதன முனன, மொருதனிமா யாவிகறபத தோருலகாந தாமரைமே லுறைவண டாக, மருவியவிரு சையாமக ளாய வாதனைதீ தானமனித வடிவு மானேன். 50

வெவ்ருருமா யாவிகற்பத் தாமகளாய்த் தழையுடுக்கும் வேடப் பெணணுயச, சுறைவலைப் புள்ளாசாய்க் கொதுகுமுதற் பலப்பிறப் பிற சுழனறு சோாந்து, சீறுகடற நிரையிலசை தாணமபோன் மாயையிலே தியஙகி னேனை, யேறுவிதாய கரையென்ன விவள சொன்ன ளிருவரும்வினை ணைபூந்து போனா. 51

யோகநெறி யால்விண்போய்ப் பதுமனிடஞ் சோதுசவ வுடல கண டப்பா, லேகியிவன் மறுபிறப்பாம வேதனையெய தலுமவன் மே லெதிர்ந்து யாது, வேகவினை யாகியொரு வேல்வேந்த னமர் தொடங்கி மிகவு மோத, மாகமயி லனை பார்க ணைக்கிளை ரிருபடையு மலைந்த வன்றே. 52

மட்டிலா விருபடையு மறவிநடுக் குறவெம்போர் மலைக்குங்
காலை, யெட்டிலோரா கூருக வெதிர்ந்தவரு விவன்சேனை யிறத்த
லோடும், பட்டிலோரா பிணக்குன்ரூன மறைந்தனரே சமர்கண்டு
பயப்பட் டாரே, தட்டிலா வெய்யவனேபோ யிருணிறைந்த திருப
டையுந் தணந்து போன. 53

பகைவேந்தன் படைவாகுகப் படாதசிறு படையோடும் பரிந்து
மீண்டு, தகைவேந்த னாமியத்திற நயிலுதலு மிகைக்களுமத தலததி
லெய்த, நகையாராத நிலவினைய விவரொளியா லிளைப்பாறி நயநக்
கஞ்ச, மூகைதோன்ற விழிதெதழுந்து புகழ்ந்திறைஞ்சி யருச்சித்
தான் மூனனின் ரூரை. 54

இவனதுநற் குலப்பழமை லீலக்கு விளமபுவிப்ப வெண்ணி
வானி, யவனருகிற் நயிலமைச்சன விழிக்கவென வெண்ணுதலு
மவனப் போதே, கவர்துயில்விட டெழுந்திறைஞ்சக் கண்டகலை
மகளவனைக கருணை கூாந்து, புவநபதி குலதெதான்மை புக
லெனரு ளமைசசனிவை புகல லுறரூன். 55

மன்னவரென மநுகுலததின் மனனவனுவ கும்பாதன் மன
னர் மன்ன, னனனவன்பத் திராதனை யளிதானமற் றவனகில
ாதனைத தநதா, னினனவனபே ரிராதனைத்தா னீனரூனிங் கிவன்
கிந்து ாதனைப் பெற்ரூன், சானனவனசெய் சைலாத னவனுக்குக்
காமாதன ரூனற லானுன். 56

இனையவன்சேய் மகாரதனமற நிவன்சிறுவன் வினடாத
னிவன்கு மான, வினையமிகு மநோாதனிங கியனளித்த விநோத
னிவ வேந்தர் வேநத, னனையிவற்குச் சுமித்திரையா மையிரண்டு
வ்யதிலிவற் காசு நல்கி, நினைவொடுகுமு பிதாவாநமே னீங்கி
னிவன்செநகோ னெறியி னின்ரூன. 57

என்பளவில் வேந்தனின் மூதறபிறவி ஞாநத்தா லெளிது
காண்கென், றன்பிறைடு கையிரு லவன்மூடியை நாமகடொட்

_ருள லோடுந், தண்டகையா மருவிருள்போய் லீலையுடன் வாழ் பதுமன் ருளைக் கண்டா, னின்படுமற வியப்புற்ருன் மாமாயை பிருந்தபடி யெனனே யென்ருன். 58

தாயரிவ ராற்றெளிந்தே னெனநாடி யகர்சரணந் தலைமேற் சூடிப், போயபவத் துடனீங்கி நாளொன்ரு மிவ்வுடலிற் புக்க பினனைச், சேயவெழு பதுவருடஞ் சென்றதாற் செய்ததெலாந் தெளியா தினேறன், மாயமிது வெனகொலென மனனவன்கேட் டலுங்கருணை வாணி சொலவாள். 59

இறப்பென்னு மாமூர்ச்சை யெய்தியபின் னப்பொழுதவ விடதற்ருனே, பிறப்பென்னை மாமோகம் பெரிதுண்டாம் விண் போலப் பிறங்கித தூயதாரு, சிறப்புள்ள வுணமறற செயதொழிலா மயக்கமே தெரியா நின்ற, துறத்துன்னு மெபூதான் தனைக்கன்ற தென்பதனை யுணர்ந்து நோக்காய். 60

கடிகையிரண் டினிலெனடிய காலமுறுங் கனவொக்குங் கழிந்த வாணாட், படியுறுமா யாவிகற்ப நனவிலே லெகுவிதமாய்ப் பரந்து தோன்ரு, மெடியபிறப் பிறப்பென்று தினைக்கில்லை மெய்ந்நாக நினைக்கு ரூப, முடிவில்படதத திருக்கின்ரூய சகமெல்லாங் கண்டி ருந்து முடிதுங்காணாய். 61

எலலாமா மியல்பினை லுன்னுலுன் னிடதிலிருந திலங்கா நின்ரூய், சொல்லாமைத் தரைப்பிடதத தொட்டிலிற்பேய் சுடலை யிற்போந் தொன்மை போலட், பொல்லாத லூகர்க்குப் புவியுறுதி யாய்ததோன்ரு'ம் பொன்கா ணுதோ, ரல்லாது பணியென்பர் தற்ப ரத்தைக் காணுதோ ரகில மென்பர். 62

தனைமுதலாய்க் காண்கின்ற சகமெல்லா நீன்கனவாஞ் சகத் திற் ரூன்ரு, மினையபொருள் களுங்கனவிற் காண்கின்ற பொருள் களா மென்று தேர்வா, யினையபொருள் களுங்காணு வறிவுமாத்

திரம்படிஉ யினத்து மேவி, வினையில்செறி வாய்க்கணமாய்ச் சுத்த
மா திப்பிரம விண்ணே யுண்டாம். 63

முழுதுமாய் முழுதடைத்தாய்ச் சத்திமுழு துமுள்ள மூர்த்தி
தானே, பழுதிலா தெவ்விடத்தெப் படிதோன்று மவ்விடதப்
படியே தோன்றும், வழுவிலா மெய்ஞ்ஞாந நிலையே பொருட்டா
னும் வழங்கப் பெற்றாய், நழுவிலா வுணமையொடுந் தெளிந்தனை
யாம் போதுமென நவில லோடும். 64

இதுபுகலக் கேட்டரச னெனையடைந்தோர் களும்வேண்டிற்
றெய்தா நிற்பர், புதுமணிநே ருமைப்பணிந்து புகழ்ந்தென்வேண்
டியதெய்தல் புதுமைத் தாமோ, பதுமவுட ணனைடவ தென்
றென்ன விப்போரிற் படுவை பட்டா, லதுபுகுவை யெனக்கலமா
தளிததலுமேற் றலத்தொருவ னனைறவ தானென். 65

அப்புமழை சொரிந்துவரு மடாசேனைக் கடலெங்கு மடர்ந்து
நிற்க, வெப்புடையங் கனற்கொழுந்தா லிந்தகரஞ் சாம்பராய் வேகா
நின்ற, திப்புதுமை கண்டுலகெக்கா விகல்வேந்தே யென்பளவி
லிறைஞ்சார் சேனை, முப்புவநங களுநடுங்க மோகரிக்கு மோசை
செவி முடுகக் கேட்டான். 66

ஒட்டலர்சே னையின்முழக்கு முலைதலறு நகவொலியு முருமே
றென்ன, முட்டியெழ வடவநல்போன் முழங்கநலின் புகையெங்கு
மூடிக் கொள்ளக், கெட்டனகண் களுஞ்செவியுங் கிளர்நகா மழிந்
ததுவிக் கேடி யாவுந், திட்டமுற லீலையும்வா ணியும்வேந்து மந்திரி
யுந் தெரியக் கண்டார். 67

செருவிறல் வேந்தன் றேவி தெருமந்து நடுங்கி வந்தாள்
வருமிவள் பாங்கி மன்னு மாளிகை மகளிர் யாரும்
பெருகிய நிதியுங் கொண்டார் பேணலா ரென்னைக் கேட்டா
ளருகுறு தேவி யுங்க ளடைக்கல மென்று போனான். 68

எதிர்நிழல் போல வந்த லீலையை யிந்த லீலை
யதிசய மெயதி நோக்கி யருங்கலை மாதை நோக்கிப்
புதிதுநா னிங்கு வந்த பொருளெனகொ லென்ற லோடு
மதிநிற வாணி யந்த மயக்கந்தீத் துரைப்ப தாளுள். 69

நின்னைநீங் காது வாழ நினைத்தனன் மரண காலத்
தனைதவ விடததே பெற்ரு னன்பிலு னது காந்த
னின்னலகூர் மரணந் தன்னி லெணணிய தெய்து மியார்க்குந்
தன்னெதி ருற்ற தன்றித தேனறுமோ தருப்ப ணைததில். 70

நாசமுற பதநி லூசாச்சை நலுக்கலுச் சூழுதநி யெல்லா
மேசுற வொன்றி னுள்ளொன் றில்லையா லிலதுண் டென்ன
மாசுறு மயக்க மட்டே மட்டற வளரா நின்ற
தாசறு மநுப வஞான ளிருவகை யவற்றைக் கேட்பாய். 71

முன்னது பவத்துக் கேற்ற முறைமையாய்ச் சிலவை தோன்றும்
பின்னுறு புதுமைத தாகிப் பேதமாயச் சிலவை தோன்றும
நின்னுட னின்ரு சார நின்குல நின்னெ ழுக்க
மென்னவே றன்றி நின்ரு ளெதிர்நிழல் போல லீலை. 72

புரவல னினைவா லுன்னைப் போலிவ டொன்றி நின்ரு்ள்
விரவுமிப் போரிற் பட்டு விடுரதன் பதும னென்னு
நரபதி யாகு மென்ற நாமகள் வசநங் கேட்டுப்
பாவின புதிய லீலை பணிந்திது பகர்வ தாளுள். 73

பண்டுநான் பூசை செய்த பாமகன் போலு நீயே
வண்டடவ ராவென் காந்தன் வீடிலை யுறைவ தெங்கே
கண்டுநா னங்கே யிந்தக் காயத்தோ டெய்தி வாழுத
தண்டலில் வாசல் கென்னைத் தந்தன மென்ற லோடும். 74

புகன்றநா மகளை நோக்கிப் புராதந லீலை சொல்வாள்
னிகழ்ந்தவென் னுடலோ டன்றி நின்றவேற் றுடலை மெவி

யுகந்தலோ காந்த ரத்து முயர்கிரி நகரி னூடு
மகன்றவ ரெனகெகா லென்ன வாரணத் தன்னை சொல்வாள். 75

வேறு.

ஒருவ ருக்குநர் மொன்று நல்கல முணர்வின் வண்ணமே
யுயிராக ளெய்துமாற், கருதி முநதிரீ கதிவி ரும்பிரைய் காத லிதசிற்
கணண ளித்தனம், பெருகு காதலா விநத வணணமிப் பேதை
வேணடவிப் பேறு நல்கின, மிருத யததிலே நினைந்த தெய்திடு
மெமது பாவையா லியார்க்கு மென்றனள. 76

திறல்வி ரோதன் சினமி குத்தனன் றேரி லேறினன் சேனை
யோடுபோய, மறவி யூடபுகும் வழிநெ ருக்கமாய் மருவ லாலெலா
மடிய மோதிரை, னிறலு ருகுகெகாலென றெண்ணி யன்பரு வீலை
வாணிதா ளெததி யனனையே, விறன்மி குந்துனின் கருணை மேவியும்
வினையின் மாருமோ வெந்த னெனனனேவ. 77

கதிவி ரும்பலாற் கலேவி ரோதன் கப்பி லாப்பதாக கலப்ப
தாயிரை, னெதிரி யானவிச சிநது வென்பவ னிகலில் வெல்லவென்
றனையி றைஞ்சலால, விதியில் வென்றவன் வேந்த னெமென
வினம்பு போதிலே விடிய ரேன்றது, மதிர மோதிமே லடர்ந்த
வெங்கனெத தநிக மொனறுமற் றழிந்து போனதே. 78

சிந்து நாமனுந் திறல்வி ரோதச் செல்வ வேந்தனுந் சிலெக
ளைந்திரை, ரிந்து பாநுவுந் திசைகள் யாதமு மெய்யும் வானியா
லெங்கு மூடினர், முநது வெங்கணைத் திரளெ ரிந்துதீ முடுகி
யூழியின் முடிவை யொத்தது, முந்து பாகனுந் தேரும் வில்லுமற்
றுயர்வி ரோத னெருவ னெயினன். 79

பிறைந டுங்சாங் கவசம் வீழ்வுறப் பிரித்து மெய்யெலாம்
பிளந்து சிந்தலும், பொறைய ழிந்துவீழ்ந் தகனை சோக்கிவெண்
புண்ட ரீகையைப் புதிய லீலபார்த், திறைவ னெவிபோ மெல்லெ

யாயிரு னிவனை நண்ணைநா னேக நல்கெனு, வறைத லோடுமவ
வன்னை நல்கிரு ளவளுநம் விணணிரெனுய் தாகி யேகிரூள். 80

கருமு கிறறலங கடநது வாயுவின கதிக டநதுவெங கதிரி
னெல்லைவிட், டருகு தாரகா பதம கன்றுமே லயனை யாதியா மமரர்
நாவடாரீஇ, மருவு மிநதவண டம்பி ளநதுபோய் வாரி யாதியாய்
வளைந்த யாவையு, முருவி யெல்லையு முடிவு மற்றதா முணமை ஞாந
வின் ணெல்லை யெய்திரூள். 81

கற்ப கோடிவெங் கருட னேடிலுங் கடக்கொ ணவத்திக் காடு
காய்ததபோ, லுற்ப வங்களா மணட கோடியொன வொன்றை
நோக்குரு தூளவ வற்றிலு, ளற்ப மின்றியா வாண பேதமே
யயல்வ ளைப்புறு மண்ட மொன்றலுட், டற்ப தகுகடந் தெய்தி
யம்புயச் சவநகி டந்தமண் டபம டைந்தனள். 82

தமர வண்டுசூழ் மலரின் மூடுமிச் சவச ரீரமாந் தரணீ
பாலனே, யெமது நாயகன் கருணை வாணியா லென்கொன் முன்னீ
மிங் கெய்தி னேமெனு, வமர வெண்ணிவெண கவரி வீசியங் கன்ப
னேர்புறத் தகளி ருந்தபின், விமல ஞானியாம் விறல்வீ ரதன்
மேவு சீவந்வின் மீது போயதே. 83

ஞாந நோக்கிரு லவனை நோக்கிவிண் ணடந்து பின்வரு
நங்கை மார்தமைத், தான றிந்திடா தகன்ற சீவந்போய்ச் சமமி
ருந்தமண் டபம டைந்திடப், போன மாதருரும் புதிய லீலையைப்
புரிந்து நோக்கிரூர் பொன்செய் மண்டபத, தான சீவனைத்
தகைகந்து மீள்வு மம்பு யாசநத் தவணி றுதநிரூள். 84

பண்டை லீலதன் மேனி கண்டிலாள் பாம டந்தையைப்
பணிந்து கேட்டலு, மண்டு சிந்தைபோய் நிறைச மாதியான்
மறிந்து வீழ்ந்தமெய் மாண்ட தாமெனக், கொண்ட மைச்சர்வெங

கனல்கொ ளுத்திரைர் குரம்பை யோடுநீ குவ ல யத்துறி, லண்டர்
வானினின் றுடலொ டேகிய ளந்த லீலயென் றதிச யிப்பால்.85

சூக்க மெய்யிலே டிருந்து வாதனை தோற்ற மாறறலாற் றூல
காயநீ, போக்க லாயதென் றிவளுக் கோதியப் புதிய லீலயிப்
போது காண்கெனை, வாக்கின் செல்வியுண் ணினைந்த வெல்லையின்
மறைந்து நின்றவா நிறைந்து தோன்றலும், பாகசி யஙகள்போற்
கண்ட லீலயப் பாவை மார்பதம் பணிந்தி றைஞ்சிளள். 86

போத வாணியும் பழைய லீலயும் புதிய லீலயும புணர்ந்தி
ருந்துழி, சாதி மெனமலா வாசம விட்டெனச் சலச மாதுயிாத்
தனடவி டுத்தலும், வாத ரூபமாய காசி யூடுபோய் வறந்த மெய்
யெலா நிறைத்து லாவிடச, சித மாகிமெய்த் துளிப ரந்துகண் டிறந்
தெ ழுந்தனன் செசத்த மன்னவன். 87

இங்கு நின்றுளா ரெவர்கொ லென்றுவா னிடரு ழக்கமொத்
திவணு ரைத்தலு, மஙகு நின்றுளாள் வணஙகி யிப்பவத் தடுத்த
தேவிநா னருகு தாழ்ந்தவிம, மங்கை யாரென வென்னை யொப்பநீ
மந்தி லெண்ணலான் மகிழ வந்துளா, டுஙக வாணியிங் கிருந்து
ளாரெனைத் தொல்லை லீலயே தோன்ற வோதிளள். 88

பகரு மெல்லையிற் பதமி றைஞ்சுமிப் பதும வெற்கனைப் பாம
டங்தைதன், றிகழு மங்கையாற் சென்னி தீண்டிநீ தேவி மாரொ
டுஞ் சிறந்து வாழ்வுறப், புகழுஞ் செல்வமும் பெருக வையகம்
பொலிக தீதெலாம் போக வெங்கணு, நிகழு மேன்மையோர் நிறைக
நீடெனை நிமல வாணிதன் னிலய மேவினள். 89

வாழி வாணிநா மங்கை வாழிசொன் மாது வாழியென் றினிது
வாழ்த்தியே, யாழி மன்னனுக் தேவி மார்களு மயுத மெட்டியான்
டோசு செய்தபின், னேழி நம்பவர் தலைதத்து வாணிமன் னியம்பு

சீவன்முத் தியிலி ருந்துபே, ருழி பேரிலஞ் சிறிது பேர்விலா
வுடலி றந்தவீ டொன்றி மேவினர். 90

3—2. லீலை (மண்டபக) கதை முறறிற்று.

ஆக விருததம்—323.

3—3. கற்கடி (சூசி) கதை.

காட்சி யென்னுங குற்றமறக் கதித்த லீலை கதையாலே
யாட்சி யான சகமென்னு மதிபா தகதை யறவிடுவாய்
சூட்டி யான வுலகமெனுந் தோறற மூடைதகாய்ப் பேதமற
மாட்சி ருாக சுகவடிவாய் வயங்குமு பிரம மேயுளதே. 1

அதனுக் கினையாய்ப் புகலரிதா யகன்று நிறைந்தாழ்ந் தமலமதாய்ச்
சதம தறிந்தோர் களுமியல்பு சாற்றற் கரிதாய்ச் சாந்தமதாய்த்
திதமுற் றசையாக் கடலென்ன தீப மென்னச் திகழ்கின்ற
முதன்மைப் பிரமத் தொளிதானே முடிவில் பரமா கியசீவன். 2

தனையுண் டாக்கு நீள்விறகாற் சற்று நெருபபுத் தடிப்பதுபோ
லினைய சீவன் கனவறியா வியானென் றுணர்ந்து சகற்ப
நினைவி னுலே யகங்காரிக்கு நிறைந்த சீவன் காரணமாய
வனையுஞ் சித்த மாமம்பகுதி மாயை யெனும்போர் வகுததுரைப்ப. 3

இனத்தாற் படரு மாசம்பரம னேது வாயிப் படித்தோன்று
மனத்தால் விரிந்த சகமெல்லா மாய வடிவே மற்றில்லை
கனத்தாற் கரைதீர் பலவுறிவாங் கல்லோ லச்சிற் கடல்பொங்குந்
ரவொப்பச் சித்த வசதகாற் சகந்திரமாம். 4

தெரியாத் தறியிற் ள்ளனைத் தெளியா மையிரு லுலகுண்டா
மரியாப் பிரமத் ன் மறந்தும் பேத மிலாததுபோற்

பிரியாச் சித்தங்கள் பேத மில்லை யிதுபோலத்
தரியாச் சகங்களுக்குச் சற்றும் பேத மூளதாகா.

இதுகா ரணமா மொருகதைதண் டிகலா ராக்கி யியம்பியது
மூதுவாம் விஞ்வா லறிவொருள்கண் முழுதுந் தெளியத் தெளிவிப்ப
ததுநீ கேட்பா யிமவானுக் கயலுத தரபா லமாகிற்பாள்
விதுவா மெயிற்றுக் கற்கடிப்பேர் பேழ்வா யரக்கி மின்கண்ணுள். 6

கருமே ருவைப்பெண் வடிவாகக் கைகால் வகுத்த தெனததிரிவா
ஞருமே றனைய சிறுநகையா ளோடா மீன்போ லுழலகண்ணுள்
பெருமே னியைததாக கிருகுறுகுரும் பேரீச் சென்னப் பெரிதுடை
வருமே கதனைப் பிளக்குநகம் டயிடு நியத்தின் சுளகொப்பாள். [யாள்

பாழிப் புவிமே லுயிரையெலாம் பகலு மிரவுஞ் சொரிந்திடவு
மூழிக் கனல்போ லவியாத வுதரக் கனலா லுள்ளழிந்து
காழிக் கிளர்நா வலன்றீவிற் காணப் படுமன் னுயிரெல்லா
மாழிக் கிடைவீழ் நதித்திரள்போ லருந்திற் சிறிதா ருயிர்நிற்கும். 8

மழையா லவியுங் கானலென வயிற்றி லெரியுஞ் சிறிதவியும்
பிழையா திதனைத் தவம்புரிந்து பிரம னருளாற் பெறுதமெனை
மூழையா ரிமய கிரிமேவி மூழ்கி யொருகா லுறநின்று
புழையார் விழியா னடுவானிற் பொலியுங் கதிரை யெதிர்நோக்கி. 9

வருந்தி நின்று வுயர்தவத்தில் யருட மோரா யிரஞ்செலுத்தத்
திருந்து கமலத் தயன்வந்தான் றீயோ வெனினு மருந்தவத்தாற்
பொருந்து ரூத பொருளுண்டோ டா புண்ட ரீகன் போதவுமுன்
னிருந்த படியே யிருந்தாக்கி யிதயத் திறைஞ்சி யிதுனினைந்தாள். 10

தாவு முதாக் கனறணியச் சற்ரு மிரும்பாற் சமைந்தவொரு
சீவ லூசி வடிவாளுற் சகத்தே தா ருடலங் களிற்புகுந்து
மேவு மிரைகள் வேண்டியது விழுங்க லாமென் றுணர்வாளே
யாவ தென்ன முனக்கென்ன வினைசத்த வயலுக் கிவளிசைப்பாள்.

துதிபபார் துணையே நான்சிவ சூசி யாக வேண்டுமென
விதிப்பான் விகார பூருவமாம் விடசி யாக மெய்க்கொண்டு[றைவோர்
குதிப்பாய் துர்ச்சேட் டையர்மூர்க்கா கொடியோர் கொடிய தலத்து
கதிப்பால் விரும்பா வுணவுண்போர் கருதிற் சுவாசத் துடன்கலங்
[து. 12
நல்லா ரிடத்தி னீயெய்தி னுமே விதித்த மந்திரத்தாற்
கொல்லா தொழிவாய் தீயோரைக் கொன்று தின்பா யெனமலோன்
சொல்லா முன்ன மலேபோல்வாள் சூசி யுருவாஞ் சிவனுமாயப்[தாள்.
பொல்லா தவரஞ் சினததடிதேதா பொனறும படியுள் ளுறபபுகுந

வாயு வடிவா யுட்புகுந்து மணணில் வினணிற் பல்லுயிர்க
ளாயு வெல்லா மிருவடிவா யநேக கால மருந்தியபின்
னேயு மநசதா ளாயவமே யுழனறு வருநதி யூசியுமாயத
தேயும் படியே கெடுத்தவதமைச் சீசீ யாசை யெனதநிகைத்தாள்.

தியம நதொடு யாமவ மேபல சீவன ருந்தினமா
லையது விட்டன மென்றிம வானிடை யெயதரி தானதவ
மேயின ளொனறுநி னைப்பிலள் சஞ்சலம் விட்டுண வற்ளுருமித
தாயிர மாவரு டங்கள்செ லுததலு மற்றது கல்வினையே. 15

பாவம கனறும நநதெளி யப்பர பாவின தன்வயமே
மேவலு மிவவுல கத்தையி கழ்ந்துவி ருப்புவெ றுப்பிலளாய
மாவரு டங்களொ ராயிர நின்றபின் மன்னுணா வுற்றதனைக்
கேவலம் வந்திவ ளுக்கொரு வாய்மைகி ளததினன் மாமலோன்.16

சீவனின் முதிய டைந்தன சிந்தைதெ ளிந்தன தொல்வடிவாய்ப
பூவல யத்தறி வில்லவா தியவர் பூரியா மெயயிரையா
யாவிவ ளர்த்துறை கென்றய னேகலு மததுவி தப்பரமே
பாவின யுற்ளுருரு செய்தொழி லற்றப தததிலி ருந்தனளால். 17

விகற்பமி றந்தச மாதிரு டம்பகன் மேவினண் மீளவிடா
வுகப்பொடு நெஞ்சொடு கூடின டொல்பசி யுன்னின ளெனனுமா

றிகத்துள மட்டுமு டற்குள தானவி யற்கைவி டாததனுற்
சகத்தில ரக்கர்கு லத்தொழி லானத கைசப்பவி கொள்வனை. 18

அயனு'ரை செய்தது மப்படி யாதலி லந்தவ ரைப்படியே
கயவரு டற்பலி கொள்ளுவ னென்றுக ளிதறிம வானயல்போய்
வயமிகு வேடுவ மண்டல மேவிவ நதநிலு றைந்திடுநா
ணயமுறு மந்திரி தன்னெடு மங்கொரு நாபதி ணணினைவல். 19

முச்சுட வந்துறி னுங்கரு கத்தகு மூற்றிருண் மூடிவு
டச்சமு ரூரவர் சோதனை செயதலு மங்கவள் கண்டளவே
பச்சிரை யாமிவர் மெயயறி வில்லவர் பாமர ராகியுளா
ரிசசக மேலுயிர் வாழ்வி கம்பர மெங்குமி டும்பையெனை. 20

மீளவு நின்றுணர் வாளயன் முன்னம்வி திக்கது மிப்படியே
கோளற வந்தப யன்கரு ராதவர் கொச்சைம நத்தினரோ
நீளநி னைந்துணர் புந்தியு நற்குண நீர்மையு மெய்தியுளர்ர்
மாளவ தஞ்செய மெஞ்செழு மோவிவ ரன்றுயா மேவுவரோ. 21

வேறு.

வஞ்சமினீள் புகழ்வாணுள் வகுப்பரிய சுகமமர்ந்தோர் வணங்க லாவா, ரெஞ்சலிலா வாவியினு மினியவரா தலினவருக் கிடரோ வந்தா, லஞ்சலென வுயிர்கொடுத்து வளித்திடுமண் டினராவ ரன்பா னோர்க்குத், தஞ்சமுறக் காலனையு முறவாக்குந் தன்மை யினா தக்க சான்றோர். 22

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்நதோரை யாதரிக்கு மன்பு கண்டா, லிரக்கமுறப் பொன்போல யாவரே விரும்பாதா ரிகலோ க்கத்திற், புரக்கவரு நிறைமதிபோற் புணர்ந்தோரைக் குளிர்விப்பர் புனரா தோரே, பரக்கழியா விறந்தோராம் புணர்ந்தோரே முத்தி முதம் பயன்பெற் றோரே. 23

ஆதலினு லிஃர்தம்மை யறிஞரோ வறிவிலரோ யார்கொ லென்ன, சோதனையாம் விஞவுரைகள சொல்வோமென் றுருமேறுந் துணுக்கென் றஞ்ச, மீதுறனின் ரூற்பரிதது வெவவிடிக்குப் பினலி வீழ்க்குங காரோ, லோதரிய கொடியவந விசும்புக்கு மதியிரவி யொப்பீ ரென்ல. 24

மீட்டுரைப்பாண் மாயையெனும் வெவவிருட்பா றையின்கீழே மிளிர்ந்து மாயு, மீட்டமுறு புழுப்போல்வீ ரெனக்கிரையா யிக்கணத தே யிறக்க வந்தீர, சேட்டமுளார் போலிருந்தீர் தீயஃர்போன றீரெவர்நீர சிப்பு மென்னக், கேடடளவே கொலையரக்கி கேளென்னத திறல்வேந்தன் கிளதத லுறரூன. 25

எவவுழ்நின் றனேர்யிவ கிசைததலெலா.
சல் போலச், செவவிதுகேட் டனமென்ன வரக்கியுநன் றென றெதிரே சிரிதத லோடும், வெவவியபல் லொளியாலே வெளியாகக் கணடிறையும் வெருவ லின்றி, மைவரைபோல் வாய்திறநது வாளாநீ வருந்தலென மன்னன் சொல்வான். 26

எய்தாநின் றுளபயனுக் கியற்ரூதா நில்லையா மென்ற போது, நொய்தான கருமததி னெயதாரேனர் விரைந்திடுவ நொயமை தோன்ற, வைதான புந்தியினு லாறுதலா லறிவுடையோ ரனைததுஞ் செய்வர், வெய்தாவுன் போல்வாரைக் கொதுகெனவீ சிடுமெஙகள் வீரக் காற்று. 27

ஆதலால் விரைவையொழி யுன்கருததை யுரையெஙக ளருகு வந்தோர், காதலா லிரந்தபொருள் கனவிலுநல் குவமென்று கழற லோடும், போதமுமுகல் வியும்வலியும பொறையுமள விலவென்றே புந்தி செய்தாண், மேதகமா மவருரையை மிகவியந்தா ளிழிவிலா மெய்ம்மை கண்டாள். 28

வாக்குமுகங் கண்களான் மாறுபடா துயர்ந்தோர்தம் மறுவில்
நெலு யுண்ணிஞ்வு மறியலா மேலோர் தாமே

பாக்கியம்போல் வந்தெய்திற் சந்தேகந் தெளியாதார் பதக ராகுந்
தாக்குமுரை யாலிவரை யறிதுமெனு யாவர்நீர் சாற்று மென்ரூள்.29

வினையமுற வாக்கியிது விளம்பிடமந் திரிவிளம்பும் வேடர்க்
கெல்லா, மினையயுன்மன் னவனணைச்ச ணைகு மிருட்போதி
லெங்கு நாடி, யுனைநிகர்வா னைசசோதித் தொறுக்கவுயி ரொடுக்க
வுயிர் நிறுத்த வந்தோம், நினைவிதுவந் ததற்கென்ரு விவன்கூற
மீண்டந்த நிருதி கூறுமம். 30

தீயவரை மந்திரியா னல்வேந்துந் தீவேந்தாந் தீமை யில்லாத்
தூயவரை மந்திரியாற் றீவேந்து நல்வேந்தாந் தொடர்ச்சி போல
வாயநெறி மன்னவரா லமைச்சருமப் படியாகு மாத லாலே
நேயவிவே கத்தமைசச னுணடாகி லெப்பயனு நிருபர்க் குண்டாம்.

மன்னவனெப் படியுலகின மன்னுயிரு மப்படியா மகிமை தானு
நன்னடுவு நிலைமையுமெயஞ் ஞானதூ றெளிந்தவர்க்கே நண்ணு நிற்கு
மன்னதுகற் றிலரென்னி லாசானைச் சர்கவென்போ ரபத்த ராகு
மின்னகலை யிலதாகி லெனைக்கிரையா யிளமைகல மிழந்தீ ரின்றே.32

சிங்கமெனு மூங்கலையான் செப்புகின்ற விளைக்கூட்டிற் சிறை
செய் கின்றே, னுங்கண்மதி யாற்றிறந்தா லுயிரவாழ்வீ ரெனவகுத்
தென னுரைசெய கெனரூத, துங்கநர பதியுரைப்ப தெல்லாக்கி
நல்லமுதத துளிகள் போல, வங்கவருக் குரைத்தவெலா மிராகவகே
ளெனவசிட்ட னருள வுற்ரூன். 33

அண்டநிரை பலகோடி பலவாயு மொன்ரூமெங் வணவி
னுள்ளே, விண்டகடற் குமிழிகள்போல் விரிந்தொதுங்கும் விண்ணு
யும் விணணன் றேது, தண்டறவுண் டாயிருந்து மிலாததெது சரித்
தேயுஞ் சரியா தேது, கண்டிடனில் லாதாயு நிற்பதெது சித்தாயுங்
கல்லா மேது. 34

வானிடையோ வியமெழுது கின்றதெது வித்தினடையின் மரங்
கள் . போல, வீசமிலா வெவ்வணவி லுலகமெலா மிருக்கின்ரு

தியாதி னின்று, மானகடற் றிரைநுரைபோ லொருபொருளும் பிரிவாகா தமைந்த நீரு, மீனமறு நெகிழ்ச்சியும்போ லேதான்றி யிருமையுமெங் கொருமை யாகும். 35

இந்தவிரு வின்பயனே நுமமுணர்வா லேதான்ற வியம்பு வீரேற் கந்தமுற வென்குழன்மே லெப்போது மிருக்கின்ற கமழ்போ தாவீ முந்தமுறு புந்தியிரல் வகுதலுரைக்க மாட்டாது மயங்கு வீரேல் வெந்தவயிற் றெரிகனறகு விறகாவீ ரென்றாக்கி விளம்ப லோடும்.

மந்திரிமுன் னுரைசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை வகுத்தற் சொன்னுய, சிந்தைமுத லாமபொறிக ளாரு லு மெட்டாரிதாந் திறததி னுலே, யநதமிலசிந மாதிரமாய் வினணிலுநொய தாம் பாம மனுவே யாகு, முந்துபிர மாண்டமெலா மவவனுவி லேதான்றி முதிர்ந்து மாயும். 37

தடமான வதன்புறமில் லாமையிரல் விண்ணுகுந் தணிப்போ தத்தீ விடமான விண்ணனரு மின்னதென்ன தெரிவரிய வியல்பி னுலே திடமாக விலதாகுஞ் சற்பாவத தாலுளதாயச் செப்ப லாகும் [ம். புடமாக விளங்குதலாற் சிததாகு மறிவதிலாப் பொருட்டாற் கல்லா

தானுகு மிகநொய்தா மாகா யத்திற் சகத்திரளாஞ் சித்திரத் தைத் தானே கோட்டு, மானுத வுலகமெலாந் தனது சோதி யாத லினு லதற்குவே றயலொன் றில்லை, நீகானுஞ் சகபேத வடிவந் தானு நிற்கின்ற வதன்வடிவாய் நீககா தென்றும், நாநாவாம் பொருட்புணர்வா னடந்த தாகு நடக்கவிட மிலாமையிரு னடவா தாகும். 39

பகான் றிலாமையிரு லிலலை யாகு மாவாதஞ் சித்தையிலுண் டாகு மென்று, புடைபெயராதன் மதியமைச்சன் புகலக் கேட்டுப் போதவியச் சதற்பின்பு பூப னேயுன், னுடையவுணர் வுரைபென்ன வவனுஞ் சொல்வா னுலகத்தி லுறுதியிலா

வுறுதி தானே, தடையறுசிற் பரம்பொருளி னுறுதி யாகுந் தற் பரத்தி னியல்பின்னஞ் சாற்றக் கேளாய். 40

கருத்ததனுற் சங்கற்ப விகற்ப மெல்லாங் கைவிடுதல் கைக் கொள்ளப் படுவ தாகுந், திருத்தமுறு தன்விரிவுங் குவிவு தானுஞ் சிருட்டியுங்கற் பழுமமாகுந் திரள்வே தாந்தத், தருத்தமுறு வாக்கி யதனி னிட்டை யாகு மவவேத வாக்கியத்துக் கயலு மாகு, முருஞ் திகழு முள்ளதில திரணடி னுக்கு முள்ளாகு மவையிரண்டி னுருவு மாகும். 41

சாசரமா முலகினத்து மாரு பததாற் ருன்செய்யும் வினை யாட்டாரு சகமாய் நின்றும், புராதநமா மொருமையினிற் பிரியா தாகும் பூரணசிற் மாதகிரமாம் பொருளே சொன்னேய், நிராசை யுளத தவாறியும் பாமீ தென்று நிருபனுரைத் திடநிருதி நெஞ்சுட் கொணடு, விராவமுத மழைசொரியக் குளிர்ந்த வாபோன் மிகக் குளிர்ந்தாள் சாந்தமுற விளம்ப லுற்ருள். 42

அற்புதமா யழுதமா யறிவே யாகி யத்தமந முதயமிலா வருக் கன் போலாய்ப், பொற்புமிகும் புந்தியுள வும்மைப் போல்வார்த் தொன்னடியை முடியாகப் புனைந்தா ரன்றே, தற்பரமா முலகாளும் வேத நூ ராவோர் தமையுணர்ந்தோ ரைச்சோந்தாற் றளர்வுண் டாமோ, நற்பயன்போல் வருமுமக்கிங் கரிதின் றேனு நான்செய்யுங் கைம்மாறு நவிலு மென்ருள். 43

சிலையரக்கர் குலமென்னு மெட்டிக் காட்டிற் செறிகனித்தே ழாவனையாய் சகதநி லொன்றாங், கொலைபுரியா தொழியென்று வேந்தன் கூறக் கொலையொழிந்தே னென்றாக்கி கூற லோடுந், தொலைவருமூ னுணைவாரீ செய்யு மாறென் சொல்லெனமன் னவன் கேட்பத் தொல்லே ரானி, லலைவில்சமா தியிலிருந்து பசியை வென் றே னவவகையே யின்றுமிருந் தாற்ற லுற்றேன். 44

தெள்ளமுத தாரணையால் வேண்டுங் காலந் தேகமுட தப்பாற் றேகந் தீர்வே, னுள்ளநிறை யுணர்வுடையே னென்றுங்

3—4. ஐந்தவர் கதை.

கொல்லே ணுண்மையென வுரைத்தேக வுன்னு வாளைக், கொள்
ளரிய நட்பெளிதிற் கொண்டேடம் நீயெங் குலமகளா யெம்பதிக்குக்
கூட வேகிற், கள்ளருட விரைதருது மூடல்போ மட்டுங் கருது
மூடல் வாதனைகள் கழலா கண்டாய். 45

பதகருட விரையைக் கைக்கொண டரும்பசி
போய்ச் சமாதிதனை யடையிவ வாறு, காதலுடன் பலகாலுஞ்
செய்தி யென்று காவலன்கூ றவுமாக்கி களிகூர்ந் தேதகப், போதக
மன் னர்த்மது நகர மேவிப் பொன்மனைபுக் காரிரவி பொலிய
வந்தான், பாதகாலூ வாயிரை யாறு நாளிற் பாததிபனீங் தான
ரக்கி பற்றிக் கொணடாள். 46

பூமகள்போ லங்கிருந்த வடிவைக் கங்குற போதிலொழித் தரக்
கர்குலப் பூவை யாகிப், பாமராமம் பாதகனைத தோணமேற்
கொண்டி பார்த்திபனே டமைச்சனுக்கும் பணபு கூறி, யேமமுறு
மிமகிரியிற் சமாதி மேவ வேகிஞ ளின்றளவு மிநத வாறே, கோம
கனு மாக்கியுநட் பாஞ னொனறு குரிசிலுக்கு வகிட்டமுரி கூறி
னனல். 47

3—3. கற்கடி

ஆக விருத்தம்—370.

3—4. ஐந்தவர் கதை.

உரைசெ யூசி கதையாலே யுண்மை யாகிப் பாமான
கரையில் பிரம மேயுளதாக காணப் படுவ தொனறில்லை [டோர்
வரையில் சிருட்டி களின்முதலாய மாமே விளங்கு மிதுபொருட்
புரையில் கதைகே ளெனவகிட்டன் புயன்மே னியற்குப் புகல்கின்
[ரன். 1

மேவு கதையாற் சிற்சத்தி விரிவே யுலகென் றறுதிவரும்
வாவு மநமாஞ் சிறுமகவு மடமை யாலே வெறும்பொய்யே
காவு சகப்பேய் வரக்காணுந் தனைப்போ தித்தி லறிந்திடர்போம்
பாவும் விகாரம் பலசேரிற் பலமா மவற்றை விடல்வீடாம். 2

ஒருகால் விரிஞ்சன் சிருட்டியெலா மொடுக்கி யிரவி லுறங்கியபின்
வருகா லையின்மீண் டுலகளிப்பான் வாளைக் குதலு மநத்தாலே
பெருகா நின்ற விண்ணிடையே பேத மான பலசிருட்டி
யருகா நின்ற படிகண்டா ஞர்செய் தனரென் றதிசயித்தான். 3

அதிலோ ரிரவி வருகென்ற யாரோ யளித்தா ரெனக்கேட்பக்
கதிரோன் வணங்கி யுரைசெய்வான் கரைதீ ருலகின் காரணமாம்
விதியா நீயீ தறிந்திலையேல் விளம்பக் கேட்பாய் வெண்கயிலைப்
பதியா கியநா வலந்தீவிற் பரப்பா மிடைதேர் பக்கத்தில். 4

சிறக்குஞ் சுவர்ண தடமென்னுந் தேச மொன்றுன் மைந்தர்களா[யே
னிறக்குரு சிருட்டி படைத்ததநி னெடுங்கா சிபன்றன் குலத்திடை
பிறக்கு மறையோ னிந்துவெனும் பெரியோன் மக்கட் பேறின்றிப்
பறக்குங் கருத்தாற் றேவியொடும் பாமன் கயிலைப் பதிமேவி. 5

தவமேற் கொண்டு பாதவம்போற் சலமே யருந்தி வருந்திடநாட்
சிவனுண் மகிழ்ந்து வேண்டியதென் செப்பு மென்னச் சிரம்பணிந்து
கவலை தீர வீரைவர் கலைதேர் புதல்வர் வேண்டுமென
வவனங் களிப்ப விவர்களிப்போ டகன்றூர் புதல்வ ரவதரித்தார். 6

லைமந்த ரொருப துளராகி மறைநூ னிறைந்து வளர்ந்ததற்பின்
றந்தை தாய ரிறந்தேதகத் தநயர் கயிலைத் தலமெய்திச்
சிந்தை செய்வார் நல்குரவு தீர வுயர்வன் னியராவோ
மந்த நிலைசற் றுதவிரு லதிக நிலைமன் னவராவோம். 7

அதுவுஞ் சிறிதாம் புவியனைத்துக் கரச ராவோ மதுசற்று
நிதிதுன் னியவிந் திராராவோ நிகழ்த்து மதுவு மெடிதல்ல

பதுமஞ் செறியு மயனுதல் பழுதில் பதவி யெனத்துணிந்தா
ருதித மகத்துப் பதின்மருமொத் துயரும் பதுமா தகத்திருந்து. 8

பிரம னுமே சிருட்டியெலாம் பிறப்ப தெம்பா லென்றுள்ளே
திரம தான மகத்தாலே சிதைத் துடலிற சிந்தையற
மரம தென்ன விருத்தலுமே வருநாட் பலபோய் மநோபாவ
மூரம தாகி யயனுனு மொருப துலக முளதான. 9

மகவா னகததி விவாபதது வகையிற சிருட்டி தந்தனரா
வினமா மவற்றி லோரிரவி யாலு மென்னு வேகினைறற்
கனமா மகததின் விரிவாலே காணுஞ் சகஙக ளுளவாமென்
றகவா கதமேதான் மகததாலே யளிததா னிராமற் கருள்செய்தான்.

3—4. ஐந்தவர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—380.

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை

பொருவில் சகத்தை யளிப்போலும் புருடன் ருலும் புகன்மகமே
கருது மகததின் செயல்செயலாகு காயச செயல்கள் செயலன்றும்
பருதி யுரைசெய் புதுமறையோர் பதுமா தகராய்ப் பார்படைத்தார்
பெருமா மகத்தி லுயர்சததி பிறரா லறிதற் கெளிதாமோ. 1

உள்ள முடலெப் பாவிக்க வுடலா யதனு லுள்ளயரும்
வெள்ள ஞாநத் தவருள்ளே மேவா நின்ற பாவனையாற்
பொள்ள வுடலி னலந்தீது புந்தி செயயார் புராதநநாட்
கள்ள வினைசெ யகலிகையுங் காவிந் திரனு மிதற்கொப்பாம். 2

என்ன விவர்க்ளாரென்னு விராமன் கேட்ப முநிசொல்வான்
முன்னர் மகத நாடுடையோன் மொழியிந் திரத்துய்ம் மநனென்றோர்

மன்ன னவனுக் குயிர்போல மகிழ்ந் தேவி யகலிகையாஞ்
சொன்ன நகரி லொருவனுளன் றார்த்த னவன்பே ரிந்திரனும். 3

அன்ற ளந்த வகலிகையு மவ்விந் திரனுஞ் செறிகதைதேகட்
டின்ற ளிந்த வகலிகையு மிவவிந் திரனே யினிதணைந்தா
டொன்றைட் பிரிந்தேதார் கூட்டமெனத் தார்தத சூடா மணியுடனே
நின்றுண்ண மகிழ்ந்தான் ருமளவிற் செங்கோ லரசன் செவிப்படுத்
தார். 4

கேட்ட வேந்தன் மிகமுனிந்து கிளரு நீரி லமிழ்வித்துங்
கோட்டு மதமா வெதிரிட்டுங் கொடுந்தீக் கொழுந்திற் குளிப்பித்தும்
வாட்டுங் கசையான் மோதுவித தும் வருதலுஞ் செய்ய வருந்தாம
லூட்ட மெதிரபார்த் துளமொன்றி கைகசெய திருந்தார் நலிவுண
ரார். 5

அரச ரேக்கி மிகவியப்புற் றறவும் வருத்த வருந்தாவா
றுரைசெய் திடுமி னென்றலுமே யுள்ளங் களிப்பா ருரைசெய்வார்
வரைசெய் புயத்தா யெங்கண்முக மதியி னமுதம் விழியருந்தக்
கரைசெய் யரிய களிப்டான்மெய் காணேம் வருத்தங் காண்பேமோ.

அரிந்த பொழுது முடற்றுன்ப மறியே மொன்றி லன்பாகிப்
புரிந்து பற்று மநத்திணுடல் பொன்ற வரிஞர் துயர்தோன்ரு[பார்
தெரிந்த பொருளின் மகமழுந்திற் ரேகத் தொழில்வே றெவர்காண்
விரிந்த முனிவர் சாபமும்பல் வினையு மதனை மீட்பரிதாம். 7

மாண்டு வாளா போனவுடன் மட்டொன் றில்லை யனையெல்லாந்
தாண்டு மநத்தா லுணடாகுஞ் சலத்தா லன்றிக் காடுண்டோ
தூண்டு மநமே முதல்வடிவாய்த் தூல வுடலம் போலுலும்
வேண்டு முடல்கள் விளைத்தெடுக்கும் விரியுங் கனவிற் செயல்போல.

இந்த மநமே யொடுங்கிடலு லேது மறியா தெனைக்கேட்ட
வந்த நிருபன் பாதனெனு மருகின் முனியை முகநோக்கிச்

சிந்தை மயலுற் றிருந்துமிவர் சிற்பா வனைசெப் பினரென்ன
புந்தி மகிழ்ந்து புறநாட்டிற் போமென் றவரைப் போக்கினனால். 9

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—389.

3—6. மநத்தின் கதை.

இந்தக் கதையை விளையாட் டென்ன விசைத்தோ மெவர்க்கு
மந்தத் தமதா முடலொன் றயலா முடலொன் றவற்றிற்
சிந்தைச் சரீரம் விரைவிற் செயல்க ளெல்லாஞ் செய்து
தொந்தித தலையு மற்ற தூல வுடலொன் றறியா. 1

என்ரு ளிசிட்ட னவனை யிந்தச் சடமா மநத்துக்
கொன்ரு வடிவ மிலதா முள்ள வடிவை விரிதது
நன்ரு யுரைப்பா யென்று ளூநக் குரிசில் கேட்பப்
பொன்ரு விதிசொற் படியே போத முநிவன் புகல்வான். 2

அகில சத்தி யுடைத்தா யநந்த மான பரமம்
புகல்சங் கறபத தோடே பொருந்தும் வடிவே மநமா
மிகலுஞ் சதசேதா டசத்தா யிரண்டி னுள்ளுந் தோன்றிப்
பகருந் தொழில்க ளோடே பயில்பா வனையு மஃதே. 3

எங்கே யெனிலுந் தோன்று மிந்த மநதனை முத்திச்
சுகசே தததா ளூகந் தன்னிற் கூட்டி னன்ரும்
பகசே ருகசே தியதோர் பழைய கதைதீ கேட்பாய்
வெங்கே தழுமச் சமுமாய் வெறும்பொய் யாமோர் வநமே. 4

அதிசே ளர் கோடி சீன மநந்த கோடி காத
மிதிசே ளோர் புருடன் கண்கை யெண்ணி லாத துடையோன்

சிதழு நின்ற நினைவோன் சேணை யகன்ற வடிவோன்
பதழு நின்ற கணையம் பலவுங கரத்தாற் பற்றி. 5

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகர்ந்தே யுலறி யலறி
யனைத்தாங் திசையு மோடி யவசமாகி யடிபட்
டனைத்தா முறுப்புந் தளரா யிருளாய் நடுக்க மிகுந்த
வினைத்தாழ் வுறுபாழ்ங கிணற்றில் வீழ்ந்து நெடுநாண் மெலியும். 6

மீட்டு மெழுந்து வந்து மெய்யின் மோதிக் கதறி
யோட்டந் தனிலே சுழலு மூயாமூண ணிறைந்த கருவேற்
காட்டின் முறிய விழுந்து கனலிற் புழுப்போற் பதைக்கும்
வாட்டங் தவிர்ந்து கதலி வநததின் மகிழ்வுற் றிருக்கும். 7

கதலி வந்தை விட்டு கருவேல் வநததிற் சுழலும்
பதறிக் கிணற்றில் வீழும் பலகா லுழலக் கணடு
விதழு வகையாம் பற்றி வீணை வருந்து நீயா
ரெதுசெய் கின்ரூய நினைவென் னென்ன வவனீ திசைத்தான். 8

யானென் ரூருவ னில்லை யிஙகோர் செயலுங் காணை
னீனின் றுரைக்க நீனைந்து நின்ரூற் றளரா நின்றே
னூனென்ரு நியவெம் பகைநீ யுன்ரு வின்ப துன்ப
நானின் றறிந்தே னெனறு நல்குந் தன்னை நோக்கி. 9

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ விரங்கிக் கதறி யழுதா
ரெடிக்கு ளழுகை விட்டு நுணுக்கந் தன்னை நோக்கி
வெடிக்க நகைத்தா னெடிதா மீள வெமது முன்னை
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானை யடைவே தவிர்ந்தான். 10

விதியின் வசத்தா லிவரே நிடமே மேவ லுற்ரு
னெதிர்வந் தொருவ னையலே யிவன்போ லடியுண் டேக
மூதல்வந் தவனைப் போனு மொய்ம்பா யுணர்ந்த வந்தப்
பதிகன் ரூளும் போனென் பழைய வடிவ மொழிய.

பிறிது மொருவன் வந்தப் பெரிய கிணற்றில் வீழ்ந்தான்
சிறிதல லாத காலந திருமபி யேறக் காணேம
வெறிதுன றியவவ வநததில வேறு மொருவன வரலு
மறிது மென்னத தகைநதே யான தெல்லா முரைததேன். 12

ஓதிற் ரென்றுங் கேளா துரப்பி யிகழ்ந்து மேன்மேன்
மோதிக் கொணஅ போனென் மூர்க்க ரவனைப் போல்வார்
வாதிப் புறுவா நீறைநது வயிர முள்ளாற் செறிந்து
பீதிக் கிடமா யிருள்சூழ் பெருங்கா டின்று முளதால். 13

அறவே கொடிதாய வெந்த வடவி யெனினு மறியார்
நறவே கமழ்ந்து குளிர்நத நநத வநமபோன் மகிழ்வா
மறவே லரசே யென்ற வசிடட முனியை நோக்கித
துறவே புரிவா யிவற்றைத் தோன்றச சொல்வா யென்ரான். 14

கேட்ட குரிசி லறியக் கிளர்மா முனிவ னுரைப்பா
ளுட்ட வடியு முடியு நடுவு மினறிப் பொய்யாய
கூட்ட மாகி யாழ்ந்து கொடிதாய் விகறப நெடிதா
மீட்ட வுலகத தியல்பே யாமுன் சொன்ன் வநமே. 15

புகையார் வநதநிற் புருடன் புலம்பிச் சுழலு மநமே
தகையா நின்ற நாமுந தனிவி வேகந் தானை
பகையா மிதரை லுள்ளம பாததை யறிந்தா றினறான்
மிகையார் மநங்க ளிகழ்ந்து வேட்கை வசத்தோ டினைவால். 16

விதறி யோடு மநங்கண் மேவு நரகங் கிணறு
கதலி வநம்வின் னுலகாங் கருவேல் வநமண் னுலகாஞ்
சிதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிரும்பி யேரு தொழிந்தேன்
பதறி நரகம் புருந்து பாவந் தொலையா ததுவாம். 17

மூனையார் மூள்ளென் றதுதான் மோக மனிதர் மடவார்
நினையா வின்ப துன்ப நின்ரு லடைந்த னீயே

வினையா மென்ற துணாவால் வீயு மநநொந் துணைத்த
தினையா ரழுத தென்ற தாசை யறுக்கு மலக்கண. 18

போதம் பாதி யாகிப் புரண மாகா மநந்தான்
காதல் விடிலெங் தயாதல் கதறி யழுத ததுவாஞ்
சீத மாக மகிழ்ந்து சிரித்து நின்ற தென்ற
தேத மில்லா ஞாநத் தேக மாந மகிழ்ச்சி. 19

மூடிவின் ஞாநத தாலே மோகம் விட்ட மநந்தான்
வடிவை மாயக்கும் பொழுது மகிழு மதுவே மகிழ்வாம்
நெடிய மொயம்பி னுலே நிறுதநிக் கேட்டே மென்ற
தொடிவின் ஞாந வலியா லுள்ள மொருப்பட் டதுவே. 20

அங்கத் தறைந்து கொண்ட தடர்கற் பினைக ளாலே
பங்கப் படுவன் றுயராம பாநதோ டினதென் றதுதான்
மநகத் தகுவா தினையான் மருண்டு சுழல்வ தாகுஞ்
சுநகற் படுமவா தினையுந் தினத்தான் வலைபோற் றளைக்கும். 21

கோச காரப் புழுப்போற் கொடுங்கற் பினைவா தினையாற்
பாச மடைவ ரியாரும் பகாந்த மாததின் கதையை
மாசி லாத மநத்தான் மதிதது மாந்த மாய்ப்பாய்
தேச முடையா யென்று தெளிந்த வசிட்ட னுரைத்தான். 22

3—6. மநத்தின் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—411.

3—7. பாலன் கதை.

மூழுதுசித் தியுமாய்ப் புாணமா யென்று மூடிவற் பிரமமா
யதுதான், பழுதின்றா நிக்டம் மன்மலா தில்லேப் பாமமா மிதிலிலார்
தில்லே, யெழுதருஞ் சுத்தி யாவுமா யிலங்கு மிங்ளைகளோர் கால

மொன் றுளதாம், வழுவிலாப் பிரம முடையதிற் சத்தி மறிதரு முடல்களிற் ரோன்றும். 1

காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே சூடும்வான் றனிலே, தோற்றலா மையுநன் னீரிலே நெகிழ்வுந் தொலைவுறு மாய் விலே மாய்வு, மூற்றமாம் விதையின் மாங்களுமே போல வுள்ளுறை பிரமசத திகடா, மாற்றல்சால கால தேசசித திரத்தா லவனியிற் சாலிபோற் ரோன்றுமம. 2

பரமமே யெங்கு மென்றமுண் டாகும் பயின்மந நத்திலுன் மனமான், தரமறு பந்த முசதிபே ருலகாஞ் சததிக ளனைதமுமாய நிற்குந், திரமறு தனையாக் கன்னெசாற கதைபோற் செப்பிய விவையெலாந் திரமாங, கரமலர் முகிலே யென்றலு மந்தக் கதை யினை யிராகவன் வினவ. 3

இத்தவஞ் சனையின் மூலமாங் கதையைச் செல்வனுக் கருந்தவ னுரைப்பான், மெய்த்தக விலாதோரா சிறுவனீ யன்னை விரும்பி யோரா கதைவிளம் பென்னச, சததியம போல வெறும்பொய்யே யுரைப்பா டாணிபன் குமாரோரா மூவா, சுத்தவீ ரமுநற் குணங் களுஞ் சிறந்தோர் சூழிய நகரிலே யுறைவோர். 4

மூவரி லிருவர் பிறநதில ரொருவன் மூலமாங கருவினு மில்லை, யாவதுங் கருதித் திரிபவர் விண்ணி லளவறு பழமாச் சோலை, மேவலு மதனிற் செழுங்கனி துயதது வெம்பசி தணிந்து மேற் சென்ரூா, காவரு காக மூன்றுநன னதிகள் கரைபொரு திரையொடுங் கண்டார். 5

ஓடுநன் னதியி லிரண்டுநீ ரிலலை யொன்றுவெண் மணலதா மிதனி லாடுநீர் துளைந்து பருகிளை ரந்தி யாகிமேல் வருநக ரடைந்தார் [று வீடுபூன் மெதிர்ந்தா ரதிலிரண் டில்லை மேன்மர்ரு சுவரிலர் தான மடியுமு வலத்தினித் சுவரிலா வீட்டினு ஞுடனுஞ் திருந்தனர் ஞுமார்; 6

ஒருவருங் காணு நகரிலே வெளிவீட் டுறைபவர் கநகபாத் திரமூன், றருகுறக் கண்டா ரதிலிரண் டோடாடா மறவிலுங் தூளியா மொன்று, சொருபமில் கடத்திற் றுரோணமூன் றதனிற் றுரோண மூன் றகன்றுமிக் கிருந்த, பருவரி சியைதகாஞ் சமைததுவா யில்லாப் பநவரெண் ணிலாக்குமூன் படைத்தார். 7

அவரெலா நிரம்ப வுண்டபின் மிகுநத தருந்தினர் வேட்டைக ளாடி யிவர்கணமூ வருமங் கிருந்தன ரென்ன விளமையா ணமபினன் சிறு புவநமு மிவவா றறிவிலோர் காண்பர் புகனமந விரிவுசங் கற்பம[வன விவரமா மிதனு லுலகமா மிதனை விடுநிரு விகற்பமா யிடுநீ. 8

3—7. பாலன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—419.

3—8. சித்தன் (சாம்பரிகன்) கதை.

தங்கள்சங் கற்பத் தாலறி வில்லோர் சாலுமோ நிப்பர்நல் லறிஞர், பொங்குநல் விசார மதியிலுன் மயங்கா புத்தியாற் பொய்ம் மையை யொழிததுத், துங்கமெய் யுணர்வாய் பந்தமற் றிருந்துந் தொடர்புறு பந்தமுண டென்று, பங்கமுற் றயரே லமலமா யழியாப் பாம்பொருள் பந்தமுற் றிடுமோ. 1

அந்தமற் றென்றுய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பரம் பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரார் முத்திபெற் றவராார் பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ், சிந்தனை விரிவு பநதமா மதனைத் தீர்ந் திடன் முத்தியா மநதநின், சொந்தலீ லையிறற் றூரமா மணித்துந் தூரமு மண்ணிதாய்த தோன்றும். 2

கருத்தின்வல் லமையாற் கற்பமோர் கணமாங் கணமொரு கற்பமா மிவற்றைத், திருத்தமா யுணர்த்து மொருகதை யதனுந்

செகமெலு மிந்திர சாலங், குருத்துவ மான மநத்திலு ளிருக்குங்
கொள்கைதோற் றிடுமென வுரைப்பா, லெருத்தனிங் கரிச்சந்
திரகுலத் துள்ளா லுததர பாணடவ நாட்டோன். 3

செநதிரு வாணி புகழ்மகன் விந்தை செறிபுயன் லவணலும்
பெயரோன, மந்திர நிறைந்த வமைச்சர்த்தற சூழ மணிகொள்சிங
காதநத் திருப்ப, விந்திர சால வல்லவ லெருவ னெய்தின
னிறைஞ்சினின் றேததிச, சந்திர னனைய பீலிகை யேந்தித தாபதி
காணகெனச் சுழற்ற. 4

சுததமாம் பாத்தாற் பலவித சிருட்டி தோற்றிட மாயைதோற்
றுதல்போற், சித்தலற் காட்டிச் சுழற்றுறு பீலித திகிரியை மன்
னவன் பார்த்தா, னத்தலங் தனிலே லைசந்தவ தேசத் ததிபதி விடுத்
தவோர் தூதன், றத்துறு புரவி யொன்றுகொண டெய்திச்
சதமகன் பரிக்குரே னென்று. 5

மன்னவ வுனக்கென் றிறைகள்கோன் விடித்த வயப்பரி யென்
றலுஞ் சித்த, னின்னது போல்வ தில்லோரீ யிதனி லேறுவா யென்
றன னினனேயோன, சொன்னலை கேட்டுச சித்திரம் போலத
தூரகமே காட்டமாய் வேநதன், கன்னலீ ரிரணடகு கிருந்தன
னறிஞா கவலெதீர் சமாதியுற் றென்ன. 6

வேத்தலை யிருநதோ ரையமும் வியப்பு மிகுந்தன ரரும்பிய
கமலப், பூத்திர ளோடை போற்குவிந் திருந்தார் போதமோ ருபா
தியோ டுலந்து, மூர்த்தமோ ரிரண்டு சென்றபின் றவிசின் முன்
னுற வீழ்வுறு நின்ற, பார்த்திபன் றன்னை யயலுளோர் தாங்கப்
பரந்துழன் மகந்தெளிந் துணர்ந்தான். 7

அனையவன் றன்னை யமலநெஞ் சினோரீ யயர்வுற வந்ததென்
னென்ன, வினையமந் திரியர் வினவலும் வேந்தன் விழித்திது
கேளுமென் றுரைப்பான், றுனையுறப் பீலி சுழற்றியிச் சித்தன்

சொல்லிட மயங்கியிப் பரிமே, னினைவுற வேறி வேட்டையின் பொருட்டா னீயெணறி கடிதுறச் சென்றேறன். 8

அறிவறு மநத்தா லயர்வுறு போகத் தறிவிலார் மருண்டுபோ வதுபோற், செறிநெடுந் தூரம் பரியிறற் சென்று தீயிறை லியா கையும வெந்து, பொறியெழும் பாலை வநததிலே புகுந்து பூவியு மியாறுமெய் வருந்தி, யெறிசுடா மேற்பா லெய்துறு மளவு மிடருற மயங்கிநெஞ் சிளைததேதன். 9

குடுமபபா ரத்தை விவேகிகள் கடக்குங் கொள்கைபோற் பாலை யைக் கடந்து, நெடுமபணை நாவற கடமபெலு மிச்ச நிறைந்துபுட் குரலிறை னிரம்பி, யிடும்பைதீர சோலை யெய்தலு மாங்கோ ரிளங் கொடி பிணித்ததென கழுதறிற், கடும்பரி யெனைவிட் டகன்றது கங்கை கலந்தவர் பாவமே யென்ன. 10

கழுத்துறு கொடியா லுசல்போற் றாங்கிக் காவுறை தென்ற லாற் குளிாந்து, முழுதத்திற மோகத் தழுந்திநெஞ் சயர்ந்தேன் முழுக்குநற் பூசனை நியமம், விழுத்தகு நல்லா னின்றியே நியாம் வீணைபொழு தணையவப் பொழுதிற், பழுதகவல் விருளுந் துன்பமுங குளிரும் பல்லறை யோசையுந் துணையாய். 11

மநதிரு ளகற்று மறிவுபோ லந்த வல்லிரு ளிரவிவந் தகற்றப், புனைதறு கொடியை யறுத்தவ னிறஙகிப் பொழில்புகுந் தொரு வரைக் காணேன், கனத்தபோ தாா பகலி லெட்டிலொன் றுன கடிகை யங் ககன்றதற் பின்ன, ரினத்தலா ளொருத்தி தன்னைமுன் னெதிர்ந்தே னிரவினை மதியெதிர்ந் தன்ன. 12

கருகிய நிறமுங கருநிறத் துகிலுங் கைத்தலத் தங்கமு மாகி, யருகுவந் துறலும் பசிப்பினி யாற்று தவளைநா னன்னமே யங்ஙங், தருதியென் றிரந்தேன் பசியிறை லெவர்க்குந் தாழ்வுவர துறுமெனல் கணடேன், வருதவஞ் செயாதோர் விருமபிய பொருட் பேறன் மற்றிவ ளெனிற்றிலை னென்னும். 13

சோலேதோ றுழலு மவள்பிற கேகிச் சோருமென் பசிததுயர் சொல்ல, கீலனின றுரைப்பா ணீசாகந நிகையா னினக்கென தந்நமா மெனனின், மாலையிட் டெநகள் சேரியிற் பிதாழுன் வந்தெனைப் புணாதியே லிநத, வேலையி லளிப்பே னென்றலு மியைந்தென் விருப்பொடு மளித்தன ளந்நம. 14

நலகிய பாதி யாநமு மருநதி நாவலின கன்சுவை பருகி, யொலகிய துயாபோ யிருததலும் புறததி லுலாவுநல் லுயிரென வென்னைப், புலகிய காததாற் பறறினள பிதாமுன் போயினள யாதநா சரீர, மல்கிய பயருசெய நாகிலே கொடுபோய மறுக்கமே செயயுமா றென்ன. 15

நணபுறு மிவனென் றுயக ருக நல்கெனத் தாதையும பொருந் திப், பணபுற விருவர் தமையுமவே தாள பநதந வநத்தினின றகனறு, கண்புகத் தோனறுங காலதூ தனைப்போற் கருநிறத் தவனகொடு போகி, யுண்புலால் வீசுரு சேரியி லடைந்தா லெருப் படு மனருசெய்வா லுனனி. 16

வாநரம் புரவி குக்குடங் காகம் வாகமென் பனவரிந தெடுப்ப, ஆனரம் புணஙுகப் பறவைவீழ்ந தலேப்ப வுலவிய சிறுவா கைத தசையி, லீனவீ யிரைப்ப வுதிரமு மென்பு மெல்லையில் சேரியி லெய்திக், காநரம் பைகளே நாடடிய குடிலிற கடிமனைந தொடங்கினர் களிப்பால். 17

மனிநலூன் றுன்னுஞ் சிறுகளுத் தேக்கி மருகனல் லவனென மகிழ்ந்தாள், கலியினுங கறுத்த கூன்கிழ மாமி கடையாமற் றியா வருங் கூடி, யொலிபடு பறைகண் முழக்கினர் மதுவு மூன்களுஞ் சமைததன நவளை, நலிதரு பாவம் யாதநா சரீர நல்குமா றெனவவ 18

கடியடா தகங்க ளருவுகொண் டுனைய கடையர்கல் யாணநா ளெழுின், மூடிதனி லவ்ளள் டெண்மதி கழிததேதன் முகின்முனவ

பூத்தவன் வாணுள், கொடியதோர் விபத்து தருந்துயர் போலோர் குழந்தையை யளிக்கவக் குழந்தை, வடிவற வெந்த கட்டைபோ னிறதது வளர்ந்தது மூர்க்காதம் மநம்போல். 19

பின்னாலு வாணடிற் பேதைமை யளிக்கும் பிறப்பென வொருமகப் பெற்று, னன்னவண் மீட்டு மாசையிற் றோன்று மநர்த் தமே யென்னவோர் குழவி, தன்னையு மளிததா னிவொடு நடு நாட்டகுகினன் குடும்பபா ரததி, னின்னலா லவாதா பததிலல் வருநது மிடும்பையாற் சுரைத்தென் யாக்கை. 20

வெம்புறு மூப்பான் மெலியுநா ளந்த விந்தவெற் பருகுறு சாரற், பைம்புயன மறுத்து மண்ணினீ சுனைடிப் பசியிலை லுயிரெ லாம் பதைப்பக், கொம்பொடு கொடியும புலலும்வெந தெநகுங் கோடையாற வொடிபட வாலு, மெம்புதுக் கிளைரு நிறந்தவ ரநேக ரெங்கணு மேகின ரநேகர். 21

தனையரி விருவர் தோள்களி லிருப்பத் தலையின்மீ தொரு வனைத் தாகுகி, மனைவியோ டேகி மெயயெரி கொளுத்த மாய்வுறு தந்தநர் டகன்றோர், பனையடி நிழலின் மைந்தரை யிறக்கிப் பதைப் பொரு சிறிதொழிந திருந்தேன, வினைநர கேறிப் பழவினை யோடே மேவிய வின்பம தென்ன. 22

வளைதரு மூப்பால் வழிவருந் துயரான் மைந்தர்க ளிருவரை யனைக்கக், கனைகொலோ துயிலோ சாயந்தனண் மனைவி கண்டுளங் கலைந்துநா னிருந்தே, னிளையவன் றுயிலா தென்மடி யேறி யிருந்துநீர் சொரிதர வழுது, வினைபசி யாற்றே னுதிரமு மூனும் வேண்டுமிப் போதுதர வென்ன. 23

இட்டமா மிளவ லென்னெதிர். பதைப்ப வென்செய லேதுமற் றுயிர்போய்க், கட்டைபோ லிருந்தேன் விடாதவ னழுத கண்ணி னீர் கண்டுறக் கதைந்து, மட்டிவன் வாழா னென்றுயிர் விடுவான்

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோப தேசம்.

வனக்கனல் வளாதததில் வீழுக், கிட்டினின் றுகைத்தே னிந்தவா
சநத்தின கீழ்வுற வீழ்வுறு மளவில. 24

தாங்கினீர பலருஞ் சயசய வென்னத் தாக்குறு பல்லிய
முழக்க, வீஙகுணர் வுற்றே னீசனன் றுகி லவணரு மன்னவ
ணுனேன், றீங்குறு சிததன் செயலின்மோ கித்தேன் சீவணுக்
கவத்தைக ளதோகம், பாங்குற வுளவென் றறிந்தன னென்று பகர்
யொளித்தனன் சித்தன். 25

இருந்தமந் திரிகள் சித்தனன் றிவனென் றேறற்றில னிமைப்பி
ணுண் மறைந்தான், பொருந்திய வுலக மநவிரி வென்றே புலப்
படக் காட்டுவான் விடுத்த, திருந்திய தெய்வ மாயையீ தாகுஞ்
செப்புமிச் செயலிணுற் றீரப், பெருந்தகை பரதநின் விகாரமே
மநமாம் பேருல கென்றன ரென்ருன். 26

3—8. சித்தன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—445.

---

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோப தேசம்.

ஆயம நத்தின்செ யல்செயலா மதணு லொழிந்தெதா ழிந்துள்தா
மேயம நத்தின லவொழித்தோர் மிகவு நல்லதி யாநத்தோர்
தூயம நமாய்யி டில்வெற்பாற் சூழலாக் கடல்போற் பிறப்பிறப்பா
மாயையு மக்கங்கெ டுமென்று வகிட்டன் மீணடுமு ரைசெய்வான். 1

நோயர் நிற்கும் பலபோகச் சங்கற் பஞ்சேர் மநவிருதி
மூலையால் வளரு மாமாயை மோக மென்னு நச்சுமரம்
வீலையா நின்ற மநோநாய்க்கு மேலோர் விதித்த பரிகார
மீலையா தெளிதா யதனுலே யியற்ற லாகு மிதுகேட்பாய். 2

மிகமா லுறுபல் பொருள்களையு மேவா தொழிததோர் மநம்வென்றே
சுகமா யெளிதாயத தனகுரித்தாந் துயர்தீர் நிராசை யறிவரியோர்[ர்
சகமார் மனித புழுவொப்பா சான்றே ருரைதத நூற்பழகி
யகமா நினைவு தீர்மநத்தா லயரு மநதைத திருப்பிடலாம். 3

இரும்பா லிரும்பு திருந்துவபோ லியற்று மநத்தான் மநந்திருந்துந்
திரும்பா நிராசை வடிவாகிச் செறியுந் தன்ரு லியற்றுவதாய்
விரும்பா நின்றோரக் களிதான வெய்ய மநதநி ஓபசாந்தி
பெரும்பா ரந்தீர் நற்கதியாம பிறிதோர் கதியு நன்ரு கா. 4

வாவும நத்தைய சங்கற்ப வாளா லறுக்கினி றைந்தெங்கு
மியாவும துவாம்பொ ருடோன்று மிந்த வழினின றறிவாலே
மேவும நதைவி ழுங்கியதின் மேலா மாயாவி கற்பமெலா
மோவும தியால றிவுகடந் துளத்தை விழுஙகும் பொருளுணர்வாய்.5

வருந்தி முயன்று மநந்தன்னை மாற்றி யில்லை யுண்டென்ரு
திருந்த பதநதி லிருந்திடுயா யிடாதீர செல்வ மிடாின்றிப்
பொருந்த வேணடு மநமவென்ரூற் புவந மூன்றுந் துரும்பாகுந்
திருந்த வினிதென் றனவெல்லாந் தீதாய்ந த தோன்றின் மநமாளநம்.

சித்த வினைனிற் றிகழறியாந் தியாநத தாலே யறிவென்று
மொத்த படையா லையமற வுளத்தை யறுப்பா யறுதநதற்பின்
மெத்து துயர்போ மவனிவனென் மேவு மென்ன தநுவித்துவாய்
வைத்த விவையே மநமிதனை மறப்பாம யாளா லறுத்திடுவாய். 7

பெருகத் திரண்ட முகிலெல்லாம் பெருங்காற் ருலே யொருவுதல்
வருகற் பனைரா சத்தாலே மநம்போ யிறக்கு மநமிறந்தாற் [போல்
பொருகற் பாந்த மாருதமும் பொங்கு கடலும் புவியனைத்து
மூருக சுடுபன் னிருகதிரு மொருகால் வரினு மிடருண்டோ. 8

நன்னெக் கொண்டே தனையறுக்கிற் ருணைப்ச் சுல பூமிக்கு
முன்னெத் தலைமை போலின்ப முதிரா நிறைந்து விக்பனைக்கே

ன்னித் திகழ்தற் பதம்பற்றிச் சுகதனை யடைவாய் பலவாக
வுன்னிப் படர்கற் பனைச்செல்வ முடைய மதமே யுயிர்ப்பகையாம்.9

உள்ளப் பகைவன் பலவிதமா யுறுகாட் சிகளால் வெல்லாமற்
றெள்ளத் தகுசந் தோடமெனுஞ் செல்வ முடைய நிராசையிலுற்
கள்ளத் தனிநெஞ் சினைவெல்லாய் கற்றோர்க் கன்பாய் நிர்மலமாய்க்
குள்ளக் குளிர்ந்தாய காரத்தாற் கூரு காது சமபாவம். 10

தாழ்வு முயர்வு மில்லாத சமபா வனையாற் பிறப்பில்லா
வாழ்வு நல்கும் பரமபத மாருப் பதமா மலைகாலே
வீழ்வு றுத மதமரிதாம் வெம்மை கணலை விடாததுபோ
லாழ்வு செய்யு மலைவுமத மகலா வறிவி னலைவுமதம். 11

அலையு மந்த மதமுலகா மலைவு போகின் மதங்கெடுமிந்
நிலையே தவமு நூற்கருதது நிமல வீடுந் தணிபொருளுந்
துலவி லலைவே மதமானை தொடர்வா தனையு மதன்பெயரா
மலையு மதமு மதுவுதனை மாரு விசாரத் தான்மாய்ப்பாய. 12

மெத்து கினற வாதனையை விடடான் மேலா நலமுளதாஞ்
சத்தி னசதி னிலைடநின்று சைதந் நியதநிற் சாட்டியதது
லொதது நடுநின் றலைவதுவே யுள்ள மாகு மிவவுள்ளஞ்
சித்தின் முயல்வாற் சித்தாகுஞ் சடத்தின் முயல்வாற் சடமாகும்.13

ஊக்க முளதாய் மதமொன்றி லுறைக்கி லதுவா மாதலிறற்
ருக்கு மதனை மதத்தாலே தள்ளி யேறித தளர்வின்றி
யாக்க மழிவில் பதம்விரைவி லடைவாய மதத்தை மதத்தாலே
நீகக வலதாத தகைமைத்தா நிருப னிறுத்து நெறிபோல. 14

பிறவிக் கடலிற் காதலெனுமை பெருவாய முதலை பிடிதநீாக்க
விறவுச் சுழியாற சுழலுமவாக் கிதய நாவா யெட்டாவா
மறமூற் றுனதனை யுளத்தாலே மாயதது்ப் பிறப்பில் வருந்தாம
லுறவும் றுனைநீ யுய்வித்பா யுயிர்க்குப் பிறரா லுய்வுனைடோர். 15

எந்த வெந்த வாதனைக ளிதயத் தெழுந்த வலைவெல்லா
மந்த வந்த விடதிதழிக்கி லதுவே மாயைக் கழிவாகு
மூந்து போக பேதமென மொழிந்த விருவா தனைவிட்டு
வந்த பாவ பாகங்கண மாற்றி விகற்ப மறமகிழ்வாய். 16

வேறு.

அறிபவற் ருசை யறிலது தானே யவிதனையு மருமாண் டது
வாம், பொறிபயி லாசை துன்பமா நிராசை புகலரு மூத்தியா
மின்பம், பிறிவற தனது முயற்சியா துணடாம் பேதைய ருண்
டெனு மவித்தை, செறிதரு பொய்யாய நாமமாத திரமாய்ச் சித்
தெனத தோந்திடி லிலதாம். 17

எனறலு மிராம னவிதனையின் செல்வத தெழுந்தற நெருங்கு
மிவ விருடா, லெனறுமிங கின்றி யெவவகை நீங்கு முனைத்தரு
ளின்னநீ யென்ன, வன்றவ ஞரைபபான் வன்றயர் மூட்சேர்
வன்பவக் குழியின்மன ஞயினை, யொன்றவீழ்த தகதேரு டொக்க
வீழ் மாயை யுணடெனி ஞணைமேநாக் கிலலை. 18

பிறப்பெனு மாயைக் கரையதா யெஙகும் பிறிவற பெரும்
பொரு டோன்றி, லிறப்புறு மாயைக் கிசைசையே வடிவா மிதனுடை
நாசமே வீடு, சிறப்பில்சங கற்பஞ் சிதைந்திடி லிதான் றேய்ந்
திடுஞ் சித்தெனு்ங கதிரோன், புறப்படி லிதய விசும்பில்வா தனை
யாம் பொஙகிருள் போமெனைப் புகல. 19

கண்டன வினைத்து மாயையே யென்ரூய் கண்ணெனுங் கத
வத் தாலே, தண்டற வதுதான் கரைந்துபோ மென்ரூய் தத்துவ
மாவதே தென்ன, வெண்டவ ஞரைப்பான் காண்பவற் றிடைசென்
றெய்திடா தெங்கணுஞ் சமமா, யுண்டென லாகி நாமமற் றுயர்ந்த
வுணர்வுதற் பரமமா முணர்வே. 20

இவையெனு மினைத்துஞ் சிற்கள மாகி யிறப்பிலாப் பிரமமே யென்று
ரைவையுறு மாமரின் கற்பனை யில்லை நாசமும் பிறவியு மென்று

மவையெலாம் புவந மூன்றினு மில்லை யறுவகை விகாரமு மில்லைக் கவையறு சமமாங் குறிபெறு மறிவு மாத்திரங் காணநின் றுளதால்.

கேவல மாகிக் கேவல வொளியாய்க் கேடறு சுத்தமாய் விரிவா யோவலி லறிவு மாததிர மாகி யுறுதுய ரொன்றுமற் றூறி மேவரு மிரத மனைததிலுக் கொத்து விகாரமற் றுளபொருளிடத்தே தாவறுந் தனது நினைவையே விரும்பித தன்வயத் தெழுந்ததோ றறிவு. 22

செப்பிய வறிவு மூடிவில்சங் கற்பஞ் செய்ததிற் சென்றிடு மிதுதா னிப்பிர மத்தின் மமமதா மிதனைக் கெண்ணில்சத் திகளுள வாகுங் கப்பிலா தெநகு நிரந்தரஞ் செய்யுங கடுமையா மிம்மநந் தனிலே யப்பிலே தோன்றுந திரைகள்போற் பேத மாகிய வல்லபந் தோன் றும். 23

உள்ளுறு சகசற் பத்திறற் றூன்று மூள்ளமற் றதனினை லொடுங்குந், தள்ளுறு காற்று லெழுநததீக் கொழுநது சமிப்பதுந காற்றினுற் போல, நள்ளுறு பிரம மனறுநா னென்று நாடுதன் மநத்துறு பந்த, மெள்ளுறு மிடமும பிரிவிலாப் பொருளே யாமெனு மழுத்தமே வீடாம். 24

மடமையுந் துயரு மவயவ நிறைநத வடிவமு மூடையனை னென்றே, படர்தரு மவற்றிற் கேற்றபன் னடையாற் பாசமும் பந்தமு மூளதாஞ், சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன் றல்லேன் றசை நரம் பென்புநீ ரல்லே, னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு மூறுதி யோர் மாயைசெற் றுணாந்தோ. 25

தானலா தான வுடன்முதற் பொருளிற் றூனெனும் பாவனை யாய, னூனமா மாயை யுணாவிலோர் விதிக்க வுள்ளதா மூணர்வு ளோர்க் கிலதா, மாநத நினைதத தைம்பொறி யியற்று மன்னவாக் கமைச்சர்போல் விளைவி, லானநன் மதியான் மூயற்சியாற் போகத தானைசுவா தனையையே நறுப்பாய்.

என்னுடை மைந்த ரென்னுடை நிதிநா னிவனவ னீதுவது வென்னு, மின்னுடை நிலைமை யிந்த்ரசா லத்தால் வீங்கிய வாதனை யோங்கும், நன்னுடை நிலையஞ் ஞாநமா நிலைபோய் நாசமா யையிற் கருத் தொழிவாய், நின்னுடை வடிவி லயற்றைநீ யென்றே நினைவி லார் போல்யருந் துவதென். 27

மூகமாய்ச் சடமாய்ச் சுகாசுகங் களிலே மூழ்கியோர் பயனற வருந்துங், தேகமார் நீயா ரகோஹகோ வீதோர் சித்திர மிருந்தவா காணை, யேகமாய் மெய்யா யிலங்கிய பிரம மெங்குமா யிருக்கவுந் தோன்றுச், சோகமாயப் பொய்யாய் விளகுகுறு மாயை தோன்றுறு திருக்கவுந் தோன்றும். 28

படிகநன் மணிகள் பற்றிபாய் நிறங்கள் பற்றறப் பற்றறும் படிபோன், முடிவறு தொழிலிற் பின்விருப் பின்றி முடித்தியென் றருந்தவ வசிட்ட, னெடிதுரைத் தலுமே பரதுவ கேளாய் நிறை குணத் திராகவன் கேட்டு, மடியறு விதய பங்கய மலர்ந்து வசிட் டனை நோக்கியீ துரைத்தான். 29

அற்புத மீதான் றிருந்தவா றென்னே யம்புய ஞாளனு லாலே, வெற்பினம் பிணிப்புண் டறிவொரி வதுபோல் வெறும்பொய் யா மாயையா லுலகம, பற்பல துயரம் பயில்வதாந் திரணம் பருவயி ரதகின்வன் புறஸ்போ, லுற்பவ மிலங்கு மதனிறை லேற்கு முறுதி யை யென்றுமீட் டுரைப்பான். 30

ரதுமோ ரைய மென்மரத துளதா லியம்பிய லவணனு மன்னன், மாதுய ரடைந்த தென்னெனக் கேட்ப வசிட்டமா முனி யதற் குரைப்பான், றீதகன் மநத்தா லியற்றலா லந்தச் செயல்பய னுடல்புசித் திலதா, லோதுறு மந்த மன்னனோர் நாளி லுபவநத் தொருவனை யிருந்து. 31

இருதயத துணர்வான் பிதாமகன் குருவா மிராசசூ யஞ்செய் வோ மெனலுக், கருதிய மநத்தான் மகதநிலுக் குரிய கலப்பையத்

ளனைத்துமுண் டாக்கிச், சுருதிநூல் வழியே சாலயிற் புகுந்து துறவரை வரிதருச் சித்து, வருதிரென் றிமையோர் கலாமறை மொழியால் வரவழைத் தாராழல் கிளப்பி. 32

கடவுளர் முனிவர் மறையவர் பூசை கடைப்பிடித் தாரொரு வருடந, தொடர்புற நடதகித தன்பொருண் முழுதுந் தொலவுறத் தாநமா வழங்கித், திடமுறு மநத்தான் முடிதபின் பகலுஞ் சென் றது விழிதனை னிதரை, லிடவிய மாமே துன்பவின் பங்க ளெய் துறப் புசிப்பதென் றுணர்வாய். 33

சித்தனை தியல்பு செப்பிடக் கேண்மோ திருந்திய லவணன் முன் னெய்தி, வித்தையான் மயக்கஞ் செய்துள சிததன் மீண்டு போ யொளித்தன ரங்கே, யிதனை செயலுங கண்டுட னிருந்த வமைமையீ தென்னென வினவ, வதறல் வேந்து மியாவருங் கேட்ப வகத்துணார்ந் துரைத்தன மினததும். 34

ஈங்கித னுகல விராகவ கேட்டி யிராசசூ யததிலே லவணன், பாங்குறு மநத்தாற் றெருகுதகவா யாரும் பன்னிரு வருடம்வன் றுயரிற், றீங்குறு வருத்த முறதலான் மகவான் சேணினின் றெருரு வனை யேவ, வாஙகவன் சிதத ரகியே லவணற் கருந்துய ளிதது டகன்ரன். 35

மற்றுமொன் றுரைக்க வள்ளலே கேட்பாய் மடமையாம் பூமி யேழ் பதமா, முற்றுள ரோக பூமியேழ் பதமா மொழிநதவிப் பதங கடம் மிற்ரும், பற்றுள் வாகு மொன்றெருடான் றளாவிப் பயில் வன் பதங்கண்மட் டிலவா, மற்றமில் சொரூப நிலபெறல் வீடா மதின்ரு வுறுதலை னனலே. 36

அடக்கமா யுரைத்தே மஃதறிந் தவர்க்கு மறிகிலர் தவர்க்குநற் குறிை, யடாடக்கமில் சன்மரத் திரமதா மறிவின் சொரூபனின் றணைவிலா தவரே, விடற்கருங் காம முதற்பகை கடந்தோர் மெய்

யறி விலார்கடப் பரியோா, நுடக்குறு காட்சி விதத்தில்வீ முறிவே
நோக்கருஞ் சொருபத்தி னழுவல. 37

சொருபம்விட் டகலன் மோகமாம் வேறு சொல்லிட முன்பு
பின் பிலலை, யொருபொரு ணினனை யொழித்துமே லப்பா லொரு
பொரு ணினைவுறி லந்த, விருபொரு ணடுவு ணினைவற விருக்கு
மிதுசொரு பதறியல பிதுதான், மருவுகற் பனைமாண் டசைவில்கற்
போலாய வருநஞைச் சூழுதறிதீா வடிவாம. 38

நானனும் பிரிவும் பேதமு மற்று நல்லறி வாயனை யாத
மாநத நிலையே சொருபமா முனசொான் மடமையாம் புவிபதங் கேட்
யீனமாம விநது நனவுமே னனவு மியன்றமா நனவுமந நனவி [பா
லானதோர் கனவுங கனவுமிக் கனவி லடர்நஞ வுருசூழுத் தியுமே.39

இத்திற மேழு மோகமாய் நெருக்குற் றிணைபல பெயர்களை யெய்துஞ்
சித்திலே னின்றோ ரறிவுபே ரின்றிச் செறிமல மின்றிமேல் வந்து
வதறியா நிற்குஞ் சிதசதீ வாதி வருபெயா செயல்களுக் கிடமாய்
வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனல் விதநன வாழுதற் பதமே. 40

இதுவறி வுக்கு முதலவத் தையதா மிதத்துறப் பிறந்தபின்
னிவனை, னிதுவென தெனப்பண் டிலாமையா னெய்தா யெழுந்
தனை வறுதியே நனைவா, மிதுதனை யொழிய விவனவ னேனை யிது
வது வென்னதென் றெண்ணுவ, மிதுமுந்தற் பிறப்பிற் றொடர்ச்சி
யாய்ப் பருக்கு மிந்நிச் சயம்பெறு நனைவாம். 41

அறிந்தனை தெனினை மறிகிலா தெனினு மடுந்துறத் தானது
வாகிச், செறிநதனை நனவிற் சிதாசா தியமே செய்வது நனைக்கனை
வாகு, மெறிந்தகா னலினீர் சுத்திகை வெள்ளி யிருமதி யிவைமுதற்
பலவாய்ப், பிரிந்தபே தங்க ணனவிலே பழகும் பெற்றியாற் கனவு.
பல் விதமாம். 42

அற்பகா லத்தி லநேகமாரு செயல்கண் டறிந்தன மெனுங் கந வழிந்து, முற்படு செயலை நினைவது கநவா முநதுகண் டதனைநா ளகன்று, பிற்படக் காணும் பொருள்களை மறந்து பெரும் பொழு துணர்வுற நோக்குஞ், சொற்பந நநவு போனந வுக்கே தோன்றுமிச் செயலகநா நநவே. 43

அறுவகை யவத்தை யகற்றிய சீவ னடைந்துள வவத்தையி னியற்கை, யுறுசட மாகி மேல்வருந் துயாகூ நுணர்வுள தாமிது சுழுத்தி, துறுபுவ நங்க ளிதனிடை யிருளிற் றெரூஉவுறு மிப்பத மேழும், பெறுவன பேத மொன்றுநூ றுகும் பேதைமை யவதனை யிவ வேழுமை. 44

ஞாகூ மியைமூடிவிற் பேத மாக நவிலுவர்வா தியர்வற்றி ணமக்கு நல்ல, தானதிலை யிலையறிதன் ஞாந மாகு மறிந்தவிவற் றந்தமே யழிவில் வீடா, மாண்முறு சுபம்விருமபல் விசார மெய்தன் மநஞ்சிறுக வுண்மையிலே மன்னி நிறற, லீனமறு சுகதற்ப மறல்ப தாதத வெண்ணமறுத் திடறுரிய மிலைவே ழாகுமை. 45

இலையறிந்தோர் மோகமெனு முளற்றில் வீழா ரிவற்றியலா மூத்திவரி லிடாமீண் டில்லை, கலையுறுமோ கததொடுநா மடைவ தென்னே நல்லோரா னன்னூலா னன்ரு ஞாநச், சுலைபெறுது நிராசையிரு லென்று நாடல் சுபம்விரும்ப லாகுமிந்தச் சுபேச்சை மூற்றிக், கலையறுநல் லோரியற்கை யாசா ரங்கள் கைவருதல் விசாரமாகக் கருதல் வேண்டும். 46

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டுநினை தலும்விடயத் திச்சை மாற்றி, நினைவுருவி வதுசிததஞ் சிறுக லாகு நிகழ்த்தியவிம் மூன்ரு லு நெஞ்சந தன்னில், வனைதருமவ விரதநி லுண்மைப் போத மன்னுதலே யுண்மைநிலை மருவ லாகு,

மனையனவிற் நான்காலு முண்மைப் போதத் தழுந்தியயற் சங்கமற லசங்க மாகும். 47

அறைந்தபத மைந்தாலுந் தாணும் போதத் தழுந்தியவின் பத்த மைவாற் புறலு முள்ளு, முறைந்தபதார்த் தங்கண்மறந் தயலோர் வன்பா லுணர்வதுவே பதாாத்தனினை வொழிதலாகு, நிறைந்த வினை யாரு லுமை பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சுபாவத்தே நிற்ற ருனை, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குக துரிய மாகு மாசறுசீ வணின்முத்தர் வழியீ தாகும். 48

சொன்னதன்மே லுடலிறந்த முத்தர் மேவுந் துரியாதீ தப்பத மாந் துரியச் செல்வந, தன்னுணர்வாற் றனையறிந்த பெருமை சான்ற தலைவனு லெயதலுறுந் தன்மை யாகு, மன்னியவிப் பத மடைந்த சீவந் முத்தா மகிழ்ச்சிமறுக் கத்தழுந்தா மாபி னுலை, யந்நியர்சொல் வழிதுயில்விட் டெழுந்தார் போல வுதித்தனசெய் செய்யா ராகி வாழ்வார். 49

இஞ்ஞாந பதமேழு மிகவும் புந்தி யெய்தினர்க்கல் லது தோன்று விவற்றை யெய்தி, லஞ்ஞாந மிலேச்சனை யெனினுந் தெகி யதேதகியெனி னும்முதத னைய மில்லை, மெய்ஞ்ஞாந மென்பது தான் மாததின் கட்டு விடுதலிது பெறிலிதுவே வீடு பேறும், பொய்ஞ்ஞாநக் கானலினீர் முதலா மோகம் பொய்யெனப்போ மடமையும்பொய் யென்னிற் போகும். 50

தனையறியு நிட்டையுளோர்க் கெய்த லாகுந் தத்துவபூ மிக ளறிந்த தலைமை மேலோர், நினையவுந்தா முவுமுனியார் பொறிக ளென்னு மெடும்பகைவென் றேராழியா நிலையி னின்றோர், தனைப்பல் லுயிரிறைஞ்ச மேலாய் வாழுஞ் சுரோந்திரரு நரோந்திரருந் தரும்பாய்த் தோன்று, மனையபெரும் பதம்பெற்றே ரவரோ யார்கு மல்லாதோர் பவக்கடலி லமிழ்ந்தா நிற்போர். 51

உளமொடுங்கு முபாயமே யோக மாகு முணர்வுறூ மிகளிந்த வுபாய மாகும், வளமிகுமிப் பூமிகளா லன்றி யிந்த மாதேவ பெரிய பத மருவ லாகா, யளவறநீ நான்ரூன்வே லொன்று மின்றி யதே தமா யநாமயமா யழுல மாகிக், கிளாசுகமாய்ச் சாந்தமா யறிவா யொன்ரூயக் கேடின்றிப் பெயரின்றிக் கீழ்மே லின்றி. 52

பாவனையு மபாவனையு முருவு மீறும் பற்றுமுள தும்மிலதும் பலவுரு, [illegible] யினை யுளவின்றி வினணிலே யிருப்பு [illegible], [illegible] லெட்டாநிதாய் [illegible], [illegible] யானைச யொருப்பட்டு [illegible] ரூ மொலியது. 53

தேயரு.

எருவுணைபாம் பாயிரத்திற் பெரும்பிரம மிதுமாயை யேற்றங் கேள்மெரா. [illegible] வல்ல ரன்ரூன் பெரும்மறக்கு முன்கண்ட விருப்பு, [illegible] டலின்றி மற வுலோபம் தோய்ப்பு [illegible], [illegible] முயலுரு மெகா லெருமையைச் சுட னெண்ணினி, தாயுடன் சமைந்து போனுன். 54

தென்றிசைசென் றனன்மீட்டுந் திக்குவிச யஞ்செய்யச் செல் வான் போல, மூன்றிகழும் விநதகிரி முற்படடான வடக்கொழிந்த மூன்று திக்கிற, றுன்றிவளர் வநமெல்லாரு சுற்றிரு னினிதொந் தான் சூழ லொன்றி, லன்றுகரு தியகருதது வடிவெடுதத தெனப் பழைய வடவி கண்டான். 55

காலனகர் நிகராமக் கடியவநத் துலாவுதலுங , கடையர் செய் கை, போலவண்மூன் சுஞ்சரித்த தலங்களுமச் சேரிகளும் பொருந் தக் கண்டான், சாலவியந் தானந்தக் கடையர்கடைச் சியர்குடில்க டப்பா வண்ணை, ரூலநா பதிநோக்கி வியப்பிரூன் மநமயக்க நண்ணி நின்ரூன், 56

கருத்தயருங் துயர்கைப்பக் கண்கரைந்து மெய்கரைந்து
கதறு நின்ற, விருத்தையர்தங் கூட்டத்தின் மிகமெலிவால் வாடி
விட்டு விமமி விம்மி, யொருத்திமுக ஞெளிறந்த தன்கிளைஞர் பெயி
ரெல்லா மூரையா நின்ற', பெருத்தகெடுங் குரலாலே யிவ்வார்த்
புலம்பிஞள் பேத மாக. 57

மாரூண விதியாலென் மடிவிட்டு மடிந்துபோ மைந்தர் காளோ
வேரூகி யெத்தார மேகினீர் யாமுமுகத்தே விழிக்கின் றீரோ
கூரூண செங்குன்றின் மணிமாலை தோளாலே குளிரப் புல்வி
யாரூத வென்னெருப்பை யாற்றுவா யோமகளே யங்தோ வந்தோ 58

மூன்னஞ்செய் தவத்திறற் றேடாத மாநிதிபோன் மூன்வ
தெய்திப், பொன்னனைர் நின்குலத்தோ ரவர்மயல்விட் டென்
மகளைப் புணர்ந்து வாழ்ந்த, மன்னனை மருமகனே மறந்தனையோ
மதிமுகத்தை வந்து காட்டாய், *பின்னைநா யகவுனக்கென் பேதை
செயுஞ் சிறுபிழையாற் பேதித் தாயோ. 59

வன்பிறவிப் போராற்றில் வல்வினையா குந்திரைகள் வந்து
கூடித், தன்பிறவி யாகியற்கை தவிர்ந்தெமது தையலுக்குத் தூவு
ஞெகிப், புன்பிறவிப் பூலையைப்போற் பூதலத்துப் புரந்தாளும்
புன்மை பூண்டான், மின்பிறவி நிற்கரிது மிகக்கொடிது மிகக்
கொடிது விதியே யென்ரூள். 60

என்றழுது வுவள்புலம்பி யிசைத்தவெலா ஞனிகேட்ட லவணை
ஞங்கே, நின்றளதன் சேடியரா லவடுயரத் தினையாற்றி நேயத்
தோடுங், கன்றியனின் னிடதோது நீயார்நின் மகளார்நின் காத
லோரா, ரொன்றுமொழி வறமொழியென் றிலன்வினவப் பூலைத்
திழத்தி யுரைப்ப தாளுள். 61

---

* பிற்க மூறும்படி என்றும் பாடம்.

ரதுபுலைச் சேரியிதி லொருபுலைய னென்கணவ னிவனுக்
கிங்கோர், மாதுபிறக் தனளவுள யிந்திரன்போ லொருமன்னன்
வந்து சேர்ந்தான், போதுமெடும் புணர்விதத விதியாலே யவண்
மூன்று புதல்வர்ப் பெற்ரு, ளேதுறுநல் வினைபோலத் தீவினைவக்
தென்கிளரு ரிறந்து போனர். 62

நெடுங்காலம் வாழ்ந்ததற்பி னீலமுகிற் றுளிவறண்டு நிலனீர்
சுண்டிக், கடுங்கால னிகர்கலியாற் றிசைதிசைபோய்க் கடைய
ரெலாங் கழிந்து போனர், நடுங்காதின் றனதுயருந் தனிமையுமே
துணையாளே நாங்க ளென்ன, வடுங்கால வேல்வேந்த னமைச்ச
ரைப்பாராத் ததிசயிததா னவச ரைகி. 63

. வேண்டுவன கொடுத்திவுள வெக்குயாதீர்த் தந்தகரின் மீண்டு
மேவி, நீண்டவுல கத்தியல்பு மாயையினவல் வபழுமவ னெடிதுங்
கண்டான், காண்டகைய பரம்பொருளு நாமுரைப்ப வறிந்தமைந்
தான் கருணை வள்ளா, லீண்டியவிம் மாமாயை கடப்பரிய வன்
மோக மியற்றுங் கணடாய். 64

இலதுளதா மூளதிலதா மிம்மாயை வல்லபத்தா லென்ன
லோடுங், கலநமுறு சொறபநத்திற் கண்டதெலாஞ் சாக்கிரதத்திற்
கணட தென்னே, குலமுநிவ வெனக்கேட்ட வள்ளலுக்கு முநி
யுரைப்பான கொடிய மாயை, யலகறுமோ கம்புரியுங காதிகதை
யாலிதுமே லறிய லாகும். 65

காகதா லீயம்போல் வாதனையின் வசததிலுளங கலந்து நிற்கு
மேகமுறத் தம்மிற்ரு மென்றுணர்வி னிலேநின்ரு ரியம்பா நிற்ப
ராகலிலென் மூன்ரளிற் சிதத்தறற் புலைசசேரி யாகக் கண்ட
மோகமதே பின்ரளருங் கண்டதுவே றன்றுநா மொழிந்த வேந்தன்.

மன்னவன்கண் டுளகதவின் மதிமயக்கந் தன்னையே மலயின்
சார; லன்னவரு ந்ன்னிலனவா லறிவுற்ரூர் லவணரு மறிவின்

ரூற்றக், துன்னியரு கடையர்மஞ் களிற்ரூற்றக் கடைய
ரெனத தோன்றும் போத, மின்னார பதிமஞதிற் ரூன்றியதான்
மாமாயை யேது செய்யா. 67

தோன்றியவை விளக்கத்தா லுண்மையா மைம்பொறிக்குந்
தொடர்பாய் நிற்ரூ, மான்றபதார்த் தங்களெலா மறிவை லொழிந்
துண்மை யாக மாட்டா, லென்றறிவா னறிபொருளா மிரண்டி
னிடை யறிவாரூக் கியைந்த ரூட, லூன்றியறி பொருளறிவா
ரறி [illegible] யுற்றிடுவ துயாந்த வீடு. 68

[illegible] யுள்ளமுறை லுற்றினது வுண்மை
யா [illegible], [illegible] யு [illegible] சடமிலதா யுரூபியாப்பி பிரியே
லெ [illegible], [illegible] லை [illegible] ருத்தும்பியொரூத் ரூறிட்டை
மாற்றிற், [illegible] பாடமதின் ரூவக்கத் தரூ விருத்தபடி
தரூத்ரூ நிற்பாம். 69

[illegible] டனைதனைப் பினைத்துழற்றும் வாதனையாம்
பெரிய பாச, முறட்டெரிய முயற்சியினை லறுத்திடுவாய் பரமமா
மறிவின் முன்னே, புரப்படும்பொய் யாமுள்ளம் புகுதவிகற் பங்க
ளனைதும் பொயயையைக் காட்டுரூ, சிறப்புளவின் னிலதாயு மிலதான
நீலநிறஞ் செறிய தெதோபால். 70

சோகமுறு சங்கற்ப நாசததான் மதமாளிற் ரூன்ற தொடட்ட
மோகமெனு மூடுபனி விட்டகலுஞ் சாற்கால முதிர வந்தான்
மாகம்விளங் குவதென்ன நல்லறிவு மாத்திரமாய் மாயா தாகி
யேகமாய் வடிவினறிப் பிறப்பிறப்பி லாப்பிரம மிலக்கு மொய்தாய்.

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—516.

4. திதிப் பிரகரணம்.

4—1. சுக்கிரன் (பார்க்கவன்) கதை.

அழுது வோலு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு மிலதாகி
வழுவி லாத வினணினிடையே வந்து தோன்று மோவியநதான்
பழுதின் மேவுந் தனைத்தானே பாரா நிற்கும பலபொறியு
நழுவு துயிலி லுலன்றி நநவான் மேவுங நநவொக்கும். 1

கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்த விகற்பந தீரறிவிற்
பரியா நின்ற வுலகமெலாம பற்றி பாயதல கணணெடியிற
றெரியா நின்ற பொருள்போலாஞ் செறிகா ரணகா ரியமின்றிப்
புரியா நின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத திடையிருக்கும். 2

சொன்ன வுலகங கருக்குருவந் தோன்று நின்ற மாதிரமாம
பிநந மின்றி யாவையுமாய்ப் போரா வறிவாய்ப் பெருவிணணுய்
மனனு பிரம மொன்றென்றே வருந்தி முயன்று பாவிப்பா
யன்ன நிலையே கைவந்தா லலைவற றுள்ள மறிவுருவாம. 3

கீற்றுப் பலசே ரொருகற்போற் கிளருஞ் சகநகள் செறிபிரமா
தோற்றப் படுமா லிரணடென்னத தொடர்கா ரணம்வே றிலாமையி
லாற்றச் சகமென் றுரன்றிலதா மறிவே யுளதா மனனதுலகுந் [னை
தேற்றப் பிரமத் திருக்குமிவை தெளிய வெளளி கதைகேட்பாய். 4

முன்ன மொருநாட் பிருகுமுநி முதுமந் தரமால வரைச்சான்
மன்னு தவஞ்செய் புழியவன்றன் மைந்தன் மதிமான் மதியனேயோ
றன்ன தாதை கழற்பிரியான் றனிமெயஞ் ஞாந மருளுநாந [ன்
மென்னு மிருபார் வையினடுவே யியநகா நின்ற பெரும்பதத்தோன்.

செறியத் தாத்தே நிற்கின்ற திரிசங் குவைவப்போற் சுக்கிரனு
மறிவோ டறியா மையினடுவே யமரு நாளி லவன்ருதை
பிறிவில் சமாதி யுறநிற்பப் பிரியா வெள்ளி தனியிருந்து
வெறிய விசும்பை நோக்குதலும் விண்மா தொருத்தி வரக்கண்டான்.

மந்தா நிலத்தா லனைகின்ற மந்தா ரஞ்சூழ் மலர்க்குழலா
டந்தா வளததின் பிடிபோலத் தன்னியே வரலு மெதிர்நோக்கிச்
சிநதா வசனை யவள்வடிவைத் தியாநித் திருகண் முகிழ்ததிருந்து
மூநதா நின்ற வேட்கையினன் மூடிவின் மநோராச் சியமுயன்ரூன்.

பொன்னுட் டணைங்கே யிவளந்தப் பொன்னுட் டியாணும் போய்ப்பபுகுந்தே, னின்னுட் டமா ரிவர்போற்ற வெழில்கூர் சிங்கா தநதநிலிவன், மின்னுற செறியு முகிலென்ன வேந்தா மிவனைச் சூழ்நதுமதன், றன்னுற களிக்கு மாமனையாதஞ் சமுக மிவையென் றுளததுணர்ந்து. 8

இமையோ ரிறையை யிவன்வணங்க விவனை யவனு மிறைஞ் சியபின, னமையா வின்ப விண்ணுட்டி லகலா தலவு மவ்வளவிற், சுமைவா கொநதகை யரம்பையருட் சொன்ன வவண்மூன் ரூன் றுதலுங், கமையா வன்பாற் கண்களிப்பக் கண்டா னவரைந் கண் ணுற்ரூள். 9

இருவா யிழிய நினைவுகளு மேக மாக வுறப்பற்றி
யுருகு மளவிற் சங்கற்பத தொான்றும் பிணைபயா வுயர்வெள்ளி
கருகு மிருணைமூ கெவென்று கற்பித் திடலுங் கற்பாந்தப்
பருவம் போலு மிருள்சூழப் பலரு மகன்ரூ பலதிசையும். 10

அன்ன ளிவனை வந்தணைய வழகார் தருநீ ழலிலொருபாற்
றுன்ன மூயங்கி யோருயிராய்ந்த துன்ப மில்லா வின்பத்தி
னன்ன ளாகச் சதுரியுக நாலு நாலு நடந்தகற்பின்
மூன்னும் புரிந்த தருமமெலா மூடியு மூடியு மெனுங்கருத்தால். 11

விழுந்தான் புவந மண்டலத்தின் மெய்யை மறந்தா னிவன் சிவன், கொழுந்தார் மதியின் கலைசோந்து குளிர்ந்த பனியாய் நெல்லாகிச், செழுந்தா னெல்லை தகார்ண தேச மறைபயோன் சமைத்தருந்த, வெழுந்தா தவுமாய்ச் சுக்கிரன்வந் திவன்பா ரினையபுன் மகவானனன். 12

4—1. சுக்கிரன் (பார்க்கவன்) கதை.

அன்னன் முனிவர் தொடர்ச்சியினை லரிய தவமோ மநுக்
காலம, பொன்னுர் வளைசூழ் வநததிடையே புரிநதா னவனங
கொருபெடைமான், றனை லொருசேய நரவடிவாயச் சாத னை
னவனனபாற, பின்னு நின்ற பேதைமையாற போரா வண்மை நிலை
பெயர்ந்தான். 13

மறறு மளவில் பிறவிகளின் மருள்வா தனையாற் பிறந்திறந்து
முற்று முயர்கங் கையின்றடத்தோர் முனிவன் மகவாய் முனியாணன்
பறறு முயிரோபோய முதற்காயம பவந னலும வெயிலாலும
பெற்று வளாதத பிருகுவினபாற் பெரிது முணஙகி யென்பாகி. 14

பிருகு முனிவன் பெருமையினுற் பிணங்கு மிருகம புள்ளினங்க
ளருகு மணுக லறமணமே லஙக முழுதுங கெடாதிருப்பத
திருகு மநதீர் சமாதியிலே தெயவ வருட மாயிரம்போர்
யிருகண் மலரத தவமுனிவ னிட்ட மகவை யெதிர்நோக்கி. 15

அறததின் வடிவா யஞ்சலிசெய தருகே யிருக்கு மகற்காணன
வறககு மூடலின் கஙகாளம் வறுமை வடிவா யெழுந்தென
நிறக்கு நிரப்பாக் கியமவடிவாய் நிற்ப தெனன வெதிராகிடப்பத்
துறக்கு மநததான் பிருகுவெனுந் துய்ய தவததோன றனிநோக்கி.

மென்சிறல் போர்த்த வெலுப்புமனை வெளிக டோறுந் திருத்திரிப்புள்
சென்சிறு வெது முதாகுகை செறியு மணரே கதிராள்க
ளொன்சிறு டொன்று பாய்வதுங்கண டுற்ற வாறென் னெனவறிவா
னின்சிறார் கிலன்றுஞ் சினமென்றே நேய மைந்துன் றனனினைந்
தான். 17

அடைத்த காலத் தன்றியென் தரிய மகனைவ யகாலத்திற்
றுடைத்த காலன் றனைக்கணத்திற் றுடைப்ப னென்னு விடைப்பா
விடைத்த வர்போற் பிருகுமுனி வெகுண்டு சாப மிடநினைப்பக் [கன்
கிடைத்த காலனடுங்கிக் கினரைம் பூத வடிவெடுத்து. 18

வதன மாறுங் கரமாறும் வாளெங கயிறுங் குண்டலமும்
பதன கவசத் துடன்மேவிப் பாந்த சேனை புடைசூழ
விதன முனியை வந்தணுகி வேண்டிக் கொள்வான் மெத்தென்ன
நிதன மூல மெனுங்கால னிமல முனிவற் கிவையுரைத்தான்.

ஈன்ற னியதி பாலிக்கு மியாங்க ணின்னை யீறில்லா
வான்ற தவதாற் றுதிசதிடது மல்லா தில்லை யாதலிறைற்
சானற தவதாதை வெகுகோபத் தழலாற் சுடுத றகவன்றுற்
றேறன்று மூழிக் கநலுமெமைச சுடாது நின்சொற் சுடவற்றே. 20

குடும்ப வலையிற் பிணிப்புணட கோடா கோடி யுருத்திரரு
நெடும்பங் கயக்கண் மாதவரு நிலையா மென்றை வெறுவுலவுற்று
நிடும்பை யுலகி லெனைக்கடந்தா நில்லை யாரு மெனைக்கினையாம்
படும்பல் லுயிரு மியாம்படுத்தல பகுதி யாய பழனியதி. 21

எமது விதியன் றிந்நியதி யெனறு மூள்ள படியாகு
மமல விழியிற் செயலேவனு மருந்து வேவனு மிலவாகும்
விமல மல்லா விழிக்கிவர்கண் மிகவு மூளவாம் விதிவயத்தாற்
றமது நினைவாற் பல்லுயிருஞ் சனிக்குங் கற்ப மூடிவிற்போம். 22

கற்ப தான மறைதருசிற் கண்ணை தெங்கே சிரதையதாய்
நிற்ப தெங்கே யுயர்வெங்கே நெடியோர் விளங்கு மிந்நெறிக்கே
யற்ப ரான குருடரென வயர்வ தென்னைத் தம்வினையா
லுற்ப விக்குஞ் செயல்பாரா துருத்துச் சபிக்க வுரியாரோ. 23

மனமே புருடன் மற்றில்லை மனத்தின் செயலே செயலாகுங்
கனதீ வாதத்தாற் சிவனுமாங் கவர்நிச் சயத்தாற் புத்தியுமாஞ்
சினைவு மபிமா நத்தாலே தீய வகங்கா ரமுமாகுந்
தனது விகற்ப சாலதத்தாற் ருனே சகமாந் தணிமனமே. 24

ஆத லாலுன் புதல்வனுநீ யாலவில் சமாதி யமர்போதிற்
காத லாலே சுக்கிரனுங் காயந் தன்னை யிவணிருத்தி

மீதில் விச்சு வாகியெனும் விண்ணுட் டணங்கை மேவியபின்
னேது புவியிற் றேசார்ண வொருவே தியன்பா லுற்பவித்து. 25

கோசல தேசந் தன்னிற் கொற்றவ னுகத் தோன்றி
வீசலர் வநததி னூடே வேடனு யுதிதத்துக் கஙனக
மாசல மருவு பாரின் மாளமாயப் பெளண்ட ரதநிற்
பேசரு நிருப னுனன் பெருங்கதிர் குலதது வந்து. 26

சாலுவ நாட்டிற் பாநு மந்திரத தலைவ னுனன்
மேலுயர் கற்ப காலம் விருஷைசயர் வேந்த னுனன்
வாலுணர் வுளதா யங்கோர் மாதவன் மதலை யானுன்
சேலுகள் சவவீ ரதநிற சோந்தசா மந்த னுனன். 27

திரிகத்த தேசந் தன்னிற் றேரிகச் சைவ னுனன்
மூருகர்சூழ் வேட ரூரின் மூஙகிலா ரணிய மானு
னரிணதே தாரா பிறப்பாய்ச் சீர்ண சாங்கலத தமர லுற்ரூன்
விரிவில்சூழ் பனையின் காட்டில் வெஞ்சினப் பாநத ளானுன். 28

இவவண்ண மநந்த யோநி யிழிவுயர் வாக வெய்தி
மைவண்ண மநதநி னுலே வாதனை வயத்தி னின்று
மெய்வண்ணக் கஙனக மாட்டோர் மெய்ம்முநிக் குமார னுகிப்
பொய்வண்ணப் பொறிக ளொன்னும் புன்பகை யறுதது வெனறு. 29

வரிசடை பலவுங் கட்டி வாசுதே வப்பேர் மேவிப்
புரிதவ தெணனுவ ரூணடு பொருந்தின னினது மைந்தன்
றிரிதரு கநனை யொதத சிதததநின் மயக்கந் தன்னைப்
பரிவுறக் காணடி யென்னிற் சிற்கணற் பார்தநி யெனரூன். 30

காலனீ துரைப்பக் கேட்ட கலமுநி ஞாநக் கண்ணற்
பாலகன் செயகை யெல்லாம பார்த்தனன் கணத்தி னெல்லை
மேலதா மொளியாற் ரேற்ற மாத்திரம் விளங்கி நல்ல
சீலமார் புந்தி யென்னுந தெளிந்தகனை ணடியிற் பாய்ந்த. 31

வானதிக் கரையி னின்று மந்தரச் சார லிற்றன்
மேனியில் வந்து சார்ந்த மெய்ம்மூரி வியந்து சால
ஓநமில் காலன் றன்னை யொன்றலா வேண்டு கோளா
லானதோர் காத லில்லா வருமூரி பகர்வ தாஞன். 32

மூழுதுணர் தரும நீதி மூதல்வனீ கால மூன்றும்
பழுதறத தெரிதி நீயே பாலராய்ப் பாம ஞாந
மெழுதலி வினஞ ராகு மெம்மனோ ரென்ற லோடுங்
கெழுதகை யுலகை நக்குங் கேடறு நிலைமைக் காலன். 33

மாதவன் கையைப் பற்றி மந்தாக் கந்த ரதத்தின்
மீதகன் றமரா ராற்றை மேவின னிவரி லாங்கே
பேதமாம் வாசு தேவப் பெயரொடு மிருந்த சேயைக்
காதலான் மூனிவன் கண்டான் காலனு மிதனைச் செய்தான். 34

இவகுற்ற சமாதி நீங்கி யிவனெனைமைக் காண்க வென்று
சங்கற்பஞ் செய்த லோடுஞ் சமாதிவிட் டிவரை நோக்கி
வெங்குற்ற மில்லா மைந்தன் பணிதலும் விரும்பி யாருங்
குவகததோ ராருகன் மீது மூவருஞ் சூழ்ந்தி ருந்தார். 35

வாசுதே வப்போ மைந்தன் மற்றிவா ,கம்மை நோக்கித்
தேசுடை யுமது நல்ல தெரிசனப் பேற்றி னலே
மாசறு தவததா னூலான் மகங்களாற் றநத்தாற போகா
வேசுறு மோகந் தீர்ந்தே னிதிலமு தின்பஞ் செய்யா. 36

என்றுரை செய்தோன் றன்னை யியன்மூரி யினிது நோக்கி
நன்றுயர் ஞாநஞ் சேர்க நலைதரு மடமை தீர்க
வுன்றனக் கென்ற லோடு மூநக்கண் ணிரண்டு மூடிப்
பொன்றலின் ஞாநக் கண்ணுற் புராதந மெல்லாங் கண்டான். 37

நீத்தனை பிறவி யெல்லா நிமிடத்தின் ஞாநக் கண்ணுற்
பார்த்தபின் வியந்து சொல்வான் பகுதியா மிகுதி மோகங்

கோத்தனூ லங்க ளாகிக் கோரவென் மநத்தி னூடே
யாத்தமாய் வளரா நின்ற தகோவகோ வீதான் றென்னே. 38

கற்பன வனைதுங் கற்றேன் காண்பன வனைத்துங் கண்டே
னுற்பவத் தநேக கால முழன்றவெந் துயருந் தீர்ந்தே
னற்பய னறிவைப் பெற்றே னுமினி யைய வேகி
யெற்படர் மந்த ரத்தி லிருக்கின்ற வுடலைக் காண்பேம். 39

கருமமே யெது வாகுங் காயகங் காளந் தன்னை
யிருகணை நேக்கி யின்ப மெய்துவா னினைந்தே னியாது
மொருசெயல் வேட்கை யில்லை யொழிப்புறு செயலு மில்லை
வருதிரா லென்ன வன்னர் மந்தரங் கணசதிற் சோந்தார். 40

மூன்றுறு சகத்தி னெல்லை தெளிதரு மூவர் தாமும்
வன்துழி முன்னைச் செநம மருவிய வுடலை மைந்த
னந்தமின மகிழ்வா நேக்கி யருநதவப் பிதாவை நோக்கி
யிந்தவன் கங்கா ளங்கொ லீன்றுநீ வளாதத தென்றான். 41

பின்னரு முரைப்பா னைய பெறலருஞ் சுகநக ளாலே
முன்னநீ வளர்த்த காய மொய்துய ரினைதது மாறி
யின்னல்கூ காத லைய மிதாகித மெல்லா மின்றி
மனனிய சுகம தாகி மநமிறந திருநத தன்றே. 42

மநமிலா நிலையி னன்றி மனனுயிராக் கின்ப முண்டோ
கநமுறு சுகசம் போகக் கடலிலே திளைக்க லாகு
மநகபே ரறிவு சாந்த மறிவுளோர் தாப நீங்கித்
தனதுயர் நிலையா மிந்தத் தனியுடல் வாழ்ந்த தன்றே. 43

அருந்தவப் பயனு லிந்த வற்புதங் கண்டே னென்ன
விருந்தவக் கால நேக்கி யிவவுரை யிகந்து மாற்றிப்
பொருந்திய வுடலின் மன்னர் புரிபுகு மதுபோற் புக்குத்
திருந்திய வசுரர்க் கெல்லாந் தேசிகச் செய்கை செய்வாய். 44

என்றுசுக் கிரனை யெவி யிவரிரு வரையும் வாழ்த்தி
நின்றுழி மறைந்தான் கால னீத்தவர் மறுகி நின்றூர்
பின்றைய வாசு தேவப் பேருறு கருத்தை நீக்கி
வன்றகை வெள்ளி முன்ன மருவிய வுடலிற் புக்கான். 45

வினையது வயதி னுலே வெள்ளிசே ருடலந் தன்னைத்
தனைநிகர் பிருகு வேத மந்திர சலத்தா லாட்ட
நனைதலு நாடி யெல்லா நயமபெறப் பிராணன் ருங்கி
யனையவ னெழுந்து தாதை யடிபணிந் தருகு நின்ருன். 46

பிருகுவு மைந்தன் ருலும் பிறகுமந் தாதகிற் காகிற்
றிருகிய சிதத மென்னுந் தீப்பகை தீர மாற்றி
வருதிரை யிலாத நீரோபான் மாசறு நிலையில் வாழ்ந்தார்
கருணைமா முகிலே யென்று கற்றுணர் வசிட்டன் சொன்ருன். 47

4—1. சுக்கிரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—563.

4—2. தாம வியாள கடர் கதை.

மீண்டுரை செய்வான் முற்றும் விசாரத்தோர் தொழிறீர் நெஞ்சோர்
நீணடதோர் மநநம விட்டோர் நிகழ்சுக வறிவை யுள்ளோர்
பூண்டுள காட்சி தன்னிற் போவபோயக் கொள்வ கொணடோர்
காண்டகு தன்னைக் கண்டோர் காணுதோர் தனைக்கா ணுதோர். 1

சிவனு யிருந்து காணுஞ் சிற்பர தத்து வத்தே
மேவிய நநவை யுற்றூர் வெம்பவ மோக மார்க்கத்
தோவலில் சுழுத்தி யுற்றூ ரோர்முதிர் நிராசை யாலே
பாவனை நலனிற் றீங்கிற் பயிலுமவா தனையை மாய்த்தோர். 2

வாதனை வலையைச் செற்று மநப்பந்த மாற்றி விட்டாற்
காதல்செய தேற்றின் வித்தின் கலங்குநீர் தெளிவ தென்ன
மேதகு விஞ்ஞா நத்தான் மெய்ம்மையாஞ் சுபாவந் தானே
யேதமற் றெளிரு முன்ன மியம்பிய வியல்பி னோர்க்கே. 3

சங்கஞ்செய் மயல்போய்த தொந்தந் தவிர்ந்தொன்றைச் சார்வ தின்
சிங்கிசெய் கூட்டி னின்றுஞ் சேணுறச் செல்லும் புட்போற் [றிச்
றுங்கமோ கத்தி னின்றுந் தூய்மநம் வெளியிற் போந்து
பங்கமா மையந் தீரப் பற்றெனு மனைத்துந் தீரும். 4

ஆன்றவம் மநம்பூ ணைத்தை யடைந்துபூ ரணவெண் டிங்கள்
போன்றுற வினநகு மிந்த நிலையிலே பொலிவுற் றோராகண்
மூன்றுமூ றாத் திகளாந தேவ முதல்வாக்குந கருணை செய்வ
ரூன்றிய விசாரத தாலே யுயர்பொரு ளெய்த வேண்டும். 5

உலகெது நாமா ரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமா பிறவி மோகந கங்குல்போன் மூடி நிற்கு
மலகறு முலகுந் தாமு மழிவிலசிற் சோதி யென்றே
சலநமில் கணஞற் கணேடோர் ததத்துவ நிலைமை கணேடோர். 6

அகிலசத தியுமா யொன்று யநந்தமா மறிவு தானே
சகலபா வனைக்கு முள்ளா மெனககணேடோ தமமைக் க டா
பகாவுறு நாஞ மில்லை பிறிதிலை பரமே யுணடென்
றிகமுற வுள்ள தில்ல திடையுறக் கணேடோர் கண்டோர்.

மூயல்வறத் தாமே தோன்று மொய்திசைப் பொருள்க டம்மின்
மயலறச் செல்லுந கணேபோன் மாசறு நீராா புந்தி
செயல்களிற் செல்லு மன்றே தெளிந்துபல் போகந் துய்த்தாற்
றுயாசெயா தறிந்து சேர்ந்தாற் சோரருந் தோழ ராவார்.

நெறியிடை வந்தோர் கூட்ட நெறிசெல்வோர் காணு நேர்போற்
போக மெல்லாஞ் சேதநர் காண்ப 16

யறிவிலுரன் மனதை வென்றோர் சற்பமே பெரிதாய்க் காண்பர்
பிறகது துயரா மென்றே பெரியன போகம் வேண்டார். 9

நலங்கிய சிறைதீர மன்ன னகர்மட்டு மகிழ்வு கூரு
மலங்கல்வேல வெற்றி வேந்த னவனியுஞ் சிறிதென் றெண்ணுங்
கலங்குறு மனதை வெல்வோர் கைகையாற் காலகள் காலா
லிலஞகுபற் பல்லா லங்க மியாவுமிப் படிமுன் சேர்க்க. 10

பகைமன வெற்றி யல்லாற் பகக்கடல் வங்க மில்லை
வகைபடு மூலகிற செல்வர் வரிசையோர் மறுவி லாதோர்
மிகையுயா புருடா கீர்த்தி மிக்கவ ரெனபோ ருள்ளக்
குகையிடைத தொழிலக ணரசார் கொடுமனப் பாமபைக் கொன்றார்.

மனமெனும் வினையை வென்றோர் மலரடி முடிமேற் கொள்வா
மினரா கங்க ளெனனு மிராச்சியத் திருந்து வாழ்நத
மூனமூறு பாவ மென்னு மூம்மதக் களிற்றி னுலுங்
கநமயற் படைக ளாலுங காணமாம பகைனய வெல்வாய். 12

துனிமனச் செருக்கு மாய்பததுத் தொடர்பொறிப் பகையை வெல்விற்
பனிபடு பதுமக் கான்போற படர்ந்தவா தனைகண் மாளுந்
தனியறி வொன்றே யென்று சாதிதநிம் மனமவென் மட்டுங்
கனியிருள் செறியும் பேய்போற் கருதநில்வா தனைவர் தெய்தும்.13

மந்திரி யெனலா மூண்மை மருவுறும விசாரத் தாலே
யிந்திரி யஙக ளென்னு மிடர்ப்பகை யறுத்த லாலே
தந்திரி யெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவ லாளா
னொந்திரி கிலாத வுள்ள நோக்கிய விவேகத் தோர்க்கே. 14

ஆலிக்கு மின்பத் தாலே யன்புறு மனைவி யாகும்
பாலிக்கு மியல்பி னுலே பாலக தந்தை யாகுஞ்
சேவிக்கு மூறுதி யாலே தொடரு மட்பு மாகுந்
தாலிக்கும் வினைக் ளில்லாத் தாய்மனம் விவேகத் தோர்க்கே. 15

நல்லன நூல்க ளாலே நல்லன நெறியை நோக்கி
நல்லன தியாநஞ் செய்து நல்லநு பவதனை நண்ணி
நல்லன சிததி நல்கு நல்லதாய்த் தன்னை மாயத்து
நல்லதோ தாதை யாகி நல்லவர்க் குள்ளந தானை. 16

துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத் துகளற நோக்கி யாதும்
பிணியறக் கண்டு ஞாநப் பேருணர் வுணர்ந்தப் பட்டாற்
பணிவுறு மிதயந் தனனிற் பழுதிறன் குலைத்தி லேலே
மணியென விளங்கா நிற்கு மாசறு முள்ளந் தானை. 17

மநமணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வருக்குந் தோன்றாக்
கநமுறு விவேக நீராற் கழுவிநற் சித்தி காட்டுமெ
வினவுறு விவேக வன்பான் மெயம்மையை மதியாற் கணெடு
சினமுறு பொறியை வென்று தீர்வரும பிறவி தீர்வாய். 18

இசதிறத் திவரு னென்றே யிறுகிய வறுதி வீணை
மததிறம புந்தி யாலே யழுத்தமா யகற்றி மற்ற
மெய்ததிறம் பற்றி நீயா மதினினறு விழைநத செய்வாய
பொய்த்திற மநதநி னேடே புசிதநவை பந்த மாகா. 19

வேறு.

தர்ம னேடுவி யாளக டாசுரர் சாரு நீதியை நீயணு காதொழி
வீம பாசநி டாசுரர் நீதியை மேவி வேதனை தீரென வோதலு
நாம மேபகர் தாநவ ராரொரு ஞாந வீரன்வி லவிட மாமுநி
யாம தோதிட வாதர மாகிய தேது நீயதின் மேவென வோதுவான்.

சஞ்ச ரித்துயர் பாதல மேவிய சம்ப ரப்பெய ராவொரு தாந
வன், வஞ்ச முற்றிய மாயையில் வாழ்பவன் வன்ப டைக்கட லாலம
சேசனை, யெஞ்ச லிதநிட வாநவா தாமுமே யிவன்சு ழுத்தியி
லாகிய போதிலும், விஞ்ச வம்பர மேவிய போதிலும் வெம்பி
யெற்றினர் தாநவர் மாளவே. 21

ஆய வன்பைய றிந்துயர் சம்பர ரைகு வன்றூரு மன்றிறன்
மூண்டிக, னேய விங்கிவர் தம்படை மூன்செல வேவி னன்பொ
தநகெவ ரும்பட, மேய வண்டார டர்ந்தன ரென்றலும் வேக
மிஞ்சிய சம்பரன் வந்திட, மாயை விஞ்சைசெ றைந்தவ னென்
றெதிர் மாகர் நின்றிட வஞ்சியொ தங்கினர். 22

மேரு கந்தர மும்பர டைந்தனர் வீதி யெங்கும ரம்பையர்
நின்றழ, யாரு மின்றிய விந்திரன் றன்பதி யீசன் வென்றபு
ரங்களெ னும்படி, நேரு மகஙிசெ சாரிந்து நும்பின னீடகன்றுள
வந்தனர் பின்றையு, மூருள் வந்தன ரென்றுபெ ரும்படை
யோய்வி லன்பொரி தந்தினன் விஞ்சையால். 23

ஆவ தாகிய தாரவா பற்றற வாதி தேவர்கண் மோதினர் மற்றது
தாப மாயசு ரேசன்வி திக்துள தாம நேடுவி யாளக டப்பெயர்
மூவர் மாயையி னல்வர லுற்றவர் மூரி மேருவு லாவுவ தொப்பவர்
பாவ நாவச வாதனை யற்றவர் பாச மாமபி மாநநி னைப்பிலர். 24

சாதல் வாழ்தல்க ளிப்புறல் சோர்வுறற் ரும வாகைகொள்
வெற்றிக டோல்விகள், போதன் மீடல னைத்தையு நாடலர் போர்
செய் வோரைமு ருக்குவர் கேவல, மாத லாலிவா பற்றலர் சேனை
யை யாசு கங்கெகாட ழிப்பர ழிப்புரூர், பாத லாசுரன் வெற்பினர்
வேலையர் பாரு ளாரிவர் பிற்செல வேவிரூண். 25

தாக வாதிபன் விட்டெக டும்பகட தாள்க ளோடுகி ரித்திரள்
வந்தென, மீன வேலைப ரப்பில்வி ரிந்தென மேவி ரூர்கள்தி
ருட்டிமு டிந்தென, வாக நாடரு மப்படி வந்தனர் வாயு வோடுகெ
ருப்புமு லைந்தென, வான சேனைகண் மூட்டியு டன்றன வாத
லான்மறு கற்பம்வி ளைந்ததே. 26

ஆயு தங்களெ ரிந்துகெ ருங்கிட வாக டமன்குமபி மூந்தன்
வெந்பென, மாயு மங்குமு மிழ்குரு திக்கடன் மாதி ரங்கட தும்பிய
லைந்தன, காயும் வஞ்சர டர்ந்துமு மிக்கினர் காத்து மும்பர்க ளர்ந்

தோட வுற்றனர், சாயு மண்டர்கள் பின்ரூடர் வுற்றனர் தாம
லும்பிற ருந்திசை முற்றுமே. 27

உம்ப ரோடிம றைதனை கண்டில ருந்து மூவரு நின்றுதி
ரும்பினர், சம்ப ராசுரன் முனபுற வந்தனா சுக வாநவ ரென்செய
லென்றுகொ, டம்பு யாசகன் முனபுந டந்தன ரனபி னேடுப
ணிந்துபு கனறனர், வெம்பு தீநிகா சம்பான் வருசமும வெஙகண்
மூவர்து ரந்துதொ டாந்ததும். 28

வேறு.

கேட்ட நான்முக னஞ்சலென் றிவ்வுரை கிளதந்தா
னீட்ட மாகிய வருடமோ ராயிர மிறந்தால்
வாட்டு சம்பரன் போரிலே யரியினுன் மடிவான்
வீட்டு மவவள வுஞ்செயத தக்கது விதிப்பாம். 29

என்ற தாமனும் வியாளனுங் கடனுமென் பவரைச்
சென்ற ழைத்தமர் செய்வது திரும்புவ தாகத்
தொனறு தொட்டுநீர தொந்திக்கின் வாதனை தொடாந்து
நின்ற கண்ணைடி நிழலென மநததிலே நிறகும. 30

நிலெப றுமபடி நானெனனும வாதனை நின்ரூல்
வலைபு குந்தபுள் ளாமென மூவரு மடிவர்
கொலெச யறகெளி தாசையே யுயிர்க்கெலாங் கூற்ரூயத
தொலெவி றுனபமா நிராசையே துன்பமி லின்பம. 31

வாதனைப் பாசத் தாலே மன்னுயி ரெல்லாங் கட்டுண்
டேதமா மந்தப் பாச மிறுகுமே லிடரைச் செயயும்
வேதனை யிலதாந் தீர நழுவுமேல் வேட்கை யாலே
தீதிலோ ரனேகங் கற்ரூரா தீரரென் னினுங்கட் டுண்பார். 32

வலங்குறு சிங்கம் போல வேட்கையா லுயர்ந்தோர் தாழ்வர்
கலங்கன்மி னென்று வேதா கண்டுழி மறைந்த பின்னர்
புலன்வெகாள ளுனைத்தும் கேட்ட புகழவர் பொன்னுட் டெய்தி
[illegible]ந் தண்டம் பீற வெடியதுந் துமிபோ டார்த்தனர். 33

ஊர்த்தனை கேட்ட வந்த வசுரர்பா தலத்தி னின்றும்
வேர்த்தனர் பொகுகி வந்து வெம்படை யமரர் மீது
தூர்த்தனர் காலம் போக்குஞ் சூராபொரு தடைந்து போகிப்
போர்த்தும்வந் தமாசெய் தோடிப் பினனுமவந் ததனைச் செய்தார். 34

இயலை பலவு பாய மிறந்தீள் காலுஞ் செய்ய
வையரு திடம தான காவனனும் பழக்கத் தாலே
மெயவர காவனென் றன்னும் வேட்கையை விருப்ப மூற்ற
ரவகை யாலே யுள்ள மகப்பட்டு நின்ற தன்றே. 35

பயம்வந்து பிடித்துக் கொள்ளப் படர்தரு மோகங் __
வயர்வுறு மாசா பாசத் தழுந்தியென் செய்து மென்ன
துயருற விளைத்துக் காயந் துஞ்சுறு திருக்கு மாறு
மயலுறு தரசதா வின்பம வருவது மெவ்வா றென்றார். 36

சந்தத மியலா றென்னைத் தளைப்புண்ட மனத்த ராகி
யந்தமி றீர மின்றி யமனென்ற லறவு மஞ்சிப்
புந்திநொந் திறப்போ மென்றும் புகலிட மெமக்கே தென்றுஞ்
சிந்தனை யாலே கெட்ட சித்தத்தாற் றியங்கிச் சோர்ந்தார். 37

வலியெலா மிழந்து முன்னே வந்தாரு பெயர்ன்ற லுலு
கலிவுற மாட்டா ராகி நடுங்கினர் விறகு மாண்டாற்
பலிதரு மவியை யங்கி பருகிட வல்ல தண்டோ
வொவிதா வுறைத்தெ னஞ்சி யோடினர் பொன்றிப் போனர். 38

காமனும் வியாளன் றூவங் கடனுமுன் சரித்த மார்க்கந்
தோமறு மூனர்வுண் டோக்கச் சொல்லினும் விநோதத் தாலே

மாமர மவிவே கத்தை வரம்பறப் பழகி விட்டாற்
பாமரப் பிறவித துன்பம் பற்றற நிந்த வண்ணம். 39

இனையயர் நியாய நீயிக வெய்தலை யென்ற லோடு
மனையவர் பரத்தி னின்று முதித்தவா றறிய வேண்டு
முனைவகூ றென்றி ராமன் மொழிதலு முநிவன் சொல்வோன்
றனையுறு தாமன் முன்னோ தோறறமாத் திரமெய யாரோர். 40

எதிருறு தோற்ற மெயயா யிவாகளபோ லிங்கு யாமும்
விதியதாய்ப் புறததி லொன்று மேவலம் வீர னெனின
மதியிரு னெனலும பொய்யே மதியினீ யெனலும பொய்யே
யதிதாறற் ருமன் முன்ரு மவாகநெண் டெனலும் பொய்யே. 41

டாத்தின தொளியே மெய்யாய்ப் பாரித்தோர் சிவ சதி
திரதது று சம்ப ரன்றன் றியாநததா லனைசது மூன்று
யுரததவுல் லாச மேவிற் றுரைததவித திறததி ருலே
வரதது று மவுரு நாமும் வாயமையே யெங்கு மிலலே. 42

அறிவதா யறிவே மெய்யா யமலமா யனைததா யாறிப்
பிறிவுறு வரவு போக்கில் பிரமமே யுளதா மந்தச்
செறிபொருட் சததி தோறற மாததிரரு சகமாய நிற்கும்
பொறிகள்பல் காட்சி பொய்யே பொருணமெயயே யெனறு வாழ்
வாய். 43

4—2. தாம வியாள கடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—606.

4—3. வீம பாச திடர் கதை.

இதுகமக் கிதுக மக்கென் றிரங்குறு பொல்லா வாழ்வா
லுதவியோர் சாம்ப ரோ று முறப்பெரு துதார மிக்குச்
சுதமுறு முலக மெல்லாச் துரும்புபோற் காண்போர் தம்பால்
விதகங்க ளனைத்தும் வாரா மிருகங்க ளுலர்புற் றீண்டா. 1

உளத்துறச் சமர்க்கா ரஞ்சே ருண்மையை யுணர்வோர் தம்மை
யளக்கரும் பிரமாண் டம்போ லட்டதிக் காளர் காப்பர்
கிளப்பருங ருணததி லணபாய்க் கேள்வியில் விருப்பா யுண்மை
விளக்குறு வருதத யிக்கோர் நரானின்றோர் மிருகந் தானை. 2

செயலருந் துயருற் றுலஞ் செயத்தகாச் செயல்க ளாகா
வியல்பலா வழியா லுண்ணை விராருவை யழுதங் கொன்ற
தயலெலாம் வசமா யாபத் தனைத்தும்போ யென்று நன்று
முயலுநற் குணங்க ளாலே மொய்புக ழெய்தி னோர்க்கே. 3

ஒழிவற முயற்சி தன்னு லூகத்தா லுயர்ந்த நூலா
லிழிவற வியற்று வோராகட் கெப்பய னெளிதி னெய்தா
வழிபடு நன்னூ லாளர் வருபயன் கருத்தாச் செய்யி
லழிவற முற்று முற்றி யளவறு பயனை கல்கும். 4

வருத்தமற் றச்சஞ் சோக மதமின்றி நன்னூற் பின்போ
யொருத்தரா லேவ லின்றி யுலாவுக நகிக்க வேண்டா
வருத்தங்க ளகர்த்த மாகு மளவில்போ கங்க ணுயாம்
பெருத்தவா பத்தாஞ் செல்வம் பேரின்ப நிராசை தானே. 5

இடும்பைகூர் சங்க மின்றி யியற்கையா சார மெய்திக்
குடும்பமாந் துயர்சிற் றின்பங் குறித்திடாப் பெருமை யோர்க்கு
நெடும்புகழ் வாணுள் செல்வ நிறைகுண மனைத்து மூண்டாய்ப்
படும்பலன் வசந்த காலக் கொடிகள்போற் பலிக்கு மன்றே. 6

தவங்களாற் றெய்வ நீராற் சாத்திரங் களிலுற் போகாப்
பவங்களை யுயர்ந்தோ பாதம் பணிந்துபற் றறுக்க வேண்டு
மவஙகளாங் காமஙு கோப மறவுந்தேயந தியற்கை யான
சுவஙகளி னடந்து நன்னூற் றுறைநின்றே ருயர்ந்த மேலோர். 7

நானெனும் பொருள்கா ணுதார் ஞாநவா காயங் காணர்
நானெனும் பொருளைக் கண்டோ ஞாநவா காய மாவார்
நானெனு மகங்கா ரக்கா ஞாநவிண மதியை மூடி
ஞனெனைப் பரம வாமப னன்மலா விரியா தன்றே. 8

மடிவறு பிறவி யென்னு மரததிர ளெனதீ தென்னு
நெடியபல் பிணைக ணீட்டி நிரயமாங காய்கள் காய்க்கு
முடிவறு துயராங கார முளையாக விளையா நிற்கு
மிடியிலா ஞாநத தீயால் வேரொடுமெ வெந்து போமே. 9

என்றலு மிவவாங் கார மெவவுரு வுடைததெவ வாறு
வென்றிட லாகுந் தேக மேவியு மேவா தாயு
நின்றெருரு காலமெ வென்று னேருறு பயனே தென்னை
நனறுணா வள்ளல் கேட்ப ஞாநமார் வகிட்டன் சொல்வான். 10

மூவகை யுலகி லிந்த வகங்கார மும்மை யென்று
மேவரு மிரண்டு நன்று மிகவுமொன் றீந மாகும்
யாவதும் பாழு நாமே யீறில மெனமைய லாதோா
பாவனை யிலதென் றேருமெ போதமே பரமாங காரம். 11

செந்நெல்வா லினுஞ்சற் றுகிச் செகஙகளுக் கயலா யென்று
மன்னுது மெனைக்கொள் போத மற்றையாங கார மாகு
மிந்நிலை யிரண்டுஞ் சீவன் முததர்பா லிருந்தீ டேற்றித்
நல்குரு சூழல்வுறு பாத நல்கா. 12

காசார ணுதி மட்டா நானிது வென்று காணுந்
நிரமது தானே மூன்று மகஙகாஞ் செகதநோக் கெல்லா

மூரியதா மிகவும் பொல்லா தற்பவ மென்னு நச்சு
மாமெழு மூல மாகும் வருந்தியு மொருக்க வேண்டும். 13

கொடிதிது கொடிது சாலக் கொடிதிதன் கொடுமை யாலே
மூடிவறு மூயிர்க ளெல்லா மோகமுற் றறிவு கெட்டார்
கடிதிலவ விரண்டி னுலுங் கடிந்திதவ வளவு விட்டாய்
படிவுறவ் வளவே யெய்தும் பாமமாந் தற்ப தார்த்தம். 14

எற்றமா மகங்கா ரங்க ளிரண்டினுற் பாம மெய்தி
யூற்றமா மவற்றை நீக்கி யோராகங் காரு மின்றி
யாற்றலா னிற்றி யென்னி லறவுயர் பதம தாகுந்
தோற்றுட னெனை னுமை சுருதிகள் சொல்லு முத்தி. 15

இதனியல் புரைக்கக் கேண்முன் னிசைத்துள தாமன் முன்னே
ரதமுற மடிந்த பின்ன ரனையசம் பான்வே கித்து
மதமுறு மிமைமோ சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந் தன்னை
விதமுற வினைய வாறு நினைந்தனன் விஞ்சை வல்லான். 16

தாகவ ரெனமுன் னுஞ்செய் தாமனை முதலா மூவர்
ஞாகமில் லாமை யாலே நானென தென்று பொய்யாய்
வாகவர் போரின் மாண்டார் மற்றினி ஞான நன்னூற்
போனவர் விவேகத தோராய்ப் புணர்ந்தமா யத்தாற் செய்வேன். 17

மெய்யுணர் வுறுத லாலே வெறும்பொய்யா மகங்கா ரத்தி
னையுரூர் வினேரை சேனை நவிவுற வெல்வ ரென்னு
மையுரு மந்தி னென்னினி மாயையா லவரைச் செய்தான்
மொய்யுறு வேலை தந்த மொக்குள்போன் மூவர் வந்தார். 18

அனைத்தையு மறிந்தோர் தம்மை யறிவென வறிவாற் கண்டோர்
வினைத்தொட நிலாதோ ரொன்றின் விருப்படும் வெறுப்பு மில்லோர்
நினைத்துள நிகழ்கா லத்தி லெய்திய நிலேயி னிற்போர்
தினைத்துணை யெனினு மைய மிலாதவர் தெளிவு சான்றோர். 19

போரினுன் வீமன் பாசன் றிடனெனப் பிரிக்கப்பட்டோர்
சீரிரு லுலகை யெல்லாந் திரணமாய்த மதருஞ் சுததர்
போரிலே போமி னென்று சம்பரன் புகலப் போகி
நேரிலா வமர ரோடு நெடுஞ்சமா புரிய லுறரூர்.

எணணிலா வருடம் வெமபோ ரியற்றின ரிவாக ணைஞ்சிற்
றுண்ணென வெனதி யாரைந் தோறறர வுதிதத போது
நுண்ணறி வாலே யாமா ரென்றற நோக்க லோடும்
புணணிய மிலாதோ வாழ்வு போலது பொயயாயப் போகும்.

பன்மையாம் விசாரத் தாலே படரகங கார மற்றோர்
சம்மமே மாண மேயென் றஞ்சுறு சலிப்பி லாதோ
நிம்மல ரொளிதின் வத்த பொருள்கொள்வோர் நிகழ்நத வெல்லாந்
தானமையா நவமாங கணணுற் றுகளறச் சமமாய்க் காண்போர்.

ஆதலால் வீர ரான வவர்களா லமரா சேனை
காதலாற் புசிதது மாய்க்குங் காழுகர் செலவம் போலப்
போதலே புரிந்து திக்கிற் போயொளித தலக முணட
மாதவா சரண மென்றே மாயனைச சோநத தனறே.

அடைக்கலம் புகுந்த வாறேனாக் கஞ்சலென் றபய மல்கி
விடைததுவந தமரின் மோதும் வினடுவோ டரும்போர் செய்து
படைக்கல நெமி யேவப் பாயகன றீய்ககத தீயந்து
தொடைதது ழாய மாபன் வாழுந் தூயவை குநதம புக்கார்.

மற்றினி யிந்த வாற்ரூல் வாதனை யாலே பந்தம்
பற்றுற மதனை நீஙகிற் பந்தம்போம விவேகத தாலே
யுற்றறி வுண்மை சேரி லுளததில்வா தனைபோம் போனை
லற்றமில் சிதத நெய்தீர் தீபமபோ லாகு மன்றே.

4—7. வீம பாச தீடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—631.

4—4. தாசூரன் கதை.

ஒழியாத துயர்மாலை யெனுமா பத்தை யொழிக்கமந நாசமே
ருபாய மாகு, மிழியாத மெய்ஞ்ஞாநப் பொருளை யெல்லா மியம்
கேட் டயராம லிதயங் கொள்வாய், பழியான போகத்தி னிச்சை
தானே பந்தமா மதுவிடலே பரம மாகும், வழியான பன்னூலா
பயன்கொ லென்ன வருந்தாம லிவ்வழியே வருதல் வேண்டும்.

இன்பமிதா மின்பமிதா மென்ற வெல்லா மெரியெனநீ
செனநினைக வேற்றத் தாழ்வாய்த், தன்புறுபோ கம்பலகா
றேர்ந்து நெஞ்சிற் ரூயாம லெளிதருந்திற் சுகமே யாகும், வண்
பயின் மநத்தோற்ற நாச மாகு மநத்தினது நாசமே மகத்தா
தோற்றம், நன்பரம ஞாநிகளெனஞ் சிறந்து போகு நடைவிலங்
மறிவிலர்க்கு நலைகூர் நெஞ்சம்.

ஆநந்த நிராநந்த மிரண்டு மில்லை யனைசுமனை வின்மையு
மனைவு மில்லை, யீநந்தீர் சத்தசத்தன் றிவற்றுக் கெல்லா மிை
யல்ல ஞாநிமந மென்ற லோடுந், தானந்த மிலாவறிவா யுலகி
மேலாந் தததுவத்தி லுலகிருக்குந் தன்மை தன்னை, ஞாநந்தா
வனர்பொருட்டா யுரைப்பா யென்று நாதனியம் பிடவசிட்
ணவில்வ தாஞன்.

வேறிலா தெவ்விடத்து மேவி நின்று மேவாம லுண்மையிலு
வேறும் விண்போற், கூறிலாச் சிற்பாவ மெல்லு நின்றுங் கூறு
மவற்றொன்றுங் கூடிப் பற்றுப், பேறிலாச் சங்கற்ப மனைத்
மின்றிப் போன்றி யழிவின்றிப் பேத மின்றி, யூறிலா வாகாய
கோடி கூறு வுரித்தவற்றி லொருகூற்றை யொப்ப நொய்தாம்.

.நன்றிதரு முண்மைமுதற் பெயர்கள் பெற்று ஞாங்கள்
ளிமலமா ஞாந மாகி, யொன்றுமல வுருவான குடும்ப ரூப மொ

ரூகித் தனைத்தெரிவித் துணர்வே மெய்யாய்த், தன்றுணைச்சிங் மாத்திரதனுக் கயலற் றிந்தத தொகுசாமத தாமயமாஞ் சகஙக ளெல்லாந், துன்றுதிரை முதலாகப் பிறந்த வெல்லாஞ் சூழ்கடலில் வேறு காத் தொடாசசி போலாம். 5

தனைதருபல் பிறப்பாகிக் கொடிதாய்ப் பொல்லாச் சுபாவமாந் தனையறியாச் சுமடர்க் கென்றுந், தனையறிந்தோர்க் கொளியுருவா யெல்லா மொன்றுயத் தாறுக வநுபவிக்குந் தன்மை யாலே, நினை வொடுசெய வோன்செயகை செயலிம் மூன்று நிகழ்விக்கும் பாவித்த நினைவுக் கெல்லா, மனையசுவை யாய்நிற்கும் பிறவிப் போக மருந்துவோர்க் கப்போக மாகி நிற்கும். 6

அத்தமந முதயமில்லை யெழுதனிற்ற லயல்போதல் வருத லெனு மனைதது மில்லை, யிததலதநி லில்லையிலா திருக்க வில்லை யிதநிறமாஞ் சிததுமல மில்லா மெயயாய்ச், சுததமுறு தானைதன் னிடதநி னிற்குஞ் சொன்னெநறி யேசகமாய்ச செல்பே ராலே, மெத்தவெகு ரூபமாந் தற்சு பாவம விரிந்தெஙருஞ் சிறபெயரால விளஙகி நிற்கும். 7

இன்னசுபா வந்தானை யொளியாய் நிற்கு மிருளாகு மொன்றுகு மீறில கூறுந, தன்னுடைய தொழிலாலே தானை பூர்ண ததுவம விட டிவனவனு னெனனுந் தனமை, யுனனியபா வனையாலே மெள்ளச சீவ னுருவாகிக் குடும்பியெனு மூகத் தாலே, பனனியநா நாத்துவதநி லழுந்திப் பாவா பாவமபற றுதல்விடலாம் பதத்தி னிற்குமம. 8

அப்பதத்தி னின்றுபுரி யட்ட கத்தை யளவிலனை வால மைக்கு மமைத்தி டாதா, மிபபரிசி னினறுரலே வழுவ மான வெழுபிறவி கைகமாலை யியற்று மெங்கு, மொப்பரிய தற்பிரம சுபாவத் தாலே யுரைதததெலா மெழுமீணடு மொதுஙகிப் போகு,

மெய்ப்படிவ மில்லாத விண்ணிற் கானல் விரிவதுபோற் சிதினி
னைவு விரிந்து தோன்றும். 9

படர்மதத்தாற் றனைப்பிறர்போற் றோன்று மாபோற் பகுத்த
லிலா வந்தசகிற் பாகங் தானே, யடர்பொயபோற் றோன்றியதாற்
சத்த மாதி யையம்புலனு மேதொன்று லறியா நின்றுய், தொடர்
கின்ற வதுவித்த வாங்மா காகுந் தோற்றமெலாந் தாலுகித துன்னி
கின்ற, விடமுடைடைய பரப்பிரம மிதுவே யீதிங் கிருப்பதுவும்
பெயர்மலமா மிதின்வே றிலலே. 10

பொருகடவிற் றிரைமுதலாய்ப் பிறந்த வெல்லாம் புனலாகி
விளங்காமற் புழுதி யாமோ, வொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமே
யல்லா லுபயமெனுங கற்பனைப்பே ரொன்று மில்லை, யெரியிடத்
திற் சூடுமாத திரமே யல்லா லிரண்டுண்டோ வவ்வகைபோ
லென்று மொனருஞ், சரியைகிரி யாயோகப் பதத்தின் முற்றிச்
சாதகங்க ணிறைந்தவர்க்கே சாறறல் வேண்டும். 11

இயற்கைகுணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாம்
பிரமமீ யென்னல் வேண்டும், வியப்புறவா சையிலுழல்வார்க் கிவவா
ரூதின் மீளாத தீநரகில் வீழ்த்த தாகுங், தியக்குறுபோ கத்தாசை
தீர்ந்து புந்தி தெளிந்தமகத தாவார்க்கே திகழுத் தோன்றும்,
மயக்கமற வுணர்ததவல்ல குருவைக் கிட்டா வருநதியுநதன் பிறப்
பறுக்கு மகனு மாங்கே. 12

விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா யுண்டாம் வீசொளியும் பகற்
பொழுதும விரையும் போலத, துளக்கமில்சித துண்டாகி லுணடா
ஞாலந் தோற்றாவு மாததிரமே சொரூப மாகுங், கிளத்தபர மார்த்
தத்தா லில்லை யென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீ
ரத்தா, லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல மாகி யற்புதமா நின்மொழி
யென் றண்ணல் சொல்வான். 13

இம்மொழிக ளாலிணைப்போ திருளா மீள விணைப்போதே தா வொளியாகு மிவவா ருகி, மைம்முகிலா லற்பமாய் வெய்யிற் சீதம் வந்துவந துபோகினற மழைநா ளொததேதன், மெய்ம்முநியே யநந்த மாய்ப் பலவா யொன்ருய வீயாதா யளக்கரிதாய் விளக்க மெய்திச், செமமுறையா மாத்துமதத துவததுக் கிநதச் செய்தொழில்கள் வந்தவா செப்பு கெனறுனை. 14

மெயயான பொருளுடைய வாக்கி யததின் மெய்ப்பொருளாய முன்னெடுபின விரோத மின்றிக், கையாரு நெலவியெனக் காட்ட வல்ல கட்டுரையே யாமிகுகு கழறிற றெலலா, மெயயான ஞாநவிழி வெளியாயப் போதம் விரியவுதித் தாவெண்சொன மண்ணும் விதனைதக், கையார வலிதெளிதென் றுள்ள வாறு கலக்கமற நிலெனினறு காண்டி யன்றே. 15

தன்னுருவ மாயவதற்கே முயல்வ தாயுத் தமமான வவித் தையிறைற் சகல மான, வின்னலுறு குறறமிலா வித்தை யெய்து மெயகணைகள் கணையாலே நஞ்சை நஞ்சாற, றுன்னுபகை பகை யாலே தீது தீதாற றுடைப்பதுபோ லவிதனைதனைத் துடைத்தல் வேண்டு, முன்னியுறப் பாததலுமே யிதன்சு பாவ மொழிநது போய்த் தன்மாய்வா லுதவு மின்பம். 16

நனிமெயயாய் மாயையில தெனறிவ வாறு நாடுவாய் ஞாநியாய் ஞேயம் பெற்ருற், றுனிசெயுமீ துளமாயை யறிதி யன்றே துகளிலா நறபோதந தோனறு மட்டும், பனிமாயை யில்லையென வென்சொல லாலே பழுதில்லா வறுதியுறப் பற்றி நிற்பாய், புநிதமுறு பிரமமே மெயல்லா மென்று புநதியிற்கண டோாமுத்தி பொருந்தி ஞைரே. 17

பேதமுறு புநதியே மாயை யாகும பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்கல் வேணடும், போதமுறு பேற்றினு லன்றி மாயைப் பொரு நதியின் கணைதோன்ருப் பொருந்தத் தோன்றி; லெதமது

மப்பதமே யிறவா வீடா மிம்மாயை பிற'பிடமே தென்ன வேண்
டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே தென்று தேர்வாய் சிதைவுற்று
லிதனியல்பு தெரியு மன்றே. 18

யாதினிற்றோன் றியதென்றும் யாதீ தென்று மிறந்தெறி
யாதென்று மிறந்தாற் றோன்று, மாதவிறல் வன்றுயரின் சாலே
யான வவித்தையெனு நோய்க்குமருந் தருந்தச் செய்தாற், றீது
டயில் பிறப்பென்னுங் கடலின் மூழ்காய் செறிகாற்றத் தன்னுரு
வாஞ் சேணி றன்றும், சாதமுறத திரிவதுபோற் றன்பாற் றோன்
றுஞ் சத்தியினை லாத்துமதத் துவனின் றெல்குஞ். 19

நொய்யநெடுஞ் சிற்கடறன் னிடத்தே யற்ப நுடக்கத்தாற்
கணம்விளங்கு நுண்மை நோக்கா, லுயமறத் தற்பதமொன்
றகண்ட மென்றே யழுந்துவா யக்கடலி லனைசந்து சற்றே, மொய்
யறிவாஞ் சிற்சத்தி கணகா லத்தின் முழுதுறுசத் தியினுலு முழங்
கத் தோன்றித், தய்யவிடங காலமொடு தொழில்கண் மூன்று
தாயனசத் திகடம்மைத் துணையாய்ச் சேர்க்கும். 20

தனதுசுபா வத்தையறிந் தநந்த மான தற்பதத்தி லிருந்துஞ்
சிற் சத்தி தானே, யெனதுருவிவ வளவென்றே யறிவற் றூற்போ
லெண்ணுறுமிப் படியுருவை யிதுபா விக்கி, லநுகதமா யப்பொழுதே
பெயர்க ளெண்ணே யாதியாம் பார்வைகள்வந் தடையா நிறகுங்,
கவிகற்பந் தருவடிவாய்ச் சித்து ருபங் கவரிடங்கா லந்தொழிற்
குக் கலந்த பற்றும். 21

ஈங்குரைசெய் சித்திணுடை யுருவந் தன்னை யாவருஞ்சேத்
திரக்கியனென் றியம்பா நிற்ப, ராங்கதுவும் வாதனையைச் செய்யா
நின்றே யகங்கார பாவனையை யடையா நிற்கும், வாங்கருமாங்
காரமுனிச் சயிப்ப தாகி மலிகுமுறு புந்தியா மலஞ்சேர் புந்தி, வீங்கிய
கற் பனைவடிவாய் மகத நெஞ்சாம் விகற்பமிகு மகம்பொறியா
யெல்ல வந்தே. 22

கரசரண மயவுடலம் பொறிக ளென்பர் கவல்வுறவிப் படியன் ரே கலந்து சீவன், விரவியசங கற்பமெனும் பாசத தாலே வீக் குண்டு தனபவலை வீசப் பட்டுத, தாமறவீ னனதையடைவே யடையா நிற்குரு சததிமய மாமநமித தன்மை யாகிப், பொரா வகங்கா ரதைமேவிக் கோச காரப் புழுப்போற்றன் னிச்சையிறற் பூணும் பந்தம். 23

தானேசங கற்பித்துத தந்மாத் திரத்தாற் றனிவலையா முட் டொழில்க டன்னைக் கட்டக், கானேறு சிங்கமவிலங குறற தென் னைக் கவலையிறன் மிகவுமசங கரைந்து சோரு, மாறுத மநம்புந்தி ஞாநஞ் செய்கை யகங்காரமவா தனையுடலம பகுதி மாயை, யூனை மலங்கருமம் பந்தஞ் சிதத மோதவிதனை யிச்சையென வுரைப்ப ரன்றே. 24

அப்பரிசோ ரோரிடத்தி லோரொன் றுக வாசாபா சத்திறு லமைதனுச் சொன்ன, வொபபரிய சகவிரிவா மிவறறை யெல்லா முட்கொள்ளும் பலமிதனி லொன்று மிலலை, கப்புடைய நெடு வடதனை வடதனின் வித்துக் காநதிருப்ப தொக்குமிடாக் கவலைத தியின், வெப்பமிகக் கோபப்பாம பெடுதது நுகக வேட்கையெனுங் கடற்றிரையான் மெலியு முள்ளம். 25

பெருகியவித் துயர்களா லவச மாய்த்தன் பிதாமகனை மறந்து மிகப் பீடை யுற்றுக், கருகியவிம மாநதன்னை யளற்றி லானைக் கரையேற்றி விடுவதுபோற் கரையி லேற்றுய், வெருவுசரா மரண மெனும் விடததால் வெந்து மிகுநலநதீங கெனும்பகையான் மெலியு நெஞ்சுக், கருள்புரியா ராமமனித வடிவ மான வாக்கரே யருள்வடிவ மான வள்ளால். 26

இவவகையே சிற்பர்வ சீவ பேத மியல்வடிவாம பிரமத்தி னிடையே நின்று, வவ்வியபா வனையாலே வந்த கோடி வாரானின் றனகோடி வருவ கோடி, தெய்வவனை யருவிநீர்த் துளிபோல்

வந்தோர் சிலர்பிறவி யொன்றிரண்டு மூன்று சேர்ந்தோர், வைவரு செந் மங்கள்சிலர் நூற்றின் மிக்கோர் நாடரிய பலஞ்சிலர்க ணண்ணி நின்றோர். 27

சிலர்சிலர்கள் கின்னரர்கந் திருவ ராதேரர் சிலர்விச்சா தரருகா தரளாய தோர், சிலரருக்க நிமகிரணன் வருண ரேனை சிலர்பிரமன் றிருநெடுமால் சிவனுய நின்றோர், சிலர்மறையோர சிலராச ராகி நின்றோர சிலர்வணிகர் வேளாண்மைச் செயலி னின்றோர, சிலர்விலங்கு பறவைகளுநர் வனவாய் வந்தோர் சிலரிலை காய் பழமூலந் தினை மாதேரர். 28

சிலர்மலேயந் திரைசலஞ் சையமேரு தென்மலைய மந்தரமாய்ச் சிறந்து நின்றோர, சிலர்கடம்பஞ் செம்பீரந் தாலஞ் சாலஞ் சிறந்த தமா லங்களாய்ச செறிந்து நின்றோர், சிலருவரி தயிர்நெய்பாற் கருப்பஞ் சாறு தேனெனுநீர் பெருங்கடலாய்ச் சேர்ந்து நின்றோர், சிலாதிசைசகள் சிலர்நதிக ளாகி நின்றோர் சிலர்மேலோர் சிலர்கீழோர் சிவ ராதேரர். 29

கையினை லறையுண்ணுமம் பந்து போலக் காலனை

லாத, மெயயிலே புகுந்தலுதது விவேகம் பெற்றும் விராகி லார் சிலர்பிறப்பின் மீண்டும் வீழ்ந்தார், மையினன் மூன்றுலகாம் பனதி செய்து வருநிற்கும் போமாகி வளர்ந்து வாளாப், பொய் யினன் மிகவினியும் வேலை யூடே பொருதிரைபோற் பரபதத்தே புரிநத மாயை. 30

தெரிந்துணர்ந்தோ னிவ்வாறு செப்ப லோடுஞ் சீவன்முன் மநப்பதத்தைச் சேர்ந்து நின்றும், விரிஞ்சனெனும் பெயர்பெற்ற தெவவா றென்று வித்தாத்தா வுள்ளபடி வினம்பு கென்ன, வரிந்த மன்கேட் டலும்வசிட்ட னிணைப்பான் வள்ளா லந்தெறி கேட் டலுமே யகில ஞாலம், புரிந்தெறி யறிதியிதன் றன்மை யெல்லாம் புந்தியுறக் கேட்டினர்வு பொருந்து வாயே. 31

வேறு.

திசைகால மாதிகளாற் றன்னுடைய சததியினு நிரியாச் சீவன் பசையான லீலயினுற நிசைகால மாதிகளாற் பயின்ற மேனி யிசையாநின றுளபோதே சீவனுக்குப பரியாய மென்னப பட்ட வசையான வாதனையின் வசததாலே யுலையுமநம வந்து தோன்றும்.

செயல்செயலின் மைகளிரண்டுஞ் சேர்ந்தெழுந்த மநச்சத்தி செயலே மேவி, யியலபின்முத லெனுயதாகிச் சததவிதை யிரதததி லெழுவ தான, வுயாதருவிண பாவனையைப் பாவிக்குங் கணததிலே யுடனே யந்த, வியணலவின் றனனெறியா லந்தமநங கந்தையினை மேவு மனறே. 33

பரிசவிதை யிரதத்தி லெழுவதாங் காற்றசைவைப் பாத துன்னும, விரிதருவிண காற்றிரண்டினை மெய்ந்நெருக்கி லெரின்றும் வெநதீத தோன்றி, யிருதிறசசத தப்பரிசந் திடமாகப் பழக்கமுறு மியல்பி னலே, யுருவதன்மாத் திரைமேவு மிம்மூனறி னுடன்மேவு மூள்ளந் தானே. 34

கணததிலிர தத்தியல்பைப் பாவிக்க நீரறிவக் கருத்தி னுண்டாங், குணததினையத திறஙகளொடுங கூடுமநங கணததிலே குறித்து நாடி, மணததினைப்பா விததலுந்தன் மாததிரததாற் பாரறிவு வருமிவ வாறே, தணதது தததன்மாத திரமவளத்து வளைதது ருவாய்ச் சகமாயத தோனறும. 35

திகழ்ந்தவணற் பொறியென்னத் திகழ்வடிவை விண்ணிலே தெரியக் காணு, மகஙகாரமாந் தொழின்மேவிப் புந்தியுடன் விதை யோடு மணுகி யந்தப், புகனறதெலாரு சோரதுபுரி யட்டகமா யுயிர்களுளப் பூவில் வண்டா, மிகுந்தகடுங் கூட்டாவாற் பாவிக்கு மிகவினங்கு மேனி தன்னை. 36

பாவனைமுற் றிடத்தூல மேனியாய் வில்வத்தின் பழம்போற் சித்த, மேவுகரு விற்பாய்ந்த பொன்னிறம்போன் மிகவிளங்கி விமல விண்ணிற், ரூவாழுண் டாய்நிற்கு மந்தவொளி தன்னுடைய சுபாவந் தன்னுற், கேவலமேற் றலைகீழ்காற் பக்கங்கை நடுவயிரூக் 37
ரெகும்.

மூந்தியகா லததிரூல் வெளியாகி நின்மலமா மூர்த்தி யாகிப்
புந்தியொடு சத்துவமொய்ம் புச்சாகம் விஞ்ஞாநம் பொறியு மேவு
மந்தவவ னேயகில பிதாமகனுய் முழுதுணாந்த வயரு மன்னன்
சுந்தரமா யுத்தமமாய்த் திகழ்கின்ற தன்வடிவைத் தோனற நோக்கி.

ரூன்ரூத வறுரூணத்தோன் மூன்றுகா லமும்வெளியாக் குறிக்
ரூம் வேதா, வொன்ரூகிச் சிந்மயமே யுருவமாய்க் கரைகாணு
வுயர்வா ரத்தின், மூன்ரூஜுண் டாகியதென் னெனநினைந்து
ளரூழுக்கிலா முழுரூநா ரக்கண், ணன்ரூவப் போதுதித்தோன் பி
கோடி சிருட்டிமூத னடத்தக் கண்டான். 3

சாதிகுலந் தருமமெலா மூணர்ந்தவற்றை லீலையிறற் ரூன்கம் பித்தா
ரைதரிய லீலையிறற் சங்கற்பத் தாற்பிறக்கு முயிரை யெல்லா
மேதகுறு கந்தர்ப்ப ரகாரம்போ லறம்பொருள்வீ டின்ப மெய்த
மேதகைய பலகோடி சாத்திரங்க ளவர்க்காக விதித்தான் வேதா. 40

விரிஞ்சனுரு வாமரத்தா லிச்சிருட்டி யிற்சிருட்டி மேவி *நின்றும்
புரிந்தலரு மலரெல்லாம் வசந்தகா லத்திறற் பூப்ப தொக்கும
பிரிந்தசுரர் நரர்முதலோர் தத்தஞ்சங் கற்பத்தாற் பிறவி யுற்ரூர்
தெரிந்தனைய சங்கற்ப மறிற்பிறவார் ரெய்மாண்ட தீபம் போல. 41

வாரனிக ராமனைத்துங் கற்பனைமாத் திரம்வாளா வளர்ரா
கிற்ரூ, மானசக நரவுதனிற் கரவுபோ லிராகவனே யறிகி
யன்றே, யீனமுறப் பிறப்பில்லை பிறப்பில்லை யெவ்விடத்து

* நின்ற எனவும் பாடம்.

மொன்று மென்றும், ஞாநபர மார்த்தத்தா லிவையெல்லாம் பொய்யாக நண்ணு மன்றே. 42

வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றுங் குடும்பபரம் வெறும் பொய யென்றே, யிங்காசை யறநீக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத் திருந்து வாழ்வாய், சிகாரக் கந்தாப்ப நகரிருந்தென் சிதைவுற் றென் றீதோ நன்றே, பங்கான மனமக்கள வாழ்ந்தாலென் கெட்டாலென் பாச மாயை. 43

தாதந மிகுமென்னிற் றூளயாகு மப்பாசந் கொண்டா, லாதனை யறுத்தகலும் விரகுடையா ரறிவில்லா ராசை விஞ்சிக், கூரிதையா மப்போகத துழன்றுழக்குங் கொடுந்துயரைக் குறித்த போதே, தீரதையா மறிஞர்க்கு விரதநியுள தாயசிதந் தெளியு மன்றே. 44

ஆனதிறத் தாற்குடும்ப பாரவியா பாரத்தி லணுகும் போது, போனபொருட் கிரங்காமற் பொருந்துபொருண் மாத்திரமே புசித்து வாழ்வாய், தினமுற வருபொருளாச சிந்தியார் வந்த பொருட் டீதென் றெண்ணர், ஞாநபர ராணைக்குச் சுபாவமாங் குணமிதுவே நளினக் கண்ணுய். 45

கண்டனவெல் லாம்பொய்யென் றுள்ளத்தி லனைத்திலும் வெங் காத னீத்த, பண்டிதரா முழுதுணர்ந்த பெரியோரை யீராது பாச மாயை, யுண்டிலையென் பவற்றிடையின் சுதநமாம் பதம்புந்தி யுன்றப் பறறி, விண்டவுடற் குட்புறம்பா முலகைநீ பற்றுதலும் விடலும் வேண்டா. 46

எக்கருமத் திலுமிச்சை யநிச்சையற நின்றுணர்வை யெயதி னேர்க்கே, யக்கருமங் களிலறிவு பற்றுதா மரையிலைசே ரம்பு போலத, தொக்கபொறி விடயநலஞ் சுவையறநின் மநமாரத் தோன் றில் வீரா, தகவுணா வுணாநதோணுய்ப் பவக்கடல்கள் கடந் சநந் தீர்ந்தாய். 47

உச்சமுறு பதம்வேண்டி லனைத்துமா தனையிலுனின் மூள்ளந்
தன்னை, நிச்சயமா முணாவாலே நீக்குவாய் மலினன்மண நீங்கு
மாபோற், றுச்சமுறு வாதனையாந் தாங்கதீர பயக்கடலிற் றுளை
வார்க் கெல்லா, மச்சமற நலலறிவு மரக்கலமாய்க் கரையேற்று மய
லொன் றுண்டோ. 48

பராபரங்கண் டோரனைத்தும் பின்செல்வ ருலகியல்பு பற்றார்
நீங்கார், சுராலயந் தருவதுமே பற்றார்கள் சூழியத்துக் துயர மெய்
தா, விராவுநிய தியர்த்தள்ளா வெயயவுண்டோ லநுசரிப்பர் மெண்
மை சான்றோ, ரிராகவனே யியலாறு நடதறியென வசிட்டமுனி
யியம்ப லொடும். 49

பரத்துவகே ளிவ்வாறு பரமமுனீ பரமபதம் பகரக் கேட்டுத்,
திரத்துவமா நிறைந்தான்போற் சோம னமலமாய்த் தோன்று சித்தந்,
தரத்துவமை யில்லாத மெய்ஞ்ஞான நல்லமுதாற் றதும்பித தண்
ணென், றுரத்துயிளர் சந்திரனேபோ னிறைவுற்றான் வசிட்டனு
மீண நிறைப்ப தானான். 50

ஒருகால மான்படைப்ப வொருகால மயன்படைப்ப
மெல்லா, மொருகாலு மரிபடைப்ப வொருகால முனிவர்படைப் புள்ள
தாகு, மொருகாலம புயத்துதிப்ப வொருகால்வா ரியிலுதிப்ப
லுயர்ந்த வேதா, வொருகாலண் டத்துதிப்ப வொருகால்விண்
ணிலை யுதிப்ப னன்றே. 51

வன்மாங்க ளேவெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பின்
மனிதர் துன்னும், பன்மலேக ளேவெருங்கு மொருபடைப்பி லொரு
படைப்பிற் படர்மண் ணுருங், கன்மயமா மொருபடைப்பி லொரு
படைப்பிற் றசைமயமாய்க் காண லாகும், பொன்மயமா மொரு
படைப்பி லிப்படியே பலவிதமாம் பூமி தானே. 52

வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலாந் தீமுதலா மற்றை
வாயுத், தான்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று

தலைமை யாகும், யாண்முதலோ ரயன்சிருட்டி தரிசநமா வுனக்
குரைத்தே னிந்த வாற்ரூன், மேன்முதலா நியமமிதற் கொன்ரூக
விலதுபல விதமாய்த் தோனறும. 53

கிருதமுத லுகநாலு மீண்டுமீண் டுற்பவிக்குங் கிளத்து
ஞாலத, தொருபொருளும் வளைததுவளைத் தநந்தமடங கு்ற்பவமா
யுழலா தில்லை, யிருள்பெருகு மாமாயை வன்னனைக்கு முன்னிலை
யா மியாமிங கோத, வருமறைதோ தாசூரன் கதைகேட்டி யிராம
னென வறைவ தாணை. 54

வேறு.

இந்தப் புவநத் தூடே யெழிலார் மலரின் பொழில்வாய்
மந்தக் குளிர்கால் கமழு மகத தேசங் தன்னிற்
கநதக் கதலி கடமபு கன்னி காரஞ் செறிநது
சிநதைக் கினிதா கியதோ சிறப்பா மலையி னிடத்தே. 55

பாலோ கஞ்சோ தவமே பண்ணி யயன்போ லுயர்ந்த
சாலோ மாவின் மைந்தன ருசூ ரபபெயா முனிவன்
சாலோ கத்தின் குருவின் ரூன்றற் கசனை யொப்பா
னாலோ கத்தின மேலா னவைதீ தவததாற் பெரியோன். 56

தனைய னெருவ னேடுஞ் சாலோ மாவா முனிவ
னனைய கிரியின வநததி லநேக யுகஞ்சென் றதற்பின்
புனையுங கூடு கழிந்து புட்போ வதுபோற் போகி
வினைசெய் யுடலை விட்டு விண்ணோ வடிவை யெடுத்தான். 57

தனியே யநத வநததே தாசூ ரப்போ முனிவ
னினிய தாதை யிறவுக் கிரஙகி யுதகத் தியற்றும
புனித மான பிரம பூசை முழுதும் புரியான்
கனியு நெஞ்ச னன்றில் கதறு மாபோற் கதறி. 58

தந்தை யன்னை பிரிவாற் சால வெம்பித் தளர்ந்த
மைந்தன் றன்னை யருளால் வாதே வதைகண் டருளி
முந்து ரூம னின்று ரநிமா மகவா மூநிவா
சிந்தை தெளிந்தோய் தெளியாச் சிறியோ ரெனவொந் தயரேல். 59

அநித்த மான குடும்பச் தபத்த மூணர்கின் றிலையென்
சனித்த பொழுதே மரித்தல் சற்றுந் தப்பா கண்டாய்
பனித்த விழியோ டயாவாய் பகலோ ஹதயஞ் செய்தா
வினித்தன் னிலையத் தமநத் தெய்தா னென்பா ருளரோ. 60

வாளா வயரோ லென்று மறைந்து தெய்வ மூரைப்பக்
கேளா வுணர்ந்து தளருங் கேத மொழித்து நிலையாய்
நீளா ரணத்தின் படியே நீரின் கடன்கண மூடித்து
மீளா நெறிசேர் தவத்தின் மிகவும் விருப்ப மாருன். 61

தக்க பிரம கருமந் தன்ரூற் றவமே செய்வான்
ரெருக்க சங்கற் பத்தாற் சுத்தா சார மிருந்தான்
மிக்க ஞான மில்லான் விசுத்த மான புவியிற்
புக்க விடங்க ளெல்லாம் புநித மன்றன் றென்ரூ. 62

வையஞ் சுத்த மல்ல மாத்தி ஹனியே புநித
மைய புட்போ லாங்கே யமர்தற் கான தவமே
செய்ய நிற்போ மென்ரூச் சிந்தை யார நினைந்து
வெய்ய கனலே மூட்டி விண்ணேரர் குழுவை நினைந்து. 63

உடலே யாரிந்து வாங்கி யோமஞ் செய்ய லோடுங்
கடவு ளவர்க்கென் முகத்தாற் கலேவே தியன்மெய்த் தசைகண்
மிடறும் புயமு முதல வேவ தென்னே யென்ரூச்
சுடருங் கனலோ னினைந்து சுருதி முநிமுன் ரோன்றி. 64

கருதிற் றென்ன வென்னக் ககண முகிழ்த்துத் தூதித்துய்
யரிசுத் தமதா மிடமிப் பாரிற் காணை னதனேற்

நருவிற் றலையிற் நளிரமேற் றலந்தந் தருள்வா யென்ன
வாழுற் றுதவிக் கனலோன் வாரித திரைபோன் மறைந்தான். 65

காநத் திடையோர் கடப்பங காரின பததைதைக் கடந்து
வாநத் துயர்ந்த ததனமேல் வருபல் லவமென் றவிசின்
ரூனத் தைய மின்றித் தாசூ ரன்ரு னிருநது
மேனற் றவமே செயவான் மிகவும் விரும்பு மநத்தான். 66

வேறு.

ஒருகணைந் திசைக ளனைதையு நோக்கி யுறைததபத் மாதநந்
திருநதான், பெருகிய திசைகண முழுதிலுந திருமபிப் பிரமபா
வனையறி வரிதாயக, கருமமாத திரத்தி னிறபதாயப் பலமாங்
கற்கசம விரும்புரு மநததால, வருடமைந் திரணடு மகஙகளை
நடநதி வாநவர்க் கவியுண வளிததான. 67

கோததிரள புரவி மனிதரா லியற்றுங் கோதறு வேள்விகண
முற்றுரு, சாத்திர விதியா லியற்றிள் காலந் தவறற நடநதமை
யாலே, மாததிர மான மநமிகத தெளிந்து வரம்பில தாதலு
மாநகே, நேததிர மான ஞாநமவந் தெயதி நிறைநதனன் வலிதி
னன் னெஞ்சம். 68

பிறவியா வரணஙு கழிந்துவா தனைகள் போற மாண்டுள
பொரியோ, னிறவிய தளிரமே லிருததலு மொருநா ணிமலமாம
விழிகளுக் கெதிரே, யுறவிரி மலரின் மேகலை யுடுதத வுயர்வந
தேவதை தோன்ற, வறிவலு நோக்கி யார்கொனீ யென்ன வழகிய
வணங்குரை செய்வாள். 69

பெரியவர் தம்பாற் பெறலரு நேயம் பெற்றவர் விரும்பிய
வெல்லா, மரியன வெனினு மிமைமப்பினி லெளிதி லணுகுமென்
றய்யமற் றறிந்தேன், றெரிவருண முநிவ நீயுறை வநத்திற் செறிவந
தேவதை யிங்ஙன், விரியலர் கொடியாம் விநோதவீட் டிடையே
விருப்பொடு மிருப்பவ ளுனே. 70

மேடமா தத்திற் பிறைபதின் மூன்று கலையுற மேவிய நாளி
னுடருமதன னுயாதிரு நாளி னைநதந வநத்திலே வந்து, கூடிய
வநதே வதைக்கணைந் தன்னைக் குறுகினேன் பாநகியர் முழுதுந்,
தேடருமைந்த ருடன்மகிழ்ந் திருந்தார் சிறுவனில் லாதயான்
றளர்ந்தேன். 71

காதலித தவர்க்குக் கருதிய தளிக்குங் கற்பக மனையரீ
யிருப்ப, நாதனே நாத ரில்லவா போல நான்மகற் கிரங்குத னல
லே நீதால் வேண்டுமெ புதலவனை யன்றி னினனரு ளென்பொருட்
டலதேற, நீதறு மதலை யிலதெனுந் துன்பஞ் செந்தழன் மூழ்கியே
தீர்ப்பேன். 72

என்னலு முநிவ னைகைத்தொரு மலரை யீந்தொரு மதியிலே
யெளிதா, யனனமே மகவைப் பெறுதியா னீமுன் னருங்கனன்
மூழ்குவே னென்ன, வினனலால் வலித்து மகவுவேண் டுதலா
லினிதுநீ யீன்றிடு மகவும், பின்றவ வருத்த நெறியிலுன் ஞானம்
பெறுமெனப் பேசினன் பொியோன். 73

கேட்டவண் மகவு கிடைத்தசே தியென்று கிளர்முக மதிநிலாக்
குலாவ, மீட்டுமம் முநியை நோக்கினன் னேவல் விரும்பியீண்
டுறைகுவ னென்ன, வாட்டமின் முநிவ னியைநதிலன் விடுப்ப
வந்தன னணைகுதன் னிடத்திற், சேட்டமா மகளை யளித்தனள்
கலையாற் செறிதரு மதியென வளர்த்தாள். 74

இருதுவே யாண்டே யெனுங்குமி களிறு லிறந்தன வாமிரண்
டாண்டு, திருமுநி பாத மகவொடு மடைந்து சென்னிதாழ்ந் தெதி
ரூற நின்று, பெருமைகண் டருள்வாய நீதா யானை பெற்றவிப்
பெருங்குணைக் குமர, னருமறை நூல்க ளனைத்தையு நானை யளித்
திட வறிவிலை லறிந்தான். 75

கலையெலா நிறைதக்கும் பிறப்பிலா ஞானங் கண்டிலன் கடந்
தவத் துயரா, லலைவுறு நின்றான் றனையுணர் ஞான மளித்தியென்

றணங்குரை செய்ய, நிலைகொண்மா ணைக்க னமக்கிவ ணைக்கி நீயகல்
கெனவவ ளகன்ற, டலைமைசேர் முனிவன் ருளினை விடாது
சற்குண மதலையு னினருன். 76

வருந்திமெய்ந் ஞானம் பெறத்தகு மகனை மாதவ னருளினன்
மெல்லத, திருந்திய கதைக ளனைவக ளிதிகா சத்திலே செப்பிய
திறங்கள், பெருந்துணை மறையின் முடிவிலே துணிந்து பேசிய
பழம்பொருண் மற்றும், பொருந்திய நெறிக ளநேகமாய் விரித்துப்
பூரண போதமே புகன்றான். 77

வானதி முழ்க வதுநெறி யாக வானிலே மறைந்துபோ
யொருநா, ளானவேழ் முனிவர் பதவினின் றணுகி யனையதா சூன்
வாழ் கடமபின், ருநமே மேவி யிருட்பொழு திருந்து தாபதன்
றயனுக் குரைத்த, ஞானநம் பொருள்கள் கேட்டன மதனின்
காமுனக் குள்ளவா றுரைப்பாம. 78

பிறப்பிலாப் பிரம மிதுவென வறுதி பிறப்பதோர் கதையிது
கேளாய், சிறப்பதோ ரரசன வீரமும் புகழுரு சிறந்தவன் றெளிஞ
ஞம் பெயரோ, னிறப்புறு முலக பாலரா யுள்ளா ரவனுடை
யேவலே முடிமே, னிறப்புறு மணிபோற் ருங்குவ ரெவர்க்கு நிலை
பெற நிறுதலெதாணை நெடியோன். 79

சாகச மொன்றும விரும்புவோன் பலவாச் சாலவும் வியப்புறு
தொழிலோன், சோகமு மகிழ்வுந் தருவதாய முயலுந் தொழில்
களின ருகுதியை யெண்ணினின், மாகட லுலக ளெணணிலுந்
தாலையா வாட்படை வாயுவந் நிகளி, லேகமு மிவனை யடர்வுரு
தாகு மிருகையால் விண்ணையென் செயலாம். 80

வரம்பற விரிந்து லோலயாற் புரியு மட்டறு முயற்சி களனைத்
துந், திரம்பெறு தேவர் மூவரா லெனினுரு சிறிதுபிற் செல்லவு
மரிதாம், பரம்பிய விவனுக் குடலமா யெல்லாம் பரிப்பவர் மூவருன்ன

டனைய, நாரம்பயி லுலகை யடர்த்துநிற் பவர்க ளுத்தமன் மத்திம 81
முடிவிலா விசும்பிற் நோன்றியாங் குறைவோன் மூவகை யுடலுடை முதல்வ, னெடியவவ விசும்பி லவன்றரு நகர நீண்டவீ திகள்பதி னலா, மொடிவறு பகுதி மூன்றினு லெழிலா நபவநம் வநங்கள்செய் நன்றங், கொடிநிகர் முத்த மாலையேழ் வாவி குளிர் கொதிப் புளவிரு தீபம். 82

என்பன நிறைந்த விந்நக ரத்தி லிவன்றரு மபவர கினங்கண், முன்புறு கீழ்மே னடுவெனும் பதங்கண் முழுதினு முழல்வுற வித்தித்த, வன்புறு தூண்கண் மூன்றுள வெலுப்பு மாங்களாற் செறிந்தன புண்ணீர், மென்படர் தோலா னெய்த்தினி தான விரிமயிர்க் கற்றையான் மேய்ந்த. 83

மந்தமா நதஞ்சூழ் சாலக மொன்பான் மருவின வைம்பொறி யென்னுஞ், சுந்தர விளக்கால் விளங்குவ விரண்டு தோளெனுஞ் தோற்றமு முடைய, வந்தமில் பாம பாவனைக் கஞ்ச மகங்காரப் பேய்கள்காத் தளிப்பச், சந்தத மிலாத மாயையா லந்தத் தாணிபன் சமைத்தபா வறைகள். 84

அசைதரு மினிய பாவறைத் திரளி லகங்காரப் பேய்க்ளோ லொவிக், குசைதரு விநோதம் விவிதமா வியற்றிக் கூடறை புள்ளென வுறைத்து, விசையிரு லவற்றை விட்டகன் றயலே மேல் வரு பாவறை வித்தித்து, நசையுற மேவிப் பூதவா லேச நண்ணினர் போலவ னடிக்கும. 85

இவற்றைவிட் டவற்றை யெய்துவ மென்றே யெண்ணுற் வப்படி யெய்து, மவற்றினின் றிறப்போ மென்றெணு னினைவா லப்படி யிறந்துபோஞ் சித்தங், கவற்றியா லலையப் பிறந்திறக் குழலுங் ககநமே யிவற்றினுக் கிடமாந், தவற்றினை யெய்தி மீளவுந் தோன்றுந் தவழ்திரை நீரிலே வரல்போல். 86

மேனிமூன் றுடையோன் சிறந்தகந் தர்ப்ப விதித்தவூ ரினைய தற் புரத்திற், ருனினி திருந்து தொலைவற மேன்மேற் றழைப்புறு காரிய வசரை, யீநமா மொருகா னன்மையா மொருகா லென் செய்வோ மென்றிடு மொருகான், மானமா மொருகான் மயக்குறுந் தெளியும் வருந்துறு மகிழ்வுறும் பல்கால். 87

தளர்ந்தன னென்னுந் தடித்தன னென்னுந் தாழ்ந்தன னுயர்ந்தன னென்னும், வளர்ந்தன னென்னுங் குறைந்தன னென்னு மாருத மோதுறு கடல்போ, லுளநதரை லந்த மன்னவன் சுழல்வ துரைப்பதெ னெனறலு மைந்தன், கிளந்ததா தையீ தெளிருனென் றுரைத்த கீர்த்தியோ ருரெனக் கேட்டான். 88

உண்மையா லந்த மன்னனை யுரைத்தால் வரும்பிறப் பிறப் பெனும் பொய்யி, னுண்மைநன் குணர்தி யென்றுதா சூர னுததம மைந்தனுக் குரைப்பா, னெணமய மாகிப் பொய்யெனத் தோனறி யிடமுற விரிமுயற் சியதாய்க், கணமய லான பிறவியி னிலையைக் கட்டுரை யாகமூன் னுரைததோதாம. 89

தற்பர விசும்பி லுதித்தசங கற்பஞ் சாற்றிய தெளிருன மன்னன், பற்பல காலுந தோன்றியு மறையும் பரம்பிய வுலகதன் வடிவா, மற்பசங கறப முளதெனி லுலகுண டதுவில தெனிலுல கிலதா, மூற்படு மூவர் முதலிய தேவர் மொய்த்தமெய் யவயவ மதற்கே. 90

மேயதன் பதிதிப் பாச்சன்மாத் திரததால் விரிஞ்சனும் பாவனை மேவி, யாயசங கற்பம வடிவிலா விண்ணி லமைத்தது மூப்புவி நகர, நாயக ரீரே ழாகிடு மீரேழ் ஞாலமே னகருறு தெருக்க, ளேனூ லங்கள் செறிபொழிற் றிாள்கள் சொல்லிய வநமுப வநமே. 91

மேருமந தாமே முதலவந் நகரின் மேவிய விநோதவெற் பினமாரு, சூரியன் றிங்கள் காறறிரு லனையாச் சுடாகளா நித்தில

மாலை, நீருயர் நதியின் றிரள்களாம் வாவி நிகழ்த்திய வேழனு
மனைதான், பேரியல் வடனை கமலமாய்ப் பூத்த பெருங்கடு
லேழுமே பெரியோய். 92

இனையமா நகராஞ் சகத்திடை முன்ன மியம்புசங் கற்பமன்
னவனுல், வினையினுல் வந்த வுடல்கள்பா லறையா மேற்பதத்
திமையவ ரென்றும், வனையகீழ் பதத்தி னுகரே யென்று மனி
தரே நடப்பதத் தென்றுந், துனைதரு யாத வெந்திர விசையாற்
சுழல்வன தசைச்சுவ ராகங்கள். 93

பல்வகை தானே யியங்குறு மூடலாம் பாவனை தோறுமவ்
வந்த, னல்வழி யுணர்வை நோக்குற நடுங்கு நலமிலா வகங்கா
ரமென்னும், வல்லவிப் பேய்கள் பொய்களா யிருந்தும் வந்துமெய்
போலெழு மவற்றை, டொல்வதாம் விநோதம் புரிதருங் கணத்தி
லுண்டுமா மில்லையு மாகும். 94

காயமென் றுரைத்த பாவனை தோறுங் கடலிடை யலைகள்
போற் றோன்றி, மாயுமே லியற்று மனைகளில் விடாமல் வருமிவ
னியற்றிய வெல்லா, மேயதோர் கணத்தில் வீண்களாய் நசிக்கும்
வீணிலே திரிதரு மிவன்று, மையதன் சங்கற் பத்திரு லிருக்கு
மவ்வள வருந்துய ருழக்கும். 95

இறையுமோர் சுகமற் றிரங்குவோன் றுணுண் டென்பதோர்
பாவனை யாலே, நிறைசக மியற்றுந் தானில தென்றே நினைத்திடு
லக்கணத் திறந்து, குறைவுறு கதிர்மூன் னிருளெனப் போகுங்
குறித்தசிற் றின்பமும் றமிழு, முறைவுறு மிவணுக் குடல்கண்மூன்
றுளவா முத்தம மத்திம மதமம். 96

மூக்குணந் தானே மூன்றுட லாகி மூலமா மூன்றுல கிற்கு,
மக்குணந் தன்னிற் றமங்கொள்சங் கற்ப மாவது பகுதியின் செய
லாம், றுக்கமாய் வருந்திப் பாதலப் புழுவாந் தாயசத் தவங்கொள்

சங் கற்ப, மிக்கநற் றரும ஞாநம்வீ டுளதாய் வேந்தர்வேந் தென
மிக விளங்கும். 97

இராசத குணசங கற்பமிவ் வுலகி லியல்புறு குடும்பியா
யியங்கும், விராவிய விந்த மூன்றையும் விட்டு மெய்ம்மையாய்த்
தானில தென்னி, னிராகுல மாக வனேயசங் கற்ப நிமலமாம பாபத
மடையுந், தராசையாம பாவை யனேதத்தையு நீக்கித துகண்மற
98

உள்ளினும் புறத்து மெழுந்தசங் கற்ப மொருக்கிட வொருப்
பட நினைவா, யெள்ளருந் தவங்கள் கற்பகோ டிகணீ யியற்றினும்
பாதலம் பூமி, தள்ளருந் துறக்க மேவினு முனக்குச சாற்றுசங
கற்பமாய் வல்லாற், றெள்ளிய பாம பததநினை மேவத் தியக்கமி
லுபாயம்வே றில்லை. 99

துயர்களரும் விகாரங களுமிலாப் பிரம சுகஞ்செய்சங் கற்பநா
சத்தை, முயலுதி நனிசங கற்பமாங் கயிற்றின் முடிவறு பாவனை
யெல்லா, மியல்புறு கோவை யாலெழு மந்தக் கயிற்றினை யெளி
தினி லறுத்தான், மயல்கொள்பா வனைக ளெங்ஙனே தூளாய்
மடியுமோ வறிகில மைந்தா. 100

தனிசெய்சங கற்ப மின்றிமுன் வந்து தோன்றிய தொழில்
வழி நிற்பாய், பனிசெய்சங கற்ப மாண்டிடி லறிவு பாவைக
ளனைத்தினும் பற்றுத, தனியுயர் பிரம பதமடைந் தகில விகற்பமாந்
தனையெலாந தள்ளி, யினியனு யேகத துவததிலே சுழுதி யிதய
முற றின்பமே பெறுவாய. 101

என்னலு முயாசங் கறபமே தென்ன வெழுந்ததும் வளர்ந்
தது மாய்ந்து, சன்னமா கியது மெங்ஙன மென்று தவஞ்செய்தா
சூரனை மைந்தன, புன்னியே கேட்ப வதற்கவ னுரைப்பான்

பரமமா யுண்டெனல் வடிவாய், மின்னிய சமமா மறிவுகாண் பவற்றின் மேவுற வெழுதல்சங் கற்பம். 102

அற்பமா யெழுந்து காலுள தாகி யடைவிலே பையப்பையப் பருத்துத், தற்பர மகமாம் வெளியினை மூடிச் சடத்துவந் திடத்தி லுண் டாக, வுற்பவ முகில்போல் வளர்வுறு மைந்தா வுணர்வுகாண பவற்றினை யுன்னி, நிற்பதாந் தனக்கு வேறுபோற் கண்டு நிகழ்த்து சங் கற்பமாய் நிகழும். 103

அறிவெனும் விதைசங் கற்பமா மூலையா மனையசங் கற்பமாந் தன்னைப், பிறிவுறாத தானே செய்துதான் பிறக்கும் பெரிதுற வளர்ந்திடுந் தானே, செறிதுய ரொழிய வின்பமொன நில்லை யாத லாற் செப்புசங் கற்ப, நெறியுற நினையே னிற்புறு நிலையி னிமிட மும் பாவனை நினையேல். 104

இவ்வள வான பாவனை யாலே யின்பமா மினையசங் கற்பந், தவ்வுறப் பெரிய முயற்சிகள் வேண்டாந் தாக்குபா வனையெலா மொழித்த, வவ்வகை யாலே யிறந்துபோந் தன்னைஞ் சலர்வுறு பூவினைக் கசக்கிற், கைவரு வருத்த மொன்றுள தாகுங் கழறிய விதற்கது வேண்டா. 105

எழுந்தசங் கற்ப பாவனை விட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங் கிதனை, லழுந்துற மாய்த்து மநத்திலுன் மநத்தை யறுத்துநின் னறிவினீ நிற்பா, யுழுந்துருள் பொழுதின் முடியுமீ தரிதோ வுலக மும் வாநமு மொக்கு, முழுந்திய பொய்யாய்ப் போம்விகற் பத்தான் மூலத்தவை யன்றிமுன் னிலதால். 106

தண்டுலத் தோலுஞ் செம்பினிற் களிம்புஞ் சம்பந்தந் தொழில்விசே டத்தால், விண்டுபோ மதுபோற் புருடனு மலத்தை மேவியே போக்குத வியலுங், கொண்டசந் தேக மொழித்துநீ மூயல்வாய் குருவின்வல் லபவிளக் கந்தாங், கண்டன மெனல்வீ ணுகுநீ தானுங் கண்டன பரம்பொருட் பொலிவே. 107

னனவவ ருணைத்த யாவையுங் கேட்டவ் விரவிலங் கவரைநா
னெய்த, மநமகிழ்ந் தருச்சித தென்னுடைத் தளிர்மேல் வதிந்தன
னிருவரு மெய்ம்மைக், கநகதை களிறுற் காதலுற் றவர்போற்
கங்குலெக் கணமெனக் கழித்தவ, வநகனை நீங்கிக் கங்கையுற்
றனரு னவன்கதை போலுமிச் சகமே. 108

4—4. தாசூரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—739.

4—5. கசன் கதை.

மூடிவறு காலந் தன்னின் மொழிதரு மாண்டு நூறு
கொடியள வெனினும் பற்ரு திதனையே நெடிதாய் நோக்கி
யொடிவறு பாப வேட்கை யுறுவதென பொருள்க ளுன்னிப்
படாவதா முள்ளத் தாசை பறறற வொருக்கி நிற்பாய். 1

மாலற வெநங னின்ரு யங்நனே வாழ்வாய் பாரிற்
கோலநன் மணிகள் வேணடா திருக்கவுங குறுகிப் பாயுந்
தாலநன னிழல்போ லுணடா மாத்திர தோற்ற மான
ஞாலமும பாமந் தன்னி னலமபெறத தோன்று மன்றே. 2

ஆதலாற் பாமந் தன்பா லகாத்தனே கர்த்த னேயென்
ரோதுபா வனைக ளுண்டா முற்றபற் றிலாமை யாலே
சாதமி லகர்த்த ளுகுஞ் சநநிதி மாதநி ரதநான
மேதகு கத்த ளுமிவ விரணடலால வேறு மேவா. 3

அகத்தனிற் கதநன் றன்னி லமைந்தநே தநனி னிற்பாய்
முகத்தமா மிரண்டு மின்றி முளைதெழு மநைத நுங

மிகத்தனி திரமாய் நிற்றி யகத்தரு விளம்பு நேரிற்
சுகத்தரு நிற்றி யேலு நன்றிது துயரொான் றில்லை.

முன்னிய கத்த ரூகி யான்சக முறைசெய் கின்றே
னன்னிய நினைவி லாமை யாலதில் விகார மில்லை
யென்னது நீநான் செய்தேன் செய்திலே னென்னும் பார்வை
யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடலோடா னென்பா ருண்டோ.

மொய்யுட ரூனே யென்னின் மூவேழு நாகு மஃதே
வெய்யவன் றுயரா மேலு மெய்யையா னென்ன வேண்டா
வையமில் கேள்வி நல்லோர் நினைவதோ வனைத்தா மூலுங்
கையுறத் தின்ப மேலு நாய்ப்பினைங் கவாரார் நீசர்.

நாமுட லென்னு மாசான் ஞாநக்கண் குருடாய்ப் போகுந்
தோழுறு மதனைத் தூரத் தூர்ப்பமேற் சோதி ஞாந
மாழுகி விலாநி லாப்போல் வயங்கிடு மினைய கண்ணு
லேழுறு பிறவி வேலை யிருங்கரை யெளிது தோன்றும்.

அனைத்திலுங் கத்த னல்லே னவனினை னல்லே னென்ன
நினைத்துளத் துறுதி யாகி நிற்றியா லஃதின் றென்னி
லனைத்திலுங கத்த ரூனே யளவறு மதுநா னென்ன
நினைத்தசை வொன்று மின்றி நிச்சய மாகி நிற்பாய்.

அன்றெனி லொன்று மல்ல வொன்றுநா மாகு மென்றே
நின்றவிப் பதத்தி னன்று நின்பதந் தனினீ நிற்பா
யொன்றெனும் பதத்தைக் கண்ட வுதமர் தன்பா னிற்பர்
துன்றுவா தனையே பந்தந் தொல்லைவீ டதனைத் தீர்த்தல்.

புலன்களிற் பழகிச் சித்தம் பூண்டவா தனைகண் முன்னே
யலம்பெற மாற்றி வீட்டிற் கடுத்தவா தனையுந் தீர்வாய்
நலந்திக ழுருள்சக் தோட்ட சட்புதா சமமிர் நாலு
மலந்தவிர் குணங்க ளாக மநத்தழுந் தாது செய்வாய்.

உள்ளுறு தொழில்கண் முற்று மொருக்கியோ ருணர்வைப் பற்றி
மெள்ளவாங் கதுவு மந்தக் காரணங்க ளுடனே விட்டுத்
தள்ளுவ வெல்லா மெததாற் றள்ளிரு யதுவுந தள்ளித்
தெள்ளுணர் வுள்ளுஞ் செயகை தேசிரு ளனைததுந் தீர்ந்து. 11

வாதனை வடிவ மான விவைகளு மற்றி வற்றைப்
பேதமாய்ப் பழகு வோனும் பிராணனி லியக்கந் தானு
மியாதுமூ லத்தோ டூர்த்து விண்ணக மென்ன நின்று
லியாதுதீர் சாந்த ருவென் றுயினை யதுநீ மெய்யால். 12

உள்ளத்தினி லனைத்து மாற்றி யுலகிலோர் பற்ற தின்றித்
துளக்கிலா நிலையி னின்றோன் றுகளறு முத்த னுவா
னளக்கரு மீச னுவா னவன்மிகு சமாதி தானுங்
கொளத்தகு கருமந் தானுங் கூடினும் விடினு மூத்தன். 13

இருதயத் தாசை யொன்று மிலாமையா லெண்ணப் பட்ட
கருமங்கள் செய்துந் தீர்த்துங் கையுறு பயனென் றில்லை
யொருவழிப் படநீள் கால மூளமொருப் படுத லாலே
பெருகுவா தனைதீ ரெஞ்சிற் பேசுநா லனைத்தும் வேண்டா. 14

மறுகுவா தனைக ளூந்த மெள்ளத்தை யொழிய வேறு
றுகதி நல்ல தில்லை யுணர்வன் வுணாதத தாகுந்
துறுதிசை பதத்துஞ் சுற்றி மீணடதாந் தொல்லை ஞாலத்
தறுதியா யுண்மை கணடோர் சிலர்நின்று ரவததின் மாய்வோர். 15

தேகத்தை நோக்கி யன்று செகமெலாந் திரிவ தல்லா
லேகத்தை நோக்கி யன்றே வெங்கணும் பஞ்ச பூத
நாகதனை மண்ணீக் கிழை நாடினு மாறு காணே
மோகத்தை விடுது மென்றே திடமுற்றார் முழுதும் பற்றார். 16

ஊகமின் மூகர்க் கெல்லா மூழிவெங் கடலாஞ் செம்ம
மோகமி லூகத் தோர்க்கு முன்னுறு கோவின் ரூளாஞ்
சோகமின் ஞாங்கி நெஞ்சிற் ரூடர்ந்தசிற் றின்பம் பற்ரூப்
போகமில் சிற்றூர்ப் புன்பெண் பொலிககர் விடலைக் கென்னும்.

பிரமமாஞ் சுத்த வேலை நுரைகளாம் பிறங்க லெல்லாம்
பாமவா தித்தன் முன்னர்க் கானலாம் பரவை ஞாலங்
திரமதா மிதனை முன்னே செப்பினன் வியாழன் றந்த
வாமகன் கசனும் பேரோன் மற்றது வள்ளல் கேட்பாய்.

கசனுயர் சமாதி நீங்கி யொருபகற் களிக்கு நெஞ்சன்
வசமறத் தழுத ழுத்த வசுதத்தன் யாது செய்கேன்
நிசையுற வெங்கு செல்கேன் நீர்ப்பதென் கொள்வ தென்னு
மிசையுயர் கற்ப நீர்போன் மேதினி யெங்கு காணே.

மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில்
வானில்லை யகத்தி லெங்கு கானன்றி மற்ரூன் றில்லை
யானிலா விடமு மில்லை யெனதிடத் திலாது மில்லைத்
தானிகழ் பொருள்வே றில்லை சச்சிதா நந்த மென்ரூன்.

4—5. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—759.

4. திதிப் பிரகரணம்.

பெறற்கொ ணுதசத் துவகுணப் பிறப்பினர் புவிமே
னிறத்து வாழ்வது வான்றிகழ் நிறைமதி நிகராம்
வறக்குந் தன்பத்தில் வாடல நீரவுதான் வரினுஞ்
சிறக்கும் பொற்கம லத்தலர் குவியுமோ சிறிதும்.

பகுத மன்மியே மற்றுள தொழில்களிற் பற்றூர்
தகுதி யாகிய மேலவர் நெறியிலே சரிப்பர்
மிகுதி யானிறைந் தசைவற மூளத்திணன் மிகுவர்
தொகுதி யானநட் பருண்முதற் குணங்களாற் சுடர்வார். 2

இயற்கை யாகிய குணத்தின ரிழிவுயர் விரண்டு
நயக்க லாதவர் சமமுளோர் நன்னெறி நடப்போர்
வியக்கு மாறுதன் கரைகடா வேலையை யொப்போர்
மயக்கி லாதவ ரிரவிபோ னியதியை வழாதோர். 3

கொள்ளற் பாலது துயரிலா தவர்நிலை குறுகத்
தள்ளற பாலது தீயவா நெறியெனுஞ் சழக்கே
யெள்ளற் பாலதா முலகமே தியாமெவ னென்றே
தெள்ளற் பாலது குரவரா லறிவிறற் றீர. 4

வருந்து கிற்பது தனையறி நெறியிலே மருத்தாற்
றிருந்து கிற்பது கருமத்தி லழுந்திலாச் செய்கை
பொருந்து கிற்பது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி
யருந்து கிற்பது நானென்ப தாக்குகிற் பதுவே. 5

தீர்க்கத் தக்கது நாம்பெலும் பெனுமுடற் றியக்கம்
பார்க்கத் தக்கது முழுதுயிர்க் குள்ளுறை பரம
மீர்க்கத் தக்கதே நிரவியி னிடத்திலும் பாரி
னீக்கத் தக்கிலாப் புழுவினுரு சிததொன்றே நிற்கும். 6

தாம தத்துட னிராசதஞ் சாத்திக மென்னு
நாம முக்குணப் பிறவியு முயற்சியா னண்ணுஞ்
சேம முததியைச் செய்திடுஞ சாத்திகச் செய்கை
யிராம வுததம ராகவ வென்றுமீட் டுரைப்பான். 7

4. திதிப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—766.

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

5—1. சங்க ராசன் கதை.

சார்குருவின் மகனுரைத்த படியேயிவ் வுலகெலாஞ் சொரூப மாகும், விரவியநீள் பிறப்பிறப்பா மிம்மாயை யிராசததா மதத்தை மேவும், புருடார்தரித் திடவற்ருய்த் தாண்சுமக்கு மண்டபமே போல நிற்குந், திரமுளசத் துவகுணத்துன் போல்வார்கள் சதபயந் தீர்ந்து நிற்பார்.

வழுவறுசத் துவகுணத்தோர் தோலுரிக்கு மரவென்ன மாயா பாச, முழுவுவரெல் லாம்பிரம நாமதுவே யென்றெண்ணி காமும் வேறை, முழுதுலகம் வேறென்னு மோகமொழிப் பாய்பிரம மூலத் சித்தி, லெழுவனகற் பனையெல்லாங் கடலிலலை போன்மெய்யர் யில்லை யன்றே.

சோகமிலை மோகமிலை பிறப்பில்லை பிறப்பிறப்பிற் சுழல்வ நில்லை, யேகமென விங்கென்று முள்ளபொரு ளேயுள்ள திரங்க வேண்டா, மூகமுற வருவனபோ வனநினையேயற் றொழ்ந்தனை ளொன்று மில்லா, மாகாசத் துவகுணத்தோ டொருவனை யிட சொல்லா மாற்றி நிற்பாய்.

சமமாகிச் சொரூபத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சாந்த ஞகி யமர்மௌன மெனதியாய் நன்மணிபோற் றெளிந்ததய ரனைத்து தீர்வாய், நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி யாவையினு நேய மின்றி, நமதெனக்கொள் ளுதல்விடுத லிரண்டுமறத் துன்பமெல நாசஞ் செய்வாய்.

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞான மெனிதி லுண்டாம், பனிச்சுடர்வெண் ணிலவுலக முத்தமமா மூங்கிலை லாற் படுவ துண்டோ, செகித்தவரின் மேலோராய் நல்லோரா

மித்திராய்த் தெளிந்தோ ராகி, யநித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாங்
குணமெல்லா மவரைச் சேரும். 5

மெதனென்ற சரித்திரதி னவர்தம்மை யுலகெலாம் விரும்புந்
தன்மை, கொத்தொன்று வருமுங்கிற் குழலிசையான் மகிழ்
விலஙகின் கூட்டம் போலு, மித்தன்மை யாவருக்கும் பொதுமை
யிரு லியமபியதா மிதனில் வேரூய்ச், சத்தென்ற வழியிரண்டேழ்
பவந்தீர்ப்ப வர்க்கவற்றைச சாறறக் கேண்மோ. 6

தேசிகன்சொற பிழையாம லநுட்டிக்கிற் பையப்பையத்
தியக்க நீங்கிப், பேசியசென் மத்தாத லடுத்தசில பிறப்பிரு லாதல்
பேரும், மாசறுவிற் பத்திசிறி தணடாகு மநத்தாற்றன் மநநத்
தாலே, யேசறுமா காசபலம வீழ்வதுபோன மெய்ஞ்ஞாந மெளிதி
லுண்டாம். 7

இவவிரண்டி லாகாச பலம்போல மெய்ஞ்ஞாந மியையந்த
தன்மை, செவவியவள் ளான்முன்னோர் கதையாலே யான்செப்பத
திருந்தக் கேட்பாய், தெவவுலகி லாபத்தென் றொன்றுமிலான்
விதாணததேதான் செல்வ மிக்கோ, னவவியமில் விதேகநா டாசாள்
வோன் சநகனெனு மாசர் கோமான். 8

சற்குணததாற் கடலனையான் சக்காத்தா னெனவுலகந்
தாங்கு தீரா, னற்குணஞ்செய் வசந்தரு ணாறுமலர்சூழ் நந்தநதி
னியநது மேவி, தற்குரிய தந்திராகள் புறநிற்பத் தனியருயச் சரிக்
கும் வேலை, சிற்குரிய மநமுடைய சித்தர்கணம பாடுவபண்
செவியிற் கேட்டான். 9

வெறியாருமை பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோ
ஙிளமபு கீத, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப நெடியவனே
நினைவிற் கொள்வா, யறிவானு மறிபொருளுநு கூடியகூட் டரவி
லெழு மறிவா நந்தம், பிறியாத வாந்மதத துவத்தெழுந்த
தாமதனைப் பேணல் செய்வாம். 10

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும்வா தனையுடனே கூல விட்டுச், சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா மச்சொரூபஞ் சிந்தை செய்வா, மேண்பாலா மூள்ளதில தெனுமிரண்டி னிடை யெய்தி யிறவி லாதாய், மாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாமச் சொரூபத்தை மதித்தல் செய்வாம்.

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந் தாவாத மூரைபடு தாகி, நிகழ்ளியா யாங்மதத் துவமான சொரூபத்தை நினைத்தல் செய்வார், திகழ்தய குகையுறையுந் தேவதையை விட்டயலே தெய்வந் தேடன், மிகவரிய வெளத்துபத்தை யெறிந்துசிறு மணி தேடும் வேட்கை போலாம்.

மாளாத காதலெனும் வற்சாரா பிக்கொடியின் வாத்தைச் சுட்டு, நீளாசை யனைத்துமறுத் தவர்க்கன்றே விப்பயன்று னேயு நிற்குங், கோளான பொருளனைத்தின் மூன்பொடுபின் பினைமை யிலாக் குற்றங் கண்டு, மீளாத பாவனையாற் கட்டுண்டோர் தெளிவுறுவே வேறென்றன் றன்றால்.

எழுந்தெழுந்து சிறுகின்ற விந்திரியப் பாம்புகளை யிதயத் தன்னி, லழுந்துவிவே கத்தடியால் வச்சிரங்கொண் டடித்திரன்வெற் படர்வ தென்ன, விழுந்திடமோ துறவேண்டுந் சாந்தியிலந் சமமேவி யிடர்தீர் நெஞ்ச, முழுந்துசுக வடிவாந்தற் பதநிலையைப் பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன.

தெளிவுடைய சித்தர்கணங் திகழ்வுறப்பா டியகீதந் தெளியக் கேட்டுக், களிதருவெஞ் சினக்கருட னெலிகேட்ட பாம்பென்னக் கலங்கி மன்னன், குளிர்பொழினின் றகமடைந்தா னனைவரையும் விடைகொடுத்துக் கோயில் புக்கா, னளிர்சுதைசெய் மேனிலத்தி லொருவனே யிருந்தாராய் தொடங்கு மற்றான்.

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வாகாதம் பதைத்து வாவி, யிறக்கின்ற வுலகாடை சோக்கிவாய் விட்டிரங்கி யியம்ப

லுற்ரு, னறக்கன்றி யவத்திலுழன் றலமருமிவ் வுலகிடையா னந்தோ வந்தோ, நிறக்கின்ற மயக்கத்தாற் கல்லிடைகற் போலு ருண்டு நொரிந்தே னந்தோ. 16

காலமொரு கான்முடியா நிதனிடையெண் ணூரூண்டோர் கணமு மில்லை, சாலவிது தனமதித்து வன்காத லிடைவீழ்ந்து தளர்வ தேனுன், றூலமதி யாற்கெட்ட வெனைப்போல வீனார் சொல்லற் பாற்ரே, சீலமறு வாணுளைப் பெரிதாக நினைவதே சீசீ யந்தோ. 17

எல்லையிலா வண்டத்தி லியாளுளும் புவிநோக்கி லிறையு மில்லை, யல்லலுறு மிதுபெரிதா வாதரித்து நிற்பதே யந்தோ வந்தோ, புல்லிமையற் றினிதாகி யுதாரமாச் செயப்படாப் பொருளீ தென்னத், தொல்லுலகி லொருபொருளு நவ காணெனித் தொடர்ச நிலை யென்னே யென்னே. 18

தலைவர்தலை மேலுறைவோர் காட்களிறும் ரூழ்ந்தோர்க்குத் தாழ வீழ்வர், நிலையில்பெரு மையையுறுதி நினைக்கின்ற நெஞ்சே யின் னினைவீ தென்னே, தொலைவில்பெரும் போகநுகள் பெரி யோர்கள் நிலையோடுந் தோன்றித் தோன்றி, யுலைவுறமான் டார் மூன்ரு ளிந்நாளிங் நிலையனைத்தி லுறுதி யென்னே. 19

மண்ணுடு மன்னவரு மவர்தம்மு மாண்டனநுண் மணலை யொக்கும் விண்ணுடு மிந்திரரு மவர்வாழ்வும் போயினவின் மீனை யொக்கு மெண்ணுடும் பிரமருமண் டமும்பூதங் களுமிறந்த வெல்லை யில்லைக் கண்ணுடு மவையெங்கே நின்வாழ்க்கை நிலையென்னே கவலு நெஞ் சே. 20

செல்லாத மானையயிரு ளிரவிலே தேகமயத் தியக்க மான, பொல்லாத நீள்கங்வார்ந் சூனியத்தி லிச்சையிறை பூண்டே னென்னிற், கல்லாத புல்லியனேன் சீசிநா ணாவதங் காணு நாட்க,

ளெல்லாம்போ யினபோமா லிறவாதான் ரூய்நன்ரு மெழினு காணேன்.

நடுவின்முடி வினிலடியி னன்ரூன பொருளொன்று ஞால் தில்லேப், படுபொருளெல் லாமிறப்பா மலத்திரு லேபூசப் பட் தன்ரே, கடுவினைக ணூடோறுங் காய்துயர நாடோறுங் கனை யொன் றில்லாக், கொடுமைகளே நாடோறுஞ் செய்கின்ரு ரறிவில் லார் ரூரம்பைக் கூத்தால்.

பாலகனை யஞ்ஞாநத் தழுந்துவனற் காளையாய்ப் பாவை மாராற், சாலவருந் துவன்விருத்தன் ரூனகிக் குடும்பத்தாற் றளர்ந்து சாவ, னேலவிவ னெக்காலத் தென்செய்வான் மாயக்கூத் திருந்த வாறே, ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப் பொறிமேள மாய்மறப் பேய் நடிக்கு மன்றே. 2

உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை வீற்றிருக்கு முவகை லென்றுந், தெள்ளநற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதுந் தீமை வாழு, மெள்ளற்ற வின்பதத்தின் றலைமேலே துன்பங்க ளிருக்கு மென்ரூற், கொள்ளத்தக் கனவான குற்றமிலாப் பொரு ளெனது குறிப்பு னேற்கே. 2

ரிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோற்ற மொடுக்கமா மேலோ ருண்டாற், பழிப்பரிய வண்ரூர்முன் னென்போல்வா ரென்னென்று பகரலாவ, ரிழிப்பரிய விசித்திரமாஞ் சம்பத்து மாபத்தா மிதயங் காயி, லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ் சம்பத்தா முள்ளம் வெண்டில். 25

வெம்மாய வாழ்வன்ரே தூயர்க்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய விளம்பு கின்ற, தம்மாவிங் கிதனிடையே யழுந்தாமவர்க் கின்பமுள காவ தெங்ஙன், மைம்மாயை யென்னுமரம் பணையிலேபூ காய்பழுத் தால் வரம்பற் ரூங்க, விம்மால்செய் மந்திரவா னிம்மரத்தான் சங்கற்ப மென்ப தாகும். 26

சங்கறப ராசத்தா லெளிதாக மராசந் தானே யெய்து, மங்குற்ற மமமிறக்கிற சமமர ணைங்களெனு மாழு மாயு, மிங்கிப்பா லெனைததிருடுங் கள்ளனைக்கண் டேனகணேடு னிவன்போர் நெஞ்சம, பொங்குறற நெஞ்சத்தா னெதிராவணை தேனின்று பொன்று விப்பேன். 27

இத்தனைதான் மதமுதனைதத் துளைததிலே னின்றுதுளைத் தியைதத நூலாற, சிததிரமாயக் கோததணிவன் முழுதுணர்ந்த தேசிகராற் றெளிநதே னெல்லாஞ், சுததபர மாநதந் தோறறு விக்கு நல்லறிவாஞ் சோதி பெற்றேன, மெததவிவ ரெனனதிங கிவையெனும்பொய் யுள்ளொழிததேன மீணடு நாடேன். 28

பேதிக்கு மதமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற் பிளந்து வென்றேன, வாதிதத துயரெல்லா மாற்றினே னுபசாந்த வாழ்வு பெற்றேன், சாதிதத விவேகமே யுனைவணைங்கி னேனென்று சங்கர் கோமான், சேதிதத மதவலிவெல் லாமொழிதது தானேசித திரம்போ னின்றான். 29

வாள்ராசித் திரம்போல நெடிதிருந்து சங்கர்பிரான் மாய்த்து நெஞ்சை, மீள்ராதல் னுபசாந்த நிறைநெஞ்சா னுலகியல்பை மேவிப் பாாத்தான், ரூள்ராணமை யாலியற்றுமை பொருளேது கைக்கொள் ளத் தக்க தேது, கோள்ரான கற்பனையென் சுபாவவறி வாமெ னக்குக் குறிக்குங காலே. 30

சுத்தமாய்ச் சொரூபமா மென்னுருவ லாள்வேறு தோன்றக் காணேன், வதியான் வாராத பொருண்யவேன் வந்தபொரு ளனைத்துங் தள்ளே, னித்தமாய்த் தன்னிலையி னிற்குமென தறி வுருவி னிலையா நிற்பே, னுத்தவர் நேதுவரு மதுவருக வென் றழைந்தி யொருவமும் யாரு ணீ. 31

வானேகு கதிரிரவி காளியற்றும் வாறென்ன வக்து வாது தானேதோன் றியதொழிலப் பற்றின்றிச் செய்தமெனக் சாக னெண்ணிக், தீனேய வருகாலுஞ் செல்கால மிலையளவுஞ் சிக்ை செய்யா, னுானேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப்பி னைகதேலா நெரா லுற்றான்.

பேசியதன் விசாரத்தாற் சாகர்பிரான் பெரும்பேறு யபற தல்லால், வாசியுள மற்றென்றல் வந்ததல்ல வாரீச மலர்க்கை மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா லடை தல்லாற், றேசிகரில் லாவீனர் செய்தொழிலாற் பெறலாமோ சிற்சொரூபம்.

புறப்பேறு கனவேண்டி யியற்றுகின்ற புண்ணியத்தை புகியி லுள்ளோர், சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு மென்றறுதி செய்யிற் பேறு, மிறப்பான வாபத்து விளைநிலமா யிருந்ததிய வேலை யாகிப், பிறப்பான நச்சுமர மித்தாகும் பேதைமையை பினக்கல் வேண்டும்.

இலங்கியசிந் தாமணியா மிதயமெனுஞ் சாக்கறையி லிருக்கு போதாங், கலங்கலிலா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள் கற்பகம்போ கணைத்தி னல்குக், கலங்குவிசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோய் நல்லறிவு தோன்றி ணைை, விலங்குகவ சத்தோணை யம்புகள்போற் காமாதி விகற்பங் தாக்கா. 35

பரமாதித் தனைமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றக்களிதது படர்ந்து மீண்டு, நிரமான வகங்கார மூகில்விவே கக்காற்றா சிதறிப் போகும், வரமான பதம்வேண்டிற் றன்மாத்தி ரைசமுதன் மாற்ற வேண்டு, மூரமான புலியைமுத லுழுதன்றோ விளைபயன்க ளாதலின் றாே.

5—1. சங்க ராசன் கதை மூற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—802.

5—2. புண்ணிய பாவநர் கதை.

மோக வற்சரா பிக்கொடி மூளத்தெழு மூலஞ்
சோக மாசுண மிருந்தர சாள்வதோர் சூழ
லாக மேழுத லியாளனைக் காணுமஞ் ஞாக
மேக மாகிய பாராபரந் தோன்றிரு லிறக்கும். 1

அநித்த மிசசக மென்பதை நாடொறு மகத்தி
னுனித்து நோக்கினர் சாகனைப் போலநுண் ணறிவாற்
றனித்த மெய்ப்பொருள் பக்குவ தறிகுவர் தநத்தால்
மனித்த ராற்கரு மத்திரூற் றேறவால் வாரா. 2

சாந மஞ்சினர்க் கவருடை முயற்சியே சாரைந்
திநமு மிகுகிவ ரூனைனுஞ் சிறுமைதான் சிதையி
லாக மாயுல கெங்குமாம் விசாலமுண் டாகு
மாநு றதனை துயர்ச்சிதான் காணபுற வருமால். 3

வேறு.

பற்றுவீ டென்றி ரண்டிற் பற்றலும் விடுத ரூனு
மூற்றவை மநத்து ரூப முயர்பந்த மதுவே நில்லை
மூற்றுறு பற்று வீட்டின் மோகமுந் துயரும் விட்டுத்
தூற்றுள பற்று வீடு துடைதததசை யாது நிற்பாய். 4

மயலின்மை யநித்த மின்மை மடமின்மை வருத்த மின்மை
செயலின்மை கரும மின்மை தியக்கின்மை விகற்ப மின்மை
பயமின்மை துவட்சி யின்மை பகையின்மை குறைவொன் றின்மை
கயமின்மை கடிந மின்மை கடிநமாயக் கழற லின்மை. 5

வீடுபெற் றிரண்டு நீத்த மேலவ ரிடத்து மேவி
நீடுவா தனைக ளின்றி நிகழ்த்திய குணங்க ணிற்கும்

பீடுறு நினைவா னாலாற் பிணிப்புற்றுப் பிறவி யேலை
யூடுற மயன்மீன் வாரு முயர்ந்தவா தனையாஞ் சாலம்.

வாதனை யென்னு மிந்த வலைபுந்தி வாளா லீர்ந்து
மோதுசூ றைக்காற் சிந்து முகிலெனச் சிந்தி நிற்பாய்
பாதவங் குடாரத் தாலே படுப்பபோ னெஞ்ணை சொஞ்சாற்
றீதற மாய்த்து மேலாம் பதத்திலே திரமாய் நிற்பாய்.

வகுதல் வருத றுஞ்சல் விழித்திட லிருத்த னிற்ற
லாகிய வெல்லாம் பொய்யென் றழுந்தியுள் ளாசை தீர்வாய்
சேகுற வலையுஞ் சித்தம் பகுதியாற் சித்தின் பின்னே
போகலூன் மணத்தாற் சிங்கச் தனைத்தொடர் பூனை போலாம்.

மடங்கல்வீ ரியத்தாற் பெற்ற தனைதின்னு மார்ச்சா லம்போற்
றொடர்ந்துசென் மாளுஞ் சித்தாற் றேருன்றிய பொருளைப் பற்று
படர்ந்துகாண் பவற்றைப் பற்றின் மாய்கெடாப் பந்தம் போகாத்
திடங்கொள்காண் பவற்றை நீக்கிற் சித்தம்போய் முத்தி யாகும்.

யானிலை யிரண்டு மில்லென் றெண்ணினீ மேவப்போ னிற்பா
யூனிற மில்லா வின்போ லுளத்தழுய் நல்லு ளத்தே
தானும்லை யழுமாய்க் காண்பான் காண்பன தம்மி னோடே
மேனிகழ் காட்சி யென்னு நின்னைநீ விடாது தேர்வாய்.

இனியன வினிமை கொள்வா னிரண்டும்விட் டிவற்றி னோடே
தனிநிக ழினிமை நாடித் தற்பர மயமாய் நிற்பாய்
நனிபல தூய்ப்பான் றூய்ப்ப திரண்டுக்கு நடுவே தானே
யனிசம்பற் றின்றி நிற்கு மதுபற்றி யதனு னிற்பாய். 11

காதலாற் கட்டி லுய்யார் கயிற்றினாற் கட்டி லுய்வா
ராதலா லாசைக் கட்டை யசங்கற்பத் தறுப்பாய் நானென்
றேறுபா வனையை நானென் றுதறுகார் வாளால் வீட்டி
யேதமில் சுபாவம் பாவித் தெழுபவ மிலாவீ டெய்தி.

அனைத்துயிர்க் கச்ச மில்லா நிலைநிற்பா யதுல வெண்ண
வினைத்தொட ராகம்பா வததின் வேட்கைதீ ரென்ற நின்சொன்
னினைததிடின் மிகவு மாழ நீடகரு கார நாசந்
தனைசசெயி லுடல மென்னு மேதுவைத் தவிாக்கின் றேறுல். 13

அகமென லொழிக்கிற் ருனை யங்கரு மடியி லீர்ந்த
நகமென விறக்கு மன்றே யென்றுயர் நாதன் கூற
மகமுநி யுரைப்பான் வள்ளால் வாதனை மாற்று மாறு
நிகழ்வுறு தேய நேய மிாணடென நினைப்பர் கற்ரோர். 14

இந்தநம் பொருட்கு வாணு ளியாமிவை யெமக்கு வாணு
ணந்துறு மிவறரு லன்றி நாமில்லை நமமா லன்றி
வந்தவிப் பொருள்க ளிலலை யெனுமநத துறுதி மாற்றிப்
புந்தியா லுசாவி யாமும் பொருள்களும் வெவவே றென்றே. 15

பொருளினே மல்ல நாமு நமதல்லப் பொருளு மென்றே
தெருளுநற்றுட் குளிாந்தி யாவும விநோதமாய்ச் செய்யு நெஞ்சான்
மருளறு நிச்ச யத்தால் வாதனை விடுத ருனை
யருள்பொழி மேக மொப்பாய் தேயமென் றறிவா யன்றே. 16

தனதுவா தனைமாண் டெல்லாஞ் சமமதா நெஞ்சாற் பண்ணி
யெனதென வெ துடலை நீகதி னிந்தவா சனைநா சந்தா
னநகமா நேய மாகு மகங்கர மயம தான
வினவுவா தனையை முற்றும் விநோதமாய் விட்டோர் மேலோர். 17

தீரா மவரே தேயத் தியாகருசெய் சீவந் முத்தர்
வேரறத் தொழில்க ளோடே வாதனை விட்டுள் ளாறித்
தாரமா நேயம் விட்டோர் துகளறு முத்த ராகும்
வீரனே யிவையி ரண்டின் விடுதியுந் தம்மி லொக்கும். 18

வேறு.

தேய நேயத்தின் றியாகங்கண் முத்தர்பாற் செறிவ
தேய நேயத்தின் றியாகங்கள் பிரமத்தைச் சேர்த

தேய நேரயத்தின் றியாகங்க ளிடரெலாந் தீர்ந்த
தேய நேரயத்தின் றியாகங்கள் தேடருஞ் செல்வம்.

வேறு.

சூழுறு மின்ப தன்பந் தொடர்வுறி லொருகா லத்து
மாழுதன் மிதத்த வில்லா வவர்களே சீவந் முக்தர்
கேழுயர் மகிழ்ச்சி யச்சஞ் சினமின்மை பொருமை கேத
மூழுறு மிவற்றை நோக்கா வுளத்தினர் சீவந் முக்தர்.

சுழுத்திபோ லாறி நின்ற பாயனைத் தொழிலி னலே
பழுத்தவொரு சதரை னீங்காச் சாக்கிரம் பயில்வோர் நாளும்
விழுத்தகு கலைகள் சூழ்ந்த மதியென மேலோர் மேவ
மூழுத்தமும் பிரிவி லோரே முத்தரென் றுரைக்கத் தக்கோர். 21

யுறப்பொருன் விட்டா லுள்ளே பூண்டமா லென்று சொல்வர்
மறப்பற வனைத்தும் விட்டான் மாண்டமா லென்று சொல்வர்
திறப்பட வெனக்கே தாக வென்றெழுந் சிந்தை யாசை [மும்,
துறப்பில்பொன் விலங்கா மித்தைத் துவக்கறத் துடைத்தல் வேண்

சத்தசத் தென்னப் பட்ட சகலபா வனையி லென்றுங்
கொத்தற வாசை மாற்றிக் குறைவில்பே ருளத்த ரெகிச்
சுத்தால் லுதார மான சொரூபத்தி னிற்பாய் பெத்த
முத்தமா மாசை யின்ப துன்பங்கண் முழுது நீக்கி. 23

பேதமுந் திரையு மில்லாப் பெருங்கடல் போல நிற்பாய்
மானவ கேண்மற் றொன்று மாசிலா விசார மூள்ளோர்க்
கானநிச் சயமா லுண்டா மடிதலே மட்டு நானே
யீனலுற் றவர்தாய் தந்தை யென்பதோ ரறுதி தானே. 24

கன்றிய பந்த மாகு மிதுமெய்ம்மை கருதா வாற்ற
னின்றன வனைத்தின் மேலோ னெல்லின்வா லிலுஞ்சற் றோரா

னென்றிரண் டாவ தான நிச்சய மெய்து மென்னி
லொன்றிய முத்தி யுண்டா முத்தமர்க் குடைமை யாகும். 25

புவியெலா மெனது ரூபம் பொன்றுத லிலரு னென்று
குவிவறக் காண்டன் மூன்று நிச்சயங குறைவில் வீடா
மவியுறு முலகு நானு மனைத்தும்பொய் விண்போ லென்றுந்
தவிாகில மென்ற ரூலா நிசசயந தனிவீ டாகும். 26

பெததவா சையதா முன்னே பேசுநிச் சயம தொன்றுஞ்
சுததவா சைகளா லூனறு நொயயவாயத துகளில சீவந
முதகர்பால் விளஙகு மிந்த மூனறினு ளெலலா நானென்
றுதகதேதா நிச்ச யததைத யுறிற்பின்னே யுள்ளஞ் சோரா. 27

சூனியம் பகுதி மாயை பிரமருசிற் சோதி ரூந
மீனமில் புருட ரூம்மா வீசானன சிவமே நிதத
மானவை யெனன லாமொன றிரணடெனு மகல்பே தத்தால்
வானுயர் சகமப டைக்கும விநோததத்தால வளரு மொன்றே. 28

ஒன்றெனும் பாம ரூபத தொருசததி யொருமை யாலே
னினறெழு கின்ற தன்றே னின்னது பிறர தென்றும்
பொனறிய திருந்த தென்றும பொருள்களிற் கருமந் தன்னி
லென்றுமின் பதது ண் பஙக ளிதயதது லூன்ற வேணடாம. 29

யாதினு முயர்ந்து மாளாப் பதம்பறறி யிதய மென்றுஞ்
சீதமா யின்பத் துண்பஞ் சோகிலா பிறப்பிற் சோரார்
சாதுகொள் பகைகொ ளொதத்தல் தருசமவல் லபஙக ளுள்ளே
ரோதிய நெறியிற செல்லு முத்தமா பிறப்பிற் சேர்ார். 30

இழிவுயர் விரண்டு மெண்ணு ரிச்சைசே கா பஙக ளெய்தார்
தொழிலிரு ழி லிலாமை விட்டோர் துன்னிய பிறப்பிற் சேரார்
மொழில்பெற விளங்கி யார்க்கு மினியன வினிதிற் சொல்வோ
மழிபொரு ளினத்தின் சால்பை யறிந்துளோர் பிறப்பிற் சேரார். 31

வேறு.

தேயவா தனைநீங்கிப் பூர்ண மாகித் தெளிந்தவிழி யிமையாமற்
சிவந் முத்தி, யாயபா வனையாலே சொரூப மேவி யநவாத முலகிவ்
விளை யாடு வீரா, மாயவா சையைநீக்கிப் பற்ற றுத்து வாதனைபோ
யுள்வெளியாய் வாகி யத்தே, மேயவா சாரமெலா மியற்
யென்றும் வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா.

சகத்திலே புறத்தொழிலி லாரம் பித்துத் தனியிதயத் தாரப்
பஞ் சற்று மின்றி, யகத்திலே செயாதோ ணெய்ப்புறத்தே செய்வோ
ருகியே யுலகில்விளை யாடு வீரா, யுருத்தவுகங் காரம்போய்ச் சித்தம்
தெறி வாரம்போ லெய்தாகி மாசொன் றற்று, வெகுத்துவமா
மடையாள மனைத்து மின்றி வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா

இதமான வுதாரியாய்க் கடிநா சார மின்றியா சாரங்கட
கெளிது பின்போய், விதமான வனைத்துக்குஞ் சார்பை நோக்கி
வேண்டியவா றுலகில்விளை யாடு வீரா, புதலுகி நிராசைதனை
யுள்ளே தேக்கிப் புறத்தேயா சையிற்றொழில்கள் பூண்டான்
போலா, யதலுலட் சினமாய்ப் புறம்வெய் தாகி யநவாத முலகில்
விளை யாடு வீரா.

இவன்சுற்ற னிவன்பகைவ னிவரு னென்னு மிவ்வெறும்
பொய் யிராமநீ யிறையு மெண்ணே, லவம்பற்று நொய்யமந்த் தவர்க்
கிவ் வாறு மறிந்தோர்க்குச் சகமுழுது மகலாச் சுற்ற, நிவர்த்தற்
பலகோடி பவமோ கத்தா னீபகைநீ யுறவென்பா நிமிடந் தோறு,
முவந்தற்ற மயக்கிதுவாம் பரமார்த் தத்தா லுலகெல்லாம் பக
யாகு முறவு மாகும்.

இதுபொருட்டா லிதிகாச முமன்று கேள்பண் டிடையந்தகன்
கையின்கணைய் னிருடி மைந்த, ரதுலமயேந் திரகிரியி. னையலே
வாழ்வோர் பருந்தவத்தோர் தீர்க்கதவ னளிக்க வந்தோர், சதுர்மறை
தேர் புண்ணியபா வன்சொன் முள்ளார் தம்கையொடு கங்கையின்பாற்

றவஞ்செய் நாளிற், பொதுவுறச்செய தவப்பயனுற் கால முற்றிப் புண்ணியனும் புண்ணியவான் போதம பெற்றனை. 36

அகவன்பின் னவனுன பாவ னன்பா லறிவுடைமை பாதியள வாத லாலே, செகதிரோ ஹுதிப்பதன்முன் னருணன் ரூன்றச செங்கமலங கிணகிணிவாயச் செய்வ தொத்துத், துகவறி யாமையு மெய் வீடு மின்றித் தோளாவெந் திரம்போலத துவண்டு நின்றான்; பொங்குதவத தீர்க்கதவ னென்னுந் தந்தை போகதி லிச்சை யெலாம் புந்தி தோந்தான். 37

காலமே காரணமாய்க் குடும்ப வாழ்விற் காதலொழித் தறச் செறிந்த காயந் தன்னைச், சாலமிகு தொழிற்பறவைக் கிடமாங் கூட்டைச் சாந்வியின் கலைகளையிற் ரூனை தோந்தான், கோலி யொரு சுமைசுமப்பான் குறித்த வெலலை கொண்டுபோய்ப் போடுவ போற குரம்பைப் போட்டு, மாலுறுபற் ரூன்றின்றிப் பூவி லுற்றம் வானுறல்போற் பரமபத வாழ்வு பெற்றான். 38

தொழிலின்றிக் காட்சியெனுந் துன்ப மின்றித் தொல்லறிவு தோன்றிடமாஞ் சொரூபம் பெறற, வழிவின்மூனி யிறதலுமே யவன்றன் பன்னி யம்புயனின் றகலளிபோ லங்கம் விட்டாள், விழிகணிகா தாயதனதை யிறப்பக் கண்டு மேற்செயவேண் டியகிரி யை விதியிற் செய்வான், வழிபடுபுண் ணியன்முயனரூன் யாவன் ரூனும் வருதகமெனுங கடற்புகுந்து மயங்க லுறரூன். 39

அன்னேயன் னேயென்னு மென்னே யீன்ற கையானை யாவென்னு மந்தோ வந்தோ, வென்னேயென் னேயென்னு மாற்ரு லகி யெரிமிதித்தாற் போற்காக மெகுகு மோடுந், தன்னே ரின் முன்னவனே நோக்கித தோரூன் றம்பிமிகத் தளாவுற்ரூன் றனரா முன்னேனை, யின்னேரு மூடற்கிறத்த லியல்பே யென்று வேறெரூன்று நினையாமல் விதியே செய்தான். 40

மறைநெறிகண் முடித்ததற்பின் சோகத் தாலே வாய்மூட
விளவறனே வந்து சார்ந்து, நிறையறிவாம் புண்ணியன்பா வனை
நோக்கி நெஞ்சழிக்குந் துயரமைந்தா கீத்த லென்னை, பொரு
மிகுநின் பிதாநின்ன தன்னையோடும் பொருந்தியிருந் துளபுதத்தின்
பொலிவைக் கேளாய், குறைவுநிறை வில்லதென்றுந் தனதாய்
தாளைக் கோதிலதாம் வீடெனும்போர் கூற வற்றும். 41

அனைவருக்கு மேவுமிட மதுவே யாகு மறிஞருக்கு மெய்யுரு
மதுவே யாகுந், தனையகலா வப்பதத்தில் வாழுந் தாதை தனைநோக்
கித் தளருமது தகவோ தம்பி, தனைபுனலி னெட்டடத்துக் கெய்தும்
பள்ளத் தொகுதிபோற் பிறவிதொறுந் தொடர்ப்பாய்ப் போன,
வனையுறுநின் ரூய்தந்தைக் கிலக்க மூண்டோ மனைமக்கள் சுற்ற
மொரு மட்டுண் டாமோ. 42

பருவங்க டொறும்பெரிய வாத்திற் காய்க்கும் பலங்கள்போற்
பலங்கடொறும் பாந்த சுற்றங், கருதுங்கா லிறந்தவவர்க் கிரங்க
வேண்டிற் கற்பமள வலறினைமோர் கையுண் டாமோ, சொரும்
மிலா வஞ்ஞாகக் காகன் மேட்டிற் றொடர்ந்தவா தனைக்கோடைச்
சுழல்வெங் காதம், பெருகுநீர் சுகாசுகமாந் திரைகண் மோதிப் பேத
மொரு கையின்றிப் பிறழு மன்றே. 43

இல்லுறவு பகைகேயங் கோப மாசை யிழிவுயர்வா தியள்வடிவ
யெழுந்த ஞாலம், புல்லுறுதன் ஞமமாத் திரத்தி னுலே பொலிந்து
விரி கின்றதல்லாற் புறனி லுண்டோ, நல்லுறவா னினைத்திடினல்
லுறவே யாவர் நண்ணுராய்ப் பாவிக்கி னண்ணு ராவர், கொல்லுற
நஞ் சமுதாண்டின் குணங்கள் போலுங் குறித்திடுபோ வனைக்கட்டுக்
குலைந்தா லுண்டோ. 44

ஒன்றிலே தொன்றியனைத் துருவ மான வுணர்வுக்குப் பகை
யுறவென் றுரைப்ப தெங்ஙை, னின்றியொழி நசைபுண்ணீர் தொல்
கன் மேய்ந்த வெலுப்புப்பஞ் சாந்தன்னி லியாமா வென்னு, நின்றி

வணீ நின்மகத்தா னினைத்து நோக்காய் நிமலமாம் பாமவிழி நெறியா
ணேக்கிற், பொன்றுதுயர் நீயில்லை நாணு மில்லைப் புண்ணியபா
வமெனனல்பொயப் போதந் தோன்றும். 45

எகியதீ வுகடோறும் பிறந்த சென்ம மெண்ணவொண்ணு
விந்நாவற் பெருந்தீ வததிற், நோகிலமாய் முன்பிறந்தாய் விலங்கு
மேகங் குன்றுமா மூவகபுட் குலங்க டமமிற், போகியசென்
மதனதாகுதி புகல வொணணுப் பொருந்துமவற் றுன்கிளையாய்ப்
போனாக் கெல்லா, மாகுலமுற் றிலையென்னீ யவற்றின் மட்டோ
வந்தநே சப்பிறவி யறையக் கேளாய. 46

கோசலத்துங் தெசார்ணவத்தும் பௌண்ட ரத்துங் குச்சரத்
துந் துழாரத்துங் கோக நத்தும், போசலத்து மேகையத்துஞ் சாரு
வதத்தும் பூபதியாய் வாநரமாயப் புழுவாயப் புல்வாய், மாசலத்திற்
கரணடமாயப் பதங்க மாகி மாசுணமாய் வேசரியாய் மட்டில்
சென்ம, நீசகல வாதனையாற பிறநத போதி னின்கிளைஞர்க் கிரங்
காத நீதி யென்னை. 47

அளவிறந்த பிறவிதொறும் பிறந்தோர்க் கெல்லா மன்னதா
தையையெண்ணி லகன்ற காநிற், கிளர்மாகக டருஞ்சருகை
யெண்ண வற்றுங கேதமுறக் கணக்கில்லைக் கேளாய் மைந்தா,
தளாவினறிப் பாவாபா வனைக ளின்றிச் சராமரண மற்றவுனைச்
சங்கி யாதே, யுளமுறநோக் காய்துயர்விட் டருஞாநத்தை யொழித்
லுள்ளபடி யுன்னைக் காண்டி. 48

உன்னுருவை நீகாணு ஞாநக் கண்ணி லொன்றலா வாசை
யெனுங காச மூறு, மன்னதுதீர்த் துளக்கமலத் துள்ளே நொய்ய
வறிவுடைய வுண்மநத்தா லுன்னு லுன்னை, யின்னபடி யென
நோக்கி முயக்க மெல்லா மிறையுமற வொழித்தின்ப மெய்தி

நிற்பாய், பின்னவனே யெனமுன்னே னுலைத்தா னென்று பெரி தனைகக்கு வசிட்டமுனி சேபி னனே.

5—2. புண்ணிய பாவஞ் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—851.

5—3. மாவலி கதை.

புண்ணிய னுலைத்த ஞானம் பொலிந்தபா வனன்ற னுள்ள
நண்ணிய விடியற் கண்ட ஞாலம்போல் விளங்கித் தோன்றத்
திண்ணிய விருவர் தாமுஞ் சித்தராய் விவேக ஞான
தெண்ணிய கடைாயை யெய்தி யியம்பிய வாசத் திருந்தார்.

வேண்டிய கால மெல்லாம் விநோதமாம் விளையாட் டெய்தி
யீண்டிய காலஞ் செல்ல யாக்கைதீர் வீட்டி லெய்தித்
தூண்டிடு திரிநெய் யில்லாச் சுடர்கள்போற் சாந்த மூற்றூர்
மாண்டிடு முயிர்கட் கெல்லா மாபின்ற மாபு போலாம்.

அநந்தமாம் பிறப்புற் றூருக் ககிலமு மயலண் ணுகிற்
சினந்திட னையத்தல் வேண்டா வாதலாற் செறிந்த வாசைக்
கநந்தனை விடுவ தல்லாற் கதித்துற வளர்க்க லாகா
மநந்தனில் வளர்க்கிற் சிந்தை வஞ்சிக்கு விறகா மன்றே.

இச்சையாம் விறகு மாண்டா லெண்ணமாம் வஞ்சி மாளு
நிச்சய மாகுந் தேயத் தியாகமா நெடுந்தே சேறி
மெச்சிய வுதாரக் கண்ணுல் வேட்கையான் மிகவும் வாடுங்
கொச்சைசெஞ் சாலத்தை சோக்கிக் குறைவற விருப்பாய் தீரா.

வேறு.

கொய்ய தாயொரு மயலின்றி சோயலா சீங்கி
மெய்ய தாகிய பிரமமா நிலையிது வீரா

ணைய மின்றியிந் நிலையுறி லறிவில ரோணு
ணையன் மேவல ரிராமநீ யிவ்வகை வாழ்வாய். 5

நல்ல புந்தியும் விவேகமு மெனவிரு நண்பா
லல்ல நீர்ந்திடு மொருவரை யென்னினு மணுகிற்
சொல்லு பல்பொருட் சுற்றங்க டுடக்கறத் தீர்ந்து
புல்லு தின்மையி னலன்றித் துயரெலாம் போகா. 6

மயலி லாமையா னூல்களான் மகத்துவ மூதலா
மூயர்கு ணங்களால் வருந்தியு மநதநினை யுய்க்கிற்
றாயாக ணீங்குழு வுலகுறு செல்வமுந் தொக்குப்
பயன ளிக்கினு முயர்வுறு மநமெனப் பயிலா. 7

மநநி றைந்திடி லமுதமாய் நிறைந்திடும ணையங்
தனது தாட்செருப் புலகெலாந தோன்முச்சுந் தாம்போற்
கநநி ராணசையா னிறையுநெஞ சாசையிற கவிழா
திநமு மாசையா னிறைமநங குறைவென்றுந் தீரா. 8

அகத்தி யன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு
மிகுத்த மாலிலா மநமென நிறைமதி விளங்காப்
பகுத்த பாற்கட னிறைவுறுப் பரிமளக் கோக
னகததி னுயகி திருமுக நலம்பெறத் தோனறு. 9

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச சுதையினை மைபோ
லதிக நன்னெஞ்சை யாசையாம் பேயழ கழிக்கும
பொதியு மாலெலா நீக்கிவன் பவப்பயம் போக்கி
முதிர்ம நத்தின்மால் பிணிப்பறின முததிவே றுளதோ. 10

இன்ன தன்றெனி லிராகவ மாபலி யென்ன
நன்ன தாகிய புநதியான் ஞாநமே நேர்வா
யன்ன தேநல னெனன்றலு மனையதே தென்று
சொான்ன மாமுநி தன்னையே யிராமனுஞ் சொான்னான். 11

வினைய வள்ளலுக் கருந்தவ னுதித்தாம் வினம்புக்
கனைத தோள்களா லுலகெலா மஞ்சுறச் சயித்தோன்
பிரானி சார்ங்கியை முதலினர் தாழ்வுறப் பொரியோ
னரானி யாமெனப் பாதலத் தரசுசெய் யதுலன்.

மாவ லிப்பெய ராணுயர் விரோசனன் மைந்த
னவ லிப்புறு கோடிபத் தாண்டடா சாரேண்
காவ லிற்றிகழ் மேருவின் சிரமணி கதுவு
மேவ லிற்பொலி சாளரா மேனில மேவி.

ஒருப கற்றனி யிருந்தன னினையினை யுணர்ந்தான்
பெருகு போகங்கண் முனிந்தனன் பிறவினை நினைந்தான்
பொருவின் மூவுல கங்களிற் போகங்க ணெடுநாட்
பருக நல்குநம் போரா சாவலன்கொல் பயனே.

எய்து போதினி லினியவா யெக்கனே யெனிலு
நொய்தி னீங்குமிப் போகத்தி னின்பமே நுவலி
னெய்த லேக்கிய நின்பமு நெருநல்போ வின்றுஞ்
செய்த செய்வதே யல்லது கண்டிலந் செயல்கள். 15

உண்ட வின்பமே மீளவு முண்கின்ற தொருநாட்
கண்ட காட்சியே மீளவுங் காண்கின்ற துலகந்
கொண்ட கோலமே மீளவுங் கொள்கின்ற தென்றுல்
விண்ட மேலவர் ஞானுரு தொழிலரோ வெறுத்து. 16

அருந்து மட்டினி தென்றதே மீண்டுமீண் டருந்திக்
கிருந்தி டாதபுன் கிறுவர்போற் செயலறி யாது
வருந்து கின்றன நாள்பக்க மாதமாண் டுகங்கள்
பொருந்தி வந்ததே யல்லது புதிதொன்றும் வாரா. 17

செய்யத் தக்கன யாவையுஞ் செய்துமிச் செயலா
லெய்யுப் பெற்றதென் செயன்மறித் திலாததொன் றுவகை

லையப் பாடற யாதிரு லெய்துமப் பொருடான்
மையப் போகத்தா லொழிந்துமேல் வருநெறி யாதே. 18

அழிவி லாததா யந்நிய மாகிய வதுசேர்
வழிய தேதெனச் சிந்திப்பான் மந்தொன்றை நினைந்து
மொழிய லுற்றன னறிந்தன மெனவிரு நொடியில்
விழிபெ ருத்திடப் புருவமே லெறறினன் வியந்தான். 19

தன்ன துள்ளுற நினைததது விளமபினன் ருனே
முன்ன மிங்கியான் கேட்டனன் முழுதுணா முதன்மை
யென்ன ருமபிதா விரோசநன் றன்னையிப் படியே
யனன வன்புகன் றனனென விவையெலா மறைவான். 20

ஐய துன்பமு மின்பமு மென்பன வனைதின்
மைய லியாவையு மடிநததேதா ரிடமெது மநதின்
வெய்ய மோகந்தீ ரிடமெது வேட்கைக ளெல்லாங்
கைய றப்பட்ட விடமெது கருணையா லுரையாய். 21

நீராசை யாகியே யிளைப்பெலா நீங்கிட மேது
விராவு பேரின்பத தழுகிதாய விரிவிட மேது
பராப ரந்தெளிந துணாநதநீ பகாதியென னெஞ்சை
யாவு துன்பம்விட் டிளைபபெலா மாறுதற் கென்றேன்.

ஏந்தை யப்பொழு தரைசெய்வான் மைந்தகே ளியம்ப
வந்த மற்றற விசாலமா யளவற வகன்று
சுந்த ரத்ததாந் தேசமுனை டனைடதின் ருகுதி
வந்து தித்திருந் திறப்பதற் கிடமதாய் வயங்கும். 23

ஆய தேயத்தி லெம்பெரும் பூதமு மில்லைச்
சேய குன்றில்லை வநமில்லைத தீர்த்தங்க ளில்லைத்
தூய தேவரோ முதலிய தொல்லுயி ரில்லை
நாய கன்பெருஞ் சூடொரு மொருவனே நண்ணலும். 24

முழுதுங் காண்பவன் முழுதிலுஞ் செறிபவன் முதல்வன்
பழுதில் சாந்தரைய் நிறைந்தவா ளாவுறை பண்போன்
வழுவி லாவிவ ரைக்கிய மந்திரி வசத்தாற்
றழுவு செய்கைக ளியாவையு நடத்திடுந் தானே. 25

இல்ல துள்ளதா முள்ளது மில்லாதா மிமைப்பிற்
புல்லு மந்திரி நினைதகிடி லிடரென்றும் புகிக்க
வல்ல தில்லையொன் றறிகிலன் மன்னனை விடாது
செல்லுந் தன்மையாற் கேவல மினைத்தையுஞ் செய்யும். 26

இந்த மந்திரி தன்னெதி ரியாவையு மியற்ற
வந்த மனனவ னெனறுமே காந்தத ரைகு
மைந்த வென்றுரைத் தருளிய பிதாவைவான் மகிழ்ந்து
புந்தி யாலந்த வகையெலாம் வினவினேன் புகழ்ந்து. 27

அறிவி லாசமா யாதியும் வியாதியு மின்றி
நிறைவி தானவத் தேசமே தத்தனை நேருந்
திறவி யாதது யாதிரை லெய்துமத் தேசத்
திறவி லாதவம் மன்னர்மந் திரி யாவன். 28

புவந மியாவையும் விநோதத்தா லடர்த்தவென் புயத்தா
லவனம் மந்திரி யுடனடாப் புரூவலி யமர்ந்த
தெவன றைந்தருள் கென்றலு மென்பிதா விசைப்பான்
கவன நீள்வலி மந்திரி வேகமார் கடப்பார். 29

தேவர் தானவ ரென்ணரு கோடிக டானன்று
மேவ வென்றிலா ரூலதே மிகண்முத வென்ற
மேவ ரும்படைக் கலமெலா மவன்மிசை விட்டான்
மாவ ருங்கல்லி லறைந்தபூ வெனமூனை மடியும். 30

விளிவ ருந்திற லந்தமந் திரியந்த வேந்தா
வெளிது வென்றிடில் வணங்குது மிவ்வகை யின்றே

லளிய மேருவை யசைப்பினு மசைப்பரி தாகு
மொளிகொ ளுகபுந் தியினலால் வெலப்படா வெருகுகே. 31

உக புந்தியா லலலதவ வமைச்சினை யுறழுல்
வேக நாகம்போ லெரிததிடும் வேந்தனே டமைச்ச
னேக ராச்சியஞ் செய்யுமத தேசமு மியாவுஞ்
சோக மற்றிடக் கேளென விரித்திது சொன்னன். 32

முன்ன நாஞ்சொன்ன தேசமோ முடிவிலா முத்தி
மன்ன னெனறது மாசிலா மணியென வயங்குந்
தன்னில் வெறிலா வாததும தததுவந் தானே
யன்ன வேந்தனு லமைத்தமந் திரிமர மாகும. 33

கிடைய மியாவையு மொருப்படட வொருக்கிநல் விராக
முடைமை யாவது பாமமாம யூகமென் றுரைதேந
தடையி லாமரும விராகததால் வெலப்பட்ட தன்மை
படைசெய மததமா தொழுவத்து ளகப்பட்ட பணேப. 34

கறற றிந்திலா மநதனைநாற் கூறெனக் கற்பித
துற்ற போகத்தி லுபயழு நால்வழி யொன்றும்
பெற்ற தேசிகன் பூசையி லொன்றுமாயப் பேணித்
றுற்ற கங்குல்போய் விவேகமாரு சுடர்வந்து தோன்றும். 35

சிறித றிந்தவர் மநத்தைநாற் கூறெனச் செய்து
பொறிவ சததொன்று ந தேசிகா பூசையி லிரணடு
மறியு நூறபொருண் மநநதரோர் கூறுமே யாக்கி
னெறிவி வேகததா லொன்றுணர் ஞாநமே நிரம்பும். 36

ஞாந மூற்றவர் மநத்தைநாற் கூறென நாட்டி
யான நூலினும் விராகத்து மநுபவந் தனிலு

மான நற்குரு பூசையின் வ
லீன மற்றவன் மூத்திவர் தெய்திடு மெளிதின்.

வேறு.

மிக்க வறிவால் விசாரத்தான் மெய்ம்மை யுணர்வு நிராசையுநீ
யொக்க வென்றுங் கைக்கொள்வா யூற்ற மான நிராசையிலுற்
றக்க விசாரம் விசாரத்தாற் றவிரா நிராசை தம்மாற்றுந்
தொக்கு நிரம்பும் வாரிதியுந் தொடர்மே கழுந்துன் னுதல்போலாம்.

நாட்டி னியல்பு வழுவாம னட்டோர்க் கிதமா நற்பொருள்க
ளீட்டி முன்ன மதனுலே யினிய குணத்தி லுயர்ந்தோரைக்
கூட்டி யவரா னிராசையினைக் கூடி யதனுல் விசாரத்தைத்
தீட்டி யதனுன் மெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தான் முத்தி சித்திக்கும்.

என்று முன்ன மென்றந்தை யிசைத்தான் றெய்வ சகாயத்தா
லொன்று மொழியா தின்றுணர்ந்தே னுணர்வு பெற்றேன் போக
னின்ற வர்சை யின்றெழுந்து நிராசை யென்னு நிதியாலே [தி
துன்றி நொய்தா யுபசாந்தச் சுகையிற் குளிர்ந்த சுகம்பெற்றேன்.40

அந்தோ வந்தோ விதுநெடுநா ளறிந்தி லேனின் றறிவுற்ற
சந்தோ டந்தை யென்சொல்வேன் சகல நினைவுஞ் சமித்தாறி
னொந்தோ ரின்ப துன்பத்தா லேவா திருக்கு மிடமிதுவே
யுய்ந்தோ ருறையும் பதமிதுவே யுபசாந் தத்தி னுயர்விதுவே. 41

என்ன வுரைத்து காருவொன் னுருவ மேதென் றியான் விளக்க
தன்னை யறியுஞ் சுக்கிரனைத் தாழ்ந்து வினவித் தத்துவத்தை
யுன்னு மொழுதே யஞ்ஞான மோடு மென்ன வுசாவை [பா
முன்ன வேண்டு மெனக்கண்கண் முகிழ்த்து நினைந்தான் முழுதன்

மெய்யா கியசச் சிதானந்த வெளியே வடிவா கியவெள்ளி
யுய்யா நின்ற மாவலிமுன் னுதிய்ய வவனு முவந்திறைஞ்சிக்

கையார் மணியா லுயர்மலாற் காலி லருச்சித் துரைசெய்வா
னையா நின்னன் பெனையெழுப்ப வடியே னுரைப்ப தறிந்தருள்வாய்.

என்னிங் குள்ள தப்பாவென னெல்லே சொல்லப் படடு
றுன்னு மெல்லே யில்லாதென் சொல்லு நாளுர் நீயாரிம்
மனலு முலக மேதெனறு மயக்கந் தீர வருளென்ன
வன்ன தெல்லாங் தெரியவிரித தவனுக் கிவனன் றறிவித்தான். 44

வருநகற் பகவிண விரைந்தேக வந்தேன் பலசொல் வியும்பயனென்
சுருங்கச் சொல்லும் பயன்கேளாய் தோன்ற விகுள் ளதுவுரைத்
தொருங்கப் புறதது்ங் சித்தெல்லே யுள்ள துஞ்சித தெல்லையற
நெருங்குற் றதுரைத் தியான்சிதது நீசித துலக நிறைசிததே. 45

இதுவே சுருக்க மிவவறு தி யிதயங் கொண்டிவ ணகைக்கேற்ற
மதியா னின்னை நினைநீயே மாறு துணாந்து நோக்குதியே
லதனு லந்த மாம்பதத்தை யடைதி யோரே ழருந்தவரும்
புதிதோ தெயவ காரியததிற் புகுந்தா ரியாரும் போகுதுமால். 46

என்ன வெள்ளி யேகியபின் னெல்லா மறிவா முலகினைப்பாத்
துன்ன வொக்கு மொக்குமெனக் குசநா வுரைதத துணைமையதே
மூன்ன மவனி சிததுலகு மூன்றுஞ் சிதது நான்சிதது
நன்ன லான திசைசித்து நாட்டு கின்ற தெலாஞ்சிததே. 47

தெரிக்கும் பொருளுந் தரிசனமுந் தோந்து வெறுநிந மலவடிவாயப்
புரிக்கு முதயம விடாதெனறும பொலியும் பரமப் பொருளானேன்
வரிக்குங காட்சி யிலாவறிவே வடிவா யொருகா லெயெங்கும்
விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா மிகுபொருணன். 48

ஓங்குஞ் சிநமாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரததை யுண்ணினைந்து
தூங்குந் தியாந பாலுகித தொடர்சங் கற்ப மெல்லாம்போய
வாங்குந் தொழிலே டுணையைய மநந ஞாந ஞேயமிவை [ன்.
தாங்கு ஞாதா வனைதுமறத் தனிச்சித் திரம்போ னெடிதிருந்தா

காற்றி லாத விளக்கொளிபோற் கலங்கா திருந்த மாவலிதான்
சீற்ற மயறீர்ந் தறனிறைந்து சிங்கை யென்னு மாசின்றித்
தோற்றுஞ் சத்தா மாத்திரத்தாற் சூடர்விட் டெறிந்த படிசொல்ல
லாற்றன் முகிறீர் சாற்காலத் தறவே தெளிந்த விண்போலும். 50

ஆங்கப் படியே யவனிருப்ப வவன தேவற் புரியசுர
ரோங்கற் கோயின் மேனிலத்தை யுற்று ருயர்மா வலிதாலு
நீங்கற் கரிய நிருவிகற்ப நிலைகூ சமாதி யெடுமபோது
தேங்குற் றதற்பின் விழித்துணர்ந்து மமதை தீர்ந்த சிங்கையனுய்.

பற்றி லாத மநத்தாலே பயின்றி ராச காரியங்கண்
முற்று மியற்றி யாபதது முதிர்சம் பததுஞ் சமமாகக்
குற்ற மில்லாக் குறிப்பாலே குறிப்புற் றின்ப துன்பத்திற்
சற்று மிதவா தமிழாது சமபா யனையிற் ருணனென். 52

ஓவா தவன்ற ஞுள்ளெழுந்த ஊகா போகம் பலகோடி
பாவா பாவம் பலகோடி பரந்த தெல்லா மிளைப்பாறி [களி
மேவா நின்று னெவ்விடத்தென் விண்ணின் மண்ணில் வேட்கை
ருவா நின்ற மநந்தன்னைத் தன்ன திதயத் துள்ளைப்பாய். 5

எங்கே யெங்கே மநமோடி யிளையோ வென்ன வீழ்ந்தழுந்து
மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவிப்பாய்
சங்கே தமதா யிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரியை
வெங்கே தமறத் தளைத்தெல்லா விசாரத் தாலும் வீடணைவாம். 54

5—3. மாவலி கதை முற்றிறு

ஆக விருத்தம்—905.

5—4. பிரகலாதன் கதை.

பின்னு மீதோர் கதைகேட்பாய் பிர கலாதப் பெயரோனுந்
தன்ன துணர்வான் மெய்ஞ்ஞாந தது வதனைச சாதித்தா
னன்ன துரைப்பா மிாணியனு மசுர வேந்த னிறந்தளவே
யின்னல் கூரு மவன்மைந்த னிதய நடுங்கி யிவையுணர்ந்தான். 1

எனது தாதை முதலசுர ரெனது குலதே தாரெண்ணிறந்தோர்
கநக மேரு வணுவென்னக் காய நிலைமை பெரிதுடையோரா
வநச யோநி யதிகார மாற்ற வல்லோ தரவல்லோர் [தார்.
புனைவண் டுளவோ வனைஞங்கனலிற் பூள வீபோற் போயொழிந

அன்ன ரொக்கும் போசுர ரழியு மூழிப் பெருங்காற்றுற்
சின்ன கங்கள் போன்மடிந்தார் செறிநுண மணலிற் பலகோடி
யின்ன ளவனுக் கஞ்சாதா ரியாரு மிலலே யெமபகையா
மின்னர் நேமிப் படையோனை வெலவா னுபாய மீதானறே. 3

எத்தன் மையிரு லெண்ணுகிரு மிதில்வே றுயாந்த நெறியில்லை
தத்துந் திரைப்பாற கடலுறைவோன் சரண மன்றிச் சரணில்லை
சிதத மிந்தக் கணநதொடநகிச் சோக நாரா யணன்சரணம
பதத ஞகி நானவஞைப் பகிரா தொழிக பாவனையே. 4

நயந்த தெல்லா மெளிதருளு நாரா யணைய நமவென்னு
முயாந்த திருமந் திரமென்ற ஞளததில் வினணினின் மாருதமபோற
பெயாநது நீஙகா துள்ளுறைகப் பேணி யரியைப் பூசிப்போ
ரியைந்த வரிதா மப்பூசை யியற்றிற் பலரு மலதிலலே. 5

அந்த நெறியா லரியுருநா ஞகி யரியைப் பூசிப்ப
னிந்த வுடன்மா தயன்வடிவா மிதனில் வாயு யடிவாகிப்
பந்த முறுவோன் பராபரனு மிவனே பிராண பகநததின்
மூந்து மோட்டைத் தாவிரண்டா முகுந்த ஞகிப் புறத்துறைவான். 6

அவ்வா றுன விவ்வரிணை யகில வுபசா ரங்களோடுந்
தவ்வா மந்தா ளுளதாக்கிச் சதாபூ சனையே சமைப்பனனை
விவவா றெண்ணிப் பாரமெலா மெடுத்துச் சுமக்கு மந்தாலே
செவ்வான் மணிப்பாத் திராதூப தீபங் கந்த மெலாஞ்செறித்து.

மணிப்பூண் களுரம்பீ தாம்பாமும் வாடா மலரு நல்லமுதுங்
கணிப்பி லாத பொருளெல்லாங் கருத்தாற் பாவித் தருச்சித்துத்
தணிப்பி லாத வன்பான்முன் றந்தப் புறத்தின் பொருட்டியாளாற
பணிப்பா யவனை யுட்போலப் பரிந்து புறத்தும் பூசித்தான்.

ஆய வாறக் கணங்தொடங்கி யகண்ட வடிவப் பரம்பொருளா
மாய னடிக ளருச்சித்தா னவனைப் போல வாளசுரர்
தீய குணம்விட் டெல்லோருந் திருமாற் கடிமைத் திறம்பூண்டார்
மேய மன்னன் குணமன்றே விரிந்த வுயிரின் குணந்தானே.

திதிகா தலரு மவர்க்காசுர் செங்கண் மான்மேற் சினந்தீர்ந்து
புதிதா கியபத் தியிலடிமை புக்கா ரென்று புராந்தாளுங்
துதிவா னவருங் கேட்டலுமே துளுக்க மோடு வியப்பெய்தி
யதிபா தகர்க ளெம்பெருமாற் கன்பா கியதென் னெனவயிர்த்தா

திருப்பாற் கடலிற் கணவளருந் திருமான் முன்பு சென்றணுகி
விருப்பாற் றுதித்திக் திரன்மூதலோர் மேக மேனி யவனோக்கி
நெருப்பாந் தன்மை யசுரரெலா நினைப்பா வித்தா நின்வடிவா
யிருப்பா ராரு னன்மாயையென வெண்ணி மீளுமீ தென்னென்றே.1

கொடிய கொலைசெய் வல்லசுரர் குணங்க ளெங்கே பெறவரிய
மூடிவ தான பிறப்பெங்கே முகுந்தன் பத்திப் பேறெங்கே
கடிய தீயோர் நற்குணங்கள் கலந்தா ரென்று கதையல்லா
னெடிய மாலே நின்பத்தி நீசர்க் கெல்லா நேருமதோ.

எனற விண்ணோர்க் கெம்பெருமா னிமையோ ரஞ்சா தொழுமவனை
வென்றி பயிலும் பிரகலாதன் மீண்டும் பிறவாய் பிறப்புற்றான்

கன்று துயர்போய் மெய்ஞ்ஞாநக் கண்ணுல் வீடு காணுகுவ
லொன்று மிதனிற் கைதவமென் றுணாற் பால திலதாகும். 13

நல்லோ தீமை யுறிற்கேடாந தீயோர் நன்மை யுறினன்ரு
மெலலோ நும்போ மெனவருளி யெமமா ஞநகே மறைதலுமே
கல்லோ லஞ்சூழ் கடனின்றுங ககநா லயஞசோந தமரெலாம
புல்லா ரென்ற வசுரருடன் புரையி லாத தமரானூ. 14

என்பு குளிருமை பத்தியிஞ லிமைப்போ தொழியா தெப்போது
மன்பு கூர நெடுமாலை யசுரர் வேந்த னருசரிதான்
வன்பு பயிலு மூக்காணம் வழுவாப் பூசா பலதாலே
முனபு விவேக மாநந்த முதிராவும வாக முளேததெழுந்த. 15

சாத நஙகண் முதற்குணஙகள் சால வண்டா யிவனெஞ்சங
காத லான போகதத்திற கவலுமை பற்றுக் கழுன்றனவாற்
சீத முதது மூத்துடனே சோநதாற பற்றுச சோவுறுமோ
வாத லாலே போகதத்தி லழுநதா துள்ள மாறினதே. 16

பூன்ற வடிவுங காணுமற் போகத துள்ரு மழுந்தாம
ஞன்ற ஆச லாடுவதோ வல்லோ ஞள்ளந திரிவதனை
மூன்று சகதத்தின் சான்ரூன மூகுந்தன் றிருவுள் ளததுணாந்து
சான்ற குணததோதான் பூசிக்குந தனிமா மனையிற ரூனடைந்தான். 17

மூவ ராகி நின்றமூதன் மூல மடைந்த படியறிந்து
தேவ தேவன் றனைமுன்னர்ச் செயலி னிரட்டிடப் பூசனைசெய்
தியாவ ராலுங் காண்பரிய வெம்மா னம்மா வெதிர்ந்தனனென
ரூவ தான படியன்பா லவனைத் துதித்தா னசுரேசன். 18

அண்ட மென்னு மொருவீட்டி லரிய பொருள்சேர் சாக்கறையே
சண்ட பாநு வென்வுதயாத் தமுமற் ரூளிருந் தற்பரமே
கண்ட வுயிர்க ளனைத்திற்குங் களைக ணை வான்றுணையே
புண்ட ரீகை நாயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி. 19

மேலோ ணெகிச் சகம்படைக்கும் விளையாட் டுடைய வித்தகனே
நாலோ டொருப தெனுமூலகி னண்ணு வுயர்ந்த நற்பொருளே
யாலோ ணெகிக் கண்வளராத வையா மெய்யா வருண்மூர்த்தி
பூலோ கத்தி னுயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி.

கேத மிகுந்த வசுரரெனுங கிளைததா மரைக்கு ரெடும்பனியே
வேத நெறிசெசெல் லமரரெனுமை விரிதா மரைக்கு வெய்யோனே
பேத மறுத்தோ ருள்ளமெனும் பெருநதா மரையிற் பிரமமே
பூத மனைத்தி னுயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி.

என்ப தான தறிவலவு மிசைப்ப விதயங் குளிர்ந்தருளி
யன்ப மறுத்துப் பிறவாவா ரூய வரங்கே ளெனைக்கருணை
மூனை ஐம்பைப்ப வனைத்திதய மூளரி யிலைஞ்சேர் முதற்பொருளே
துன்ப மில்லா வுயர்பதமே தருவே யருள்வா யெனச்சொன்னான்

சித்தப் பிரம மெல்லாம்போய்த் தெளிந்த பரம சுகம்பெற்றுச்
சுத்தப் பிரமத் திளைப்பாற முடிவாம் விசாரச் தோன்றுகவென்
றத்தப் பதுமம மலைமத்தருளி யமல னெக வவன்றுதியான்
மெத்தப் பரவி மலர்தூவித் தொழுதான் விவேகி களின்மிக்கோன்

பனிவார் கடலிற் றிரையென்னப் பரம புருடன் மறைந்ததற்பின்
னினிதாம் பதுமா தரத்திலிருந் திறைவன் றுதிக ளேத்தியபின்
சுநியா விசாரத் தந்தளித்தான் சரச மறுக்குந் தனிமூர்த்தி
நனிரா நம்மை யாரென்று நாடு வோமுள் ளெனநினைவான்.

யாரைர் முன்ன மெவரனே னினைத்தப் புவியா டம்பரத்தி
லாரை திருந்து நின்றேறுடி யழுது சிரித்து மகிழ்ந்தயர்ந்தே
னாரா வான சகமல்லே னகங்கல் புல்லு மண்மாங்க
டானெய்ப் புறம்பா யசேதனமாஞ் சகரா ளென்னைத் தக்கதுவோ.

இல்லா விடத்தண் டாய்மூக மெனலாய்க் காற்றி லியங்குவதாய்ச்
செல்லா நின்ற சிலநாளிற் சிதைந்து சடமா மூடனனே

நில்லா தாயப்பொய்க் கேதோன்றி நிராகா ரமதா யறிவினறிப்
புலலா வறிவிற் செவிக்குணவாயப பொன்றுரு சதத நாளுமோ. 26

தோலி லன்றி யறிவரிதாய்த் தோற்ற மின்றிக் கணத்திறந்து
கோலு மறிவா லறிந்தறிவு கூடாப் பரிச நானல்ல
காலி லசைந்து வசிததுருவாய்க் காதன் மிக்குக் கணத்திறக்குந்
தாலு வுணவாயத் திரவியத்திற் சனிததுச் சடமாஞ் சுவைநாளே.

கணததி னிறகருங காணபவறற்ற காடசி தனனிற பறருகிப
புணாப்பில் காணபா னிடததிறக்கும் போத மில்லா வொளிநாளே
குணக்கு லூக்கா மசிதநதாற குறிப்ப தாகிச் சடமாகி
மணக்கு நொய்ம்மை நியமஙகள் மருவு கந்த நாளுமோ. 28

என்தற் றெணணெ மெல்லாம்போ யிளப்பற் றைறந்து பொறிமயல்போ
யநக வறிவாயத தொழிலின்றி யறியும பொருடீ றறிவேயாய்க்
கநமா யுள்ளும் புறம்பினுநிட் களமா யுண்டா மாத்திரமாய்ச்
சநத மாண மிலாவெனனின்ன தயஙகக் கண்டேன் சத்தியமே. 29

ஆவா விப்போ துள்ளபடி யறியு நெறியி லலனையறிந்தே
னேவா விகற்ப மறறறிவுள் ளொளியாஞ் சீவ னுருவிதுவோ
தாவா தெஙகு மூளநாளுந் ததது வதநிற சகமெல்லா
மேவா நின்ற விரவிமுதற் கடமீ ருக விளங்கியதால். 30

உள்ளி லொளியாற் கணற்பொறிக ளொளிர்வ தென்ன வைம்பொறி
தெள்ளி யறியு மென்னுலே செறிசித் திரமாய்த் திகழ்ந்தனவாற்[யுந்
றள்ளி லயனே டுட்பட்ட தனிக்கற் பாந்தத் துயிரனைத்தும
வெள்ள வெளியா மப்போது மீளா தொளிரு மென்வடிவே. 31

இவரு ளென்றுள் ளெபற்று மெண்ண மெஙகே யெல்லையறப்
புவர மெல்லா நிறைந்தொளிரும் போத வடிவா மென்றனக்குக்
கவரு மாப்பா வனைதானே கருதி லுண்டோ முடிவில்சுகத்
தவணை யில்லா வுபசாந்த வுணர்வாங் கண்ணை யுலகெங்கும். 32

நோக்கப் பட்ட நோக்கெல்லா நுண்மை யறிவா நோக்கொன்றே
யாக்கப் பட்ட வுயிரினைத்தி னகத்தா யறிவ திலாவறிவாய்த்
தாக்கப் பட்ட தொன்றில்லாத தனிதனித் துவமாய்த் தனையன்றிப்
போக்கப் பட்ட தில்லாவெம் பொருட்டு வணங்கிப் புகழுதுமால். 33

அறவு நொய்தாய்ச் சமமாகி யவிகா ரமதா யதீதமா
யிறவு நிகழ்வோ டெதிராவென்ன வெண்ணுங் கால மூன்றிலதாய்ப
பிறவு நினைக்கு நினைவின்றிப் பேத மற்ற வறிவாலே
நிறைவி தான சத்தியெலா நேரே செய்யப் பட்டனவே. 34

தாக்கற் றொன்றி லறிவுக்குச் சமமே யொழிந்து கண்டதிலை
வாக்குக் கெட்டா மையிலுலே வசனங் களிறைச் சமந்தான்று [னைத்
நோக்கற் கரிதாம் பொயப்பொருள்போ லெய்தா யழியா நிராசைத
தேக்கிற் சம்பா வனைதானே திரைதீர் கடல்போற் சேடிக்கும். 35

செயலுஞ் செயலி லாமையுமாய்த் தியங்குஞ் செயலிற் சேரறிவு
பயிலுமை வலையிற் புட்போலப் பந்த மடையு மாதலிறன்
மயல்வெங் கோப மிரண்டாலும் வருந்தொந் தனையா மயக்காலே
யுயிர்க்க ளெல்லா நிலப்புழுப்போ லொன்று மகலா தாகுவதாம். 36

நீடுத் தகுமன் னுயிர்க்கெல்லா நெஞ்சத் துறைவாய் நெடுநாள்காக்
கூடப் பெற்றே னினையிந்தக் குறைவில் பேற்றை யார்பெற்றார்
தேடப் பட்டாய் பெறப்பெற்றாய் தெரிய நின்றாய் விகற்பமெலாம்
வீடப் பட்டா யெதுவானு மதுவாய் நின்றாய் மிகத்துதிப்பாம். 37

நானே நீயாய் நீநானுய் நூற வடிவாய் மூடிவின்றித்
தானே யாகி யண்டத்தின் றலையாய்ப் பரம தத்துவமாங் [திபோ
கோனே யுன்னைத் தொழுகின்றேன் கொண்டன் மறையா நிறைம
னோனைர் நினைவு களின்மறையா வொளியா முருவே யுனைப்பணிகே
ன். 38

உன்ன லென்னு மாவரண மொன்று மில்லா வெளியாகித்
தன்ன தான சுகவடிவிற் றானே விளக்கித் தன்வசமா

மென்ன துருவை யாண்பணிகே னிருந்து நடந்துஞ் சாந்தமுற்று
மன்ன தன்ன திலதாகு மனைததுஞ் செய்தும் பற்றிலதாம். 39

பல்ல வங்க டனையசைக்கும் பவநன் போல மநமுதலாய்ச்
செல்லுங் காணந கலையிந்தச் சித்தாம் புருட னைசைத்திடுமால்
வல்ல பாகர் நடத்துகின்ற வாசித திரள்போற் றனதான
வல்லண் மேவப் பொறியெலலா மவனே பரிக்கு மநவாதம். 40

இவனே தேடப் படுகிற்போ னிவனே துதிக்கப் படுகிற்போ
னிவனே தியாநிக் கப்படுவோ னிவனுண் மாண மயக்கொழிந்த
திவனே யெளிதி னெய்திடுவோ னிவனே நன்று யறிகிற்போ
னிவனே யெல்லா மநக்கமலத் திடையி லிருக்கு மிசைவனேடை. 41

மேவ லுற்ற போகத்தில் விருப்பு வெறுப்பு மெனக்கில்லை
யாவ தெய்து மதுவருக யாது போகு மதுபோகப்
பாவ மிகுமிவ வஞ்ஞாநப் பகைவ ரலே விவேகமெனு
மேவ மில்லாப் பொருளெல்லா மிழந்தே னுணர்வா லவைபெற்றேன்.

தினையு மநத்தான் மநமறுத்துத் துயர்செய் யகங்கா ரந்தீர்ந்து
நினைவா னினைவு போயசையா நிலைக்கே தனிக்கே வலநின்றேன் [த்
வினையா நினைவற நகங்காரமபோய் மேவு மநமபோய்த் தொழிலினறி
தனையே நிகர்கே வலதுதொடர்ச்சித் ததது வதுதென் வடிவிருக்கும.

காத லென்னுங கட்டறுத்துக் காய மென்னுங கூடகன்று
சாதன் மேவு மகங்காரமாந தனிப்புள் ளெநகே பறந்துளதோ
வேத மறுநீ நாநனீ யென்னு மொருமை யிருமையதா
யோதும் விதியான் மீணடொன்றி யுயர்நீ நாரு னீயாணம். 44

ஒழிவி லுலகின் சீரெல்லா முண்டா யிருந்து நீயிலையேல்
விழியி லவர்க்குப் பேரொழில்கூ மினரு ரைப்போல விளங்காதால்
வழுவி றேவே சயசாந்தி மன்னு மிடமே சயவேத
முழுதுக் கயலே சயவேத முளத்த விடமே சயவென்னு. 45

பிறக்கு மூதலே சயவென்றும் பிறவா மூதலே சயநானு
மிறக்கு மூதலே சயவென்று மிறவா மூதலே சயவென்று
சிறக்கு மநத்தாற் சிந்தித்துச் செம்பொற் பெயரோன் நிருமதலை
பறக்கும் விகற்ப மில்லாத பாம சமாதிச் சுகமுற்றான்.

நிருவி கற்ப சமாதியிலே நிகழ்சித் திரம்போ னிலைபெற்று
வருட மையா யிரஞ்செல்ல மாரு வொருபார் வையினிற்ப
வருண மணிசூழ் பாதலத்தி லாசி லாம லசுரரொலாங்
கருடன் முதற்புள் ளினங்கவாக் கலங்கு குளமீ னினமொத்தார்.47

ஆவ தாய காலத்தி லனேத்தா முலகி னெறியனேத்துங்
காவல் புரியுந் திருமெடுமால் கடல்வாய் விழித்துக் கண்வளர்வான்
றாவல் வருடக் கார்நாளிற் றுயிலைத் தவிர்த்து வொருகாலைச்
சேவல் கூருந் திருவுளத்திற் செகத்தி னெறியைச் சிந்தித்தான்.48

பேத மில்லாச் சாந்திபதம் பிரக லாதன் பெற்றிருப்ப
வேதன் சிருட்டி யழிந்துளவால் வெவ்வா ளசுர நிலாமையினு
லேத வசுர நில்லையெனி விகலற் றிமையோ ரெல்லோரும்
போத வுபசாந் தியராகிப் பொருவில் வீடு பொருந்துவரால்.

தேவ ருபசாந் தியையடையிற் செந்தீ வேள்வி தவமெல்லாம்
போவ தாகிப் பயனெல்லாம் பொருந்தா தெனையும் பொன்றிடுமா
லோவ லுற்ற கிளையெலா மொழிந்தாற் பூமி யொடுங்கிடுமாற்
சேவல் கூருந் திருவுளத்திற் கிளருஞ் சிருட்டி யற்றிடுமால். 50

இன்ன சிருட்டி சூனியமா யிரவி மதியோ டெலாமிறக்கிற்
பின்னர் யாமும் வடிவொழித்துப் பேத மில்லாப் பதமடைவோ
மென்ன காலத் தலாதிடையே தொல்லை ஞால மெலாமிறக்கி
லுன்ன நலங்கான் கிலமிதனுக் குறுதி யுபாய மூணர்ந்தனமால். 51

தானவ ருய்க வுய்ந்தாற் சமருண்டானுஞ் சமரு மூண்டேடல்
வானவ ருண்டா மூண்டேடன் மகந்தவ முண்டா மூண்டே

லானதோர் சிருட்டி யுண்டா மன்றெனிற் சிருட்டி மாளு
மூனமி லசுரர் கோனிவ வுடலொடு மூழி வாழ்க. 52

பரமமா மீச னுலே பாலிக்கு நடவு ணீதி
திரமுற விவவா றென்று சிந்திதத செசங்கண் மாய
னரவணைப் பாய னீங்கி யசுராகோ னருகு சேர்ந்தான்
பிரமலோ கத்தை யொக்கும் பெரியபா தலந கர்க்கே. 53

வேறு.

கருட வாகநத் துறைபவன் கவரிசேர் செங்கைத
திருமம டநதைவாழ் வலததின னேம்படை செறியு
மிருபு றததினன் றேவரு மூனிவரு மிறைஞ்ச
வருளு நாயக னசுரனே யுணாதியென் றருளி. 54

வலம்பு ரித்தொனி கிளப்பினன் மாதிரம் பிளப்ப
நிலம்பி ளப்புற நெடுநதிசை பிளப்புற நிமிாந்த
வலமபு மோதையான் மெல்லென மெலலென வறிந்தா
னலம்ப யப்புறு தற்பதத் தொனறிய நலலோன். 55

பிராண சத்திதான் பிரமரக் திரின்று பெயர்ந்து
புராத நப்படி நாடிக ளாலெஙகும் பொருந்தி
விராவ லுற்றன வொன்பது துவாரத்து மேவப்
பராப ரத்தினை யறிந்துளோ னறிவுசம் 56

அறிவு தோன்றியுட் பிராணதர்ப் பணநி
யறிவ தாம்பொரு ணேக்குற்ற தன்னதா மறிவு
பிறிவ தாமறி பொருளிலே மநத்தன்மை பெற்ற
பிறிவி லாமுகந் தர்ப்பணத் திருமைபெற் றதுபோல். 57

அற்ப முள்ளமங் குரித்தலு மரும்பவிழ் வுற்ற
வுற்ப லங்கள்போன் மெல்லென மலர்வுற்ற வொண்கண்

ணிற்ப தாய்ந்தம் புறுபொறி யறிவுக ணிறைய
நற்பி ராணனு மபாநனு மெங்கணு நடந்த. 58

அமைவில் காற்றுற்ற பதுமம்போ லைசவினை யடைந்தா
னிமைக ளுக்கிடை யளவிலே மாந்தடித் தெழுந்த
சமைவு றதுதெரி கண்மநம் பிராணன்மெய் தயங்கக்
ரமால் காண. 59

பரந்து நாட்டங்க ளேக்கின மநநமும் பருமை
நிரந்த ரித்தன வவ்வயி னவன்றனை நெடுமால்
சுரந்த வன்புட னேக்கியே யருள்செய்வான் றாயோய்
புரந்த ரன்புக ழுனதுசீர் நோக்குவாய் புரிந்து. 60

உடலை நோக்குதி யகாலத்தி லுன்னுடை யுடலை
விடநி னைப்பதென் பற்றுதல் விடுதல்சங் கற்பம்
படர்கி லாவுனக் கபாவமும் பாவமு முடலிற்
றொடரிற் சேதமென் னெழுதியா லிருத்தியாற் றாயோய். 61

சீவன் முத்தனு நீயிந்த வுடலொடுஞ் செங்கோற்
காவ லாளனுய்ச சுமையறக் கற்பமட் டிருப்பாய்
பாவ கன்சுடப் பன்னிரு கதிர்சுட வுலகம்
யாவ துங்கெடா திருப்பநீ யிறப்பதென் வாளா. 62

ஓங்கு மாசையாம் பாசத்தா லுறப்பிணிப் புண்டு
வீங்கு முள்ளுணர் வதன்வழி யோடியே மெலிந்து
தாங்கு செய்கையான் மநமிகச் சலிப்பவர்க் கன்றே
நீங்கு மேவிய மரணந்தான் சிறப்பது சகத்தில். 63

அகங்க ரத்தினை யகற்றியோ பற்றின்றி யனைத்துஞ்
சுகந்த ருஞ்சம மானவ ராயுவே சுகமா
மூகந்த வாசையுஞ் சினமுமற் றுட்குளிர் மதியாற்
செகங்க ளின்கரி யானவ ராயுவே சிறக்கும். 64

பற்று வான்பற்று பொருளிரண் டும்பயில் பந்த
மற்ற போதுப சாந்திதோன் றிடுமது நிலைமை
பெற்ற போதுவீ டெனுமபெய ரநிலை பெறுமால்
வெற்றி வீரசிங காதநத திருததியால் விளங்க. 65

குரைசெய் சங்கின தோசையாற் குழுறுற வந்த
புரையில் வானவர் மங்கலப் பணிசெயது புகழ
விரைவி லின்றுனை மாமுடி மிலச்சுவ னேன
யரசு செயகநீ யூழியி னளவென வருளி. 66

மங்க லப்புனல கொணர்கென மருசுர மாட்டிச்
சங்கு சக்கரந் தரித்தன கைகளாற் றேன
புங்க வதிரள் போற்றிடப் பொன்முடி சூட்டி
யங்க ணைச்சுத னசுராகோ னுக்கிவை யறைநதான். 67

தள்ளின் மேருவும் புவநமு மருக்கனுஞ் சசியு
முள்ள நாளெலா மரசுசெய் துயாகென வருளிக்
கள்ள மாயையின சிருட்டியொன் றெளிததல்போற் கணத்தில்
வெள்ள வானவா சூழாததெதாடு மறைநதனன விண்டு. 68

என்ன வோதிய வசிட்டனை யிராகவ னேக்கி
யன்ன தானவர்க் காசறுய வீடுற்ற வறிஞன்
தன்ன துள்ளமெய்ப் பாததிலே தனமய மான
பின்னர் மால்சங்கி னேசையாற் பிறந்ததெப் பரிசோ. 69

எனவி ரைவது மிராமனுக் கருந்தவ னுரைப்பா
ணனல்ப யின்றவித் தாமென வமலவா தனேதான்
கனமில் சிவந்முத் தருக்கெலா மிதயததின் கணேணை
சநத வங்குர மீண்டில தாகியே சாரும். 70

வேறு.

சுத்தமாய்ப் பரம மர்கித் தோற்றஞ்சா துதார மாகிச்
சுத்தமாஞ் சாத்தி கத்தைதத் தன்றியே விடாம லொன்றிச்

சுத்தவாத் துமத்தி யாந மயமதாய்த் துவக்கொான் றில்லாச்
சுத்தவா தனைக ணித்தஞ் சுழுத்திவா தனைபோ னிற்கும். 71

ஆயிர வருடஞ் சென்று மங்கமே யிருக்கி லுள்ளே
மேயதா மவுவ வத்தை மெல்லென வொாருபா னின்று
தேயல தாகித் தோன்றுஞ் செறியுமவ வவத்தை யாலே
தூயநற் சீவன் முதந ருணர்ச்சியைத் தொடர்வ ொன்றான். 72

5—4. பிரகலாதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—977.

5—5. காதி கதை.

பிறப்பிறப்பாம் பெயருடைய விந்த மாயைப் பெருமையினை முடிவுபெறப் பேச வொணணை, வறட்பொரிய தன்மநதனை வென்றான் மாரு மல்லதொரு வகையாலு மகற்ற லாகாச், சிறப்புடைய வன்மாயை விரிவி லுள்ள சிதநிரந்தோன் றிடவுனக்குச் செப்புங் காதை, மறப்பறுசிந் தையலுகிக் கேட்டி யென்ன மனுகுலநா யகனுக்கு வசிட்டன் சொல்வான். 1

மண்ணுலகிற் கோசலமா மண்ட லத்தின் மறையவர்கோன் காதியென வழங்கும் பேரோ, னுண்ணினைந்தோர் கருமத்தைக் கிளையை நீக்கி யொருவம்புக் கொருவாவி யுதகத் தூடே, நனைநி யணி கழுத்தளவா யமிழ நின்று நற்றவஞ்செய் தெண்டிக்க ணைடந்த வெல்லை, கண்ணருளான் மாயவன்வந் தவன்முன் றோன்றிக் கருத்தென்கொ லளித்துமெனக் கழற லோடும். 2

சலநின்றுங் கையேறிக் காதி யென்னுந் தவமறையோன் கைதொழுது சகமண் டலத்தி, லலகிலுயிர் மாக்கமலத் தகலா

வண்டே யச்சுதனே யந்தாவென் றன்பாற் போற்றிச், சலமறு தற்பரத்திற் சம்பந திததுச் சநமமா ணத்துருவாற் சகங்க ளாகி, யலமருநீ டாச்சரியரு செய்வ தாய்நீ யளித்தமா யையைக்காண வருடி யென்றான். 3

அந்தணன்வெண் டலுமாயை காண்டி கண்டா லகற்றுதியே லகற்றுகென வருளி மாயன், கந்தருவ நகரம்போன் மறைத லோடுங் கருணைமூர்த் தியைக்கணட களிப்பி னலே, சந்ததமுட் குளிராகாதி யந்தக் கானிற் றவததொடுசின் னளிருந்து தானே யோர்நாட், சிநதனையி லரியுரைதத வுரையை நாடித் தேமலரோ ;கச செனறு னன்றே. 4

வநம்படிந்தங் கதனுட்செய் விதிக்கே வேத மந்திரமுந் தியாந மூந்தான் மறந்து காதி, யினம்பயிறன் மனைக்கேதான் றன்னை நோயா லிறந்தவரு கக்கணடா னினதுதோ தரல்லாந, கண்படை மெரய்த் திருபுறத்து மலறத் தேவி காற்கடைக்கே வீழ்ந்தலறக் காதன மாதா, தநம்பருகத் தருவனபோ லணைத்துக் கொணடு தழன்மிதிததாள் போற்பதைததுத தளரக் கணடான். 5

ஆமளகி லடுததன்செய தழுஞ்சுற் றததா ரனல்கொளுத்தச் சாமபரா யங்க மெல்லா, மீமமுறக் கண்டானச் சலத்தி னூடே யிருக்கின்ற காதிதன் திதயத் துள்ளே, தோமுறுமா குலமிகுந்த பூந்தி யாலே துகளறததன பாற்றன்னுற் ரூன்றக் கணட, வேமுறுசெய் கைகண்மேலு மூள்ள வெல்லா மிராகவகே ளென மூநிவ னிசைசப்ப தானுன். 6

இப்பாரி லூணைநாட்டோ ரூரி னெல்லை யிருக்கின்ற நீசனுய்க் கறிப்போர் நகுகணை, மைப்பாவை யொருததியயிற் ரூருசூ லாகி வருந்திவளர்ந் துறுகாலம் வந்த வெல்லை, கைப்பால ரூய்ப்பிறந்து வளர்ந்து வெந்த கரிக்கட்டை போனிறத்துக் காளை யாகி, யொப்

பாகி நாய்க்கறிப்போர் குலத்தில் வந்த வொருகடைச்சி தனமணஞ் செய் தொருமை யாளன். 7

வரைகளினும் வநங்களினு முதலா யெங்கு மநமுமுயி ரும்போல வாழு நாளிற், றரைமிசைதன் குலம்விளங்க மைந்தர் தம்மைச் சநிப்பித்தான் சிலநாளிற் சரைவந் தெய்தி, நரைபெருக வ்ருதலுமே தழையாற் செய்யு நன்மனைதூ ராதியற்றி நண்ண லுற்ரூன், புரையறுமா தவர்போலந குறையு நாளிற் புத்திரர்க்குஞ் சரைவந்து புகுந்த தன்றே. 8

மனையவட்கும் புத்திரர்க்குந் தனக்குஞ் சோ வார்த்திகம்வந் ததுநோக்கி வருந்து நாளிற், றனையொழிய வனைவரையுங் காலன் மாய்ப்பச் சந்ததம்வாய் விட்டலறித் தனியாற் ரூது, நினைவழிந்தோ ராசையுமற் றநேக தேச நெடிதுழல்வான் கீரமெனு நீதி நாட்டிற், புனைமுடிமன் னவனகரிற் புகுந்து வாணிற் பொற்றெருப்போ லொருதெருவிற் போகும் போதில். 9

இறையவன்மாண் டனலுலகங் காக்க வேரூ ரிறைவனைக் கொண் டேகுதியென் றெவிச் செம்பொ, னிறைமணியா லலங்க ரிதது விடுத்த தந்தி நிருபதியா னெனத்தேடி நேரே போதக், கறைவடிவே வா டிவன்கண்டா னிவனே யந்தக் கறையடிகா ணலுங் காத்தாற் கழுததி லேற்ற, வுறைதருபா லுவினுடன்செல் லுதய நாக மொதததுபல் லியஞ்சூழ்ந்த துவரி யொத்த. 10

எண்டிசையுஞ் சயசயவென் றிறைஞ்ச வந்தா னிவனிறை யென் றலகுகரித்தா ரெழில்கொண் மாரூர், பண்டையமைச் சருஞ் சேனைத் தலைவர் தாமும் பணிதலைக்கொண் டார்தரணி பால னெனி, மண்டலமெங் கணுஞ்செங்கோன் முறையி னேச்சி மாபிறற் கயல னெனனும் வண்பேர் பெற்றுத், தொண்டையிதழ் மூரிரும்பக் கீர நாட்டிற் சுடர்மணிச்சிங் காதனமேற் ரூற்ற லிக்கான். 11

காலிரண்டு வருடமுயர் கவல னென்னு காய்க்கறிக்குங் கடை
யனர பதியாய் வாழ்ந்து, மேலதற்பின் னெருநாளிற் றனிய ஞகி
மெய்யலங்கா ரங்களெல்லாம் விட்டுத தானே, காலினடந் துயர்
மனையின் புறமுற் றதிற் கடைவேடத் துடனுலவு காலை யாங்கே,
நீலிமையா நிறதேதார்நாய்க் கறிக்கு நீசர் நேர்வந்தா வீணையிசை
நிரப்புங் கையா. 12

யாழுடைய காளைக்குண் மேலா மற்றே ரிருண்டநிறச் சிவந்த
விழி விருத்த னெயதிக், காழுடைய நற்கீர மகிபன் றன்னைக் காண
டலுமே காதலுடன் கடைஞ்ச னென்னு, மூழுறுதொல் பெயர்
வினவி நெடுங்கா லத்தி னுறவாநீ யெங்ஙகன்ற யுறைவ தெங்ஙன்,
சூழுறுநல் விதியாலே கண்டே னென்றுத தொடாபெல்லா மூள்ள
படி தோன்றச் சொன்னுன். 13

அதுபுகன்ற வவன்றன்னைக் கவல னுன வாசனிகழ்ந் ததிர்ந்
தரப்பி யவணின் ருங்கே, கதுமெனவுள ளெகுதலு மிவற்றை
யெல்லாங் கனங்குழையார் சாளாததிற் கண்ணிற் கண்டார்,
புதுமையிரு னினருரானின் றுழியே கண்டு பூபதியா மிவன்கடைஞ்
சப் புலைய னுமே, லெதுசெயப்பாற் றினியென்றே துணுக்குற்
றேங்கி யிடருற்ற ரிவன்கலங்கா திதயத் தெணணி. 14

அறியான்போ லவற்றையெல்லா மறைத்து முன்போ லாத
நத்தி லிருக்கவுமங் கவனை முன்னஞ், செறிவான வஞ்சியர்மந்
திரியா யாருங தீண்டாத சுவத்தைப்போற் றெரிசி யாராய்ப், பிறி
யாது நின்றனரச் சந்துட் சோந்துமை பேதமா யிவன்றனித்த
பெற்றி கூறிற், பொறியாருங கல்விதந மியாது மின்றிப் புறநாட்டி
லுறும்பதிகன் போலு மன்றே. 15

ஆயிடையா வரும்புலைநாய்க் கறிப்போ னுலே யநேகநாட் பாத
கமே யண்டத லாள்வேனும், போயினியோர் சாந்தியிலு மூய்வு மாட்
டோம் புனிதமிரும் படிதீயிற் புகுது மென்றுதத், தியில்லிழி நிச்சயித்

தன் ஈகரோ ரெல்லாஞ் சிசுக்கண்முதல் விருத்தர்கடை சோசக் கூடி வீயிலுறை வண்டுகள்போ லெரியில் வீழ்ந்தார் வேந்தனும் புலவ கடைடஞ்சன் மிகவு நொந்தான்.

நல்வினைஞ்சேர் தலிறசித்தந் தெளிந்து நன்ரு நாய்க்கறிக்கு புலனிருப ஞடு கிறபான், புல்லியநந் தொடர்பாலித் தேசத் துள்ளோர் பூரியரா யநல்புகுந்து பொன்றிப் போனு, ரல்லலுட னினியமையு மென்ன நாடி யாவிவிடத் துணிந்தனலில் வீழும் போதிற், பல்லவம்போ லெரிகடைடஞ்ச னுடலிற் ரூக்கப் படிபுன லுட் காதியுடல் பதைத்த தன்றே. 17

மாமாயை நின்றகன்று தெளிந்த காதி வருமுகூர்த்த மோரி ரண்டின்ம யக்க நீஈகி, யாமாரென் காண்கின்ரே மென்செய் தோமென் றெல்லாமுண் ணினைந்துசலத் திடைனின் றேறி, யாமா விப் படியன்ரே வுயிர்க ளெல்லா மாணியத்துட் சினைப்புலிபோ லவாவி யோடித், தோமாரு நெடுமயக்கின் மநமோ கித்துத் துவள் துயாந் தோந்தான். 18

அக்கருத்தி னுடன்சிலநா ளகற்றி நின்ரு ரூச்சிரமத் தவ்வ யிரே ரதிதி யெய்த, மிக்கமகிழ் வுடன்றேன்காய் விரும்பி யூட்டி வெய்யவன்போனு சந்தியிற்றம் விதிகள் செய்து, தக்கசய னங்கள் பயின் றிருவர் தாமுந் தத்துவநூற் கதைகணமொழி சமயந் தன்னி, லொக்கவுறை யதிதிதனைக் காதி நோக்கி யுத்தமனின் னுடலுணர்ந்தி 19

கூறுவா யெனுங்காதிக் கதிதி சொல்வான் குவலயத்துத் தாதிசையிற் குலவு செல்வந், தேறுபுகழ் கீரமெனுந் தேசந் தன்னி லியான்மாத மொன்றிருந்தே னினியோர் வேண்ட, வாறுறயா னுறைநகரி லொருவ னென்பா னனுகியுரைப் பானிந்நாட் டரசா யிவ்வூர், மாறுபடா தெட்டாண்டிங் கொருவன் வாழ்ந்து மற்றவ ரைய்க் கறிப்பவரை மாபு தோன்ற. 20

வேறு.

அனையவன் கனல்புக் கிறந்தன ருங்கே யந்தண ரனல்புகுந் தவிந்தா, ரெனையவொன் றிசைக்கே னென்றலு மதுகேட் டியம்பிய தேசம்விட் டேகிக், கனதிரைக் கடவுட் புனற்பிர யாகைக் கரை யிலப் பாதகங கழிப்பான், றனிகர் மறையாற் சாந திகள் செய்து சாந்திரா யணஞ்சரித் திலாத்தேன். 21

என்றுகொண் டதிதி யியம்பலுங் காதி யென்னுடைச் சரிதையீ தென்னுக், தன்றனி யுளத்தி லதிசய மிக்குத் தன்னு டைப்புலச்சரித திரமாய், முன்றிக ழியற்கை காணபது விரும்பி முந்துள நாடுக ளகன்று, சென்றுபுக் கூண மண்டலந் தனிற்றுன் செனிததுறை யிடமெலாங் கணடான். 22

முந்துதான் கண்ட படியெலாங் கண்டு மொய்சடை முடிமிகத் துளக்கிச, சிந்தையில் வியந்து நான்முக னவிதச் செய்கையை நோக்கிமேற் சென்று, னந்தநல் லூண மண்டல நீங்கி யணிதிகழ் கீரநா டணுகி, வந்துதான் முன்னஞ் செய்தன வெலலாம் வழுவறக் கண்டுகேட் டறிந்தான். 23

இதுகொலோ முன்ன மியம்பிய மாயோ னெனைக்கறி வித்தமா மாயை, புதுமையா மிதனை நன்குற வறிநதேதான் புநதியா லென் பது கருதிக், கதுமென வநதத் தேசனின் றகன்று கனவனைச் சாரவி னணுகி, யதுலமா தவரே ரநகைநீ ருணவா யரிமகி ழருந்தவம் புரிந்தான். 24

ஆண்டுசென் றளவே யமமலைச் சார லருந்தவ ருசிர மதநி, னீண்டமா னீல முகிலெனத் தோன்றி நிறைதவக் காதியை நோக்கி, யீண்டிய வெமது மாயையின பெருமை யியல்புறக் கண்டனை யினிமேல், வேண்டிய தென்னைக் கிரிதடத் தியற்று மெய்ந்தவ மெதுபொருட் டென்ன: 25

துதித்தன னிறைஞ்சித் தொழுதனன் கரிய துங்கமா முகிவி
னைக் கண்டு, கதித்தசா தகம்போற் களிப்புறு காதி கருணையங்
கண்ணனை நோக்கி, விதிததுநீ காட்டும் வினையிருண் மாயை விளங்
குற விதுவெனக் கண்டேன், மதித்தவம் மாயை மருமன்
னறியேன் மயக்கமெய் யானதென் னென்றான். 26

மாலதற் குரைப்பா னந்தண விந்த மண்முத லியாவையு மந்தின்
பாலுற விருப்ப தன்றியே புறதநிற் பயிலவதோர் காலமு மிலதா
மூலமில் கனவு மயக்கமு மதமு முதலிய நெறிகளி லியாருஞ
சீலமாய் நோக்கி யநுபவிக் கின்றார் சிந்தையுட் சகமிருப் பதுவே.27

அநந்தமாய் விரிந்த சகதநிர ளெல்லா மயர்வற வமர்வதற்
கிடமா, மநந்தண லிநத நாயப்புலத தன்மை வெளிசெயின்
மற்றிதில் வியப்பென், கனநதரு பத்திப் பாச்சலின் வயத்தாற்
கடைடப்புலைத் திறந்தெரிந் துளதா, முனந்தொட ரதிதி தாணுமப்
படியே மோகங்கண் முழுவதுங் கணடான். 28

கண்டவப் படியே நாய்ப்புலைத் தன்மை காகதா லீயயோ
கத்தால், வண்டுறை யூண கீரமண் டலததோர் மநதநிலும் பத்தி
பாய்ந் துளதா, லெணடரு பதநிப் பாச்சலொன் றொருகா லெண்
ணறு பெயர்க்குமுன் றோன்றும், விண்டொஞ் சியற்கை காகதா
லீய நிலைமைபோல் விநிதநிர கதியாம. 29

அப்படி யன்றோ சொப்பன மொன்றை யநேகமா னிடர்தனி
காண்பர், கைப்படு விநோத மொன்றிலே மகிழ்வர் காதல ரநேகமா
னவாகள், செப்பிய கடைஞ்ச னைவப் புலையன் றிருமனை யூண
மண் டலத்தே, தப்பற வந்தக் குறியினன் முன்னே சனித்துள
னப்படித் தானே. 30

அத்திறந் தானே . தமலொலா மிறப்ப வந்நிய தேசத்தை
யடைந்தான், ஸ்திரி நிமித்தம் நீசனே ஸ்தநிர் மிலவலையப் பின்

கநல் புக்கா, ஹுத்தம மாநின் ஹுளத்திலே வெறிதே யுன்ஹுசம்
பநதமா யதலுற், பதநிபாயந் துளதா லப்படி யாகப் பகர்புலக்
கடைடஞ்சன தியற்கை. 31

இவனவ ஹுனீ ததுவென தென்றே யிடரின்மூழ் குவாறி
வில்லா, ரவனியா முழுது நாமெனு முண்மை யறிந்தவ ரழுஙகினின்
றயரார், பவநமா பொருளிற் பகிர்வுறு மனர்த்த பாவனை புந்தியிற்
பொருந்திக், கவருறு ரதலு லிவாகண்மோ கதநிற் கவல்வுறா
தத்துவங கணடோ. 32

ஞாநபூ ரணமெய் தாமையான் மநதநி ணைணைய மோகத்தை நாடி
யீனமென் றகற்ற வறிகிலை யிதலு லிந்தமோ கதநிலே கணைதநி
னீநனி யமிழ லுற்றனை யிநத நெடியமோ கதநிகி ரிக்கு
மாநதந் தானை யச்சதா மதனை வலிந்தடர் வுறிலது நலியா. 33

எழுதிநீ கிரியின் முழையிடை வருட மீரைந்து தவநனி
யியறறின், முழுதுமாய் முடிவொன் றிலாதமெய்ஞ் ஞாந முற்றுநி
யென்றுபின் முகுந்தன், மெழுதகு தோறற மெழுந்துழி மறையத்
துயருறு மோகஙக ணீஙகிப், பழுதறு காதி கற்பனை யெல்லாம்
பற்றறுத் தருந்தவம புரிந்தான. 34

வருடமோர் பதநின் ஞாநபூ ரணலுய் வாழ்ந்தனன் பின்னரே
தன்தாம், பொருவில்சற் பாவ மடைந்துயாந் தோலுயப் பொருநதிய
பயந்துயர் நழுவிப், பருகுறு போகத நிச்சையற் றுள்ள படியிலே
சந்ததஞ் சுகமே, யுருவமாஞ் சீவந முதலு யாறி யுவாமதி யென
வுள நிலைறந்தான். 35

5—5. காதி கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1012.

5—6. உத்தாலகன் கதை.

இவ்வகையே யிம்மாயை யறவெடிதாய் வெலற்கரிதா யேறித் தாழ்ந்து, வெவ்வியமா மோகங்கள் விளைவித்துப் பரமத்தின் மேவி நிற்கு, மவ்வகையா லுரைக்கின்றே னாவாதஞ் சொரூபத்தை யடையா தாரைப், பவ்வமென வருந்துயரின் மூழ்குவிக்கு மிம்மா யைப் பண்பு தானே. 1

சித்தசய மாத்திரமாந் தெய்வமருந் தாலன்றிச் சென்ம வெந் நோய், சத்தியமே பிறமுயறசி யாலையினுந் தீராது தகைமை மிக்கோய, வைதகநீழல காலதத்துக் கணத்தில்வரு மியல்புறவா கியத்தாற பற்றி, யொதத்வரு மெதிராகால மிறந்தகா லங்களுதா ருளமி லாதார். 2

சங்கற்பம் வேட்கையறு சந்தாநங் கணக்தோறுந் தவிர்த்தி யென்னின், மங்குறற மநோலயந்தா னதுவாகு மநோலயதனை மருவு போதம், பங்கறற பிரதியச்சே தகமாகு மதற்குமநோ பாவ மென்ப, தங்குதத்தா னிலாவியல்பா மாதலினுன் மநோவிகற்ப ன்றிப் போமே. 3

அற்றமறு சதியழு முயர்சிவழுந் தற்பரம வவத்தை தானு முற்றறிவு நிறைசுகழு மலமறலு மந்தப்பந்த முழுதுந் தீர்த லுற்றவவி வேகதனை யொழித்துறுதி யூகததா லுறுதி யாகக் குற்றமறு சற்புருடர் கோதறுநூல் களின்மதத்தைக் கூட்டி யென்ன லும். 4

அவ்வாத முரைத்தல்விடல் பற்றலிணமைப் புறல்விழித்த லனைத் துஞ் செயது, மவ்வமறு சுகவாளுய்ச் சற்சிந்மாத் திரபரளுய் வாழ்தி மைந்தா, கனமலமாங் காண்பவைதீர்ந் துள்ளத்தின் மலமறுதத்துக் காந்தற் பாச, மெனவுயர்கோ ளையையறுத்து நின்னறிவிற் நற்பரளு யிருத்தி யன்றே. 5

நலனிழிவாஞ் சஞ்கேதத் தாசையெனும் விடுசிகையை நண்ணு
யாகிச, சலனமுறு விருபடுவெறுப் பறவுணாவின சாரபரந் தாஞைய்
வாழ்வா, யலகறநா னிவனவனீ தெதுவெனதாம் வாதனைக ளறுத்
தென்ன றென்றே, நிலவியநிட் டையிலாறிச் சற்சிந்மாத் திரபாஞைய்
நின்று வாழ்வாய். 6

எனதுபிற ரதுவென்னு மெண்ணமறச் சகநிலையி லிரண்டற்
றொன்றுய்க், கனவியாத் தம்பமென வுணாவுருவைப் பற்றினிலை
கண்டு நிற்பா, யநகமுட னமலமா யகண்டமாந் தன்னறிவி லமை
வென் றுண்டாரு, சநநமயக் கதத்துக்குக் காரணமாம் பிரிவன்று
தவிாந்து போமே. 7

போனந் தததின்ப நிலையினியல் பினைநோக்காய் பின்னை
நிற்கும, வாராத நல்லமுதம் வந்தாலு முயிர்தொலைக்க வருநஞ்
சொக்குஞ், சோராமெய் யுணர்வுடைமை தாரிதா மநந்தடித்துத்
துனறு மாகிற், காரான முகிழ்சூழ மறைத்தாலுனை டோமதியங்
கண்ணின் காட்சி. 8

சரீரமாத் திரத்தானைச புந்தியாற் ருனல்லா தனதா னென்றே,
பரிவுறலான் மக்கணமனை குடும்பமெனும் பாவனையாற் பருக்கு
மூள்ளம், விரியுமகங் காரவிகா ரததிறன் மமதைதமல விநோதந்
தன்னை, லுரியவென திதுவென்னும் பாவனையான் மிகப்பருக்கு
மூள்ளந் தானே. 9

ஆதிவியா தியின்விரிவா லனைவமாறித் தேறுதலா லகற்றல் பற்ற
லூதியமா முயற்சியிறம் பிறவிதொறு மிகப்பருக்கு மூள்ள மைந்தா
மாதர்மணி தநமுதலா நேயததா லிலாபததால் வருலோ பத்தாற்
போதுபொழு திவைநன்று நலத்திறம் பருத்துள்ளம் பூரிப் பாமே.

துரானையெனும் பால்பருகித் தொல்போக மெனுங்காற்றுற்
றொடர்மொய்ம் புண்டா, யிராகமுறு வழியுலவி மாய்பாம்பு மிகப்

பருக்கு மிராம கேளாய், புராதநவுத் தாலகன்போ லம்பூதத் தையும் பொடியாய் போகப் பண்ணி, நிராகுலமாம் புந்தியிரு லிதயத்தே நினைத்தியென நிகழ்ந்தத லோடும். 11

அருளியவுத் தாலகரு லெந்நெறியா லம்பூத மறுதத்துத் தன்னுட், கருதியதென் னென்றிரா கவன்கேட்ப வசிட்டமுனி க்ருணை வள்ளால், பெருகியவைம் பூதத்தை விசாரத்தாற் பேதித்துப் பிரம மெய்தி, யொருமைபெறு நிலையுடைய வுத்தால கன்கதை யா முரைப்பக் கேட்பாய். 12

கந்தமா தநமென்னுங் கனவரையிற் கற்பூரங கமழா நின்ற, கொந்தலர்சோ லச்சார லுறைபவனுத தாலகப்பேர் கோதி லாதோ, னந்தமுனி வான்முன்னே சிற்றறிவன் விசாரதோ ன்கணட வாழ்விற், சிந்தையிடர் தீரவிளப் பாரூதோன் புந்திலந் திருந்தப் பெற்றேன். 13

பூதநெறி யாற்றவத்தா னூற்பொருளால் யமநியமம் பொருந்து நீராற், நீதறுநல் விவேகந்தான் சேர்தலுமே யவனினைய சிந்தை செயதான், கேதமற விளப்பாறும் பதமேது மறுபிறவிக் கேடி லாத, மேதகைய பதமேதிங் கிதுவன்றோ முதல்வினைவின் மேவற் பாற்றே. 14

உளநினைவி லாவிமல பரபதத்தே யிந்துங்கால மொன்றி யொன் றுய்க், கிளர்கனக வரைச்சிகரத் துறைமுகில்போ விளப்பாறக் கிடைப்ப தெந்நாட், டளர்வறவீ தியற்றினமே லெனைவயிற்றத் தக்கவெனச் சலிததுச் செல்லு, மளவறுபோ கச்செல்வ மென துளநின் றெக்கால மவிழ்ந்து போமே. 15

மநமெனுந் தினைமோதி மதத்தெழுந்த பேராசை வாரி தன்னிற், புனிதமுறும் புந்தியிரு லழுந்தாமற் கரைபேறிப் போவ தெந்நா, ளநவரதந் தொழிலுழிலி லாமைகள்போய்ப் பற்றுவீ

டின்றி யுள்ளே, யாம் பதமேவி யெக்கால மகிழ்வுறு
வேண் டளரா நின்றேன் 16

கருதுநினை வொழித்தொடுகிக் கார்வரையின் முழையிடத்
திற் கருங்கற் போல, நிருவிகற்ப சமாதியினு லெக்கால மசைவற்ற
நிலையி னிற்பே, லெருமைபெறு தியாகதா லிளைப்பாறு மெனலு
டைய வுச்சி மீதே, குருவியினங் கூடமைதலுக் குடியிருப்ப தெக்
காலங் குருகி யாலே. 17

வேறு.

ஊகத திவவா றுன்னிமிக வுததா லகனுட் பரவசனு
யேகத தியாகஞ் சாதிப்பா னிருந்த விருந்த விடந்தோறும்
வேகத துகளு மகக்குரங்கு விடயக் கொமபு களிறபாயச்
சோகத் திறந்தீ மகிழ்சகிபெறுஞ் சொருப சமாதி பெறறிலனுல். 18

நிறனொ கானி லிவவகையே நிலையற றலோன பினெருகாற்
புறனுர் காடசி யொழிநதிடலாற பொல்லா மநமாம் வன்குரங்கு
திறனை நிருணலு டியதெனனத தியாநங களிலே யுள்ளழியா
வறனொ கிரியி லுலைநதுழல்வுற றறமே வாடி யலமந்தான. 19

யாரு மினறி யாராலு மெயதற் கரிதா கியமுழைதான
சாரு முதநதிப் பதமெனலாந் தன்னி லொருகாற றனிமேவி
யாரு மலைக்குன் றியின்றனைழமே லருணச் சருமம விரிதததன்மே
லோரு மநதின செயல்குறுக்கி யுணர்வான் புத்தன போலாகி. 20

புண்ட ரீக வாதனத்திற் புத்தன் போலுத் தாமுகனு
யணட மிரண்டு மிருகுதிமே லாக்கிப் பிரமாஞ் சலிபணணி
மணடு கின்ற வாதனையின் மருளு மநதனை மீள்வித்துத்
தண்ட லில்லா நிருவிகற்ப சமாதிப் பொருட்டிவ வகைநினைந்தான்:

வார்ச்சு ழிட மங்மோனின் மாய வாழ்க்கை களிந்பயனின்
நீரா லிடசெ மூடிவில்லுருஞ் செயலிற் பெரியோர் செருவசோர்

வாரா வழுதாஞ் சாந்தியைவிட் டழியும் போக மாதனிப்போ
சோரார் மலர்க்கற் பகக்கான்விட் டெனிகூர் விடவெங் காணுறுவார்.22

அயனு நற்ரூய் பாதலத்தி லணுகி ஞயா கிலுஞ்சாந்தி
வியனு ரழுதை யொழிந்தந்த மிக்க நிருவா ணம்பயிலாய்
பயனு யதுபோல் விசித்திரமாய்ப் பாவாபாவ மயவடிவே
யியல்பா மிந்தச் செயல்கள்பெரி திடாரா மெனறு மினிதாகா. 23

சத்தா திகளா மிதுதொழில்க டம்மான் மண்டு கம்போலப்
பித்தாய் மூாக்க மநமேயென் பிராயிக் கினரூய விடாதவமே
யெத்தாற் சிறிது தனையடைந்தா யெதிலே யின்ப முறுகின்ரூய்
நிதநா ரழுதாயச் சமமாகு மதினீ நிலசே ராவெறியேன். 24

வேறு.

படர்மூர்க்க மாமனமே வீணுய்த் தோன்றிப் பருக்கு
செவிதொழிலகள் பயின்று சதநத, தொடாகின்ற புந்தி
மிருக மேபோற் றுஞ்சுறவேணை டாதேலின் ரூழிலே மேவி, யடர்
பரிசோன் முகமாகு மதனுற் றுன்ப மடியாகப் பிடிக்கன்பா
மியானை போல மடமைமிகு மூர்க்கமா மநமே யென்று மாரூத
வாபத்தை மருவ வேணடாம். 25

ஒளியுருவத திரேணுக்கு விழியின் செயகை யுற்றுநீ வெவவி
ளக்கை யுணரா தாகி, விளிதலுறும் விட்டிலபோல் வேக வேண்டா
வெய்யமந மோநாவின் விருததி மேவி, யெளிதருந்தி யுணவுகளி
னிரதத தாலே யிரைததுண்டிற் கவர்மீன்போ லிறக்க வேண்டா,
நளினவித யததுளுயிா நெறிபோயக் கந்த நாட்டததாற் கட்டுண்
ணை னனைவணை டபோல். 26

உரைத்தமிரு கஙகளிறு விட்டின் மீன்றை ரைசயூ ரூளி
யிரத நாற்ற மென்ன, நிரைத்தவிவற் ரூன்ரூன்ரூன் மாயந்து
ரிக்கு மவ்வவ்வையந்து நேரோ கூடிக்; கரைத்தலுறு

பவர்க்கின்ப மெங்கே யுன்றன் கட்டுக்கு வாகனேயே
சாலம், புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போகு மாகிற் பொருவில்சய
மஃதுனக்குப் புகலுங் காலே. 27

வேறு.

எதுபய ஞக நிற்கிங் கித்தண்ட மியான்செய் கின்றேன்
மூதுவிசா ரதனை மிக்க மூதன்மையோர்க் குளமொன் றில்லை
யதிகமா முடிவில் சிதனுக் கற்பமா நிலையென் னெஞ்சில்
விதியதா யுளதோ யானே வில்வக்காய் புகுத லுண்டோ. 28

தசைபயில் பாதந் தொட்டுத் தலைமட்டும் வவவே ரூயந்து
மிசைவுற யானங் கில்லை யானனு நிலையெங் குணடோ
திசையெலாம் விழுங்கி மேலாஞ் சித்ததாய்க் காண்ப தின்றி
யசைவற வெங்குந் தானு மென்றுல கனைத்துங் காண்கென். 29

உயர்வுறு மதற்கு ஈாம கற்பனை யொருமை பன்மை
வியன்மகத் தணுவென் ரோதும விதமுறு குறிகள் காணை
னியலறி வாத லாலே யான்காணு மென்பா னீயே
துயாதரு மேது வாகத் தோன்றினை பேதை நெஞ்சே. 30

மூதுவிவே கத்தாற் போத மொய்ம்பிலு லிந்த வுன்னைக்
கதுமெனக் கொல்லா நின்றேன் காணுதி கவலை நெஞ்சே
யிதுதசை யிதுபுண் ணீரீ தெனபிலை யுளவு யிர்ப்பாய்ப்
பொதுளிய வாத மிங்கே யகமெனல் பொருந்திற் றெஙகே. 31

தசைகள்வே றுதிரம் வேறு தடியெனபு வேறு மெய்யி
லசைவுவே றறிவு வேறு வகமெனல் பொருநதிற றெஙகே
விசைவிழி யிதுதோ லீது வியன்செவி யிதுமூக் கீது
பசைவுறு ஈாவி திங்கே யகமெனல் பயின்ற தெஙகே. 32

அகமென லெங்கு மாகு மற்பமிங் ஙகமன் ரூகு
மிகநூமிக் நல்ல தோக்கே தோக்கய னெறிவே றில்லம்

புகரில்கின் மயனை மென்னைப் போதமிற் றூர்த்த நெஞ்சே
மிகவருத் தினையான கன்றை வனச்செந்நாய் வெருட்டு மாப்போல்.

தெய்வமோ கத்தா லின்று தேறினன் சொருபச் செம்பொன்
கைவழி கவரஞ் ஞாநக் களவண்மீண டிவனைச சேரே
னைவகைப் புலன்க ளொனறு வாதனை யறறி நுந்துங்
தைவரு புறனிற றததம புலன்களிற் றுவா னினற. 34

வாதனை புலன்கட் கெல்லா மனனுகா ணமன் றுகு
மாதலான மூாக்க மான மைம்பொறி நீவி நெஞ்சி
னேதவா தனைகண மாற்றிக் கருமஙக ளெல்லாஞ் செய்வீர்
வேதனைத துனப மொனறுங கிஞ்சிலு மேவா தென்றும். 35

வேறு.

கூடுசெயுந தன்வாயி னூலாற் பொன்றுங கோசகா ரக்கிருமிக்
கூட்டம போல, வேடுபுல னெனனுஞ்சிசுக்காள் மயலால் வீணை
யுலாந்திடுவீ ரபுலனெல்லா முறைறயு ளான, நீடுமந னெயொடுஙகிப்
புலன்க ளோடு நீவெறற் றுததுமதத துவதனை நேரே, நாடுதிபற
றறறென்றுய முத்தி யான ஞாநவடி வினைநிலையாய நனனு
வாயே. 36

ஆசகலா விடயவிட விடுசி யாகி யநந்தமா நானனுவம்வா
தனையைத் தீர, மாசறவிட் டிச்சையெலா மொழிப்ப தென்னு
மந்திரயுத் தியினுலே மறுசென் மம்போயத, தேசமுறு பகவானு
யசச மெல்லாந் தீவிடமா வாய்மநமே திரள்சங் கற்பம், வீசுதரு
மயல்கொடியாய் நீயாங காட்டை வெட்டிஙடுமு பூமியிலே விநோ
தஞ் செயவேன். 37

வேணடியவா விளையாடித தற்ப தத்தை மேவினன்கே வலமா
னென்ன வெற்றி யுற்றே, னீணடுவுயர் நிருவாண மானென் செய்வ
நிலதானென் பிறிவதிறே னிடம்வே றற்றே, னீன்றடுதெளி வடைட

மையொளி யுடைமை யுண்மை நிகழ்வுடைமை யறிவுடைமை நீங்கா
மெய்ம்மை, மாண்டசுக முடைமையுட சாந்த நீமை மகிழ்வுடைமை
38

ஆவாண மில்லாமை யுதாரத் தன்மை யழியாத தேசுடைமை
யகண்ட நீர்மை, யாவதுந்தா ளுழுறைமை யசச மினமை யேகமாந்
தன்மைமந மெழுந்தோ டாமை, யோவுலிலா துடனுறையிக்
குணங்க ளனனு முதுதமிகள் சுமங்கவிக ளொபபி லாதா,
பாவனையொன் ருருசொலுப மடைந்தேற கெனறும பன்னியரா
யுளங்கவருமப பாவை மாரே. 39

தேங்காது தன்வசமாய விரிந்த புந்திச் செயலாலே யிவவாறு
திறததி லெணணிப், பூங்காவி சிறிதலாந்தாற போலப பாதிப்
புரைவிழியோன புணடரிகா தநததிற புலகி, யோங்காரா மேலைக்
குந தொனிய தான வுததமனீண முழக்காலே யுச்ச ரிததான,
பாங்காக நாவுறையு மணியி னோடு பயின்றுதடை யறவீரை படர்வ
தேபோல். 40

சான்றபிர ணைவமோது மவன்றன் சிதது த தற்பததனை
நோககுதலுந தனியோங் காம, மூனறறவெவ வளவுமே லுற்று
நின்ற துயாநதகனறு விமலமா முணாவின் கணணே, மூனறனை
மாத திரையுடைய பிரண வதனை முற்கூறு வெளியாக முழுகி
யெங்கு, மானறபிரா ணைகடொனி கிளப்பு மெயயி லழிதாய்க்
யதிரு மெலலே. 41

இன்னுயிரைப் புறத்தகற்ற வல்ல தான விரோசகப்போ கிரமந்
தா னியாக்கை முற்றுங, கொன்னுறுபா ழாக்கினதா னிறைநது
யாநத குமபமுனி குரைகடலைக் குறைதத தேபோற, பின்னமிலசிற்
சுவைநிறைந்த வாகா சதநிற் பிராணநிறைந் துளவிதயப் பெருநதீ
மண்டி, யன்னவுடன முழுதுமொரித் துளதோங காரத் தாதியாங
கிரமத்தி லவத்தைத் யீதே.

அவவவத்தை வேண்டளவு நிகழ்ந்த தன்றே யடையோகத் தாலல்ல வடையோகந்தான், வெவவிடார்ஸல் குவதன்ரே வதற்குப் பின்பு வியரேஞ்கா ரத்தினது வேற்றுக் கூறு, தவவலறச் சம நிலையா மவசரத்திற் சலநமிலாக் கும்பகப்பேர் தரிக்கப் பட்ட, வெவவமறு கிரமமுள தான தன்றே யியம்பியவிப் பிராணங்க ளெல்லாற் றிற்கும். 43

புறத்தகத்துங் கீழ்மேறிக் காகா சத்திற் புரிந்தசையாப் பிராணங்கள் புரண மாகித், துறததுருத்தி யிடைதடைப்பட் டனரோ னின்று தோன்றிமுத லேயுடலைச் சுட்ட வகுகி, நிறத்தவிடி போற் கணததி லவிந்த தன்றே நீகார வெளிறெனவெண் ணீரு யங்க, மூறத்தெரிந்த தாலதற்கே யுடலென் பெல்லா மொழுங்காகத் தோன்றிநரம் புடனே நின்ற. 44

சுகமாய கருப்பூரப் பாய றன்னிற் றுயில்வதுபோ லெலும்பு நிரை தோன்றிற் றன்றே, மிகமோது பவநத்தா லந்த ரீறு விசைந் தெழுந்து கணப்போதில விசுமபைச் சுற்றித, திகழ்வான சாற் காலந் தனனின மேகரு செறிபனிபோ லோரிடத்திற சென்று சேர்ந்த, விகலாத விவவவதனை வேணடு மட்டு மியலோஞகா ரதிரண்டாங கிரமத் தெய்த. 45

அவதனையிது நிகழ்ந்ததட யோகத் தன்ரு லடையோகம் போரிடரை யளிப்ப தன்ரே, வவற்றினிற்பின் பிராணவதனின் மூன்ருங கூரு யமையுமுப சாந்திதரு மவசரதி, லுவப்புறுபூ ரணதாலே பூரகப்பே ருளகிரமம் பிராணங்கட் குணடாயிற்ரு, லுவத்திரமி லாவந்த வவசரதி லுயிரெல்லா முணர்வினரு தத்துட் புக்க. 46

உருபனிதோய்ந் தாலொப்ப வதிசீ தத்தை யுற்றபிரா ணங்க ளெலா மொழுகி ஞலே, ககனமுறு புகைதண்கா ராகு மாபோற் ககனநடு வுறமதியாய்க் கலையின் கூட்ட, மிகவுநிறைந் தற்மதி

மண்ட லததில வியன்சுதைதா ரையையுயிாகண் மேவப் பெற்ற,
திகழ்விசும்பி னின்றிழிந்த வழுத தாரை சேடமா முடனீற்றிற்
சென்று வீழ்ந்த. 47

அரன்சிரதின் றிழியழுத கங்கை போன்ற வழுததா ரையி
னலே யமல மாகிக், காஙகளொரு நான்குடன்வெண மதிததே
சாகிக் கருணைமால் வடிவெனனைக் காண லாகி, யுரஙகிளருத தால
கன்மைய தோனறிற் றன்றே யுயரழுத மயமான வுயிாக ளெல்லாஙு,
சாமனையது தனைநிறைத்துச சூழ்ந்துள் ளான குண்டலினி தனைப்
பூரை குயிற்றி நின்ற. 48

இத்திறத்திற் பங்கயஙா தநத்தி ருந்தோ னியாக்கைநீலை
யழியாம லியற்றிப் பின்னர், மத்தழுறு பிரமமபோற் சுழலு
நெஞ்சை வன்பிறை றகைவுற்ரு னெளனி யாகி, மெதுதுபிரா
ணபாஙு வேக நோக்கி மெல்லெனவுண் டாக்கினன்வல் விடய
நின்று, தததுபுலன் களைவருந்தி வேறு செய்தான் சற்றுமறப்
புறப்பரிசந் தள்ளி னனே. 49

பற்றறுதின்ன னேியமதியோ னுள்ளே.தோன்றம் பரிசமெலாந்
தள்ளுகின்ற பார்வை யாலே, யறறனவாக் கினன்மூல வாயில்
செம்மி யங்ஙதனதான் பதுவாயி லநில மெல்லாஙு, குற்றமற மூகம
டைதத்தாற் புறத்து வாரஙு கும்பததுக் கடைபடல்போற குறித்த
டைதத்தா, னுற்றலய மெனுஙகுணத்தைச் சேர்ந்த நெஞ்சை
யுயரிதய வாகாயத் தெதாடுக்கி னனே. 50

உரத்தமத கரினையயுபா யத்தால் விந்தத துட்குழியிற் சேர்ப்
பதுபோ லொடுக்கி நெஞுசைச், சாற்கஙம போனிமல தெளினைவச்
சேர்ந்து தள்ளினன் பற்றிபாய் தன்மை யாலே, வரததுடைய
விகற்பமெலா மீள மீள வருவனவேண் டியபடியே வந்து தோன்ற,

பாப்புறுதோற் றங்களவன் னெஞ்சான் மாய்த்தான் பகைவனைவா
ளாற்சூரன் படுப்ப தேபோல. 51

விகற்பமெலா மிறததலுமே யிதய விண்ணில் விவேகபா நுவை
மறைதது விரிந்த கங்குல், சகததினினு ளஞ்சநத்தின் பார்ததப்
போதே தன்னுள்விவே கததாலே தவிாத்தா னத்தை, யகத்திரு
னன ருய்க்கெடலுஞ் சுடர்வந தெய்த வம்முனிவ னதனையுங்கண்
டகற்றி மாய்ததான், நிகழ்ச்சியொளி யகலுதலுஞ் சூழனறு நெஞ்ச
நிசியினடுப் போலுறக்க நேர்ந்த தன்றே. 52

போகாத துயிலினையு மறுத்தான் றாக்கம் போகுதலு மாகாச
போதம் வந்த, தாகாச போதமழிந் திடலும் வலலை யவன்மநமோ
கஞ்சேர்ந்த வந்த மோக, நோகாமன் மநத்தினைவிட் டேகு மாறு
நாக்கிலுன் பேரிதய நோக்கு மிக்கோ, னேகாத விரவுதரு மந்த
கார மிவவுலகி னின்றகற்று மிரவி போல. 53

வேறு.

அன்ன காலையி லிருள்சூடர் துயில்மயக் கனைத்தையு மறுத்
தோட்டி, மன்னு மோரவத் தையையடைந் தொருகணம் வருத்தமா
றியதுள்ள, மின்ன றீாந்துட னேயனைத் துருவமா மறிவையெய்
தியதனறே, ருன்னெ டுங்கரை தடுக்கின் றெதிர்த்துமுற்
றலனிறைந் திடுநீர்போல். 54

விஞ்சு நீள்பகற் பரிசயத் தாலுந்தன் மெய்யறி வுணர்வாலும்
நெஞ்சு நிறமய மடைந்ததா லிரணிய நிகழ்நிலம் பாமாபோல்
வஞ்ச வன்மநத தன்மைபோய்ச் சிந்மய மருவிய மநந்தரச்
செஞ்செவ வேவல்லை வேற்றுமை யானதாற் சேற்றினுட் குட
மென்ன. 55

தங்கு காட்சிவிட் டமலமாய் ஞானத்தின் சமமடைந் தது
போதம், பொங்கு வாரிதி திரைமுதற் பகிர்ச்சிபோய்ப் புனல்சம
மடைந்தென்ன, வெங்கு மோர்மதி யாயறி வற்றவ ணீர்நில்போ

கத்தெண்ணை, மங்கி யாண்டண்டம் பரித்துயர்ந் தமலசிந் மயவிசும்
56

அவவி டததினிற் காண்பது காட்சியற் றநந்தமா நல்லின்பஞ்
செவவி யாநந்த முற்றன னமுதமார் தெண்கடற் குளிதென்ன
மெயவி டக்கழன் றதீதனு யொருதல மேவினன் சதாநந்தப்
பௌவ மாயின னெஙகணு மொத்ததற் பாவமே வடிவாளுன். 57

அந்த ணன்றன தறிவெனு மங்நமா நந்தமா நிலையோடை
வநத மாந்தது சரற்கக நததிலே வயஙகுமா மதியென்ன
வநது காற்றிலா வினக்கென மோவியத துருவெனத் திரையில்லாச்
சீர கருக்கொணடு பொழியலாச் சேண்முகி லென
நின்ரு ன. 58

இந்த மிக்கபே ருலகினிற் றறபதத் திருக்குமம் முனியைக்கண்
டந்த ரஞ்செறி சித்தர்விண் ணைவர்குழு வற்புதப் பலபேரும்
வந்து சுற்றின ரரம்பையா நிரம்பினா வாசவன் றணிமூதூர்
தந்த ளிப்பவ னஙகவை யனைத்தையுந் தள்ளினன் விருப்பின்றி. 59

அலஙகன் மாதரிஙு கிதஙகளைச் சைசவத தறிகிலா னெனசசற்றுங
கலங்க லாதகெம் பீரமா மதியினன் கடவுள்வான் பேற்றெண்ணம்
விலஙகி யனனதன் ரநந்த வீட்டிலே மேவினன் மதியாறு
துலஙகி யோநகிய வுததரா யணததிலே சுடர்விடு கதிரென ன. 60

மூவ ராகிய முதல்வரு மமரரு மொயத்தசித் தரும்வாழுஞ்
சீவந் முத்தியாம பதமடைந தருந்தவன் செறியுமா நநததி
னைவ வின்றிய நிறைவிரு லாநந்த முதிர்ச்சியாம பதமுற்ரு
ரைவ தானபே ராநந்த மதுவிலவ வறிவிரூற் றிகழ்வுற்ரு ன். 61

ஒருக ணஞ்செறி வருடநூ றெனனினு முயாந்தவப் பதமுற்ரோர்
வருப வந்தரு மேதுவாய்க் காணபன மருவுமிவ விழிமேவார்
பெருமை யானவிப் பதததிலுத தாலகன் பிறைகளோ ராரூலே
யருகு ரூவக்கை சித்திபூ மியைக்கடந தமைந்திருந் தணர்வுற்ரு ன்.

விழித்து நோக்கினன் சித்தரை யஃர்களு மிக்குய ரிவண் றன்னைப், பழிச்சி யன்பொடு பகவநீ காணடியெம் பணிதல்பொன் னுலகத்தி, லிழிச்சு மிவவிமா னதனுவங் தேறுதி யிந்திர பதத் தின்பங, கழித்த பூமிக ளனைத்திலு மில்லதோ கற்பமப் பயன் றுயப்பாய். 63

பகவ செய்தன தவமெலா மிந்திர பதமுறற பொருட்டேயென் றகம லர்ந்துரை பன்னிய சிததரை யதிதிய ரெனநோக்கி முகம லர்ந்துடு சித்தனன் மயங்கலன் முந்துறு பெருஞ்செல்வ மிகவி ரும்பலன் வெறுக்கலன் றிணனியோன் விடுதரோ குதிரென் றுன். 64

மொய்த்த கூட்டத்தை விடுதனன் றன்செயன் முயன் றிருந் தனன்போக, பெத்த நீங்கிய வவனையச சிததரும் பின்பு சின் னுட்பெணி, சித்தம் விட்டனா தாகளே யகன்றனர் சிவந் தூத் தனுங்கானின், மெய்தத மாதவ ரிடஙகளிற் சுகதிலே வேண்டள வுலாவுற்றுன். 65

ஒருதி நத்தெல்லை யொருமதி யெல்லைமற் றோர்வரு டத் தெல்லை, பெருகு மாண்டெல்லை யெல்லையோ ரோர்காற் பேதமிற் றியாநத்தின், மருவி யொன்றிடும் விழிக்குமந் நாணமுதல் வருந் தொழில் களிற்சேர்ந்து, நிருவி கற்பமே யாயின வொருமையாய் நின்றனன் சித்தோடும். 66

பரந்த சித்தின தொருமையின் செறிவினைப் பழகலாற் பெருஞ்சித்து, நிரந்த ரித்தெங்குரு சமமதா யினன்புவி நிறைவுறும் வெயிலென்னத, திரந்த ருஞ்சிததி வொருமையை நெடும்பகற் செறிபரி சயஞ்செய்ய, வரந்தை தீர்ந்தசற் பாவசா மாநிய மடைந் ததனலே. 67

தெரிவ தாமிவற் றுதயமத் தமமுறுன் சித்திர ரவிபோலப் பெரிய தாய்ச்சம வின்பமாம் பதவியின் பேற்றினை வுபசாந்தி

புரியு நெஞ்சினன் பிறவியு மையமும் போய்ச்சாற் ககநம்போல்
விரியு நிர்மல சாந்தமெய் யொளிநிறை வேதந வடிவானான். 68

என்ற வசிட்டன் றனைவள்ள லெதுசத் தாசா மாநியமென்
றன்று வினவ வவனுரைப்பா னகல்சிற் சாமா நியவடிவா
யொன்று வொன்று யில்லாமை யுறுபா வனையி னுரைப்பாலே
தன்ற னுள்ளங கரைந்தேதகிற் சததா சாமா நியமதுவே. 69

தேற்ற மாங்காண் பனதீங்கிச் சிததி னிடையே சிததிறக்கிற்
சாற்று முயற்கொம் பெனநொயதாஞ் சத்தா சாமா நியமதுவே
தோறறும புறனுள் ளாயபபலவாயத துவக்க மாகு மிவையனைதது
மாற்றி யகன்று மநநிற்கி லதுசத் தாசா மாநியமே. 70

உன்னு வெதிர்காண் பனவொன்று மொழியா தியாமை யுறுப்பென்
தன்னுற் றன்பா லிறக்குமெனிற சததா சாமா நியமதுவே [னத
முன்னு முடல்சேர் முததருட லிலதா முதத நிருவாக்கு
மென்னு ளினுஞ்சேர் பெருங்கணணீ திதன்போ துரியா தீதபதம.

அறிநது சமாதி யடைந்தோாக்கு மநபூ தியினின் றெழுநதோர்க்கு
செறிநது தோன்று மூடாக்குத தெரியா தாமிப் பெருங்கணணு [ஞ்
முறிந்து பிறவி யறுஞ்சீவந் முதத ரான சிததரெலாம்
பிறிந்தி டாவின் பயில்காற்றும் பெரிதா மண்ணி லிரதமும்போல்.

மூவர் முதல்வா நவரென்னை முதலை ரதினை முதன்முநிவர்
மேவ லுற்ற திப்பெருங்கண வேற்றுப் பயமெல லாநசிப்பித்
தோவ லில்லா விப்பதததி லுத்தா லகனுற் நிருநதனனு
லாவ நீர்வ தெவவளவவ் வளவுஞ் சகமா மகததிடையே. 73

கால மநேகனு செனறதறபின கநத மாத நகர
கோல முழையி லம்முநிவன் தாரம்பை விட்டுக் தாரம்பையிலாச்

சில மூத்த னுயிருப்பேன் றீர்வென் றெண்றே சிந்தித்துச்
சால நல்ல தளிர்த்தவிசிற் றனேத்த பதுமா சநதிருந்தான். 74

அரைநோக் காக நோக்கியிருந் தபாந வாயி லடைச்ததனுற் [க்கி
புரையொன் பதுவா யடைத்துளத்தாற் பொறியும புலனு மொன்று
திரையில் கடல்போற் றன்சிததின் செறிவைப் பாவித் தாருயிரின்
விரைவை நிறுததி வணநகாமன மேலேக் கியகந் தாதனுய். 75

நாவி னடிச்சென் றுறச்செறியுண் ணுவி னடியை யுடையோனு
யோவின் மூகக்காந் தியனுகி யுள்ளிற் புறனின் மேற்கீழில்
வாவும் விடயத் தினிறபாழின மநமுந கணணுமு முனுகி
வீவ தான வெயிற்றினிரை யெயிற்றி னிரையை மெவானுய். 76

அங்கத் துயிரின் மிகுதிதகைந் ததனு லெய்தா யவிர்முகத்தோ
னங்கத் துருவுள் ளுணர்வுருவே யாகி யெழலாற புளகிப்போ
னங்கத் துருவுள் ளுணர்வுருவே யாகிப் பழகி யறிவொன்று
யநகப் பொழுதப் பழக்கததா லகத்துத தமமாஞ் சுகமடைந்தான்.

ஆநந் ததத்தின் பெருக்கைநுகர்ந் ததனுற் சிற்சா மாநியமபோய்த்
தானந் தமற வெலாம்பரிக்குஞ் சத்தா சாமா நியமடைந்தான்
றீநந் தவிராசம னுயிருநதான் சிந்தா குலமெல் லாந்தீர்ந்தான்
மாநந் தருமா நந்தமிலா மகாநந் தத்தான் முகமலர்ந்தான். 78

அநக பதமூற் றுடல்புளக மாறி நெடுநா ளிற்கைதொழு
மநமும் பிறப்பின் மயக்கமுமபோய மகாசத் துவமா யோவியம்போற்
கநமில் ககநத் துவாமதிபோற் கதியிற் சின்ன ளினிற்சுவறி
யிநன தொளியின் மரப்பசைக ளிறப்புப் போலா யிறப்புற்றான். 79

5—6. உத்தாலகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1091.

5—7. சுரகு க்ணை.

இநதவொழுங் காலுணாலை யுணர்விலு லுணர்ந்துலகி லியங் கா நின்றே, யந்தமறும் பெரும்டதததே யாறுதியாற் காணகின்ற வனேதது மாளச், சநததனுசா திதததனைப் பெறுமளவு நூல்குராவன் றனிநெஞ் சாலே, பநதமறு தததுவதனை விசாரிததே பெற வேணடுமெ பதுமக் கணணுய. 1

மயலின்மை சாதனைநூற் பொருட்போதங் குருயமமாம் வழிக ளாலே யுயாபதவி பெறலாகு மன்றியுணா வொன்றிலு லுறுதற் காமா லியலுபதே சமபெற்றுக் கூரியதாயக் களஙகமிலா திருக்கு மாகில் வியலுறுசா தநமுழுது மிலதேனுமெ புந்தியிலுல் வீடு கூடுமெ. 2

என்ருனை முகநோக்கி யிகத்தொழிலோ டிருந்தேயுரு சமர்தி யெயதி, யொனருன வுணாவுறருன் போலிடர்தீந் தாலெருவ லெருவன செயகை, யின்ருலுயத தனியிடததிற் சமாதியடைந் தானிவரின் மிக்கோ னேவ, னன்ருக வருளுகென விராகவன் கேட் டலுமவசிட்ட னவில்வ தாலுனை. 3

ஆற்றுமதத் துவமன்ருன் முக்குணததால் வருஞ்சகமென் றறிந்தோாக் குள்ளே, தோற்றுகினற சீதளமே ததுதனையே சமாதியெனச சொல்லு மனறே, யூறறமறக் காணபவற்ரு டுறவு நமக கிலதென்றே யுாதத்துத தணெணன், றேறறசமா தியிலிருப்ப லெருவலெரு வன்ரெழுலோ டிருப்ப னன்றே. 4

இவவிருவ ரிதயமுந்தண் ணென்றிருக்கில் வேற்றுமையோ ரிறையு யவவிதய சீதளமே யநந்ததவட பயனுமவ வநூபூ திக்கே [மில்லை கவவியிருப் போலுள்ளது காரியததா லலையுமெனிற கவலை யாகுஞ் செவவியவச் சமாதாந மூன்மத்த நடநம்போற் சிறப்பின் ருகும். 5

வருத்தமிலா வுன்மத்த நடாதினன்வா தனைமாய்ந்த மநத்தோ
ணுகிற், றிருத்தமுற வவண்கூத்துத் தெளிவுற்றோன் சமாதிக்குத
தீர நோமம, பெருதததொழிற் சோறிஞர் பெரியவநஞ சோறிஞர்
பேத நாடி, லொருததொருத தனைவிஞ்சா நிருவருமொத் தையய
மில்வீ டுற்று ரன்றே. 6

சாலவுமவா தனைபோகி லிம்மநஞ்செய தொழில்புரிந்துந் தான்
செய் யாதாஞ், சீலமந நெடிதகலி லருகிருந்தா செப்புமொழி
தெரியா தாப்போற், றூலமநந தொழில்விடினுஞ் செய்ததாம்
வாதனையே துன்னு மாகிற், கோலவுட லனைசவறினுங் கவிலை
வனைனறுங் குழிவீழ் வார்போல். 7

தொலைவிலொழிற் செய்யுமநந் தொழினீநகி லதுதானை சுகச மாதி
யிலைவறுகை வல்லியமும பரமாநந தமுமென்றே யறிவாய நெஞ்சி
னுலைவுதிர மெனுமிரண்டு மதயாநந் தியாநமெனு முபய தக்கு
நிலையுறுகா ரணங்களா மாதலிலிம் மநமுனைக்கு நீர்மை தீப்பாய். 8

சிந்தனைவா தனையின்றித் திரமான மநத்தினையே தியாந
மென்ப, ரந்தவுப சாந்தமுமக் கேவலத்தன் மையுமென்று மதேவ
லாகு, மிந்தவுயர் பதப்பொருட்டு வாதனைசா லவுநோன்மை யெய்த
வேண்டுஞ், சந்ததம்வா தனையில்லா மநந்தொழிலில் லாப்பதத்தைச்
சாரு மத்தால். 9

நெருக்கமுறு வாசனையே நெஞ்சினது தொழிற்றிரமா நீங்காத்
துன்பம், பெருக்கவிடு மாதலிலுல் வாதனையை மிகநோன்மை பிறக்
கச் செய்வாய், வருக்கமுறு பலபொருளி னெனனுமபா வனை
மந்தான் மாற்றி யெங்கு, னிருக்குதியங் ஙனமிருப்பாய் வரையிலை
மனையிலை யெங்கே யெனும். 10

இல்லுறைவோர் சமாதாந விதயத்தோ ரகங்காரமா மேதந் தீர்ந்தோர்
புல்லுமனை யெகாந்த வாமோதுங் கடைவீதி புக்கிக் காண்போர்

செல்லவர வுலாவியும்பற் ருமையினுற் கடைவழிசசெல் லாதார்போ
நல்லறிவு நிறைந்தோராக்கு மப்படியே காடொராக்கு நாடு தானே.[ல்வார்

துயில்விழிப்புச் சொலல்செலவு தொடர்ந்தாலு மகமுகமாந்
தொடாபா லென்றும, பயினமனூயூா நாவடல்லாம பழுவம்போற்
காண்பவரே பரம சீலர், செயிரிலா வகமுகததா லெலலாமா காச
மாய்த் தீருஞ் சிதத, முயிரனையாய் சீதளமவந் துண்ணிறையிற்
சீதளமா முலக மெல்லாம். 12

இதயமய லாலெரியி லுலகெலாங் காட்டொரிபோ லெரிந்து
தோன்று, முதயமுறு முயிாகலெல்லா முள்ளிருப்ப தேபுறதது
முணடாய நிற்குஞ், சுதைதபயிலூா புவிகால்வின் டொகுவனாரீ
ணதிதிக்குச் சூழநத லெல்லாம, புதைதலுறு முட்காண தததி
வதினை பஙகுகளாயப் புறத்தி னிற்ப. 13

உள்ருணர்வி லின்புறுவோன் பொறிகளாற் கருமங்கீ
ருய்ப்போ ருயுந், தள்ருசுக துக்கவசஞ் சாராதோ னாவரதஞ்
சமாதி யுற்றோ, ரூள்ருகின்ற தனைப்போலெவ வுயிருமெனப் பிறர்
பொருளக ளோடே யென்ன, வெள்ருபய தாலன்றி யியல்பாலே
கண்டானே யெல்லாங கணடோன். 14

இன்றிறவு வந்தாலுங கற்பாந்தத் தெய்துகினு மிலஙகு ஞானி,
கன்றியசேற் றுறுபொன்போற் களஙகமுறு னெல்லாமாயக்
கணணு யாறிப், பொனறலடி முடிவின்றி யொன்ருயின் பத்தள
வாய்ப் பொலிதே சாகித, துன்றியகாட் சிகளிலலாக் குறியுடைத்தா
மெனச்சுருதி சொல்லு மன்றே. 15

எல்லாமென் றுரைத்ததெலா மறிவித்தற் பொருட்டேயா
மிசையச் சொன்ன, சொல்லாலென் யாதலிரு
லோமென்று துணிக வித்தை, கல்லாயிங் ளுளுளதோ

ரிதிகாச நவிலக் கேட்பாய், புல்லாரென் வேடர்குலச் சாகுவப்பே
ரோன்சரிதை புதுமைத் தன்றே. 16

இமகிரியின் கோடான கைலவரை யினிலேம சடர்க
ளென்னு, மமர்வரிவில் வேடருள ரவர்க்கரசன் சாகுவெனு மனை
யா வீரன், சமநிலையாற் கோமுறையா லருணமுனிவா லுலகெநி
சமைக்கு காளி, னமதுவலி யாலுலகை நலிகுதுமே லவர்சாக
நமக்கே யன்றே. 17

அல்லாது தண்டமுறை யியற்றுமே லுயிர்காப்பற் றவத்தின்
மாயும், பொல்லாதிவ் வாசென்றே யூசலா டளத்தினையப் புந்தி
நைந்தான், மல்லாரும் புயத்தவன்பான் மாண்டவிய முனிவரலும்
வணங்கிப் போற்றி, கலலாயுன் வாவினென மிகவாழ்ந்தே னல்லோரி
னுட்டப் பட்டேன். 18

கருமமுழு தையுமுணர்ந்த பகவநீ ருடுங்காலந் தள்வு
தீர்ந்தா, யருவினையே னையப்பா டறுத்தியா லயம்போ லாநதை
யுண்டோ, விருநிலதென் கோற்கீழா ரென்கருணை முனிவுகளா
லின்ப துன்ப, மருவுகின்ற கவலையைக்கண் டாரியேறறின் மூன்
றரிபோன் மறுகு கின்றேன். 19

அருணன்வெயில் போலெங்கு நிறைசமமென் மதியிலே
யணுகு மாறு, கருணையினை யுணர்த்தியெனுங் காவலற்கு மாண்ட
வியன் கழறு கிற்பான், பொருவறுதன் விசாரத்தா லிமைப்
போதின் மரவழுக்குப் போகா நிற்கும், வருசாற்கா லன்தோன்று
மாத்திரத்து மூடுபனி மாய்வ தேபோல். 20

யாளரிச் சகமெங்ஙன் பிறப்பிறப்பெங் ஙனமென்றே யிதயத் துள்
ளமை லிப்படியே யாராயின் மகத்துவமே யடைதி சாலத் [ளே
தானை சுபாவ மெ யிருத்துளரின் விசாரத்தாற் ரூனை நெஞ்ச
நோடும் படிதோன்றித் தன்னுருவிட் டிளைப்பாறித் தன்ப நீங்கும்.

வெம்புதல்போய்த் தண்ணெண்ற வுண்மைதுக் கிவ்வுலகின்
வியாபா ரங்கள், செம்புகர்வே ழுத்திறுக்கான் குளப்படிபோற்
ரேன்றுமா றீர நெஞ்சுக், கம்புவியிற் ரெழில்சிறிதே யாகிறுநீர்
திடவரிதா மாவின் பாதப், பைம்புனலுங் கிழக்கொதுகுக் கெல்லை
கரை காணுத பரவை யன்ரே. 22

எதனையெத் தனைநீதா யகிலத்தைப் பரஞ்சுடரா யெறிக்
குஞ் சோதி, யத்தனையத தனைதோன்று மெஞ்ஞாணமட் டனைத்
தாமவிடா யந்ஞாண மட்டுங், ததுவுமாம் பொருளெயதாச சகல
மூமபோ ரைறசேடந தாளுஞ் சிததந், தொத்தறவேற் றுமையெல்
லாம போகாதெற் சமமான சோதி தோன்ரு. 23

பேதமுறு பொருளொருமை தோன்ருதேற் றன்னைத்தான்
பெறுவ தெஞ்கே, யாதலிறற் றனைப்பெறுதற பொருட்டாக
வனைதநினையு மகறறல் வேணடு, மேதமற வனைதனையுமவிட்
டாயென்னிற் சேடிதத திறமா வீடா, மேதகைய பதமதுவாஞ்
சுரகுவெணும் பெயாகோதநி வேடா வேஞதே. 24

வேறு.

சகல காரண காரிய பரம்பரைத தன்மையாஞ் சகமேவி
மிகவ ளாந்தவத துவின்மல வாதனை மநதநினை மிகநீக்கித்
திகழு மஞகமா மதையுமேல் விடுதியேற் றீதறு நலனுண்டாம
புகழ்ந ராதிப வென்றுதன னிடமுறப் போயினன் றவப்பாலன். 25

முநிய கன்றபின னெயினாகோன் றனியிட முநதிநன் மதியாலே
யநிச நாவெனன்ப தாரென நாடின னடிமுதன் முடியீரைந்
தனியு டம்பைநா னென்பது புதுமையாரு சடவுடல் காணகேனென்
றுனிசெ யிவவுட லசேதநந தசைமுதற் றுன்னுமா தலினன்ரே. 26

காண மன்னியஞ் சடமெனுங் கணைக்கிரை
னைக்கில வுடன்முத னனலன சேடமே

வீரவு கூடின சேடமா மின்னதும் வேறொன்றுற் றெரிகின்ற
தூவி தானவே றொன்றிலுற் றெரியுமீ துயர்க்கத கதமாகா.

தெரிவ தாகிய விதனையு மகற்றுவன் றெரிவொரு ணைமோ
பெரிது சேடமாய் விகற்பமற் றமலமாம் போறி வியாலுகு
மரிய யன்சிவ னிந்திர னந்தக ஞதியா மிடந்தோறும் [தம்.
சூரிகொண் முததிலுண்ண ஞாலென நிற்குமாற் றோன்றுமிவ வுயர்போ

பகவ னுகுமிவ வாத்தும தத்துவம் பரமமாஞ்
சகநி கழ்ச்சியா நோயின்றி வெருவுறுந்
ககுப முற்றையும் விழுங்கியெப் பொருளினுங கலந்துநுண்
மிகுமை பாவபா வங்களற் றயனுறை வீடள வுளதாகி. [கி

சத்தி யாவுக்கு முறைவிட மாமிது தனித்தனிச் சத்தாகிப்
பதநி யாகியிச் சகத்தினிற் காண்பன யாவையும் பலவாகச்
சித்த சைசந்துள விசாலமா மல்லது சிறிதுமேவ றிலதாகுந் [றே.
தொத்து பற்றின்றிக் காண்பதற் றழுபவந் தொடர்மயக் கழுமற்

சுழுத்தி யிற்றிரு முற்றவன் றொழிலெனத் துகளறு சமலுகி
யழுத்த மாகிய வாத்தும தத்துவத் தமாதன னெனததீாந்து
விழுதத கும்பத மெய்தினன விவேகத்தின் மெய்மைநிச் சயத்தாலே
வழுத்த ருந்தவக் கௌசிகன் விப்பிர மரபினை யடைந்தென்ன. 31

வாகு ணங்களா மனைத்துமிற் றுயில்பவன் மதத்தொழி னிகராகி
சுரகு வென்பவ னன்சைவறு சிகையிலுற் றுலங்குறு சுடரொத்தான்
விரவு நல்லரு ளருளின்மை விருப்பொடு வெறுப்புமச் சரந்தொந்தம்
பரவு நன்மதி மூடமென் றினையவும் பயில்வற நிகழ்வுற்றான். 32

வேறு.

ஒன்றுயு ணர்ந்தசு ரகுப்பெய ருத்தமற்கும்
பன்னுதனெ னும்பெயாப் பார்த்திப மாமுனிக்கு

நன்றுனவன் பால்வரு நன்மைய யந்துகேட்பாய்
குன்றுர்புயத் தாயென மார்தவன் கூறலுற்றுன். 33

பாரக்கர்கு லப்பரி கப்பெயர் பாரின்வேந்தாம்
வீரக்கழ லோன்சுர குப்பெயர் வேந்தனண்ப
னீரக்கன மாரிம றுததலி லியாருந்துஞ்சக்
கோரக்கனன் மண்டுதல் கணடுகு லந்துகொந்தான். 34

இன்றுதன நாடுவிட் டேகிவ நத்திலெய்தி
யன்றுதாம் போய்த்தவரு செய்தவிழ் பன்னமுணைப்
பன்றுதநா மம்படைத துத்தவப் பான்மையாலே
நன்றுதலும பெற்றன னற்றவ மொப்பதுண்டோ. 35

ஒருமூவுல கென்னும டதெதாரு மித்திருநதான்
பொருண்மேவுகின் றசுர குப்பெயர் பூபன்றன்பால்
வருவானெதிர தோன்றலு மறறவ னனபோவெடய்தி
யிருவோருமன் புற்றிருந் தின்னன பேசலுற்றூர். 36

நினையிப்பொழு தெய்தலி னீஙகரு மின்பமுற்று
வினையற்றதென் றசுர குப்பெயர் வேந்தைநோக்கி
யுனையுற்றுமாண் டவவிய தேதிய ஞாநமொப்பத்
தனையுய்க்குமெயம் மைப்பதஞ் சார்ந்தன னியாஞுமென்ஞ.37

மிகததெ ளிந்துகெம் பீரமாய்ச் சமமதாம் விழியா
விகத்து றுந்தொழின் மன்னவ வியற்றுதி கொல்லோ
பகுத்த காலத்தை யறிவுறு னினதுபா வனைதான்
றொகுத்த வாதியும் வியாதியுந் தொடர்கிலை கொலலோ. 38

அடையும் போதினி தாகிய போகததி லழுந்தா
திடைநி ல்லாய்கொலோ சங்கற்ப மற்றினைப் பாறித்

கடையில் சாந்தமாய் முத்தியாய்ச் சலனமொன் றில்லா
நடைட யின்றுயா சமாதியை நண்ணினே கொல்லோ. 39

வெறித ருக்கினுங் தொழிலினே மேவினும் விடாம
லறிஞ னென்றுதான் சமாதிவிட் டகன்றவ ஞகுஞ்
செறியு ஞானஞ்சேர் மனதினா சகததொழில செயினும்
பிறிவி றததுவ நிட்டாயச் சமாதியிற் பெயரார். 40

பிரம வஞ்சலி யுடன்பது மாதனம் பெறினும்
விரவ சாந்தர்கள் சமாதியின் மேலவ ராசைத
திரண பாவக ஞகிய சிற்றுணர் வொன்றே
வரச மாதியாம் வெறிதிருக் குமதன்று வள்ளால். 41

ஒருமை யாயென்று மனமிறந் துண்மையை யுணரில்
வரச மாதியாஞ் சொல்லினர் மனத்தினி னிறைந்தோர்
மருளின் மெய்ம்மையோர் மதிதம்மை மறக்கிலா சிறிதுந்
தருந்தொ ழிற்றிற மறக்கிலாக் காலமே சமமாம். 42

நெறிகொள் காற்றுத்தன் கதியினை மறப்பிலா நெறிபோ
லறிஞர் புந்திவே றறிவதில் லறிவையே யயரா
பிறிவில் புனதியி லொருமையோர் சமத்துவப் பெரியோர்
செறிதொ ழிற்பிறி வகற்றினோர் தற்பதம் பெற்றோர். 43

ஆத லாற்பன்மை யொருமையா முடற்றொழி லனைத்திற்
போது செய்கிலா வுத்தம வாக்கினற் பொலிந்த
சேத நத்தவ ரெங்குளர் சித்திர மாகப்
பேத மற்றறி வறிந்தனே தறபதம் பெற்றாய். 44

உள்ளு றக்குளிர்ந் தனையுவா மதியென வுள்ளத்
துள்ள கங்காத் துயரறத் துரிசற நிறைந்தாய்
தள்ள வானில பெற்றெங்கும் விளங்குதி தானே
தெள்ளி யோயென்ற பரிகற்குச் சூதுமேற் செப்பும். 45

பரந்த சொற்களாற் பயனென்கொல் பயனெலாம் பாறி
நிரந்த ரஞ்சம மாய்மநந் தன்னுளே நிகழ்ந்து
சுரந்த வின்பமாய் நிகரிலா வொருவிழி தோன்றித்
திரந்த னிற்றெரி கின்றதா லென்றனன றெளிந்தோன். 46

5—7. சுரகு கதை முற்றிற்

ஆக விருததம்—1137.

5—8. பாச விலாசர் கதை.

ஞ் சுரகு பரிகனென் றிசைதத விருவருஞ் சகத் தொழுங கெணணிப, பத்திசெய தொருவர்க் கொருவாபூ சிதறப் பரிநதுதம பணிதலை நின்று, ரதநியாத தமமே நிதறமும் வடிவா யகழுக மாய்மகிழ் வெய்தி, சிதறினை விடாம லநுபவிப் பவாக்குச் சிறிதுமோ ராகுலரு சோரா. 1

ஆசைவன் பாசத திராளிறை கட்டுண் டரும்பிணி யீக்கடிக் கணுங்கி, யேசுறு போகக் கதைகளான் மொதறுண் டிச்சைமுட் கோலிறை லுலைநது, காசுறு கருமச சேறறிலே யழுந்திக் கடுஞ்சகக் காட்டிலே சுழன்று, வீசுமா மோகத தளிர்நிழற் றுயிலும் வீரனே சீவரை மெருது. 2

மேவுறு துன்பப் பெருஞ்சுமை சுமந்து மீட்சிபோக் கிலை யுடற் புண்ணை, யீவறு பிறவிக் குழியில்வீழ் சீவ வெருதறினை யிக்குழி நின்று, மோவலின் முயல்வா லெடுப்பதே வலியா முயர்ந் தரூா நிகளுற வுளதே, ரவிகர் காவாய தருவபோ லுக நல்குவர் பவக்கடல் கடக்க. 3

எவ்விடத் தில்லை நல்லரூ நிகளா மீர்ங்கனி மலர்குளிர் சோலை யவ்விடங் கானன் மேடதா மாங்கே யமர்பவ ரறிவிலா ரண்டரு

கவவிய செல்வ நட்புநூல் சுற்றங் கருமமா திகளெலா மூதவர் ÷
செவவிய மநமே யுதவுறல் வேண்டுஞ் சீவனைச் செல்கதி யேற்ற. 4

நெறியுற விடாம லுடனுறை நட்பா நெஞ்சமாத் திரத்தினைக் கூடிச், சிறிதுநா டுதலுஞ சீவனுய வுறுமாற் சிங்கியா மிநதனு னுடலே, முறிதரு காட்ட மோட்டினே ராக முற்றுறு க(ணேக்கி, யறியிலிவ வளவா லறிந்துசோந திடலா மண்டரு (சுபே ரறிவை. 5

நிறைபெருங் கடலொத் துரையெலாங் கடந்து நிகரறப் பற்றற வெறிதாய்க், குறைவில்சிற் சுடரின் கொழுந்துடன் கூடிக் கோதற வனைசுறக் குலாவு, மறைவறு துரிய விழிவெளிப் படுமேன் மற்றத னுடனது நிகரா, முறைமையிற் றுயில்வோாக் கண்ணிதா வுலமை மொழியலாய்த தோனறிடு மன்றே. 6

ஆனவவ வவத்தை வடிவெலாம் பரிக்கு மம்பரம் போலகன் றுளதா, மீனெநெஞ் சுடன்சே ரகங்கர மிறந்தா லெப்பொரு ளிடத்திலு மிருக்குந், தீனமில் பரமா நந்தமாய்த் தோன்றுந் திகழ்பர மாததும வடிவாந், தானனி முயலிற் கிடைத்திடுந் துயில் வோர் தன்மைபோற் றம்மிலு வெதாம. 7

உரைகளுக் கெட்டா துளத்தது பவிக்கி லுறுவதர் முரைத்த வத் துரியங், கரையறு மிவைகண் முழுதுமப் பொருளாங் கற்பரி ணுமியா முள்ளம், வரைவற வொடுங்கி லுட்புற மெங்கு மன்னிய சராசர வடிவாம், புரையறு தேவ தேவனும் பரமப் பொருளது பவப்படுந் தானை. 8

வேறு.

அதற்பின் விடய வாதனைக ளுறுவ தாகு மதற்பின்னர்
திதப்பி லாத பொருளினுடை விளக்க மாகு மதற்பின்னர்
÷தப்பண் பில்லாச் சமத்துவத்தாற் சொலரூபந் தன்னிற் பரிணும
திதத்தி லுளதா முயர்ந்தோர்க்கு மெண்ண வொண்ணு வடிவினவே.

மநத்தை மநத்தான் மாய்வித்து மாசில் பொருணேணைக் காரேலோர்
நிநதது முலகின றுயாமாயாச சித்த மிறக்கிற செறிசுகத்தாற்
கநதத வுணாவின் மதிநிகழுங கழறு மிதற்கோ ரிதிகாச [கே. 10
மினத்தி வினியாய் கேடடியென விசைததான் வசிட்ட னிராமனைக்
சைய மென்னு நெடுநகிரிமேற் றவவத் திரிமா முனியுறையு
ருயய வதன்பா லிருமுனிவா சூழ லொன்றி னிறைகிற்போர்
மெயய ராகு மவவிருவாக் கிருவா பிறந்தா வியன்புதல்வா
செய்ய விலாசன் பாசனெனச செப்பும் பெயரோரா செறிநண்போர்.

ஒழுங்கால விருததி பெற்றிருநதோ ரொன்றே யிரண்டா யினவென்
வழுங்கா வுளததோ ரவாதந்தை யன்னை யெனபோ ருயிரிறபப [ன
விழுங்கா நின்ற பொருமலொடு மேறசெய பிதுர்க்கள் விதிகண்முடித்
தெழுங்கா தலினை வநதிராங்கி யிருபா லகன்ரு ரிருவருமே. 12

அளவில காலம் வநதுறைநதா ரரிய தவத்தா லுடல்வாட்டிக்
கிளரு மாசை விட்டகனரூா கிட்டப் பெறரூா கேணைமையினை
லுளமுங கண்ணுங களிப்பெயதி யுயாந்த விலாச னிசைசெய்வான்
வளரு முலகி னல்லுறமே மன்னு முயிர்போல் வந்தனையால். 13

இதுகீள் கால மெஙகுறைந்தா யிதய விடர்தீாந் தனைகொல்லோ
பொதுவா யுனைகீ யறிநதனையோ போத விஞ்சை பலிதனவோ
சதுரா நலனுணை டாயினையோ சாற்று மென்ற மொழிகேட்டு [கி.
முதுவாய் மையிறற் பாசனிவை மொழிநதான் விலாசன் முகநோக்
உயிாபோ லுறமே விதிவயதாதா லுன்னைக் கணேடை னுளங்குளிர்ந்

செயிாசேர் பிறப்பி லுழல்வேற்குச் சிறந்த நலனுந் திறனெஙகே
பயில்வ தறிவ தறிவளவும பாயு முள்ளஙு கெடாதளவும
வெயில்வெம் பவரீங காதளவு மிக்க நன்மைத் திறமெஙகே. 15

மநத்தின் மூலைக்கு மாசையெலாம் வடித்த குடாாத தான்மாம்போ
கநத்த வேரோ டறுமளவுங் கண்ணு ஞாநம் பெறுமளவு [ற்
மநத்த பேதம் போய்ச்சமமா மளவும் போத முறுமளவுஞ்
செநித்து மரிக்குந் துயரல்லாற் சிறந்த நன்மைத் திறமெங்கே. 16

மடமை நோய்க்கு மாமருந்தாய் வருமாத் துமதத் துவப்பேற்றை
விடாநின் றவர்க்கு வன்பிறப்பாம் விடுசி மேன்மேல் வந்திடுமா
லிடாரின் பத்தி னிடைடப்பட்டு மிறப்புப் பிறப்பில் வீழ்ந்தலந்துந்
தடமா ருலகி லுழலுயிாகள் சருகி லுலர்வ ொன்றிசைத்தான். 17

5—8 பாச விலாசர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1154.

5—9. வீதகவ்வியன் கதை.

இன்னணமே நன்மைவினைக் தம்மிற்ரு மியம்பியுறை யிருவ
ருக்கு, முன்னியநற் காலத்தான் மூத்திதரு மெயஞ்ஞாந முந்திற்
றன்றே, யன்னதிரு லுரைக்கின்றேன வெம்பவதனை ஞாநத்தா
லன்றி மாய்க்கப், பின்னெயொரு நெறியில்லப் பாசத்தாற் பிணிப்
புண்ட பிணிநெஞ் சுச்சே.

பற்றிலதாய் நிர்மலமா மநவிவகா ரம்பயின்றும் பந்த மேவாப்,
பற்றுளநெஞ் சளவிறவம் படைத்தாலும் பந்தமே பயிலு முள்ளிற்,
பற்றிலதா யினியதொழில் பயில்சிவன் புறத்தொழில்கள் பண்ணி
னாலும் பற்றறப்பண் ணுவிடினும் பண்ணுசிவான் புரிப்போனும்
பான்மை மேவா.

என்னலுமே பற்ரூவ தெதத்தன்மை யெப்பற்ரு லெய்தும்
பந்தந், தன்னருமை யெப்பற்ரு லெய்தலாந் தொடர்பற்றைத்

5—9. வீதகவ்வியன் கதை.

துடைக்கு மாறென், பன்னுகெனு மிராமனுக்கு முநிபகர்வா னுடை லுயிரைப் பகுப்ப தொன்று, முன்னுகிலா தடலினோசம் புதல்பற்ரு மதனுலே யுளதாம் பந்தம். 3

சதனேததுரு சொரூபமே யானிங கெததை யிச்சிப்பே னெதை யிகழ்வே னெனல்பற் றின்மை, மாதுயாதீ ரிதுசீவந் மூத்தர் மெய் யின் மன்னுமா லியானிலலேப பிறரு மில்லை, மேதகுமின் பங்க ளெலா மேவின் மேவ மேவாதேன் மேவாதா யிடுக வென்றே, யோதியவா றுள்ளேபற றினமை யுணேடே லுயாவீட்டுக் கிதுநெறி யென் றுணாதி யன்றே. 4

கருமமிலா மையைவிரும்பார் கருமம பற்ரூர் கருதுபலன் விட்டிரண்டுங கண்டா லொப்போரா, மருவியபற் றிலாதவரென றுரைப்பா மேலோரா வருகரும பலாதிகளைக் கருமத தாலே, யொரு வலற மநததாலே நிபுண மாக வொருவுதலபற் றினமையென வுணாதி யிததாற், பெருகவளா தொழிலனேததுங குற்றந் தீர்ந்து பெறலரிய முத்தியையும பேரு நல்கும. 5

புழுமுதலாம் பல்பிறப்பிற ரூனறிப் பல்காற் பூதமெலாங கடற்றினைபோற பொனறுந் தன்மை, பழுதுதரும பறறினது படாச்சி யாகும பற்றுததா னிருவகையா மவற்றி லென்று, நழுவு பய னிலியொனறு வணங்கற பாற்ரு நவின்றபய னிலிமூடா நண் ணற் பாறரும், வழுவறுதத துவமுணாநதோாக் குடைமை யாக வணங்கறபாற் ரும்பற்று மருவுந் தானே. 6

ஆததுமதத் துவவுணர்வால் விவேகந தனரு லடைவாக வுண் டாம்பின பனுகாச செந்ம, மேறறமுள தொழுதகைய பற்றீ தாகு மீதன்றிப் பயனிலியாம் பற்றே தென்னி, லூற்றமுறு முணர் வினறி யுடலே முன்ரு முறுபொருளி லுலுண்டா முலகந் தன்னிற், ரூறுந்முதிறு பிறவிதீன் ரெள்ள தாக்ரூந் தொன்மலே யினைபினாண்டுந் தணிந்த வொள்ளே. 7

வளாயாழி கதைகாத்த செங்கண் மேனி வணங்கப்பாற் ரும் பற்றின் வசத்தி ரலே, யிளையாமல் விதிதமாந் தொழிலி ரலே யெவ்வுலகு நன்ரக விரங்கிக் காக்கு, முளையாத விற்ரூநாகக் கதி சேர் சித்த ருலகபா வகராதி யுரைத்த வாறே, விளையாடி வணங் கப்பாற ரென்னும் பற்ரல் விரிந்தசக ரூசாசதத்தின் மேவி ரின்ரூர். 8

கேடான நல்லதெனு ரினைவி ரலே கிளர்போக வசத்தாலே கிட்டி நெஞ்சம, வீடாத பயனிலியாம் பற்றி ரலே வெறும்பிணத் தைக் கழுகுபோல் வீழு மன்றே, பாடான பயனிலியாம பற்று ளோர்க்குப் பண்ணரகங் களுமவீடாயப் பணணப் பட்ட, வீடான பயனிலிப்பற் ரள்ளோ ரென்னு மிளவிறகா னரகவெரி யெரியு மன்றே. 9

விச்சையெனும் விழிநன்ரூய் விளங்கப் பட்டு வெம்மாய விட் யத்தின் மீட்சி யெய்தி, யிச்சையுறு பற்றென்ப தெங்கு மில்லா வியன்மநதரோ டிருப்பவரோ யிறவா முததர், நிச்சயமா யெப் போது மெவற்றின் பாலு நிற்பவரு யனைததுடனு நிற்போ ரகி, யெச்செயலுஞ் செய்வோனுஞ் சிவந் முதத னியற்றியவிம் மநத் தின்ற னியல்பு கேளாய். 10

தொழிலினினை விறபொருளில் விண்ணின் மேல்கீழ் சூழ் திசையிற் புறப்போகத் தொகுதி தம்மி, லிழிதருமைம் பொறி நடையி லுள்ளி னிற்கு மின்னுயிரிற் சென்னியிலா நததி ரவி, லழியும்விழி களின்மூக்கிற் புருவத் தன்னி லகநகரத்திற் சீவனி னுள் ளாகா சததில், விழிநனவிற் சொப்பனத்தில் சுழுத்தி தன் னில் வெள்ளமுத னிறமைந்தின் வியன்வண் ணத்தில். 11

சலநத்திற் றிரத்திலடி நடவி லீற்றிற் சமீபத்திற் ரூரத்திற் சரீராங் கத்திற், பலபண்டத் தன்னிற்சே தநததிற் சத்த பரிசாதி களின்மகிமை பயிலின் பத்தி, லுலவுவரத் திற்போக்கிற் காலுப்

5—9. வீதகவ்ஷியன் கதை.

பண்பி லொருசிறிதும் பற்றும லுணர்வி லாறி, நிலவியகாண் பண சிறிது பயின்று மெங்கு நிராசையாய்ப் பரசுகத்தி னிற்கு நெஞ்சே.

செப்பியவத திறனின்று பற்றொன் றின்றிச் சீவத்தன் மையைச்சேராச சீவந் முதத, ரிப்புவியிற் றொழிலெல்லாஞ் செய்க தீாக வின்பவுணர் வன்செயகை யியற்றி னலுங், தப்பறவே விட் டாலுந் தொழில்க டம்மாற் றருபயன்க ளொருசிறிதுந் தாக்க மாட்டா, மைப்புயல்கள் பலவிதமா யெழுந்த போதும் வாநகதிற் பற்றுத வகையே போல. 13

அன்றியே யதுதனையுந் தீர நீக்கி யறிவொருளின் முடிவான வறிவாற் றுன்னி, யொன்றுமுப சாந்தரைய்ப் பளிங்கு போலுள் ளொளிமேவிச் சீவனெரு மித்து நிற்ப, னனறுணர்சிற் சுகராகிப் பெரியோ ராகி ஞாநபர ராய்பபரம நன்றுய்ப் பெற்றோர், நின்றனை வா புறததின்மயிற் பீலி போல நிலைகலஙகா மேருவைப்போ னெஞ்சி னுள்ளே. 14

அறிவொருளை விட்டகன்று லழியுஞ் சித்த மந்தநிலை வியாபார மனைத்து மில்லாச், செறிநனவிற் சுழுத்தியா மிதனை நாளுந் தீாாத பரிசயமே செய்யச் செய்யப், பிறிவின்முது துரியமா மென்பா மேலோர் பிழையிலா விதனிலே நிலைமை பெற்றக், ரியறுமா நந்தவே காந்த சீலக் கொள்கையா லநாநந்தங் கூடு 15

அந்தவநா நந்தமா நநத மெனனு மறிவினதீ யடைந்து ளோனைத், தொநதமிலா யோகியெனச சொலல லாகுந் துரியாதீ தந்தனையுந் துனனி லைமை, பந்தமுறு பவமபோய்த்தா மதததால் வந்த பலவபிமா நஙகள்போய்ப் பாம வின்ப, நந்தலிற்றன் மயமாஞசற் பாவந் தன்னி னன்னீரி லுப்புப்போ னன்று யொன்றும். 16

சடமசட மெனுநோக்க மிரண்டி னூடே தனியாகி நின்றபடி தக்து வத்தை, யிடவியபே ராரணிய முதலாம் வேத மிராமனே பலகாலு மியம்பு மன்றே, படருறுகாண பனகாட்சி மேவுப் போதிற் பரம்பொருளின் பறருகிப் பயின்ற வின்பந், திடவநுபூ திபினவடிவா மாத லாலே திகழ்பிரம சாரமெனச் செப்புந் தானே.

தெரிபொருளுந் தரிசநமுந் சேரும் போதிற் சேர்ந்தசுக வறிவுமிகச் சிறந்த தாகுந, தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற் பந்த மாகுந் தெரிபொருளை விட்டகன்றுற் றிடங்கொள் வீடாந், தெரி பொருளுந தரிசநமுரு சேரும் போதிற் சேர்ந்தவநு பூதியிடர் தீர்ந்த தாகுந், தெரிவுறவாந கதுபற்றி நிற்பாய தீனின் றிரனிலையாஞ் சுழுத்திதனைச் சேரு வாயே. 18

அதுதுரிய நிலையடையு மடைந்த போதி லாந்மாத்தான் றாலமல வணுவு மல்ல, திதமுறுமுன் னிலையல்லப் படர்க்கை யல்லச் சித்தசித்துண டில்லையெனுந் திறந்க ளல்ல, வுதிதமுறு நானல்லப் பிறனு மல்ல வொருவனல வுரேகனல வுலக மென்றே, யிதுவெனக்காண பனவாகிச் சித்த மாதி யிருமூன்றிந திரியத்துக் கிடமாய் நிற்கும். 19

ஆங்கதுவே யதீதபத மாதலாலே யதுகிருசி லனெறநகு மதுவே யாகும், பாநகுறுவீ டென்றம்ப ருலகி லில்லைப் பாத லத்திற் பூதலதத்திற் பாக்கி லில்லை, வீங்கியவா சைகளெல்லா மிறநத காலே விரிந்தமந மிறப்பதுவே வீடென் றோது, மோங் கியவீ டெனக்குளதென் றுள்ளே யெண்ணை மூண்டாகின் மீணடு மந முற்ப விக்கும். 20

நினைப்புமிகி லிவனுக்குப் பிறப்பி றப்பு நீங்காது வன்பந்த நிலைய தாகு, மனைத்திலுக்கு மதிதமா யுருவ மெல்லா மாகியகண் ணுத்துமதத் துவமே நிற்கில், வினைந்தொடராம் பந்தமெது மூதறி யெனு வொநதசின் நைனயக்கெடுப்பாய் மெல தாகத், தினைநத்

தெளிந்து நிறைந்தமல நெஞ்சாய் நல்ல சாந்தியையுற் றோர்விரும்
பார் சற்று மொன்றும். 21

வெந்தோடு மாபத்தாங் கருவேற் காட்டை வெட்டுமழுப் பாம
சுக மேவுந் தாநஞ், சந்தோடஞ் சாந்தியெனு மாப்பூங கொத்துச்
சாற்றுறுமிந் நிராசையுறிற் றளாவு தீரு, மந்தோபாபா குளப்படியா
மூளையா மேரு வாசைகுரு விக்கூடா மவநி மூன்றும, வநதோரா
புன் றுரும்பாகு நிராசை பூண்ட மாரூத வலஙகார வடிவு
ளோராக்கே. 22

காயத்தின் வேரூகத் தன்னைக் கண்டோன் காயமீ நிலுமறி
யான் கன்னற் கட்டி, தியிற்கா யினுமனிந்த போது மின்பந் தீராத
வாறுபோற மெளிந்த ஞாநி, மாயத்தின் மோகத்தாற் பேத மாகான்
மணந்தபா புருடன்மேன் மநஞ்சோ மநகை, நேயததான் மனைத்
தொழில்கள் செய்யு மாப்போ னிகழ்தொழிற்செய் யினும்பரத்தி
னிலமை நீஙகான். 23

பண்டத்திற் பற்றின்மை யாலே சித்தம் பயில்சாந்தி முத்தி
தரும் பகாந்த முததி, பிண்டதேதா டிருந்தாலு மிராவிட் டாலும்
பேரூகும் பற்றறுதத பெரியோராக் கென்பா, மணடுற்ற நேயமற
வாழ்வோ ரின்பம் வருஞீவந் முததராம் வளாநே யததாற்,
றெரண்டுற்று வாழுமவர் பந்த முற்றோர் சொன்னமூன் றுமவனே
தாய முத்தன். 24

வருதொழிலின் விருப்புறுன் வத்த மாந வழிநில்லான் சென்ற
வற்றை மநதநி னெண்ணுன், கருமமுழு வதுமியற்றுந தொடர்
பந் தத்திற் கலந்தவர்பான் மநம்பற்றுன் கவலை கூரான், மருவிய
வோர் பத்தர்பாற் பத்த ருகும் வஞ்சகர்பால் வஞ்சகனும வாலர்
தம்பாற், பருவமுறு வாலனும் விருத்த ராரோ பால்விருதத னுந்
தீர்ர் பாலு மாங்கே. 25

விடலேபால் விடலேயாந் தியருந் ரோர்பால் வெந்துயர முறு நிலைமை விடாத புந்தி, திடமுளதா மாநத நிறைந்து தோன்றுஞ் செவவியனும் புண்ணியர்தஞ் சிறப்பே செய்யு, மடமையிலா வறிஞ ஞந் தெளிந்தோதா ஞகு மதுராமுள ஞந்தீந மநமில் லோஞஞ், சுடர் குளிரின் மதிகருகி லெரிகீழ் நோக்கிற் றுளங்கிவிய வான்சீவந் முத்தன் றாயோன். 26

இதுவெனத்தோன் றியவெல்லாஞ் சிற்சொரூப மிவவண்ணம் பலசத்தி யிலஙகு மென்றே, புதுமைகளின வியப்புறுர் சீவந் முததர் புனலனைசவால் வேற்றுமையே போலத தோன்று, முதுசுழி போ லவும்வினணனின் மயிலின் ரோகை முன்புகடி தனைசத்தலுமே முத்தின் கூட்டங், கதுமெனமெய் போற்ரோன்றல் போல வந்தான் நநத்தசக மநத்தனைசவாற் கடிது தோன்றும். 27

வேறு.

என்ன வோதலு மியாதிறு லனைசந்திடு மியாதிறு லனைசயாது, சொன்ன நெஞ்சகந் திருத்தலா நெறியெது சொல்லெனு மிரா மற்குப், பன்னு மாதவ னுரைசெய்வா னெள்ளிலே யெண்ணெயுட் பனிதன்னின், மன்னு வெண்மையும் போன்மநத் தனைசவுதான் மருவியே மிகத்தோன்றும். 28

இத்த ஞசத்தி னெறியிரண் டியோகமும் தெளிந்தனு நமு மாகு, மொத்த யோகந்தான் மநத்துற தொழிலினை யொருவழிப் படமாற்றல், சுதத ஞாநநந்தா னலம்பெறக் காண்பதாந் தொடர்ம மேதென்னின், மெத்து மாகம பூடண ருரைத்தது விசையுயி ரனைசவாகும். 29

உரைசெய் யாருயிர் தனடப்படி லுள்ளும் மொழியுநெஞ் சனை யநீரூந், புரைசெய் செம்மம்போ மாநிதன் போய்விழிற் புலித் தொழில் போமாபோல், வரைசெய் மார்பனே யென்றலு மூட

லெனு மனையின்வின் ணிடைநாளும், விரைவி லோய்வற வுழல்
பிரா ணதியை விலக்குமா றெதுவென்றான். 30

மூனிவ னேதுவா னூலொடு மறிஞரை முன்னியே விராகத்தை
நனிமு யன்றுகற் றிதனிறற் குடும்பமா நடைவிலங கதுவிட்டுத்
தனிநி ராசைதா னிறைந்திடில் விரும்பிய தற்பொருட் டியாகத்தா
லநிச நீள்பக லொருமையே விளங்கிட வடுதகசா தனைதன்றால். 31

வக தததுவக் கநபரி சயததிரு லிவவுயிர் தடையெய்துந்
தேக பூரகா தியிலுயி ரிளைப்பறத் திடமுறு பழக்கததா
லூக மாகவே காந்தமுற் றுள்ளுணா யோகபா வனைதன்றான்
மேக மெனியாய் பிராணனி லசைவுதான் விலக்கிடப் படுமன்றே.32

வதநிலுச சாரண முடிவின்ற பிறந்தசால லுறுமுணைம
விரவு நாட்டததாற் றுயில்பவ னுணர்வுதான வெளிப்படி லுயிாநிற்கு
பரவு தாலுழு லஞ்செறி யிதழினைப் படருநா வாற்றள்ளி [ம்
யுரவி ரலுயர் புரையிலே பிராணனை யோட்டிரு லுயிர்நிற்கும். 33

நாடு மநகுலி பன்னிரண டெல்லையி ருசியி னுனிதன்னி
னீடு வாநத்தி லறிவுக ளிறநதிடி னிலபெற வுயிாநிற்குந்
தேடு சாதனை யாலுயா புரைவழி சிநகுவை மேலவிரலீரா
றூடு போயுயி ரெல்லையி னின்றுணர் வொளிக்குமே லுயிாநிற்கும்.34

புருவ நாப்பணே கண்மணிப் பாவைதான் பொருவில்சாந் தியின்மா
தெருளுநு கேதந வறிவநகு தெரிவறிற் றிரிவுரு தாயிர்நிற்குநு[ய்ந்து
கருது கின்றவிந் நெறிகளா லநேகசந கறபகற் பிதபேதத
தருள்செ யுமபல தேசிகா சொற்களா லசைவற வுயிர்நிற்கும். 35

இந்த யோகங்க ளறிவெலா மிளைப்பற வியற்றுசா தனையாலே
வந்து மேற்பிற வாதவர்க் குபாயமாய் வருதுறும் பழக்கத்தா

லுங்து மாருயி ரசைவுதான் கெடுமெனி லுள்ளமுஞ் சமிததாறுஞ்
சிந்தை தான்சமித் தாறுமேற் செல்கதி சேடமாய் விடுந்தானே. 36

விகற்ப வாக்கெலா மெப்பத நோக்கியே மீளுமப் பதந்தானே,
விகற்ப மற்றிடற் சேடிக்கு மெனமுனி விளம்பலும் விறல்வீர,
னிகழ்த்தி யோகத்தை யுறுமநம் பொறிகளி னெறிசெலாச் சமந்
தன்னை, நிகழ்த்தி லுயினி யுண்மைஞா நதனையு நிகழ்த்தென
முனிசொல்வான். 37

ஆதி யந்தமி றேற்றமே தன்வடி வாகிய பரமிங்குச்
சோதி யாய்நின்ற தென்னுமிவ வுறுதியே துகளறு மெய்ஞ்ஞானம்
பேதி யாநின்ற கடபட வடிவமாம் பெரும்பொருட் பலசதந்
தீதி றற்பரம் வேறில தெனறுணர் திண்மையே நற்காட்சி. 38

சகங்கண் மூன்றினு முண்மையாம் பொருளறி திறமெது
வெனச்செப்பில், சகங்க ளியாவையுந் நற்பொருள் வடிவெனத்
திரமுறு நிறைவாகுஞ், சகங்க ளியாவையுஞ் சொரூபமே யிதிற்
றிக ழுபாவபா வனையெங்கே, சகங்க ளிற்சறி பெத்தமுத் திக
ளெனத் தியங்குவேற் றுமையெங்கே. 39

பிறிது காண்பன வில்லெனுந் சில்லெமெய்ப் பிரமமே யனையராகிச்
சிறிய மாலினை யாவுமொன் றுகிய சிற்பர விசும்பாகு
நெறிகொள் பந்தம்வீ டெங்குள வித்துவென நிகழ்பெரு வடிவாகிக்
குறிய றும்பெரும் பிரமமே நின்றது குறைந்திறந் ததுவெஞ்சே. 40

ஒருமை யாகவே யுணர்வினை லுணர்தியா லுருவைவான் குறநோக்கித்
தருவுங கற்களுஞ் படங்களு முதலிய சற்றும்வேற் றுமையில்லை
மருவு சஙகற்ப மெங்குள சிவனும் வையகப் பொருளியாவு
மருக லின்றிய சாந்தரூ பம்பெறு மடிமுடி வறநோக்கில். 41

அந்த ரூபமெப் போதுநீ யாகுலை யண்ணலே யிரண்டொன்றென்
றுந்து பேதத்தாற் சரைமா னங்களென் றுண்ணுறு மயக்கத்தாற்

ரெந்த வுள்ளத்தாற் ரூன்றனிப் பிரமமே தோன்றுகின் றதுதன்ரு
சிந்து கின்றநீ டிரையினுற் பன்மையாற் றெரிதருஞ் சலம்போல. [ற்

சுத்த மானதற் பரத்தினைத் தழுவியே தொடர்ந்தவுண் மதியாலே
யொத்து நிற்பவர் தம்மையெப் போகம்வந் துறுபிணி செயவற்ரு
மெத்து போகதத்தை முதலிய பகையெலாம் விசாரமே மிகுந்தோர்தம்
புதி யைச்சிறி தசைத்திடா வசநதனுற் பொருப்பசை வதுமுண்
டோ. 43

உரைத்த பன்மைக ணினைவிலே யுள்ளவா முண்மையா யிலவுள்ளே
நிரைதத பல்வகை வாவியிற் பிறிவிலா நிகழ்தரு நீர்போலக்
கரைத்த லன்றியிவ வறுதிசோ மதியுளோ ரளங்கமில் வீடற்ரூர்
புரைத்த லன்றியே நலனுறக் கண்டநற் பொருளுமிங் கிதுதானே.

ஈது வேரூன்று முததிசென் றுறுநெறி யியம்புதுங் கேள்வீரா
வீத கவவிய னெனவொரு பெருந்தவன் விந்தவெற் பிடைவாழ்வோ
காத லாலுயா கன்மகாண டததிலே காலமட் டுறநின்று [ன்
கேத மாதியே வியாதிவன் பவந்தரு கிரியையான மிகநொந்தான்.

கற்பமாஞ் சமாதியின பொருட்டுமுன்
னையகளெல்லா, மொருவி விட்டனன் பங்நசா லயினிடை யுற்ற
னன கலததேதானமேன், மருவு பெத்தபங கேருகா சநத்தநன்
வருகுதி மிசைவைதத, விருக ரததிரள் விரலின னிவ்வகை யிருந்
தன வெரூப்பட்டு. 46

பரநது திகுறு மநததினப பையபபையப பாத
நிரந்த ரிததனன் புறததுள பரிசங்க ணீத்தன வெழுநகாலே [ளே
துரநத சிததததின் றிரநிலை விரும்பினன றுகளறு மநத்தாலே
புரந்த நற்றவ வீதகவ வியமுநி புலப்பட நினைவுற்ரூன். 47

வியப்பு டைத்திது மீளுவித் திருக்கவும் விசையுயி ரசைவுற்றுத்
தியக்கு நெஞ்சகந் திரநிலை யன்றியே சிறுசரு கெனவோடுமெ

பயக்கு மின்பமில் கடனின்று படமுறும் படனின்று கடமெய்து [ல்.
மயக்க மேவுபல் பொருள்களிற் போய்விழு மாங்களிற் குரங்கேபோ
விழிமு தற்புல னைம்மைத் துவாரமாய் மேதையிற் றியமென்றே
யொழிவி லாவுபி தாநஞ்செ யைம்புல னுணர்ந்துகாண் புறுதானே
கழியு மிந்தியங் காளவ மாகவே கலங்குகே னஞ்சேதாநீ
ழிவில் சிற்மயப் பகவனைப்ச் சகலசான் றுகின்ன றனனனே. 49

அன்ன தன்மையுற் றறிவினன் மிக்கயா னறிந்தகண் முதலெந்தும்
பிந்த மாகியே வாலுல கத்தினைப் பிரிந்தயா தலம்போலாம்
பந்த கங்களும் வழிச்செலு மவர்களும் பறையரு மறையோரு
மென்ன வச்சமுற் றுயாந்தசிந் மாத்திர மிந்தியத் தருகெய்தா. 50

சாறு வாகனைப்ச் சாரண னுகிதாற் றடந்திசை பலியேற்கப்
பாறு நெஞ்சமே வீணிலே வருந்துதல் பயனில படிமீதே
யாறி யேவிளை யாடுநீ யுனையறி வென்னுமவா தனைபொய்யாம்
வேறு பாடுதான் மிகுந்துள மநத்தெதாடு மெய்யுணர் வொன்றுகா.51

சுகமி ருக்குன னுனென வகங்காரத் துன்மதி யிதுதீதா
மகம திப்பிறை லிவனவ னுகுநா னென்னுமிவ வாரம்ப
மிகவ கற்றுவா யுன்வடி வெதுவெனில் விசாரமின் மையதாகு
மிகவி சாரத்தா லழிந்திடும் பரிதியா விருள்கழி வதுபோல. 52

முன்னந் தோற்றமற் றிப்பொழு தனக்கென வுருவின்றிம்
முறையாலே, பின்னுந் தோன்றலு மென்னுடை நெஞ்சமே பெரி
துநீ பெறுநன்மை, யின்ன நீர்தெய்வ சகாயத்தா லிடரிலா வின்ப
முற் றியானென்றுந், துன்னு சாந்தனைப்ச் சாரியமா மென்சொரூ
பத்திலே சுகிக்கின்றேறன். 53

எனவெவா றுப்பட்டு வாதனை தீர்மூனி யிந்திய மலைவின்றி
ம்னனன் வன்யிரு னிறுத்தினன் விறலினை மாய்த்ததிச் சிகையுள்ளே

நனிய டங்கல்போ லிவணுயி ரொழுங்கிலே நன்கொடுங் கினமூக்கி
னுனிநுண் பார்வையாற் சிறிதலர் கமலமே நோக்கங்க ணிகரான.54

சிரங்க ழுத்துட ருருகங்கள் சமமுறச் சிலையிலே வகுத்தென்ன
நிரந்த சித்திர மென்னமுன் னூறியாண் டிருந்தன னிமிடம்போற்
பரந்த காருநாள் வெள்ளத்தி னெக்கரிற் படிந்ததிங் கிவன்மேனி
யுரங்கொண் மாமுனி யுணர்ந்தனன் மண்ணினு ளுடலசைந் தில
தென்றே. 55

தமைம றைத்தலா லறிவிலே தோன்றிய சரீரத்தி லுயிர்முற்றும்
புரைக ளியாவையு மடைதலா லசைந்தில போதமுற் பவித்துள்ளே
விரையுந் தன்மந வடிவமா யிதயத்தில் விரிந்தறிந் ததுயாவு [ன்.
நிரைகொள் சொப்பநம் போலவ னவயவி னெஞ்சுற விவைகண்டா

ரசன் வெற்பயன் முனிவனுய நூறியாண டிருந்தது நூருண்டு
காசி வின்பவிச் சாதர னெனதுங் கடவுளர் தொழுவிணையில்
வாச வன்னென வைந்துக மிருந்தது மதிச்சடை யிறைவற்கு
நேச மாங்கண மாயொரு கற்பநா ணின்றது மவன்கணடான். 57

விரவு தோற்றர வாலிவை யனைத்தையும் வீதகவ வியலேக்கிப், பாலுக் காட்செய்த பலத்திலு லிறந்தன வறிந்துகாண் வலியுண்டாய்ப், புராண மாகமுற் பவங்களிற் பொன்றிமுன் போய தன் னுடன்முற்றுங, காவ றக்கணடு வீதகவ் வியப்பெயர் காய மாய வரக்கணடான். 58

மறையு மிவவுட லெடுத்துமென் றெண்ணிநன் ‘வான்கதி ரவன்பாற்போய், முறைசெய் பிங்கலன் றனைக்கொணாந் தெடுப் பது முடியுமென் றுருருப்பட்டா, னறையுங் காறறுரு வாயப்புரி யட்டக வங்கமாய்க் கதிரோன்பாற், பொறைகொண் மாமுனி சேர் தலு மிதயததிற் புகுந்தவா றினன்கணடு. 59

முன்ன நின்றபிங் கலன்றனைக் கதிரவன் முழுதுணர்ந் துடனேவ வன்ன வீதகவ வியப்பெய ருள்ளமு மாதித்த னுண்ணின்று

தன்ன தாக்கையில் விந்தவெற் பருகுபோய்ச் சார்தரக் கதிரோலைற்
சொன்ன பிஙகலன் வந்துகை ஙகத்திலைற் ரெருன்னில முறக்கீறி.60

மானி லத்திலை யகழ்ந்துபிங கலன்றர வருஙகளே பரந்தன்னின்
மோர மாம்புரி யடடகம் புகுந்தது மொழிந்தபிங் கலனேபோலை
லனை மாதவன் மூழ்கினன் செபிததன னரிச்சிக்தான் கதிரோலை
ஞான ரெஞ்சிலை னிறையுடன் முன்புபோ னலஙதிகழ்ந தகுமீனடும்.

வேறு.

சமம யித்திரி சாந்திசி றறிவருண் முதிதை
யமர்கு ணங்களா யனைத்திலு ரெஞ்சுபற் றின்றிக்
கமர்கொள் விந்தரீத தடக்கரை காள்பல கழிதது
நிமல ரெஞ்சிலைற் பாபர முணர்முரி நினைப்பான். 62

பொறிக ளின்றிரண் முன்னமே நிறுத்தினம் புரிந்து
ரெறிகொள் சேடத்தைக் கூடியே மலையென நிற்போ
மறியத் தோன்றியு மறைந்தபோ லாகுது மறைஙதுஞ்
செறியத் தோன்றின மொத்துநிற் குதுரெஙாயம்மை சேர்ந்து.

உணர்வு விஞ்சியு முறஙகின ரெஙக்குதுஞ் சுழுத்தி
தணிவ றப்பெற்று முணாந்தய ரெஙக்குதுஞ் சமலையக்
கணமும் வேறறத துரியமே பற்றியிக் காயத்
தணவி னின்றுமோ ரசைவறு சோதிரா மாவேம். 64

என்று நாடிநற் றியாஙத்தி லாறுரா ளிருந்து
சென்று ணர்ந்தனன் கண்டுயில் சேர்பதி கனைப்போ
லொன்று சித்தலுய் வீதகவ வியப்பெய ருயர்ந்தோன்
றுன்று சீவன்முத் தியிலடைந் தநேகநாட் சுகித்தான். 65

நீது நன்மையின் வீடுபற் றுஞ்சிதைந் தேக
வீத கவவியன் விருப்பொடு வெறுப்புரெஞ் சிலலுய்ப்
போதன் மீளலும் பிறவியுங் கருமமும் போக்கி
யோது தேகநீர் சேவல வீடற வுணர்ந்தான். 66

சிதத ணுழுஙி யொருபகற் கிரிமுழை சேர்ந்து
பெதத பஙகயா சநத்தினன் ரூன்றன்னிற் பேசு
மெதது மாசையே நிராசையை மேவுதி முனிவே
யொதது ளாறுதி விநோதித்தே னெடும்பக லும்மால். 67

போகங்கா ளுமைதனதாழுதே னெடுநா ளும்மாற் புவியில்வினை யாடியவா போதும்மை போதுஞ், சோகந்தீ ரிவவீடு மறக்கச செயத சுகஙகாளுங களைத்தொழுதேன் றுயாகா ளும்மா, லாகந்தான் வேகவிளை லன்றே வன்பா லாததுமதத தவமுணாந்தே ணுத லாலே, யோகளுசேர் முததியெனக் குதவி னீரீ ருபகரித்த
68

நெடுநாளை நண்பனை முடலே யுன்னை நீக்குகின்றேன் மெய்ஞ் ஞாந நிமமபக் கற்றுக, கெடுககேடுன் ளுலுனக்குத தேடிக் கொணை டாய் கிளராணை செயுஞதாயே கேளா யென்சொற, றடுமாறி நனி வாடித தளர வேணடாளு சாநதனை யானகன்றேன் றரும மேநீ, யடுகோா நாகந்தீா துறக்கத் தேதுமன் ளுக்கினையால் வாழியுனைத
ீவ னன்பால்.
69

ன்பிறந்த நண்பரா மூயிகா ளும்மை யொழுகிலே யொழிக்கின்றே ளுய்ந்து வாழ்நீா, நடநதகலகே ளுனென்ன விவவா றுள்ளே நாடுமந மேடணைக ணன்ரூ யாறி, யிடம்பெறநின் ரூஙகாா மெல்ல வோதி யிகடபொருள்கள் புறததுள்ள விதயத துள்ள, தடம்பெரிய நுண்ணியழூ வுலகி லுள்ள சஙகறபத தமைநத வெலாந் தள்ளி ளுனே.
70

ஓஙகாா மூடிவாகத் தீர்க்க மான வோணைசயெனு
பொறிக ளுறற, தேஙகாத புலனெலலா காறறுத
தீர்வதுபோற் றீர்ந்தனன்சே ணிடையே.கங்கு, போவி

ருண்மாத திரமுன் ரோன்றி நிகழ்தலுந்தள் ளினன்சாதி நேர் மூன் ரோன்றப், பாங்காகக் கணமதனைப் பார்ததுத தீாத்தான் பயிலிருடே சிரண்டுமறப் பாறிப் போன. 71

அவத்தையிது தனைமநததாற் பற்றி மேலோ னங்குதித்த மநந் திரண மென்ன முற்றுந், தவிாததனரே ரிமைப்பிலதற் பின்னப் போதே சரிததசிசு வறிவொாததுச் சால நொயதாய, நிலக்குமொளி பெறுமறிவைப் பெற்றுப் பாதி நிமிடம்பா தியிலெண்ணை நீக்கி நின்ரூன், றுவக்குறுகாற் றசைவுவிடல போலச் சித்தின் ரெடர் காட்சி மாற்றிரூன் றுகளி லாதேதான். 72

வருசிற்சா மாநியதனை யடைந்தான் சத்தா மாத்திரமே வடி வாரூன் சுழுத்தி மேவி, யிருபொற்குன் றெனநின்ரூன் சுழுததி யூற்ற மெய்தியபின் றுரியவடி வெளிதி ஹுறரு, னருகுற்ற நிரா நந்த மாயு மாயா வாநந்த மாயசததா கியுருசத தாகி, யொருவுற்ற வசநஙகட் கெட்டா தான வொருபொருடா ஹுயநின்ரு ரெப்பி லாதான். 73

சூனியமென் பார்க்கதுவாய்ப் பிரம மென்று சொல்லுவார்க் கதுவாயவிரு ஞாந மென்று, தானியமபு வோர்க்கதுவாயப் புருட ரெகிச் சாங்கியாக்கு மியோகியர்க்கீ சன்ரு ரெகி, யீனமில்சை வாக மர்க்குச் சிவரெய்க் கால மென்பாருக் கதுவாய்மத தியர்கட் கெல்லா, மானமுறு மத்தியமாய்ச் சமமாய்க் காணு மநத்தினர்க் கெல் லாமான பொருடா ரெனன். 74

நூலனைத்தின் சித்தாந்த மேதெல் லோர்க்கு நோக்கியதே தோர்ந்ததே தெல்லா மேது, ஞாலமெலா முறைவதே தசைவொன் றில்லா நல்லதே தொளிக்குமொளி தருவ தேது, பாலுறுதன் னநுபூதி யொன்ரூய்க் காணப் பட்டதே தொன்ரூயும் பலவா மேது, சாலுகளங் கம்படைததும் படையா தேது சகலமுமா யலாததே தது தா ரெனன். 75

அடாபிறப்போ டிறப்பின்றி யாதி யன்றி யாதியா யொன்றுகி
யநேக மாகித், தொடர்ச்சகள நிட்களமாய் விண்ணி னெய்தாய்த்
தூய்தான நிலையீச னுகி யொல்லத, திடமுறவே முப்பதிரு யிர
மாண டெல்லைச் செருக்குறமீண டியபடியே சகத்து லாவிப்,
படாமகமீண் டெழாதவகை சமித்தான் முனன் பகர்வீத கவவிய
னும் பாம யோகி. 76

5—9 வீத கவ்வியன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—1230.

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிரூபணம்.

எனன வுரைத்த முனிதன்னை யிராம னேவுக்கி யுரைசெய்வா
னின்னு சீவந் மூததியினே ருடலகட் கெலலா மாகாயந்
தனனி னடததன் முதலான சததி காணை மென்னென்ன
வனன விளவுக் குததாங்க ளறிய வுரைத்தா னருள்வசிட்டன். 1

பெரிய வுணாவில் பெத்தாகளும பேணு மருந்தான் மந்திரத்தாற்
கிரியை தனறற் காலததாற் கிளர்ந்த வூகத் தாலியறறின்
விரியும் விண்போக் காதிகளை மேவா நிறபர் மெயயுணர்வோர்க்
குரிய வல்ல வினைவயவர்க ளுண்மை நோக்கே விடாதுறுவா. 2

அறிந்தோ ரறிவா லறிவினிடத் தமைவ தல்லா லாசையின்பின்
பிறிததோ டாகள் சகப்பொருளின் பேத மெல்லா மாயைகளே
மறிந்தே மாயை கெடவென்றோர் மறிதது மதனின் மூழ்குவோரா
செறிந்தே யறிஞா களும்விரும்பிற் சித்தி யுறமுன் பகரொழுகால்.

கேட்ட மருந்து மந்திரங்கள் கிரியை கால மூகமெலா
நாட்டுஞ் சித்தி கலைநல்கு நல்ல முத்தி தாமாட்டா
தேட்ட மூளதே லொருத்தற்கொன் றதுதா னியற்றிற் சித்திக்குப்
பூட்டு மாசை வந்தணுகா புரண போத மூடையோர்க்கே.

காத லெல்லா மிறந்தொழிந்தாற் கலங்கா ஞானோ தயமுண்டா
மாத ரருசெய் சிததிகளி னமிழ்வோர்க் கப்பே றடையாதென்
ரோது முனியை யோகிகடா மூழி கால முயிர்வாழ்தற
கேது மூல மெனக்கேட்டா னிராமன் மீட்டு முனிசொல்வான். 5

பிரான னசையி லசைந்திடுவர் பிரான னடங்கிற் கற்போல்வர்
பிரானன் றன்னைத் தரித்தலிறற் பெருநா ணசியாா யோகிகடாம்
பிரானன் றன்னி னெஞ்சத்திற் பிறக்கு மசைவுட் புறனடங்கிற்
பிரான ரைச மூப்பிரண்டும் பெருந்தா ரததி லேகிடுமால். 6

உள்ளும் புறம்பு மசைவின்றி யுயிரு மாரு மொடுங்குமெனிற்
றள்ளு ரூம லொருக்காலுந் தாது வெல்லாஞ் சடத்துணையுந்
தெள்ளி யறிவ தறிந்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்திதயங் [ர். 7
கொள்ளும் பந்த மெலாமறுதே தா ரன்றே வுண்மை குறித்தறிந்தோ

என்ற முனியை விவேகத்தி னெழுச்சி யாலே மாமிறக்கிற்
றுன்று கின்ற மைத்திரியை முதலாங் குணமெவ விடத்தொன்றுங்
குன்ற மனையா யுரையென்ற விராக வற்கு முனிகூறு
மொன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி ரைச மோரிரண்டே. 8

சீவன் முத்தி தனிலுருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாந்
தாவி லுடறீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறு
மேவு சித்த முண்டாகி லிடரா மிறக்கின் மிகுமின்பம்
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைதா சம்பயில்வாய். 9

பகுதி வழியின் குணபார மெனவுதன் றபிமா கம்பண்ணைந்
தகுதி யுண்மை யறியாது தளர்வெஞ் சாஞ்சீ வனுமதுவே

தொகுதி யான சுகாசுகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்குஞ் சுகாதிகளின்
மிகுதி யசையா திம்மகமே மிகுமா யைக்கு விளைமுளையே.

மநத்தி ஹுண்மை யுரைத்தனமேன் மநத்தி ஞசஞ் சொலக்கேட்பாய்
கநத்த கிரியை யுயிராப்பசையா வகைபோற் சமமாங காடகிதனி
வினத்த வின்ப துன்பங்க ளிறையு மசையா திருப்பவாக்கே
யநத்த மான வுள்ளந்தா னழிந்த தென்ப றிந்தோரே. 11

மாவுச் சவமா பத்தூக்க மந்தங கார்ப்பண் ணியமதகண்
மேவுற் றனபே தியாதெவரை யவர்க்கே யுள்ளம வீந்துளதாந்
தாவுற் றெழுந்த பேதைமையே மகமா மதுவே சவிர்ந்தொழியி
லோவுற் றுள்ள நாசமெனு முறுபே ருணமை யுதிதநிடுமால். 12

ஆய குணமா மைதநிரியா திகள்சோ நல்வா தனையடைந்து
தீய மறுசெந் மழுமிலதாஞ் சீவந் முத்தர்க் கந்தமந
மோய மநதுக் கிதுவாகு முருவ நாச மிதுதனிலே
மேய குணங்கள் வசந்தததின் விரிபூங கொததா மெனவிளங்கும்.

வேறு.

தத்துற்ற வுள்ளத்தி னருவ நாசஞ் சரீரமிலா முத்தியினிட்
களமாய்ச் சாரு, மெத்துற்ற நற்குணங்க டரிக்கு முண்மை வீந்
துளதாய் மேனியிலா விமல வீடாயச், சுததத்தா யுடறீாந்த முத்
தாக் கெய்துந் தொடர்பாயசசத் துவநாசஞ் சொலுப மாகிச,
சித்தததி னருவநா சப்பேர் பெற்ற திகழ்பதததி லொன்றுமிலைச்
செப்பு தற்கே. 14

குணங்குணமி லாமைசீர் சீரி லாமை குலவுதய மததமந மகிழ்வ
சூனய, யினங்கொளிவல் லிருளிரவு பகன்முச் சந்தி யியலுண்மை
யில்லாமை யிடையொன றில்லைப், புணாந்துளதற் பதமதுதான்
மாயக் கூததும் புநதியுமவென் றகன்றவாக்குப் புகலே யாகு,
மணங்கவருங காற்றுமுத லினைத்தி ஹக்கு மருவிடமாய் நிற்கின்ற
வாநம் போல. 15

துண்பமெலா மிறந்தறிவே வடிவா யேகச் சூழுத்தியாய்த் தாம தரா சதந்தோன் றும, லின்பமிகுந் தழகாமப் பததே விண்ணி னியாக்கையாய்ப் பெரியோரா யிலங்கு மேலோர், வன்படர்நெஞ் சறவுறைவ ரென்ற லோடும வளர்கொடிமுந் திரிகைநிகர் மாயைத் தே தது, முன்பயில்வித் ததற்கெதுவித் ததற்கென் வித்து மொழிந் தவதற் கெதுவித்து மொழிவாய நாலும. 16

என்றிரா கவன்கேட்ப வசிட்டன் சொல்வா னெழுந்துளவா ரம்பசுபா சுபங்க ளென்னுங், துன்றுழுவ ளந்தருரு மேனி விததாஞ் சொன்னபெரு மாயையெனுஞ் சூழ்கொ டிக்கு, நின்றவுட லெனும்வித துக் கெதுவித தென்னி னீணடபா வாபாவ நிறைந்து நாளுங், கன்றுதய ரெனுமணிக்கு வைப்பாஞ் செப்பாங் காதலின் பின் னேடுகின்ற கவலை நெஞ்சே. 17

இல்லதுள தெனுமிந்தத் திரணைஞ் சாலே யெல்லையறப் பிறக் குமா லிதனைத் தானே, புலலுகின்ற கனவிலது பவிப்ப ரன்றே புவிதனதாழிலாங கொடிகளே பொருந்திச் சுற்று, மல்லன்மந மெனுமரத்துக் கிரண்டு வித்தா மாவியனை யொன்றுமவா தனைய ழுத்தஞ், சொலலுமிரண டாயுதா மென்று கொள்வாய் சூரியன் ரூல் குலமவிளங்கத தோன்றுங தோன்றுல். 18

உண்டாகி யெவவிடத்து மூற்ற போத முயிரசைவா லுணர் வுறுமப் போதந் தன்னை, மண்டாமற் றடுக்கைபெரு நன்மை யாகும் வளர்போதங் காண்பவற்றை மருவு மாலாற, றணடாத காண்பவை யே மநத்துக் கென்றுந் தவிராத துயராமத் தனிப்போ தந்தான், மிண்டாத சூழுத்தியிற்போ தமபோ னிற்கில் வீடதுபே றதுவிமல பதம்வே றில்லை. 19

ஆதலா லுயிரசைவால் வாத னைப்பா லழுத்தத்தா லறிவைவிரி வாக்கா யென்னி, லோதுபிறப் பறுமறிவின் விரிவே யுள்ள மூள ள்த்தா லிவவகந்த வுயிர்கள் வாழ்வாஞ், சேதநயோ கிகளெல்லாம்

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

பிராணை யாமந் தியாநமருந் தூகத்தின் றிறங்க ளாலே, பேதமா மொடுங்குவது பொருட்டா யனரே பிராணவா யுவைநிறுத்திப் பிடிக்கின் ரூரே. 20

உள்ளதுதை யொடுங்குவிக்குஞ் சமத்து வத்துக் குயர்ந்தகா ரணமாகுஞ சுகமுண் டாக்கு, நளரூற்ற வறிவையெழ வொட்டா தாக்கு நல்லுயிரின நடையெனறு நல்லோரா சொல்வா, தெள்ளிய டல் பொருளறிவை விளக்கு வித்துச் சோந்தவா தனையாலே சென்ப்ப தாகி, விள்ளக்கண் டறுபவிப்ப தாநெஞ் சுக்கு மேவிரண் டா முறபததி விளமபக் கேட்பாய. 21

திடமான பாவனையான் முன்பி னெண்ணைந் தீர்ந்துபதார்த் தந்தனைசோ வுறகனைக் கொள்கை, மடமான வாதனையாங் கடுவே கததால் வல்லயிற்ரு னேயொன்றை மதித்து நாடி, யுடனேயவ வுருவாயவேற றெண்ண மெலலா மொழிதிடுமிவ வாதனையின் வசததி லோடித், தொடாபான புருடனுமாந கதன் மெய் யாகித தோன்றுபொரு ணன்றென்றே துவணடு மாலாம். 22

வாதனையின் வேகத்தின் விவசத தாற்றன் வடிவினைவிட் டனைதினையு மயக்க மாகத, தீதமைபுந் தியிற்காணு மதவ சத்தாற் றியஙகுதலபோ லிமமநதததைத தெரியக் கூறி, லேதமுறு காடசியெது தானல லாத தியானனுமபா வனையேது பொருளல் லாத, தோதுபொரு ளனுஙகருதே ததுவே சிதத முறுபிறவி சமைமரண முணடா மிததால். 23

மெததுறுவன் பரிசயகதாற் பதார்ததந் தன்னின் மேவுமொரு பாவனையான மிகச்ச லிக்குஞ், சிததமுள தாற்பிறப்பா திகளு முண்டாந் தீவதுகொள் வதுவடிவாந் திரளி லொன்று, மிததனை யும பாவியா தனைதது நீங்கி யெப்போது நின்றதப்போ தெழாது சிதத, மொதததுளவா தனையொழிவா னினைவு தீரி லுயர்ந்தவுப சாந்திதரு முளமாய் வுணடாமு. 24

சகப்பொருளி லோரிடத்தோர் நினைவு மின்றேற் றனியிதயு
ஞாயவிண் டன்னி லுள்ள, நிகழ்ச்சியுறுத தோன்றுவதெப் படியே
வள்ளா னெஞ்சுக்கிம மட்டுருவ மெனநி னைப்பே, னுகப்புறுமின்
பத்தாலும் பொருணைமெய் யாலு முள்ளுறுபல் பொருணினைவே
யுளத்தின் மேனி, மிகப்படர்காண பலைதொழிறகா காதென்
றெண்ணும் விண்ணினுதொய யவாக்கெஞ்சன் விளையு முள்ளம். 25

அபாவமே பற்றலபா வம்பா வித்த லாய்ந்துண்மைப் பொருள்
காண்டன் மநமாய் வென்பா, சுபாவமா மனைதையுமுள் ளகற்றிச்
சீதச் சுதைபோலு மிவவிதய நடக்கு மெனனிற, றவாததொழி
லுற்றலு மந்தச் சித்தந் தன்வழிவி லாதெனச சாற்றுங கண்
டாய், குவான்மறுசந் மந்தருவா தனைதுன் னுதோதா குவால
வட்டம் போற்றினிவர் குறைவின் முததர். 26

வறுத்தவிதை யொப்பாகி யின்ப மின்றி மறுசநந மற்றவா
தனைசேர்ந் துள்ளோ, றொறுத்தவிடா தீசீவந் முத்த ராகு முண்
மையுரு வடைந்தமந முடைடையோ ரன்னர், நிறுததுணர்ஞா
நக்கனையுற் றவரு மன்னர் நெஞ்சமிலா தவரன்னா நிமல மாகப்,
பொறுத்தவுட னீங்கிலா காச ரூபம் பொருந்தினரன் னரென்று
புகல்வ ரன்றே. 27

உயிரினசை வென்றுவா தனையொன் றுக வுபயமா மநத்தின்
விதை யிவற்றி லென்ன, பயில்வுறமாய்ந் தாலிரண்டு முடனே
மாயும பகருறுவா தனைவசததாற் பிராண னேட்ட, முயிரசைவால்
வாதனையு முண்டா மததா லுள்ளமெனும் விதைக்குவிதை
முளையொ முங்காம், பயில்வுறுவா தனையுயிரி னசைவி ரண்டும்
பலவிதநகாண் பலைவித்தாய்ப் படரு மன்றே. 28

ஆதலிறைற் காண்பவறறை விடுத லாலே யாருயிரி னசைவுவா
தனையி ரண்டும், பாதவுமவே ரற்றுப்போல் வேரற் றேகும படரறி
வே காண்பவற்றின் பயில்வித் தாகுஞ், சேதநந்தான் றுதெனிற்

காண் பனவு மில்லைச் செறிதைல மில்லாமற் றிலமுண் டாமோ, பேதமுற வுட்புறங்காண் பனவொன் றில்லைப் பிறம்போற்சங் கற்பிக்கும் பிறக்கும் போதம். 29

சங்கற்பத் தறிபொருளை யறிவு தன்பாற் றானேநோக் கிடுங் கனவிற் றனது சாவு, மங்குத்தே சாந்தமுந் தன்வ சத்தா லடைவதுபோ லறிபொருளை யறிவு காணுமை, பங்கிட்டு முன்னறிந்த தறியா தேனும் பகாறிவுக் கெதுபதி பாயந்த தகதைத, துகத்தம் வருத்தததால் விசார முள்ளோரா தடைப்பதுவே வெம்மாயை தடைதத தாகும். 30

அதுதடையா மாத்திரமே மாமோ கத்தை யடைந்தா மதுதடைதத மாததி ரந்தான், முதுகதியென் றுரைப்பாறி கின்ற தன்றே முடிவிலபிறப் பரந்தைதான் முளரிக் கண்ணை, கதுவுறு சாட் டியமில்லா வறிவி லாமை கடும்பகமில் லாதசுக காட்டு மன்றே, சதுரனை யசடனை யாநந் ததகைத தவிர்தொன்று மறிவ தறச் சலநந் தீவாய். 31

அறிபொருளை யறியாத வறிவே மெய்யா மவனீசத் தியமா மென் றறைத லோடுஞ், செறிசடமற் றறிவின்மை யெங்க ணுனை டாஞ் சிததின்மை சடமாவ தெகங்ன் றீரு, நெறியிலுரை யென்ற விரா மனுக்கு மீட்டு நிறைதவன்சொல் வானெங்கு நிகழ்பற் றின்றி, வெறிதொரிடத் தாறுதலொன் றறித லில்லா வியன்சீவன் சடமில்லா வறிவி லாமை. 32

அறிபொருளைப் பற்றுத வறிவு பெற்று லாயிரங்கா ரியஞ்செயி னுஞ் சடமி லாத, வறிவின்மை யதுவாகு மறிப வற்றை யற்பமு முள் ளாகாச மனுகா தென்னி, லறிஞனவ னசடமா மறிவி லாமை யவன்சீவந் முத்தனவ ஞ்குந் தன்பா, லறிதருவா சனை யொழிவா லொன்று முன்ன தருவகுழவி பூமனறி வொத்து நிற்கும். 33

வேறு.

அன்று சடபா வதினீங்கி யகண்ட வறிவின் மையைப்பெறலா
மொனறு மதனுன் மீளவறி வொன்றிற் பறறு தொருவகையாய்
நின்ற பலவா தனைநீங்கி நிருவி கற்ப சமாதியிறற்
றுன்று விணணிற் கருநிறம்போற் றொடரா நந்தந் துன்னுறுமால்.

நன்மை யான வதிற்பறறி நாடா வறிவா மியோகிக்குத்
தன்ம யாதா னுதலிறற றனியா நந்த மதனுடன்போந
துன்னு நிலைபோக் கொலிபரிசந் தொடராத மவற்றிற் பற்றுதோன்
வன்மைச் சடனன் றுநந்த மிலனென் றறியான் மகாசுகத்தன். 35

இந்த நோக்கந் தனைப்பற்றி யீந்த தொழிலோ டிசைந்தாலும்
வெந்த துயரின் கரையேறி விருச் குணத்தின் கடலாவா
யந்த வுயாசந் மாததிரமிவ வறிவின் விததர் மவ்வறிவு
முந்து சந்மாத திரநின்று முலைக்குந் தேசி லொளிபோல. 36

இடமா சத்துக் கிருவடிவா மேக நாநா விதவடிவாந்
தடமா மேக மொருவடிவாஞ் சாற்று மிவற்றைப் பிரிததிடக்கேள்
கடமே படமே யுள்ளதெனக் கதுவக் காணும் பாவனைகள்
படருஞ் சத்தாம் ரூபத்தின் பிரிவாற் பலவா மதுவொன்றே. 37

சற்றும் விசேட மறவிட்டுச் சந்மாத் திரமாய்ப் பற்றின்றி
யொற்றை வடிவா மகாவடிவா மதுவே சத்தைக் குறும்பதமா
மற்றுங் கால சத்தைகலா சத்தை வதது சத்தையென
வுற்ற சத்தை மூன்றுமொழித தொனரூஞ் சந்மாத் திரத்துறுவாய்.

கால சததை தன்சததை வெரூய்க் கருது தொழில்விடினேர்
சீலநன்று கியசத்து ரூபி யெனினும் பொருள்சோரா
கோல விவிதப் பதாரல்குங் கொள்கை பலபா வனையுண்டா
மூலங் கண்ட தேகத்துக் கதுவன் ரூகு முறையெங்கே. 39

சத்தா சாமா நியமொன்றுந தனிப்பா விததுப் பரிபூர்ணச
சுததா நந்த லுய்த்திசைக ளெலலாந் துன்னி நின்றிடுவாய்
சததா சாமா நியமட்டின கோடி யேதங் கதுதானே
சுத்தா கார மிதனவிததா மதினின் றிதுதான ரோன்றிடுமே. 40

மொழிசத் தாசா மாநியததின முடிவி லெண்ண மெல்லாம்போ
யொழிவ தேதங் கதுதானல் லுணாவின் பதமா முதலதுவா
மழிவி லதற்கு விதநில்லை யாங்கே யிறந்து விகாரமறத
தழிய வுணர்வு நிலைபெறுமப் பதஞ்சாந் தவாமீ ணடைர்சாரார். 41

அதுவே யேது வனேதநிறகு மேது வதனுக் கேதுவிலை
யதுவே சார மனேதநிற்குஞ் சார மதனிற் சாரமிலை
யதுவாம் பெரிய தாப்பணதநி லனேதநுப் பொருளின் பார்வைகளா
யதுவீ தனைப தெலாந்தோன்று மருகின் மாங்கள் வாவியிற்போல்.

அதுவே யமலஞ் சரையற்ற தஃதாந் துமதந துவமதுவே
சதுரா வதுவந் துறிலுள்ளது சாற்று மூபசாந திையயடையுந்
திதமா யறிந்தவ வடிவார்வாய செந்ம மற்ற பதமபெறுதி
மூதலவா வென்ன விராமனுமம முநியை நோக்கி மொழிகின்றான்.

அன்ன விதைக ளின்னதென வனேதது மூரைததா யநந்தமனச்
சொன்ன பதமெம் முயற்சியிறை றுன்ன லாகும் விரைவிலென
மன்னு முநிசொல் வான்றுன்ப விதையா மிவற்றின் வகைமேனமே
லென்னென் றுரைததே னவற்றவறறின முயல்வால் விரைவிற் பத
மெய்தும். 44

சுத்தா சாமா நியக்கோடி பதத்தே சார்வுற் றிருருக்காலே
கொத்தா கியவா தனேபுருட வருத்தத தாற்கோ ளறவிட்டுச்
சொததா கியதத துவமுணாந்து தொலையா வடிவா நிலையமிழ்ந்த
வற்றாய் கணப்போ தென்னினுமக் கணத்தே யுறுமப் பதமடைவாய்.

நிகழ்சத் தாசா மாநியத்தி னுருவா நிலய நோர்தியெனிற்
பகரு மதனிற் சற்றதிக வருத்தத் தாலப் பதம்பெறுதி
திகழுஞ் சித்தத் துவததிலுறு தியாகஞ் செய்யி லதற்கதிக
மிகவும் வருத்த முறுதலினு லந்தப் பதததை மேவுதியால். 46

மூந்து வெறிதே யறிபொருளிற் றியாகந் தோன்று முகில்வண்ணு
விநத வறிவின் சம்பவத்தா லென்று மெங்கு மெய்தாதாற்
றொநத மான வாதனையை வருந்திக் துடைததா யெனிலதனுல்
வெநத வாதி வியாதியெலாம் விரைவிற் றுகளா யகன்றிடுமே. 47

மூன்னுஞ் சொன்ன வருத்தஙகண் முழுதுஞ் செயினும் வேரோடே
சொன்ன மலையைப் பிடுஙகிடினுங் தொடர்வா தனையை விடலரிதா
லுன்னு மஙமம மட்டொழியா துறுவா தனையம் மட்டழியா
தன்ன படிவா தனையெம்மட் டழியா துளமம் மட்டொழியா. 48

உண்மை நோந மெம்மட்டும் வாரா தம்மட் டுளமழியா
திண்மை யுளமெம் மட்டழியா திகழ்தத துலமம் மட்டெய்தர்
தண்மை யுறுவா தனையெம்மட் டழியா தமமட டுணர்வணுகர்
வண்மை யுணர்வெம் மட்டணுகா வருவா தனையம் மட்டழியா. 49

சென்றிவா நோந மநமாய்வு திரன்வா தனைமாய் விமலுன்றும்
பிறிதாங் கார ணஙகடமைப் பெறுசா தித்தற் கரிதாகும்
நெறியா மதனுல் விவேகிகளா னிலைகூர் புருட வருத்தததர்ற்
பொறியார் போக மயல்தூரப் போக்கி னிலைதாம் பொருந்துவதாம்.

இனைய மூன்றுஞ் சமமாக வியற்று நெம்மட் டம்மட்டு
மனைய பதமெய் தாவருட மாயி ரஙகள் சென்றுலும்
வினையில் காலஞ் சமமாக மிகுநா ளியற்றின் மிகப்பலிக்கு
நினைவி லொன்றென் றுவியற்றி னிலைகூ டாநிட் பலமாகும். 51

ஒக்க வியற்றி லிம்மூன்று முளத்தின் கட்டெடல் லர்மொழிக்குஞ்
சிக்க லாது தாமரைநூல் வளையஞ் சிதையிற் சிதையாதோ

தொக்க பிறவித் திரள்கடொறுந் தொடர்ந்து வந்த வாதனைதான்
மிக்க கால யோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாதெதுகும். 52

பிறவா தனையை விடலொக்கும் பிராண வாயுத் தடையென்று
திறமா யறிஞ ரியம்புவாற் றிடமா யதுவுஞ் செயவேண்டு
முறுவா தனையை விடிலுள்ள முள்ள மல்லா மையையடையு
நிறையா ருயிரைத தடுக்கிலுமா னினக்கே திசசை யதுசெய்வாய். 53

பிராணை யாம வனபழக்கம் பேணுங் குருச்சொல் லுபாயங்கள்
விராவா சநம்போ சநமியோகம் விளம்பு மிவற்ரு லுயிரொடுங்கு
மிராமா சங்க விவகாரா மின்மை பவபா வனையின்மை
யோரா கந்தீ ரிடதோக்க லுரைதத விவறரூல் வாதனைபோம். 54

பகைவா தனைமாய்ந் திடிற்சிததந் தோன்ரூப் பவந மொடுங்கிவிடிற்
ரூகைதீரா துகளந் தரத்துண்டோ டொன்ன பிராண னசைவேது
மிகையா ருள்ளத் தசைவதுவே யதனற் பிராண விசைத்தடைதான
றகைசோ மதிமான் களருக்கியல்பாய்த் தப்பா தியற்றத தக்கதுவே.

ஊக நன்மையா லல்லது வெலப்படா துள்ளம்
வேக மததமா வடுசத தலால்வெலப் படுமோ
வேக போதததை யறிதனல் லவருட னெய்தல்
சோக வாதனை விடலுயிர் தோன்றுரு தொடுக்கல். 56

உரைசெய்நால் வகையு நெஞ்சை யொடுக்குமு நகக ளாகும
புரையிலா விவற்றுக் குள்ள மொடுங்குதல் புயன்ம ழைக்குத
தரையுறு தூளி போலாஞ் சாற்றுமு நகக ளன்றி
விரைவினெஞ் சடர்ப்பார் தீபம் விட்டிரு ளிருளாற் றீர்ப்பார். 57

வலியிரல் விரைதரூ நகக ளன்றியே மநத்தை வெல்வா
ரொலிமதக் களிற்றைக் கஞ்ச வளையதூ லொன்ரூற் சேர்ப்பா

மெலியுமம் மூர்க்க முள்ளம் வெருவிகொந் தறிகொய் தாகி
கலியுமென் றொன்று நம்பா ககருற்று வெருளு மான்போல். 58

தவமகந் தீர்த்தந் தேவ வருசசினை தாக மாகி
யவமயக் கத்தா னீணுள் விலங்குபோ லவததர் வாழ்வர்
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுதத பரம போதஞ
கவரறப் பற்றி யெல்லாக் காதலு நீக்கி நிறபாய. 59

நோக்கும் பொருளற் றறநன்றுய் முதலாய் நுனிக்குங் கருத்தற்றுத்
தாக்கு மறிவின் பதமான வொன்றை நாடிச சான்றோனே
வீக்கும விசார மறவிதயத துறைவாய தொழிலே மேவுகினு
மாக்கஞ் செயவா னலாதபத மடைதி சமமாஞ் சீர்வினங்க. 60

தனது மநத்தை யொருக்காலே விசாரத தாலே சமிப்பித்த
வநகன் பிறவிப் பயன்பெற்றோ னற்ப மெனினு மிதயத்தே
வினவு விசார மெழிலதுதான் விடாது பழகு மியோகததாற்
கநம தாகிப் பலவிதமாஞ கப்பா யிரமாயப் பலவாகும். 61

தக்க விசார மெனுமபூத்த தருப்பூ வட்டத தொருதாளாய்த்
துக்க விசாரச சூறைக்காற் றசைத்தற் கரிதாயத துவட்சியிலா
மிக்க நிலையா நிலைபோக்கு விழிதத லுறஞக லுளோாமநததிற்
புக்க விசார மில்லாறோற பொன்றி னோரா மெனப்புகல்வா. 62

கெடாத சிறகண் ணனீதான் கிளாமே லவாக ளுடனேதான்
விடாதிவ் வுலகே தியாமாரென் றுறைக்க மெலல விசாரிப்பாய்
தடாதுட் பொருடோ வித்தைக்கு விசாரந தானே தனிஞாநஞ
கடாவி யறியத் தக்கததிற காணுமை பாலின் மதுரம்போல். 63

நன்று ஞாநச் சமநோக்கா னுடைம பொருட்குச் சமந்தானே
யொன்றுத் தரிததேதான் றீநமுறு ளுள்ள மஞ்சான் விவசமுறு
னன்றுஞ் சுத்த மபத்தியநஞ் சடுத்த தேனு மவனருந்தி
லின்று யிமைப்பி லிறுநோாந்த திறந்த நநகண் டதுபோலாம். 64

காள காள மொப்பணபாற் கருப்பஞ் சாறே தநநுகரில்
விரவு புந்தி பற்றுமன் மெய்ம்மை யுணர்ந்தோர் சமமாவார்
சிரமங காரிந்தோர் சிரந்தந்தோர் செறுன ரென்ன ருறவென்ன
ருரவு ஞாநத் தொருதோக்கா லொக்கக் காண்ப ருட்குளிர்ந்து. 65

மூட விந்தி யங்கடமை மோக விடய நிலைதன்னி
லோட வொட்டா தரனரவ மொழிந்த புந்தி யாற்றடுப்பர்
கேடி லுணைமை யறிநதிளட்பற் றுணர்வாந தன்னைக் கிட்டாரை
நீடிந் தியநகள கெடவருந்து நிலச்சிற் றளிரை மானினம்போல். 66

சங்க மடியாப் பொருளுண்டாஞ் சங்க மடியா வாபத்தாஞ்
சங்க மடியா வாசைவருஞ் சங்க மடியாப் பிறப்புண்டாஞ்
சங்க மறுத்தல வீடெனபர் சங்க மறுததல் பிறபபறுத்தல் [வாய்.
சங்க மறுத்துப் பொருள்களினீ தனிச்சீ வனின்முத் தியைப்பெறு

என்ற முனியை யனைத்தைய மென்னும் பனிக்குச் சாறகாலந்
தன்று கடுங்காற் றெறப்பாயிச் சங்க மேது சொல்லென்ற
வென்றி யிராமற் கவனுரைப்பான மிகுபல பொருள்பா வாபாவத்
தொன்று மகிழ்வு பொருமைகளை யுறுதன் மலிந வாதனையே. 68

சாற்று மலிந வாதனையே சங்க மாஞ்சீ வனின்முததி
தோற்று முடறகு மறுபிறவி யின்றி யின்ப துன்பநகண்
மாற்றி விசுதத வாதனைதான் மருவுஞ் சீவந் முத்தாலா
லூற்ற மடநெஞ் சினர்பிறவி யுறுவா தனையின் பெயாசங்கம். 69

பிரிய மகுலை யிடாாதி டீடி யாம னிறறியெனில்
விரியு மாசை பயங்கோப மிலனுய்ச் சங்கம் விட்டவனீ
கரிய துயரா லிளையாது கலந்த சுகத்தான் மகிழாது
புரியு மாசை வசம்போகா திருக்கிற் சங்கம் போக்கினரீ. 70

சம்பத் தாபத் திரண்டினுநீ சமமாய் வந்த தநுசரிக்கி
னம்பற் சங்க முகன்றவனீ நாளுந் திரள்வத் துவிற்சமமாய்

விம்பத் திதயச் சத்துவனுய் மேவும் பகுதித் திறமியற்றி
யிம்பர்ச் சங்க மறுத்தின்ப மிசைவா யிராம னெனசசொன்னன். 71

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிரூபணம் முற்றிற்று.

5. உபசாந்திப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—1301.

6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

6—1. புசுண்டன் கதை.

மீட்டு முரைப்பான் றிசைகால மறலான் மறைத லறவிளங்கி
யோட்ட மிறதத லடிமுடிவற் றொன்று யறிவு மாததிரமா
நாட்டு பிரம முளவேறொன் றில்லை யென்றுள் ளேநாடிக்
காட்டு நானென் பதுவிட்டுக் காய மில்லாப் பொரியோனுய். 1

ஏக வுருவா யுபசாந்த மோக மெய்தி நின்னுணர்விற்
சோக மற்ற சுகியாவாய் தொடரஞ் ஞாந நினைவெமமட்
டாகும் பிரம பாவனைமே வாதம் மட்டும் புவிவலயிற்
போக மயலெம் மட்டம்மட் டுளமா தியின்கற் பனைபொருந்தும். 2

மாயை மநஞ்சீவ னென்று மில்லைத் திகழ்பிரம
மொத்த வொனறுய்ப் பெருங்கடல்போ லுகண்டு வளரு முத்தமனை
பொத்த வுடலை நானெனலெம் மட்டுக் காணு மிப்பொருளில
வத்து வெனுமபா வனையெம்மட் டம்மட் டுளமா தியின்மயக்கம். 3

எனதீ தென்னு மாலெம்மட் டம்மட் டுளமா தியின்மயக்க
மநக வுள்ளே முகமாகி யதனுன் மும்மை யுலகென்னுங்
கநமி றுரும்பை யறிவனைவி லோமஞ் செய்யிற் கார்வண்ணை
மனனை முதலா முயக்கங்க ளவனு ளென்றுமி வாராதே. 4

படர்சித் துருவாய்ப் பிரிவிலலுய்ப் பாரா வாரப் பற்றிலலுய்த்
திடமுற் றுனது கருவடிவை நினைசங கற்பஞ் சோராதே
கடலை வுயிர்கொல் லுறுபகைவன் கருத்தில் வஞ்ச மிலாநட்பிற்
றொடர்பா னவனே யெனக்காணு மவனே கணேடோன் றாய்தாக. 5

வேரி லேறு கரையின்மரம் வீழ்க்கு நதியைப் போனண்புஞ்
சீரி லாத மச்சாமுரு சிதைததேதா மகிழ்வு பொருமைகளாற்
சாரு மேத மறுததவராந தனிதத்த துவநூ லுட்பாவித
தோரு வாகா தலைக்கழுத லுதிதத கதிாகங குலையொழிததல். 6

பற்றத தகுவாக் கியப்பொருளைப் பயிறன் னெஞ்சாற் பாவித்தோர்க்
குற்றுப் புகலசொற் றிாளுள்ளே யொடுஙகும் வெநத நிலநீாபோற்
கற்றுப் பாமப் பொருணேக்கா கண்ணு மறிவைக் கணடறியார்
வற்றத திாணம போல்வாளாத் திரிவா மாசசெய கையிலெவரும். 7

இனைய யாரு மிநதவறி விறவா திருக்
வினைய மினறி மிகச்சோாநதாா வீணா செருக்கு மிகுமூரப்பு
முனையின் வினறு ணைசையைப்போன மூடாகேடப திறப்பதற்கே
யனையர் வீணட் கழிப்பதலா லறியா வறிவை யறியாரே. 8

ஆய மூடாக் களித்தபொரு ளளற்றில வீழ்நத பொருளொக்குந
தீய வவரோ டுரைததவுரை சேணை நோக்கி நாயகுரைத்தன்
மேய மடமா பததினிட மெயம்மை யுணராாக் கெவவாபத
தேய வணுகா திம்மாயை யெழுவ தறிவி லோர்க்கருளால். 9

மெல்லி தாகிக் குளப்படியாம விலேக புத்திக் காமுலக
மல்ல லாகிக் கரைகாணு வாழு மாகு மறிவில்லோராக்
கெல்லே யிலதா யறிபொருளா லெண்ணப் படாதாய்ச் சாந்தமுமாய்ச்
சொல்லு மெல்லா மாயநினைவு தோன்றுச் சற்சிற் சுகமுண்டாம். 10

சான்ற வதினின் றுரூறிவு தாணை விகார வுருவாகித்
தோன்றி நுண்ணை மத்தியமே தூல மென்றுங் கற்பிக்க

மூன்று வகையாயச் சாத்விகா சததா மதமுக் குணமர்கு
மூனறு வகையாம பகுதிபல வுயிாக்கும் பிறவி தருமிதுவே. 11

இதனின் முடிவே பாமபத மியன்முக குணமு மும்மூன்று
விதம தாயொன் பதுகூறும விரிந்த வவிஞுசைக் குணவடிவே
சிதறு மிதிற்சத் துவக்கூறு திாண்ட விருடி முநிசிதத
ரதிக நாகா விஞுசையாக ளணடா முதலா நல்லுயிாகள். 12

ஓது மிசசாத விகக்கூற்றி னுறுதா மதமவிஞ் சையர்நாகா
பேத முறுரா சதமாகும பிறந்த முநிவா சிததலாக
நீதி லாத சதத்துவமாக தேவா சிவனே முதலோரா
மீத விஞுசைப பயிலகூறறி னிடையே விஞ்சைத திறமடைந்த. 13

ில் சுதத சதத்துவமா மவிஞுசைக் கூறு விஞ்சையெனப்
பேசு மதுவா மிராசதமும பிரிதா மதமு மும்மூன்ருய
வீசு சிருட்டி யுடைதனெனபர் மிகுதா மதஞ்சேர் புந்தியர்க்கு
நீச மாந்தா வரமாதி நிறையஞ் ஞாக வுடல்பெறுமே. 14

எனவோ தலுந்தா வரமாதி யாக்கை மேவி யஞ்ஞாகங்
கநமா யிருப்ப தெங்ஙனெனக் காியோன் கேடப முநிசொல்வான்
மநக மினமை தானறறு மநக மற்றண டில்லையென
வினவு தடத்த மெனுமுருவை மேவி நிற்கு மிவவறிவே. 15

சொன்ன வறிவு தாவாததிற் றுயில்செய் புரியட் டகமுளதா
யின்ன வின்றி யூமைகுரு டென்ன லாகிச் சடம்போலாய்
மூன்று சத்தா மாததிரததி னிற்கு மென்ற முநிவானைப்
பின்னு மிராம னன்பிலெடுமை பேணி யிதுதான் விஞவிடுவான். 16

சுதனை யொருமை யாயப்போதந் தாவ ரங்க டமினிற்கி
லித்தை முத்தி யெனநினைகே னென்ன முநிவ னிதற்கிசைப்பான்
புதநி யாலே யிதுநாடிப் பொடயில் பொருளின் காட்சியிறை
லொத்த சத்சா மாரியத்தை யுணர்த லுறுத லுயர்முத்தி. 17

6—1. புசுண்டன் கதை.

கொதத்தா கியவா தனைமுற்றுங் குறிக்கொண் டறிந்து கைவிட்டுச்
சததா சாமா நியவடிவ மாறை றனிவீ டதுவென்ப [வித்
ரொதத்தா ரியரோ டுசாவியுநூ லுணாந்து முணாவொன் றையும்பா
தத்தாற் சதசா மாநியந்தா லுகு மாகு மதுவீடே. 18

துயிலை யுள்ளே யுறுமந்த மாகும விதையூ டுறுமூளைபோற்
பயில்வா தனைகள் சுழுத்தியதாம் படருஞ் செநமம் பலகொடுக்குஞ்
செயிசெய மநந மூளளிறந்து செறிவா தனைக டுயிலசுழுத்தி
குயிலுஞ் சடமாந் திறததாலே கொடிய பிறவித் துயாளிக்கும். 19

தாவ ரஙக ளிலைபையல்லாஞ் சடமாந் திறமாஞ் சுழுத்தியினை
மேவ லுற்று மேன்மேலும் பிறததற் குரிததாம் விதைகளிலே
பூவு மணணி லுட்கடமும் பொருந்து மதுபோ லஙகவற்றி
லோவ லில்லா வாதனைக ளுறுதா வாஙக ளிடைநிற்கும். 20

அகல்வா தனையின் வித்தான் வந்தச் சுழுத்தி வீடளியாப்
புகல்வித தலலா வாதனையே துரியம் பொன்ற வீடளிக்கு
மிகல்வா தனைதீ கடனேய்நஞ் சிறைஞ்சா கோப நேயமிலை
மிகவேண் டாஞ்சற் றுளுலு மிக்க வருததஞ் செய்திடுமே. 21

தடைவா தனையின் விதைசுட்டுச் சததா சாமா நியரூப
முடையோ ராளேர்க் குடலிருநது மொழிந்தும பினனைத் துயாளு
வடைசிற் சத்தி வாதனைவித துருவாந் துயிலே யதற்கியல்பாஙு [கா
கடையி லறிவைக் காணுமை யவிஞ்சை யென்பர் கலவல்லோரா. 22

மூதற்கூற்று லயற்கூற நிரணடு மோருணா
றவிர்ந்து போமமட் டுஞ்சுட்டுச் சலந மின்றி யொன்றுவாய் [வாற்
நிவந்த பிரம மிதுவல்ல வென்னு மறுதி நீடவிஞ்சை
யுவந்த பிரம மிதுவென்னு மறுதி யவிஞ்சை யொழிந்ததுவே. 23

நக்கன் முதலாந் தேவர்க்கு நார தாதி யிருடிகட்கு
மிக்க நிமல விதயத்தின் மேவு மறுதி யுனக்குறுகத்
தக்க குமரா வெனுமுனியைச் சஙக ராதி யென்றவிவர்
துக்க மேவா நிசசயமென வெசால்வா யென்ன முனிசொல்வான். 24

கிஞ்சி லாகி விரிந்துசகத் திரளாய்க் கிளைத்த வினையெல்லாம்
விஞ்சு பிரம மேயறிவு பிரம மேதி நிபிரமம்
பஞ்ச பூதம் பிரமநாம பிரம நமது பகைபிரமந்
தஞ்ச நட்புக் கிளைபிரமஞ் சஙக ராதி நிச்சயமே. 25

அறிஞாக் குலகா நந்தமய மறியா தவருக் கிடர்மயமாஞ்
செறிந்த விருளா மந்தகர்க்குச் செங்க ணுள்ளோராக் கொளியாகும்
பிறிவில் பிரம மனைத்துமென நாடிற் பிரம மவனேயா
நறிய வழுதுண டவனழுத மயதனை நண்ணு தினானன்றே. 26

எறிபே ரொளிமாத் திரமமல மெவர்க்கு முணாவெங் கணுமுளது
பிறியா வுபசாந் தச்சிதது்ப் பிரம மென்ப தநுபவமா
நெறிபோ மறியா வொருவனேநெஞ் சன்றி நோக்கி லெத்தோற்றஞ்
செறிவா மஃதெஙு கணுமுளதாஞ் சித்தாம பிரம மாகின்றேம். 27

சகல சஙகற் பப்பலனுய்ச் சகல வொளிக்கு மொளியாகிச்
சகல மான கொள்கையுந்தீர் தனிச்சிற் பாத்தை யேத்துகிற்பாஞ்
சகல சஙகற் பழுமற்றுச சகல சந்தே டழுமற்றுச்
சகல வாரம் பழுமற்ற தனிசசிற் பாதனை யேத்துகிற்பாம். 28

ன்னலு மறுதி யுடையோரா யெல்லா நினைவு களுமின்றி
முன்னு முண்மைய ராயன்னர் முழுவமெய் சாந்தஞ் சமமென்னுந்
துன்னு பதகதே சுகித்திருப்பர் சமமா நிராசை தொடர்மதத்தோர்
மன்னு புத்தி நிறைதீர் வாழ்விற் சாவின் மகிழ்ந்தயாரார். 29

எனற முனியை யெய்ஞ்ஞாந விநோதத் தாத லிதுவன்றி
ன்ற வுயிரின் றடையாலே யாத னிகழ்வா தனோநீங்கி

யொன்று துயர்தீர்ந் துயர்சீவன் முத்த ரிருந்த துரையென்று
வென்றி வடிவே லவன்கேட்ப வேத வசிட்டன் விளம்புற்ரு ன். 30

உருகும் பிறவித் துயரறுக்க யோகப் பெயரா மியூகந்தா
னிருமை யுண்டா மெய்ஞ்ஞாந மேக முயிரின் றடையேகம்
வருமிவ விரணடு மியோகப்பேர் மருவு மெனினு முயிரத்தடைக்கே
பெருக வுரிததா மியோகப்போ பிநாக பாணி யுரைத்ததுவே. 31

யோக மொருவற் கரிதாகு மொருவற் குண்மை யறிவரிதா
மாக விவற்றின் மெய்ஞ்ஞாந மறைந்தேதன் யோக வடைவினிக்கே
ணுக வழுத நிகருமொரு சரிதை யுரைக்கே னவனருகான்
மேக வூர்தி யவையத்தே விணேணுா முநிவ ருடனிருந்தேன். 32

நிறக்கு நாரா தாதிகளா னெடுநாள் வாழ்வோர் கதைகேட்டேன்
சிறக்கு மாமே ருவின்வடகீழ்த திக்கிற் பதும ராகவொளி [டிற்
பிறக்குங கோட்டிடற் கற்பகததின் றனபாற பணையிற் பெருங்கூட்
புறக்குன் றிருந்த தெனவிருக்கும் புசுணட நாமத் தொருகாகம். 33

விதியை நிகரா யிருந்ததுபோல் வெகுநா ளியோகி லிருந்தவரார்
முதிய சொர்க்க லோகத்து முன்னும பின்னு மிலதாகு
மதிக வாணு ளதுகாத லற்ற துயாசீ ருடையதுமா
மதியுள் ளதுசாந் தியதிடாதீ மநத்தாற் கால மதிததுணரும். 34

னன்று தேவ ரணையததி லெவருங கேட்ப விருகாலா
வன்று புசுண்ட னியல்புணமை யாக வுரைத்த படிகேட்டுச்
சனறு காண்டு மெனவிரும்பி மேரு வெற்பிற் சிகரததின்
மன்றல கமழ்கற் பகத்திருப்பக கணடேன் மறரூர் கற்பகம்போல்.

அங்கு மலையின் சாரலுறு முழைக டோறு மளவின்மலர்
தங்கு கொடிக டொறும்பணைக டோறு முறையுந் தடம்பறவை
திங்க ணிறத்த வாய்விரிஞ்சன் றேரோ திமததின றிரள்பார்ப்புத்
துங்க மன்றகண் மந்திரங்கள் சுவாக்கா காரமூடன்சொல்வ. 36

குயில்கள் கிளிகள் பலபுட்கள் குகண்போ தித்த சிவஞானம்
பயிலு மயில்கள் பலகண்டேன் பார வுடற்கா கத்திரளுட்
சயிலம் போலு முயர்வடிவ ஞ சால நிறைந்த மநமோக
முயிரி னைசவு பிறவாம லுணர்ணைக் கொழியாச் சுகமுளதாய். 37

இருந்த வதன்முன் ஞனெய்த வெண்ணை மறவந் தெதிர்ந்தென்னெ
பொருந்து மளவில் வுசிட்டனெனைப் புந்தி பண்ணிப் பொருக்கென்
திருந்த வந்த நல்வாத்து முனியே யென்று தித்திக்கத [னத்
தருஞ்சங் கற்பத் தான்முளைதத தடக்கை யாலே மலாதூவி. 38

இருக்க வென்ன வாசநந்தந் திருந்த பின்ன ரினிமையுட
னருக்கி யதனை முதலனைதது மளித்தன் பான நல்லுரைகள்
பெருக்க வோதிப் பெரியோய்னின் காட்சி யமுதப் பெருமழையால்
வருக்க முடலு னகவுகுளிர்ந்தேதன் வழிவந் துடலம் வருந்தினையே

உனது பாத தரிசநத்தா லுணர்ந்தே னெல்லா வெவ்வாணை
ளநக ருடனென் னெயுநினைத்தீ ரதுபோ னீவந் தநுமறிந்தே
னெனினு நின்சொல் லமுதுண்ண நயந்தே னென்ன வதுகேட்டுப்
புந்த மான நன்னெஞ்சப் புசுணடன் றனக்கிவ வுரைபுகன்றேன். 40

பறவை யரசே நீயுரைத்த படியே யுணமை நெடுங்கால
மிறவி லாத வுனைக்காண்பா னெய்தி னேனீ யெக்குலத்திற்
பிறவி யுற்றாய் மெய்ப்பொருளைப் பெற்ற யெங்ந னெவவளவு
நிறைவி தான வாணைளிவ வுலகி னெறிநீ நினைதிறனென். 41

தீர்க்க தரிசி யாமெவ ஞ னீயிவ் வுறையுள் சேர்வுற்ற
யேர்க்க வுனைத்து முரையென்ன வியல்பார் புசுண்ட ஞரைசெய்யு
மார்க்கு முயர்ந்த சிவன்றிருமுன் ஞன யாயொட் டகங்காடி
பார்க்கு நிகரா மேனைமுகம் படைத்த கணைங்கள் பலவுண்டால். 42

கலயிற் குளம்பர் குளம்புற்ற தடக்கை யினருந் தியின்முகத்தர்
தெலவம்ற் றவர்பல் கணத்தோடுஞ் சூழ்வா ரகர்போன் மாதர்கணை

மலைய லரணமுன் னடருவசயவா பூத கணங்கள் வணங்குறுவா
சிலையின் சிகைவின் புவிகாடு மயாநந் தேய மிடமாரோர். 43

லுயாநத சனைவ்சையை சயநதி யபரா !
யிரததை யோடே யலம்புசையுற் பலையென் றெண்மா மாதர்கடாம்
புரத்தி லுறுநா யகிகளவா தம்முட் புகன்ற வலம்புசைக்குத
திரததில் வருவா கநருசண்ட னெனலும்போ சேர்ந்த தொருகாகம்.

அட்ட குணச்செல வழும்படைத்த வந்த மாத ரனைவோரு
மிட்ட மான சிவனேவ வியாருங கூடி விண்ணிடையே
முட்ட லாத வுச்சவத்தை மூ'பன்று பாநங் கலையுணடு
நட்ட மிட்டார் பாட்டிசைத்தா களிததார் வெடிக்க நகைசெய்தார்.

அந்த விழாவே நடக்கின்ற காலத தவர்வா கநமனைதது
மிந்த மாபிற் பாநங்கண் மாந்திக் களிததா ரிவைசெய்தா
ரந்த ரததி னிடையயலே யயன்பேர் மாதின் வாகநங்கள்
சந்த முறுபெட் டோதிமங்கள் சண்ட னெனலுங்கா கததோடும். 46

கூடி யாடிக் களித்தந்தக் கோலக் காகத் தினைப்புணர்ந்து
நீடு கருவை யடைந்துமிக நெஞ்சங களிக்கு மக்காலை
நாடி முயன்ற விழாமுடித்து நக்க ருடைமா தருங்கணமும்
பாட லாட லொழிந்துமந மகிழ்ந்து தத்தம் பதிக்ககன்றா. 47

அனைய காலைக் கருவடைந்த வயன்பேர் மாதி னெதிமங்கள்
வினையி றமது நாயகிக்கு விளந்த படிமெய்ப் படவுரைப்ப
வினைய தாகக் கருவுற்றீ ரென்றே ரீாக்கும் வலியிலலீர்
நினைவின் படிபோ யுறையுமென நிறையுங் கருணை யாலுரைத்து. 48

நிருவி கற்ப சமாதியிலே நின்ற டேவி யோதிமங்கள்
கருவின் முதிர்ந்து மானதவோ டையிலே காலங் களிலீன்று
தருமவ விருபத் தொருவோருஞ் சண்ட னெனலுங்கா கப்புதல்வ
ரருளுந் தாய் ரொடுமையன்பே ரணங்கை நெகிழா ளருச்சித்தேமः 49

அணங்கு சமாதி நின்றுமெழுந் தன்பாற் ரூனே யருள்செய்ய
வுணங்க லறமுத் தியைப்பெற்றே ரூபசாந் தியினை லுளங்குளிர்ந்தே
மிணங்க லறவே காந்தத்தி லிருக்கு மிடமே தெனக்கேடபான்
ஞணங்கொள் பிதாவை யலம்புசைபாற் செனறு கூடிக் கும்பிட்டு.

பிரமி யென்னு மணங்கினரூட் பெற்றே ரூத்தி யேகாந்தப்
பரம சுகத்தி லிருக்குமிடம பகர்வா யென்று யாங்கேட்ப
வீரவு தந்தை துயரெல்லா மேவா விடமிக் கற்பகநன்
மாமென் றருள வவற்பணிந்து வந்திங் கிருந்தேம் வருத்தமற. 51

அன்று தொட்டு நான்புரிந்த வறங்க ளெல்லா நின்வடிவா
யின்று பலித்த துயாறிரு நிணக்க மென்னு நிறைநிலவு
மன்ற லழுத மயமாக மாரூச் சுகமியார்க் களியாது
நன்றி தென்னு முயிாக்குறு தி நல்லோ ரருளிற் பிறிதுண்டோ.

பரம முணர்ந்தே னென்னினுநின் பார்வை யாலென் பாவமெலாம்
விரைவி லறுதத லாவிநதப் பிறப்பே மிக்க பயனுடைததால்
வரத னேயென் றெனைமீண்டும் பூசை செய்தான் மற்றவனை [ன்.
யுரவி தாயுன் னுடன்பிறந்தே தொழிந்த வாறென் னுரையென்றே

ஒக்க வுறைந்தே மனைவருமிங குகநகள் பலகற் பங்கள்பல
தொக்கு மாய வென்னநுச ருடலக டிரண மெனத்துறந்து
மிக்க பதத்தே யுணாந்தோராய வீடு பெற்ரூ நெடுவாணட்
டக்க மகிமை வலிபடைத்துந் தங்கற பனையாற் ரூமிறந்தார். 54

என்ற லோடுங் கற்பாந்த மெரிகீ வாயு வெழும்போதுந
துன்று தபநா சுடும்போதுந் துஞசா திருந்தா யெங்ஙனென
நின்ற புசுண்ட னுரைசெய்யு நெடிய சகததின விவகார
மனறி விடுமெப் போதபபோ தகல்வ ணனு மிதுதன்னை. 55

தவந லொல்லாஞ் சுடுமபோதிற் சலதா ரணையால் விண்ணுறுவேன்
குவடு சிதறக் காற்றெறியிற் குன்ற மெனுந்தா ரணையாலே

துவள்கி லாது விண்ணுறுவேன் மெல்லை ஞால மேருவுட
னுவரி மூடின் மாருததா ரணையான் மிதப்பே னுலகவின்றி. 56

பிர ளயநதான் வந்தெதனிற பிரமாண் டததின் கரையெய்தித்
தரிசி றதது வாநதமெனுந் துகளில் பதததே சுழுத்தியெனும்
விரவு மவதனை தயானிற்பன் மீள வேதாப் படைப்பளவும் [ல்.
பிரமன படைக்கிற் பிரமாணட மடைவேன் பறவைப் பெருங்கூட்டி

னைது சஙகற் பததாலே யிநதக் கிரியி னிக்கோட்டிற்
கஙகற் பகமிப் படியுணைடாங் கற்பஙக கற்பந் தோறுமென
வஙக னைதா ரணைகளினீ யழியா திருந்தாய் பலகற்பம்
வினவு பிறயோ கியரெல்லாம் வீநத தென்னை விளமபென்றேன்.

ஆய புசுணட னைதற்குரைக்கு மழிவில் பாமே சுரனியதி
யேய விதனை யாகடப்பா ரெனக்கிப் படியப் படியவர்க்கே
மேய வருவ தொழிப்பரிதான் மிகவு மேதைப் படியாகு
நீய தஙகப் படியென்றே நினைவாய் நியதி யறுதியிதே. 59

என்ற புசுண்டன் றனைஞாந விஞ்ஞா நதனை யெய்தியநீ
துன்று யோகந தொடாமநததாற மெல்லை யிநத மூவுலகி
னின்ற னுளததிற சிததிரஙக ணோநத தேதை தனையெல்லா
மொன்று மொழியா துரையென்ன வுயாந்த புசுணட னுரைசெய்யும்.

கல்லா னிறைந்து மலைமரம்புற் காணு திருந்த திப்புவநஞ்
சொல்லா ராணடு பதினேரா யிரம்வெண் ணீற்றுற் றுண்கனியது
நல்லாய வேறை யுகநாலு நணனுங் காட்டா னெருஙகுற்ற
தல்லா வுகநா லிடமின்றி யசலத திளாற் செறிந்ததுவே. 61

அகத்தி யனையன் றியிலுகநா லகல்விந் தத்தான் மறைந்ததுமன்
வகுத்த சிருட்டி யொன்றினமது மறையோர் விரும்பச் சூதநிரர்க
ளிகழ்ச்சி செய்தா கற்புடைய மகளி ரிசசித தன்செய்தார்
மிகுத்த மூனிவ விவைகண்டேன் வேறு மூள்ள விளம்புவனுல். 62

மதிபாற் காலை முதலோர்கள் பிறப்பு மகவா னுபேந்திரர்கள்
பதியும் பொற்கண் ணன்கவர்ந்த பாரைப் பன்றி பறித்ததுவும்
பிதிர்கற் பங்க டொறும்வேணடிப் பிரிகத மறையைச செறித்ததுவ
மதிருங் கடலின் மந்தரத்தா லமுத மழைப்பித் ததுமறிவேன்.

மகத்தின் சகத்தி னிலையெல்லாம் வால னொனினு மறிகுவாாற்
சகத்தி லுதிததோ ருனைமுதலோா தவநா ரதன்பா ரத்துவசன்
மிகுதத மரிசி புலததியனத் திரிவிண ணைவர்கோன் சநற்குமா
னுகுதத மதகுஞ் சாமுகன்வேள் பிருங்கி முதலோ ரோதரியோர்.

அவகா றின்ளுட் சிருட்டிகளி லடைந்தோர் களிலோ ரெண்ணுன்
மெய்வாய் முனியே யுனபிறவி விளம்பி லெட்டா குவதிதுவா [டோ
மிவவா றவவெட் டாமபிறப்பி லெயதி ணேமிங கிருவோரு
முய்வா யெனவன் றுற்றதுபோ வின்று மென்பா லுறறனையால்.65

ஒருக்கால் விண்ணி னின்றுதிததா யொருக்கா னீரி னின்று
திததாய், செருக்கான மலைனின ரொருருக்காற்செந் தீனின் ரொருருக்
கால் வந்தனேரீ, யிருக்கா லொடுமுக் காற்படைப்பி லிம்மண்
மறைந்து மீணடெடுதத, தருட்பா லமுதம பன்னிருகாற் கடைந்தா
நிலையு மறிகுவனுல். 66

மூக்காற் பொற்கண் ணனகீழே மொய்ம்மா நிலதனைக் கொண்
டகன்றனன், மைக்கார் நிகர்மா லிரோணுகையான் மகவாய் வதா
னறுமடங்கு, மிக்கான் மீண்டு கலியுகங்க ணுற்றிற் புத்தன் மெய்
யெடுத்தா, னுக்கார் புரமூன் றிணுமுள்ளோ ரொருக்காற் போல
மூப்பதின்கால். 67

தக்க னிருகான் மகமிழந்தான் *சசிசே காரைற் சகாகிகளுப
புக்க தோல்வி பத்தளதாம் புராரி யுடனே யருச்சுதற்கு

மிக்க வாகப் பொருட்டாக வீளாத வெம்போ ரெண்காலாந்
தொக்க யுகங்க டொறும்புருடர் புரதிக் கீடாந் தொல்வேதம். 68

புத்தி வழியே மறையேறிக் குறையும் புவிச்செய் கையுமாங்கே
சிததி ரங்க ளாமிதுபோற புராணத் திரள்பா டம்பலவா
யதத மொன்ரு முகந்தோறு மமல ராமா யணப்பெயராய்
மெதது புதுமை யாலிலக்கஞ் சுலோகத தறிவு நூலவிளம்பும. 69

ஞாந ராமா யணமிதனை நல்வான் மீகி நவின்றதுபோ
லான பிறரும் பன்னிருகா லமைத்தா பலகா லழிதலினை
லீன மில்லா விதறகிணையா யிரண்டா வதுபா ரதமதனை
மான வியாதன் செய்ததுமுன் மறைய மற்ரோ களுமுரைத்தார்.70

அரக்கர் மாள்ப் பதிமுன்ரு மவதா ரத்து விராமனெனப்
புரக்கு மந்துமா லிக்காலம புவியிற் ரோன்றும வசுதேவன்
பாக்கு மனையிற் பதினரு மடகுகிக் காலம பயில்குவலைற்
றாக்கு மிந்தச் சகமயக்கந் தோனரு தோன்ற வருமொருகால். 71

தோற்ற மென்னு மிம்மயக்கந் துஞ்சா தென்றுந் சிற்பரதது
ளாற்ற விருந்து பிறந்திறக்கு மப்பி னுட்சே ரலகளப்போற்
சாற்று திசைவெற் பாதிததன் சசிமீன மேருத தாருகள்
வேற்று வ்கையாஞ் சிருட்டிதொறு மேலோ யிவையுங் கண்டனலல்.

உகங்க ணுறு மொன்றுக்கொன் ரூசா ரங்க ளுடன்மயக்கு
மகளுசெய முனிவா வென்ரூனை மறுதது மொன்றை நான்வினவிப்
புகன்ரேன்ன் விவகா ரத்துடனிப் புவியிற் சரித்து நீகூற்றை
யகன்ற தெங்ங னெனமீட்டு மதற்குப் புசுண்ட னறைவுறுமே. 73

செறிந்த மேலோ ரெவியது செய்வ தறியார்க் குறுபயனே
தறிந்து மெனைநீ வினவியதிங் கறைவன் கேட்டி வாதனைநூற்

பிறிந்தி டாத குற்றங்கண் முத்த மென்னும் பெருமாலை
யெறிந்த பூணை திருக்கினற விதயத் தாரை யமனணுகான். 74

அறுதி மரத்துக் கீரிவா ளாக்கை வலலிக் கெரிபுழுவா
மறுகு கினற மநதனன்ப மருவா தவரை யமனணுகா
னிறுதி யுடலா மரத்தினைச்சூழ்ந திறகு மநதறற றலைவைத்து
மூறுகு மாசைப் பாமபடரா முதன்மை யோரை யமனணுகான். 75

இராக வெகுளி விடம்பெருக விதயப் புறறி லோபமெனு
மராவந தணுகி விழுஙகாத வறிஞர் தம்மை யமனணுகான்
விராவி வேக நீர்சுவறி மெய்யாஙு கடவில் வடவநலாயப்
பராமல் வெகுளி வேரறுத்த பண்பி னோரை யமனணுகான். 76

கடிந மான வெந்திரதநிற் கலந்த திலம்பொன் றுவதென்னக்
கொடிய மதனறற் றேயதலுறுக் கொள்கை யோரை யமனணுகான்
மூடிவி லாத நின்மலமா முதநிப் பதநதே சிதநதநி
னெடிய துயாதீந் திளைப்பாறு நிலபெற் றோரை யமனணுகான் 77

ஓது மிவையாங் குறறஙக ளுழலும் பிறவிக் காரணஙகள்
பேத மின்றி யொன்றுன பெரிய மநதனைத துயாசெயயா
வாதி வியாதி களிற்றோன்றி யகலா மயக்காற் சலிக்குமிடர்
நீதில் பேத மறவொன்றுஞ் சிதநத நருகுஞ் செலலாதே. 78

இதய வினைனை யிருளாக்கி யிச்சை கோபத் தெழுமெண்ணஞ்
சிதைவில் பேத மறவொன்றுஞ் சிதநத நருகுஞ் செல்லாதாற்
றுதைதீப் பொருள்க டூசசொற்க டுராசம பங்க டூக்குணங்க
ளுதய மான சமமேவி யொன்று மநதை யுட்புகுதா. 79

மயக்க முபாதி மலமின்றி வாய்மை யாகி மேலிதமாய்த்
துயக்குந் தொழிறீர் பொருள்வசத்தே தொடர மநதைச் செயலேவ
பயக்கு நெடுஞ்சூ னியநல்கி யசுத்த மாகும் பண்ணைப்பே [ண்டுபி
பியக்கங் காணப் பொருள்வசத்தே யெய்த மநதைச் செயலேவண்டும்

தனையுள் ளுணர்வா ளுடுதலே சகல விடர்க்கும் போக்கிடமா
முனையொப் பார்கட் கெளிதென்னை யொப்பார்க் கரிதா முயர்முனிவா
வினைகட் கெல்லா மப்பாலா மேலாங் கோடி தனைமேவு
மினைய பதஞ்சா மானியதே தெ யெழும்புத் தியரெ ணமபெறுவார்.

ஞாந நோக்குக் கொப்பனவாய் ஞாந நோக்கி னண்புளதா
மான குணங்கட் கிடையொன்றை யடைந்தே துன்ப மெலாமறுதது
மான நல்வாழ் வினைவளர்த்து மாயா திருக்குங காரணமா
யீந மற்ற வுயிர்நோக்க மென்னுங குணமூற் றனனென்ரு னை. 82

ஓது மளவி லறிந்திருந்து முயிர்நோக் கெனதீ யுரைசெய்த
தேது பகரென் றலும்புசுண்ட னிசைசக்கு நீயிங கெதிர்காணும்
பூத வுடலா மனைநடுவே பொருந்து மிதய புண்டரிகச்
சீத மலரி னுள்ளிரண்டு செறியும் பிராண னபாநனென. 83

தோற்ற முடைத்தாய மேன்மையதாய்த துன்னும் பவந மிவவிரண்
ணுற்ற வுடைய கதியினைப்பின் செல்வ னயாவன் றியிலென்று [டி
மேற்ற விதயாம பாத்திரவி மதியா வனவிண் ணிடையுழல்வ
வூற்ற முடனே களேபரமா மெந்தி ரங்கொண டுலாவுவன. 84

னனரு மேலகீ ழோடுவன நவு கவு சூழுததிகளி
லொனரு ஞ்சமரு பதனமுன் னுரைதத பிராணு பாநன்கள்
பின்ரு திவற்றின் கதியென்றும் பின்செல் வேறகுச சுழுத்தியிலே
நின்ரு ளுடைய வாதனைபோ னிகழ்வா தனைக ணீங்கினவால். 85

வேறு.

அரவிந்த வுளையநூ லொன்றைக் கூரை ராயிரமிட டதி
லொருகூ ரெறப்பென் ரூலுங், தாமொவவா தறசிறிதா யுணடாய
நின்றுந் தாக்கியறி வரிதவறறின கதியின் நன்மை, விராவிந்தப்
பிராணனவிடா தசைவாஞ் சதநி மேவியொழி யாதுலவு மேனி
யுள்ளள; நிரமின்றிப் புறதநிலுழுவ் ளிலுமெய் போதுந், திரும்
பாதே மெத்தியோதல் செய்ணை யாதும்.

மற்றையபா ரனுமனைசூழ்ந் சத்தி மேவி மாரும லுலவுமை வாகி யத்தி, லுற்றவுட லிற்கீழே யோடாநிற்கு முறாரவு கரவிலு மிவ வுயர்பி ராணன், முறாறுறமீள் வதுரண்ரு மறிந்தோராக் கின்ப முழுதளிக்கு மிதனியல்பை மொழியக் கேளாய, பெற்றபுறத் தீராறு விரன்மட் டோடும் பிராணன்மீட் டுடலுறல்பூ ரகமாய்ப் பேசும்.

புறநின்று சாலவுமுள் ளடங்க வன்பு பொருந்தாம லபார னுடற் புகுத லெய்துந், திறனென்று மதனையும்பூ ரகமாய்ச் செப்புந் தீரவபா ரனுமொளிததுப் பிராணன் ரூனு, மறவுமித யத்தசைவற் றிருக்கு மெம்மட் டம்மட்டுங் குமபகமா மவதனை யாகு, மிறவுறுரல் யோகியரீ தநுப விப்ப ரெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்த வேதத் தோனே. 88

மருவிதய விண்ணினுந்தன் னிரதத் தோடே வருத்தமறப் பிராணன்கள் புறநோக்கெய்தல், புரிவுறவுண மேவுமிரே சகந்தா னுகும் புறநோக்க முறுவாயு பொருந்து மூக்கி, லுருவியத னுன் யளவாரு கதியை முன்ன முறப்புறப்பூ ரகமாமென் றுரைப்பா முன்னோர், விரிவுறரா சியினுனினின றகன்றீ ராறு விரலளவாரு கதிபுறப்பூ ரகமாம் வேறை. 89

புறத்திலே பிராணனெளித திடவ பாரன் புறப்படா திருக் கப்பூ ரணவ வத்தை, நிறத்தபுறக் கும்பகமா மபாரன் ரூற்ற நிகழ்வடிவாம் வாயுவினுண் ரூக்கந் தானை, திறத்தபுற ரேசகமா மிதுவே முத்தி சோவிக்கு நித்தலுஞ்சிந் திக்க லாகு, மறித்தலறட் புறனுட்சேர் கும்ப காதி வருகதிகள் விடாதுணர்ந்தோர் மறிதது வாரார். 90

நாடுபிரா ணுபாந னியற்கை யாக நாலுரைத்த விக்கதி னுலி ரண்டும், வீடுதரு வண்விரவும் பகலு மேவ வேண்டுவ்ண விரைசவறவிவ் வியாபா ரத்திற், கூடினராய்ப் புறம்போகா துளத்

தைக் காப்போர் குறைவில்சில நாளினிலே கூடாகிற்பர், தேடு மிது பரிசயிப்போர் விடய வேட்கை சோராய்வே தியர்நாய்தலோற் றீணடு வாரோ. 91

போகிலுநிற் கிலுங்கநவு நவுற் ருலும் பொருந்துநோக் கிது வாலுை பூலுை பந்தஞ், சோகமுறுர் பேறெல்லாம பெற்ற தாகுரு சொனனவித யக்கமல நினறு தோன்று, மேருபிரா ணன் புறகதே விரலீ ராறி னெலலையிலே யிறந்திடுமா லபாநன் ருலு, மாருபுறத தேவிரலோலா பனனி ரணடி னளவிலுதித துளக்கமலத் தடநகி மாயுமம். 92

விராவிவருும் புறநின்று மபாந னென்லும் வியன்மதிய மேனி யெல்லாங குளிர விக்கும், பிராணனெலுஞ் சூரியன்ருன் கநலா யுளளே பேசியவிவ வுடற்பாகம் பிறககப் பண்லு, மிராதுழலு மபாநனெலு மதியி லுட்சே ரியற்கலைகள் பிராணனெலு மிரவி யாலே, யுராவிவிழுங கப்பட்ட தெநகே யந்த வுயர்பதழுற் ருற் பினனே யொருநோ யுணடோ. 93

அவவகையே பிராணனெலு மிரவி யுடசே ரணிகலைக ளபாந னெலு மிநது வாலே, வவவிவிழுங கப்பட்ட தெநகே யந்த வன் பதழுற் ருற்பின்னே வருமோ சநமங, கவவுபிரா ணனெவிழுங்க வபாந லேைக்கக் கலந்தவபா நனெவிழுகப் பிராண லேைக்க, விவவி ரணடி னடுவாக நிற்போ ரென்று மெழுபிறவி யிடர்பினனே யெய்தா ரன்றே. 94

ஆடுகின்ற பிராணலயத தருகு மேவி யபாநலயத தருகுற்றுப் பிராலை பாந, லூடுபயில் சிற்பாதனை யேதது கின்றே லுற்றவபா நனேறற்ற மொழிந்து நிற்க, நீடுபிரா ணலுமிறக்க லூக்கி லுசசி நேர்விசும்பிற் சிற்பாத்தை நீக்க மில்லே, லுடுமல மொன்றுமறக் கலைகள் சூழ நாகாதாழும பதம்பெற்றே னல்ல நோக்காள். 95

எனதுமநம் பிராணசமா தியினற் சொன்ன விவவொழுங்க
னின்மலதத் துவததே யென்றுக், தனியிடர்தீர் நெறியிதவு
மிந்த நோககங் தனேபபறறிச சென்றதுமேல வருவ தெண்ணே
ணனிநிகழ்கா லததியல்பி னணணறு கினறே ஞனிதுபெற றேன
பெறுவ திதுவென் றெணணேணன, முநிவரனே யதனலே
நோயொன் றினறி முடிவறுநீ டுயிாபெற்றேன் மோக மற்றேன். 96

சுகமுறறோ பாலிருககிற் சுகமே சோவன றுயருறறோர்
பாலிருக்கிற றுயரே சோவன, சகமுறறு நடபாவே ஞத லாலே
தவறறுநோ யறருவி தழைத்து வாழ்ந்தே, ஞகவுறற வாபதநி
லசையென சறறு முயாசமபத் திறசகததோாக் குறுநட் பாவே,
னகமறற வதனலே நோயொன றிலலா வாருயிாபெற றிருக்கினறே
னைய வென்றுன். 97

உன்னருளா லிவவாறு முடிவில் வாணு ஞற்றேன்மெய்ஞ்
ஞாநமுநன குறறே னென்ற, வனனபுசுண டனைப்பகவ னேநீ
சொன்ன வாததுமதத துவததனமை யழகி தம்மா, வினனதறப்
புதிதுசெவிக கணியாங கேடடா லியாாவியஹா நன்னலமே
பெறுதி யெனறு, மன்னுகதி ருசசியுறு கால மீதால வாணுலகம
புகுவனீ வாழ்தி யென்றே. 98

விடடவணின் றெழுந்துநான் வினமேற் போக விடாமலொரு
யோசனவிண மீது வநதான், மட்டறிரு நிறறியெனத தடுததேன்
வனபால வாலறிரு தமைப்பிரிதல வருத்த மனறே, சிடடனை
விட் டகனறனனமுன் னுகததே மீணடுங் தரிசிததே னிரணடாம
பின் செறியு கத்திற், கடடவிழ்தா ரணிமாாபா பிறகதாய் நீயிக
கதைபுசுணட வழியெனநீ கருதிக கொள்வாய. 99

6—1. புசுண்டன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம—1400.

6—2. தேவ பூசை கண்டீ.

தோற்றாவு மாததிரமே யீதிப்போ திப்படியே தோற்று கின்ற, தூற்றமுற விவருனென் றுடலினையுள் ளுறவினைத லுற்ற பொயயே, யேற்றநரம் பெலுமபிரு லியன்றவுட லினைநானென் றெணணு மோக, மாற்றுதியாற் சஙகறபத தாலியன்ற வடிவுக் கோர மடடுணை டாமோ. 1

கனவுடலாயத திசைசகளிற்போய்ச் சுகவணையிற் கண்டுயின் றுங கலக்க முற்ரு, யுனதெணுமவ வுடலெஙகே யிருக்கின்ற தாம னே யுணாநது நோக்காய, நவின்மநோ ராசசியததி லெவ்வுட லான் மேருவிணு நாகர் நாட்டுந், திருமுமருண் டுழலுதிநீ யுனதெணு மவ வுடலெஙகே சோநத தோதான். 2

நீணடகநா நீண்டமந விராச்சியந்தா னீண்டமந மயக்க மென்றே, யீணடுபவந தனைநினைவாய தோறறாவு மாத்திரமா மிநத ஞாலங, காணடகவுண டன்றிலது மன்றென்றே வேறறெணண ணங களாத ருனை, யாணடகையே நனரான காட்சியென மெயஞ் ஞாந ாறைவ ான்றே. 3

தீாநா மெப்படியுஞ் செகக்கடவ மெனலறுதி தேக நாசஞ் சாருநாள் வீணிலே பாதவிக்கு மாறென்றே சகதி லுள்ளோர் வீரனை யெப்படியுஞ் செநித்தோர்க்குச சிறிதுசுக மேவ வற்ரு சேருமோரா பொருள்களிலே செருக்குகின்ற செருக்கென்றே செ ப்பு வாயே. 4

தன்னுபொருள் களில்வேறு கூறெழுத்துத் தோற்றாவு மாதநி ரத்தே, மன்னுசம மாயுலகைக் காண்டியாம் ரூற்றாவு மாத்தி ரந்தா, னுன்னுமாக் கண்ணுடிக் கழுக்காகு மாதலினு

ஹற்ற தெல்லாம, பினனமற வேமாற்றித் தோற்றாவில் லாதவணுப் பெருமை யோனே. 5

எவனுடைய மநப்புறறி லிராகமுநி வெனுமபணிக ளியக்க மிலலை, யவனெனுநகற பகதருவா லணுகாத தொனறுணடோ வறிவின மிகதேகாய், கவனமற வறிவினை மதததோராயப பல கலைநூல் கல்வி மிகருத, தவமறுகா மமவெகுளி நிறைநதோரே வேசரிபோற றளளத தகதேகார். 6

இப்பிறவி மயக்கமெனு மாழிததோ சநகற்ப மென்னு மச் சைச, செடபழுறத தடைசெயதா லோடாது மநவசசு சிறித சைநதாற, றுபபுறவா தடுதிதாலுந தடைபடா தறிவுவலி சூகக ஆக, மெயபபுருட வருதநக டமைக்கொண்டே தடைசெயய வேணடு மனறே. 7

நலலறிவு நற்புருடர் குணநன்னூன் மேவியநல் வருதநத் தாலே, புலலிலபொரு ளோரிடதநுங கிடையாது மநமெனனும பொலலா வனபே, யலலறரும பயருசெயயுந தீரதையாம பெருஞ செலவ மனைதது மாயக்குங, கொலலுமிது தனைநீகி யேதாரு யஃதாகிக குறைவு தீர்வாய. 8

மநவன்பே யுறபபிடித்தாற் சாதநிரதாற் சுறறதநதான் மாறற வெனனை, வினவுறுதே சிகராலு மீடபரிதா மந்தப்பேய விடடு நீஙகிச, சினமினறி யிருகருமெனின முனனுரைதத வகைகளாற றீக்க லாகுங, கநபஙக மிலதாகிற சிறுகுழியில் விலஙகுதனைக் கரையுயப் பார்போல். 9

போகமொடு புசிபபனதாம் புறத்தொழிய வாரியனரூட் பூணடு வெண்டி, யூகமுற நினைதவதானரும பெருமபொருளாந தனனுரு வை யுணர வேணடு, மாகவிரு விப்பாம தரிசநதனதை மாமோக மறுப்ப தொன்றைச; சேகாசந் திரமெளலி யெனக்குரைததா னெனக்குரைப்பத் தெளிந்து கேட்பாய்.

உயர்கையலப் பெருங்கிரியி லுருத்தினை யருச்சனைசெய் தொருகாற கங்கை, யயலுறுசா லயிலேறற்றுச் சிததர்கணைத் தொடுமபன்னு லருதத நோக்கிப், பயனுறநீ ணட்கழிததேன் பின்பொருகா லாவணிமூற பக்கந தன்னி, லியலுறுமட் டமிதிநத்தி லிராப்போதின் முற்பாதி யிறநத காலை. 11

சிறிதாகிச் சமாதிதவிர் புறநோக்கி லியானிருப்பத் திசைக ளெல்லாம், வறிதாகிக் காட்டசமா தியின்மௌன மிருப்பனபோல் வழக்க மினறி, யெறிவாளால் வெட்டுதற்கா மிருண்மூடி முழை வாஙக ளெங்குந் துன்றி, வெறிதான வப்போதில் விரைவிலெழுந் தோரொளிமுன் விளங்கக் கணடேன். 12

வெண்ணிறத்த முகில்கோடி வெண்டிங்கள் கோடியென விளஙகுந் தசைசக், கணணெகதநி ணெக்கலுமே நந்திமுதல் வரவு மையாள் கைமேற் கைவைத, தெணணறச்சங் கான்வாலு மாணைக்க ருடன்விரைவி லெழுந்து பூசை, பணணுதற்கா னைவெகொடு போய்ப் பன்மலர்தூயத தூரதநிற் பணிந்து போற்றி. 13

திங்களினு மிகக்குளிர்ந்து செவவிதாய் நோயெல்லாந் தீாக்கப் பட்ட, வஙகணுற வருதேணைக்கஞ் செய்தரினை வணக்கததா லருக்கி யத்தாற், றுஙகவுப சாரததான் மந்தார நன்மலரின் சோனை தன்னுற், சஙகரினை யெதநிதினை னுமையையுமப் படியேத்தித் தாளில் வீழ்ந்தேன். 14

ஈசனியற் கணங்களையு முமைசேடித் திரள்களையு மின்ப மாக, நேசமுட னேத்தியபின் னிறைமதினையக் குளிர்விக்கு நீர்மை வாக்காற், றேசுடையோ னெனைநோக்கி. யுரைசெய்தான் சாந்தி யிறுற் றீர வாறி, யாசறநல் லனதருளின் னறிவுகடடற் பதத்தினிலை யான் வண்ணே. 15

தடையின்றித் தவமுனக்கு நடந்தேதா சார்வனதாஞ் சார்ந்த
வன்றே, விடையங்க ளிறந்தனவோ வென்றுலகின் காணமாம்
விமலன் கூற, விடையவனே யான்வணங்கி வேண்டுகோ ளாலுரைத்
தேன் விண்ணோர் கோவே, யடைவுறநின் னருள்பெற்றுர்க் கடை
வரிதான் றிலேப்பயங்க ளருகும் வாரா. 16

சகத்திலுனத தாழ்ந்தோதைத தாழாதா ரில்லையுனைச் சரணந்
தாழ்ந்த, மகத்துவாவாழ்ந் தனரெங்கே யதுதேச மதுநாடு மலய
தாகுங், தொகுத்துளமுன் னெயிலறத்துக் குறுபலமா மிக்காலங்
தொடர றத்துக், குகுத்தமழை யாம்பின்சே ரறத்துக்கு வித்தாகு
முன்னை நாடல். 17

ஞாநவமு தத்துக்கோ நிறைகுடமாந் தீரதையா நன்னி
லாவுக், கூனமிலா மதியாமெய் வீட்டுக்கு வழியாகு முன்னை
நாட, லானவுனை நாடலெனு மணிதிகழ்சிந் தாமணியை யடை
வுற றேயான், றீனமுறு மனைததாபத் தின்றலையை மிதிக்கின்
றேன் றேவர் தேவே. 18

என்றுதுதித் தெழிற்கருணை முகமலர்ந்த முதன்முலத் திறை
வன் றன்னை, மென்றுணைததாண் மீட்டிறைஞ்சிக் கேட்டதொரு
பொருளுரைக்க விளங்ககக் கேளாய், குன்றிலுறை யருட்கடலே
நின்னருளா லறிவெல்லாங குறைவற றேறுக், கொன்றுளது
சந்தேக மதனறுதி யருள்வாயென றுரைக்க லுற்றேன். 19

தீவினையெல் லாமறுத்து மங்கலமெல் லாமுதவுந் தேவ பூசை,
யாவதெனக் கேட்டதுமே யருள்செய்வான் றெய்வந்தா னியா
தென்றேறுதிற், கேவலமே யரியல்ல வானல்ல பூதவுடற் கிடைத்த
தல்ல, வோவுமந மன்றடியு முடிவுமிலாச் செயப்படா வுணர்வே
தெய்வம். 20

தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச் சிறியனவாம் பொருள்களிலத்
தெய்வ முண்டோ, பாகமறப் பணதியற வடிமுடிவற் றுளவுணர்வே

பரம தோத, மாகலிரு வதுதெய்வ மருச்சித்தற் குரித்தாகு மறிவி
லாத, மூகருக்கு வடிவமுத லருச்சனையே யியல்பென்று மொழியு
மன்றே. 21

செல்வழியோ சனைநடக்க மாட்டாதார் குரோசவழி செல்லு மாபோ
பல்வடிவி லருச்சிப்ப ரறிவில்லா ரறிவுநிலை படையா ரென்று [ற்
சொல்வர்பரா பரமற்ற சிற்சுக மெவ்விடதுதுந் துன்றி நிற்கு
மல்வழியாங் கற்பங்க ளனேத்திலுமா யாதலை லதுவே தெய்வம். 22

அறிவுசம பாவனைசந் தோடமெனு மலர்களா லந்தத் தேவாம்
பிறிவரிய வாத்துமதத் துவத்தையரிச் சிப்பதே பெரிய பூசை
குறிவடிவிற் பூசனைபூ சனையல்ல வகண்டமெனக் கூறுந் தெய்வ[ம்.
நெறிகொள்புறத் தொழில்களா னோராதிங் கதனுலே நிறையு மின்ப

தெள்ளறிவெல் லாக்கலுக்கு மெட்டாதெல் லாக்கருத்துஞ்
சேர்ந்துண் ணிற்கு, முள்ளதில திரண்டினடு சத்தாசா மானியமே
யுருவாய் நிற்குங், தள்ளரிய பெருஞ்சததா மாததிரமெய் யாந்தெய்
வந் தானு மீதே, யெள்ளறிய விதுவிகற்ப வடிவாகி லுணர்வுருவை
யிழந்து வேறும். 24

சடபாவந் தனையொழுங்காற் பாவிக்க நினைவுநிலை சாரும் பின்னை
யிடமேறு காலமுதற் சத்திகளின் மிளிர்ச்சிசூழ்ந் தெய்தப் பட்டு
மடமேவு சீவனும் புததியா மகங்காரமா மநமா மிந்த
நடமாடு மநத்தனமை யடைந்துபிறப் பிறப்பெல்லா நயந்து பற்றும்.

அங்கத்தே சேர்ந்தனமென் றெண்ணைலான் மாமோக வளற்றி லாழும்
பொங்குற்ற துன்பத்தாற் றுன்பமுறக் கீழ்க்கீழே போகுந் துன்பஞ்
சங்கற்ப மாத்திரத்திற் றுன்பமுறுஞ் சஙகற்பந் தவிர்ந்த மட்டி
லிங்குற்ற துன்பமுறுஞ் சங்கற்ப மேதுன்ப மிலதே லின்பம். 26

தண்ணுடைய விவேகமெனும் பெருஙகர்ற்றுற் சங்கற்ப
மூகிலெது தள்ளி, மன்னுசரீம் காலத்தின் வர்ம்மோ னின்மலத்

தை மருவா நிற்கு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழுக்கை யுன்னு
லே யுனக்கு மாற்றித், துன்னிமிகு தெளிவுற்றுப் பாமாநந் தக்கட
லிற் றுளைந்து வாழ்வாய். 27

ஆற்றுமதத் துவஞ்சகல சத்திமா ணுமவற்றி னடாநத் தாலே
தோற்றுகின்ற பந்தமவீ டெல்லாஞ்செய் திடுஞ்சமமாய்த் தாய
சித்தாய், வேற்றுருவெல் லாமியற்று மிதனுக்கிச் சாசத்தை
வியோம சதனை, சாற்றுகின்ற காலதின் சதனைதிய திசத்தை
தடமா சதனை. 28

திடஞான சத்திதொழிற் சத்திதொழிற் செய்கிற்போன் செய்யா தோ
மிடமான சத்தியிவை முதற்பரம சததிகளுக் கெல்லை யில்லை [ஞ
மடமான மிளிர்சத்தி சநநமர ணங்கடரும் வைய மெஙகுந்
தடமான மீட்சியெனுஞ் சததியாற் பிறப்பிறப்புத் தவிரு மன்றே.

அனைததான பூசையினு மஙகத்தைச் சுடுதலே யமல மாகும்
வினைததேக வுடலோநா னென்னுமது விடுதலே மிகுந்த பூசை
யினைததான தியாநத்தாற் பூசிக்கச் சிததுருவா யிலக்கம் பாரு
தினைததாகு மெனவெளிகட் கொளியாமுட் சிற்சுடர்நா னென்று
சேர்க. 30

வேறு.

கரையறு பரமா காசஙு கதிதறப் பெருத்த கண்டம்
புரையறு மதன்கீ ழெல்லை யற்றவின் பொற்றூட் கஞ்ச
நிரைபயின் முடிவி றிக்கு நீண்டற வுயாந்த தோள்க
ளுரையுயர் நாநா லோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே. 31

வேறு.

எண்ணில் கோடி பிரமாண்ட மிதயத் தொருபா லிளைப்பாறும்
வண்ணை வெளிசேர் பரவிசும்பின பாரா பார வடிவிதுவாங்
கண்ணன் பிரமன் சிவன்மகவான் முதல்வா னைவரார் கவின்பெறுமிவ
வண்ணனெம் வடிவி னுரோமநிரை யாகு மிந்த வினைத்துயிருஞ்

விவிதா ரம்பம் புரிவனவா யுலகாம் பொறியின் வினைக்கயிறுப்த்
தவிரா விச்சை முதற்பலவாஞ் சததி யவன்மே னியிற்றங்கு
மவிரா நின்ற விவன்பாம தேவென் றறிந்தோ ரருச்சிப்போர்
செவிதாஞ் சிந்மாத் திரமாலே னநுப விதத திகழாந்மா. 33

எஙகு முறைவோ னெவராலு மெய்தப் படுவோ னெல்லையறத்
தங்கு பதஙகட் காதார மாவோன் சததா மாத்திரமே
யஙக மாவோன் சகதிராள யடைவி னடத்துங் காலத்தைத்
துஙக வாயில காப்பவரு யுடையோன சுதத சுயஞ்சோதி. 34

நயந லூக்குச் செவிதாக்கு நாக்கு மநமாஞ் சததிகளா
லியல்பி லெஙகும விடயஙக ளருநதி யெண்ணங் களுக்கெல்லா
மயல தாகு மெவவிடதது ம பாம சிவமென் றகதனெணணி
யுயாதெய் வத்தை விதிநெறியே யோஙகு பூசை செயவேண்டும். 35

தன்ன தறிவே வடிவாகித தயங்கு தேவின் பூசைக்கு
மன்னு முபசா ரஙகளெலா மாபன் முகு மெபபோது
மினன லன்றிக் குளிாந்தழிவற் றேக மாகி யழுதாகித
துன்னு தன்போ தத்தாலே தூய பூசை செயலவேண்டும். 36

ியா துள்ளே பரிசுத்த வுணாவா மறிவே ததுதானே
ியா தான தியாநமது தானே யியல்பா மருசசனையாம் [ன்
விழிதோல் செவிநா மூக்கைந்தால் விடயங கொள்ளிற றுயில்செயயி
மொழிகூ றிடலே கிடலுயிர்கின் முற்று முணாவா யிடல்வேண்டுமெ.

திகழாத் துமதத துவததினுயர் தியாந முபகா ரங்களொடு
நிகழ்பூ சனையா மிவவழியா லன்றிப் பிறிதோ நெறிகளினுற்
புகழ்மெய் யுணாவு கிடையாது புாண தியாந பூசையினை [ரும்.
யிகழ்மூ டர்கள்செய யினும்பதின்மூன் றிமைப்பிற் பசுவீந் துளபே

இயலார் கடவு ளாநதன்னை யிமைநூ றளவு பூசிக்கி
யையமே முத்தி லாயிரமாம் பேறு மனாரா ழினைப் பூசை

மூயல்வா ரிலக்க மயமேதப் பயனைப் பெறுவர் முறைமையிறற்
பயனுர் பூசை யொருகடிகை பண்ணி லிராச சூயபலம். 39

பாச மின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங் கடிகை பூசிக்கி
லிராச சூய விலக்கநிக ரிவவா றொருநா ளருச்சிக்கி
லாசி லாத பரவொளியி லமர லாகு மிதுதானே
யேசில் பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே. 40

புறனும் பூசை யிதுவாகும் போதக் கடவு ளுட்பூசை
திறனுய்க் கேட்பா யெப்போதுந் தேகத் துறையு மித்தேனை
மறவா திந்தப் பரசிவதனை வருவோ ணிருப்போன் றுயினெறழுவோ
னிறனுர் போக விடையங்கள் புசிப்போன விடுவோ ணெனநினைநது.

வெகுவா யடைந்த பொருள்களிலே மேவித் தனது மெய்யுணாவாற்
தகுநீர் முழுக்கான் மலமற்றுத தப்பில் போத பூசனையான்
மிகுநற் போத விலிங்கத்தை மேவு பூசை செயல்வேணடும
பகுதி யில்லா விப்போதமை பயிலா திருக்கு மிடமுணடோ. 42

பெருகு மநத்தின் மநநத்திற் பிராணை பாநன் றன்னடுவி
லிருத யங்கந் தாந்தாலு விடையிற் புருவத் திடையின்மூக்
குருவி ஞனியின் மூப்பத்தா றுற்ற பதத்தி லுளளத்தின்
றிருகல் கடந்த மற்றகப்பாற செறியும் போத தேவதையே. 43

என்ன துடலிற் சிற்கதிரா யிலங்கு தெய்வ நானென்னை
யுன்னு மநங்கண் வாக்குக்க ளுடைய சதத்தித் திரளெல்லாம்
பிந்த மின்றி நாயகனைப் பிரியா மகளீர போலுளுந்
துன்னு மென்றே யநவாதந் தொடர்ப்பா வனைசெய் திடல்வேண்டும்.

சகத்தை நிவேதித் திடுஞ்சித்த மெனது வாயிற் றனிக்காப்போ
னகத்து வாயிற் பயிலேவு லாளா மெனக்கு நற்சிந்தை
யுவப்பி லுடற்பூண் ஞாநங்க ளுற்ற காண மொருபத்து
நிகழ்ச்சி யுறுவா யில்களாகு மென்னு மெண்ண நீங்காம்ல். 45

அவவா றுன வினவவு னந்த மாகாப் பிரிவற்றுத்
தவவா தெல்லாம் பரிததொன்றுயச சால நிறைந்தெல் லாநிறைவித்
தெவவா யினுமோ சமஞகி யியலா சார மியலொளிகொண்
டொவவா தாய்ச்சித் தாயநின்றே வெழியே னென்றே பூசிக்க. 46

அமல விம்மாப் பூசையிரு லதிகத் தெளிவை யெய்திடலாஞ்
சமம தாயெல் லாமான தடமபுந தியிரு லுடலறிவு
சுமடென் றப்பா லாஞ்சித்தைப் பெறற தொன்றுற் றொடர்பாக
விமல மாரோ பூசிக்க வேண்டு மென்பா விடாதென்றும். 47

எட்டா தொன்றை வேணடுமென விதற்கா யிரஙகா திச்சைவழி
முட்டா வறிவாற பூசிததன் முறைமை யந்ந பாரததாற்
றட்டா துயாரத செலவததாற் சயரா சரமவா கரஙகளிறற்
கிட்டா நின்ற சுகமனைததா லறிந்து கிளாபூ சனைசெய்க. 48

ஆதி வியாதி பயினமோக வாரம பததா லனைத்திடரா
னீதி பயிலு மிராச்சியததா னிறையு மிடியால் விசித்திரமாக
தீதி றொழில்க ளாமலராற் சிததை யறிநது பூசிக்கக்
கோதில் போக நவைபோகஙு கொளனீக் குதலா லருசசிக்க. 49

நிருவி கார பாவனையா னொரத பொருளை யினிதருநதி
யொருவி யிறநத பொருளினையே யுருமை யுணாவின பூசனையாம
வெருவு துன்ப மினபமுதன் மேவு மனைதது முணாவுருவாய்க்
கருதல் வேணடு மழிவறசிற கடவுள் பூசை யொழியாதோரா. 50

என்று மெலலா வடிவாலு மெல்லா விடஙக டமமாலுந்
துன்று மெல்லாம பிரமமெனத் துணிநது பூசை செயல்வேண்டு
மனமெ றுமல் விரும்பாம லடைந்த போக மெலாமறிஞர்க் [ல்.
கொனறு சுபாவத தாறபுசிதகற குரிததாஙு கடற்கு நதித்திரள்போ

நீச முயர்வா நோக்கங்க ணேர்ந்தா லிறையும் பற்றுமற்
றேச காலத் தொழிற்குரித்தாய்ச் சேரா நின்ற சுபாசுபத்தை

யாசு விகார மறக்கைக்கொண் டதனற்
பேசு பாமார்ச் சனைவிதியிற் பெரிது மிவைநற் றிராவியமே. 52

இனைய திராவி யங்களெலா மினிதாஞ் சாந்தி யொன்றலு
நினைபா வனையாற் புளிப்புறைப்பு நிறைந்த கைப்புத் துவர்ப்பனைத்
றினையு மின்றிச் சித்திரமாந் தித்திப் பாலே செறிந்தனவா [தின்
யனைய சாந்தி மதுராததா லறவே நிறைநத தருநதவனே. 53

தக்க சாந்தி பயிலிரத சததி யாலே பாவிக்கிற்
லுக்க பொருளாய்க் காணபதெலாஞ் சுதையா யிமைப்பிற் றாய்மதி
னுக்க விரதம் போலாகு முயர்ந்த சமமாஞ் சாந்தியினுன் [யி
மிக்க வறிவா கியுங்கறபோல் விளங்கு முணர்வாற் பாவிக்க. 54

தேசு காலத் தொழிலொழுங்காற் சேர்ந்த பொருளின் சுகாசுகத்தின்
வீசு மயக்கங் களிலுலே மெய்யிற் கடவு ளருச்சனைசெய்
தாசை யெல்லாம் புந்தியிலை லன்றி நிற்பா யுயர்மாயை
நீசு மாயை தனைநீக்கு நெடுஞ்சங் கற்ப நஞ்சறுக்கும். 55

கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங் காரு வென்ன மாயைதனைப்
பெருமா யையிறை செறல்வேண்டும் பெரிய மாயை காரணமாம்
பொருளன றுயுங குருவாக்காற புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய்
மருவு முணாவாந் தன்னுருவை வழுவா தளிக்கு முணர்வோர்க்கே.

குர்வ னுபதே சத்தொழுங்கு குறிப்பான் மகன்பான் மிகவளர்த்து
விரவு மென்னிற் காட்டாரிதாய் வெளிநில் லாதா கிலுந்தானே
பரம ரூபம் வெளிநிற்கும் பன்னூற் பொருளாற் குருமொழியாற்
றிரவு மரிதாந் தன்னறிவாற் றானே யறிந்து பெறவேண்டும். 57

ஆசான் மொழியா னூற்பொருளா லன்றிப் பெறவு மரிதாகுந்
தேசார் குருநூன் மாணைக்கன் சிறக்க விம்மூ வருங்கூடிற்
பாசா தீதப் பரமெய்தும் பன்னு ணீங்கா விக்கூட்ட [போல்.
மேசா வுணர்வைத் தரும்பகற்போ தெல்லாத் தொழிலுந் தருவது

சொன்ன நெறியி லறிஞர்திநந் தோறுந் தேவார்ச் சனைபுரியி
லென்னை முதலோரா தொணடர்களா லேதத மிக்க பதமடைவ
ருன்னு சகமில லாதிருந்து முண்டு போறலூற் றிடுந்தோற்ற
மன்ன தொழிந்து வேறில்லை யரிய தகுதிற் பெரியோனே. 59

முந்தைப் பிரம முதலான மொழிகட கெல்லாந் தெரிகின்ற [றித்
தெந்தப் பொருளாங் கதுசிததென் றறைனு வாயன னதுதோன
தொந்தித தறியும பொருள்போலாயத தொடரும் பெயாக்கு முரித்
யந்தக் காண பாவனையா லகந்தை தனையும பின்செல்லும். [தாகி

சேரு மிந்த வகந்தைக்குத தேச கால பாவனையாயச்
சாரும் பாங்கித திரளான சததித திரளுண டாநதானே
நேரு மிவைசூழ் சறபாவ நிகழசீ வப்போ பெற்றுடனே
கூரும புந்தி யெனலாகிக் கோளின மூட ரிடத்திருக்கும். 61

சததங் கிரியை ஞாநமெனுரு சததித் திரள்க ளுடன்கூடி
யொதத கணைந்தா லெருகணைதது லுனன றனனை யுண்டாக்கு
மெத்த சஙகற பத்தருவின் விததா மெனன மநமவிளையுந்
தொதது புரியட் டகவடிவாரு சொலலுக் கதுபாத திரமென்பர்.62

அன்ன மநதுக் குயாபாம ஞலே வடிவாரு சத
யின்ன வளவென பதற்காரிதா மிதுதான் விசும்பு முதலான
துன்னு வடிவங களைமேவித் தொகுதத துவங்க டமைசசெய்யு
முன்னு பாழிற் கூளிகள்போன மொழிநத மநவா தனைதோன்றும்.

சகப்பேர் பெறுமிவ வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சாநதியதா
மகப்பா வனையி லிசசகத்தி லலகைத தோரா நீர்தன்னி
லுகப்பா மறுதி யுள்ளோர்க ளுபதே சிக்க வொணணுதோர்
மிகப்பா விகளாஞ் சீசியென் றிகழ்வா ரவரை மெயயுணாந்தோர். 64

பரம முணர்ந்தோர் விவேகியர்க்கே பரம வுபதே சம்பகர்வர்
திரமின் மயக்கத் திழிந்தோர்க்குச செப்ப நினையார் சொப்பனத்தில
வான நவவிற் கந்நிகைக்கு மகிண ருக்கு மியல்பொக்கும்
விரத முனியே நீசொன்ன விலுவுக் குணமை விளமபினமால். 65

இனிதுண் டாக வுனக்கென்பா லேகு வோகா மென்றுமையும்
புனிதன் ரூனும் பரிவாரம் புறத்துச் சூழ வின்னைகன்ரூன்
பனிநன் மலரஞ் சலிசொரிந்து பணிந்தே னன்று முதலந்த
துனியி னெறியான் மெயயுணாவைத் தொடர்பாற் பூசை செயகின்
றேன். 66

இன்று மென்றும் பதரூம லியற்று பூசா விதாநத்தாற்
றுன்று கின்ற வாதனைகள் சுமையன் றியிலே சுமக்கின்றே
னன்று வந்த கிரியைகளோ டாசா பாசகண் மலராக
நின்ற பூசை தனிற்குறைவு நிறைவு காணே னிராப்பகலே. 67

கொள்ரு வாணுங் கொள்பொருளுங கூட லுயிாக்கெல் லாம்பொது
நள்ரு மந்தக் கூட்டத்தே ஞாந யோகிக் கவதாந [வா
முள்ள தேதநு கதுதானே யுயராந் மாவுக் கருச்சனையாந்
தெள்ரு மிந்நோக் காற்சங்கரு சோரா மநதாற் சகததுறைவாய்.68

இவ்வா றுலக மெனும்பெருநகா டெய்தி வருந்தா யென்றலுமே
லெவவா ளிராம னுரைசெய்வான விட்டே னைய மெலாமிகவுந
தவவா தறியற் பாலவெலா மறிந்தேன் சவியா தருள்பெற்றேன்
கைவா ணநேந ராசைதனைக் கடிந்தே னெனன்றி லசைவில்லேன்.69

பிறவிக் கடலிற் றீராநிலை பெற்றுப் பிறழ்கற் பனையெல்லா
மறவிட் டயர்வற் றறவலிதா யறவே தெளிந்தா நந்ததை
யுறவுட் குளிாந்து நன்ரூன துள்ள மென்று மெய்ஞ்ஞாநத்
திறவித் தகனும் வசிட்டனுடன் செப்பி மேலுஞ் செப்புற்ரூன். 70

6—2. தேவ பூசை கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1470.

6—3. வில்வ பலக் கதை.

நின்னுரை யழுத தாரை நிறைநதுமுள் ளமைவு தோன்றப்
பின்னரும் பூர ணதனைப் பேசென விராமன் கேட்ப
மன்னுமா முனிவன சொல்வான் வருபொருண முதற்க ணைதே
யின்னல மாகு மற்றக் கணைததவவா றினிமை யாகா. 1

ஈதறு பவியா தாரா ரிசசிக்க வினிதாம வதனுக்
காதலி யாத போது கைப்புறு மாத லாலே
யாதர மூல மாகு மினிமைகதிவ வினிமை தானும்
போதுமென் றிடபபோ மிசனை போக்கிரு லனைத்தும் போமே. 2

பன்மையா மாசை தீர்க பாவனை யறுக சித்த
மின்மையா யொழிக சஙக மிலாமையா யுனக்குச் சொல்வாம்
புன்மைவா தனைபற் றுவுட் காரணத்தாற் புரியுரு செய்கை
வன்மையாற் கலக்கங கோடி வருகினும் வருத்தஞ் செயயா. 3

ரிப்பிரே டிமைப்பிற் சிததஞ் சகத்தினை விளத்தொ டுக்கு
மொழித்துவா தனைபி ராண ரெடுக்கத்தா லுளத்தை மாய்ப்பா
யிழித்தபே தைமையின் ரேற்ற மொடுக்கமா மிராணடி ரலுரு
சுழிததிடு கரும மெல்லாந் தோன்றிடு மொடுங்கு மன்றே. 4

ஆதலாற் குரவ னன்னூ லகலகிலாச் செறிவால் வன்பிற்
பேதமை யுளதனை மாய்ப்பாய் பிராணனைத் தடைசெய் தாலும்
வேதந வனைசவு தீர விடுகிலுஞ் சித்தம் போகுந்
தீதறு மதுவே மேலாம் பதமெனச் செப்பு மன்றே. 5

தெரிபொரு டாரிச நஞ்சேர் கூட்டததிற் சேர்ந்த வின்பம்
விரிபா மார்தத மாகு மதற்குமே வினிவே றில்லைப்
புரிதரு பிரம நோக்கா மதனினுறை பொன்றுஞ் சித்தம்
வரிசையாஞ் சித்த நாசம் வஞ்சமி லின்பந் தானே.

தேய்ந்திடல் வளர்த வில்லைத் தெரிவுரு மறைந்து போகா
வாயநதுணர் ஞாநி சித்தஞ் சிததமன் றதன்பே ருண்மை
யேய்ந்தநா நாதது வததோ டந்நிய மெயதல் சிததந
தோய்ந்தபோ தத்தாற் செமபு சொன்னமா வதுவே போலாம்.

சிததெதனுந் ததது வந்தான் சிததமாய்ச் சகத்தி லோாகாற்
ரூத்திய விநோதஞ செய்து துரியமா மவத்தை மேவி
நித்தமாந் துரியா தீத நிலைமையா மாத லாலே
பித்துறு முலகாய்ப் பன்மை யாயநிறகும பிரம மொன்றே.

மூற்றுமாம் பிரம மன்றி மொய்ம்மந முதல வேரு
யுற்றவை சிறிது மில்லை யுளததிலோா பணதி போல
நிற்றலுந் தோன்று மத்தை யறிகுக நிகழ்ந்தது கினறென்
கற்றவர் வியக்க நனரூப்ப் புதுமையாந கதைநீ கேட்பாய்.

கோடிமா கோடி கோடி யிலக்கஙகள் கொணட காத
நீடிய வகல மொவவா தகன்றது நெடுமா கற்பம்
வீடிய நாளு மூற்று ததுமிகப் பழைய தேனும்
பீடியன் மதிக்கொ ழுந்திற பொரிதுமெல வியது மாதோ. 10

கற்பததிற் பெருநகாற் ரூலுங் கலக்குரு ததுபே ரண்டத்
துற்பத்தி மூல மாவ தொருவிலவப் பெருங்கா யுணடு
சொற்பத்து மதன்பாற் ரூன்றித தொலைவுறு பிரமாண் டஙக
ளற்பத்தி லெண்ண வொணணு வதனியல் பின்னங் கேளாய். 11

என்றும்பக் குவமாய் நின்று மிறையுமூப் பிடாசெ யாது
நின்றபல் கனியின் சார மனைத்தையு நிறைந்து நிற்குந்
துன்றிய வதன்பான மச்சைக் களவில்லைத் துன்னு மச்சை
யென்றது சிற்சொ ரூபத் தியற்சமத காரந் தானே. 12

சஞ்சல ரூப மாஞ்சிற் சத்தியாஞ் சமத்கா ரத்தாற்
செஞ்செவே சமமாந் தன்பாற் சிற்கண்டான் விரிந்த தோதில்

விஞ்சிய வியோம மீது காலத்தின் விகார மீது
துஞ்சலி னியதி யீது துவள்வுறு தொழிலீ தென்றும். 13

இதுபிர மாணட மண்ட மாசையி னெழுங்கீ தென்றும்
விதமுறு வில்வக் காயுள் வியன்சமத் கார மச்சை
யதுலனே யென்ற லோடு மணணலு முரைப்பான் ஞாந
முதல்வரீ வில்வக் காயாய் மொழிந்தது தெரிந்த தன்றே. 14

வில்வக்கா யென்ற தைய பெருஞ்சித்தின் மிகுந்த சத்தை
புலலுற்ற வகங்கா ராதிப் பொருவிலலாஞ் சிதத்தின் மச்சை
சொல்லுறற விரணடா யொன்றுயத தோன்றுசிற் சொரூபத துக்கு
மல்லற்றே சிகனே யென்றும் பிரிவிலே மற்றுங கேளாய். 15

புகலபிர மாண்ட மென்னுமு பூசணிக் காயுண மச்சை
யகல்வட மேரு வாதி யகிலமு மான வாபோன்
மிகவுயா சித்தாம் வில்வக் காயினுள் விரிந்த மச்சை
பகர்பிர மாண்ட மாதி யுலகங்கள் பலவு மென்றான். 16

6—3. வில்வ பலக் கதை ஐ.

ஆக விருத்தம்—1486.

6—4. சிலேக் கதை.

மீண்டு மோர்கதை விசித்திர வியப்பது வீரீ கேளென்று

மாதவ

யீண்ட கன்றுவித் தாரங்கண் முடிவின்றி யிலங்குமோர் பெருங்கல்லு
மாண்ட துண்டத னிடைவிரி கமலஙகண் மலர்ந்தன வாம்பில்லை. 1

இலேக டம்மிற்றுங் கோத்தன நெருங்கின வெதிர்சில தெரியாத
சிலதெ ரிந்தன மீதுதா ளாயின சிலசில கீழ்த்தாளாய்

நிலைகொண் மூலமில் லாதன சிலவிவற் றிடையெலா நிகழ்சங்கம்
பலதி ரண்டன சக்கர முடிவிலே பணணிய பதுமம்போல். 2

என்ற போதுசா லக்கிரா மப்பெய ரிடத்திலே நெடு மாய
னின்ற குன்றிலே கணடன னனையதோர் நெடுஞ்சிலை யெனக்கூறும்
வென்றி வீரனை வசிட்டனு நோக்கியே வெறபுநீ முதற்கணட [ன்.
தனறு போண்ட நிலைமையுள் ளெயுறை யறிவையே சிலையென்றே

பலவு மொன்றுமெய யாகிய சகஙகளுட் பயின்றசித் துயர்கல்லா
நலனு றச்செறிந் திறுகியொன் றுகியே நவின்றசிற் சிலையினபா
லுலக சாலங்க ளுறைநதிடும் வானிலே யுறைதரு காறறேபோ
னிலன்வின் கால்கிரி திசையெலா மேவியு நெடுஞ்சிலை புரையாகா.

செவவி தாங்கலில வநசமுஞ் சங்கமுந் திகிரியு மெனுங்கீற்று
வவவு கின்றதோர் சுழுததியா மவததையாய் மருவுறு மதுபோலத்
தவவில் சித்தினு ளுலகங்கண் முழுவதுந் தங்குமால் வேறன்றி
யெவவி டத்திலியா தெப்படி யிருந்ததவ விடததினைப் படியென்ப.5

வேறு.

நாநாவாம் பணதிகளுண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்
ணுங் கற்போ, லாறுத சகங்களெயுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமேவா
தறிவொன் றேயாக, காரூர்ப்ங கயமெல்லாம் வேறன்றிக் கன்மய
மாக கணக்கே போல, வாரூர்சிற் சொரூபதததைப் பிரியாத தன்
மயமாம் வைய மெல்லாம். 6

நியபங கயமாதி யுதிதத்தத மிதத துண்
டோ, திரிபுவநங களுஞ்சிதது லப்படியே வில்வக்காய செறிந்த
மச்சைப், பரிசினின்முன் னுரைததுபோன் முடிவில்லா விகாரத்
தாற் பரந்த வணடந, தூரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால்
7

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேத மெல்லாம்; பரமார்த்த சுழுதியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தாய்க், காழுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணுகுங கல்லிடைத்தா மரைகள் போலத், திரமற்ற சிருட்டியெலாம் பயனில்லை யுடல்களெலாஞ் சோரா தென்றும். 8

6—4. சீலக் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம—1494.

6—5. அருச்சுநன் கதை.

என்னலுமே யறிவதெலா மறிவுற்றேன் காண்பனவு மெல்லாங் கண்டே, னுன்னருளா லென்னினுநல் லுணர்வுவளா வுறமீட்டு மொன்று கேட்கேன், றுன்னுலகை யாயிரமட டமைப்பதாய்க் கணைடிபோற் ரோன்று கின்ற, முன்னுபுரி யட்டகத்தின் வடி வேது மொழியென்ன முநிவன் சொல்வான். 1

ஆதிமுடி வின்றியே சகங்களின்வித் தாம்பிரம மடுத்த வண்ணம்
பேதமுற மேவுதலுஞ் சீவரு நாமென்று பேதித் தெண்ண
மேதமுற நானென்ரு மகங்முற மமமாகு மியைந்த போதம்
போதமுறு நிச்சயத்தாற் புந்தியாம் புலன்களாற் பொறிக ளாகும். 2

காயமெனு நினைவாலே காயமாங் கடநினைவாற் கடம தாகு
மேயசுபா வத்திந்த வடிவுபுரி யட்டகமா மென்பா வீரா [லோடி
தூயவறி வுன்செய்வோன் புசிப்பவன்சான் றென்றன்முதற் றானிசி
மேயபெயர் சீவரு மறிவுபுரி யட்டகமாய் விளம்பு மன்றே. 3

கடியபுரி யட்டகத்தின் வசத்தாலே கநவின்மேற் கநவு பற்றி
நெடியபல பொய்காணு நெறிபோல விச்சகமு நிகழு மன்றே
படியளந்தோ னருளுவதோர் நெறிகேளா யந்நெறியைப் பார்த்தன்
யடிமுடிவில் பதச்சீவந் முத்தனுய்ச் சுகசீவி யாகு மன்றே. [பற்றி

வெருவாம லருச்சுநனுட் கழிப்பதுபோ னுட்கழிப்பாய் வீர
வென்னப், பெருமானே யருச்சுநனெப் போதுதிப்ப னவனுக்குப்
பின்னை காநத, னருளாலவ வாறுபதே சிப்பதெனக் கேடடருளு
மண்ண லுக்குத, திருமால்வந் தருசசுநற்கு மேலுணாத்து நெறி
வசிட்டன் செப்ப லுற்றான். 5

உகநாலு முடிவுதொறு முயிரினத்துரு செற்றவினை யுன்னிக்
கூற்றுத், தகவான தவஞ்செய்யு மொருகாலெட் டானதுதச வருட
மோகான், மிகுமீரா ருணைடொருகா லையாணடோர் காலோர்கான்
மீண்டே ழாண்டு, துகடீரும் பதினாருண் டொருகாலிப் படிப்
பலகாற் றுணிந்து நோற்கும். 6

இப்படியே யமன்றவமபூண டோருயிருங கொல்லாம லிருந்த போது
மொய்ப்புறுபல லுயிராலும் பெயர்விடமற் றறநெருங்கு மூரி ஞால
மப்படியி னெலந்த விசித்திரமாம் பலபூத மநேக மான
துப்புறுமு கநகளாற் பூபாரந தொலைவிக்குந் தொனறு தொட்டே.

இவ்வகையே நாலுகமும் பல்லுயிரு முலகமுத லிறந்து போன
வவ்வகையோ ரெணணில்லை யாதித்தன் றந்தநம னந்த வண்ணங்
கைவளாபல் லுயிர்கொன்று கரந்தநா ளுறுபாவங கட்ட ழிப்பா
னெவ்வமறு தவம்பூண்டு பன்னீராண் டேகாந்தத் திருந்த வெல்லை.

அதனுலே சாவில்லாப் பல்லுயிரா லறநெருங்கு மதிபா ரத்தை
யெதனுலே தீர்வமெனத் திருமாலைச் சாணுக வெய்துமு பூமி
மதுசூத னிருவடிவா யவநியிலே யவதரிக்கும் வசுதே வற்குச்
சுதனுகும் வடிவொன்று பாண்டுவுக்குச் சுதனென சொலுப மொன்றே.

வாசுதே வப்பெயரு மருச்சுநனு மும்படைதது வருமப் போதில்
வீசுதாரா திரிதராட் டிரனமைநதர் கிளைஞரொடும் விசயன் மேலே
யேசுபோர் செய்யவருந் தனகிளைஞரா மரணததுக் கிரஙகிப் பார்தத
னைசுசரா சநம்வளையா னதுபொருட்டா லுபதேச மருளு மாயோன்.

விசயனெனனும பெயருடறகு விண்டுவெனனு ஞாநவுடல் விளம்பு
முண்மை, யிசைவுறக்கே ளநந்தமாய்த தெரிவரிதா யடிமுடிவற்
றிருக்கு முனனை, யசைவறப்பா ரருசசுநா வறிவுருவங குற்றங்க
ளின்றி நிறகுந், தசையுடலி லொருக்காலும பிறப்புரு யிறப்புருய்ச்
சத்தாய் நின்ரூய். 11

பிறப்பில்லை யிறப்பிலலை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பினபுண் டாகா
வறப்பழைதாய் நிததமா யழிகினற சரீரததி லழியாச் சற்று [வா
முறப்புரியுந் தொழிலகளைநீ யோயாது சங்கத்தை யொருக்கிச் செய்
யிறப்பில்பிர மார்ப்பணவா சாமுறற பிரமமா யிமைப்பி னிற்பாய்.

ஈசனிடத தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பிதது மிகுமீசன் வடிவ மெய்திப்
பாசமுறு முயிர்க்கெலலா மீசனுயச சஙகற்பப பற்று மாயதது
நீசமுஞ்சச் சாரதமநத தினைநகி முனியாயசசந் நியாசி யாகி
யேசறுயோ கியுளாந வாணுமாய் முததியினை யெயது கெனன. 13

சஙகமறுத திடல்பிரமாரப் பணமீசு ராரப்பணமே சந்நி யாசம
பஙகமறு ஞாநமே யோகமே யெணுமிவறறின் பகிர்ச்சி யாதோ
செங்கணைமுகி லேயென்ற விசயனுக்கு மாலருள்வான செறிசங கற்ப
மங்குறவா தனைகெடவோ நினைவுமிலா விடமபாம வத்து வென்பர்.

எகமெனும் பிரமததுக் குறுமுததி யோகமே யிலங்கு ஞாந [ரோத
மியோகமுமாங கதுவெனப ருலகமுநா னும்பிரமத துருவென்
லாகுபிர மாரப்பணமாங கருமபலம் விடலசந்நி யாச மாகுஞ்
சோகமுறு சங்கற்ப மறுததலே சஙகததைத துடைதத தென்பா.

எண்ணமனைத் திலுமீ சனெருவனே யென்றிருமை யெண்ணந்
புணணியவீ சுரார்பணமா மெனைநாடி யெனக்கன்பாய்ப்
ர, நண்ணியெனைத் தொழுதென்னைத் துதித்தாயே
ஞெனனுநின் சொரூபச் சோதி, யுண்ணிறையும் பரமஞ்சா மாநிய
மென் றிரண்டுவடி வுண்டெ னக்கே. 16

சங்காழி பயில்கரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மாநி யந்தான்
மங்காம லடிமுடிவற் ரொன்ரூய வடிவுபா வடிவ மாகு
மிங்கான பிரமமெனப் பரமமென விசைப்பதெலா மிந்த ரூபஞ்
சிங்காம லிதுதனேநீ தெளிவளவு நாலுபுயத தேவை யேத்து. 17

அக்கடவுட் பூசையினு லறிவுநிறைந் ததனுலப் பதமுஞ் சேர்வை
மிக்கபரமாகியவென்னுருவமுறிற்பிறவிநோய்மீண்டுசோாப் [யாய்த்
பக்கவபி மாநம்போய் மோகம்போய்ச் சுகமம்போய்ப் பாமே மெய்
துக்கசுக தொந்தமபோ யாசைபோ யறிவுற்ரோர் தொடர்வ ராங்கே.

காமமுறு சங்கற்ப மின்றியா ரம்பமெலாங் கலந்து நிற்போர்,
தாமமுறு ஞாநத்தீ யாற்கருமங் களேச்சுட்ட சான்ரோ ரென்பர்,
சேமமுமேல் வரும்பொருளுஞ் சிந்தையறத் தொந்தமறச் சித்தா
முண்மை, தோமறப்பெற் றெப்போதுந் தோற்றுதொழில் வழிநிற்
பாய் துளக்க மின்றி. 19

வீசியவூ ழிக்காற்று மேலிடினும் விந்தமலை வெடித்த போதுந்,
தேசிகனூற் கற்பித்த செந்நெறியை மதிமான்கடிறம்பல் செய்யார்,
மாசறு மெய்ஞ் ஞாநமிலா மடமையால் வாதனைமெய் வடிவாய்
நிற்குங், காசறுமெய்ஞ் ஞாநமெனும் பெருங்கடல்கோத் தாலதனுட்
கரைந்து போமே. 20

என்றருளித் திருநெடுமா லிமைப்போது மோநம்போ லிருத்த
லோடும், வென்றிமிகு விசயன்மகிழ்ந் துரைசெய்யும் வகைகளாய்

மெய்ம்மை வீரா, கன்றுதுய ரினததும்போ யெனதுமதி பரம்
பொருளைக் கலந்த தையா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்போ லென
விசயன் சொல்லு மனதே. 21

6—5. அருச்சுநன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம்—1515.

6—6. (ஸ்வப்ந)சத வுருத்திரர் கதை.

மீட்டுமோர் கதைகே ளென்று வீரற்கு வசிட்டன் சொல்வா
ளூட்டுளோர் சந்நி யாசி ஞானவான் சமாதி யுள்ளோ
னீட்டுறு சமாதி யாலே நிமலா நெஞ்சி னென்றை
யீட்டுற நினையி னப்போ தெய்திநீ ரலையா மாபோல். 1

ஒருபகற் சமாதி நீங்கி யிருந்தன னுயர்சந் நியாசி
கருதிடு மவர்க்குப் பற்றிப் பாச்சரூன காணு மென்று
சுருதியுண் டுலகோர் செய்யுந் தொழிலையாம் விநோத மாக
விருதயத துன்னு வோமென் றெணணிய திவன்ற னெஞ்சம். 2

மற்றொரு புருட னை னசைவுமாத் திரததான் மீளப்
பற்றியும் பண்டை யோனைத் தானெனப் பாவிக் கைக்குப்
பெற்றிலன் காக தாலீ யப்படி பெற்ற வாஞ்சை
யுற்றனன் சீவ டன்பே ரொருவனென் றுணர்ந்தான் றன்னை. 3

சிததமவே ரூருவ னென சீவட னிவவா ருகி
யுற்றவிக் கநவிற் செய்த நகரிலோர் தெருவின் மேவி
மெத்தநா ளிருந்தா னங்கே விநோதபா நத்தை யுண்டு
மத்தனுய் மதுலை யுண்ட மதபம்போ லுறக்க மூற்றான். 4

கநமுறு கநவில் வேறோர் கலைமறை யவனைக் கண்டான்
மநனிலே பற்றிப் பாச்சன மாததிர மதனை மற்றோர்
சநபத மடைதல் போலாய்ச் சரித்தனன சினை ளாங்கே
திநமிகு வியாபார ரததாற் றேகநொந் துறக்க முற்றான். 5

பாதபம விதையா னைப்போற் பள்ளிகொண் மறையோன் றனபாற்
போதுறு கநவிற் றனனைப் பொருவிலவந் நியனைக் கண்டான
மேதகு முணவாற் றுஞ்சி மேவிய கநவிற் றன்பாற
பூதலத தாச னைக வவனறனைப் பொலியக் கணைடான். 6

அரசனை ரிரவு துஞ்சி யடைந்தவோர கநவிற் றனைனைச்
சுரமக ளாகக் கண்டான் சுரமகள் சுரதப் போரிற
பரவச மாகத் துஞ்சப் பயில்வுறு கநவிற றன்பாற
குரமட மானைக் கணைடாள கூறுமான றுயினற தோர்கால். 7

துஞ்சமான பரிச யததாற சூழ்நததோர் கொடியாத் தனபாற்
செஞ்செவே கநவிற் கண்ட தணைனைலை திரியக் கேளு
நெஞ்சுறக் கணைட கேட்ட மறப்பில நிகழ்க நாவிற
வே காணு மாதலாற் சாற்றக் கேளாய். 8

பூவுமென் றளிருங் காயும் பொலிந்தவக் கொடிதன் காட்டிற
றேவதை யான வந்தத் தேவிவாழ் வநமாயத தோன்ற
மேவுவித் தெனும வற்றி லநகூர மேனி யொப்பாயத
தாவுறு ஞேய முற்ற தனனுடை யறிவி னலே. 9

தன்னுடை வணந்தூ ரத்தே சார்ந்ததாய்த தன்னுட் கண்டு
மூன்னிய சுழுததி யுறற வறிவினை மூடத தனமை
தனனுற வநுப விததுச் சுருமபெனத தன்னைக் கண்ட
தன்னவண் டோடைடக் கஞ்ச வலயங்கீண் டதனுள் ளான. 10

சடமதி யுயிர்க்கு முள்ளரு சாந்திடும் விளையாட் டோர்பான்
மடல்வந சதது ளாநகே வண்டுறை தடத்து வந்தோர்

கடகரி குழப்பி வீசக் கஞ்சமுங் கயமுன் வண்டுங்
தொடர்பொடி யான வநதத தும்பியைத துமபி நோக்கி. 11

அக்கரி யாகத தனனைக் கண்டது குளப்பள் ளத்திற்
கைக்கரி வீழ்ந்த தந்தக் கரியையோர் வேந்தன் பாகன்
சிக்கெனக் கொடுபோ யாங்கோர் செருவிலே சிதையச் செயதான்
பக்கவண் டிணைக்கத தாறகைப் பகடுமீண் டளியாய்ற் றனறே. 12

கடுதததேர் களிறுன மீளக் கயததொடவ வண்டு தூளா
யடுத்தகூ லததி லனன வறிவிறு லன்ன மான
தடுத்தநீ ருலகி லனன மூலப்பிலா யோநி யெயதித
தடுததநீக் கயக்கஞ் சததேர் சாரச மான தனறே. 13

அக்குரு கொருகால விண்போ யானபுரத தானைக கண்டு
மிக்கசங காறு னெனறே மெய்ம்மையாய் நினைதத லோடு
நக்கன துருவ மாகி நயந்தவா வீச ளட்டிற்
றொக்கபல் கணங்க ளோடுஞ் சூக்கமெய்ஞ் ஞாநத தோடும். 14

ஈசறு யியங்கு வான்முன் னியனறன சரிதை யெல்லா
மாசறு புந்தி யாலே மதித்தனன மறைப்பி லாத
தேசுவிஞ் ஞாந மேனிச் சிவனறனி யிருந்து செபபும்
வீசிய கநவு நூற்றின வியப்பெலாம விளஙக நோக்கி 15

சித்திர மம்ம விந்தச் சகததைதோ கஞ்செய மாயை
மிதறைதயா யிருந்துங் கெட்டேன மெயம்மையாங் காநல போல
விதறிற மயக்க மாக விப்பெரு மாயைக் காட்டி
லொதத்தபல் லிடதத்திற் புக்கே யுழனறன னெல்லை யினறி. 16

என்னுள மாத்தி ரத்தி லெழுந்தகற் பனையி னுலே
சிருட்டிக் கேநான் மொழிந்தசீ வடப்பே ரானேன்
சிருட்டி தன்னிற் பெருஙகலை மறையோ னேனென
மனனவ னேன்பின் வந்தேதார் சிருட்டி தன்னில். 17

இத்திற நூறு யோநி யெயதியீங் கீச னனேன்
மெத்திய வாண்டு கஙகள் விருததிக ளநேகஞ் சென்ற
வத்தனை பிறப்பும் போய்நா மறிகுவோ மறிந்து நன்று
யொத்தவா ருக்கி யெல்லா மொருவழிப் படுத்து கிற்போம் 18

என்றுணர்ந் தீசன முன்னே யிருந்தசந் நியாசி தனபாற்
சென்றவன் றனெயெ ழுப்பிச் சேதநத தொடுநெஞ் சோடு
மொன்றுறச் செய்த லோடு முணர்ந்தசந் நியாசி தானு
நின்றதன் மயக்க மெல்லா நினைவுற நோக்கி னனே. 19

சீவட னுதி யாந்தன் வடிவதனைச் சிவன்சிந் தித்துத
தாவில்சிற் ககநத் தோர்பாற் சாந்துசீ வடன்வாழ் தேசங்
கேவலந் தானுஞ் சந்நி யாசியுங கிட்டி யன்னன
மேவுற மநத்தி னேடு மறிவொடு மேவு வித்தான். 20

மூவரு மறிவு பெற்றோர் முதுபழக் கத்தி னுலே
மாவியப் புற்றுஞ் சற்றும் வியப்பிலா வடிவ மொன்றே
மேவுமூ வடிவ மாறோர் மிகுமுருத் திரனு மறறச்
சீவடன் றானுஞ் சந்நி யாசியுஞ் சேர்ந்து சென்று. 21

வேதியன முதலா யுள்ளோர் பிறப்பிட மெல்லா மேவித்
தீதறக் கூட்டித் தெய்வ ஞானததாற் றேசு மிக்க
சோதிருத் திரர்க ளாகி யறிவுற்றோர் சொன்ன வீசன்
போதிரென் றேவத தத்த மிடங்களிற் போயி னரே. 22

சீவடன் மறையோ னுதி யாவருஞ் சென்று தத்தம்
பாவைய ரோடும் வாழ்ந்து பாலுற வுடல்போ நாளின்
மேவுருத் திரனைச் சேர்ந்தா ரென்றலும் வீரன் கேளா
வாவித புதுமை யென்ன வதன்றிறம் வினவ லுற்றான். 23

அங்குச்சீ வடனை யாதி யானவர் சந்நி யாசி
சங்கற்பத் திரு வாறோர் சத்திய.மான வதங்கன்

பொங்குற்ற சங்கற் பததின் பொருளெலாம் பொய்யே யன்றே
விஞ்கிதை விளக்கா யென்ற விராமற்கு வசிட்டன் சொல்வான. 24

எதுவுமுண் டறிவி னுள்ளே யெப்படி யெத்தைக் கண்ட
ததனையப் படிசசித் தெய்து மனைதுமா தலினுல் மெயயே
யெதுகந விற்காண் கின்ற தெதுசஞகற பத்திற் சேர்ந்த
ததுவஞகே யுண்டெப் போது மப்படி வடிவ மாகும். 25

சங்கற் பததிற கநவுதனிற சார்ந்த பொருளைப் படிசோநத
தஞகப் பொருடான் பாமத்தி னழுந்தும் பழக்க மியோகமெனுந்
துங்கத் திறததல் லதுமெயயாத் தோன்று தியோக விஞ்ஞாந
மிங்குப் பெறலாற சிவன்முதலோ ரெங்கு மெல்லாங் காண்கின்று

மான பொருளெல்லா மேக நிட்டர்க் கெளிதெய்துந்
மாந்தென நிசைநோக்கிச் செல்வார் வடக்கெப் படிசோவார்
தொட்ட சஞகற் பததருததஞ் சூழ்வா ரதுவே துன்னுவரான்
முட்டி றமது பயன்வசததோர் முன்சேர் பொருளை முன்னுமே.

முன்னு பொருளிற சங்கற்ப முட்டி விரும்பு மொய்ப்புந்தி
யனன பொழுதே கத்துவத்தி லழுந்தா மையினு லவவிரண்டு
மின்ன புந்தி நசிப்பிக்கு மினிநான் விச்சா தாஞகு
நா மறையோ ஞமென் றுறநோக்க. 28

இதுவே யெகத் துவமதனி லெய்து பேற்றின் நிட்டாந்த
மதுகா ரியசித் தியின்பொருட்டா மாத லாலே கப்பொருளின்
றிதநிட் டையிஞற சங்யாசி சீவன் சிவனுப் சிவவடிவா
லுதவு கின்ற சங்கற்பத் துற்ற பொருட்குண் மையையேமவும். 29

தெனிசந் நியாசி சங்கற்பத் தவாஞ் சீவ டன்முதலோர்
களிகொ டத்தம் வேற்றுவகை கண்டா ரீச னுருவத்தால்

விளிவில் சங்கற் பததுணமை மேவி ஞாதரு சங்கற்பத
தெளிது சேரு நகாடைடந்தா ரீசன விஞ்ஞா நத்தாலே. 1

6—6 (ஸ்வட்ங) சத வுருத்திரா கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம—1545.

6—7. வேதாள கதை.

சுழுத்தி மௌநத தினஞகித தொடரு மநததி னெழுச்சியற
வழுதது மலக்கற பினீக்கி யகணட பதததி லிருவெனலும்
வழுதது காண மௌநருசான மௌநவ காட்ட மௌநமெனச்
செழிதத மூன்றுந் தெளிநதிடமேற சுழுததி மௌநஞ் செப்பெனன
ஓவின முநிவ ரிருஉகையா மொருவன காட்டத் தவறுகுஞ்
சீவந முததன மறறவறறு செய்யுங கிரியை தனிலழுதத
மேவு நினைவுற றிநதியததை மிக்க வலியால வென்றவனைக்
காவன் மனனர் புகழவீரா காட்டத தவறு முநியென்பர். 2

சகநே ருள்ள படியுணர்நது தனபாற் றனனை நினைத்துலகை
நிகரா கியுமுள ளமைவுற்றே ரினிமல முத்த ஞமிந்த
மிகுநீள சாந்த முநிவானபான மிக்க மநததின மெய்யுருவந்
தகுநீ டுருவாம பாவனையே சாறறு மௌநச் சொறபொருளே. 3

வாக்கு மௌநநு சொறற்றடையாம வலிந்திந திரிய மடக்குவிதத
ருக்கு காண மௌநமதாந தனது சேட்டை யெலாமவிடுதல்
வீக்குங காட்ட மௌநமதாம விளங்கு சிதத வியாபார
நீக்க மிலலா மூவகையாய நிகழதது மௌந மிவையாகும். 4

வனபி லியறறு மிம்மூன்று மௌநங் காட்டத தவாக்கியல்பா
மூனபி னின்றிப் பிறிவினறி மொயத்த துயரற் றிருக்கின்ற.

வின்ப வநுபூ தியர்க்கெனினு மிலாதாாக் கெனினு மிதுதானே
துன்ப மொனறு மணுகாத சுழுததி மௌந மெனச்சொல்வர் 5
பனமை மோகத திவவுலகைப் பறறி யுளள படியுணர்ந்து
தனமை நிலையா யையமற றுனே சுழுததி மௌநமதாந்
சினம யனேக வறிவுருவாந் சிவமே யிலையா வையுமென்னுந்
தொனமை முடிவி னிலதானே சுழுததி மௌந மெனச்சொல்வர்.

நினற வினனுண் டல்லவுமா நிகழு மனேதது முளதிலதா
மெனறு சமழுந் சாநதமுமா யிருததல் சுழுததி மௌநமதா
மொனறு சுழுத்தி மௌநநதா னுபய விதமா மியோகியர்க்குத்
துன்று கின்ற சாஙகியமுந் தூய தான யோகமுமே. 7

தெளிவா ஞாந வுணாவாலே திநமு மேக சமாதியிலை
லளவாந சங்கை யாலறிந்த வவர்சாங கியயோ கியராகு
மூளதாம பிராணன் முதல்வாயு வுபசாந தியிலா கததாலே
யெளிதா முடிவி லுயர்பதததை யிலையநே தா ரியோக யோகியரே

பண்ணைப் படாத வுபசாநத பதமே யெவாக்கும பற்றுகு
மெணணைத தகுசாங கியரெயது மிடமே யிடமா மியோகியர்க்குங்
கண்ணைத் தகுவா தனேவலசூழ கடிய பிராணன் மநமிரண்டு
நண்ணைப் படுசெய் தொழிறீர நசிக்கி லதுவே பரமபதம். 9

வினவி நோக்கா மையிற்சிதத மெய்போற் றோன்றுமெ பொய்யெயாங்,
கநவிற் றனது மாணைந்தான் காணு நினறு மூளதாமோ
வநக வேகப் பொருட்பழக்கத் தழுததம பிராண னுள்ளடக்கன
மநனை யடக்க லிலைமுததி வசநப பொருளாந் சுருக்கத்தில். 10

உரமா மொருமைப் பொருட்பழக்க முயிரி னெடுக்க மூளதனைதாக்
தாமா மொன்று பலிக்குமெனிற் றம்மிற ரூமூன் றும்பலமாம் [கந்
பாமா முயிர்நெஞ் சிலதாகிற் பயிலா தெவாக்கும் பாவனைக
டிரமா மிலையொன் ரூமலரு மணமுந் திலமுந் தைலமும்போ...

ஆதா ராதே யம்போலா மதிலொன் றிறக்கி லயலதும்போ
மோதா நின்ற விணைமாயி லுயர்ந்த வீடு முதவிடுமான்
மீதா கியதன பரிசயததால் வெளியாய் நினைவு போமளவு
மேதா கிலுமோர் தத்துவததி லிறுக வேண்டும் பாவனையே. 12

நெடுநாட் பழகுஞ் சுபாவத்தா னெஞ்சி லொருமை யொன்றுண்டா
முடனே மிகுமித நிலவெல்லா மொருங்கிப் போகும் பிறப்பிறப்பி
னிடமா கநவு போயவிழித்த விகலவே தாள மிசைததவிரத்
தடமார் புயனே கேட்டியெனத தவமா வசிட்டன் சாற்றிடுவான்.

விந்த வநத்தோர் வேதாளம் வேரூர் நாட்டில வெம்பசியால்
வந்து புகுந்தோர் நலலோனபால வாம்பில பலியேற் றுண்மகிழு
முந்து பசித்தீ முடுகிடினு முன்வந தோராக்கு நிபமின்றி
நிந்தை யின்றிக் கொலபுரியா நெடியோர் நெறியை நீங்குவரோ.

கானின் றந்த வேதாளங் கடுந்தீப் பசியா னீதியிலை
லான வூகத தாற்சநததை யசந மாக்க நகவொய்தித
தான நிருப னிரவுதிரி சமயத தவனைத் தானகண்டு
வானி விடிபோல் வேதாள மன்னற குரைதத படிகேளாய. 15

மன்ன வென்னைப் பட்டனையால் வானே றனைய வென்னிலை
யுனை நுயிரிற் றனையினியென னுணவா குதியென் றுரைத்தலுமே
நின்ன னெறியா லன்றியெனை நெருங்கிற் றலநீ றெழுமென்னச்
சொன்னன் மன்னன் வேதாளஞ் சொனன மன்னற கெதிரசொல்
[லும். 16

நீதி யின்றி யுனையடரே னெறியே யுரைக்கே னிருபாநீ
தீதி லிரவா ளருக்கெல்லாரு சிறுமை தீர்க்குந் திறததனையா
லாத லாலென் குறைதீர்ப்பா யையப் பாடாங் குறைகேட்டு
நாத னேனின் சொற்கொடையா னென்ற நிறைப்பா யெனவுரைக்கும்.

எந்த வெப்யோன் கிரணங்கட் கிநதப் பிரமாண் டங்களெலாஞ்
சிநதுரு சிறிய வணுதநிராளாயத திகழு மெநத மாருததநி
லந்த மில்லாக் ககநமெனு மணுக்கள் விளங்கு மளவினறி
வநத கநாமேற் கநவுறறு மாரூத தெளிவா மொளிவடிவென். 18

அரம்பைத தண்டு ளுட்போயு மந்தத் தண்டே டாவதுபோல்
வரம்பி லுளளுநள் ளேயெனினு மறவுரன் ரூகா வணுவேது
நிரம்பு மணைடம் வினணுயிரக ணிகழுங் கநிாபொற் கிரியனைத்தும்
பரமபு பரமா ணுக்களெனப் பயினறு நீங்கா ணுவேது 19

அங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெந்த மாகிரிக்குத்
தங்கு கற்போற் செறிநதொன்ரூரு சகங்கண் மச்சை யாமென்று
துங்க வேதா ளஞ்சொனன சொற்கு நகைததுச சுடாமௌலி
யங்க ணாசன் சொன்னவெலா மடைவே சேட்டி யிராகவனே. 20

உதிதத விந்தச் சிற்பாநு ளுலகா மிவையெல் லாம்விளங்கு
மதிதத விமல விள்ளுாந வடிவாம் பரம வாதிதனை [ந்
கதிதத வொளியா மிவவெய்யோன் கதிர்க்கிவ வுலகெல் லாமணுவா
துதிதத விந்த மார்த்தாண்டன் சுடர்ாற் ரூன்றி விளங்கிடுமால்.

கால முண்மை விசும்புண்மை கண்ணு யசையு மறிவுண்மை
சால விமல வறிவுண்மை தன்னே முதலா முணைமையெலாஞ்
சீலப் பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுதூ ளாகித் திகழ்ந்திடுமாற்
கோல மலரின் மணமபோற்ரூங கொண்ட சொரூப சுபாவத்தால்.

உலக நாமப் பெருங்கநவி லொன்றின் மேலொன் ரூக்கநவு
பலபற் றியுந்தன் வடிவைவிடாப் பயில்சாந தததால் விரிப்பிரம
மிலகுங கதலி யுள்ளுநள்ளே யிலையே யாகு மியல்பென்ன
லாத வுள்ளுநள்ளே யான போது மப்பிரமம். 23

சூக்க மாயெட் டாமையிறற் சொன்ன பாமே பரமாணு
நீக்கு மெல்லை யிலாமையினு னெடிய மேரு மூதலனைதனின்

ரூக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமே ருவையா திகளிதற்கு
நோக்கும் பாமா ணுவைப்போல நுடங்கி விளங்கு நோக்கிடினே.

எட்டா மையிருற் பரவணுவா மிவனே நிறைவாற் பெரியகிரி
தட்டா வவய வங்களெலாந் தரித்து மலையில் லாப்புருடன
மூட்டா விஞ்ஞா நததுருவாய முழுது பொருட்கு மிடமாகு
மெட்டா விதற்கு விருஞாந சார மச்சை யிவையனேதமும. 25

இயல்விரு ஞான மாததிரதி னிடையே யுலக மிருக்குமென
வுயாமன் னவரே தலுங்கேளா வுளதே தனனே யுணாவுறறு
மயலில விசாரத தாற்சாநத மநவே தாளந தனியிடம்போயத
துயர்கொள் பசியை மறந்தசையாத் தூய தியாநத திருந்ததுவே.

6—7. வேதாள கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம—1571.

6—8. பகீரதன் கதை.

அசைவி லாவுட் போதத்தா லனைத்திரு முளத்தை வாங்கி
யிசைவசெய் திச்சை யின்றி யிளைப்பறப் புநதி யாறி
விசையிலா நெஞ்சா னெஞ்சை விண்ணென விமல மாக்கி
யசைவறு மௌனி யேகன் சாந்தமே வடிவ மாகி. 1

சமனுமா யிதயம் விண்போற் சாலவுந் தெளிந்து நிற்பாய்
நிமலமாம் புந்தி திண்மை நிறைவுற்று மூட மினறி
யமரவந் தனபின செல்லு மாசனும் பகீர தன்போற்
குமானே யரிய தேனுங குறைவறப் பெறலா மென்றான்.

என்றலு மவனை நோக்கி யெம்மந வல்ல பததா
லென்றுகங் கையைக்கொ ணர்ந்தான பகீரத னெயா வென்று

நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப நான்மறை வசிட்டன் சொல்வா
லெனைறுணா பகீர தப்பே ரொருவனுல குலகின மேந்தன். 3

மாநில முழுதுங காபபோன் மணியினுமை வண்மை மிக்கோன்
சாநவி படியொ ழுங்காற சாமபராயப் பாத லதநிற
போனதன் கிளையை யெல்லாம் பூமக னுலகி லேறறித
தீநா கொழிய வைததோன் றிங்களெண கவிகை மன்னன். 4

அன்னவன காள யான பருவததி லவநி தன்னி
னின்னலகூ நடையா மித்தை நோக்கலுந தனதெண ணததி
லுன்னிய வறப மான விசாரததா லுதிதத தந்தோ
மனனிளம பக்கு வததின் மநநத்தின் மாசி லேறறம. 5

விதியிறற் காநன் மேட்டிற் கொடியென விசாரந தோன்ற
வுதவுமே காந்த மெய்தி யொன்றெருடொன் றெருவவாக் கூட்டத்
ததிசய வுலகின் றண்மை யிதனைப்பாத தகதநிற றோவான்
புதிதிலை யொன்று மென்றும் போனதே புகுது மீட்டும. 6

போகிய பகலே மீளப் போகிய விரவே மீள
வேகிய கொடையே மீள வேகிய விரப்பே மீள
வாகிய வுணவே மீள வாகிய தொழிலே மீள
மோகியா மீள மீள முயலுவா ரொன்றி னுணரா. 7

சுவையற வுணஙகு மந்தக் கருமமே சூழா நிற்பர்
நவையற வெதனைச் சோந்தா னண்ணுறு தில்லை யெனன
வெவையும்வந் தணுகு மதனை யியற்றலே யியல்பாரு செயகை
கவையுறு மற்ற வெல்லாக் கருமமும் விடுசி யாகும். 8

பலபடச செயத செயவார் பாமர ரறிஞர் செயயா
ருலகிய லிதுவென றுள்ளம வெருவின ரெருகாற் சென்று
நலனுறு திரித லப்போர் நற்குரு சாணங் தாழ்ந்து
சல்னுறு பிறவிக் கஞ்சித் தனிதநிவை கழற னுறரூன்:

பகீரத னுரைப்பா னெனயா பயில்சரை மரண மோக
மகிலமா மச்சஞ் செய்யு மருந்துயாக் கஷ தி யேது
திகழ்வுற வருள்வா யென்ன த திரிதல னுரைப்பான் மன்ன
நிகழ்வுறு நேயந் தன்னை நிறைவடி வாக நோக்கில். 10

அன்றுபோந் துன்ப மெல்லா மகப்பந்த மனைத்து மாயு
மொன்றலா லையம் போகு முறுகரு மஞகண மாயு
நன்றதா நேயந் தானு ஞாநமே வடிவ மாகி
நின்றதற் சொருப மாகு நிகழ்ததிட விதனைக் கேளாய. 11

எங்கணு முள துநி தத மெழுதலத தமித தவில்லை
யஞகண்மெய் யறிவு சாந்த மமலமச் சுதஞகு ணஞக
டஞகுத வில்லை யீதென னுளதெனச் சாற்ற லோடுமை
பஞகமின் முனியை நோக்கிப் பகீரத னுரைக்க லுற்றான். 12

ஒழிந்துள வுடல மாதி யொன்றையுங் காணை னுகி
யிழிந்துள தொழிலக ளெல்லாந் திரமின்றி யேக நின்னுன்
மொழிநதுள வறிவே யாகி முட்டற விருப்ப தெஞஞன்
பொழிந்துள கருணை யையா புகலெனப் புகல லுற்றான். 13

திரிதல னுரைப்பான் மன்ன சிததந்தா னிதய விண்ணில
விரியுஞா நத்தா னேய நிட்டையை மேவும் பின்னா
பெரியதா மனைதது மேனிப் பெருந்தகை யாய சீவன்
பரிபவ மாய சந்மம் பயில்வுறு துலகின் மீட்டே. 14

இல்லவ ளில்ல மாதிப் பற்றற லிட்டா நிட்டம்
புல்விடிற் சமசிற் பாவம் பொருந்துத றனக்குப் பேத
மல்லவா யதன்றன் பாவ நிரந்தர மாத லென்று
மல்லலே காந்தஞ் சோதன் மானிடத் திரளை நீத்தல். 15

ஆற்றும தத்து வத்தி னகல்கிலா ஞாந நிட்டை
யூற்றமா முண்மை ஞாநத துறுபொருட் காட்சி யிந்தத

தோற்றமாங் குறிகள் சேர்தன் ஞாநமாய்ச் செல்வர் சொல்வர்
வேற்றுள வழிகண் முற்றும் விதநவஞ் ஞாநந் தானே. 16

ஏதம தாக நாவெனன் றெணணுத லிறந்த போது
காதலு முனிவுந் தீர்க்குந களைகணையப் பிறவி நோய்க்கு
மேதகு மருந்தா ஞாநம் வெளிப்படு மென்று சொன்ன
சேதந முநிய ணென திரிதலற் காசன் செப்பும். 17

மலைமிசை மரம்போ னீணுள் வன்புற விந்த மெயயி
னிலைபெற நாவெனன் றெணண நீக்குவ தெநந வென்னத
தலைமைசோ குரவன் சொல்வான் றன்மந வருத்தத் தாலே
தொலைவற போகத் தெண்ணைந் துவக்கறத் துடைதது நீக்கி. 18

விரிவுறு முண்மை மேவில் வினையகந் கார மாளும்
புரிவற விவற்றை யெல்லாம் புந்தியாற் றீர நீக்கித்
துரிசல வின்றி நினறு யென்னிறு வென்னுந் தோற்றந்
தொரிகிலா ததுவே நீயாந் தெளிந்ததற் பாரும மஃதே. 19

அனைத்துள விசட நீநகி யச்சமற் றேட ணைக்குட்
டினைத்துணைப பற்றற் றின்மை சிக்கெனச் சோநது செல்வம்
வினைப்பகைக் கீந்து காவெனன் பதுவிட்டு மேனிச் செய்கை
தனைததுறந் தவர்பா லெயந் தனையிரந் தெனையும் விட்டு. 20

நிற்பர மாயிவ வாறு நிற்கின்மே லுக்கு மேலாந்
தற்பர நீயே யாதி யென்றவன் சாற்றக் கேட்டு
வெற்படா தோளா வெனஞ்சிற் செய்வதாந் தன்மை மேவிப்
பற்பல தன்செய் கைக்கே பகீரத னிற்ப தாணன். 21

சிறிதுநாட் கழிந்த பின்னர் சிறந்ததோர் வேள்வி செய்து
நெறிவளர் செல்வ முறறு நீசமு முயாவு நாடா
வறியரா மறையோர் தெயவ நிலைமுதல் வேண்டுவார்க் கீந்து
பிறிவற துகிலொன் றன்றிப் பிறிதிலன் மூன்று நாளில். 22

யாவரு மிரங்க யாது மின்மையாந் தனது நாட்டை
மேவரும் பகைவற் கீந்து வேறறு தகிலொன் றூணென்
றுவரு முனியாய் ஞாந முனிக்குணஞ் சார்ந்து தன்ன
தோவறு நாடு நீங்கி யொருவனு யுலாவ லுற்றான். 23

முகத்திறை பெயராற் கண்டோ ரறிகிலா மூதூ தோறு
நகத்துயா வநகக டோறு நண்ணினன் றீர ஞகி
யகததிலே டணைக ளெல்லா மவிழுதனன சிறிது காளி
லிகதத்துயா சாந்தி யாறறன னிடதத்திளைப் பாறி னனே. 24

படிமுழு துழல்வா னேர்காற பகைவறகுத தானமுன் னீந்த
கடிநகா புககா னெலலாக் காணமும வெனறோன் சென்று
மடியிலா வமைசசா மற்றோ மனெயலா மைய மேறறான்
முடியுடை யிவனை நோக்கி யிரஙகினா முன்பு கண்டோர். 25

அதிகடூ சனைகள் பண்ணி யரசுசெய் தருளு கென்றே
ப்திபெறு பகைவன ரூணும் பகரவும பலியே யனறி
யெதிரொரு திரண மேனு மிசசையற் றிருநது சினஞட்
புதிதிதென் றெவரும வமபப் போயினன் புறதத்த தானே. 26

சாந்தியே வடிவாயப புநதி தளாவினறி யின்ப மெயதிக்
கர்ந்திசேர் தனசசா ரூபக் கணணிலை விநோத மேவிப்
போந்திசை யதனில் வநத குருவினைப் புகழ்ந்து சேர்ந்து
தாந்திரி வுற்ரு ரனனா சைலதத்தில் வநததி னுட்டில். 27

குருவுமா ணக்கன ரூனுங குறைவற சமதத்தை மேவி
யிருவரு நிலைமை யொபபோரா விநோதத்தா லாக்கை தாஙகிக்
கருவுட லிருந்தென போயென் காமித்த படியு லாவி
யொருமையி லுள்ள வாற்ரு லுறைகென வுறைக்க வுன்னி. 28

துன்புரு வார்நந் ததத சுகத்திலு மத்தி மதது
மின்புரூர் தஙகண் மாத ரிண்யநி தியிருநாற் செல்ல

முன்புற விரும்பிச் சித்தா தந்தவை மோக மின்றி
மென்புலொத தொழிந்தா வேறூர் மேதகு நாட்டிற் சென்றூர்.29

மைந்தனில் லாத வந்த மாநகர் மன்ன ரவி
நந்தலு மமைச்ச ரெல்லா நலங்கொண்மன் னவரு ரென்று
சிந்தனை செய்யுங் காலைச் சிறுபலி முனிவ னென
சுந்தா மன்னை நோக்கிச் சுடர்மூடி வேந்த ரைக்க. 30

பகீரத னாச னெகிப் பலபெருஞ் சேனை சூழ
மகிதலம் புரத்தல் கேட்டு வந்தனர் பணைட நாட்டோரா
விகிதமாய் நீமுன் வைத்த வெமமுடை வேந்தன் வீந்தா
னகிலருங் களைகண் காணை மரசனீ யாதல் வேண்டுமை. 31

விருப்பறத தானை வந்த வெறுக்கையை வெறுக்கை நன்றன்
ரொருப்படல் வேண்டு மென்றே யுள்ளன்பால் வேண்டக் கண்டு
திருப்பொலி மாபன் சென்று திண்புவி சேரா வாண்டா
னிருப்புழி மௌநஞ் சாந்தி சமமெயதி யிராக மின்றி. 32

மச்சர மின்றி வந்த தொழிலொன்றின வழியி னின்று
மெச்சிய வியப்பி லாதான மிருந்தபல் லாணடு நோற்றுத்
துச்சமி றவததாற் கஙகை கொணர்ந்துதொல் பிதாக்க ளுயய
விச்சக மிசையே கீர்த்தி யீறற நிறுததி னனே. 33

6—8. பகீரதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1604.

6—9. சிகித் துவசன் கதை.

வகிர்த்துநிமிர மகமெனலு மாப்பறவை தனைமுன்ன மாற்றி
யோட்டிச், சிகிதுவசன் றனைப்போலச சாந்தனை புன்னிடத்தே

சனிவா யென்னச், சுகித்துணர்வி னின்றுளவச் சிகித்துவச ஞை யா சொல்வா யெல்லாஞ், சகித்துணர்வு மேன்மேலு நிறைவதற கென் றவன்கேட்பத் தவனுஞ் சொல்வான. 1

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டாஞை னேழுமநுத் தஞ்ச மெல்லத, திவாகரனோ மாளவதே சதநிறைவன சிகித்துவசன செங்கோல் வேந்த, னவாழுதறீக் குணமில்லோ னுதாரமுத னற்கு ணங்க ளனைத்து முள்ளோன், விவாதமறு மோநத்தோன் சமதய மாங் குணநிறைந்தோன் மிகவு நல்லோன். 2

சூடாலை யெனுங்கந்தி சுராட்டிரமன் னவனளித்த தோகை போல்வாள், வீடாத நற்குணத்தாற் றனையொப்பா ளவளையவன் விவாகஞ் செய்தான், வாடாத நினைவொன்றிப் பிறிவினறிச் செய தொழில்கண் மாறுபாடற், றீடான பலகலைக்கும் வல்லவரா யிருவரு மொத் தினிது வாழ்ந்தார். 3

சருடலுக் கோருயிரபோ லிருவருஞ்சேர்ந் திளமைநல மினிது துய்த்தார், சிருடைய வருடங்க ளிவ்வகையே யெல்லையறச் செல்ல லோடு, மோருறுதி யிலாவிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல வொழுகிப் போக, நீருறுசெந் தாமறைமேற் பனியிடிபோற் சரைவந்து சேர்ந்த தன்றே. 4

காதலத்து நீரதுபோ னித்தலும்வா ணண்மெல்லக் கழன்று செல்லத், தாண்மழைநாட் சுரைக்கொடிபோற் றீராமா லொன்று மே நீர்க்க மாக, வாவுசாற் காலத்தி லாற்றுநீர் போலழகு விரைவி லோடப், பாழுறுநற் சுகங்களெல்லாஞ் சிலவிடுத்த சாக களைப்போற் போயிற் றன்றே. 5

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந் ததுபயன்றீர் காரி யங்தா, னிதமுறவாங் கவர்ந்தனவா லொதந்தையடைந் துள்ளமீண் டெங்கும் வீழா, ததுமிகநன் றவ்வகையா ன்றுகிடையா திம்

மோகத் தழுந்து வார்க்குத், திதமுறவத் தியாத்துமதத துவநூலே
பிறவிநோய தீர்ப்ப தன்றே. 6

ஆற்றுமதத் துவஞாந மொன்றுலு மலதுபிறப் பறுதென்
றெணணி, யூற்றமுறு தற்பரரா யதின்மநமா யதிற்சேர்ந்த வுயிராய்
நித்தஞ், சாற்றுமதி னிட்டையரா யதற்கடுத்தோர் சார்வாய்ச்
சான றோர்கள் பூசைசக், கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப்
பரிசயமா யிரண்டு பேரும. 7

தம்மிற்று முணாந்துளரா யதற்கடுத்த வாசாந் தரித்து
நீணள், விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளஙகினரா பின்பந்த விவேக
மங்கை, யம்மைக்கா நல்லத தொழுஙகிறை போறிரு ராருளிச்
செய்த, செம்மைச்சாத திரப்பொருளக டரிக்கலா மளவறிந்து
திருந்தக் கேட்டு. 8

என்றநு வியாபாரம் வியாபார மில்லாமை யிரண்டு மின்றி,
வெள்ளிதாய விளஙகியதம் புந்தியாற் சூடாலே விசாரிக் கின்று,
டெள்ளியே தன்னைமுத றேக்கினா னென்றெத்தைச் செப்பு
கின்றே, முள்ளது விம்மோக மாருடைய தெவவாறெங் குதித்த
தெத்தால். 9

முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழிய லாகா
விதமான கருமஞா நேந்தியஙகள் சடமாகி வவவே றுகு
மதனை னன்றுகுந் தடியிை லோடுகளை யனைசக்கு மாபோற்
றிதமாகா மநத்தாலே யிவையீரைந் துஞ்சேட்டை செய்யு மன்றே.

செறிதருசஙக கற்பமெலுஞ் சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித்தந்
தானு, மெறிகவணற் கறபோலப் புந்தியினிச் சயத்தாலே யியக்க
மெய்து, மறிவுறுபுந் தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா யகங்கா
ரதுதா, னெறியுறுசெய் கையையுறுமாற் பள்ளதுதா லோடுநதி
நீர்க ளேபோல். 11

தீதகங்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யஃசமாய்ச் சீவ னுமே,
சாதமுறு மிதுசிறுவர் மயக்கத்திற் பேய்தோன் றுந் தன்மை
போலா, மோதியசீ வனுந்தொழிலே வடிவாய்க்காற் றுருவாகி
யிதய முற்று, மேதகைய சுகுமார மாயுள்ளே மற்றுன்றுன்
மேவி வாழும். 12

ஆற்றுமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லழுக்கு
மேவா, தேற்றுமென துருவமாயச் சீரணமாஞ் சித்துருவாற்
சீவன் வாழுந், தோற்றுபொருள் களின்மயங்குஞ் சிதத்துருவாற்
சீவன்வாழ் தொடர்ச்சி கூறிற், காற்றதனுன் மணம்போலும்
பள்ளததா னீர்போலுங் கருதுங காலே. 13

பொயயாகிச் சடமான வறிபொருளின் புணர்ச்சியாற் போத ரூப
மையான சடமாகிப் பெருநீருட் கனல்போற்றன் வடிவை விட்டு
மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே யறிபொருளே மேவ லாலே
யையோபொய் யாய்ச்சடமா மறிவிரு லறிவிக்க வறிந்த தன்றே. 14

இந்தவறி வெத்தாற்கா ணப்பட்ட தென்னில்வே றறது மில்லை
யந்தமில்கா லத்தாலே யறியவேண் டியதறிந்தே னம்ம வம்மா
மூந்துவறி வின்பரப்பை மூடிவாக மாநங்கரண மூதல வெல்லாஞ்
சிந்தனைசெய் யாமையா லுதித்தனவாஞ் சிந்திதாற் சோரப் பொய்
[யே. 15

எல்லையிற்பே ரறிவேயிங் குளதிதனைப் பேருண்மை யென்
றுஞ் சொல்வா, ரல்லலுறுங் களங்கமறச் சமமாகி யகங்காமில்
வடிவ மாகித், தொல்லையொளி யொருக்காலே துலங்குவதாய்
நித்தபரி சுத்த மாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப் பரமமெனப் பெயர்
பெற்று வழங்கு மன்றே. 16

இவ்வாறு திகந்தோறுந் தன்சொருபத் தேகளிக்கு மிதய
நோக்காற், றவ்வாத பகுதினிலை யாயாசை போய்ச்சங்கற் சற்று

மின்றி, யொவ்வாத தொந்தனை போய்த் தொழிலின்றிப் பற்றுவீ டொன்று மின்றிக், கவ்வாத வியற்றொழில்செய் தூயாபரமப் பெரும்பேற்றுற கருதது முறறி. 17

உள்ளூறுபூ ரணமெய்தி யுவமைகட்கப் பாலாகி யொருவ ராலுந், தெள்ளியள விடவொண்ணு நிலையாந்தன் விவேகதகின் செறிப ழுக்க, வெள்ளமுறத் தன்செரூபம் வெளியாய்மென் மலர்க்கொடிபோல் விளக்க முற்று, வெள்ளரிய வடிநவமாம் பேரொழில்கூ ரிவள்பொலிவை யினிது நோக்கி. 18

கண்டறியா வழகிதென மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழற லுற்றான், பணைடையிள நலமீண்டு படைத்தனைபோ லலங்காரம் பலபெற் றுயபோ, லண்டரமு துண்டனைபோ லாக்குமுற ரிய பத மடைவு ற்றுய்போன், மண்டுகின்ற வாநந்த நிறைந்தனைபோற் பொலிகின்றுய் மாசி லாளை. 19

போகத்துக் கிரங்காது சாந்தமா யூற்றமாய்ப் பொலிவுண் டாகி யேகதத்திற் சமமாய்க்கெம் பீரமா யுனதுமன திருப்ப தென்னை தேகத்திற் பெறுமழகுஞ் சித்தத்திற் போழகுஞ் சேர்ந்த தெநய னீகர்ப்பா லுரையென்னைக் காதலற்குச் சூடாலை நிகழ்த்த லுற்றுள். 20

கிஞ்சிலுமின் றிக்கிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞ்சி லன்றி, விஞ்சுமொரு வடிவுற்றே னதனுலே சீருடைத்தாய் விளங்கா நின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞ்சிலெனச் சுபாவநிலை யாயுதயங் கெடுதி யின்றுய், விஞ்சுவதே தனையறிந்தே னதனுலே சீருடைத் தாய் விளங்கா நின்றேன். 21

அருந்தாமற் றூரிதாம் போகநுக ளருந்தினபோ லமைந்தின் புற்று, வருந்தாமல் விருப்புவெறுப் பிலவதனுற் சீருடைத்தாய் வாழா நின்றேன், பெருங்கோபம் பற்றிரணடுஞ் சிறுதொழிற்பார்

கியாறிவாம் பெரிய பெண்கண், மருங்கேசாத் தாநோக்கிற் களிக்
கின்றே னதனுற்சீர வாழ்வு பெறறேன். 22

கிஞ்சின்மாத் தாமுருவி லாதவுல குக்கெல்லாங கிளர்தே
வாகி, யெஞ்சவில னென்றென்பா லின்புறுவ னதனுற்சீ ரொழில்
பெற் றேறனென், புஞ்சமுறு மிவையெல்லாம் விட்டனன்வே
றேறபொய்யு மெயயு மாகி, விருசுமது முற்றுமடைந் தேனதனுற்
சீருடைத்தாய் விளங்கா நின்றேறன. 23

கண்ணுற்பல் காணத்தாற் கருதாலிங கெதுகாணகே னது
தான் கிருசி, னணணுமை லதற்பிறிதாயக் கிருசிலா தெனனுள்ளே
நன்ருய்க் காணகேன், பணணுன சீரிதெனச் கூடாலை சொன்ன
வறனைப் பற்றிப் பாரா, னெண்ணுமை னைகத்தவளை சிகித
துவசன் வேறுன்னை யியமப லுற்ருன். 24

வஞ்சியினை யாயினைசயா தநுசொன்னுய் சிறியார்போன்
மருளா நின்ருய், விஞ்சுதா திபாவாழ்வின் மினிர்கின்ரு யுன்னிலே
மினிரா நினருய், கிஞ்சிலவிட் டுக்கிருசி லாதனைடந்தார் முன்னிலை
யைக் கிட்டா ரென்னிற், பஞ்சிலடி யாயவர்தா முன்னிலையாய்
விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 25

அருந்தலுருப் போகத்தா லகமகிழ்ந்தே னென்றதின யகற்று
கிற்பார், பொருந்துமிடி யினர்போனிர்ப் பாக்கியா மவரெங்ஙன்
பொலிவார் சொல்வாய், திருந்துறக்காண் பலைகாணம் வேறே
காண் குதுமென்று செப்பு கிற்பா, நிருந்துரைக்கு மிவவுரையை
விடாமலவர் விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 26

ஆதலாற் போதையா ய, 'யா யலைபவளா யதேகஞ் சொல்
லாற், போதநீ கள் யெனவெடிக்க நகைத்தயலே
போனுன் மன்னன், மாதாரா ளதற்கிரங்கித தன்னறிவி லிளைப்பாறி,

மகிழா ஞகிப், பேதமா யென்ஞரையை மன்னனறிந் திலனென்று பேசுற் ருளே. 27

பின்னருமன் னனுந்தானுந் தலைநாடபோற் பேதமறப் பெரு நாள் வாழ்ந்தார், துன்னுமமை வாயானை யொன்றுமிலா திருந துருரு டாலே தானே, யுன்னியுய ராகாசந தனினடகக வியற்றுது மென் றுறுபோ கஞக, ளின்னலற வனைதனையும்விட டேகாநதச சுகாசநத்தி லிருக்கை யெயதி. 28

பெரியபிரா ணனேநேரே மேலேக்கப் பழகிளள் பெருநா ளென்னக், கரியமுகில் கேட்டருளி மிகவருந்தி நெடுநகாலங் கையாண டக்கா, லரியவிசும் பினிடத்தன் முதலான சித்தி யெலா மளிக்கத் தக்க, வுரியவழி யெதுசொல்லா யெனக்கேட்ப வசிட்டமுனி யுரைப்ப தானன். 29

சீமானுஞ் சிகித்துவசன் கதைக்கிடையே வினவுதலாற் செப்பு கின்றேன், கோமானே பிராணுதி பவநதத்தின் பரிசயத்தின் கொள்கை யாகிச், சாமாறில் லாப்பயன்செய் நெறிகேட்பாய வாதனைகள் சற்று மின்றிப், போமாறு செய்துளத்தி லிதற்கடுதத வாதனையே பொருந்தி நின்று. 30

குதமுதலாந் துவாரத்தின் சிறுமையாற் ருநமுதற் குறிக்குரு செய்கை, விதவொழுஙகாற் போசநத்தாற் சுகாதநத்தாற் சுத்தத் தான் மிக்க நன்னூ, லுதவுபொருட் பாவனையா லதனுசா ரதநினு லுயர்நதோ சார்வா, லதனையொழிந் தனவெல்லாம விடுத்தலா லடுததபிரா ணுயா மத்தால. 31

கோவலோ பாதியும்போ கமும்விடுத்த லாற்சிலர்க்குக் குறித்த நாளி லோவிலாப் பற்றுவீ டொழிந்தநாட் கைவசமா யுயிர்க டாமே தேவரூ பிகளாத லாற்றங்கள் குணமறிந்து சேர்ந்து ளாருக் கேவலாட் போலுலகை யாள்விக்கும் வீடளிக்கு மெல்லா நல்கும். 32

ஆந்திரவேட் டனிகையெனரோர் தனிநாடி நாடிகணூ றணுகி நம், வாயந்தவிசை வீணையுடல் வட்டம்போ னீரச்சுழிபோல் வட்ட மேயா, யேய்ந்துளதா நங்களெலா மெய்தலுறு மயனிடத்து மெறும்பினை பாலும், போநதுளபல் லுயிரிடதது முடரோறுந் தோன்றியே பொருந்தி நிறகும். 33

சீதவருத ததிறற் றயில்பாம்பி னுடல்போற்சிக் கெனவ ளைந்தெப், போதுமசை வுறுஙகாற்ரு னிலைநிற்குங் கதலியின்மென் பூப்போ லுள்ரு, மேதகுமெல் லியதாகு மதனூடே யொருசத்தி விசுத்த மாகி, யேதமறு பரமமாயச் சத்திகட்கெல் லாம்வெற்றி யெய்த நல்கும். 34

மூனிவுறுபெண் பாம்புபோன மூச்செறியு மெப்போது முகமே லாகு, மநிசமசை வுக்கேது வாமிதய கோசத்தை யடைநத நாடி, யெனையவுமிங கிதனிடையே கட்டுண்ணுஙு குண்டலினி யிதனபே ராகுந, துனைதலுற வசைகின்ற பரிசவறி வின்கலையாற் சுதத மாகும. 35

சிந்தனையாற் கலையாகுஞ் சுதநதத்தாற சித்தாகுஞ் சிவ நத்தாற் சந்தமுறு சிவரை மநநததான் மநமாகுஞ் சஙகற் பத்தா லந்தமில்சங கற்பமாம போநதததாற் புந்தியா மகஙகா ரத்தால் வந்தவகஙு காரமா மினையபுரி யட்டகப்போ மருவுந் தானே. 36

குண்டலினி யெனுஞ்சிவ சத்திமிக நல்லதாய்க் கூடி நிற்கு மண்டபிரா ணபாந வழிவமா தலிற்கீழ்மேல் வந்து போகு [மீளுந் மினடறமேற் போகிலுமெல் லாமாயப்போ மீளினுமெல் லாமாய் தண்டலிலாப் புமானேகிச் சாமேவும் பிராணனுமச் சத்தி தானே.

தன்னிடத்தே யெப்படியும் போக்குவரத் தொழித்திந்தச் சத்தி நிற்கின், மனனுயிர்க்கு நோய்வாரா துள்ரு றவே மாருதத்தை மறுத்த லாலே, யென்னலுமே யாதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்று

தலு மிறதத ருனு, நினனருளா லுரையென்ன விராகவன்கேட்
டலும்வசிட்ட னிகழ்ந்தத லுறரூன். 38

அங்கதனின வருத்தத்தை நோயென்பர் வாதனையை யாதி
யென்பா, பங்கறற வஞ்ஞாந மூலததே யிருந்துணர்வில பாரிப்
போகும், பொங்குறற ஞாநமிலா மையிறபொறிக டமையடக்கப்
போகா வாறரூற, றங்குற்ற விதயத்திற சிறுமையற மாலகோபந்
தழைத்த லாலே. 39

இதுபெற்றே மீதில்லை யென்னுமவ தாநததா லிறகு மோக
மதுமெதத வுண்டாக மழைநாளிற செறிபனிபோ லாதி துன்னு
மூதிரிசனை வெளியாகி மூாக்கபா வனைசால முறறும் போதில்
விதியுறற தொழிலனறித தீததொழில்கள் செய்தலிலுல வியாதி
[யுண்டாம. 40

பொல்லாத வுணவிறற் பொல்லாத தேசத்திற போகை
தன்றை, பொல்லாத காலவிவ காரத்தாற் செய்தொழில்கள் புரி
பொல் லாப்பாற, பொல்லாத கயவரூறு கூட்டததாற் பொல்லாத
பொருளெண் ணத்தாற, பொல்லாத விசனசையாற் பொல்லாத
வெண்ணிக்கை பொருந்த றன்றல. 41

நாடிகளின் வெளிகணுக்கள் சிறுகுதலாற் பெருகுதலா னற்பி
ரான, ரோடிமிகச சிதறலுமே யுடரூனுரு சிதறுதலு யுறமுற்
றக்காற, கேடிதென முன்னுரைத்த குற்றஙகள் காரணமாய்க்
கிளர்நோ யுண்டா. நீடியகோ டையுமழையு நதிக்குறைவு நிறைவு
களை நேரு மாபோல். 42

தொல்லையதா கிலுமிங்குள் ளனவெனினுஞ் சுபமெனினு
மசுப மேனு, மெல்லையற மிருந்தமே ததுதன்பா லப்படியே
யிழுத்துக் கொள்ளும், புல்லுரவிவ் வகையர்கி யாதிவியா திகளைந்து

பூதத் துண்டாஞ், சொல்லியவிவ வாதிகடா மிருவகையா யிறக்கு நெறி சொல்லக் கேட்பாய். 43

மேவியசா மாநியமுஞ் சாரமுமென றிருவகையா மாதி யெனபர், தாவுறுசா மாநியந்தா னுடற்பிணியாஞ் சாரந்தான சநமாகுங், கேவலமிவ வுடற்பிணிதான றனக்கடுதத பொருட்பேற்றுற் கெட்டுப் போகும், பாவினையா மாதிகளில லாதாகிற் றோன்றுபிணி பறந்து போமே. 44

சாரமெனும் பிறவிநோய் தததுவஞா நததன்றிச் சற்றுமபோகா, தீரவிது கயிறென்னும போதததா லன்றியாராச் சிதைவதுண்டோ, பாரமுறு மாதியிற்றோன றுபடிணிமந் திரமருநது பலநூல் கற்ற, கூரறிவின் மருத்துவரென றிவ்வகையாற போமிதநாங் கூற வேண்டா. 45

யாதியினின் றெவ்வகையுண் டாம்பிணிமற் றெவையான் மாளுங், குனறனையா யுரையென்ன விராமனகேட் டுவம்வசிட்டன கூறுகிறபா, னின்றமநங் கலங்குதலு மூடல கலங்கு மூடல்கலஙகி னோவந் துற்ற, தொன்றுமறி யாமனோர் வழி விலஙகித் தீவழியி லோடா நிற்கும். 46

பிறையம்பு படுமான்போன் முறிந்தோடுங் கலக்கத்தாற் பிராண வாயு நிறைகின்ற சமமின்றிப் பாந்தோடு நாடிகளு நிலையி னிலலா வறைகின்ற குசீரணமா யசீரணமா யதிசீரண மாகி யந்த முறைகின்ற வுடலுக்குக் கூற்றமா நாடியுயி ருலவி லலே. 47

உடலுள்ளே விரோததாதா லுறைகின்ற வநநம்வேற் றுருவ மாகி விடலுறு நோயாகு மிவ்வகையா லாதியினல் வியாதி புண்டாந் தொடர்வுறு வாதிநசித் திடுமாகில் வியாதிகளுந் துஞ்சிப் போகுங் கடவதா மந்திரத்தால் வியாதிகணீங் கிடுநெறியைக் கழறக் கேட்

[பாய்: 48

எப்படியே கடுக்காய்கள் விரோசநத்தைப் பண்டு
தியல்பி னலே, யப்படியே பாவனையால் யாலவவா திகள்காரி
யங்க ளாக்கு, மெய்ப்படிபுனை ணியமாகிச சுத்தமாங் கிரியையான்
மேலோ சார்வாற், றப்பின்மநந் தெளிவெயதும் புடம்வைத்த லா
னன்றுந் தமநி யம்போல். 49

சுத்தமுற மநந்தெளியி லுடலிலே யாநந்தந் தோன்று நிற்கு
மெதுமதி யுதிதத்தக்கா லுலகமெலா நன்றுக விளங்கி டாதோ
சத்துவமா மநந்தெளியிற பிராணவா யுவுமொழுங்கிற் சரித்து லாவு
முயதத்துளவ நழுவெநறியிற் சோணிக்கு மதனலே யொன்றுந தோன்
[று. 50

ஆதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்றியொடுங் கிடுவெநறிக ளைறைந்
தோ மன்றே, யோதியருண் டலிநிதன தொழுங்கான்முன
னுரைப்புறற யோகங் கேளாய், நீதில்புரி யடடகமென் றொருபெ
யாகொள் சீவனுக்குத திகழ்பி ராண, வாதமெனும் பெயர்பெற்ற
குண்டலிநி மனைதனுக்கு மலர்போ னிற்கும். 51

புகல்வுறுகுண் டலிநிதனைப் பூாகத்தின் பரிசயத்தாற் பூர்ண
மாக்கித், திகழ்வுறின் ருலன்று வடமேரு நிகரான திண்மை
யுண்டா, மிகவுடலந் தடிப்பெய்தும் பூாகத்தாற் பிராணனிறை
வுறற மெய்யைப், பகரறிவு மேலேறக்கி லொருக்காலே விண்செல்லப்
படா விக்கும். 52

பாம்புபோல் விரைதுதடி போனிமிர்ந்து குண்டலிநி படர்ந்து
மேற்போந், தாம்புபோ லுடல்பிணிதத நாம்பெல்லாந் தான்
கவர்ந்து சரீர மெல்லாந, தேம்புறு வகைமேலே யெழுப்புவிக்குங்
காற்றிறை செறிந்த பைதாலா, றாம்புசூழ் நீரிடையே யழுத்துகிறு
மேறகிளப்புந் தொடர்ச்சி போல. 53

இத்திறனே மிகப்பழகு மியோகத்தா லியோகிகடா மெழுந்து
கொதிதிகவ ரிரதின்சேர் மிடிபோல வுலாவுவர்குண்

டலினி யென்னுஞ், சத்தியது பிரமநா டியிலோடிக் கபாலத்தின் றனிப்பு றம்போ, யுய்த்துளமே லெவிரலோர் பன்னிரண்டி னெல்லை யினி லுறுவ தாகி. 54

நாடிகளெல் லாந்தகையு மிரேசகத்தா லொருமுகுர்த்த நண்ணி நிற்கி, னீடியவிண் சரிப்பவரைக் காணலாம் விஞ்ஞாந நேர்மை யாலே, யூடுறதூ ரதரேதாடும் புந்திவிழி யால்விண்ணி லூன்றத் தோன்றும், பீடுறநற பொருளுதவுஞ் சித்தர்கணங கநாவிலே பிறங்கு மாபோல். 55

பன்னிரண்டங குலத்தின்முகத தினபுறம்போ யிரேசகத்தின் பழக்கத் தாலே, மன்னுயிர்தா னெடிதுநிலை நிற்குமேல் வேற் றுடலை மருவு மென்னச், சொன்னமுநி வனையள்ளல சூக்கவழி செல்லைகக்குந் தூல மாய்விண், டுன்னைநிறை கைக்குமணுத் துவந் தூலத துவமுடற்குத் தருமா றெங்ஙன. 56

அருள்வாயென் றலுமுநிவ னுரைசெய்வா னேகமா யறிவொன் றேயா, யொருவாத சமமாகிச் சாந்தமாய்ச் சுத்தமா யொருபற றில்லாப், பொருளாய்நுண் மையினமிகவு நாண்மையாய்ப் புவியன் ரூயப் புவிசே ராதாய், மருவாநின் றுளததுதான் சங்கற்ப முறத் தினைததான் வகையாய்ச் செயயுமை. 57

பலவுஞ்சூழ் வுறச்சீவ னும்பொய்யே சங்கற்பம் பயின்ம யக்காற், கலங்குஞ்சீ வனசடமா யிவவுடல்கா ணும்பாலர் காணும் பேய்போற், குலவுமபல் லுயிர்களுமிவ வகையேயெப் படியெத்தைக் குறிக்கின ரூர்க, ளுலகின்க ணைப்படியே யதைக்காண்பார் நினை வின்க ணூற்றத் தாலே. 58

ஊற்றமுறு பாவனையின பரிசயத்தான் மூடர்களு மொன்றை யொன்ரூன், மாற்றிவிட மழுதாக்கி யழுதத்தை கஞ்சாக்கி மருவா நிற்ப, ரேற்றமுறுஞ் சத்தியப்பர் வனையாலே யித்தேகந்

தேக மான, தோற்றியவித் தேகமீண் டசததியபா வனையால்வின் சொறுப மாயப்போம். 59

அணிமாதி குணைப்பேறறின் பாவினையு கங்களுமிவ வடைவே யாகுங, துணிவாலே யோகததின் சிததியறி வாக்கிதுதான் சுலப மாகுங், குணியான வணிமாதி குணைச்செல்வ மிகப்பழகுங் குறிப் பாற் பெறறு மணியாழி யுலகெல்லாங கணைத்தில்வினை யாடலுண் மறுவி லாதாள். 60

நாயகனை யிழமைப்போது நீஙகாதா ணலலழுதா ஞாநந் தன்னை யாயயனுக் கரேகவுபா யததிறை லறிவிதது மனைய மன்னன் றாயறிவி லிளைப்பாறப் பெற்றிலனமா யோகினியாஞ் சூடா லக்கு மேயகுணைங் களுமறிந்தா னிலலலப்பா லகாவிற்றை சமவா தாப்போ [ல். 61

தன்னறிவி லிளைப்பாற லிலாமையிறை லவனுக்குத் தனது யோக, நனனிதிலை யுரைததிலளாற் சூத்திராக்கு யாகநெறி நவில்வா ருணைடோ, வென்னலுமே மகந்தான சிததயோ கிவ ருந்தி யியமப வேயு, மன்னகிகித் துபசனறி வுறறிலனை பிற வொங்ஙு னறி.பா லையா. 62

ஒல்லுங்வகை யுரையென்ன விராகவன்கேட் டலும்வசிட்ட லுதத நிப்பா, னல்லவுப தேசந்தா னமபிக்கை மாதிரதனை நனறுயச் செய்த, லெலலையிலா வறிவுக்குச் சுததமா மகனறிவே யேது வென்று, சொல்லுதலு மீனடந்த முனிதனக்கு ராகுநாதன் சொல்லு கிற்பான். 63

மகனறிவே யேதுவெனிற குருவசந மேதுவாய் வ தெங்ஙன், மிருமறிவுக் கெனைக்கேட்ப வசிட்டனதற குரைசெய் வான் விந்த வெற்பி, னகல்வநததி வ ாருவேடன் பெருங்குடுமபி யவனெருநா ளடவி தன்னிற், புகுதெறியிற் பலகணையென நினைக் கெடுத்துத் தேடினுண் புலம்ப லோடும். 64

மூன்றுநா டேடியபின் மூழுமதிநேர் மணியொன்று முன்னே
கண்டா, னேன்றுபல கறைதேட வேழுலகும் பெறுமணியை
யெதிர்ந்தான வேடன, ஞானறவுப தேசததாற் கல்வியான் ஞாந
முறு மதுவே போல, வூனறுறவொன் றைக்கருத வொன்று
வெளிப் படுங்குருவி னுபதே சத்தால். 65

நலனுறுபே றறிவுக்குக் குருவுசாந காரணதனை நண்ணு
தனும், பலகறைநன் மணிக்கேது வாறுப்போ லேதுவாய்ப்
பலதனை நல்குங். குலவுசிகித துவசன்ரூன் ஞாநமிலா மையின்
மோகங் கூடிச் சாலச், சுலபமுறு தன்செல்வம் பெருங்கனவென்
றெண்ணியே தன்ப முற்ரூன. 66

அருந்தாநம் பலகொடுததான் றவமிகசசெய தான்றீர்த்த
மனைத்துந தோயந்தான், வருந்தாமை யவறரூலும் பெற்றிலன்பே
ரிடராலே மநநொந் தோர்நா, ளிருந்தானே காந்ததின் மடமேலே
கூடாலே யிருக்கச் செய்து, பெருநதாய முறுகின்ற துயரெலலா
மவளுக்குப் பேச வுற்ரூன. 67

ஆண்டவர சிறும்புசித்த செல்வதது மினறுநா ளுசை
யறறே, னீண்டவநம் புகநயநதென றுக்கசுக மாபத்து நிதிக
ளெல்லா, மாண்டவந்த துறைறவோரைத் துயர்செய்யா புவிபொருட்
டான மயங்க வேண்டா, காண்டகுதன் கிளைநாசந் தோன்ரூது
நாட்டினும்வன காடு நன்றே. 68

பற்றின்றித் தனியிருக்கு மநத்தைப்போற் பனிமதியும் பதுமத்
தோனும, பொற்றிரள்சே ரிந்திரனுஞ் சுகமடையா ராதலிற்கான
போகு மென்னைக், குறறமென விலக்கலரீ கணவர்நயந் ததுவிலக்
கார் குலததின் மாதா, சிற்றிடையா யென்றுரைத்த மன்னனுக்குச்
சூடாலே செப்ப லுற்ரூள். 69

வசந்தநாண் மலர்விளங்குஞ் சார்காலங் காய்விளங்கு மாபு
போல், விசைசந்தநாட் செய்ததொழில் விளங்குமாற் சாயாலே

யாக்கை நைந்தாற், பசைந்தமா லறவுநமே போகலா மிளமைநாட்
பான்மை யன்ரு, மசைந்திடா தொழிகவெனச் சூடாலே சொல்லி
யதற் காசன் சொல்வான். 70

தடாதொழிவா யேகாந்த வநம்புகுநே தில்பேறுன் சறறுங்
படாமுலேநீ சிறியையா லுடனவருதற் காகாநீ பாரைத
தாங்கி, விடாதிருத்தி நனமனையிற கணவாகன் ரூறகுமெப மெலிவு
ருமற், கெடாதளிததல் குலமகளிர் விாதமென நீர்படிவான்
கிளந்து போனுன். 71

பகற்பொழுது சனறதற்பின் சந்தினிய திகள்பண்ணிப் பாலை
யோடுரு, சுகித்தமளி யெனனிலத்திற் றுயில்வுற்ரு னள்ளிரவிற்
றுயிலுய்வருசி, யகதிருப்ப மெல்லவெழுந் தவளறியா வகையேகி
யறிந்தோர்க் கெல்லா, நகாக்குரலா மன்ரு யாவரையு
நிறுத்திப்போய் நகரை நீத்தான். 72

சடமகலாப் பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று
தன்னே டேகி, யடவிபுகுந் தான்றிரமோர் பனனிரண்டிற் பல
கிரியு மாறு நீங்கிப், படர்சுரங்கள் செலற்கரிதாய மந்தாவெற்
புக்கருகாம் பழுவம புக்கான, மடலவிழ்பங கயவாவி மலாப்
பொழில்சூ ழுவ்விடத்தில் வசிப்ப தாணன். 73

சாலேயமைத தான்மூங்கிற றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுரு
சமைத்தா னக்கு, மாலேயுங்கந் தையுங்கநிகா யமைப்பனபாத திரங
களுமான ரூலுஞ் சோத்தான், மேலேயுயர் தவந்தொடங்கிச்
சந்தினிய மழுஞ்செபமும் விடிந்த சாமஞ், சோலேமலா பறித்த
லிரண் டாஞ்சாம மிவ்வகையே தொழில்க ளாக்கி. 74

கடவுள் பூ சி
ளல், படரிாவெல் லா
ர, மடவாலிங்

சாமநா லாஞ்சாமங், கனிகாய் கொள்
சயமா மிவ்வா றுதவம்புரிந்தான் பகர்ந்த
கண்விழித்தர் டன்னருகு

மன்னைக் காணை, ளிடாமருவி வாழ்வகன்று வநம்புகுந்தா னாக
னென விராஙகி வாடி. 75

பதியொழிந்து கதியிலலைக் குலமகளிாக் காசினைநாம் பயிறு
மென்ன, மதிநினைந்து சாளரத்தாற புறப்பட்டு வானேகி வானிற்
சிதத, ரதிகமிதோா மதியென்ன முகந்திகழப் போகின்ரு ளாங்கே
கண்டாள், கதிாவடிவா ளுடனிரவிற ணிபபோமன னெனைக்கண்டு
கருது கிறபாள். 76

இனியிவனசெய் வனவென்னென றெண்ணுதலு மேற்செய்வ
தெல்லாங கண்டாள, கனிமொழியா டிரும்பினை ளினறிவன
நாஞ்சேருங காலமல்லத, துனியறப்பின சோவதே விதிநெறியா
மெனமீண்டு தொலவீ டுறரூள், வினவினாக்கு மன்னவரோ்
காணைததே கினனென்று விளம்பி யார்க்கும. 77

அரசிளைழுங காற்புவியைத் தனிகாதாள் சமநோக்கா
லணைங்கு போலவாள், யிரிசையுடன பதினெடடாண் டகனறுகு
டாலையுந்தன மனையில் வாழ்ந்தாள், புரைசெறிகா நகதிருந்தான
சிகிதுவச ரவனபாரும் போவ தற்கு, விரவியா ளிதுவென்ன
விருளிலே புறப்பட்டு விண்ணிற போரூள். 78

மாருதத்தின் கழுதறி மறைந்துபோய் மந்தாமா மலையைச்
ளாரமற மனிப்பூண்க ளின்றியே கறுத்துலர்ந்த வங்க
யோருடனின் றதுகணடா ளறிந்திலண்மா யோகததா
லுணர்ந்து மனனைக், கூருமிடா சிறிதடைந்து தன்னிலே மநத்
தோடு கூற லுறரூள். 79

அறியாமை யறக்கொடிதந் தோவந்தோ வதரலிவ வாச
லெந்தான, பிறியாத நோகரும்போ கரும்வீடு மின்றளிப்பேன்
பிறிவதான் றில்லைச், சிறியாணம் மனைவியிவ ளென்றிகழா வகை
வேரோர் தக மேவி, நெறியாக வுணர்த்துவன்பே தைமைதிரு
நிருபனின்ரான். 80

பக்குவமா தலினிரத விமலமாத தேயறிவு பற்றி பாயுங், தக்கதிது வென்றெணணி யொருசிறிது தியாகத்தாற் ரூன்வே ரூகி, மிக்ஃதொரு வேதியன்சே யாயக்கணவன் மூற்குதித்தான். வினணி னின்று, மக்கணமே யவனேக்கிக் கடிதெழுந்தது கீகார மனைதத்துஞ் செயதான். 81

பொன்னிறததன் வெண்டாள மாலையன்வெண டுகிலுடை யன் புரிவெண் ணூலோ, னன்னிலததை விடசசிறிது மேனிற் போன் றனைநோக்கி நடவிய கெனறு, தன்னிடத்தா தாயகொடுத் தான் சிகித்துவசன் மறையவன்சேய தாளு மீண்டு, மன்னியற்கைத் தவமுனியே யுனைத்தொழுதே னென்றுமறு மாற்றஞ் சொல்லி. 82

ஆதரத்தி லிருத்தலுமே மன்னுரைப்பான் கடவுண்மக னை நீதான், போதலிறற் பயனபெற்றே னின்றன்றே வென்றுபல பூசை பண்ணி, யேதமற விட்டதே வதையென்றே கருதிரு னிவனு மந்தப், பூதலமன் னனைநோக்கி நின்குணமும் விநயமுமார் பொருந்து கிற்பார். 83

அதனலே நீடூழி வாழ்தியா லுபசாந்த மான நெஞ்சால் விதமான கற்பனையற் றரியதவம் வீடுபெற மிகச்செய தாயோ சதவேள்வி யாசமனேர் வேர்தனும் பதம்விட்டுத் தவவ ரத்தை யிதமாக நினைந்துரைத லசிதா வரதமெனு மியற்கை யொக்கும்.

என்றமறை யவன்றனைப்பார்த் தாசனுன்சைப் பானிவகென் னியற்கை யெல்லா, நன்றுணர்வுற் ரூய்தேவ னுதலா லிதில்வியப்பு நண்ணற் பாற்ரு, நின்றனைநீ யார்புதல்வ னின்பெயரென் வருபொருளை னிகழ்த்து கென்ன, வொன்றுமொழி யாதுன்சிப்பக் கேட்டியென மறையவன்சே புகைக்க லுற்றான். 85

நாரதனென் றொருருமுனிவன் மெய்ஞ்ஞான வினக்கொப்பா னன்னீர்க் கங்கைத், தீரமுறு பொற்றலத்திற் சமாதியிருந் தானைக்

தத் தியாநம் வீட்டோர், நோமிருப் புழிவிளையாட் டொலியொன்று செவியுறவந் நெறியைப் பார்த்தான், போழகி லாம்பைதிலோத் தமையொப்பார் திரண்டுசில பெணகள் வந்தார். 86

கங்கையினீர் விளையாட்டிற் களிப்புறுவார் புருடாயல் காணு வாற்ரூற், சங்கையறத் துகிலில்லா ரவர்வாதனைதைக் கண்டுமநந் தாவி யோடித், துங்கவிவே கந்துறந்து சுகமடைய வுயிரலந்து தொடர்ந்து நீற்கும், பங்கமிலா நாரதன்றன் மநநழுவிச் சுக்கிலமும் பாய்ந்த தன்றே. 87

என்னலுமே நின்மொழியா மின்னமுதா லுளநகுளிர்ந்தே னெனினும் வேறு, பன்னுமொழி பரம்பொருள்போ லறிவரிதாற் குவித்துனதுற் பத்தி சொல்வாய், பின்னருயா பரம்பொருளை வருந்தியுநகேட் கின்றேன்மேற் பேசு கென்ன, மன்னலுரை செயக்கேட்டுச் சூடாலே யாமறையோன் மைந்தன் சொல்வான். 88

நழுவுமந மெனுமத்த மதகயத்தை நாரதனுர் நல்வி வேகப் பழுதில்பெருந் தூணிலே நற்புத்திந தோட்டியாற் பற்றிக் கட்டித் தழுவுபடி கக்குடதநிற் ரூதுவைவிட் டான்பாலே சால வார்த்தான் செழுமதியம பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்ந்து சிறந்த தன் றே. 89

குடநின்று புறப்பட்ட குமரனுக்கு விஞ்சையெனுந குறைவில் செல்வப், படலநக ளுணடாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோகப் பதுமத் தோனுந, கடனென்று போனுக்கு மெய்ஞ்ஞாநக் கணை காணக் காட்டி விட்டா, னுடனங்கா ளன்னவனுற் குடம்பெறலாற் கும்பனெனு மொருபோ பெற்றேன். 90

செய்யகலே மகளெனக்குத் தாயாங்கா யத்திரிதான் சிறிய தாயா, மையில்சதுர் வேதமெனுந் தோழருடன் விளையாடி வந்தே னென்ன, வையவுனைத் தெரிசித்தேன் பெறவேண்டும் பேறெல்லா

மமையப் பெற்றேன், மெய்யிதுவென் ரூன்மன்னன் கும்பனதற்
கிவவாறு விளம்ப லுற்ரூன். 91

எனையுரைத்தே னினக்குமுத னீயாரென் செய்கின்ரூ
யெனக்கு நீயு, முனையுரைப்பா யென்றலுமே மன்னனுரைப் பான்
பிறவிக் குள்ள மஞ்சி, வினையறுகா னகமபுகுந்தேன் சிகித்துவசன்
போநாட்டில் வேந்தாந் தன்மை, தனையிகழ்ந்திவ கிருக்கின்றேன்
பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியா நின்றேன். 92

இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு வேண்டினவெல் லாந்தேடி
யியற்ரு நின்றுஞ், செப்பரிய துயர்விட்டுப் பெருந்துயர்சேர்ந்
தேனமுதந் தீநஞ் சான, தொப்பரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப்
பான்குரவ னுணர்த்து ரூந, மெய்ப்படவந் தாற்சுகமாம் போது
போக் குநகிரியை விநோத மன்ரே. 93

ஞாநமிலா தவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாநற் கிரியை வேந்தா
னீநமுறு வாதனைமாத் திரமபோ மாதலிற்பலமு மெய்த நல்கு
மானமுறு மிருதுவரின் முன்னி லகுக ளநுநனே மாயதல் போல
வூனமுறு வாதனைமாய்ந் தாற்கிரியை யுறுபலமு மொழிந்து போமே.

பலமதனை யொருக்காலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசு
போல, வலமருவா தனைதீர்ந்த கிரியையுமேற் பலந்தன்னை யளிக்க
மாட்டா, வுலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவனையா லஞ்ஞாந
மொழிந்து போனுன், மலமுறுவா தனைதான்ரு காநலினீ ருண்
டென்று மதிப்பா ருண்டோ. 95

வாதனைமாத் திரம்விட்டாற் சனைமாண முறுபிறவி மருவா தான
தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசார்ந்த சித்தந் தானே
பேதமையஞ் ஞாநமாம் வாதனைதீர் மந்தானே பிறவா ஞாந
மேதமறு ஞாநத்தா னேயமூணர்ந் தாற்பிறவி யெய்தா தன்றே. 96

ஞாநமிக நன்றென்றே யயன்முதலா நல்லோர்க ணைவிலா நிற்க, நீநயவா திருந்தினையென் யாஞரிவ் வுலகெங்ங னேர்ந்த தெஞ்ஞன், ஞனமுற விறக்குமென நினைகிலையென் பேதையாபோற் றளர்கின் ருயெ, ஞனகுரு வாயிறைஞ்சிப் பதமவீ டெப்படி யென் றறிகி லாயென். 97

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினைச் சேவித்து நிரந்த ரித்துப், பொறையுடனே விஞவிஞன் முத்திபெற நுண்ணறிவு பொருந்து மென்ஞ, மறையவனபோ திததலுமே கணகணீர் சொ ரிநதிரங்கி மன்னன் சொல்வா, னிறையவனே யறப்புதுமை யுன் ஞலே யுணர்வுறறே னெழை யேனே. 98

மடமையாற் பெரியவர்தஞ் சேவையைவிட் டெத்தனியே வநத்தில் வந்தே த, னிடர்மேவு பாவமெலா மின்ருழிந்தே தன வநத் தினீ யெயதி யென்னைக், கடலுக வுணாத்துதலாற் குருநீயென் பிதாநீயென் காத லோனீ, திடமான மாணைக்க ஞய்தலெதாழுகின் றேன்கருணை செய்ய வேணடும். 99

உதாரமிக வுண்டாகி யுணர்வுற்ருற் றுன்பமெலா மொழிப்ப தாகிச், சதாசுகமாம் பொருளாக நீயறிந்த தேததனைச் சாற்று கிற்போய், பிதாமகனைப் பாயென்ற மன்னனுக்குக் கும்பன்ருன் பேசு கிற்பான், கதாவியெழு மநமொருப்பட் டுணர்திபே லுனக் குண்மை கழறு கிறபேன். 100

சொன்னதுகைக் கொள்ளாது விநோதத்தாற் கேட்பவர்க்குச் சொன்ன வாத்தை, பன்னியுமோர் பயனுகா திருளிலே விழிக் குணர்வு பலிப்ப துண்டோ; வென்னலுமன் னவனுரைப்பான் வேதவி தி யேநீயிங கிசைதத வெல்லா, நின்னருளாற் கைக்கொண்டு சாதியுமே நன்ருக நினேயோ நிற்பேன். 101

வேறு.

என்று மன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் கும்ப னுரைசெய்வா
னென்று மறியாப் பாலகனுக் குரிய தந்தை யுரைப்பதுபோல்
வென்றி மன்ற நாளுனக்கு விளம்பு முரையை வினவாது
நன்றி தென்றே கேளென்று ஞாநந் தோன்ற நவில்வுற்றான். 102

மன்ன வீதோர் கதைகேட்பாய மற்றிக் கதையி னுறுபொருளைப்
பின்ன னுரைக்கேன் முன்னளிற் பெரியோ ரொருவன் பெருஞ்செ
பன்ன ருன்ற கலைநூல்கள் பலவும் வல்லோன் ஞாநமிலோ [ல்வன்
னன்ன னுயாகிந் தாமணியை யறவே முயன்று தேடுற்றான. 103

மிக்க வருதகத் தாறறீ ரேவ வேண்டு மெனுமுயல்வாற்
றக்க மணிகிட டினவருந்திச் சால முயன்றுர்க் கேன்கிடையா
தொக்க சுடாமா மணிதன்முன் றோனறி மதியின வினகிடவு
நக்க மணியைக் கைக்கொள்ளா நாகா விதமாய் நாடுற்றான். 104

சிந்தா மணியன் றிதுவேறோர் சிறுமா மணிசிந் தாமணிதா
னெந்தா ராய்ந்து வாணுட்போய் நடகுகும் போதல் லால்வருமோ
நைந்தா லும்பா வியர்க்கெய்தா நல்லோர் சிலாக்கு நண்ணலுறுந்
தந்தாம வினையை நினையாமற் றளர்ந்தாற் கடிதி னெய்திடுமோ.

மனித னெனன் றவமற்பம் வல்ல பங்கள் சிறிதில்லெத [டுமோ
தனிசெய் நிற்பாக் கியனெனக்குத் தோன்று மணிமுன் றோன்றி
நனியின் னழுந்தே டுதுமென்று நன்மா மணியை யெடுத்திலுற்
புனித மணியும் போயினதாற் பொல்லா தார்க்கு நலனுறுமோ. 106

மீண்டும் வருந்தித் தேடுற்றான் வெம்பிச் சிலநா ளுழன்றளவே
யாண்டு மறைந்து சிலசித்த ரவனை நகுவான் காட்டுவிக்கக்
கீண்ட வளையின் முறியொன்று கிடப்பக் கண்டா னறிவில்லான்
மாண்ட சிந்தா மணியிதென மகிழ்ந்து வியந்து கைக்கொண்டானை.

வெந்த மணியை மிகப்பேணி மிக்க நிதியெல் லாம்விட்டான்
வந்த மணியெல் லாமளிக்கு மற்ற நிதிக ளென்னென்றே
சிந்தை செய்தா னித்தேசந் தீயோ ருண்டு சுகமில்லை
யிந்த விடந்தீ தெனவாத்தி லிருந்து சுகிப்போ மென்றகன்றான்.

வாழ லாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாமுற்றுத்
தாழ நின்றான் வேறொன்று சாற்றக் கேளாய் புந்திக்குச்
சூழ வறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லை விந்த வாத்திடையே
வேழ மொன்று கரிகட்கு மேலா மிகவு மூயர்ந்ததுவே. 109

வயிரத் திணைநீண் டுறக்கூராய் வலிதா கியதோ டாண்டுளது
பயில்வுற் றிருப்புக் கயிற்றாலே பாகன் பிணித்து விலங்கிட்டான்
செயிர்பற் றியபல் பிணிப்பாலே சிந்தை தளாந்து கொம்பிரண்டாற்
குயில்விட தளவன் கட்டெல்லாங் குலைத்த தொருநாற் கடிகையி
[லே. 110

லிலங்கு முறிந்த படிகண்டான் வேழத் தலைவீழ்ந் துயர்பாகன்
கலங்கி வீழ்ந்தா னவன்வீழக் கண்ட களிறு கருணையினன்
மலங்க வதஞ்செய் யாதகல மற்றப் பாகன் மீண்டெழுந்து
சலங்கொண் டேகி யக்களிற்றைத் தானே தேடி யெதிருற்றான்

ஒருகா னிடையே யக்கரியை யுற்றான் குளியொன் றுண்டாக்கிச்
சருகாற் கொடியான் மறைவிதான் றந்தி சிலநா டிருந்தங்கே
வருகா லையில்வீழ்ந் ததுகுழியில் வந்த பாக ளுறப்பிணித்தான்
கருதா நின்ற துயரோடுங் களிறு நின்ற திப்போதும். 112

தனது வீட்டிற் சிறையிருக்குந் தனிமா வலிபோ னின்றகரி
முனமுன் வீழ்ந்த பகைப்பாகன் மூள சிதறிற் றெனில்வந்து
வநவெங் குழியிற் கட்டுண்டு மயங்க வேண்டா மதுபோல
வினவி நிகழ்கா லத்தான்மேல் வினைநோக் காதார் மெலிகுவரோ.

என்ற 'வச னென்தாய சிந்தா மணியாலும்
'தன்னு லும்விளம்பு கதைதனை விள்க்குகென்

6—9. சீகீத் துவ்சன் கதை.

நின்ற கும்ப னுரைசெய்வா னெடுநூற் பொருள்கள் பலவுணர்ந்தோ
ன்றி னாக மில்லாதோ னன்மா மணிதே டியவனன்றான். 114

என்ன வுரைத்த தனையாரீ யெல்லா நூலுங கற்றுணாந்து
மன்னு சாந்தி பெற்றிலவான் மணியென தகுதா னெதென்னி
னுன்னு வஞ்ச மறவெல்லா மொழித லாகுந் துயரானதகுந்
துன்ன லில்லா வதுதேடத் தொடங்கி யாசு றைந்தனையால். 115

மனையுங் கிளையுந் துறந்திங்ன் வந்தில் வந்தாய் நாடகன்று
யனைய சகலத தியாகநிறை வாகு மளவி லதனவிகற்ப
நினைவில் வளர்ந்து விண்முடு நீல முகில்போ னுனைமறைக்க
வினைய சகலத் தியாகமுய ரின்ப மல்ல மகதல்ல. 116

பிறிதொன் றுயாந்த துளததுதான் பெருநாண் முயன்று லெய்து
வெறிய விகற்ப மநநிறைய மிக்க தியாகம் போயினதாம் [மென
நெறிகொள் சகலத் தியாகம்போய் நினது தவமாம் வளையின்முறி
யறிவில் விகற்ப விழியாற்கண் டதுநன் றென்றே யழுங்குதியால்.

அளவற் றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யரிதா யற்ப மாம்பொருளி
லுளமுற் றவதோ யுயிர்க்கொலரு நுயர்வஞ் சகரென் றுலகுரைக்கும்
வளமிக் குயர்சிந தாமணிநீ வந்த தென்றண ணியதவத்தாற்
றளாவற் றிலபெற் றிலையொன்றுந் தந்தி யென்ற தினிக்களாய்.

மதமா வெனற தனையாகும் வைராக் கியமும் விவேகமுமே
யதனீள் கொம்பா முன்குணங்க ளானை மேற்கொண் டுழல்பாகன்
விதமா வுன்னை மெலிவிக்கு மிகுமஞ் ஞான மதமுலே
சிதறு நின்று யாந்தைகளாற் செலுதது மவனுற் காரிபோல. 119

இருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிச்சா பாச மென்பனவாம்
பெருக்க விவற்றுற் கட்டுண்டாய் பேசு மிரும்பின் மிகவன்பா
மிருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிகுசோடம் செல்லிற் நெய்ந்தொழியுஞ்
செருக்கு மாசை மேன்மேலே திடமாய் வள்ருந் தீர்க்கற்ற.

மூரிக் கயிறும் விலங்குகளு முறித்த தானை யென்றதுதான்
பாரிச சுகமெல் லாநீமுன பற்றற் றொழித்த படியாகுஞ்
சூரிற் பாகன் வீழ்ந்ததுநின் றறவின மடமை வீழநததுவாம்
பேரிச சையைநீக் கிடிறபினனைப் பிறவி தரும்பே தைமையுண்டோ!

போக மயலை விரதியிறை போக்க நினையி லஞ்ஞாந
மேக நினைந்து வெட்டுமரத திருக்கும பேயபோ னின்றலையு
மோக மறவே போகஙகண முற்றும விவேகத் தால்விட்டால்
வேக முறப்போ மஞஞாநம வெட்டி வீழ்ந்த மரப்பேயபோல். 122

மட்டில் போக மெலாமொழிததான் மடமைத் தொடாச்சி யெல்லாம்
வெட்டி வீழ்நத மானினறு வீழ்ந்து போம்புட் கூடுகள்போற [போம்
கிட்டி வநநீ யடைந்தளவே கிளரஞ ஞாநம் வீழந்துளதாற்
றட்டில் சகலத் தியாகமெனுந் தனிவா ளாற்கொன றிலையதனை.

அதனுன் மீள மூளததெதூந்த வஞ்ஞா நததா லறவொந்தாய்
மதமா வுக்குப் படுகுழியை வகுததான பாக னென்றதுதான்
றிதமா வுனக்குத தவததுனபஞ் செறியஞ ஞாநஞ் சோத்தியதாரு
சுதமாரா குழிமேன் மென்கொடிக டுயாகூர் தவஞ்சோ நற்றொழில்
[கள். 124

இவவா றின்று மிடர்தவமா மிந்தக் குழியி லுழக்கின்றுய்
வெவவாள் வலிமா வலிசிறையாய மிகுபா தலத்தி லிருப்பதுபோற்
றவவா மொழிமென சூடாலை சாறறு ஞாந மிழந்தனையே
னவவாய் சகலத் தியாகத்தை நழுவி ஞயே னவில்கென்ன. 125

வேந்த னுரைப்பான பார்விட்டேன் வீடு விட்டே னிதுவிட்டேன்
காந்தை தனைவிட் டேன்சகல தயாகங் கைவிட் டதுமற்றென்
றோர்ந்து புகலென் றலுங்கும்பன் செப்பு வானீ தேசமுதற
சார்ந்த வெல்லாம் விட்டாலுஞ் சகல தயாக மன்றுகும்.

ஸல்லாத் திலும்பற் றுண்நினைக்கவ் விச்சை யெல்லா மற்விட்டி
ல்லார்க் குரிய ல்வின்ப நண்ணு கென்ன மன்னுரைப்பான்

மல்லார் புவிவிட் டதுசகல மன்றேல் வநமே யெனக்குளது
கல்லாற் றருவா னிறைகாட்டிற் காத லுறுவா தனைவிட்டேன். 127

நிநான் சகலத நியாகத்தை யெய்தி னேனென றலுநகும்பன
கனியார் மரமு நெடுமலையுங் கழன்ற்ற் சகல மன்றுனக்குத்
துனியார் பற்றுண டனைத்திலுமத துன்பந் துறந்தாற் சுகமென்னப்
புனிதா விதுவு மனறுகிற புகல்வே னெனைப்பூ பதிபுகலும். 128

கந்தை தண்டு செபமாலை கலத்தேதால் பாண்டங் கமண்டலமுண்
டெந்தை யியற்றை விடுகினறே னெனறு கூட்டி யெரிகொளுத்திச்
சிந்தை களிதது வெற்றுடலாயச சிக்கற் றனன்பற் றிலனென்றே
முந்தை யறிஞன முகநோக்கி மொழிய லுற்றான் சிகித்துவசன். 129

அம்ம வம்ம கடவுண்மக ஞன வுனறு லறிவுறறேன்
மம்ம ரொழிந்தேன் கேவலமாய் மலங்க ளறறே னிதுவென்று
விம்மு சங்கற பத்தெய்தா வெரறுன் றறயா வையும்விட்டேன்
செம்மு பொருளின் றிாவெல்லாஞ் செநந மளிக்கும பந்தனையே.

பொருள்க ளெம்மட் டெம்மட்டுப் போன தம்மட் டம்மட்டுந்
தெருளு மநந்தான் சுகமடையுளு செயிததே யந்தச் சுகம்பெற்றேன்
மருள்செய் பந்தந களுமறறேன மாசி லாத திகமபாலு [ன.
யருள்செய் சகல தயாகததை யடைந்தேன் வெறென் னுளவென்று

கும்ப னுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலகீ யிந்தக் கூத்தாடல்
வம்பு காணென் றலுமன்னன் மநதி னினைந்து மீண்டுரைப்பான்
வெம்பு காணைப் பாம்புகள்சோ வெள்ளென் பூரை முடலொன்றே
யிம்பர் மீந்த தெனக்கிதனை யின்றே யெளிதின் விடுகின்றேன். 132

காண்டி யென்றோ வரையேறிக் கவிழு மளவி லுயர்கும்ப
னீண்டி தென்னே யிவவுடரு னென்ன குறைசெய் ததுபேதாய்

மாண்டு பயனென் னிளங்கன்றை வல்லே றடார்ந்து முனிவதுபோற்
றூண்டி விழுந்து மெய்விடினுரு சகல த்யாகி யாகாயே. 133

எத்தா லுடல மனைசகின்ற தெதுதான் பிறவி கருமத்தின்
வித்தாய் நின்ற ததுவிட்டால் வேந்தா வெல்லாம் விட்டனவா
நித்தா ரமிதென் றலுமுடலை யசைத்துப் பிறவி நிறைவித்தாய்த்
தத்தா நின்ற தேததனைத் தவிரு மாறு சொல்லென்ன. 134

இயலார் கும்ப ஜுரைசெய்வா னெல்லாச் சகமு மிதுவாகி
வியனா சீவன் பிராணனென மேவு பெயர்கள் பலபெற்றுப்
பயனுர் சடமு மசடமுமன றுகிப் பரந்த சித்தத்தை
யுயர்வோர் சகல மென்றுரைப்ப ருலகு மிதுபந் தமுமிதுவே. 135

சாந கருமங் களின்வித்தாய்த தருவை யசைக்குங் காற்றேபோற்
றிநமு முடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்த மிதனைத் தீர்வதுவே
யாக சகல த்யாகமதா மதுவே பரம வாநந்தம்
வினவு பிறவெல் லாமிகவும் வெருவு கின்ற வெந்துயரே. 136

சகல த்யாகந் தனைச்செய்து சாந்த ஞய்மச் சாமின்றிப்
பகுதி நிலையாற வெளிவுற்றுற் பயின்ற வடிவே ததுநீயாய்
நிகழு வாயென் றலுமனன ஜுரைப்பா னீசான் னெஞ்சுக்குப்
பகரு முதலாம் வடிவேதெப் படிநான் றீர்ப்ப துரையெனன. 137

மற்றுங் கும்ப ஜுரைசெய்வான் மநத்துக் குருவம் வாதனையே
யுற்ற மநமென் றுரைக்குமுரை யுறுவா தனையின் பரியாயங்
குற்ற மெல்லாங் குவிந்திருக்குங் கூடா நானென் பதுதானே
செற்ற மநமா மாத்துக்குத் திகழும் விதையாந் தேர்வேந்தே. 138

ஆதியிலுண் டானவித னங்கு ரந்தா னநுபவமெய் யாயறுதி
யிவ் தாகி, யோதுமுரு வன்றியிலே யுதிக்கு மத்தை யுரைசெய்வர்
புந்தியென வுரைத்த விந்த, நீதியுறு புந்தியெனு மங்கு ரத்தி னிறை

வளர்வைக் கொம்பைச்சங் கற்ப மென்பர், பேதமிவை யாதலாற் சிததம் புந்தி பொரியமர மென்பதெலாம் பேர்க டாமே. 139

இனையமர மெனும்பொல்லா மாத்தின் கொம்பை யெப்பொழு தும் வெட்டிவே ரீர்த்து மாய்ப்பாய, வினையுறுவா தனைப்பிணைகள் பலகாய் காய்க்கும் வேதநவா ளாலுள்ளே வெட்டின் மாயு, நினை வறப்பற் றறமெளந மாகி வந்து நேர்ந்துசெய் வாருள்ளே நெஞ் ணைச் செற்றே, ரனையமாப பிணைவெட்டற் கௌண மென்ப ரதன்வேரை யறுத்தலே யறநன றென்பா. 140

ஆதலினன் மிகநல்ல நெறியா லேநீ யந்தமந மாத்தின்வே ரறுத்துச் சுட்டாற், சாதலுறு தென்றலுமே மன்னன் சொல்வான் றனிமாதத்தின் வித்தாகு மகம்பா வதனை, மாதவனே சுடக்கனலே தனலுங் கும்பன மறுதத்துரைப்பா னுறுவென் றெண்ணு கின்ற, போதவிசா ரந்தானே மநதத்தின் வித்தைப் பொனறுவிக்குங கன லெனவும் பூபன சொல்வான. 141

என்னுடைய புந்தியிலு லெண்ணி னேனு னிசசகநா னல்லமல வுடனு னல்ல, தனனுபொறி களுமல்ல மநமும் மல்ல தொடர்புந்தி யல்லவகங் கார மல்ல, வின்னசட மாதலினு லெனலுங் கும்ப னிலையண்றேல் வேரூர்நீ யியம்பு கென்ன, மன்னனுரைப் பானெல் லாம் படைத்த ளிதத மாசறுகுந் மாத்திரமாம வடிவ நானே. 142

இந்தவடி வாமெனக்கோ ரேது காணே னிடர்மநததா ருவின் விதையா மகங்கா ரத்தை, யுந்துமவகை யறிகிலே னுந்த வுந்த வோடிவரு மிதலுலுள் ளுடைந்தே னென்ன, வந்தணன்சொல் வான்மனனு கார ணதனை யன்றியோர் காரியமுண் டாக மாட்டா, முநதுமகங் காரகா ரணத்தை நாடி மொழியென்ன மீண்டாசன் மொழிம தானன். 143

அகமென்னுங் குற்றதனை கார ணந்தா னறிவாகு மவவறிவிங் கடங்கு மாறென், மிகவுங்காண் பவற்றிலறி வெழுத லாலே வ

கின்றேன் காண்பவற்றை விடுமா றெங்ஙன், புகல்கென்ன மீண்
டந்தக் கும்பன் சொல்வான் போததநின் காரணமீ புகன்ற பி
னனே, நிகழுங்கா ரணமுமகா ரணமுஞ் சொல்வே னினக்குநா
னெனவதற்கு நிருபன் சொல்வான். 144

புகன்றவுடன் முதற்பொருளுணர டாத லாலே போதமுள
தாமனைபொய் யாரு லில்லை, யகங்காரவே தருமென்ற மநதின்
விதது மடங்கிவிடு மெனவதற்குக் கும்பன் சொல்வா, னுகநதவுட
லாதியுள தேறாத கண்டா முடலாதி பலபொருள்க ளிலாத
போதி, னிகழ்ந்தவறி வெப்படியே நின்ற தென்று நிகழ்த்தென்ன
மீண்டந்த நிருபன சொல்வான். 145

சாசாண முதலங்க முதலாய்ச் செய்யுங் கருமபல முளதாய்க்
கை யாருநு காயங், குரவுவில தெனுமபடியென் னென்னைக் கும்பன்
கூறுவான் காரணதனைதக் கூடா தென்னில், விரவியகா ரியந்தானு
மிலதா மந்த வேதநமு மயக்கமே மிகும யக்கால், வருவனவெல்
லாமிலதா மேது வினறி வருபொருள்பொய் யாங்கயிற்றில் வருநா
கம்போல். 146

என்றலுமே யாதிமுத லுள்ள வேதா வியற்றியபல் படைப்
பாகு மிந்த ஞால, நின்றவவ னிதறகுக்கா ரணமல லாத நெறியே
தென் றலுங்கும்ப னிகழ்ததது கிறபான், றுனறுசிருட் டியின்
முன்பு வெறிதாயச் சாந்தந தொடர்பிரம மேயுளதாய்த் துலங்கு
மந்த, வொன்றொழிய விரண்டில்லாக் காரணத்தா லுயர்வேதா
காரணத்தை யுரனென் றோத. 147

காவலன்பார்த் துயர்பிரமம் வேதா வுக்குக் காரணமன்
றேவென்னைக் கும்பன சொல்வான், கேவலமச் சுதமநந்தஞ்
சாந்தஞ் சுத்தங் கேடுபிறப் பிடர்தோற்றங் கிட்டா தென்றும்,
பற் நடிமுடிவற் றொன்றாய்த் துன்றிப் பகர்வரிதாய் நாடரி

தாய்ப் பாம நிற்குந், தாவரிய வதுவெங்ங னேது வெத்தாற் சமைப்
பவனுய்ப் புசிப்பவனுய்ச் சாரு மாறே. 148

ஆதலினு லீதொன்றுஞ் செய்த தல்ல வடுத்துளவிச் சகமிலவ
யறிவு மட்டு, மேதகுசங் கற்பிதமே யேதா வாகு மெய்யாக வறி
வன்றி வேறுரன் றில்லைச், சேதநமாத திரத்துதித்த சிருட்டி
யந்தச் சேதநமே வடிவென்று செப்ப லாகு, மோதியசெய் வோன்
புசிபபோ னிரண்டு மலல னுறுபவந்தீர் பிரமமே யுள்ள வெல்லாம்.

திடமுறநிச் சயிததுள்ளே யருளுரா நத்தைச் சிதைவித்தா
லஞ்ஞாநஞ் சிதைந்த தேயாம, படர்கருமச் சிதைவினு லன்றி
மோகம் பகர்நிலைமை நழுவாது பகரஞ் ஞாந, மடைவுறததேய்ந்
திடிற்பழைய நிலைமை நீஙகா வாதிபத மாமதனு லாதி தேவன்,
றடமுறுசிற் சொரூபதாற் றன்ம மதாறு ரூனேநித் தலுரு
சிருட்டி தநது நல்குமம். 150

ஆற்றுமதத் துவமான வதனுற ரூனே யயனென்று சொலப்
பட்ட தகில மாகித், தோற்றுமிவை யுபசாந்த சொரூப மாகுந்
தோன்றலே யெனவொக்குஞ் சொன்ன வெல்லா, மேற்றனவே
படைடப்பவனின் மையினுல் வைய மில்லையா மதனுற்பல் பொரு
ளேநக் கில்லத, தேறறுகின்ற விவவகையா லறிநதே னன்ரூய்ச்
சிவமானேன் வேறுன்றுந் தெரியக் காணேன். 151

எனைத்தொழுதேன் பல்பொருளேநக் கறிவி னுலே யிப்படிப்
பொய் யாய்தோன்றிற் றிப்போ தததா, னினைப்பிலுப சாந்தமாய்
விசும்பி னைப்போ னிற்கின்றே னெனனிருப ன்னிகழ்த்த லோடும்,
தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்வான் றேச காலந் தடந்திசைசிந்
தனைத்தொழில்கள் சார்ந்த வெல்லா, மனைதனையுங்காண் பதுசகத்
தைப் பிறித்துக் காண்கை யதுநெடுநா ளிற்சாந்த மாகிப் போகும்.

சாந்தமுற வழிவற்ற பிரம மாங்கே தனிநிற்கு மெனக்கும்பன்
சாற்ற லோடும், வேந்தனறி வுற்றுமிக வினஙகி நின்ரூன் வெம்

மாயைக் குகைநின்று வெளியி லானை, ஞந்திறமே பணதியறக் கும்பன் சொன்ன வதுகுறித்துத தனதாமித் தற்ப தத்தே, காந்தி யுறச் சேர்ந்தெளித்தான் மநமுங் கண்ணுங் கட்டுரையற் ரூனி றைந்தான் கணத்தி லாஙகே. 153

ஒருமுகுர்த்த மிருந்துணாந்து விழித்த லோடு முயர்கும்ப னுரைசெய்வா னுளதாய் நன்ரூய், நிருமலமாய்ச் சுத்தமாய் மிக மெத் தென்று நிருவிகற்பங் களுக்கெல்லா நிலய மாகித, திருமிகு மிப் பதத்திலே சுகமாய்த் துன்பந தீர்ந்தனையோ வுள்ளுணர்வு தெளிவுற் ரூயோ, வருமயக்க மொழிந்தனையோ வேறய நன்ரு யறிந்தனையோ காண்பனைகண் டனையோ வென்ரூன். 154

நாபால னதற்குரைப்பான் பகவ னேநின் னருளாலே பெருஞ் செல்வ நலத்தான் மிக்குப், பாமாகி யனைதநிற்கு மேலாய் விஞ்சு பதங்கண்டே னகோவகோ பாம ஞாநந், தாமான பெரும்பெரி யோர் கூட்டங் கிட்டாதத் தெள்ளமுதாய்ப் பேரின்பந் தருங்க நல்கும், வாமானின் கூட்டதநதா லொருகா லத்தும் வாராத நல்லமுது வாப்பெற் றேனால். 155

அநந்தமா மிவவுமுத மெனக்கு முன்ரு ளரிதான தென்ன வெனக் கும்பன் சொல்வான், மநந்தனிலே சாந்தியாய்ப் போகங் கைதது வன்பொறிமீண் டுளமடமை மாய்ந்த போதே, புனந்தரு செங் குசும்பைநீ ராழுக்குப் போன புடையையிலே நிறமுறல்போற் புதல்வர் நெஞ்சிற், கனந்தருநற் குருவசநங் கலந்து நன்ரூங் காய மலங் களுமாத்தின் காய்கள் போற்போம். 156

உள்ளத்தி லிருமையென வொருமை யென்ன வுன்னுதலுஞ் ஞாநமிலை யொழுதன ஞாநந், தெள்ளுறற கதியுமது தெளிந்து மூத்தி சேர்ந்தனைநித் தமும்விட்டாய் செல்வ ஞகித், தள்ளுற்ற மலநீங்கி மௌனி யாகித் தனிநிற்பா யென்றலுமே தமையு ணர்ந்

தோர், கொள்ளநற்ற தொழிலெல்லா மநதத தன்றே கொள்மநமன் றியினடக்குங் கொள்கை யென்றே. 157

உரையெனமன னவனகேட்பக் கும்பன் சொல்வா னுள மென்று சொன்னதுவே லுன்று மன்று, கரையறுபல் பவந் தருவா தனையே யுள்ளங் கண்டதனை யறிந்தாலக் கவலை யில்லை, வரையறக்கண் டவர்கருமங் களிறசரிக்கும் வாதனைதான் மறுபிறப் பை வழங்கா தந்தப், புரைமநஞ்சத் துவமென்பர் சித்த மென்று போதமில்லாச் சித்தத்தைப் புகல்வ ரன்றே. 158

ஞாநமநஞ் சத்துவமே யென்று சொல்வர் ஞாநமிலா தார்சித்த நடையி னிற்ப, ரீனமறு ஞாநிகள்சத துவத்தே நிற்ப ரேதொன்று சுவர்க்கம்வீ டெல்லா நல்கு, மானவையெல் லாம்விட்டுச் சமமாஞ் சோதி யாலுலே தாகுதியிங் கதுநீ யாகு, மூனமுறு பொருளொன் றுங் கைக்கொள் ளாம லுள்ளமசை வறநிற்பா யுறுதி யாக. 159

நெஞ்சிலா தவர்பிறவி நெடுந்தூ ரமபோ நீணிலத்திற் றூய வொன்று நேர்ந்த தல்ல, வஞ்சுமந மசைதலிலுண் டான தாகு மசைவவசையா மைகளிரண்டு மயிக்க மாக்கிச், சஞ்சலமாற் றிச்சித தாம் படிநில் லென்னத் தாணிபன்சொல் வானயிக்கஞ் சார்வ தெநநன், விஞ்சுமசை வசையாமை யிரண்டு மொன்றுய விடும்படி சொல் லெனக்கும்பன் விளம்ப லுற்றான். 160

உவரிநீர் போலுலகெல் லாமொன் றுன வுணர்வுமாத் திரமதுதா னுற்ற புந்தி, கவர்வுறுத லாலசையு நிறையு நீர்தான் கல்லோலத தாலசையுங கணக்கே போலச், சிவமுணர்வு மாத்திர மெய்ப் பிரம மாதித் திரள்பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் சகமென் தவமறுபே தையர்காண்ப ரறிவு தானே சற்றசைந்த சருக்க முண்டாம். 161

உண்டான சிருட்டிதா னன்றுய்ப் பார்க்கி லொழிந்துபோ மூற்றியா யுணரா வாற்றூற், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென் பார்

போற் காட்சியுறுங் கலைஞாலாற் கற்ரோர் சார்வாற், றண்டாத பரிச
யத்தாற் சிலகா லததிற ருவுமந நிம்மலமாய்ச் சசிபோ னிற்கிற்,
பண்டாய வநுபூதி மயமாயத தானே யாக்கியவான் களுக்கிந்தப்
பார்வை தோன்றுமம். 162

வேறு.

உலகத வுதய நாச முண்மையை யுரைத்தே னித்தை
நலவுறச் செய்து நாடி நழுவுரு நயந்த வண்ணம்
விலகலற் றெதிராத வெலலா மெய்ப்பதத் தாக்கி நிற்பாய்
திலகமாரு சானன நாடு சேர்வனை கால மீதே. 163

அயனுல கினும்பொன் னுடுற றங்கெனைக் காணு னென்னிற்
பயமுற முனியு மெநதை நாதன பரிந்த மைந்த
ருயர்குரு முனியப் பண்ண வொருசற்று மொண்ணை மன்ரு
மயலறப் பேத நீக்கி மகிழ்நதிதை நோக்கி நிற்பாய. 164

போதுநா மெனனக் கும்பன மறைதலும் பூப னெண்ணலுந்
சீதளரு சுத்தரு சாந்தந தெள்ளமு தூற வொக்கு
மீதாரு பதவி யென்ரு ளிருந்தவா றென்னே யென்னே
கோதிலென் சதது வததிற் குளிர்வுறச் செய்த தென்ரான். 165

ஆனவா தனைக ளின்றி யசைவற்றுப் போரா ஞகி
மோநமாய் நிருவி கற்ப மாய்ப்பற்று மூற்று மற்ற
தாநமே யழுந்திக் கற்போற் றருவைப்போற் சுவர்போ னின்ரான்
போனகு டாலை பணைடைப் பொற்கொடி வடிவ மெய்தி. 166

அம்பரத் தேகி யந்தப புரம்புக்கா ளவநி காவ
னம்பா மென்று காத்தா ணைடந்தது வருட மூன்று
கும்பனைய்க் கணவன் காட்டைக் குறுகியாங் கவனைக் கண்டா
டும்பமாய் நிருவி கற்ப சமாதியி லிருத்தல் கண்டு. 167

அறிவிப்போ மென்று சிங்க நாதகதா லாத்த மட்டிற
பொறியுற்ற தில்லே மேன்மேற வுரைத்ததிவள பூபன் றன்னை
மறியத்தள் ளுதலுமை வீழ்ந்து மறிந்திலன் மற்றென் னென்று
நெறியுயக்குங் கும்பன் மேனி நோனிழை நினைப்ப தானாள். 168

உதகமன் றற்ப தததோ டொன்றினன் வியப்பி தம்மா
விததனி யுட்லெப் பாததா லிதயத்தி னறிவின் விததாஞ்
சததுவ சேட முண்டேடற் றலைவனைப் புணர்வ மெலலென்
றத்தியால் வாழ்து மன்றே லங்கனை வடிவம் விட்டு. 169

மறுபவ முருத வண்ண மாசறு பதகதைச் சேர்து
மறுதியீ தென்ன வுண்ணிப் பரிசத்தால் விழியா லண்ணு
ணுறுமறி வுக்கு விததா யுற்றசத துவசே டந்தா
தயந் தன்னி விருந்தது கண்டா ளென்ன. 170

கேட்டலு மிராமன் சொலவான் கிளர்மநந் தீர மாய்ந்து
காட்டலோட் டம்போற் சுதகக் கண்ணிலே கலந்து ளோருக்
கீட்டுசத துவசே டநதா னெனங்னே யிருக்கு மென்ன
வாட்டமின் ஞான மிக்க வசிட்டமா முனிவன் சொல்வான். 171

வித்திணுட் பூவுங் காயு மேவல்போ லிதயந் தன்னிற
சித்தின்கா ரணம தான சததுவ சேட நிற்கு
முதலணுய் மநமி றந்தான் மொய்யுடல் போகா போகத
தொதததவின் பத்துன் பங்கள் சாதலற வொருருமைத தாகும். 172

ஆதலா லிராம னேயவ வணங்களு ளந்த மெய்விட்
டேதமி லாதி யந்த மின்றிய வறிவி னுட்போய
மேதகு சத்து வஞ்சோ வேந்தனெஞ் சணையப பணணித்
தீதிறன் னுடலின் மீளச் சோந்தனள் கூடார் புட்போல். 173

கும்பன்மெய் யாகிப் பூமே லிருந்தனள் குழல்போற் பாடத்
தம்பமா யிருந்தோன் மெயயிற் சத்துவ குணஞ்சாரா போதந்
தும்பிநேர் பாட்டைக் கேட்டுப் பையப்பையச் சூரி யன்சே
ரம்புயம் போல்வி ரிந்தஙு கவன்மஙு நிலையா யிற்றே. 174

கண்டனன் கும்பன் றன்னைக் களிப்புறு மஙத்த ஙெகித்
தண்டலி லருளா லென்னை வாழ்விப்பான ருனே வந்தான்
பண்டையக் கூவ னென்று பரவிஙன் மலர்தூ யேதத
மண்டல வேந்தன் றன்னை மற்றவ ரேக்கிச் சொல்வான். 175

இங்குனின் றகன்ற ஙாடொட்ட டின்றள வுன்பாற சித்தம்
பஙகற நின்ற தண்டா பதியுனின் கூட்டம் போல
வங்கித மல்ல வென்ன வண்ணலே வாழ்ந்தே னின்ஙற்
றுஙகமா யுற்ற வின்ப சமாதியிற் றுயரஙு தீர்ந்தேன். 176

நிருவிகற் பத்தி லின்ப நிறைந்தபொன் ஙுட்டு மில்லை
யொருமையுற் றதனை மேவி யும்பரி லிம்பா தன்னிற்
றிரிவனென் றரசன் சொல்லக் கும்பனுஞ் செப்பு கிற்பா
னரியவா நந்த வாழ்வி லயர்வெலா மறவாழ்ந் தாயோ. 177

பேதமே வடிவ மான துன்பங்கள் பேதித தாயோ
போதல்போ தினிதாஞ் சஙகற் பதினிற் பூண்ட வின்பந்
தீதென வேருரு செற்றுச் சமதரி சனமுற் ருயோ
யாதினும் வீடு பற்றற் றினையந்தசெய் தின்புற் ருயோ. 178

எனலுனின் னருளாற் பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாம்விட் டப்பான்
மஙலை நின்றேன் மாயைக் கனைகண்டேன் வருபே றெல்லாங்
கனமுறப் பெற்றேன் கேட்கக் காணவேண் டுவதான் றில்லை
யாவா தமுனி ணைந்தே னயர்வற்றேன் பிறவி யற்றேன்; 179

பயமற்றேன் மோக மற்றேன் பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றே
னுயர்வற்றே னெல்லா மானே னெருசெய லற்றேன் விண்ணு

ளியலொத்த தெளிவாய்ச சாந்த மெய்தினே னென்றான் மோகச்
செயன்முற்றுங் கடந்த சிந்தைச சிகிதத்துவ சப்போர் மன்னன். 180

அவ்வகை யிராணடு பேரு மாத்துமத தத்து வதத்தின்
செவ்விய விசாரத் தாலுந தெளிதரு மொழிக ளாலுங்
தவ்வறு நேய மிக்கோரா தம்மிற்று மூணாத லுற்று
வெவ்வந மோடை குன்று வேறற வெங்கும் வாழ்ந்தார். 181

இயலறி வன்பு செயகை யினையற்றோ பற்றும் வீடு
மயலற விட்டுத தென்றற் கசைவுறு வடகுன றெறப்பார்
பயிலுட லொருகாற றூளி படாவிபபா ரொருகா னீறு
வியலுற வணிவ ரோராகாற சந்தந விரையே சோவா. 182

சிறிதுநா ளுடனே வாழ்ந்து தேவமாழி மேநதை நோக்கிப்
பிறிவுநி கணவன் சால வுதாரணாய்ப் பீடை யறற்றன்
செறிவியழிக் விடலை யாகுஞ் செல்வம்பூ மனையு மெல்லாம்
வறியபோ லவமாய்ப் போமான் வாழ்நத நிலாணம யாலே. 183

இழிவறு ஞானம் பெற்றோ ரியல்புறத தானே வந்த
தொழிவுற விடுவ ரென்னி லுண்மையை யுணாநத தென்றும்
வழிபடு மன்ன னம்பான் மணஞ்செயற் கான தொன்றை
யழிவற மறிவி லெலிங் கமைத்துமென றுளத்தி லெண்ணி. 184

தலைவனை நோக்கிச் சொல்வாள் சதமக லுலகி னின்றோர்
நிலைபெற விழாவுண டாங்கே நேருநா ளதோ டியாலு
முலைவற நிற்றல் வேணடு முயர்வி தி வலியார் வெல்வர்
மலைமிசை யிரவி போநகால் வருவனிவ விரைவி விநகே. 185

நீங்கரு முணர்வி னேடு நீயிவ ணிருத்தி யென்றோர்
தேநகமழ் மலரின் கொதனதைச் சிகித்துவ சனுக்கு நல்கி
யோங்கினள் விசும்பி லேகி யவன்விழி யுறுத மட்டிற்
றுங்கிய கும்பன் மேனி தவிர்ந்துதன் வடிவ மானாள். 186

இந்திர னிருக்கை யெய்நத வில்லம்புக் கறியா வண்ண
மந்திர நெறியின் மன்னன் காரிய மாபிற் செயது
சந்திர வதநி மீண்டுங குமபலுய்ந தலைவன் றனபால்
வந்திழி வுற்றுச் சால வாடிய முகததள் போலாய். 187

பனிபடர் மதிய மென்னப் பங்கய மென்னச் சோம்பி
நனிமுகம் வாடிச் சிந்தை யயர்விலா ணணுக லோடும்
புநிதநா யகனு நோக்கிப் பொருக்கென வருந்தி யெநதாய்
துனியுறு கின்றூர் போன்றுய் துயரமென தடைநதநி யென்னை. 188

தத்துவ ஞாந முற்றோர் தளர்வுறூர் மகிழாா களுசப்
பதநிரம பயின்ற நீரிற் பற்றுமோ வென்ற லோடுங்
குதநிர மேனிக் கும்பன் நுழம்புறு குழலின் பண்போற்
சித்நிர மாக வொன்றைச் சிகித்துவ சனுக்குச் செப்பும். 189

உடலுள வளவுங் கண்மேந் நியத்துட னுறல்செய் யாநோற்
நிடமுறச் சமசித ததநே செறிபவ ரறிஞ ரல்லார்
சடர்களே யாவர் தானை சார்வுறு மவ்த்தை வென்று
விடநினைத் தறிவி லாதார் வீணிலே மெலிந்து நைவர். 190

நிலமுள வளவும் போகாத தைலம்போற் நேக மட்டும்
பலபல வவத்தை நீங்கா பற்றற விவற்றைத நீாப்போ
நலகிலா வின்ணை வாளா லறுப்பவ ரொக்கு மனனை
மலவுட லவதனை நீக்கி லதற்கொக்கும் வாழ்வுண் டாமோ. 191

வேறு.

ஒருபான ஞாநேந நியதநதுட னு
வருமா றுளதா முடலுக்கு மலரோன் முதலா மெல்லோருந்
தெருள்பான் மையரா யினுந்நேக வவத்தை நீரா தென்றுணர்கை
யருகா நின்று வழுவாம லறுதி யான விநிநெறியே. 192

கற்ற வறிஞ ராவிவில்லோ ரெல்லாங் காணப் படுபொருளா
யுற்ற படியால் விதிவசத்தே யுறுவா கடலி லுறுநீரோபோ
னித்த மறிஞரா சமபுத நிலையாற் கைகா லசைதலிறும்
பெற்ற வுடலம் விடுமளவும் பெயரா விதியைப் பின்செல்வா. 193

இரங்கித் தேமபி யறிவில்லோ ரின்ப துன்பங களின்மூழ்கிக்
குரம்பைத் திரள்க ளெடுதததவறரூற் குறையா விதியைப் பின்செல்
நிரம்பப் புகன்ற ரென்பட்ட நெறியிற றன்பந் தனைக்கேளா [வர்
யரஙகட் குவமை யாந்துன்ப மன்பாக் குரைத்தா லாரூதோ. 194

கொதததா மலாதந் தனையகன்று குதித்து விண்போய்ப்
பொன்னுலகின், மெயத்தா தையைசசேர்ந திநதிரன்முனை மேவி
மீனெடிய குறவெணணித, தத்தா வினணின் றிழிந்திரவிக் கருகே
சுற்றின் றடநெறியா, லிததா ரணிசோ வுறவருவா னெழிலிப்
பதததி லேகுதலும். 195

சுக லுற்ற தார்வாச னென்னு முனியை
மாக மட்டி லடிதொழுது மற்று முனிவன் றனைநோக்கி
நீக றுத்த துகிலுடுத்தாய நெறிதீர் பிறனை விழைபவர்போற்
போக லுற்ரு யென்றவனைப் போத முனிவற் றம்முனிவன். 196

இதுசொல் லுதலா லிவுதொறு மெழிலேந் திழையா யிருத்தி
யென, முதுவன் சாப முரைத்தலுமம் மொழிகேட் டிரங்கி
முனிதாளாம், பதுமம் புகழந்து வேண்டுதற்குப் பாத்தே னிமைப்
பின் முனிமறைந்தா, னதுகண் டுளநொந் திங்கணைந்தே னணைங்காந்
தன்மை யகலாதே. 197

குருவா னவர்மா தவர்முதலோர் கூட்டங் காணக் கூசாம
விருள்வாய் மகளா யெவவண்ண மிருப்பே னெனவுஞ் சிகித்துவசன்
வெருவா தொழிநீ புலம்புதலான் மேவு பயனென் வீதிவலியால்
வருமே வருக வுடற்கல்லான் மாசி லறிவிற் பற்ரூதே. 198

அறிவா லுயர்ந்த நீதனபத தமிழ்ந்தற் குரித்தோ வறிவற்ற
சிறியா ரன்றே வுள்ளயாவா வென்று தேற்றித தம்மிற்றும்
பிறியா வின்ப துன்பங்கள் பிறிவற் றிருந்தா ரவ்வளவி [தான்.
னெறியார் கும்பற் கணங்குருவ நோவான போலவெய் யவ்வெளித

அந்தி வரலு நியமங்க ளாற்றி யிருந்தா ரதுகாலை
முந்து மரசன் முகநோக்கி மொழிவான் கும்பன நளர்ச்சியொடு [ல்
மிந்த வுடல்வீழ் வதுபோன்மே லெழுதல் போனின் றியங்குதல்போ
வந்து பெருநா ணெடும்பெணமை மன்ற வென்னை வளைந்ததுவே.

கூந்தல் வளர்கின் றதுபாராய கொங்கை யெழுகின் றதுபாராய
சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுணடான
காந்தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரங்கினனெய்ச்
சாந்த முறுகும் பணைத்தோள்ருத்தான் றலைவன் முனிவுந் தளர்த்திருந்தான்.

ஞாக வானீ விதிசெதினை கன்று யறிந்த புறற்பான
தான தற்று லிரங்கலெயன் றாச னுணைசப்ப வுயர்கும்பன்
முனுஞ் சொல்வா னினிச்செயலென் றப்பர விதியை யார்த்தப்பார்
மேனி பெண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைதது. 202

பாய லொன்றி லவ்விரவு பயின்றார் வெறிசே விடியளவின்
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு குமப வடிவாக
வேய விவவா றிராப்பெண்ணு யிரவு போனற் கும்பனுமா
யாய கன்னி யழியாம லமாந்தான் சின்னட் சூடாலை. 203

அன்னுள் கும்ப மேனியளா யாசன் றனைப்பார்த தொருபகலின்
முன்னு நித்த மிராப்பெண்ணை வருமேன் மடவா நியல்பின்றி
யென்னு ளிருப்ப தொருகணைவ னெய்த வேண்டு முனையலது
பின்னு ரையுமூ வுலகினுமியான் பேணே னன்பாற் பெருமையினால்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் நிசிக்கெப் போதுமென
யினைய நியற்றிற் றீங்குரல மிரண்டு மில்லை யெனலோடு

மனைய விருப்பே நன்றென்று னாச னதுகேட் டலுங்கும்பன்
புனையு நலத்தா வணிமாதப் புரணை யின்று புரவலனே. 205

திங்க ளுதிக்குங் காலததிற் செயக விகாக மெனச்செப்பி
யங்க ணாச ரெடுமேவி யணியு மணிப்பூண் சநதநங்க
டுங்க மலையிற் கொடுவந்து தூயநீர்க் கங்கை தனின்மூழ்கிப் [ற்றி.
பொங்கு நெறியாற் கடவுளர்தென் புலதேதார் தவதேதார் கழல்போ

கிரிணை யொழியா பலம்விரும்பா கிளர்கற பகநல் கியவெண்பட்
டுரிய தெனச்சாத் தினாவெய்யோ னுயர்ந்த வெற்பினிடச்சென்
பெரிய விந்து தோன்றுதலும் பேசு முறைமைக் கிரியைகளா [ருன்
லரிய நியமஞ் செய்துமணை ரு செய்தா னாச னப்போது. 207

வேறு.

இவ்வா றுயர்மந் தரவெற் பிடையே மணைஞ்செய் திவர்கள்
கவ்வா வின்பந் துயததைக் கடஞ்சூழ் வரங்க டோறுஞ்
செவ்வாய மயின்மன் னவனுந் திரிந்தார் திரமும் மூனறில்
வெவ்வா ளாசன் றுயிலும் வேலை தனிற்சூ டாலை. 208

சென்று சென்று மன்னன் றேச நீதிந டாத்தி
யொன்றும் பாய றன்னி லொழியா தவள்போன் மீரு
மன்றன் மதனி கைப்பூ மனைவி யான மாது
நினற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றைநி னைப்பாள். 209

உற்ற போகங் களிற்பற் றுன்று திவளுக் கென்றுங்
குற்ற போகங் களிலுற் சோதிப் போமென் றெணணிக்
கற்ற மாயை யாலே கைத வமொன்றி ழைத்தாட்
சுற்றுந் தேவர் நெருங்கச சூராகோன் வாத்திற் ருன்ற. 210

வந்த மகவோன் றன்னை மன்னன் கண்டுவ னங்கி
முந்து நூனை செய்து முத்தல்வ நீயிங் கெய்த

வெந்த வறமுன் செய்தே னெனன விமையோ ரீறையு
மந்த மன்னை நோக்கி யனபா லிவவா றறைவான். 211

உனது குணைதி னலததா லும்ப ருடனுன் வந்தேன
கநக வுலக முமக்கே கடவ தாமங குள்ளோர்
நினது வரவு நோக்கி நினறு ராரம்பை முதலோர்
வநச வதந மலர மார்ததாண டனைப்போல் வருவாய. 212

கறப மளவு மிருந்து கடவுட் போக மெல்லாஞ்
சிற்ப மன்றித துயக்கச் சீவன் முததி மன்ற
வற்பந் தாழா தடைவா யழைப்பான் வநதே னென்ற
சொறபங கிகளைக் கேட்டுத தூய மன்னன் சொல்வான். 213

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே னெந்தா
யிங்கென் றநகென் றில்லை யெங்குரு சுவாக்க மெனக்குப்
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்ற டதனுல் வேண்டேன்
றங்குமை பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற றுணைப்ப. 214

மடங்கி யமரா கூட்டம் வந்த வழியே போகத்
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித திடவு நெஞ்ச
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோரா மாயை யாலே
தடங்கண மயிலரு டாலே தனிச்சோ தனைசெய் தனளே. 215

திங்க ளுதிதத வளவிற் செபிதிங்குக் கங்கைக் கணையிற்
றுங்க வரச னிருப்பத் தோகை யன்னள் புறம்போய்க்
கொங்கு மலரா னிறைந்த கோல வமளி யொன்றிற்
றங்கு மொருதூர்த் தனைத்தான் சங்கற் பித்துப் புணர்ந்தாள்.

சந்தி முடித்து மாதைச் சார ரோறுந் தேடி
வந்த வழியிற் புணர்ந்து மகிழு மவளை நோக்கிச்
சிந்தை விகற்ப மின்றிச சிதத மகிழ்ந்தங கவளை
முந்த விடையூ றறநீர் முயங்கு மென்று போனுன். 217

போகி மறைந்து முகூர்த்தம் போன பின்ன ரிவளும்
வேகி யாது போனென் விகற்ப மினைமை காண்பா
னேகி யமளித் தொடாச்சி யெழிலும் வடிவுந் தோன்ற
யோகி முன்னர் நின்று ளொதுங்கி நாணி வணங்கி. 218

வேறு.

மதனி கைப்பெயர் மங்கையு மிவ்வணம் வருந்தி
விதந முற்றனள் போனிற்ப வேந்தனுஞ் சமாதி
யதனை யுற்றிருந தானறி வுற்றனன் பார்த்தருக்
கதமற் றக்குளிர் புந்தியான மெல்லெனக் கழறும். 219

விரைவில வந்தெதன் முயங்குறு மகிணனை விட்டு
நிரைவ ளைக்கையாய் மீண்டுபோ யின்பமே நிறையென்
றுரைசெய் காலையின மதனிகை யுரைசெய்வா ளுயர்ந்த
புரையி லாதவர் பிழைபல பொறுப்பது புகழே. 220

மாத ராரிய ளவறு பேதமாய் மருளுங
காத லோவெனி லெண்மடி கருமமொன் றறியா
ராத லாலென தரும்பிழை பொறுத்தரு ளென்னப்
போத பாரகன மதனிகைக் கிவ்வுரை புகன்றனை. 221

வானி லேமர மும்ளைக்கிறு முநிவென்கண் வாரா
தான மேலவ ரிகழ்வரென றன்னமே யுன்னை
மேன யந்துபெண் ணெனைவிரும் பலனெனறு வேந்த
னீன மில்லதோர் சமமுறு பார்வையோ டிருப்ப. 222

கண்டு நின்றசூ டாலையுங் கருத்திரு னினைவான்
மண்டி ராகமுங் கோபமும் வேற மாய்ந்தான்
மிண்டு போகமுஞ் செல்வமு மேவிடா திவனெத
திண்டி றற்புயன் ஞாதனின் கைகண்டு சேர்ந்தான். 223

மறைதன் மட்டினி மதநிகை வடிவீன மாற்றி
முறைமை யானகூ டாலையாய் முனனிற்ப வென்ன
வினைறவன் முன்புகூ டாலையாய்த் தோன்றவு மிவளைப்
பொறையி னின்றவ ளேக்கிநல் வியப்பொடு புகலும். 224

வடிவும் வார்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு
மூடிவி லாதகூ டாலபோற் றோன்றினை முன்னை
நெடிய கண்ணினீ யாரென நிருபதி கேட்பக்
கடிம ணஞ்செய்கூ டாலநா வெனமற்றுங் கழறும். 225

கும்ப வேடமு மதநிகை வேடமுங் கொடுநா
ணம்ப னேயுனை யுணர்ததினேன் ஞாநத்தி னிலைமை
யிம்பர் மாயையாற சோதனை பண்ணினே னிவற்றைக்
கம்ப மின்றிய தியாநததாற் காண்குதி யென்ன. 226

ஞாந யோகமாந் தியாநததா னாபதி நோக்கி
மான ாச்சியந் துறந்தது முதலிவண் வந்து
தான லஞ்செய்கூ டாலையாய்த தோன்றிய தளவா
யீந மின்றியே யாவையு முணர்ந்தன னிருந்து. 227

தியாந நீங்கினன் புளகமே நிறைந்தனன் றிண்டோ
டயாவு மன்புமீ தென்னைனத தயங்குகூ டாலைக்
குயாச லந்தழீஇ நெடிதிருந் தானறுமேற கூறு
னியாய மன்னவ ளைகந்தத் தமிழ்ந்தன னிமிடம். 228

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைத்தவ ளுரைப்பான்
முடிவில பேரிருட் குகைனிகர் மோகநின் றென்னை
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனக்கெவர் நிகரோ
கொடிம ருங்குலா யியற்றுகைம் மாறுமொன் றுளதோ. 229

வருப வக்கடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுங்
கரும மேயிதற் கென்கைம்மா றுளதெனச் சாற்றத்

தெரிவை யோதூவா ளுணங்குபல கிரியையிற் றியங்குங்
களுமங் கண்டுனே யுயவிக்க நாடினேன கவன்று. 230

நீயி தற்கெனே மேம்பட நிகழ்ததுவ தெனனே
மேய புன்வெழி னினைவுகள் சங்கற்ப விகற்ப
மாய தெத்தனே யவையெலா மகற்றினே யனேரு
தூய நாயக வென்னலுமே வேந்தனுஞ் சொல்வான். 231

ஐய மற்றன ளுசையற நேன்பிறி வற்றே
ளெய்ய விண்ணெயொத தேன்பொருள வடிவமாய் நடங்கேன்
செய்ய லாவதோர் நிட்டையுற நேனசிதத மகிழ்ச்சி
வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளங்கேன்.

சோதி மண்டலத தெழுந்ததாய்ச் சுவரினிற் படாமன்
மீது விஞ்சுதல் குறைதலற நிருப்பதோர் விளக்கந்
தீதி லாவெனக் குவமையாஞ் சகத்தினைத் தீர்த்து
யாது மேவிவிண் ணிறபதற நினையொதது நின்றேன். 233

உண்டெ னுந்தன்மை யென்னுரு வேவெரன்று முரைக்கக்
கண்டி லேனத ளுவெனைக் கருணைசெய் குருநீ
முண்ட கப்பதந் தொழுதன னென்றவ னை மொழியத
தொண்டை வாயவண் மேற்செயல் சொல்லுதி யென்ருள். 234

பற்று வீடிலன படிகமேற் பாயொளி யென்ன
நிற்ற நீசொன்ன செய்குவ னெனறன னிருப
னுறற தீதெனிற் பேதைதமை யொன்றையு மொழித்து
மற்றை முனனுள வியற்கையி லிருப்பது வழக்கே. 235

சிறிது காலநா மிவவகை யிருநதுபின் றேகம்
பிறியு நாளந்த நிலையினைப் பெறுதுமா லென்ன
நெறிசெல் வேந்தனு மியைந்தன னேரிழை யெழுந்து
குறிகொள் சங்கற்ப விதியிலு விவையிவை கொணர்ந்தாள்.

எழு வாரிநீர் மணிக்குடத திவணெநீ ராட்டிக்
கேழு லாமணித தவிசிடைக் கிளாவுற வைத்து
வாழி யெனறன ளளவறு சேனையும் வகுததாள்
வேழ வெம்பரித் தேதொடும் வீராால விளஙக. 237

இனைய வேலையி லிதயமொத தினபமே யியற்று
மனைய தேவிசூ டாலையு மரசனு மெழுநது
புனையும் வேழமேற் கொண்டனா பொன்னகா நோக்கி
வினைசெய் நாற்பெரும் படையொடு மகிழ்வுற மீண்டார். 238

புரியை நண்ணலு நகருறு தானைபொம் மென்று
வரிசை யாலெதிர் கொளவிரு தானையும் வயங்கப்
பரிவி னண்ணினா நகர்பதி னயிரம் வருடந்
தெரிவை யோடிருந் தழிவிலாப் பதமபின்பு சேர்ந்தான். 239

வள்ள லேயிந்த மாபிறற் றெழில்களின் மருவித
துள்ளு மினபமிற் சாந்தமெப் போதிலுங் தொடர்ந்தாற்
றெள்ளு போகமும் வீடுமுண் டாமென்று தெளிந்த
வுள்ள மாதவ வசிட்டமா முநிவர னுரைததான். 240

6—9. சிகித் துவசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1844.

6—10. கசன் கதை.

தெளிவின் மிக்குயர் சிகித்து சன்கதை செப்பின னிவ்வாறே
யளிய நிற்றியா லருந்துய யனையவ னெறிபோலக்
குளிர்மு கச்சுரர் குருமக
வெளிப்ப டவுவ னுணர்ந்துள தெறியினை விளம்புதி யெனக்கேட்

குருசில் கேட்டலும் வசிட்டனங குரைசெய்வான் குருமகன்
கசனென்பான், றெளிப தத்தெரு பதபபொரு டெரிநதுளோன்
றேவாதே சிகன்முன்போய், விரிபி றப்பெனுங கூட்டினின றுயி
ரெனுமை வெங்கரி புறம்போகைக், குரிய வாறெது கூறெனக்
கேட்டலு மும்பர்மந் திரிசொலவான, 2

அநத்த மாமக ரங்களுக் குறையுளா யகனறவிப் பவவேலை
கநத்த தோாசக லததியா கத்திறை கடக்கலா மென்றேதத
தநதனை தியாதியாரு சகலமும் விட்டனன் றனியனுப்க் கசன்சென்று
வநததின் மேவின னெட்டியாண டிருந்தனன மறிததவன் பிதாவந்
[தான். 3

வந்த தந்தையை வணங்கியே சகலமு மாற்றியே யெட்டாணடு
சிந்தை யற்றிருந் தநதுயர் தீர்ந்திலே னிமலனே யென்னென்று
நொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென நுவன்றுமீ ளவும்போனன்
தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறநீத்தான். 4

பாநு மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாற்கால
வாந மொாதனன் றமியனுப்க் கசன்சென்று வநத்தின்மீ ளவுந்தா
யான வன்றனை யெய்தின னனபிரு லடிதொழு தயர்வெய்தி [தை
யான ணிந்துள வற்கலை முதலிய யாவையு மறநீத்தேன். 5

யாது நீத்துமென் பாலினைப் பாறிலே னினிச்செய லெதென்னத்
தாதை கூறுவான் மநத்தையே யுலகெலாஞ் சகலமென் றுரைசெய்வ
ாாத லான்மந மகற்றுதல் சகலமு மகற்றுத லதனுலே
கேத நீங்குமென் றகன்றனன் மந்திரி கிளர்கச னிதுசெய்தான். 6

சித்த மேதென நாடினு னறிந்திலன் றேகமா திகளெல்லா
சித்த மன்றெனிற் குறைசெயா விதனேயான் நீாந்துமென் பயனை
சித்த மேதெனச் சாார்குரு விடத்துறச் சென்றுகேட் டலுமன்னை
சித்த மாவது நானெனைச் செப்புவா சித்ததை யறிவுற்றோர். 7

உயிர்க ளியாவையு மூளாநற நானென வுன்னுபா வனைதானே
செயிர்செய சிததமென றுரைத்தலு மிங்கித தீர்ப்பது மிகவன்பாம்
வயிர மாவது தீவதெவ வகையென மறிததுமந் திரிசொலவான்
வெயில்செய் துனபமோர் சிறிதிலை யகங்காம் விடமிக வெளிதாகும்.

அலர்க சக்குமுன் னிமைக்குமு னகங்கா மகற்றுத லெளிதாகும்
பலவு ரைப்பதென் னேகமா யநநதமாய்ப் பாமசித தேயாகிக் [குஞ்
குலவு சுத்தமாய் விண்ணிலு நுணணிதாங குறைவிலாப் பொருணிற்
சலந மற்றதைப் பாவனை செயதுப சாந்தரு யிடர்தீவாய. 9

சுத்த மித்தையே யாதலி னகங்காந தொலைந்துபோ மெய்யான
ததது வந்தனை நினைதலாற் சிததிலே சாற்றகங் காமெங்கே
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் கலிலே மேவுதோ யமுமுண்டோ
நிதத ரூபத்தை நினைந்திவ ரெனனலு நிச்சய மறநிற்பாய். 10

திக்குங் காலமு மூதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந்
தொக்க வன்னவற் ரூன்மறை யாமலே சூக்கமாய் நொய்தாகி
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெயயறி வொனறேயாந்
தக்க விந்நிலை நில்லென வுரைததனன் றலைமையா மூபதேசம். 11

... சுந்தரு நிலைமைபெற் றகங்காந் தீர்ந்தென தென்னு
மன், மேவு முட்பந்தம் வீழ்ந்துபோய்ப் புந்தியில் விகற்பங்க
ளனைத்தும்போய்ப், பாவ முறறிய கசனின்ற நிலையினீ பற்றுத
லறநிறபாய், கேவ லத்திந்த வகங்காரம் பொய்ம்மையாங் கெடுத்தல்
பற் றுதல்வேண்டாம். 12

பொய்ய தாமுற் கொம்பினைப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா
ரைய னேபர போதபூ ரணதிலே யயலொன்று வருமாறென்

பொய்ய தாகிய வதேகபா வனையினைப் பொருந்தல்புன் பிறப்பாகு
மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லழுந்துதல் பவந்தீர்தல். 13

6—10. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1857.

6—11. மித்தையா புருடன் கதை.

இருமையோ டொருமை நீக்கி நின்றதி லெய்தி யின்ப
மருவுவாய் மிததை யான புருடன்போல் வருந்த வேண்டாங்
குரிசிலே யெனலு மெந்தாய் கூறுபொய்ப் புருட னேனை
னெருபய னின்றித துன்ப மூற்றவ னுலோந்த வாறென். 1

ஞாநமா மழுதி னலே கலம்பெற நிறைந்த தேனு
மியானறி வுறவித் தன்மை யியம்பென விராமன் கேட்ப
மானமார் வசிட்டன் சொலவான் வள்ளலே நகைக்கு மூல
மானவிக் கதையான் சொல்வ தறவியப் புளது மன்னே. 2

ஒருதலத தேகாந தத்தி லுறறசு ங்யததி லுணடாய
மருவுமத் தலத்தி னிற்போன் மாயையெந் திரம யத்தோர்
புருடனுண் டஞ்ஞா நத்தோன் புண்மையா யினமைப் பண்பாய்
மிருதுவாம புத்தி யுளனோன் கேவல மிகுந்த மூர்க்கன். 3

வானிலே சுருண்டு தோன்று மயிர்ச்சுருண் மருத்த லத்திற்
கானனீ ரெனன வனனுன் றோன்றியே கலந்த பாழிற்
சூனிய மலாதொன் றில்லை யாதொன்று தோன்றிற் றங்கே
மானவ வதுவு மன்னன மறறவன் வளர்வு மாங்கே. 4

வேறு மாயே யெப்போதும் விளங்குந் தன்மை யவன்காணன்
கூறு வானோர் சங்கற்பங் கூடி னென்வின் னினைப்பேணி

யூறு படாமல் வைக்குதுமீ தயர்ந்த தேயென் றுள.த்துன்னித்
தேறு முவகை யுடன்விண்ணைச் சேமிப் பாரோ வீடமைததான். 5

அந்த மனையில் விண்ணிணைவத தளிக்கின் ரோமென் றதிலாசைப்
பந்த முறலு மவன்வீடு படர்கா லததா லழிவெய்தி
யிந்த மருத்தாற் றாங்கமபோ லிருது முடிவால் வருடம்போற்
சிந்தி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் றலறுற்றான். 6

நில்லா வீட்டில் விண்ணையோ நீயெங் ககன்ற யொருகணத்தி
லல்லா யாரை யெனவீட்டி னகா சதகக் கறப்புலம்பிப்
பொல்லா மநத்தான மீண்டகங்கோர் புதிய கிணறு சமைததொருவர்
கொல்லா திதனி லிருததுமெனக் கூபா காச பாரனான. 7

கால மதனற் கூபந்தான் கழித லோடுங் கதறுற்றான்
சால வருந்தி மீனைடங்கே தனைக்காப் பதற்கோ குடம்பண்ணிக்
கோல முடைய தெனமகிழ்ந்து குமடா காச பாரனை
னீல முகிலே யக்குடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைநததுவே. 8

நம்பி நம்பி யடைந்தெதலா காச மெய்தத திருவிலியக்
கும்ப வினனுக் கழுதததறபின் குண்ட மொன்றங் கேகெல்லித்
தம்ப மெனறு தறபாலைச் சார்ந்தா னந்தக் குழிதனையுந்
தும்பி கால மழிதததுளதாற றனனு மிருளைச் சுடர்போல. 9

குணட வினனுக கழுதததறபின் குலவு நாற்சா ரகங்கட்டி.
மண்டு மருள்கூ தறபாலைய் வாழ்நதா னந்த மனைதனையு
மண்ட முழுதுங் கொல்கால மழிவு செயய வதற்கழுது
சண்ட பவந னிடைடப்பட்ட சருகு போலத் தளர்ந்துலைந்தான். 10

தடனுர் நாற்சார்க் கழுதததறபின் றற்காப் பதறகோர் குதிர்பனனி
யிடனுா குதிர்புக் கவனிருப்ப விதுவுங் கால னிறப்பித்தா
னுடனே குதிர்வின் னினுக்கழுதா லெனறோ வீடு குதிர்குண்டங்
குடநாற் சார மெனபவற்றுற் குனறவில் காலந் தயருற்றான். 11

விண்ணை வீட்டி லடைதலை வீட்டில் வினைடான் ரூலகி
புண்ணை வுறற பெருந்துயரா லுழைகதும பிழைக்கு மோரொருகா
லெணணி நிற்ப திதுபோவ திதுவென் றறியா னிவனென்று
புண்ணி யததின் வடிவாரேனை புகல வீரன புகலுற்ரான். 12

பொயயா மனிதன் கதையாலென் புகனரூய் மாயா புருடனேயே[ன
யையா விவன்விண் காததனனென றறைந்த தேதென் றருள்கென
மெய்யாம் வசிட்ட னுரைசெய்வான மிதநியா புருட னெனறவிவன்
மையாரா முகிலே சூரியமாம் வானி லெழுநத வகஙகாமே. 13

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணை ததுநிறைவுற
றந்த மின்றிச் சிருட்டிதனைக் காதி தனிறரு னேநிற்கு
மைநத வதன்பா லகங்கார மருததிற் பரிசம் வருவதுபோன [ன.
மூந்து தோனறித் தனைக்காக்க முயன்ரான் வடிவாய் முளையாதோ
கூவங் குண்டங் குடநாற்சார குதிரென் பனவாக ரூம்பைகளை
மேவ நாநா விதமாக விதிதது மீண்டு மீண்டிழநது
தாவ முற்ரு னுடரூறுந் தனைக்காத் தனனென ரூகாச
பாவ னைக்கே நிலைப்பட்டான பாழே வருந்திப் பதைததனனுல. 15

விண்ணு னென்றே சேமித்து வீட்டா காச மாதிகளி
ணணணு மெலிவுற் றிடுமிதனை யானபோல் வருநதா தொழிகமலாக்
கண்ணு விண்ணின் மிகப்பொரிதாய்க் களஙக மறறு நுண்ணியதா
யெண்ணு லடஙகா வழிவில்சிவ மியலாத தமதத துவந்தானே. 16

அவவாத் தமதத் துவங்காண லாமோ வெவர்க்கு மகப்படுமோ
விவ்வா றிருக்க வுடலிறந்தா லிதயா காச மாதிரதனை
வெவவா ளாசே நானிறநதே னெனறு மெலிவா விவேகமிலோர்
தவ்வா விசும்பு கடாதிகடான் றகர்ந்த போது தணந்திடுமோ. 17

கடம துடைநதால் விண்பிரியா காய மழிந்தா லுயிரழியா
கடவி தாஞ்சிந் மாததிரமாயச் சததாய் விண்ணி லுண்ணியதாயத்
தொடரு மணுவுக் கணுவாகுஞ் சொருப மைந்தா நாவனன்று
படரு மநபூ தியினளவே பயிலு நபம்போ னசித்திலதால். 18

யாது மென்று மெவவிடத்து மிறத்தல் பிறத்த லிலதாகு
மோதும் விவர்த்த ரூபத்தா லுலகாய்ப் பிரம மேவளரு
ம்ாத லாலிவ வுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்
பேத மறப்பா வாபாவம் பிறவாப் பொருளென் றிடர்தீர்வாய். 19

ஆபத் துக்கெல் லாநிலய மனித்த மவச மவிவேகம்
பாவத் துக்கு முதனமடமை பலவித தழிவைப் பற்றியது
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகங்கா ரநதனவை
நீபற் றில்லா வறிவாலே நீக்கி லதுவே நிமலனிலை. 20

6—11. யா புருடன் கதை

ஆக விருத்தம்—1877.

6—12. விரதத் திரய கதை.

ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்.

ஆதலாற் காண்பவற்றி லுண்மைநிலை யிப்படியே யறிவில் வையம்
பேதமாய் வேறொன்றிற் பிறந்ததிலைக் கயிற்றிலராப் பிறப்ப தேபோ
லாதபனில் வேறிலையா தபமென்றே பாவித்தோர்க் காத பந்தான்
பேதமற வாதபனும் பேணுநிரு விகற்பமிது பேசுங் காலே. 1

பொன்னில்வேற் றுண்மையன்று கேயூர மென்னினையிற் பொன
னென்றேயா, மின்னேத நிருவிகற்ப மென்பார லிரவிவெயி
லென்று நாடின், மின்னுகதி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய்

விவித மாகத், துன்னுநா காத்துவம்விட் டறிவதிலா நல்லறிவிற் றுணிந்து நிற்பாய். 2

சங்கற்ப மெனும்புராண சத்தியினைத தற்பரமந தானே தன்னுற் பொங்குறற வாயுவலை வைச்செய்யு மாறுபோற் புரிநத போது சங்கற்ப விரியுருவா யயல்போலாய்ச் சகவடிவாய்த தனைததா னடிப் பொங்குற்ற மநமாகுரு சங்கற்ப மயமாமிப புவியைக் காண்க. 3

தெரிபொருளொன் றுளதல்லப் பொய்யுமல சாறபநத்தின் றீள்போற் றோன்றுந், தெரிபவன்கேட் போனசொலவோன் பரிசிப்போன மணங்கொள்வோன செல்வோன் மீள்வோன, புரி வனவெல் லாந்தானே புதிதாகு மலவெல்லாம பொருளென் றோர் வாய், புரிதருநின் றெழிலெல்லா மலமறுசிந் மாத்திரமாம் பொருளே கண்டாய். 4

பெரும்பெரிய வடிவான பிரமமே யாதலநற் பிறிதொன்ன றில்லை, வரும்பொருளெல் லாமறிவின் காரணதயா யிருத்தலிலிவ ணையு மெல்லாங், கரும்புயலே யறிவேயாங் கற்பனைமே றில்லை யாற் காணப் பட்ட, வரும்பொருள்க டனிலறிவுண் டாதலிற் லறிபொருளா மனைத்து மில்லை. 5

ஆதலிறை பந்தம்வீ டெங்குளது வீடிதென வடுத்த பந்த, மீதெனவெண் ணுவதெல்லாம் வலிந்தகற்றி யபிமாந மிறையு மின்றித், தீதுதவிர் மௌனியாய்ப் பொறிவென்று மாநமதந் தீர்மே லோனை, யோதியநின் காரியஞ்செய் திராமனே யகங்கார மொழிந்து நிற்பாய். 6

மோகத்தில் வருமைய மெல்லாம்போ யறுதிநிலை முற்றும் பற்றி, மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகியாய் வாழ்தி யென்ன, மேகத்தை நிகர்வள்ள லிம்மூன்று குணங்களெவை விளம்பா யென்ன, யோகதனை யுணர்முறிவ னக்குணமூன் றையுந் தோன்ற வுரைக்க லுற்றான். 7

மூன்றுகை விரதமெனு மிதுதன்னைப் பிருங்கீசனை மோகம் போக, வேன்றுபாம் பொருளறியும் விருப்பிறை லேமகிரி வடதோ டெய்தி, வான்றுணையாஞ் சங்காவனத தொழுதிரைஞ்சி யிப்பிறவி மயகதை தோன்றுணர்வி லாறுதலில லாமையினென்

இச்சகமாம் பழஞ்குடிலி விளைப்பாறி நானறிவ தெஞ்ஞ னெனறு மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள வாயென்று மன்பாற் கேட்ப நிச்சயமா யானருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நிலைமை பற்றி மெச்சியமா கத்தனமா போகிமா தயாகியாய் விடுதை யெனன. 9

செப்பியவிம் மாகத்தன மாபோகி மகத்சான நியாகி யென்ற விப்பாரிசு விளங்கவரு ளெனக்கேட்ட பிருங்கீசற் கீசன சொலவான் வெப்பழுறு மிராகழுனி வின்பமிட ரறம்பாவ மிகுமி வற்றின [ன. றப்பில்பலா பலமிவற்றில் விருப்பமறச் செயதோனே தனிமா

மோநழுற வகங்காரமு மாநழுமச் சாமும்போய் முடுகி வாடா, தீகமிலா தனசெயதோ வெங்கணுமன பறச்சாட்சி யெனலா யிச்சை, தானறவே காரியஞ்செய் தோனவெருட்சி யானந்தந் தாக்கு ரூதா, ணைசம ஞய்த்தொழிலா விடாசுகங்க ளுதயமுறு தவனமா கத்தன. 11

சநநத்தின் மாணத்தி லுதயத்தி லததமநந் தனினே ராகி, மநமொத்தோன் மாகத்த னெனத்தெளிவாய மாபோகி மாபு கூறிற், சினமுற்றெருன் றினைநீக்கா தெனனைறவிரும் பான்பகுதி சோத துய்ப்போன், வினவுற்ற மாபோகி யிவனபெருமை மீளவு நாம் விளம்பக் கேளாய். 12

மிகவெருவ லானந்த மில்லவாய் மயக்கமே விளைப்ப தான, சுகமிடர்கள் புரித்தவற்ருற் கலங்காதோன் சாமாணந் தொடரு மாபத், தகலாசு மிடிகளுநன் றெனப்புரிப்போன் புளிப்புக்கைப்

பழற்சி யுப்புப், பகர்ந்நிறைவு குறைவுசம மாயப்புசிப்போன் மாபோ
கிப் பானமை யோனே. 13

உப்பினியல் பெனநனமை தீமையிரண டூலுஞ்சமமா யொத்து
நிறபோன், றுப்புறுமா போகியா மகத்தான தியாகிகுணஞ் சொல்
லக் கேளாய், தப்பிலறம் பாவமிடா சுகமாணஞ் சநநமெலாஞ்
சோதத் தள்ளுரு, செப்படுளை புந்தியுளோன் மகத்தான தியாகி
யெனத தெளிந்து கொள்வாய். 14

அனேததாசை யனேததைய
யாவுந, தினேததாலு மேவாத புநதியோன றனேமக
தயாகி யென்ப, ரனேததான வாமபாவ மநமநந தொழிலிதயத்
தெல்லாந் தீநதோன, வினைத்தாய பிருகுகீசா மகததான தியாகி
யென வினம்பு மன்றே. 15

தெரிபவற்றி லெண்ணையாய்க் காணுமிலை
தாள்க ளெல்லாங், கரிசறநன் ரூய்விட்டோன மகத்தான தியாகி
யெனக் கருணை யீச, ரளியபிருகு கீசனுக்கு முன்ளோ தின
னிந்த வுயர்ந்த நோக்கைகப், பரிசயமூற் றுப்பிடிததுத் துயரொழிவா
யுலகளிக்கும் பதுமக் கண்ணை 16

நித்தமுறு முதயமுள தாதியா குவதநந்த நிமல மேக
மத்தகைய பிரமமே யுளதுவிகற பத்தெண்ண மயலொன் றில்லை
யித்திறமென் றேபாவித் தழுக்கிலுளையச் சுகமேவி யியற்றுஞ் செய்
சுததவிம லச்சாந்த முறவெல்லா மேவுவாய் சுத்த வீரா. [கை

தீங்கிடர்தீர் பிரமமாய்க் கற்பனையெல் லாமேவிச் செய்கைக் கொன்
யோங்கியவித் தாய்ப்பரம ரூபமாய்ப் பெரிதாகி யுயர்ம கத்தாய் [ரு
வீஙகியபா வனையெல்லா நிறைவதாய் மெய்ஞ்ஞாக வீரா கிஞ்சி
லீக்கிலதென் றுரைப்பதா மாகாய மேததுவே யென்று முண்டாஸ்.

அந்நியமா வோரிடத்தி லிதுகிஞ்சி லெனவெண்ணு மசத்துஞ் சத்துந், தனனலுரு தெனறுள்ளே திடநிலையா யகங்காரந் துடைத்து நிற்பா, யுன்னுள்ளே முகமாகிப் புறத்தின்வரு வன வெல்லா மொருங்கு செய்து, பின்னுதொழி லிடாமேவா தருவ மிலா வகந்தையைநீ பிரிய வெனருன். 19

6—12. விரதத் திரய கதை முற்றிற்று.

ஆக விருததம—1896.

6—13. இட்சுவாகு கதை.

தரும மெல்லா முணர்முனியே சாற்று மகங்கா சப்பெயரை
மருவு மநந்தன் வடிவிருக்ஷ மாய்ந்தா லந்த வண்மைக்குப்
பெருகு குறியே தனைவெனவெம் பெருமான் கேட்ப முனியுரைப்பா
னுருவ மிருக்க மகமிறந்த வுண்மைக் குள்ள குறிகளாய். 1

அழுந்து வசத்தி லிருப்போனை யம்பு யதநி னீர்போல
வெழுந்த லோப மோகமுத லெக்குற் றமுமவன புறநலியா
முழுந்து முதிதை முதற்குணங்கண் முகதநி லழகாய்ச் சிறிதகலா
விழுந்து பாவ மெல்லாம்போ மிகுவா தனைக்கட் டறுமெல்ல. 2

வேகந் தேயு முலோபகுண மெலியுங் காம வினையடங்கு
மோகம் போயெங் கொளித்திடுமோ முடுகிக் கிளாதைம்பொறிகள்
சோகந் தாவி யடராது சுகமு மேவிட் டெழுமாட்டா
தாகந் தீரக் குளிர்ந்துள்ளே சமந்தான் றிடுமா லெவ்விடத்தும். 3

துன்ப மின்ப மெலாமுகத்திற் ரோன்று மெனினுந் தோன்றிடுக
வன்பி லவைநெஞ் சினைநலியா மநமே யிறக்கில வாரேரு
மன்பி னயப்பர் நலனுண்டா மாங்கே சமமா மதியுதிக்கு
மென்பு குளிருஞ் சாந்தியெழி லெய்துந் தடைதீர் பெருமையுறும்.4

6—13. இட்சுவாகு கதை.

பணித லொளிர்த லெய்மையுறும் பழுதி லமல வடிவுண்டாம்
பிணியில் பெரியோர் குடுமபமயற பெரிதாய்ப் புதுமைத் தாலுலக
தணிவில் பாவா பாவத்தாற் றள்ளுற ருலு மினபமிடர்
கணித மெனினுஞ் செயமாட்டா கருணைத் தடங்கட் கருங்காரே. 5

பூந்திப் பார்வைக் கெட்டுவதாய்ப் புகலா பதமெதல் லாமிறந்த
விந்தப் பொருளே மோகத்தர லெய்தா தவாசீ சியிழிந்தோர்
தொந்தஞ் சிாகா லப்பறருற் ரூன்று துயரா மணிகள்செறி
பந்தப் பிறவிக் கடல்கடக்கும் பான்மை நயந்தோர் நெறிகேளாய். 6

ஊனுர் பிறவிக் கடல்கடப்போர்க் குரிய விளைப்பா றுதலெய்த
நாளு னிந்தச் சகமெங்ங ணுடும் பாம ணாகு
மாளு விடய போகத்தா லாவ தென்னே வெண்ணுமதி
தாளும் பாம வுபாயமெனச் சாறறுங் கண்டாய் சற்குணனே. 7

ஏற்ற முனது குலமுதல்வ னிக்கு வாகு வெணுமன்ன
ணேற்ற லுயர்வீ டடைவுற்ற வடைவு கேளா யருள்வேந்தன்
ரோற்ற முடைய தன்புவநந் தொல்லை நெறியி னடத்திடுநா
ணேற்ற முடைய வுனத்தாலே யொருவன் ரூனே யிருந்துணர்வான்.

சனாசா வின்ப துன்பங்க டளர்மோ கங்கண் மயக்கங்கள்
வளையா னிலையாயக் காண்பனவு மட்டி லாத சகத்துக்குப்
புனாதீர் மூல மெதென்று புரிந்து நினைந்தான் பூபால
னுனாசா ருலகின் மூலத்தை யுன்ன நின்று முணர்ந்திலனால். 9

அயனுட் டினும்வன் தடைவுற்ற வாதி மதுவாம் பகவனைக்கண்
டியலாற் பூசித் தருட்செல்வா வின்று நீயிங் கெளிதெய்தி
முயல்வா லளித்த நினனருளான் மோகந் தீர்ந்து நிலநிற்கும்
பயனு லென்னை யருளென்று பாவி யாச னுரைசெய்வான். 10

எங்கு நின்று வந்துளதிச் சிருட்டி யிதற்கெப் படியுருவ
மங்கு முலக மெம்மட்டு மற்ரு ருடைய தெதுகால

மிங்கீ தெதலு லெனவுணர்தி யேறிக் குறைந்த விப்பிறவீப்
பொங்கு மயக்கை வலையகலும புட்போ னீஙகும் வகைபுகலவாய். 11

என்ற லோடு மறப்புதி ரா மெணணில் காலத தோடேநீ
துனறு விவேக விசாலதத்தாற் சொன்ன விறலே விதிப்பொருளாப்
பொன்று விக்கு மெனறுமநுப் புகல்வான சிறிதாக் காணுமிவை
யொன்று மிலலைக் கதர்ப்ப வூரோன மருப்பூ மியிற்சலம்போல்.

தல காரணங களுக்கெட்டாக் கிளாவா னிலுஞ்சற் றுயருமிவி
லெஞ்ச லிலதா மழிவின்றி யிருந்த தென்று மாநமாவாம
விருசு மந்தப் பெருஙகண்ணு டியிலே நேய விரிவிடய
பருச பூத சிருட்டியெலாம பத்தி பாய்ந்து விளங்கிடுமால். 13

பிரமத் தினவா யொளியுருவாய்ப் பிறகது பிறங்குஞ் சத்திகடாம்
விரவிப் பிரமாண டதனது மேனி யாகி நின்றசில
வுரவு லபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நினறசில
சுரர்பொற் பதியாய் நினறசில தானறு சகத்தி னியையிதுவே. 14

பநத மில்லை வீடில்லைப் படர்தீர் பிரம மேயுளதா
மந்த வைக்ய மில்லையிரண் டில்லை யறிவே வளர்நதெழுந்த
சிந்து தாங்கப் பஙகததாற் றிகழு கின்ற நீரேபோல
வந்த மிலலர வறிவுருவே விளங்கு மயலென றிலதாகும். 15

பந்த முத்தி நினைவுகளைப் பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்
முந்து பிறவிப் பயமெல்லா முற்று மொழிதது நிலைநிற்பா
யந்த நீசங கறபனினை வடைந்தாற சிந்மாத திரவறிவு
வந்து சீவத் துவமடைந்த வாரி யலையா வதுபோல. 16

ஆதி காலத தெழுந்தபவத் தனைய சீவ ருழல்கின்ற
போது மின்ப துன்பமயக் குளதது்க் கொழிய *வுனக்கில்லை

*உயிர்க் கில்லை என்றும் பாடம்.

மீது தெரியா விசாகுமதி மேவித தெரிதல் போலவது
பூதி யளவா முயிராகாணும பொருளாற காணப படுமனறே. 17

கலக ளாலுங குருவாலுங காண்டற் கரிய பரன்ருனே
தலைமை யான சாததிகளுசேர் தனபுந தியிறை றன்ருலே
நிலையில் வெளியா நெறிபோவா நெறிசோ காட்சி களிற்புந தி
செலவு பறறில லாததுபோற றெவவாங காணங களைக்காண்பாய்.

இனைய காணங களைப்பறற விகழ்த லிரண்டு மியல்பல்ல
வினைசெ யுடல முதற்பொருளகண மேவு மியல்பின் மேவிடுக
வனைய பொருள்கள் புந்தியிறை லகல நீக்கி யதிசீதம
புனையுட் காணத் தினறையெப் போதுமு பரம மயமாவாய. 19

உடனை னெண்ணும புந்திபிறப புற்ற கட்டா மொருக்காலு
மிடாதீர வீடு விருப்புறுவோர்க் கியல்பன் ருகு மிப்புந்தி
திடமாங கிருசிந் மாததிரமு மில்லாச் சிதமாத திரவடிவன்
றடவா னிலுநா னணுவெனனுஞ் சமமாம புநதி பிறப்பறுக்கும. 20

தெளியு நீரி லுட்புறமபு செறியும் வெயில்போற பொருளனைதது
லொளிகொ ளாநமா நின்றிடுமா லுருவ மெல்லா முடபுகுந்து [டுமா
ஒளிசெய் பணிக டொறுமபொனனின் விசித்தி ரம்போல் விளஙகி
லளிய வஃதல லாவுருவா மாந்மா வுடைய சகமாதி. 21

நாச வடவைக் கனல்படர நடுக்கஞ் செய்யுங காலமெறு
மூசு கடலிற் சகதிராளா மூடுகு நதிகள் பல்லுயிராம்
வீசு தரங்கத தொடுபொய்ந்து நிறையா தந்த வேலையையு
மாசு மருஞ்செய் யகத்தியறை மாந்மா வென்று மகத்துணர்வாய. 22

தான லாதாய் முன்சொன்ன சகத்தின் றிராளா யுடலமுத
லான பொருளின் சாலத்தை யாந்மா வென்பத நததள்ளி

ஞாந சற்பா வந்தன்னை நனிமேற் கொண்டு மறைந்தோனு
யீந மில்லா மதிவேந்தே யிச்சை யான படிநிற்பாய். 23

தநங்க ளுடே துயின்மகவைத் தாய்தான் மறந்து மிகத்தேடி
மநங்கன் றுதல்போற் சராமாண மருவா தம்மை யறியாமற்
செநங்கள் சலித்துக் கெட்டேனுன் செறியு நாத நிலாதவனு
ணநங்கொள் காயம் போமளவி லழிந்தே னுவா வென்றழுவார். 24

வாரி யணைசந்த வசைவில்பல வடிவா மதுபோற் சங்கற்ப
சோரி னுலே சிற்பிரம நெடிது விரியுஞ் சங்கற்ப
பார களஙக மறவிட்டுப் படர்ந்த வறிவை யாங்மாவிற்
நீர நிறுத்திச் சந்தேகத் திறங்க ளெல்லாந் தீர்ந்தோனுய். 25

அலவி லலையா துயர்பாம வாங்மாப் போல நிலைநின்று
நிலைகொள் சுகியா யிவவரசு நெடிது புரப்பாய நிருபதியே
தலைமை யாங்மா தன்னிடததே தன்ன தான வசைவுகளாற் [ஸ்.
றுலவி லாத விளையாட்டைடத் தொடர்பிற் செய்யும் பாலரைப்போ

அழிக்குந் தன்சத் தியிறைப்பின் னழித்துத தன்பா லமர்ந்திடுமா
ழிழிக்கும் பந்த முறுஞ்சத்தி யிதற்குத் தன்பா லெழுந்தானே
பழிக்கும் பந்த மெப்படியோ பற்றற் றகலு மப்படியே
ரிக்குஞ் சத்தி தானேவந் துதய மாகு மிவனுக்கே. 27

மதியோ டிரவி கதிரவந்தி மணிக ளிற்சே ரொளிகளைப்போன்
முதிரு மாஙக்ள் கனியிலையை முதலா யினபோ லருவிகளிற்
பிதிருந் துளிகள் போற்சாலப் பிறகும் பிரமத் திடைதோன்றுங்
கதிகொள் புந்தி முதலாகக் கற்பி தஞ்சே ரிச்சகமே. 28

அதுதா னறியார்க் கிடர்நல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்
றிதமாய் நிற்கு மிம்மாயை சித்தி ரந்தா னற்புதமே
பொதுவா யங்க மத்தனையும் புணர்ந்து பிறிவற் றிருக்கவுந்தா
னிதமா யுயிரை யுயிர்காணு திருக்க மயக்கு மியாரையுமே. 29

6—13. இட்சுவாகு கதை

பரம விண்ணே சகமெல்லா மென்று பாவித் தாசையறிற்
பிரம கவச னின்பமுள போரியோ ருகு நானென்னும்
பொருளே நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவாற் பொருளனைத்து
முருவ மில்லை நிராலம்ப முணர்வு சாந்த மெனநினைவாய். 30

இதுவே நன்றி தன்றென்னு மிதுவே விததா மிடரொழுங்குக்
கதுதான் சமமா மங்கியில்வெந் தழிந்தா விடருக் கவசரமென்
பொதுவா கலந்தீங் கெணுமபேத மபாவ மென்னும் பொருவாளால்
விதமாம் புருட வருத்தத்தான் மெல்ல மநதில் வெடுதியால். 31

நினைவான் முடிக்குங் கருமமெனு நீணட பெரிய வனகாடு
தனைநீ நினைவின் மையிலுலே தடிந்து பரம பதமேவி
வினைதீ ருனது விவேகத்தை மேவி யென்று நிலனிற்பாய்
யினைதா ரிக்கு வாகுவெனும் புகழா னிறைந்த பூபதியே. 32

உலகின் பாப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு நினைவுக் கப்பாலாய்க்
கலக மடவா பொருளென்னுங் காத னழுவி நானெனனுங்
குலவு மிருள்போய் விவேகநிலை கூடு மவனே பாநநத
மிலக வடைந்தோ னெடுங்கால மிவனே துண்ப மில்லாதோன். 33

சாந்த முகிச் சமநிலையாய்ச் சால நொய்தா யறிவுருவை
வேந்த னைசந் ததநினைவா யென்று மநுமீண் டுரைசெய்வா
ரெய்நத நூலா னல்லோரா லறிவை வளர்க்க வேண்டுமுத
லேய்ந்த யோகத் திலுக்குமுதற் பூமி யிதுயோ கிக்குரவம். 34

அயர்வில் விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்றுகும்
பயிலு நாலாம் விலாபினியே படர்வா தனையைப் பற்றறுக்கு
மயர்வில் சுத்த நல்லறிவின் மயவா நந்த வடிவைவந்தாந்
தயில்சாக் கிரம்பா திகளில்லாத் தொடர்சீ வனின்முத் தியுமிதுவே.

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்றுலுஞ்
செறியும் வடிவாய்ச் சுழுத்தியைப்போற் றிகழு மாரு முயர்பூமி

பிறிவில் சமமா யறவொயதாயப் பெரிது நன்ரூய்ச் சாந்தமதாய்
வெறிய தூரியங் கேவலமாம் வீடே யேழாம் வியந்பூமி. 36

மன்னு விடயம் விடுதலிலை வாழு மிவவே ழாம்பூமி
தன்னை நிருவா ணத்துருவாய்ச் சான்ற தூரியா தீதபத
மென்ன வுரைத்தார் சிலாவேறே யிவவே ழுவதனை களின்முன்னஞ்
சொன்ன வவத்தை யொருமூனறுந் தொடாசாக் கிரமாக் கருதுவ
[தாம். 37

சகங்கள் கநவிற் ரோற்றமவாந் தன்மை நாலா வதுகநவா
நிகழா நந்த மொன்ரூலு நெருங்கு வடிவ மைந்தென்று
புகன்ற வவத்தை சுழுதிதியதாம போத மின்மை வடிவாகித
திகழ்ந்த வாரு மவத்தையினை சிறந்த தூரிய மெனலாகும். 38

தூரியா மநவாக் கெட்டாரிதாயத தனதே சுணமை வடிவான
தூரியா தீதப் பதவவத்தை தூய வேழா முயர்பூமி
பீரியா துள்ளே வசமான பிரததி யாகா நத்தானே
தெரியா தாகிக் காண்கின்ற திரள்க ளனைத்தும் போமாகில். 39

அநத மகாசத் தையிலுலே யவனே முத்த னெயமிலை
வந்த போக சுகதுக்க வகையாற் ரூக்கா தறநிறைந்த
புந்தி யுளரு யாங்மாவிற் பொருந்தி மகிழ்ந்து நிற்குமெனி
லிந்த மனித னிலைதானே யிகமே தோன்று முயர்முத்தி. 40

பொங்கு தொழின்மே வினன்சாந்தன் புகல்வீட் டுறைவோன் சந்யா
யங்க முள்ளோன் சரீரமிலோ மவனே முநியாகு [நி
மெங்கு மிறவே னுயிராவாழே முளரு மலனிவனே
தங்கு நான்கிரு சிலுமிலனென் றுன்னித் தீரன் றளர்வுறுகான். 41

ஃக ரனைசரைபற் றுளள மமதை யகநகார
மென்ற வொன்று மிலனென்றே யெண்ணித் தீர னிடாரனுகான்

ரன்று குணலூன் றிலன்சனாசா விலனென சுததன றாவற்ரு
னின்ற சாநதன் சமாசனை னென்று நினைதலேதான் றயாரணுகான்.

திரண நுனிகள் விசுமபிரவி தேவ ருராகா நாரிடத்தில்
விரியு மறிவே நானென்று விளங்குந் தீரன் மெலிவணுகான்
புரியுங குறுக்கு மேல்கீழென போதப் பெருமை யுலாவியதென்
றரிதி னெநந்த விசாரஞ்செய தகனை யறிந்தோ னழிவிலலோன். 43

திரவா சனையோ டெப்பொருள்க ளதுப விக்கச சோந்துளவோ
துரிசி லதுவே சுகருசெய்யுரு சுகமே தளிக்கு மதுவினைவில்
வெருவு காலத் தானசிக்கு மதனற் றுன்பம் வினைபொருட்டாம்
பெரிய சுகதுக் கங்களுக்குப் பிரிவற றிருக்கை பிரசிதகம். 44

நிருவா சனையி னைலு நோவா சனையி னைலும்
பொருளதா னடையி னதனுலே யினப தனபம பொருந்தாவாம்
வருமபோ திரணடு மொனருக வந்து வினங்குஞ் சுகதுக்க
மருகா நின்ற நாசத்தி லலைக ளிரண்டு மடங்கிடுமால். 45

புந்தி தணிந்த வாசனையாற் புரிகா ரியமீண் டங்குரியா
வெந்த விதையி னுடல்காண முதல வெவவே ருயவிரிந்து
நந்து கரும காரணங்க ணுட்டு மொருவன் செய்வோன்ரு ன்
முந்து புசிப்போன் ருனைவனே முன்வந் தடைவ னவவிடததே.

பாவிப் பனயா வையினுமுளம் பற்ரு துயாந்தோன் ருரகையின்
றேவிற் குளிர்ந்து நிறைநதொளிரவன் செய்ய கதிரோன றன்கதிரி
பூவிற் ருழிலி னுலகந்துழலும் பொதத வுடலா மிலவுதனை [ன்
மேவு தொழிற்பஞ் சோடிப்போ ருநாக் காறருல விளைந்தொருபால்.

எண்ண மெல்லாம் பழகாமை யாலே பிறக்கும் பிறப்போர்க்குக்
கண்ண தான விருநாகக் கலதா ரெருகாற் ருன்றிடினும்
பண்ணு நல்ல கழனிதனிற் பயின்ற வித்துப் பலிப்பதுபோற்
றிண்ண மான வன்பாலே மிகவும் வளருஞ் சிறப்பாக. 46

முழுது வடிவ மாயொன்று மாங்மா முழுது சத்தியினுங்
கெழுமு நதியி னுவரிகளிற் கீலா லம்போ னின்றெருளிரு
மொழிவி னினைவின் பாப்பிலதா யொன்றுஞ் சற்பா வந்தன்னிற்
றழுவு கூறு மாத்திரமா யுணாவாய் சகல சகங்களையும். 49

என்று மதுமீண் டுன்னாசெய்வா னினையந்த புலன்போ கத்தாசை
நின்ற தெமமட் டம்மட்டு நிகழ்சீ வப்போர் பெறுமாங்மா
வொன்று மவிவே கத்தாலவ வாசை யுண்டாந தன்னலே
யன்று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும். 50

காத லென்று போமன்று கலந்த சீவ தநம்விட்டுத்
தீதி லாத பரப்பிரமத் திறதனை யாங்மா சேர்ந்திடுமாற்
கேத மாக மேனின்றுங் கீழே யெய்துங கீழ்நின்று
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து வொருநா ளிவ்வவாங்மா. 51

கநமாச் பிறவிப் பெரும்பூட்டைக் கருத்தாங கயிற்றிற் கடமாகே
லெனதீ நிதற்கு நானென்றே யிறுகும் பிராந்தி விவகார
நனிமோ கத்திற் செறிபவரியா ரந்த நவைசேர் வஞ்சகரே
தனிவேண் மன்னு கீழ்நின்றுங் கீழே சரிக்கத தக்கவரே. 52

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனு னெனன் றிடுமோக
விதத்தை யுயர்புந் தியினுலே விட்டோர் மேற்கு மேற்செல்வோர்
நிதத்த ளெளிகூ ராங்மாவைச் சிறிதுந் தாழா தறப்பற்றி
யுதித்த சகத்தைத் தற்புாண வுருவ மாக நோக்குதியால். 53

என்றிப் படிதன் சிதகுருவ மிரண்டற் றுள்ளே தனித்தோன்று
மன்றிப் பவம்போய்ப் பாமேச னுக லாகு மயன்சிவன்மால்
வென்றிக் குலிசத் தவன்முதலோர் செய்த வெல்லா மெய்ம்மையினு
லொன்றிச் செறிசித் துருவுடைநான் செய்கின் றேனென் றுணர்
[றவாய். 54

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்ந்த தவ்ற்றி லென்னே சொலப்பட்ட
தீதாது மனுவெயல் லாந்தடைதீ ருணர்வின் விலாச மோநன்றுந்

தீதி லறிவு மாத்திரமாந் திறனுய்க் காலச் செயம்பணணிக் [சே.
கோதின் மநத்தோ டிருப்பவனசோ குறைவில் சுகத்தோ டெதுநிக

இல்ல தன்றுண் டல்லவறி வில்லா வுருவி லறிவுருவ
மல்ல வாம்ம வுருவமல வயலன் றுலக மெனநினைவாய்
சொல்லு மிந்தச் சொருபமுறத் தொடர்ந்த பகுதி போயிறக்கும்
புல்லு தேசங் காலமல புறததோர் நிலையன் றுயர்முத்தி. 56

அகங்கா ரத்தி னகமெனனு மோக மழிந்தாற் பாவனையா
மிகும்போர் பெற்ற பகுதியந்த மேவு மிதுவே வீடாகுந் [பம்
தொகுஞ்சாத திரத்தின் பொருணினைவிற் றுவள்வு நாநா விதவின்
புகுங்கா வியவேட் கையுமனைத்து விகற்பத் தியரும பொருந்தாமல்.

அன்னன் சமமா யழிவில்லா வாம்மா வாய்நின் றின்பமுறு
மென்ன கினுமொன் றடுப்பவனு யென்ன கினுமொன் றுண்பவனு
யுன்னு தெங்கா கினுமொருபா லுறங்கு வோனு யாங்கவனே
பொன்னா பூமி முழுதாளும் பூபா லனைப்போற் பொலிவுறுமால். 58

வருணைச் சிரம வாசாரா வழிநா னடத்து நடைநீங்கி
யருகா வுலகின் வலையகன்றே னருங்கூ டகன்ற கேசரிபோ
னிருபா வுரைகட் கெட்டாரியோ னேடிப் பிறக்கு நிலைநீததோ
னெருசோ பையைச்சேர்ந் தவன்மழைபோ யொளித்த காளில்
[விண்டலம்போல். 59

தெளிவு கெம்பீ ரங்கள்கிரி சேர்ந்த பெரிய சுனைபோல்வன்
களிகொள் பரம சுகச்சுவையாந் தன்பாற் றுனே கலங்காம
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெல்லாம் விட்டோ னழிவின்றி[கான்.
யொளிரு நிறைவோ னிருவினைவே ரறன்றுந் தாக்கா னென்றணு

பத்தி பாய்ந்துட் பற்றுத பளிங்கு போலக் கருமபலம்
பத்தி பாய்ந்துட் பற்றுதோன் பலநீண் மனித ருடலுறைந்தும்

பத்தி யாலர்ச் சிததாலும பகையா லுடலை யரிந்தாலும
பத்தி பாச்ச லுற்றதுபோற் பயிலும் மகிழ்வு துயாறியான். 61

துதிகள் கடவு ளோமகக டொடர்பூச் சியன்பூ சைகளில்லோன்
விதிசெய் நீதி யாசார மேவப் படுவோன் மேவாதோ
னெதிருந் தன்னு லுலகோாக ளிறையும் வெருவா வகையிருப்போ
னுதித மான வுலகததி லொன்றுல் வெருவா துறைகிற்போன். 62

பற்று முனிவு பயஞ்சுகங்கள் பயிலா னெனினும் பயின்றிடினுஞ்
சொற்ற வெவாக்கும பிரமேயந் தொடரா னெனினு நன்பாலர்
பெற்ற பிரமே யததுறினும பெரிய மநதோதான் காசியிற்சா
வுற்ற பொழுது நாயக்கறிப்போ ருழைசா வுறினு முறம்பதங்கேள்.

ஞாந மடைந்த பொழுதிலிவ னல்வீ டுற்றோன் மநமிறந்தோ
னீந மான வகம்பாவப பிராந்தி யன்றே விடர்பந்த
மான வீடா வதுமடமை யந்த காரங கெடலன்றே
மாந மிகுநத விவனெயதின் மனிதர் பூசை செயவேணடும். 64

போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ வருந்திப் போய்க்காண
வாறற வுரியோ னெவனவன்வன் பிறவி யறுப்போர்க் கநவாதஞ்
சாற்று மகத்தாற் றீாதததாற் றவத்தாற் ருநத தாற்கிட்டா
வூற்ற வறிவாற் பிறவியறுத துயாந்தோன் பதநி தரும்பயனே. 65

பரிந்திவ வாறு கற்பித்துப் பகவன் மதுவாம் பேருடையோன்
விரிஞ்சன் றனது நகாத்தைப் புக்கா னிக்கு வாகுவெலுமம
விரிந்த புகழ்மன னலுமந்த விழியே பற்றி நிலைநின்றான்
வரிந்த கழற்கா லிராமவென வசிட்ட முனிவ னருள்செய்தான். 66

3—13 இட்சுவாகு கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம—1962.

6—14. * (மான்) வேடன் கதை.

இந்தவா றிருக்கிற் சீவ முதலை யினிய தான
புந்திசே ரிவனுக கேது புதுமையா மதிச யந்தா
னநதமில பாதனைக் கண்டோராக் கதிகனே யென்று கேட்ட
சுந்தர விராமற் கந்தத னானமறை வசிட்டன சொல்வான. 1

ஒப்பறு ஞானி புத்தி யொன்றிலே யதிச யிக்குந்
தப்பற நிறைந்து சாந்த ணுயவன றனபா னிற்குஞ்
செப்புமந் திரஞக ணேன்பு தந்திரஞ் சித்தி யாலேர்
கைப்படு வினைபோக் காதி கருமத்திற புதுமை யெனனே. 2

உலகாய் விரிந்த விவாலு மொழுங்கால் விரிந்த வருததத்தாற்
பலமா மணிமா தியும்பண்ணப் படுமா தலிறை றனையறிந்தோர்க்
கிலதா மிவர்க்கோர் விசேடமுள திழிநத மூடப் புந்திகளபோ
லலறு குவனெங் கணுமாசை யறலா லிவனெஞ் சமலமதாம். 3

குறிதீர வடிவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற கொடுநீள் கால மயக்கறலாற
பிறியா வின்பத நிறிஞுலுக்குப் பேசுங் குறியிவ வளவனறே
லெறிகூ ராசை சிறமோகம் விதந மூலோப மாபதத்துச்
நாலுநமனச் செப்பி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான். 4

ய்யா லெருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சுதநிரலுய்
முறைதீர் வதுபோற் சீவனென முளைததா னீசன சிருட்டிதொறு
நிறைநீ துயிர்க ளளவின்றி நிகழு மூலச் சித்தசைவாற் [ம்.
றுறைதோ றுலை தான நிறன்றிடுமாற வொடாகா ணமிங கிலதாகு

---

*வட மொழியில், "மூனி வியாதன் கதை" என வழங்குவா.

† நிபுணம்—நிர்விகாரம், அல்லது-அதியந்தம்.

ஈச னிடைநின் றுற்பவமா யெழுந்த வுயிர்க டாஞ்செய்த
வீசு கருமங் களிலுலே மேன்மேற் பிறவி கூளமேவுந்
தேச முடையாய் காரியகா ரணத்தின செய்தி யிதுவாகு
மேசு பிறவி கருமமெனு மிரண்டி னுக்கு மிப்படியே. 6

பரம மதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல் லாமுண்டாம்
விரவு மதற்பின் பவர்க்கெல்லா மிகத்தாஞ் செய்த கருமங்க
ளுரிய சுகதுக் கங்கடமக் குறுகா ரணமாந் தனையறியாப்
பிரமந் தனிற்சேர் சங்கற்பம் பேசு கருமங களின்மூலம். 7

பந்த நிதாநஞ் சங்கற்ப மன்றே வதுநீ பற்றறுப்பாய்
மூந்து சங்கற் பந்தவிாந்தான முதநி யதுவா மதுதனினைப்
புநதி யதனை பரிசயிப்பாய் பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமுறின்
மைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய சங்கற்பம். 8

கொள்ளும் பொருளா கவும்வேண்டா கொள்வோன் வடிவா கவும்வே
வெள்ளுங் கருதுதல் லாநீக்கி யெதுசே டிதந்த தறவாவாய் [ண்டா
நள்ளும பொருவளான் றினையிந்த நாடும் பொறிக ளுறிலாங்கே
தெள்ளும் பற்றுள் ளதுபந்தரு சிறக்கும் பற்றில் லதுமுத்தி. 9

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதனைற் பிறப்பி லகப்பட்டாய்
பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூணு தென்னிற் பிறப்பகன்றாய்
நிற்ப நடப்பப் பொருட்டிாளி னினக்குத திாண முதலாகத்
தற்ப முறுபொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம். 10

பற்றி லாதென் னெண்ணுநியென் பண்ணு நின்(
யுற்ற செய்வோன் புசிப்போனன் றுபசாந் தியனீ மதிமாண்டோன்
மற்று நல்லோர் சென்றபொருட் கிரங்கார் வருவ மதித்தெண்ணுர்
முறறு நிகழ்கா லப்பொருளை முறையா லெய்தக் கைக்கொள்வார்.

மதமா மோக மையன்முதன் மநத்திற் பிணித்த கயிறுகளாந்
திதமா மநத்தை மநத்தாலே சேதித் திடலா மறிவோரா

விதமா நெடுங்கூர் விழேகத்தா லிரும்பா லிரும்பை யறுப்பதுபோல்
விதமா மநத்தை மநத்தாலே வீய்ப்பாய் பிறவி மயக்கறவே. 12

அழுக்கை யழுக்காற் கழுவுகர்கொ லம்பை யமபாற் றடைசெயகர்
வழுக்கு நஞ்சை யெதிாநஞ்சான மாற்று கிற்பா மதியுடையோ
மொழுக்க முறுமூன் றுளசீவர்க் குபயந் தூல சூக்கமென
விழுக்க மாமொன் றுயர்பரமா மிதுசோந் தந்த விாண்டொழிப்பாய்.

மேக மனையாய் கைகாலகண் மேவு மிந்த வுடலுளே
போக முண்ணைச் சீவனுக்குப் பொருந்து தூல வுருவாகும்
பாக மருவு சங்கற்ப மயமாயப் பவபா வனைபண் ணுஞ்
சோக மநஞ்சீ வனுக்குருவாஞ் சூக்க வாதி வாகியமே 14

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகற்ப மறுசிந் மாத்திரமே
மொய்யார் சீவன பரவடிவா மூன்று குவது முனைடகமபோற்
கையாய் சுத்த துரியபதங் கண்டா யிதுவே யிதிலழுந்தி
மையார் முதற்சொல் வடிவிரண்டு மாறறி யவைநா னெனவேண்டா.

என்னு முநியை யிராமனும்பார்த் தெந்தாய் நநவு கநாச்சுழுத்தி
துன்னு மதுவா யினமூன்றிற் றேருன்று கதுவாந் துரியத்தை
யுன்னி விசேட முறவுரைப்பா யுயர்ந்த முநிநா யகவெனன
மன்னு மழுத மழைபோலும் வாக்கால் வசிட்ட முநியருள்வான். 16

அகமென் பதுமென் றதுவு முளது மிலது மறவிட்டு
நிகழுஞ் சமமாய்ப் பற்றறத்தன் னிலைக்கே நிற்ற துரியமதாந்
தகுதன் னிலையாய்ச் சமமாகிச் சகத்தின் வழிற்குச் சான்றுகி
புகல்சீ வனின்முத் தியுமாகிப் பொருகற் பனைதீர் நிலைதுரியம். 17

இதுதா னநவு கநவல்ல விடர்சங் கற்ப மிலாமையினுற்
பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை தீர்தலினுற
சதுரா விந்தச் சகநன்றாய்த் தனது நிலைக்கே சமித்திறக்கு
முதுநூ நிகட்கிங் கிதுதுரிய மூடர்க் குலகந் திரநிலையாம். 18

யாரு மெணணை மறிற்சமந்தா னெய்திச சிதந மொருக்காலு
மாரு வினைசெய யாதபடி யாக்கிற நரிய நிலைநிறகு
ஞாநா தீத ரைங்கிழவோ ரெனினு ஞாந நனிமேவ
மேரு ணடந்த தொருசரிதை கேட்பாய மேதை களினமிக்கோய்.

பெரிய வடவி யொனறிடையோர் பெரிய முநிவன் மகாமௌநம்
புரியு நிலையோ னவன்றனையோர் பொருவில வேடன வந்தணுகி
யெரியு மெண்கைக் கணைபடநொந் திநகோ நவவி யோடியதாற
றெரிய வஃதெந ககனறதனச் செபபு முநிவ னெனக்கேட்டான்.

கேட்ட கிராதன் றனையந்தக் கேடின் முநிபார்த தினியோனை
காட்டி லுறைறவோ சமநிலைமைக் கண்ணு முநிவர் கணைநாங்க
ணூட்டு விகா ரமபுரியு நரைபபாந கார மாகிலநாந [ரு.
கூட்டு பொறியின ரெழுநிலெல்லாந கொள்ரு மநஞ்செய் குவதன
அதனு லகங்கா ரததுருவா மநத மநநிச சயமாகத்
திதமாய நழுவி நெடுநாளாஞ் செறிசாக் கிரசெரப் பநசுழுதநிப்
பதமா மவைபபொன் றையுமறியேம் பரம துரிய நிலையானெம
விதமாய்க் காணைப் படுபொருள்கள் விமல துரியத திலவெனரு ன்.22

தீதின் முநிவ னுரைபொருளக டெரியா வேட ரைங்ககன்ரு
ஞ்த லாற்கே நரியததுக் கயலோர் நிலையு முளதன்ரு
லேத மான விகற்பமெலா மிறந்த வறிவே துரியமதா
மீத லாதிங் கயலொன்று மில்லைக் கண்டா யிராகவனே. 23

கண்ட நநவு கோரமதாங் கநவு சாந்த மெனப்படையாங்
கொண்ட சுழுதநி மூடமதாந கூறு மிமமூன றவத்தைகளும்
விண்ட மநதநின் வடிவாகும் விளம்பு மிம்மூன றையும்விட்டாற்
றண்டு மநம்போ மநமிறந்தாற சத்தா யொன்ரு சமநிலையாம். 24

அந்த நிலையே யோகிகடா மரிதிற் சாதித் தடைகின்ரூர்
வெந்த தையர்செய் சங்கற்ப விகற்ப மில்லாத் துரியத்தே

மைந்த நீலையா யிடர்தீர்வாய் மகததா யுயர்ந்த முனிவராய்ப்
பந்த மிலராய்ப் பேதமறும் பழையோர் விடாதிப் பதததுறைகார்.

6—14. (மான்) வேடன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1987.

---

6. நிருவாணைப் பிரகரண இதோபதேசம்.

ஞாந சப்த பூமிகை.

எனைதது ஞாந நன்னூலி னியம்பு மறுதி யாதென்னி
லனைத்துங் காவு காண்பதுவே யன்றே வவிஞ்சை யிங்கிலலை
வினைததின் கவலை செய்கிண்ற வெய்ய மாயை தானில்லை
தினைததுன் பழுமற றுபசாந்தத் திறமா மிதுவே திகழ்பிரமம்.

சாந்த மாகிச் சிதமபரமாய்ச் சமமாய் நொய்தா யாந்மாவா
யேந்து சதநி யளவிலதா யிடும்பேர் பிரம மெனுமிதற்கே
சேர்ந்த பலநிச் சயம்பண்ணிச் சிலர்பா ழென்பர் பரமேசன
வாய்ந்த வுருவ மென்பாசிலர் மாவிஞ் ஞாந மென்பாசிலர். 2

எல்லா நீக்கி மகாமௌநத் திருப்பாய் நிருவா ணத்தினுய்ப்
பொல்லா மநம்போய்ச் சித்தம்போய்ப் புந்தி போய்ததா னென்பது
சொல்லா வூமை குருடுசெவி டொதத்துத் தூய வாந்மாவி [போய்ச்
னில்லா யுள்ளே முகமாகி நிதத நொய்தாய் நிறைமதியாய். 3

நவிற சுழுத்தி நிலைமேவி நன்று யெல்லா மூள்ளகற்றித
தனதிச் சையில்வந் ததுபுறததேத் சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை
கனதுக் கமதாஞ் சித்தமறிற் கநத்த சுகமாஞ் சித்தத்தை
யுனதுட் படுத்தி யுணர்வின்மை யாலே யொழிப்பா யுணர்வுருவாய். 4

சோக நன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுற் றிருந்துஞ் சமமாகிப்
பாக மின்றிக் கற்போலப படிந்து நிற்பாய் பலபிறவி
மோக மகலு மவவளவு முயலுந் தன தது முயறசியிலை
ஞக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுள் ளதுநீ நாடலையாய். 5

இந்த வளவாந் தன்முயற்சி யிடர்தீர் முடிவில் பதமளிக்குஞ்
சிந்து கலைக ணிறைமதிபோற் சித வுமுதே யுண்ணிறைய
வந்த வறிவன் சுகமடைவ னகில வுலகின் பொருட்சார்
முந்த வறிந்து செயற்செய்யா தவனுய் முத்தி யெய்திடுமே. 6

யோக பூமி யேழுக்கு முறுசெய் தொழில்க ளெவவண்ண
மோக விந்தப் பூமிகளை யடைந்த யோகிக் கெதுகுறிகண்
மோக மில்லா புரையென்ன முனிவ னிராமற குரைசெயவான்
போக வசஞ்செல் பவண்மீண்டோ ரெனறு புருட நிருவகையாம். 7

சுவாக்க முதநி களைவிரும்பித தொடரு மவர்தங் குறிகேளா
யுவக்கும் வீடே யெவவளவிற் றுலக நடையே யுயர்ந்தவதனு
நிவக்கு மறுதி யாற்செயவோ னெடுமபோ கத்திற் செல்பவனு
மெவர்க்கும் விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியல்பினதே. 8

எறியுங் கடலி னுகதத்துளையி லாமைக் கழுதத்துப் புகுவதுபோற்
பொறிவெம் பிறவி யநேகத்தாற புருடன் விவேகி யெனப்பிறந்து
முறியும் பிறவிப் பயனிலதிம் மோக மமையுஞ் செய்தொழிலாற்
செறிவ தென்னை யிவறறுலே திநங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால். 9

தொழிலின் மிகுதி யற்றுயர்ந்து துயர்தீ ரஃதே தென்றுள்ளே
யழிவி லறுதி யுள்ளோனே யடங்கத் திரும்பு மவனுகுங்
கழிவின் மயலபோய்ப் பவக்கடலைக் கடப்ப தெவவா றெனவுன்னு
மொழிவில் விசாரத் தால்விாதநி யுள்ளே யுறுவ ளுள்வேண்டா. 10

உதார மான தொழில்களிலே முயன்று காளு முண்மகிழ்வன்
கதாவு கின்ற கொமியமாங் கருமச் சழக்கிற் குச்சரிப்பன்

விதாந கருமங் களைச்செய்வன் விளம்பான் செய்த கருமங்கள்
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத தென்ற தொழில்புரிவன். 11

நீய ரக்கஞ் சுவனெனறுஞ் செறியும் போக வேட்கையுறு
னேய நயமாய் மெத்தெனற நிபுண மாகி யிடம்பொழுதுக்
கேய வுரைக ளுரைசெயவா னிவவா றுன விவன்றனே
யாய பொழுது முதற்பூமி யான வொன்றை யடைந்தவனே. 12

ஒக்க மூன்று காணுதா லுயாநல லோரைப் பின்செல்வன்
மிக்க நன்னூ லெங்கணும்போய் விரும்பிக் கொணர்ந்து பரிசயிப்பன்
றெக்க சநந மறுப்பதறகுத் துணிந்திவ விசாரம் படைத்தவனே
தக்க பூமி யறிந்தோனுந் தகுமா ரியனு மறறவனே. 13

இருளில் விசார மெனுநாமத் திரண்டாம் பூமி யெய்தினனு
சுருதிமிருதி நல்லொழுக்கந் தொடர்தா ரணைநற றியாநங்கண
மருவு கருமங் களைக்கேட்பான் மாசில் விருத்திப் பொருணிகழ்த்தும்
பெருகு புகழ்சோ பண்டிதரிற பெரியோர் தம்மை யினிதடைந்து.

செறியும் பதார்த்தப் பிரிவறிந்து செய்யுந் தவிருங் காரிங்க
னறிவன் செல்வ மானமனைக் கதிபன் மனையை யறிவதுபோன்
மறியு மதமாச் சரியமபி மாந முலோப மோகமெலாம் [போல்.
வெறிது புறத்தெய் திலுஞ்சிறிதாய் விடுவன பாம்பு தோலவிடல

மதியிவ் வாதுள் ளவனூலால் வணங்கு குருவா னல்லோரா
லதிகங் குய்யப் பொருளனத்தி னறுதி யறிவ னதற்பின்னர்
முதிர்பற் றின்மை யெனப்பெயரா முந்து மற்றைப் பூமிதனைப்
புதிதா மலரின் மெல்லணைபோற் பொருந்தி நிற்பன் பொலிந்தவனே.

உள்ள படியே நூற்பொருளி லெழுக்கந் திரமாய்க் கைக்கொண்டு
தள்ளின் முறிவ ரிடந்தோறுந் தளர்வொன் றில்லா மெயஞ்ஞாந
தெள்ளு கணைதயி லெழுங்குகளாற் றீர்க்க வாணு ளதுகழிப்பன்
பள்ளி கொளவு மிருப்பதற்கும் படர்ந்த பாறை யிடமாவன். 17

பாயு மநமா றியநலத்தாற் பறறு வின்பஞ் சமமாகித்
தோயு மடவி களிலுலவித தொக்க காலஞ் செலவிடுவ
ளையு நன்னூற பரிசயததா லறஙகள் செயலான் மானிடருக்
கேயு மிந்தப் பொருடேணைக்க மிலஙகு முளள படியாக. 18

உற்ற மூன்றும பூமியைச்சேர்ந தணைர்ந்தோன் றனை யநுபவிக்கும்
பற்றி லாமை யிருவகையாம் பகுதது நாமிங் குரைசெயக்கேண்
மூறறு சாமா நியமொன்று மூதிாநத சேட்ட மொனறுகு
மறறிவ விரண்டு மோரொனறி லிரணடு வகையா மநுகுலததோய்.

பொருள்கடமிறசெய் பலனலலென் புசிப்போ னல்லென றெளிவோ
குருவு மலலே னெனப்பற்றில் குணமாரு சாமா நியவிரததி [னுங்
பருகு தனப மினபமெலாம் பண்டை வினையால வருமன்றே
யருள்செய் கடவுள் வசநதானு மமைப்போ ரெத லெனக்கெஙகே.

கொல்வ தான பெருநோயாங் கொடிய போகப் பரப்பெலலாஞ்
செலவ மெலலா மாபதததுக் கிடமாரு செத்தல் பிறப்பதற்கா
மொல்வ தான நறபுநதிக் குளள கவலை நெடுநோயாஞ்
சொல்வ ரூல மெலாநகாலண் டெரலக்க முயலும் விடாதெனறே.

பண்ட மனைததின பறறற பகாபா வனையுள் ளுறவுண்டாங
கொணட வுயர்வாக் கியப்பொருளைக் குறிப்பா லுழுது மாதரோர்க்
கண்ட விதுசா மானியமாங கவாபற் றில்லா விநநெறியா [குக்
லண்டு பெரியோர் கூட்டரவா லறிவி லாரோர் நீக்கத்தால. 22

தானு முணர்வி னுட்டெளிவாற் றக்க புருட வருத்ததா
லானு நன்னூற பரிசயத்தா லங்கை நெலலி தானறுதல்போ
னானர் பிறவிப் பெருங்கடலி னுயர்கா ணமாம் பெரியகரை
தேனு மலங்கன் மணிமாபா தெளியக் காணப் பெருந்திடமாய். 23

செய்வா னுனன் றீசன்ரூன் செய்வா னலதென் பழவினதா
னிவ்வா ரூன சொற்பொருளி னெண்ண மெல்லா நிச்சயமாய்க்

கவவுா கதிறூ ரதகற்றிக் கலந்த சாந்த மோநநிலை
ஒபயவான் கருணை முகிலேமுன் பேசு சேட்டப் பற்றினைமை. 24

அகத்திற புறகதுண மயலவபூ லாசை கை. .. காட
சகதிற பொருளிற் பொருளல்லா நவறறிற சடதிற நனியறிவிற்
பகுத்துக் கருதா துபசாந்தம பயினறு நினைவற் றெருளியற்று
மிகுதறப் பிறப்பற நடிமுடிவின மேனமை சேட்டப் பற்றின்மை.

மகிழ்வாம் வாச மதுரமுடன் வருநம றெழிலாந் தளிர்மேவித
தகவா மநதகா ணுனிசேர்ந்து தடையா மூள்ளு நிறைந்தறிவா
மிகுமோர் கமல மலைடந்துட்சோ விசார விரவி யான்மலாந்து
பகாமுன் ருமிப் பூமிதனைப் பலமாய்ப் பலிக்கும் பற்றினைமை.

மோக மிலலா தவர்செறிவான் முதுநல் லறததின் சமூகததாற்
காக தாலீ யம்போலக் கருத்தி லுதிக்கு முதலான
யோக பூமி யுதிதகலுமே யுள்ளே யமுத முளைபொப்பா
மேக விவேக நீர்பாச்சி யிதுகாத் தளிக்கப் படுமுயன்றே. 27

விடுதி யாலே தழைக்குமிக விசாரத் தாலவ் விடுதிதனை
வடுவி லுழுவர் நென்முளைபோல் வருந்தி வளர்க்க நாடோறு
மொடிவின் மறுபூ மிக்கிந்த வுயன்றே சநத பூமியென
முடிவில் வெளியா மதிலிரண்டா மூனறும் பூமி தனைப்பெறலாம்.28

சேட்ட மெனச்சொல் பற்றின்மை சேர்ந்தான் மூன்றும் பூமியதா
மீட்டு புருடன் சிங்கறட வெண்ணை மொன்று மில்லென்னக்
கேட்ட குமர னுரைசெய்வான் கீழாங் குலததோ னுணாவிலலோன்
பூட்டு தொழிலோன் பொல்லாதோன் புகன்ற யோக மிலலாதோன்.

அவனுக் கெங்ங னேயுண்டா மறைந்த நன்மை யிதுநிற்க
விவண முயர்பூ மியிலொன்றை யிரண்டை மூன்றும் வெறனறைக

கவர்வுற் றடைந்தோ னுயிர்மாய்ந்தாற் கலந்து மேவுங் கதியேது
தவறிற் பெரியோ யுரையென்னச் சான்ற வசிட்ட னுரைசெய்வான்.

மூட னுகிப் பலகுற்ற மூடு மவனுக் கதேகமென
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி நேரு மட்டும் பிறப்பகலா
காடு மிதுவன் றியிற்காக தாலீ யம்போ னல்லதெறி
கூடு மெனினு மதனுலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும். 31

அன்றி நல்லோர் கூட்டரவா லடுதத விராக மதுபிறக்கு
மொன்று நிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறறப்பா
துன்று மதனுற் பிறப்பகலுந் தொகுதூற் பொருளின் சுருக்கமிதா
நின்ற யோக பூமியுட னிதந மடைந்தோர் தெறிகேளாய். 32

யோக பூமி யம்சம்விடா துறலாற் பழைய தீவினைபோ
மாக விமாந மதற்பின்பு வந்து கொடுபோய் வாநவர்வாழ்
நாக முதலா முயர்பதியி னன்மே ருவின்சூழ் பொழின்முழையிற்
போக மடவா ரொடுங்கூடிப் புணர்ந்து சிந்தை களிகூர்வன். 33

அருந்து போக மாய்தலினு ளளவில் பண்டை யிருவினையும்
பொருந்த மாயு மப்போது புவியிற் பிறப்பர் யோகிகடாந்
திருந்து செல்வங் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்த நல்லோர் மனைப்பிறந்து
வருநதி முன்னம் பழகுதலால் வழுவா யோக தெறிநிற்பர். 34

விதமாஞ் சகதத்தைச் சாக்கிரத்தின் மிகப்போ தஞ்சேர் புந்தியினுற்
பொதுவாய் நோக்கு மதனுலிப் பூமி மூன்றுஞ் சாக்கிரமா
மதுவே தனிக்கே வலமியோகிக் காரி யப்பேர் பெறுதிறமா
மிதனு லிவனே யுய்ந்தவனென் றேத்தத் தோன்று மறிவிலர்க்கும்.

செயலி னுரிய மிகச்செய்வோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ
னியல்பி னெழுக்கந் தனினிற்போ னியாவ னவனே யாரியனு
முயலு மொழுக்க நூற்சித்த முந்து நிலைமை விவகாரம்
புயலி னிறத்தோ புள்ளபடி பொருந்து மவனே யாரியனும். 36

முதலா மியோக பூமியிலே முளைக்கு மிரண்டா வதின்மலருந்
தனையு மூன்று வதிற்பலிக்குந தனியா ரியலைந் திறமியோகி
யிதனி லிறந்தா னெடுங்கால மிருந்து சுதந சங்கறபத
தநவு போகநு களையருந்தி யோகி யாய்மீண் டுறபவிப்பான். 37

மூன்று பூமிப் பரிசயத்தான மூடத் தன்மை யிறந்தழியே
யான்ற ஞானோ தயமுண்டா யாதி யந்த மறவிரிந்து
பூன்ற மதியி னுதயம்போற பொலியு மநதநிற போதமுற
வூன்று யோகத் துடன்சேர்ந்த வுள்ள முடைய யோகிக்கே. 38

சமம தாகச் சொப்பநம்போற் சகதநி லனைதநு நோக்கிடுவ
ரமா நாலாம் பூமிதனை யடைந்தோர் முதறபூ மிகணமூன்றுங்
குமா னேசாக் கிரமாகுநு கூறு நாலா வதிகாவாம்
விமல சித்தஞ் சாற்காலை மேக சாலம் போலிறக்கும். 39

சிறக்குஞ் சற்பா வந்தானே சேட மாக நின்றிடுவோ
பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினைற் படர்ந்த விகறப மெலாந்தோனறு
வுறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்ன வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய்
நிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப வெனன்று நிலைமட்டில். 40

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் ளெறியா நின்ற பேருணர்வோ
னருமை யான சுழுத்தினிலே யாகி நிற்ப னாவரதம்
பொருவி னுண்ணேணைக் குடனிற்பன் புறத்திற் றொழிலிற் புரிந்தேயு
மொருமை யுபசாந் தத்தாலே யுறக்க மிகுந்தோன் போற்றெரிவன.

அழுந்து தரிய மெனுநாமத் தாறும் பூமி யடைந்தொழுங்கி
னெழுந்து பலவா தனையிலனு யிப்பூ மியிலே பரிசயிப்ப
னுழைந்து நானென் பதுமென்னு தநவு முளது மில்லாதங்
கழிந்து வெறிதே தினைவிலனுய்க் காணு னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மையமும்போய்ச் சிவந் முத்த சுபாவத்தால்
வெறித வீடன் றியும்வீடு விளைந்தோ வியத்தின் விளக்கொப்பான்

பிறிவில் வின்ணில் வெறுங்குடம்போற பிறிது புறனுட் சூனியமா
யெறியுங கடவி கடம்போ லெங்கும புறனுண் ணிறைந்திருப்
[பன. 43

இவனே யுளதாய்ச் சிறிதாகுகே யிவனே சிறிது மிலனுவன
றவரு வாரும பூமியிலே தனிநின் மேழாம் பூமிதனை
யவனே யடைவ னுடலினறி யடையு முததி யதுவாகுங்
கவர்சாந் தமுமே மொழிக்கெட்டாக் கநபூ மிகளி னெல்லையிதாம்.

குலவு முடநீர முததியெனக் கூறு மேழாம் பூமிதனைச்
சிலாநற சிவமென் றுரைசெய்வர் சிலாசூ நியமென் றுரைசெயவ
நிலகு பொருளென் றுரைப்பாசில நினையந்த கால மெனபாசிலர்
விலகு பகுதி யெனபர்சிலர் கெவமே ருக விசாரிதது. 45

அயலோ ராந்ம விக்ற்பததோ ரவதா நந்தீர பேதததோ
ரியல்பா லிதுவென் றறிவிக்க வெட்டா விதனை மிகவருந்தி
முயல்வா ராகி யறிவிப்பர் மொழிந்த பூமி யிலைவையெழு
மயறீர் நிலையாற் பரிசயிக்கில் வருத்தஞ் சிறிதும் வாராதே. 46

மிகவு மதத்து மதம்பொழிநது மெத்தென் றினிதா நடை
யுடைத்தாய்ப், புகர்கொ டுதிக்கை நுனிபதறிப் பொருகோட்
டிணைசங் கினைநிகராம, பகடுண் டநர்த்தம் பண்ணுமது படுக்கப்
படுமே லப்பொழுதே, சுகமாய் விளைவி னார்கடப்பர் சொன்ன
பூமிப் பாப்பெல்லாம். 47

வழியுங் கடமாக் களிறதனை வன்பாற் கொல்லா திருப்பளவு
மிழியுந் துயாார் போர்க்களத்தி லெவனே சுபட னுமென்ன
மொழியுந் தவனை நீசொன்ன மூரிக் களிறே தமர்க்களமே
கழியும் பழியே தறைவிடமே தருவ்வா யென்ரு னருண்மூர்த்தி.

இராக வர்க்கு மூஙிசாலவா னீதுண் டாக வெனல்வடிவாய்ச்
சோக விச்சை யெனப்பெயர்கொள சொரிமா மதத வெங்களிறு
தேக மென்னும பெருங்காட்டிற நிளாஞ் செருக்கு மிகச்செய்யும்
வேக மதத்த விநியமாம் வெஙகன றுகளை யுடைத்தாகும். 49

இனித நாவா லுரைசெய்யு மிதய மென்னுங காட்டுறையும்
பனிவல் வினைக்கோ டாணடுளவாம் பலவா தனையா மதஞ்சொரியு
மநிச மெங்கும படர்வடிவா மறிவில பிறவி நோக்கங்கண்
முனிவி லடுபோராப் பூமிகளா லூரி யிச்சை மதகளிறே. 50

வெற்றித திறமுந தோலவிகளு மேன்மே னலகி யிச்சையெனுஞ்
செறறக் களிறு தீநாகளாஞ சீயத திரளைச் சங்கரிக்கு
நிற்றத தொழில்வா தனைபாவ நெஞ்சு மதிசங் கற்பஙகள்
பற்றும் பிறவு மிதனபெயராய்ப் பணட மாய்நெஞ் சுள்ளிருக்கும். 51

நிலைமை யென்னு முயர்கணையா னிறைந்த வலியால் விநோதத்தாற்
றெருவில் பொருளியா வையுமாகித தன்னி யொன்ரு மிச்சைதனை
யுலவி லெல்லா வகையாலு மியோகி வெல்வ தத்தமமா
மலேவா டுதுண டாகவென லகத்தே தழைக்கி லதுகேளாய். 52

பேசு மிதுதா னிற்பளவும் பிறப்பா நச்சு விநிசைதா
ரைச மடையா திராகவனே ரூநச் சுருக்க மிதுகேளாய்
பாச முறவீ துணைடாக வெனறு படரு மநந்தானே
யேசு பிறவி யிம்மநதநி னிறவே முதநி யிவவளவே. 53

மருளு மயநீர் விமலன்பால் வடித்துத் தெளிந்த வுபதேசந்
தருதல் கண்ணு டியினபுறத்திற் றலைத துளிபோ லினைப்பாறுந்
தெருளு முணர்வா லிம்மோகந் தீர்ந்திவ விச்சை யங்குரமா
யுருவ மநங்கிரு சிலுந்தோன்ரு துணர்வி லாமை மாத்திரதநால். 54

ஊரு வநர்த்தந் தருமிச்சை யொருகால் வரினு மப்போதே
யாரு விடையத் துணர்வின்மை யான வதனு லறுத்திடுவாய்

கூரு மிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்த தெனினு மிவவுடலின்
மாரு தான வாதனையை மாற்று தாது வுணர்வினைவ. 55

தள்ரு முடிவின் றியினித்தைச் சவத்தின் றிரவ விருப்பறல்போற
றெள்ளும் பிரத்தி யாகாரத் திறத்தி னுலே வாதனையை
நள்ரு மிச்சை மாத்திரமாய் நயவா திருக்கு மப்போதே
யுள்ரு வெறிதே யிருப்பதுவே யுணர்வி லாமை யுறமுயற்சி. 56

எனதீ தென்னு மறிவுதனை யிடாகற் பனையென் றுரைசெய்வார்
கநமா மறிவின் பாவனையாற் காண்ப தெல்லாங் கையகலி
லநகா திபனே கற்பனைக ளற்ற தென்று ருயர்நல்லோர்
மநமா தினைவே சங்கற்ப மநததி னினைவற் றதுசிவமே. 57

னட்டி யறிந்த தறியாத திரண்டும் பாவிப் பதுநினைவாம்
மட்ட மரம்போ லிவைமிரண்டிற் ற்று நினைவு தனைமறந்து
மிடுமியா வையும்விரைவின் மறந்து சானற மதியுடைத்தாய்த்
முறத்தோன் றுதலில்லாத் திறத்தோ ருகி நிலைநிறபாய். 58

கேளா நின்று னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையிலுலே
தோளா லுயராக் கையெடுத்துத் தோன்ற நின்று சொல்கின்றே
மீளா தான வசங்கற்பம் விமல மான பரமபதம்
வாளா வுள்ளே பாவிக்க மாட்டா தனை யென்னம்மா. 59

செறிபார் முழுதாள் பவன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பிலுன் மேவு மன்றே பேரூர்க்கு
நெறிபோம் பதிகன் றனக்கிருதா ணினைனயா திருக்க நடப்பதுபோற்
பொறிகூர் தனது தொழினடக்கும் பூரண வாளா விருந்திடவே. 60

இங்குப் பன்னும் பலவாலெ னியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்
சங்கற் பத்தான் பலபந்தஞ் சங்கற் பந்தீர்ந் ததுமுத்தி

பங்கற் றெல்லை யழிவகலவு பவமற் ருறு மறிவுருவே
துங்கச் சகங்க ளெனநோக்கிச் சுகமெப் படியப் படி நிற்பாய. 61

ழுழுயா நிலையா முபசாந்த யோக மென்ப துணர்வின்மை
கழியா யோக நிலையினலுய்க் கவாபற் ருழித்துத தொழில்செய்வா
யிழியா தியற்றப் படாவுள்ள மிறந்த யோக முணர்வின்மை
வழியான் மிகவு மதின்மயமாய் வல்லை நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி. 62

னக்கீ தென்னு முணர்வுடைமை யிடர்விட் டகலா துணர்வினமை
யார்த்த மில்லா வீடளிக்கு மாசை யேதிங கதுசெய்வாய்
சனிப்பில் சிவமெங கணுமுள தா சாந்தஞ் சுபஞ்சித் தருவென்னுங்
கநத்த வந்த வொருநினேவே கருமத் தியாக மிராகவனே. 63

என்ன வசிட்ட முனிராமற் கிசைத்தா னென்று வாங்மீகி
சொன்ன ஞாரு யிராங்கிரந்தத் தொகையாற் பாத்து வாசனுக்குப்
பின்ன ளதிலா ருயிரத்தைப் பிரித்தா னிவவா றுலகுய்யப்
பன்ன மறைதேர் காங்மீர பண்டி தப்போ பரமகுரு. 64

சாத்தி ரத்திற் பெரியதிது தடஙகா லியத்திற் பெரியதிது
மாத்தி ரததின் மெய்ஞ்ஞாந வழியாற் பெரிய திதுஞாந
நேததி ரததிற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற் பெரிய திதுகதிரோன்
கோத்தி ரப்பொற் பாத்திரத்திற் குதித்த வமுதாம் வாசிட்டம. 65

மலரோன் வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முனிவாழி
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுயர்வாங் மீக முனிவாழி
நலமார் பாத்து வாசமுனி நாளும் வாழி வாசிட்டம்
பலமா வாழி காங்மீர பண்டி தப்போர் முனிவாழி. 66

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வோ தெளிந்த வசிட்டன் பதம்பர
விராமன் கமலப் பதந்துதிக்கோ வியல்வாங் மீகிப் பதமேத்தோ[வோ
பாமன் கீர்த்திப் பாத்துவசன் பதமே பழிச்சோ வாசிட்ட
நாமம் பெறுனற் பதம்வியக்கோ நான்சேர் பதத்தை நன்றென்கோ.

பாம மேனி வசிட்டமுனி பச்சை மேனி யிராமற்குப்
பிரம ஞாந முணாவித்த பெருவா சிட்ட நன்னூலைத்
திரம தாகக் கற்பளவே சீவந் முத்திப் பதஞ்சேர்வ
ருரம தாக வுள்ளுணர்வோ ருறுபே றெங்ங ஞுரைப்பதுவே. 68

நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம் மூற்றிறு.

6. நிருவாணப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருதகம்—2055.

சற்குருவே நமः

ஞாந வாசிட்டம்

முற்றப் பெற்றது.